ΑΓΓΕΛΟΥ
ΒΟΥΔΟΥΡΗ

ΜΟΥΣΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

14

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΤΕΧΝΗΣ

Ἀγγέλου Λ. Βουδούρη

ΜΟΥΣΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ



14

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ
Εὐρωπαϊκό Κέντρο Τέχνης
Ἀθῆναι 1997

Ἀγγέλου Λ. Βουδούρη
Θεολόγου - Καθηγητοῦ
Πρώην Α' Δομεστίκου τῆς
Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

ΜΟΥΣΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΠΡΟΩΡΙΣΜΕΝΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥΣ ΜΟΥΣΙΚΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΑΣΜΑΤΩΔΙΑΝ



ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ
Εὐρωπαϊκό Κέντρο Τέχνης
Ἀθῆναι 1997

Ἀγγέλου Λ. Βουδούρη

ΜΟΥΣΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ



ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΑΡΘΡΟ
Μανώλης Χατζημάρκος
Πρωτοψάλτης - Καθηγητής τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Ὀλυμπία Τολίκα
Μουσικολόγος

ΖΩΓΡΑΦΙΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
Ἀμαλία Παρασκευοπούλου

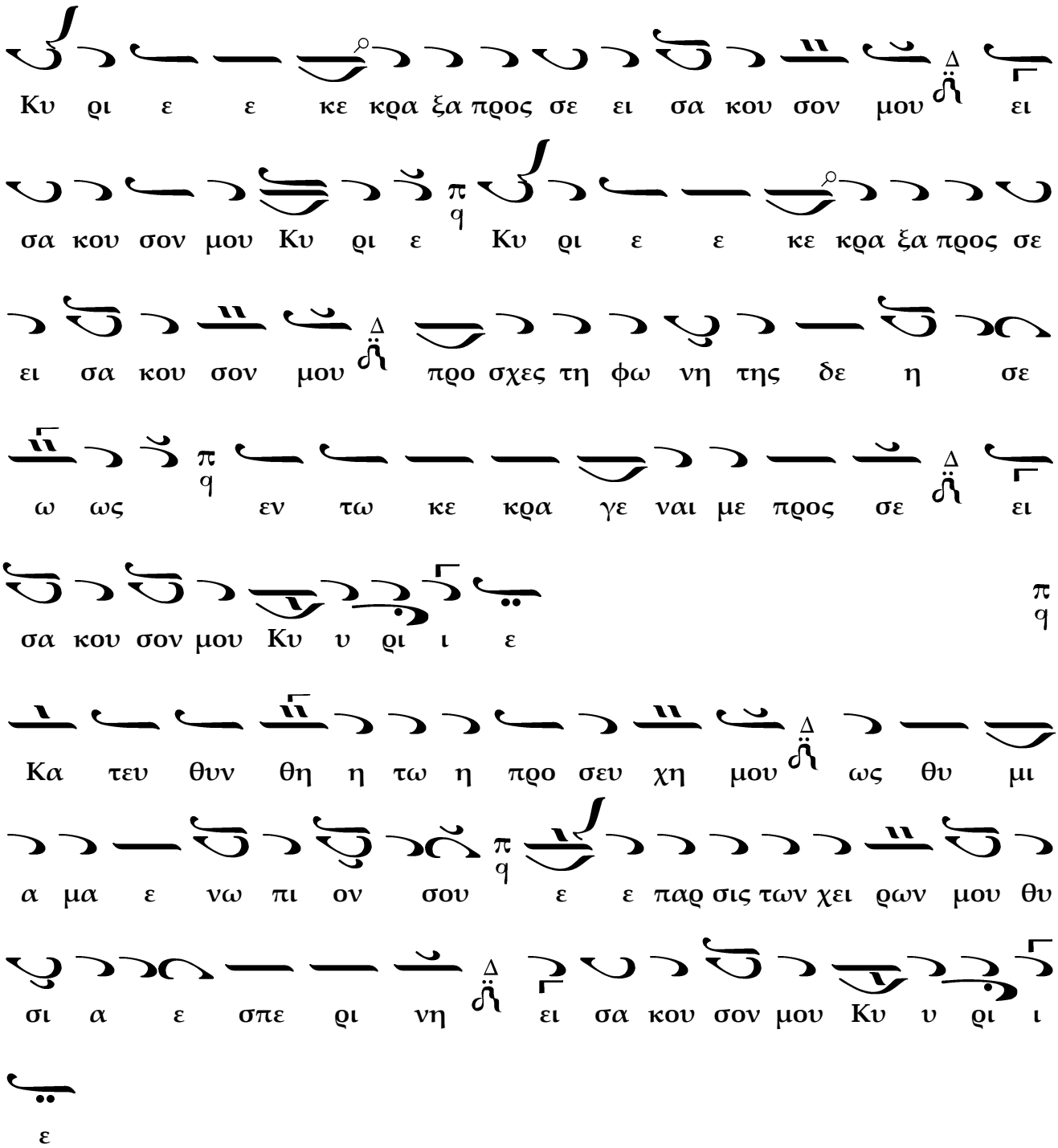


Βιβλίον Αναστασιματάριον
Σύντομον

Ἀρχή σύν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ συντόμου Ἀναστασιματαρίου· περιέχονται τά παρόντα μουσικά μέλη ψαλλόμενα κατά τούς ἑσπερινούς τῶν Σαββάτων καί τούς ὄρθρους τῶν Κυριακῶν· ποιηθέντα μέν παρά διαφόρων μουσικῶν διδασκάλων τής μεγάλης ἐκκλησίας εἰς τό ἀρχαῖον· σημειωθέντα δέ ἐνταῦθα κατά τό ὕφος τῆς ἁγίας καί μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας παρά Ἀγγέλου δομεστίκου τοῦ ἐκ Χερρονήσου·

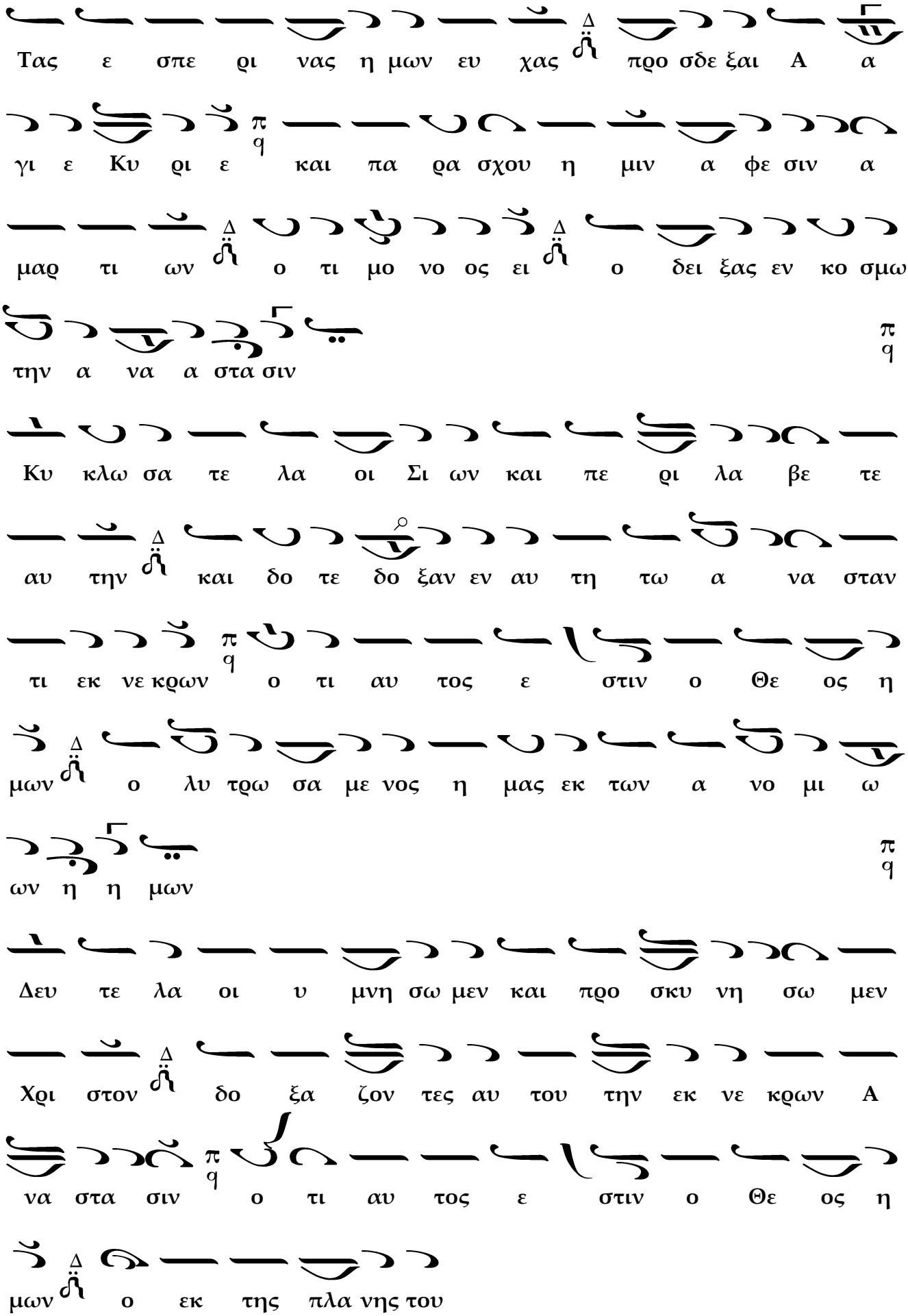
Ἀρχή τοῦ πρώτου ἤχου·

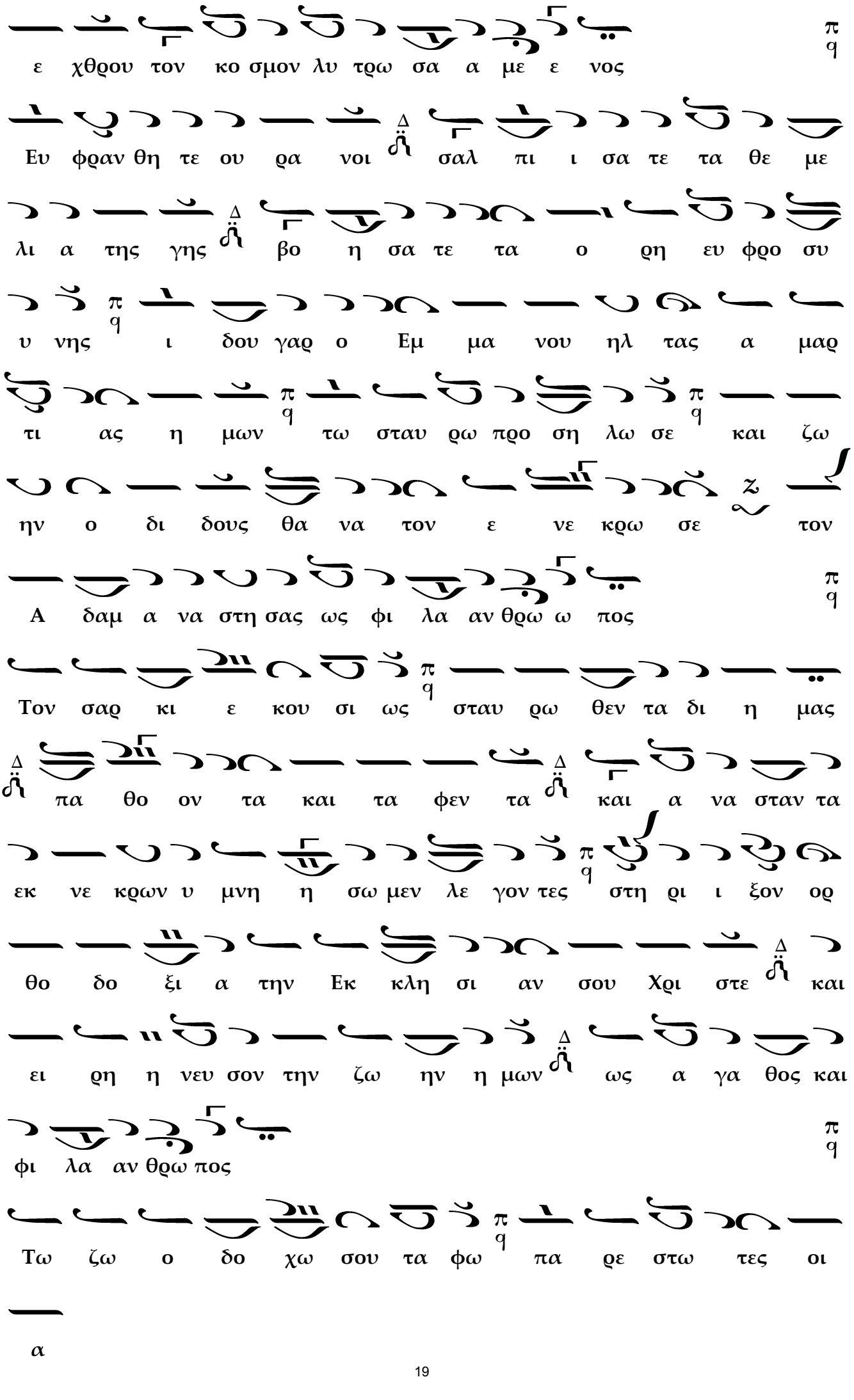
Ἦχος Πα · Πέτρου λαμπαδαρίου Πελοποννησίου

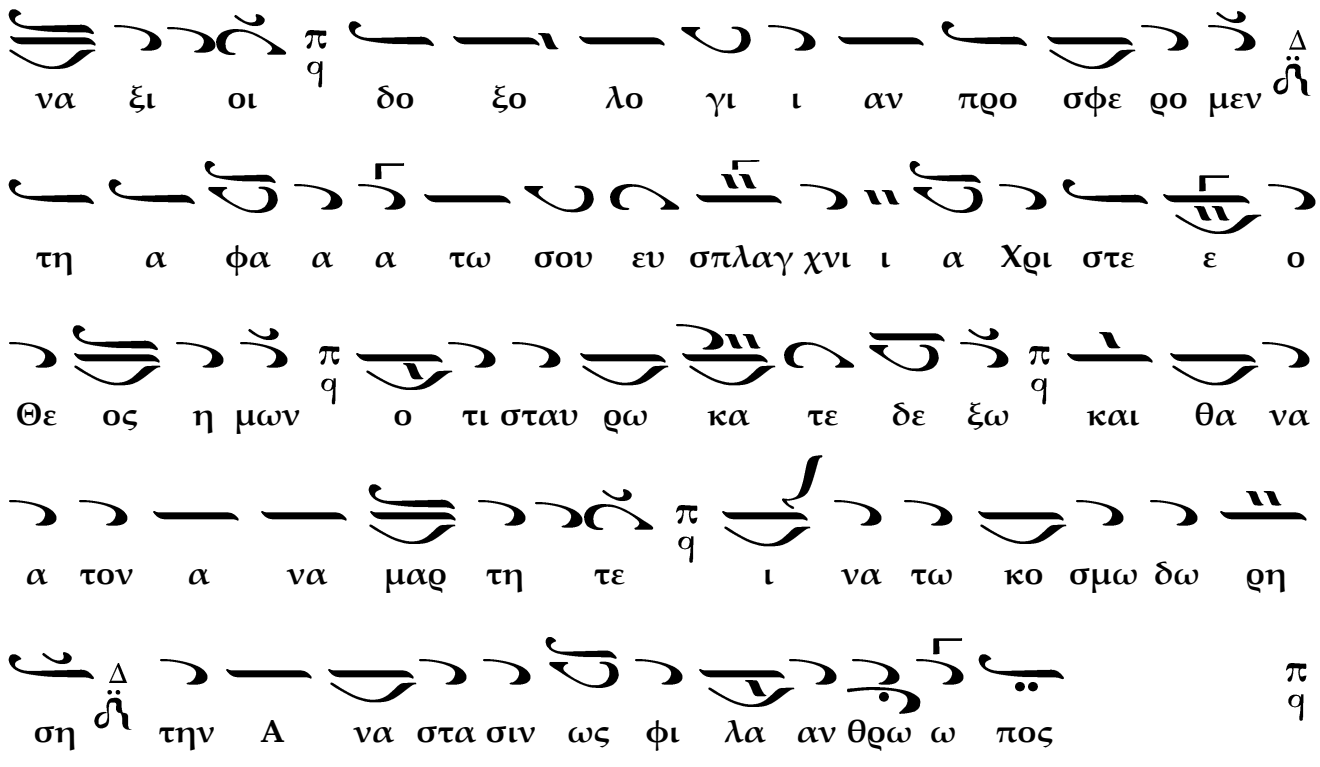


Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας·

Ἦχος δ Πα

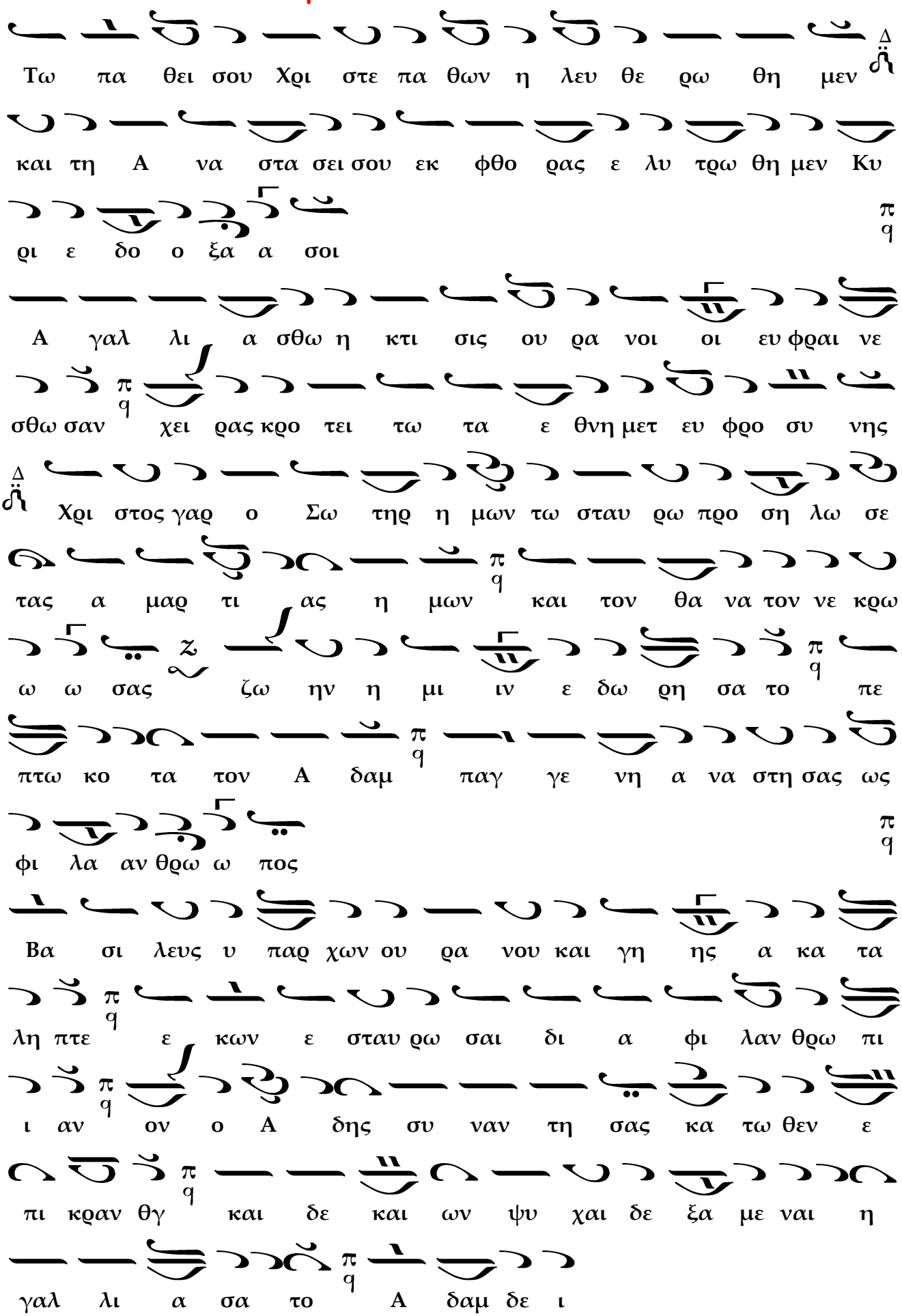


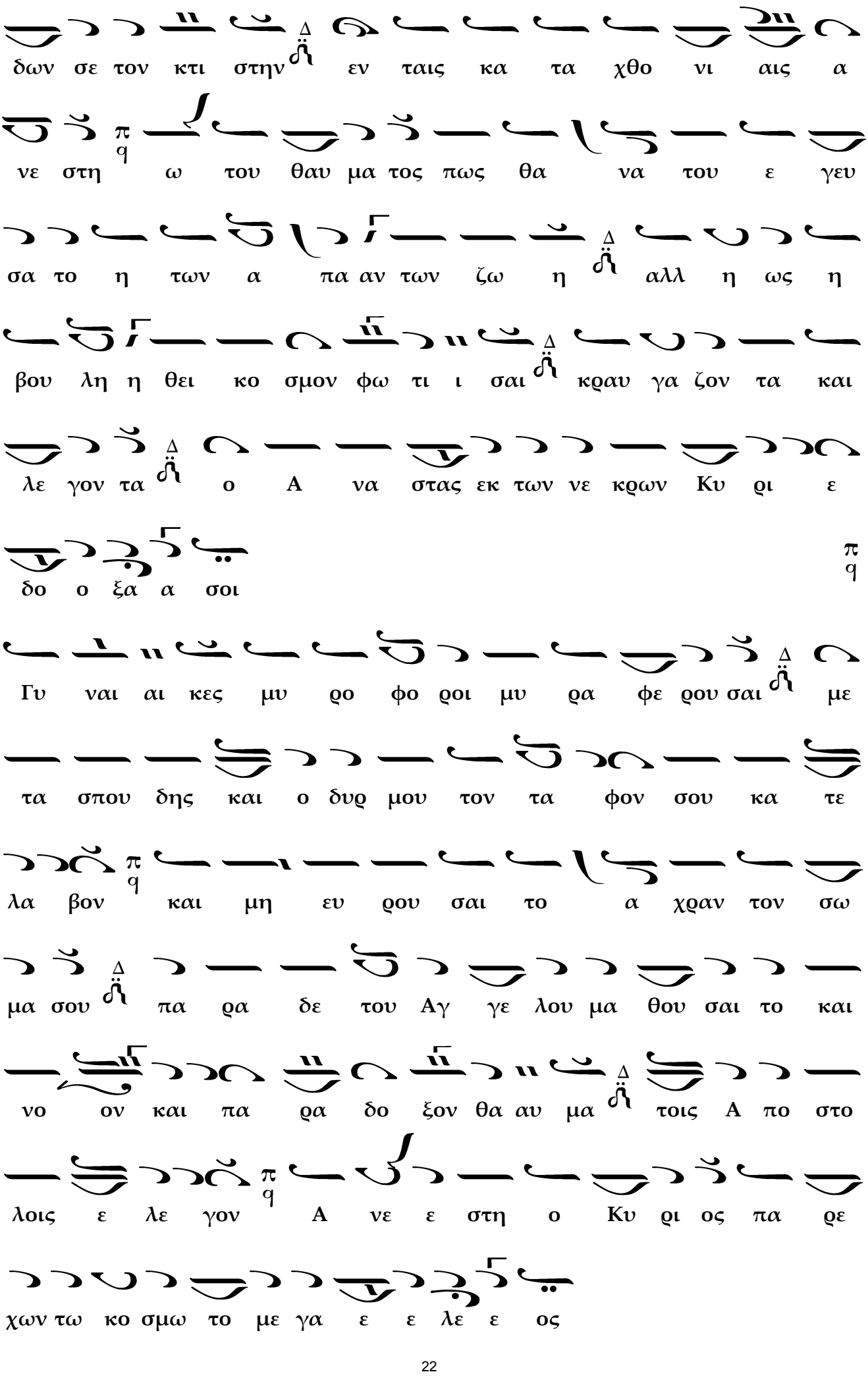

ε χθρου τον κο σμον λυ τρω σα α με ε νος
Ευ φραν θη τε ου ρα νοι σαλ πι ι σα τε τα θε με
λι α της γης βο η σα τε τα ο ρη ευ φρο συ
υ νης ι δου γαρ ο Εμ μα νου ηλ τας α μαρ
τι ας η μων τω σταυ ρω προ ση λω σε και ζω
ην ο δι δους θα να τον ε νε κρω σε τον
Α δαμ α να στη σας ως φι λα αν θρω ω πος
Τον σαρ κι ε κου σι ως σταυ ρω θεν τα δι η μας
πα θο ον τα και τα φεν τα και α να σταν τα
εκ νε κρων υ μνη η σω μεν λε γον τες στη ρι ι ξον ορ
θο δο ξι α την Εκ κλη σι αν σου Χρι στε και
ει ρη η νευ σον την ζω ην η μων ως α γα θος και
φι λα αν θρω πος
Τω ζω ο δο χω σου τα φω πα ρε στω τες οι
α


να ξι οι δο ξο λο γι ι αν προ σφε ρο μεν
τη α φα α α τω σου ευ σπλαγ χνι ι α Χρι στε ε ο
Θε ος η μων ο τι σταυ ρω κα τε δε ξω και θα να
α τον α να μαρ τη τε ι να τω κο σμω δω ρη
ση την Α να στα σιν ως φι λα αν θρω ω πος
Τον τω Πα τρι συ να ναρ χον και συ να ι ι δι
ον Λο ο γον τον εκ παρ θε νι κης νη δυ ος προ
ελ θον τα α φρα α στως και σταυ ρον και θα να τον δι
η μας ε κου σι ι ως κα τα δε ξα με νον και
α να σταν τα εν δο ο ξη υ μνη η σω μεν λε
γον τες Ζω ο δο τα Κυ ρι ε δο ξα σοι
ο Σω τηρ των ψυ χω ων η η μων

Εἰς τόν στίχον·

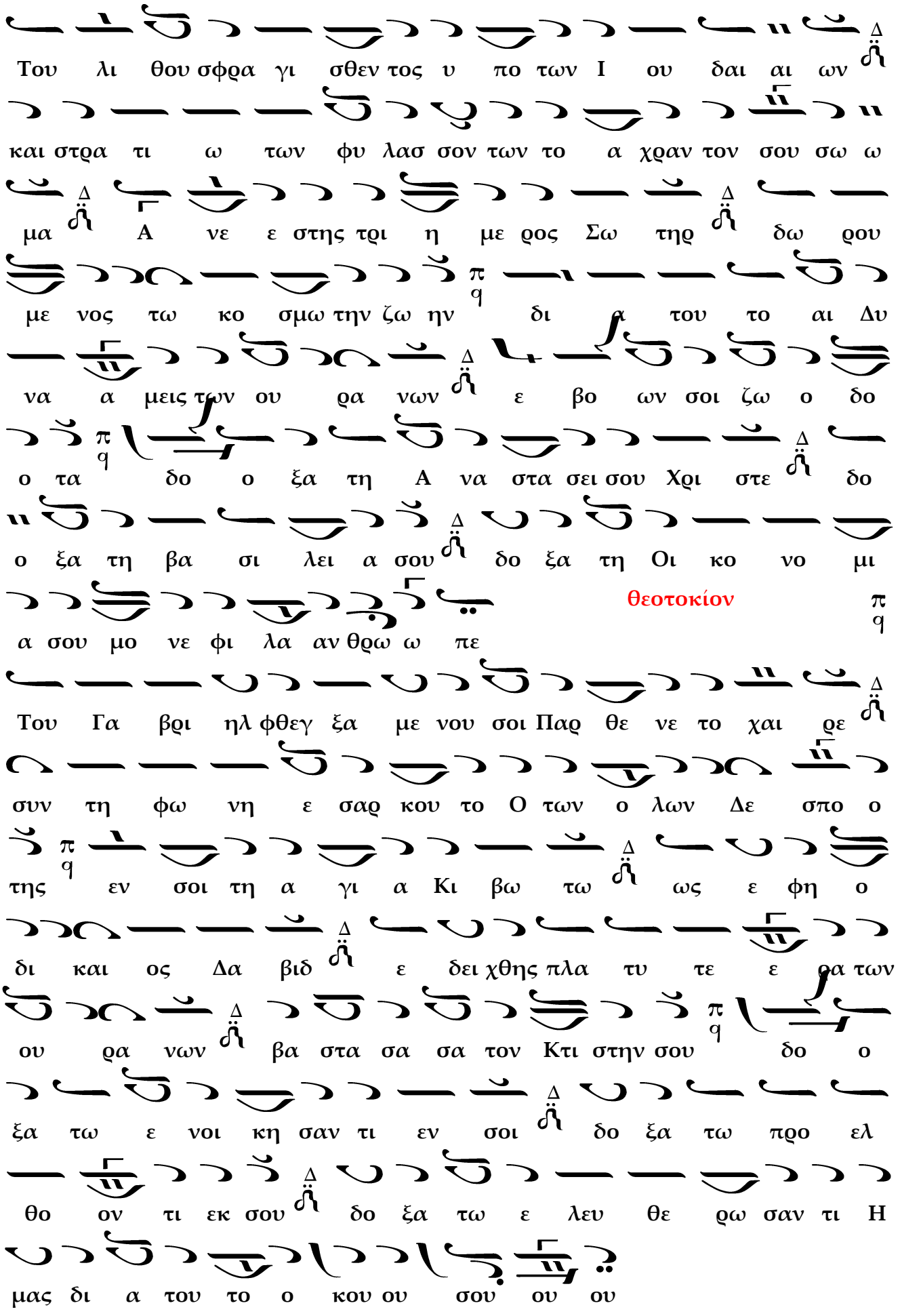
Ἦχος δ Πα · Πέτρου λαμπαδαρίου



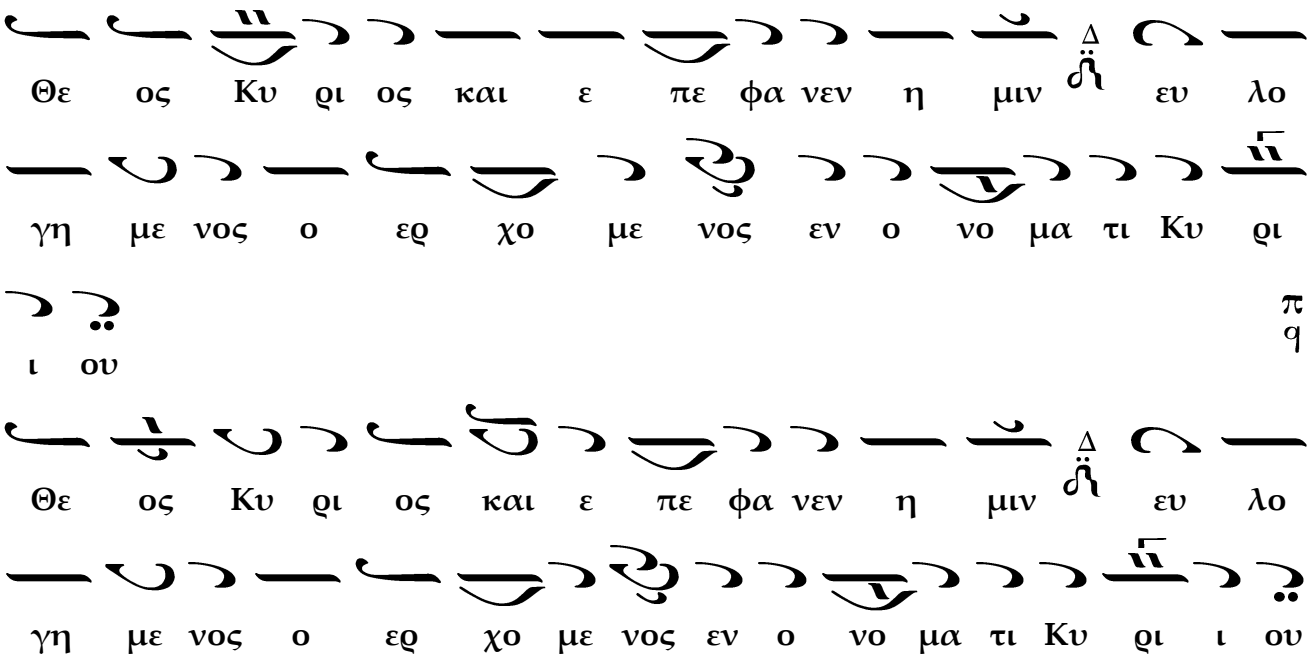

δων σε τον κτι στην εν ταις κα τα χθο νι αις α
νε στη ω του θαυ μα τος πως θα να του ε γευ
σα το η των α πα αν των ζω η αλλ η ως η
βου λη η θει κο σμον φω τι ι σαι κραυ γα ζον τα και
λε γον τα ο Α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε
δο ο ξα α σοι
Γυ ναι αι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρου σαι με
τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα φον σου κα τε
λα βον και μη ευ ρου σαι το α χραν τον σω
μα σου πα ρα δε του Αγ γε λου μα θου σαι το και
νο ον και πα ρα δο ξον θα αυ μα τοις Α πο στο
λοις ε λε γον Α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε
χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον·

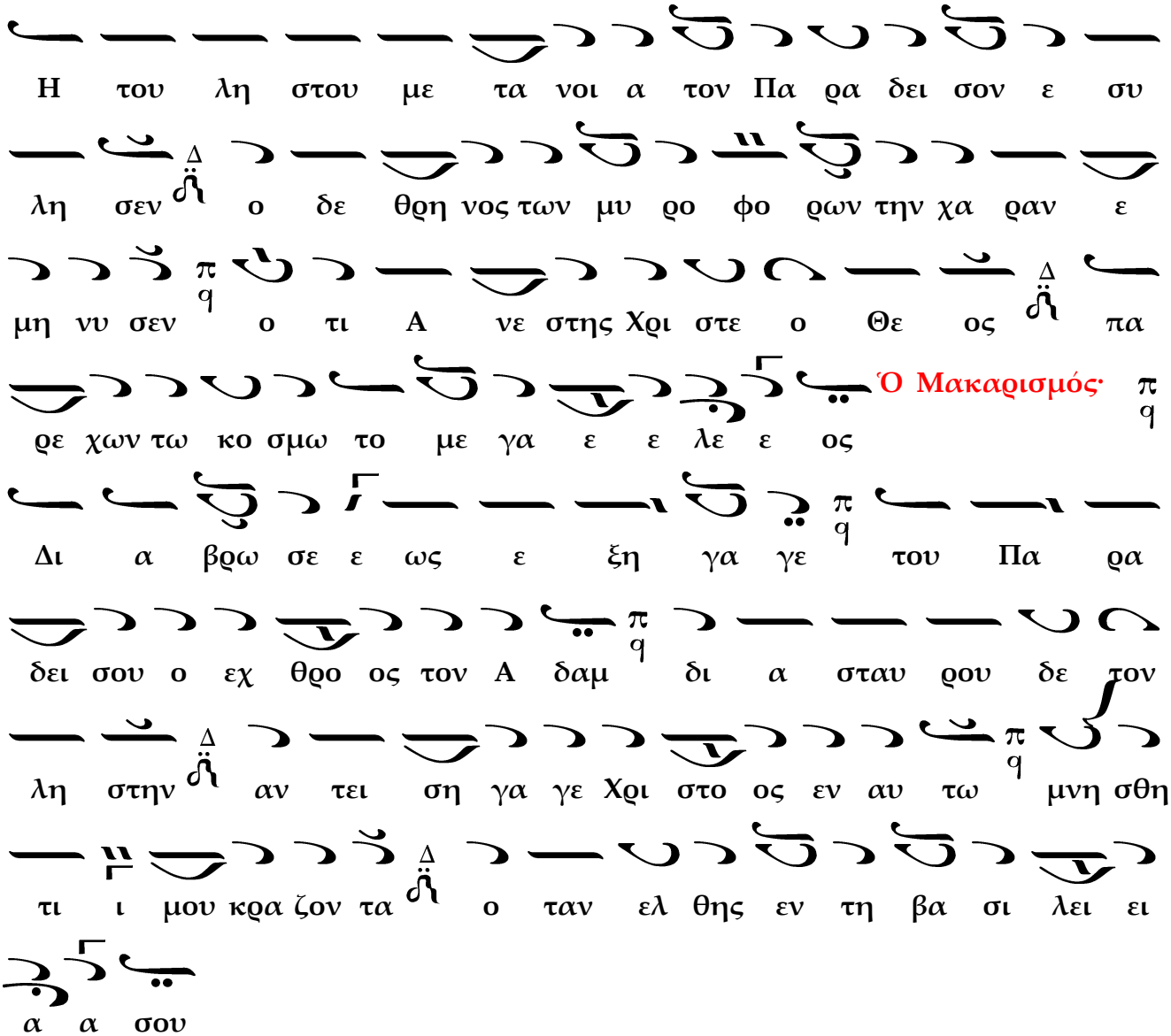
Ἦχος δ Πα



Εἰς τόν ὄρθρον· Ἦχος Πα

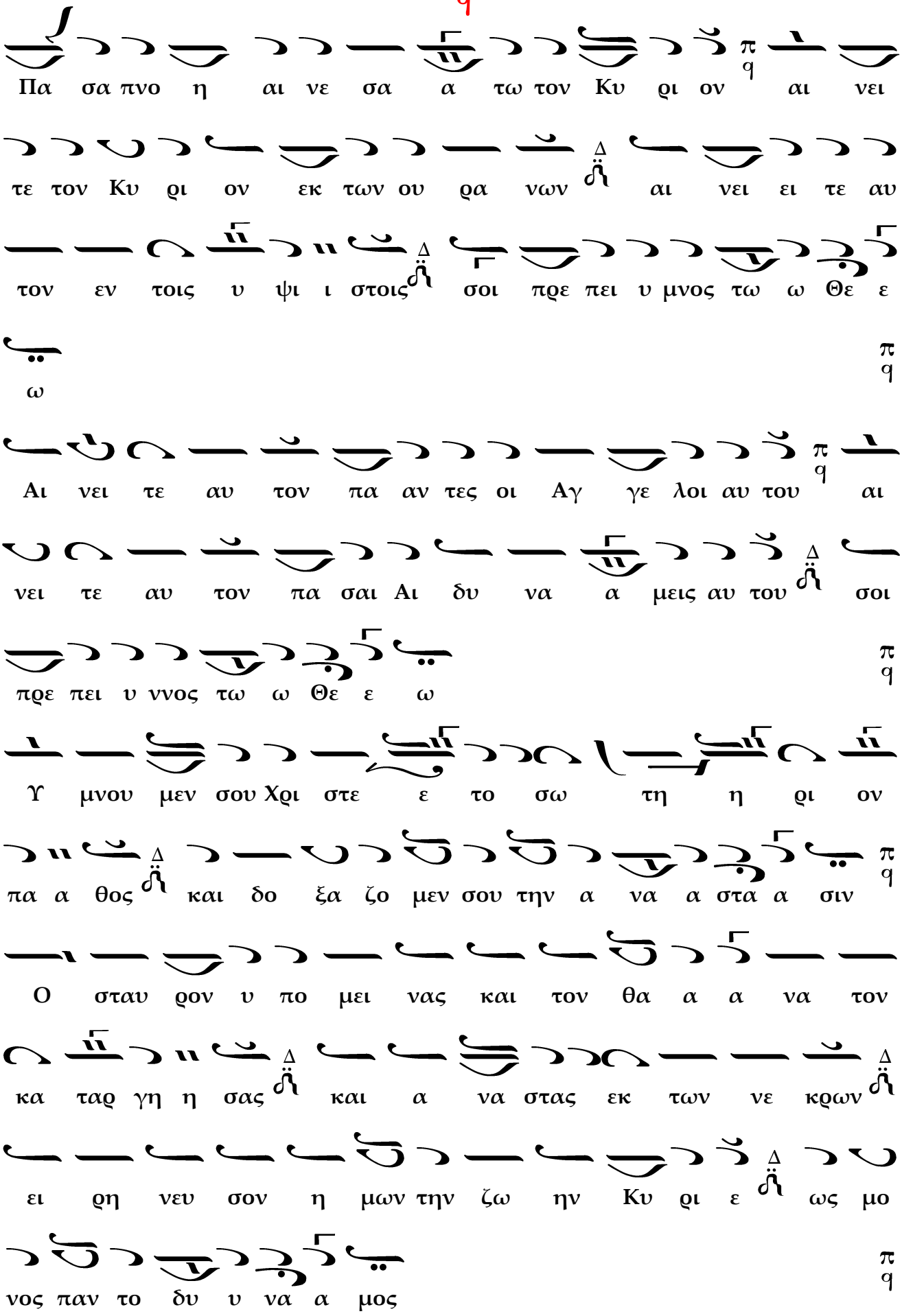


Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος Πα



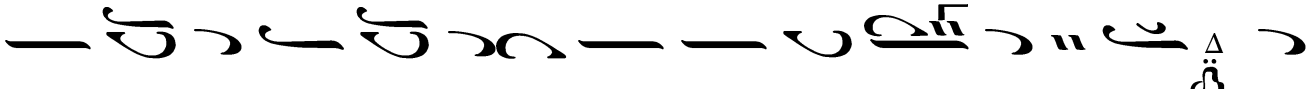
Εἰς τοῦς αἴνους·

Ἦχος δ Πα




Ο τον Α δην σκυ λευ σας και τον α αν θρω πον α


να στη η σας τη Α να στα σει σου Χρι στε α

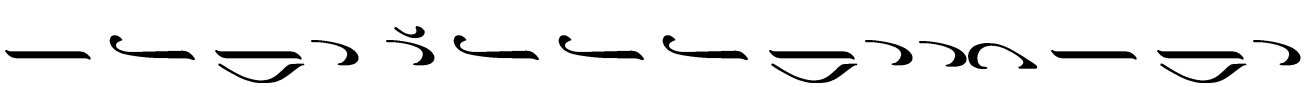

ξι ω σον η μας εν κα θα ρα καρ δι ι α υ


μνειν και δο ξα α ζει ειν σε

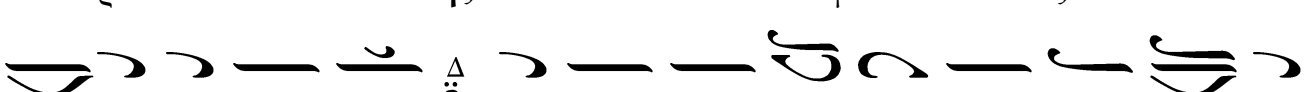

Την θε ο πρε πη σου συγ κα τα βα σιν δο ξα ζον


τες υ μνου μεν σε Χρι στε ε τε ε χθης εκ Παρ θε

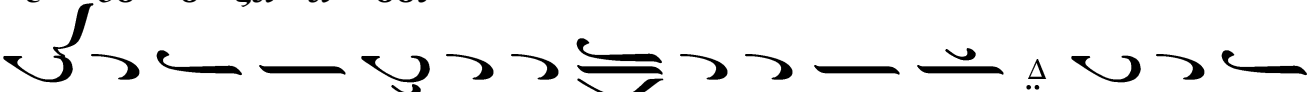

νου και α χω ρι στος υ πηρ χες τω Πα τρι ε πα

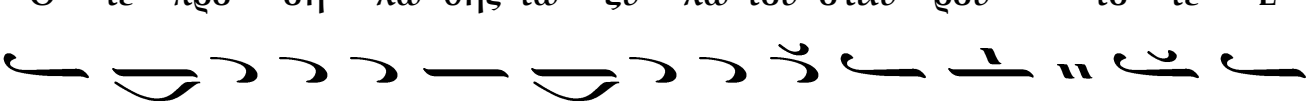

θες ως αν θρω πος και Ε κου σι ως υ πε μει νας

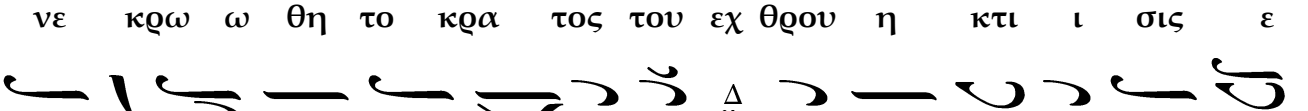

σταυ ρον Α νε στης εκ του τα α α φου ως εκ πα

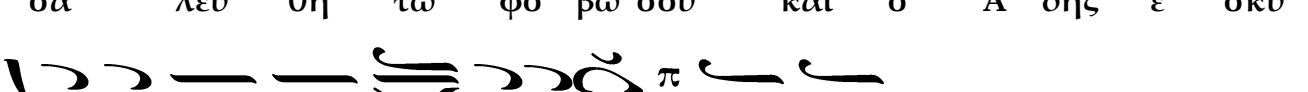

στα δος προ ελ θων ι να σω σης τον κο σμον Κυ ρι

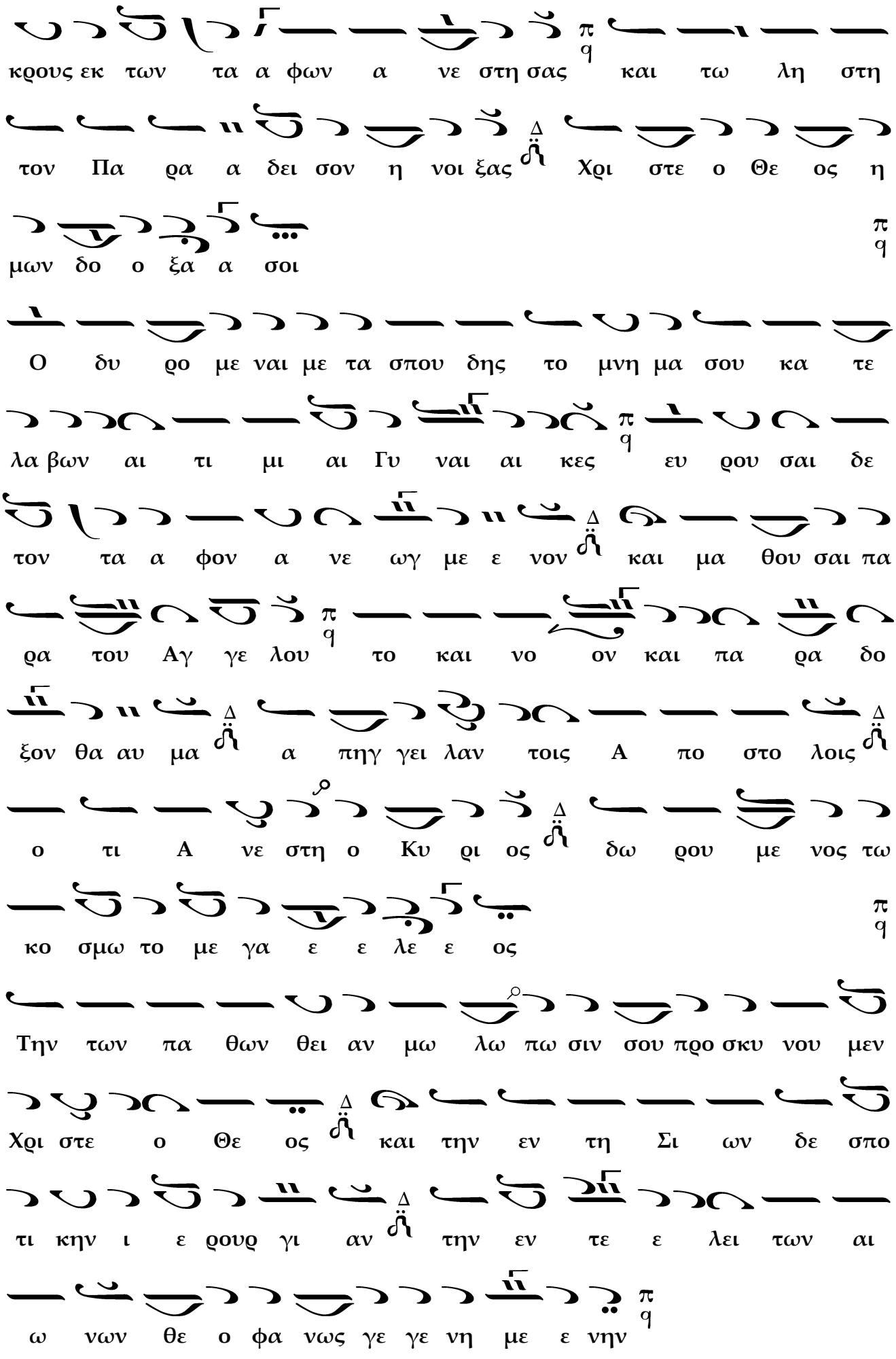

ε δο ο ξα α σοι

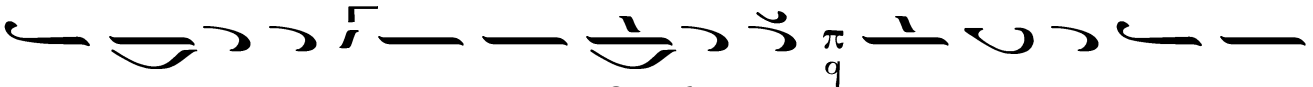

Ο τε προ ση λω θης τω ξυ λω του σταυ ρου το τε Ε

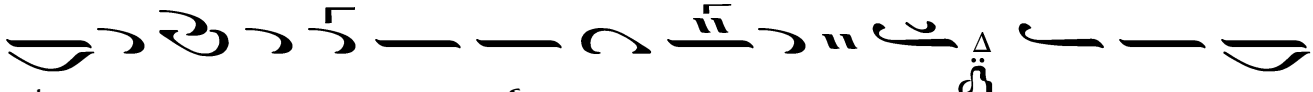

νε κρω ω θη το κρα τος του εχ θρου η κτι ι σις ε


σα λευ θη τω φο βω σου και ο Α δης ε σκυ


λε ευ θη τω κρα τει σου τους νε

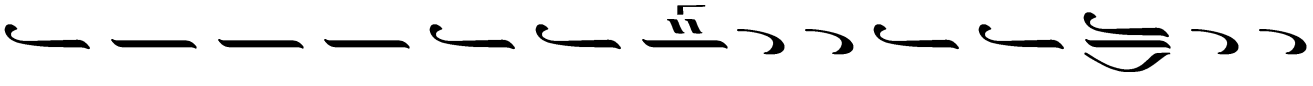

κρους εκ των τα α φων α νε στη σας και τω λη στη
τον Πα ρα α δει σον η νοι ξας Χρι στε ο Θε ος η
μων δο ο ξα α σοι
Ο δυ ρο με ναι με τα σπου δης το μνη μα σου κα τε
λα βων αι τι μι αι Γυ ναι αι κες ευ ρου σαι δε
τον τα α φον α νε ωγ με ε νον και μα θου σαι πα
ρα του Αγ γε λου το και νο ον και πα ρα δο
ξον θα αυ μα α πηγ γει λαν τοις Α πο στο λοις
ο τι Α νε στη ο Κυ ρι ος δω ρου με νος τω
κο σμω το με γα ε ε λε ε ος
Την των πα θων θει αν μω λω πω σιν σου προ σκυ νου μεν
Χρι στε ο Θε ος και την εν τη Σι ων δε σπο
τι κην ι ε ρουρ γι αν την εν τε ε λει των αι
ω νων θε ο φα νως γε γε νη με ε νην

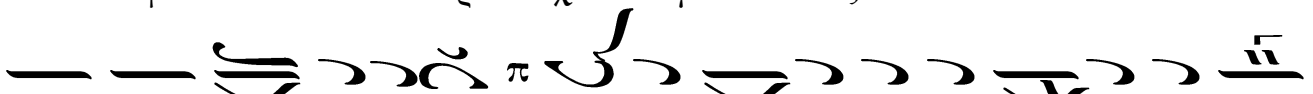

τους γαρ εν σκο ο τει κα θευ δον τας ο Η λι ος ε


φω τι σα α ας της δι και ο συ υ νης προς α νε

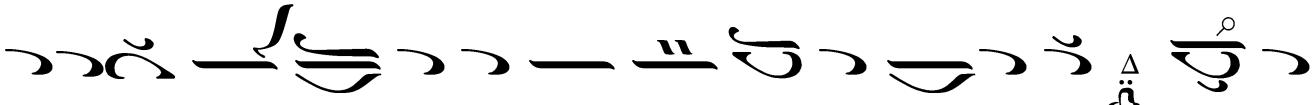

σπε ρον χει ρα γω γων ελ λα αμ ψιν Κυ ρι ε δο ο ξα


α σοι

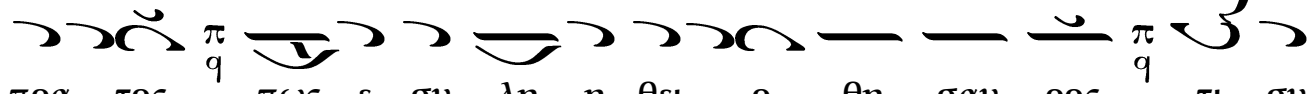

Το φι λο τα ρα χον γε ε νος των Ι ου δαι ων

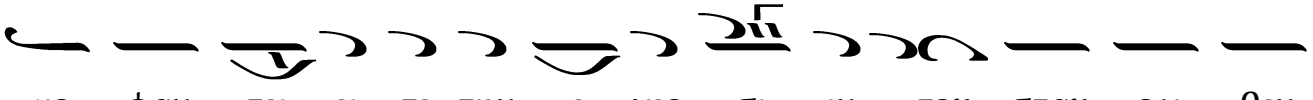

ε νω τι σα σθε που ει σι ιν οι Πι λα τω προ σελ


θο ον τες ει πω σιν οι φυ λα ασ σον τες στρα τι ω


ω ται που ει σιν αι σφρα γι δες του μνη μα τος που με

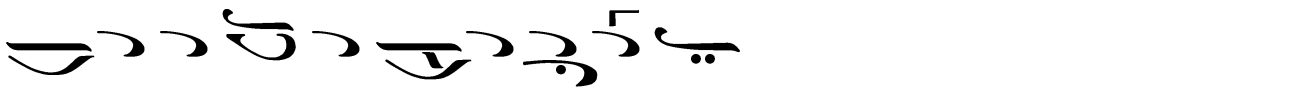

τε τε θη ο τα φεις που ε πρα α θει ο α


πρα τος πως ε συ λη η θει ο θη σαυ ρος τι συ


κο φαν τει ει τε την ε γερ σι ιν του σταυ ρω θεν


τος πα ρα α νο μοι Ι ου δαι αι οι Α νε ε


στη ο εν νε κροις ε λευ θε ε ρος και πα ρε χει τω


κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Ἀρχή τοῦ πλαγίου πρώτου ἤχου·

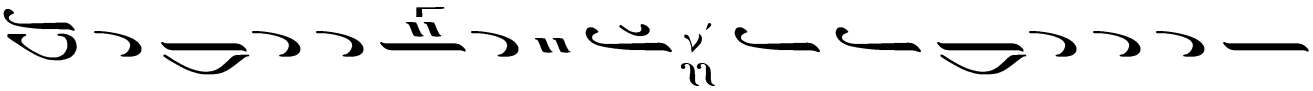
Εἰς τόν ἑσπερινόν· Ἦχος ἐκ τοῦ  κε·





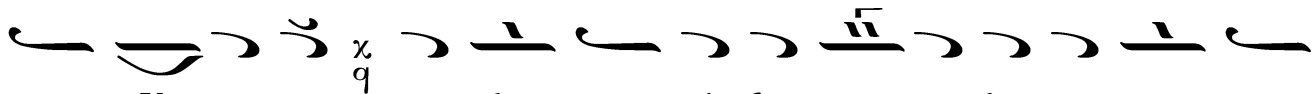
Εἰς τόν στίχον· Ἦχος Κε.·


Σε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον και των


ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις ασ μα των με


γα λυ νο μεν ο τι σταυ ρον και θα να τον κα τε δε ε

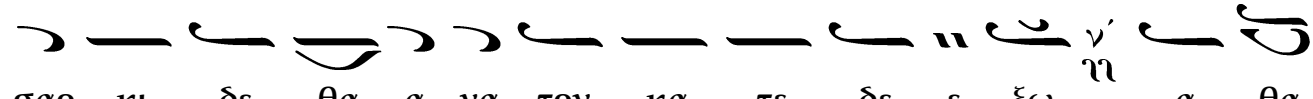

ξω δι α το γε νος η μων ως φι λα α αν θρω


πος Κυ ρι ος σκυ λευ σας Α δου πυ υ λας τρι η με


ρος α νε ε στης σω ζων τας ψυ χας η η μων

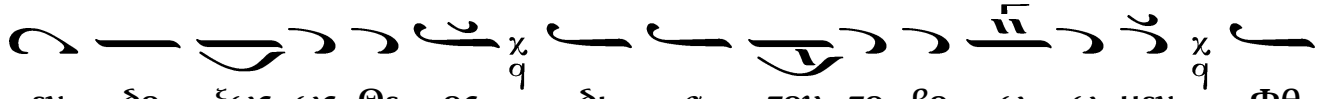

Νυ γει σης σου της πλευ ρας ζω ο δο τα κρου νους α φε

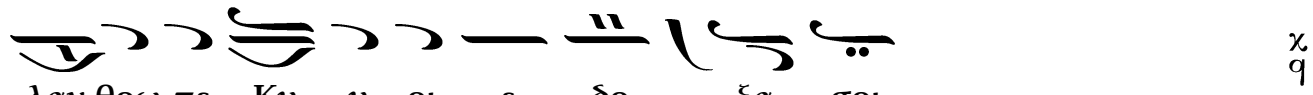

σε ως πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης και σω τη ρι ι ας

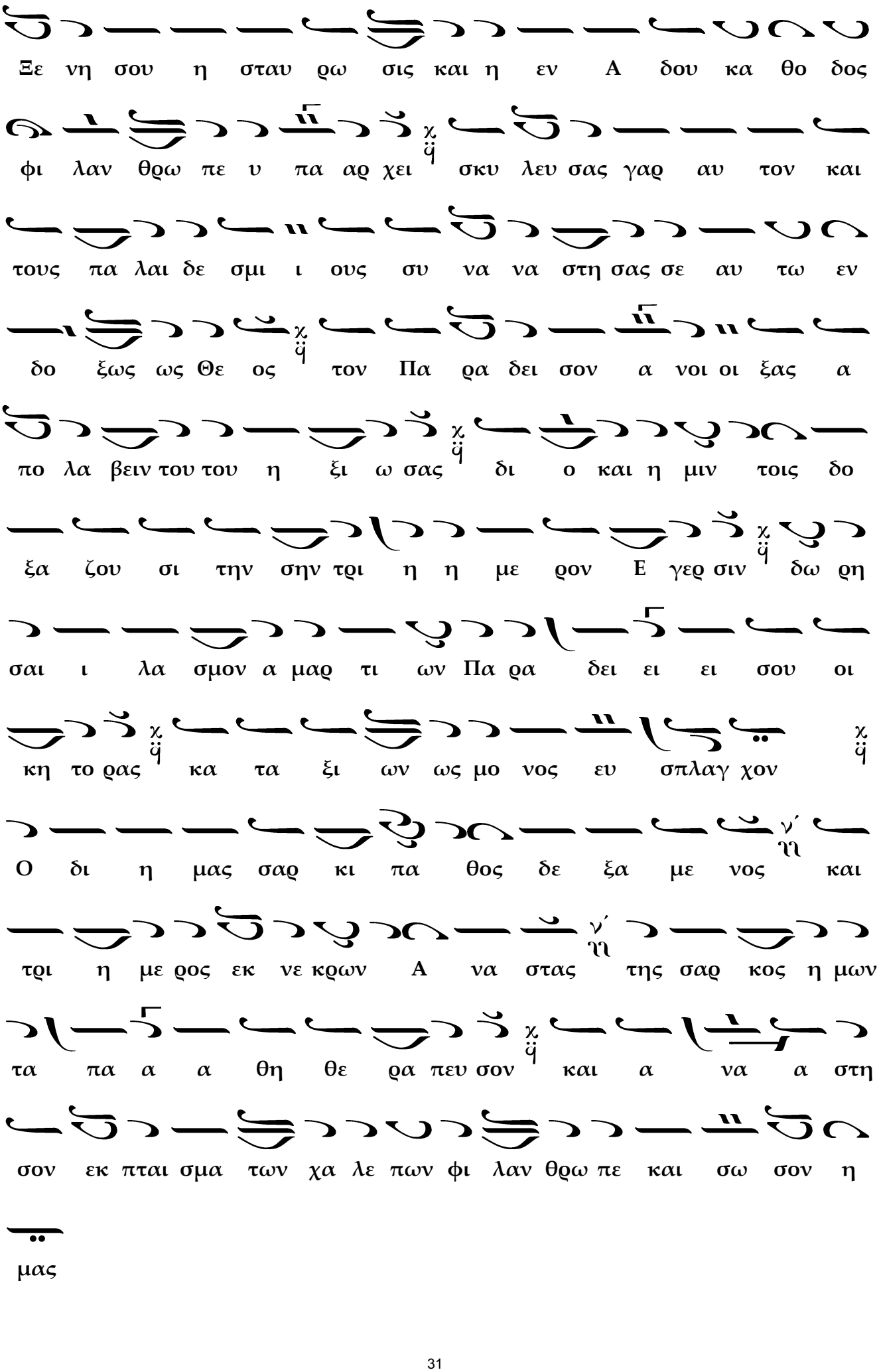

σαρ κι δε θα α να τον κα τε δε ε ξω α θα


να σι αν η μιν δω ρου με νος οι κη σας τα φω δε η


μας η λευ θε ρω σας συ να να στη σας σε αυ τω


εν δο ξως ως Θε ος δι α του το βο ω ω μεν Φθ


λαν θρω πε Κυ υ ρι ε δο ξα σοι


Ξε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δου κα θο δος
φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ τον και
τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας σε αυ τω εν
δο ξως ως Θε ος τον Πα ρα δει σον α νοι οι ξας α
πο λα βειν του του η ξι ω σας δι ο και η μιν τοις δο
ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον Ε γερ σιν δω ρη
σαι ι λα σμον α μαρ τι ων Πα ρα δει ει ει σου οι
κη το ρας κα τα ξι ων ως μο νος ευ σπλαγ χον
Ο δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος και
τρι η με ρος εκ νε κρων Α να στας της σαρ κος η μων
τα πα α α θη θε ρα πευ σον και α να α στη
σον εκ πται σμα των χα λε πων φι λαν θρω πε και σω σον η
μας

Ἦχος  Κε



Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι



Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α



μην



Να ος και πυ λη υ πα αρ χεις πα λα τι ον και θρο νος



του Βα σι λε ως Παρ θε νε παν σε μνε δι ης ο λυ



τρω της μου Χρι στος ο Κυ ρι ος τοις εν σκο ο τει κα



θευ δου σιν ε πε φα νεν Η λι ος υ παρ χων δι και ο



συ νης φω τι σαι θε λων ους ε πλα σε κατ ει κο



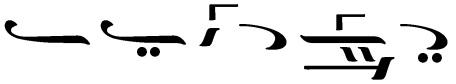
να ι δι αν χει ρι τη ε αυ του δι ο Πα νυ μνη



τε ως μη τρι κην παρ ρη σι αν προς αυ το ον κε κτη με ε



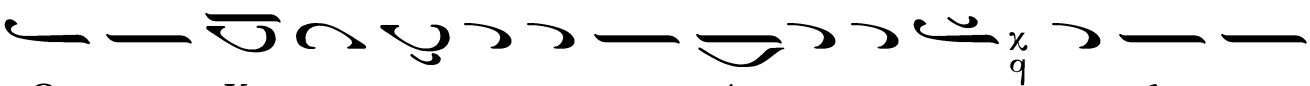
νη α δι α λει πτως πρε σβευ ε σω θη ναι τας ψυ χας

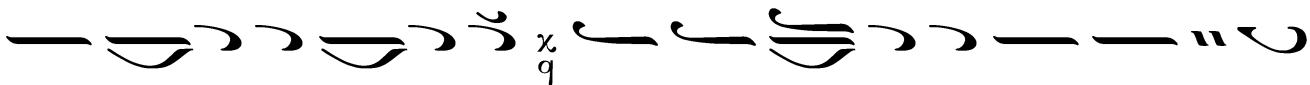


η μω ω ω ω ων

Είς τόν ὄρθρον·

Ἦχος πλ. δ Κε· χ



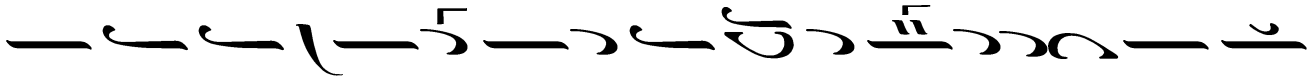


τετράκις

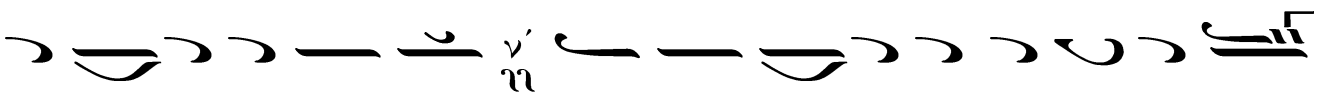


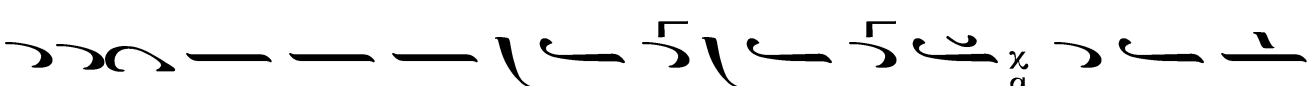
Ἀπολυτίκιον·











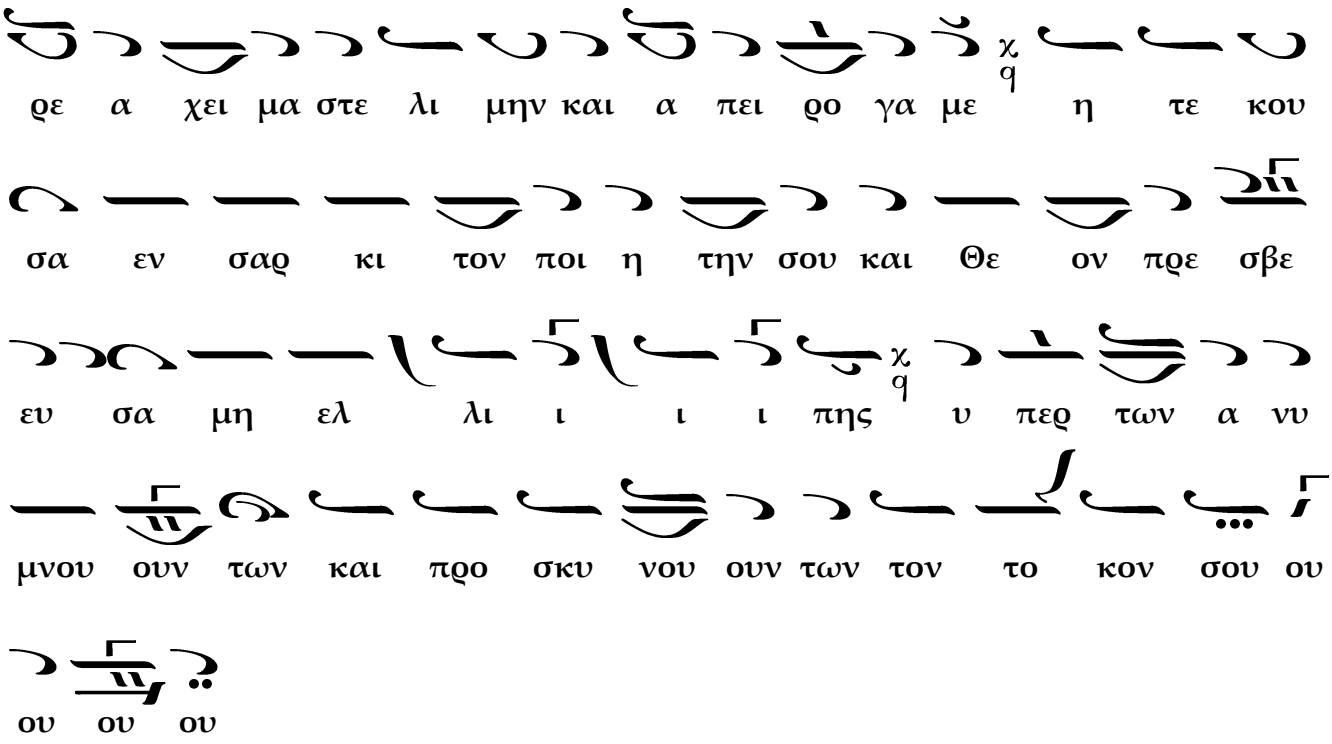


Θεοτοκίον·

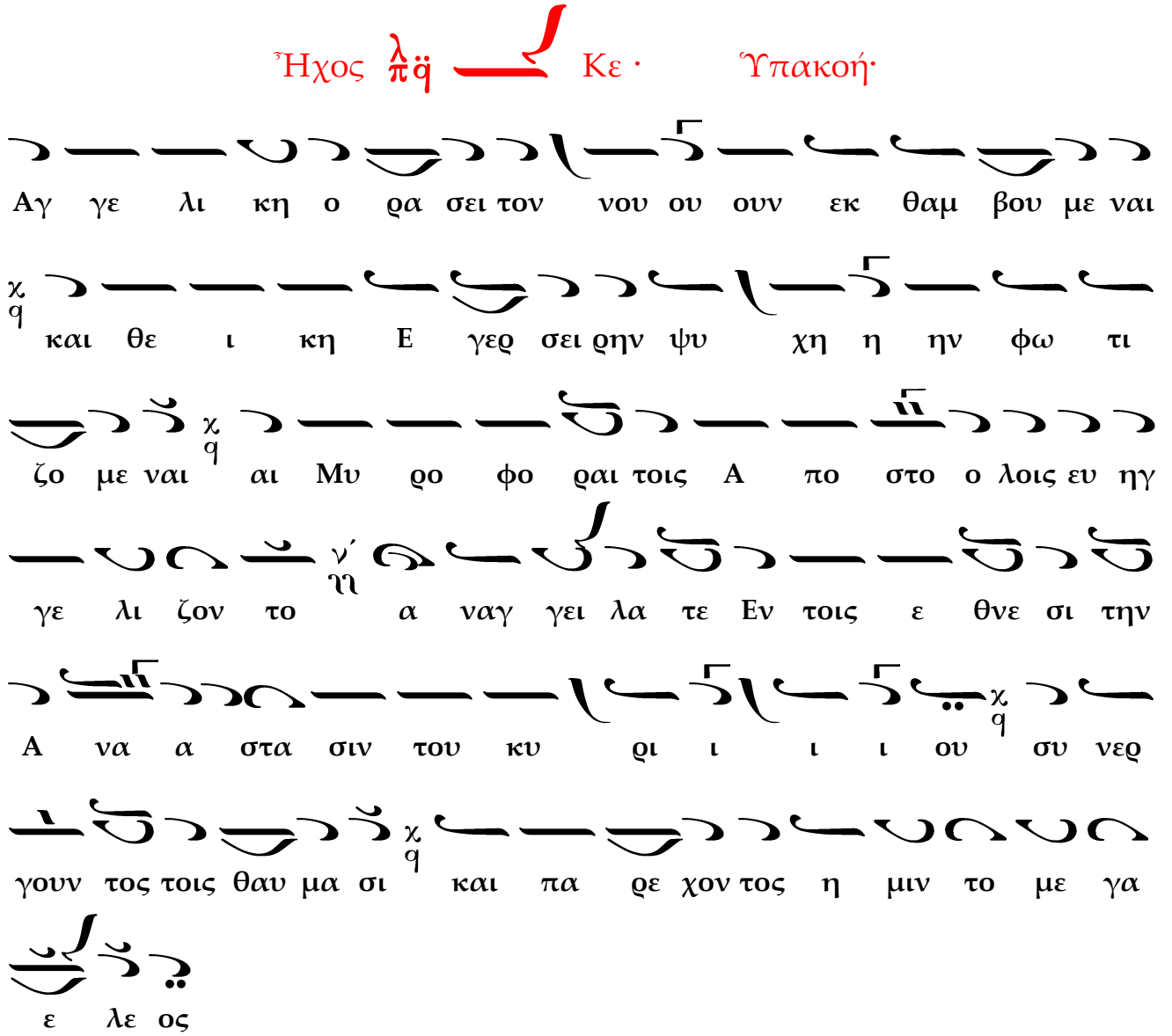








Ἦχος Κε · Ὑπακοή·



Ἦχος  Κε · Ὁ Μακαρισμός·

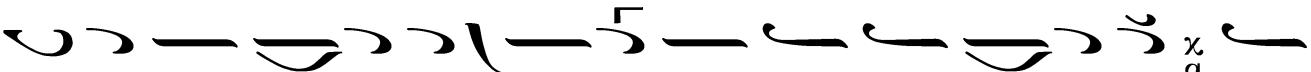




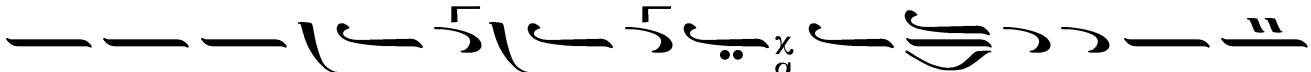


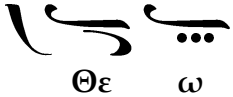


Εἰς τούς αἴνους· Ἦχος  Κε ·







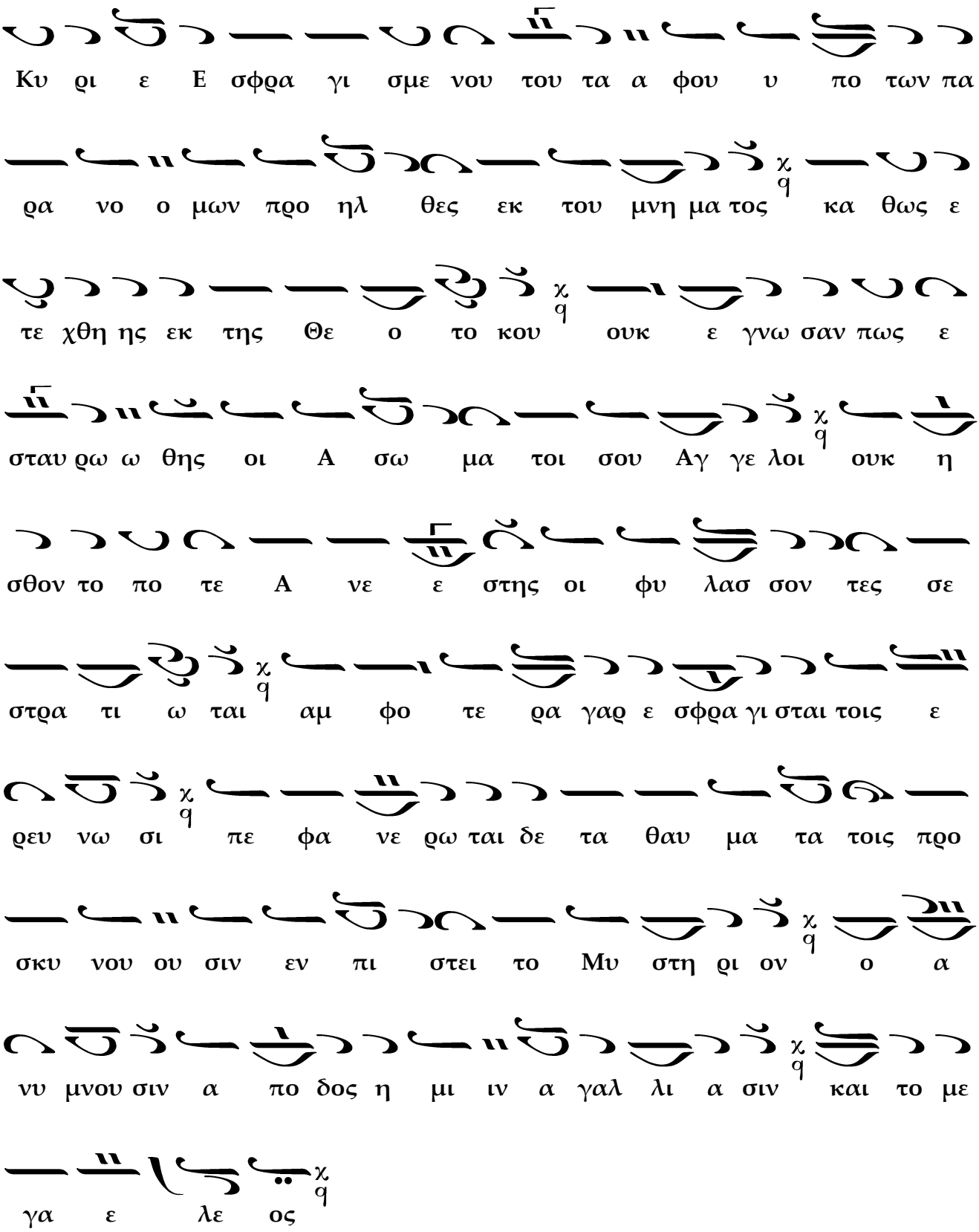






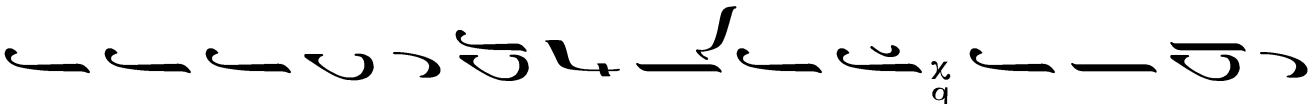


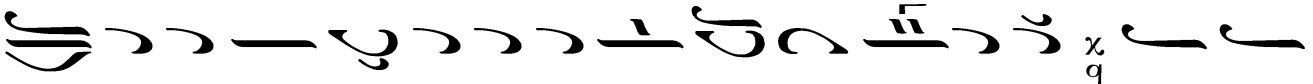
Εἰς τούς αἴνους· Ἦχος  Κε · Στιχηρά ἀναστάσιμα·

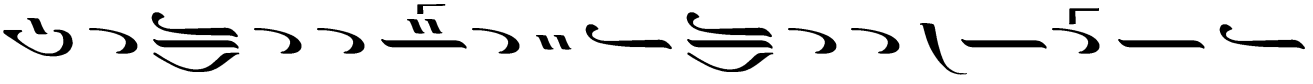



Κυ ρι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συν τρι ι ψας

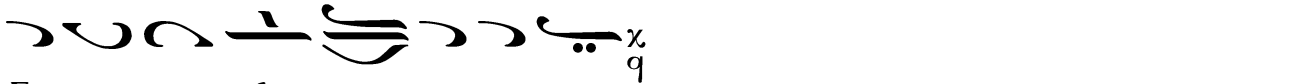

και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη μα τος Α νε ε στης


κα τα λι πων σου τα εν τα φι α εις μαρ τυ ρι


ον της α λη θους τρι ι με ε ρου τα φη ης σου και προ

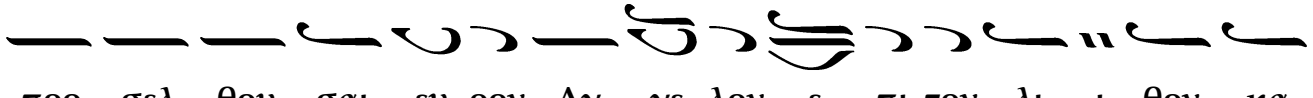

η γες εν τη Γα λι λαι αι α ο εν σπη λαι αι αι ω

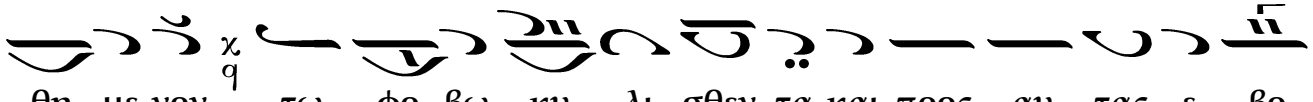

τη ρου με νος με γα σου το ε λε ος Α κα τα λη πτε


Σω τηρ ε λε η σον η μας


Κυ ρι ε Αι Γυ ναι κες ε δρα μον ε πι το μνη η μα

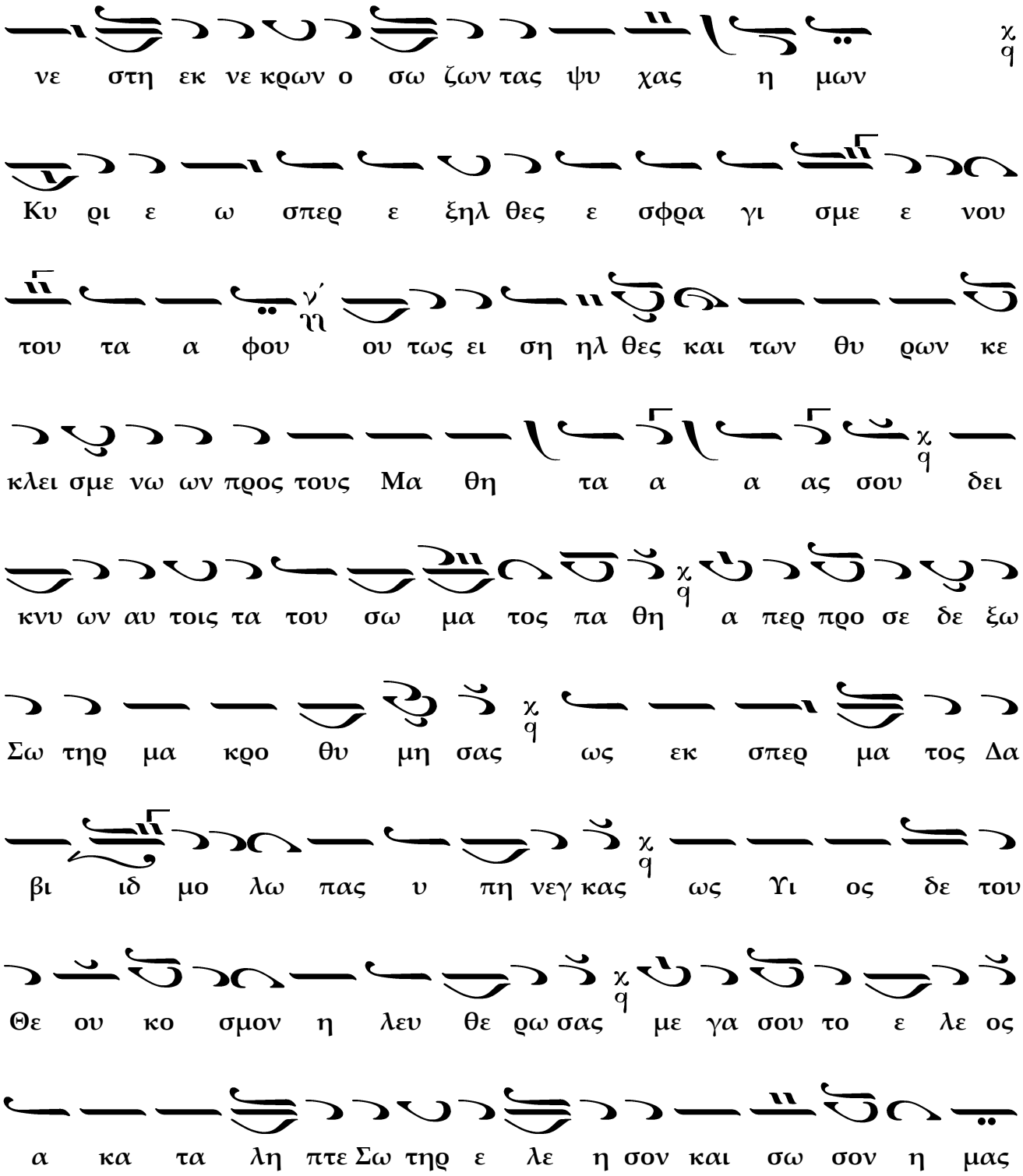

του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι η μας πα θον τα και


προ σελ θου σαι ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ι θον κα


θη με νον τω φο βω κυ λι σθεν τα και προς αυ τας ε βο

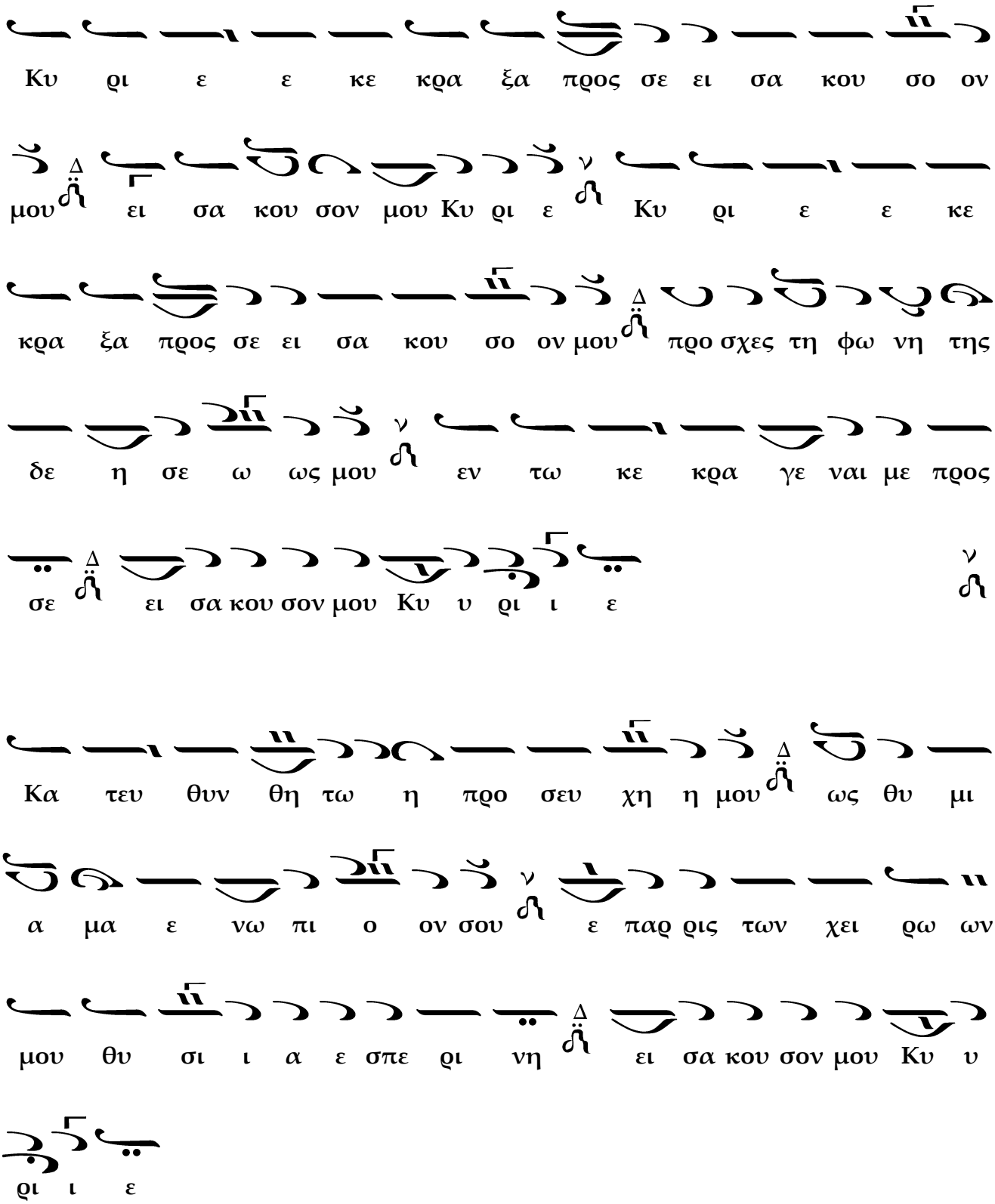

ο η σε λε ε γων Α νε στη ο Κυ ρι ος ει πα τε


τοις μα θη ταις ο τι Α


νε στη εκ νε κρων ο σω ζων τας ψυ χας η μων
Κυ ρι ε ω σπερ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου
του τα α φου ου τως ει ση ηλ θες και των θυ ρων κε
κλει σμε νω ων προς τους Μα θη τα α α ας σου δει
κνυ ων αυ τοις τα του σω μα τος πα θη α περ προ σε δε ξω
Σω τηρ μα κρο θυ μη σας ως εκ σπερ μα τος Δα
βι ιδ μο λω πας υ πη νεγ κας ως Υι ος δε του
Θε ου κο σμον η λευ θε ρω σας με γα σου το ε λε ος
α κα τα λη πτε Σω τηρ ε λε η σον και σω σον η μας

Ἀρχὴ τοῦ πλαγίου τετάρτου ἤχου·

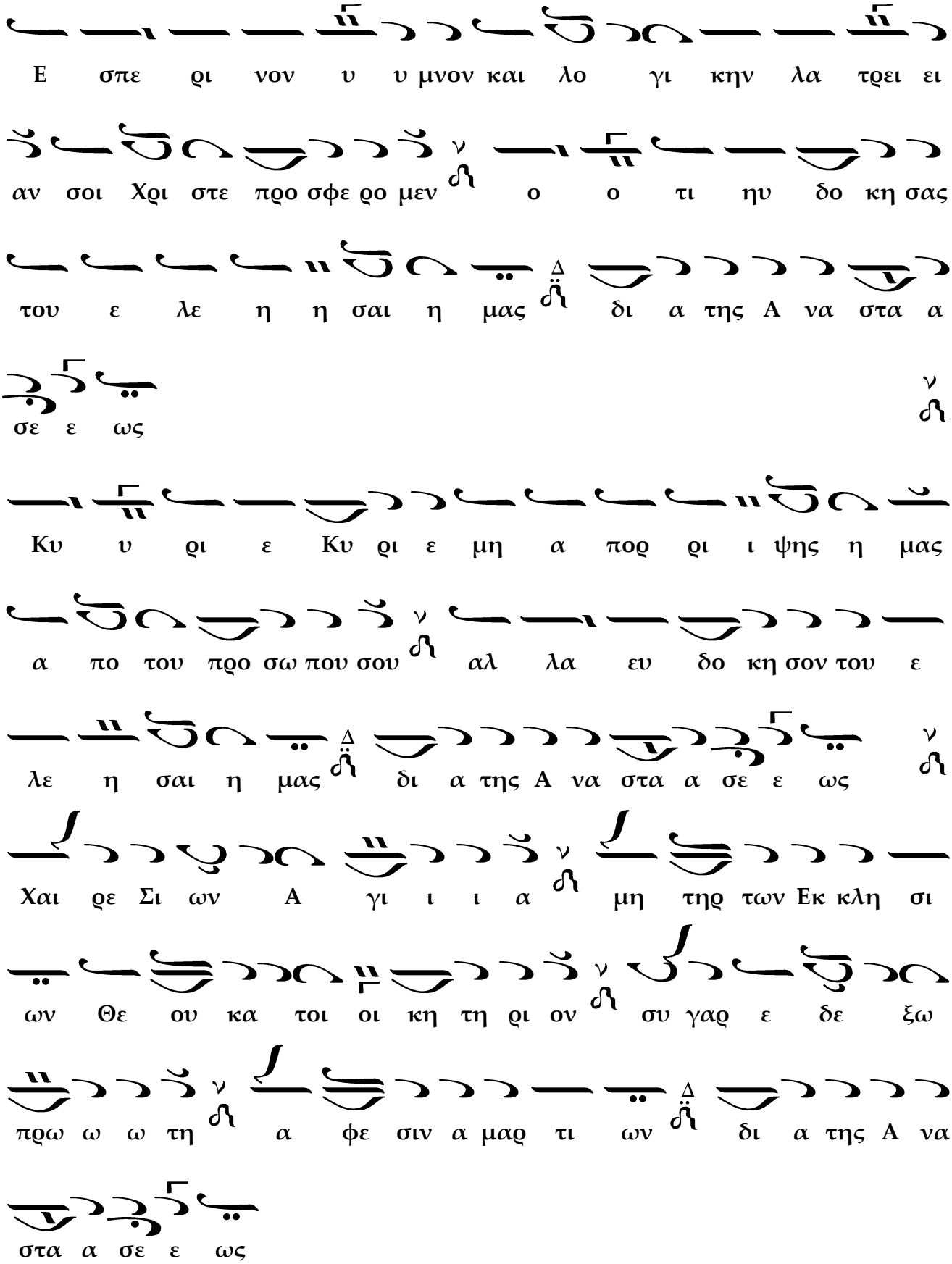
Ἦχος Νη τοῦ διδασκάλου Ἰακώβου πρωτ.

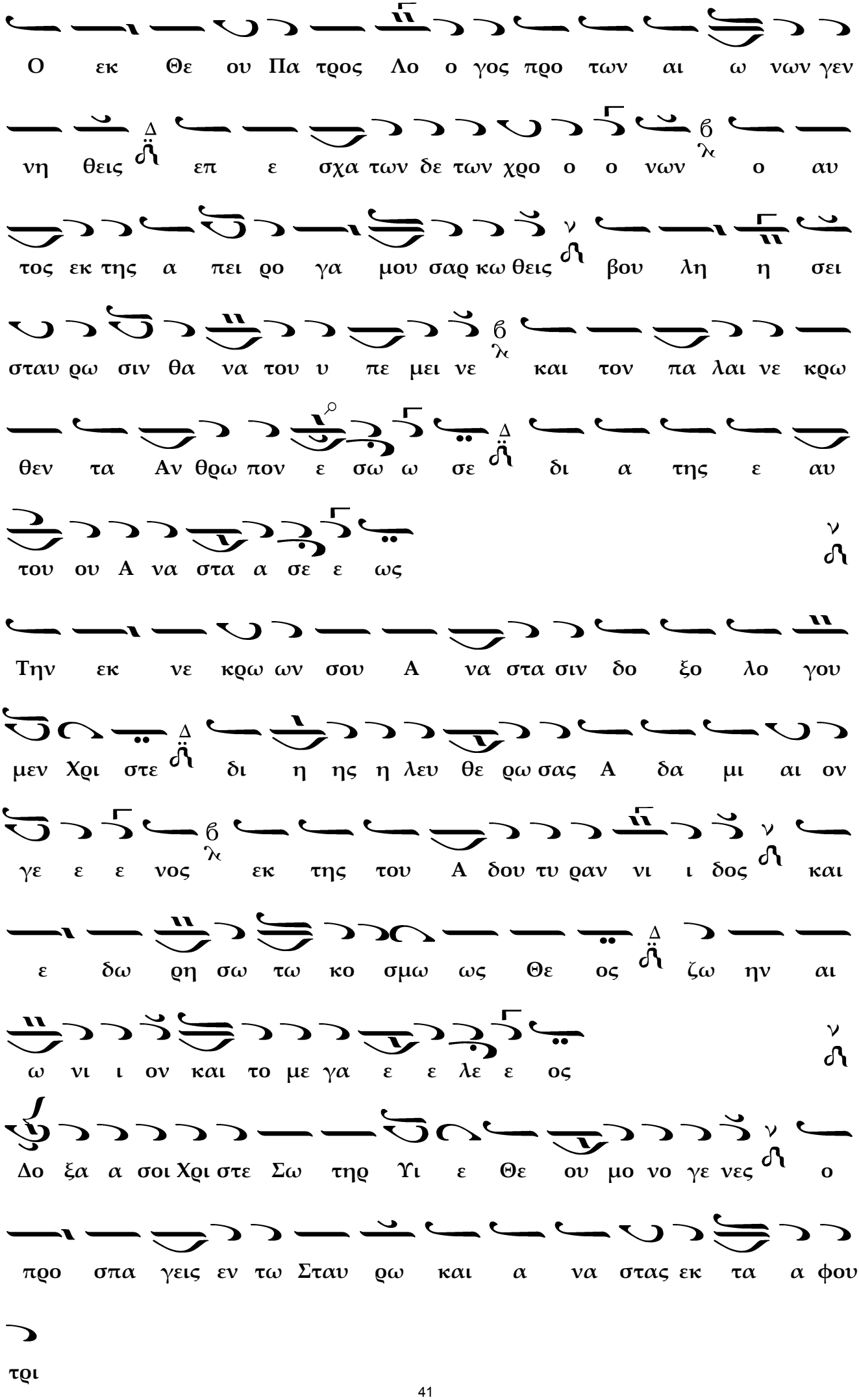


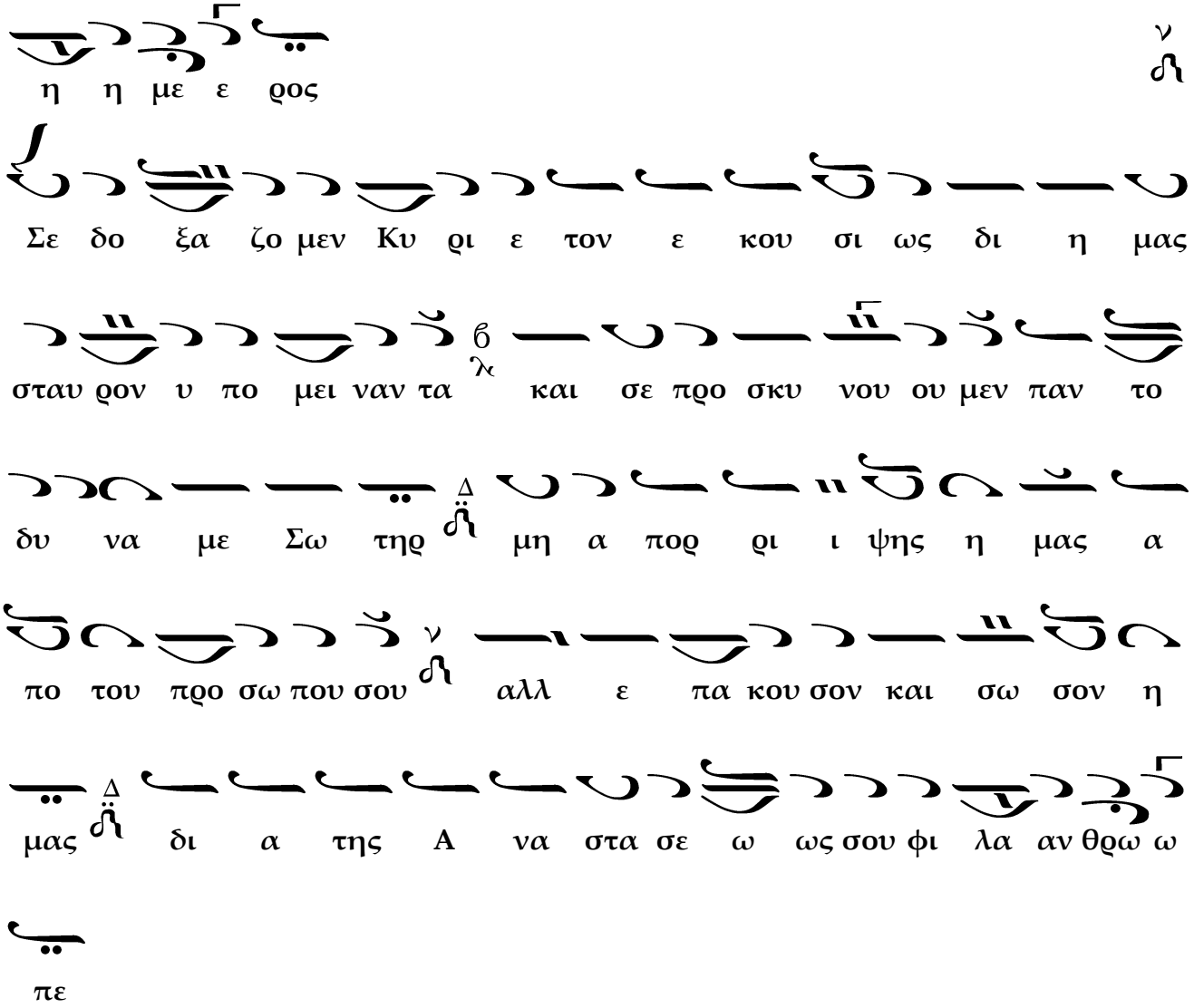
Ἀρχὴ τοῦ πλαγίου τετάρτου ἤχου·

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας·

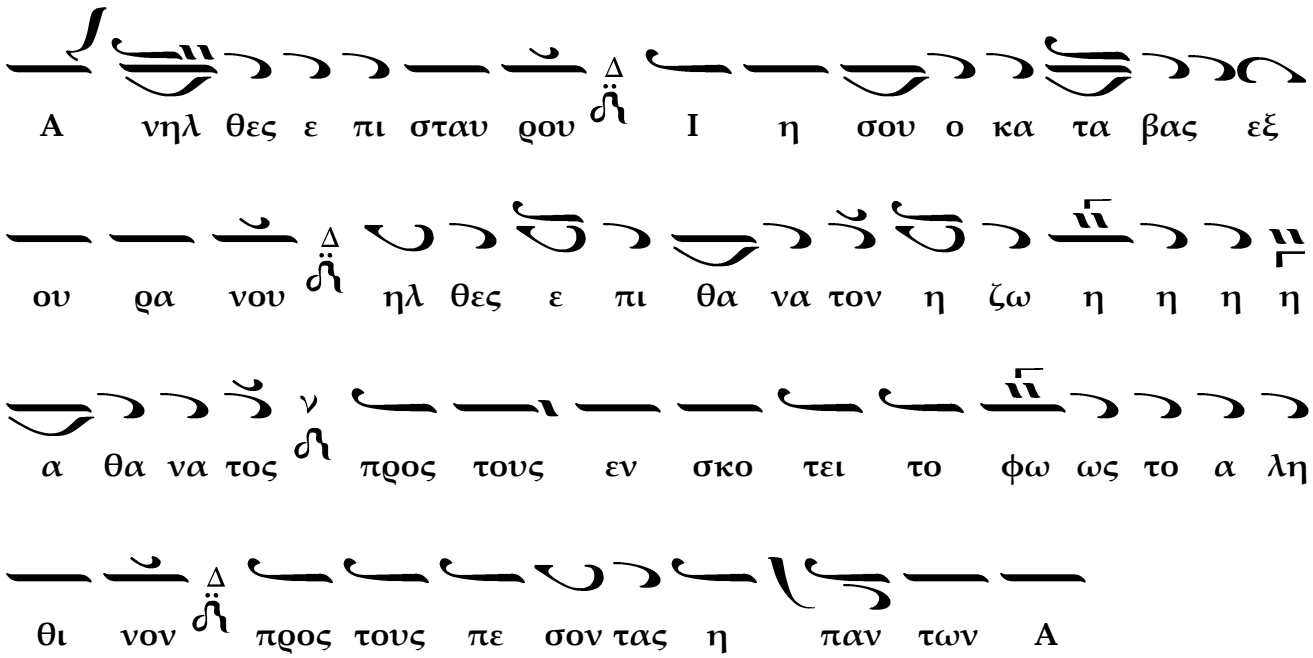
Ἀναστάσιμα στιχηρά· Ἦχος λ Νη Πέτρου Λαμπαδαρίου·




Ο εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι ω νων γεν
νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο νων ο αυ
τος εκ της α πει ρο γα μου σαρ κω θεις βου λη η σει
σταυ ρω σιν θα να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κρω
θεν τα Αν θρω πον ε σω ω σε δι α της ε αυ
του ου Α να στα α σε ε ως
Την εκ νε κρω ων σου Α να στα σιν δο ξο λο γου
μεν Χρι στε δι η ης η λευ θε ρω σας Α δα μι αι ον
γε ε ε νος εκ της του Α δου τυ ραν νι ι δος και
ε δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος ζω ην αι
ω νι ι ον και το με γα ε ε λε ε ος
Δο ξα α σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε Θε ου μο νο γε νες ο
προ σπα γεις εν τω Σταυ ρω και α να στας εκ τα α φου
τρι



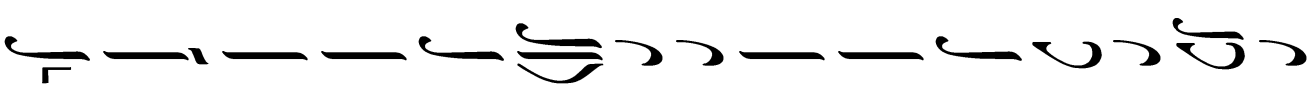
Εἰς τόν στίχον· Ἦχος Νη

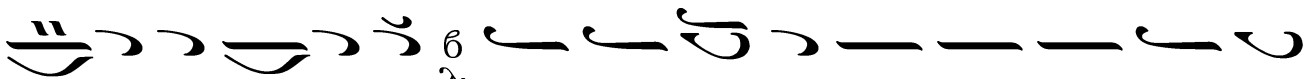



να στα σις ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ η μων δο ο

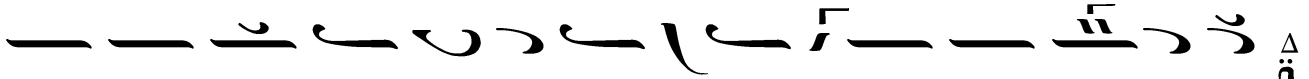

ξα α σοι


Χρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε κρων


ψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων το πα θει απ αλ


λη λων δι ε τε με της α χραν του μεν ψυ χης εν Α


δου κατ ελ θου ου σης ον και αι Ε σκυ λευ σε τα φω δε δι

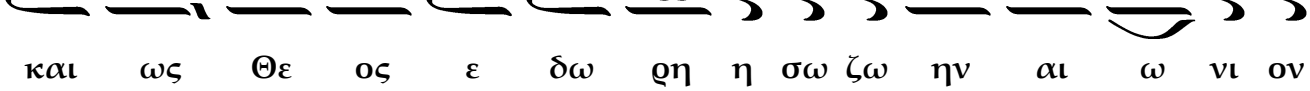

α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον σω ω μα


του λυ τρω του ου των ψυ χω ων η η μων


Ψαλ μοις και υ υ υ μνοις δο ξο λο γου ου μεν Χρι


στε την εκ νε κρων σου Α να στα σιν δι ης η μα ας

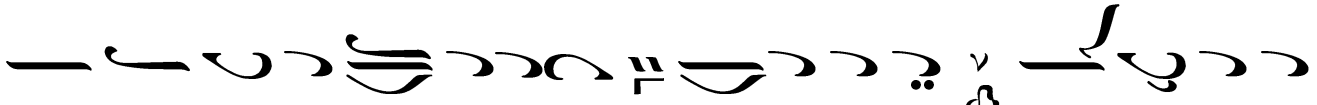

η λευ θε ρω σας της τυ ραν νι ι δος του Α α δου


και ως Θε ος ε δω ρη η σω ζω ην αι ω νι ον


και το με γα ε ε λε ε ος


Ω δε σπο τα των α πα α αν των α κα τα λη


πτε ε ποι η τα ου ρα νου και γης δι α σταυ ρου πα


θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γα σας τα φην δε κα


τα δε ξα με νος και α να στας εν δο ξη συ να

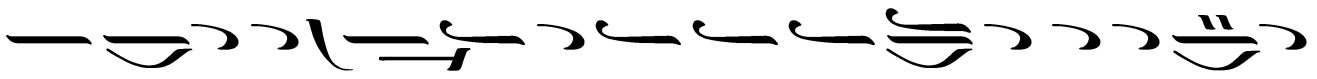

να στη σας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να α μω δο


ξα τη ση η τρι η με ε ρω ε γε ερ σει δι ης


δε δω ρη σαι η μι ιν την αι ω νι ον ζω ην και ι

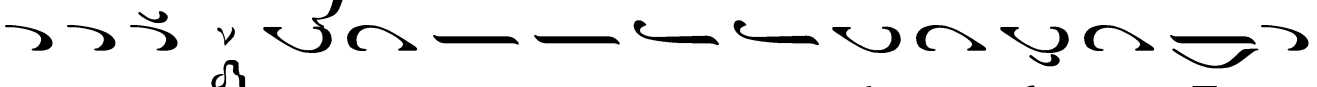

λα σμον α μαρ τι ων ως μο νος ε ευ σπλα αγ χνος


Δο ξα Πα τρι και υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

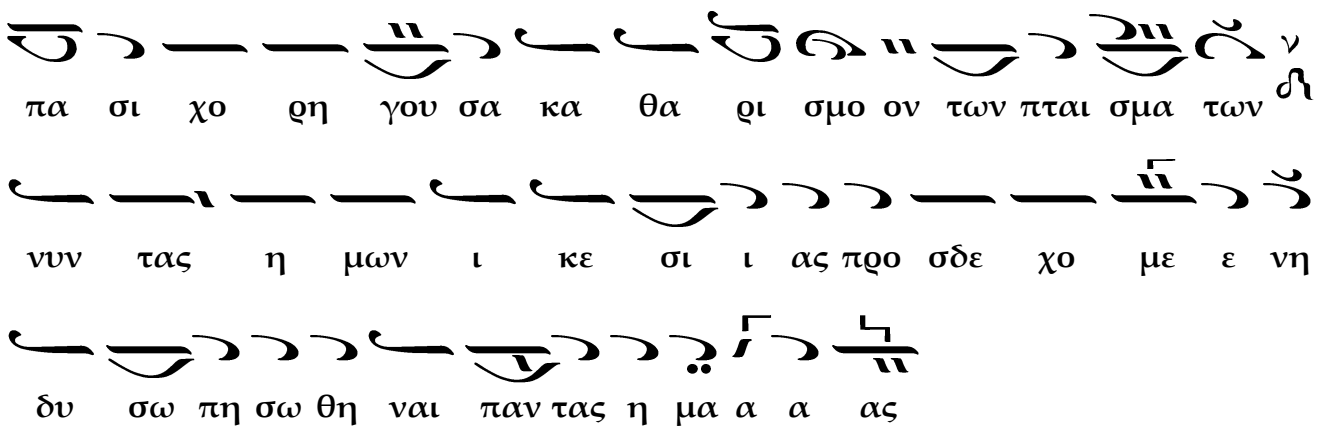

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

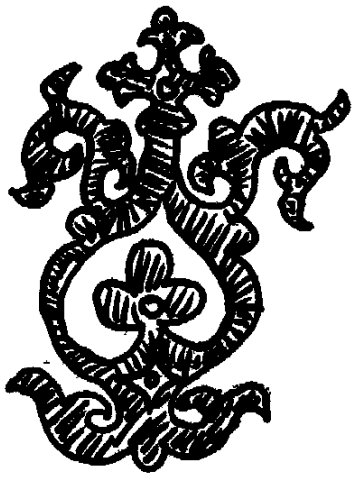

α μην Α νυμ φευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον α φρα


στως συλ λα βου ου σα σαρ κι μη τηρ Θε ου του υ ψι


ι ι στου σων οι κε των πα ρα κλη σεις δε χου Πα να

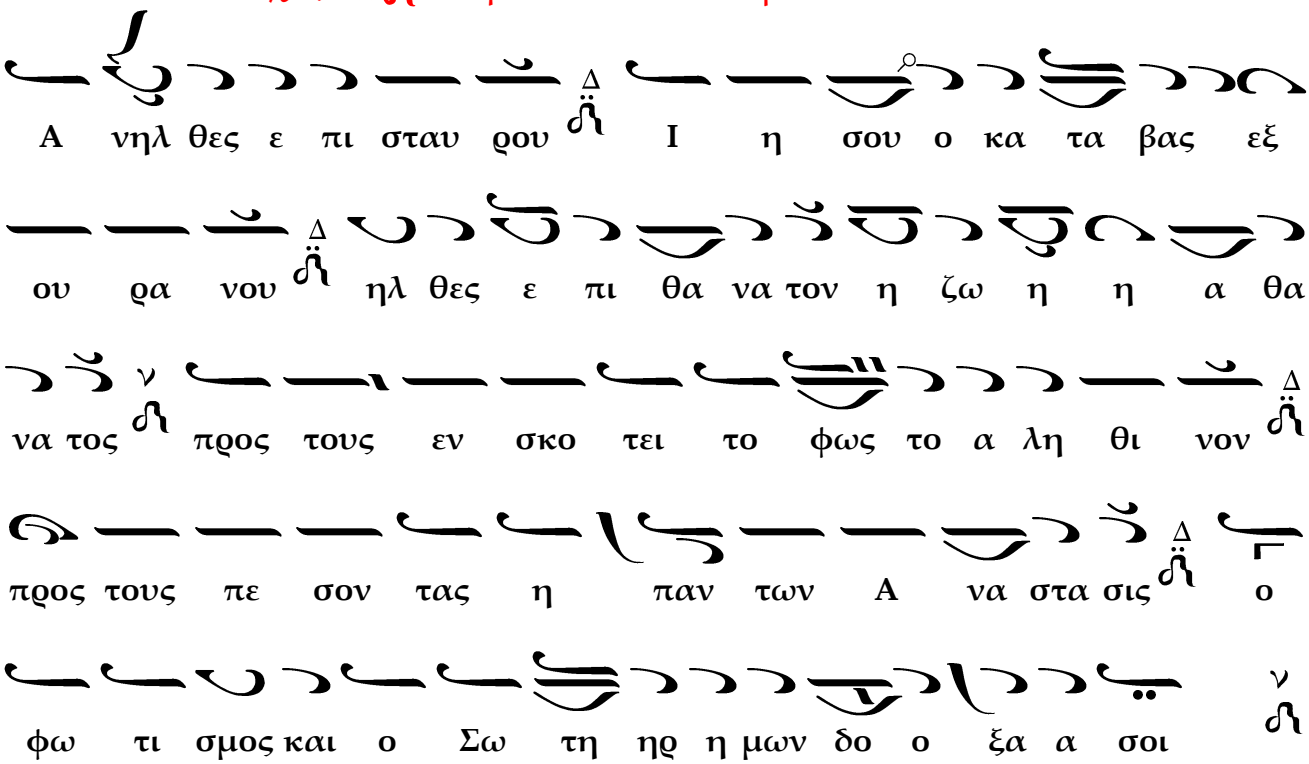

μω με η

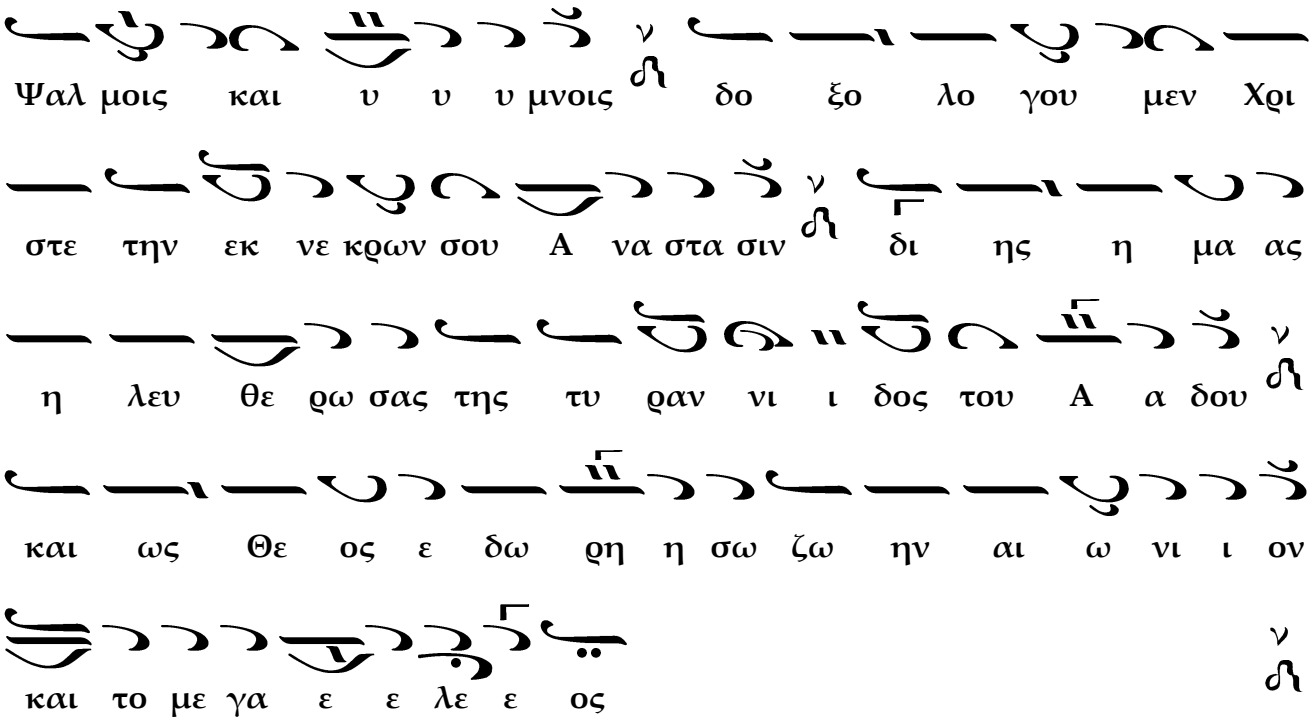

πα σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πται σμα των
νυν τας η μων ι κε σι ι ας προ σδε χο με ε νη
δυ σω πη σω θη ναι παν τας η μα α α ας

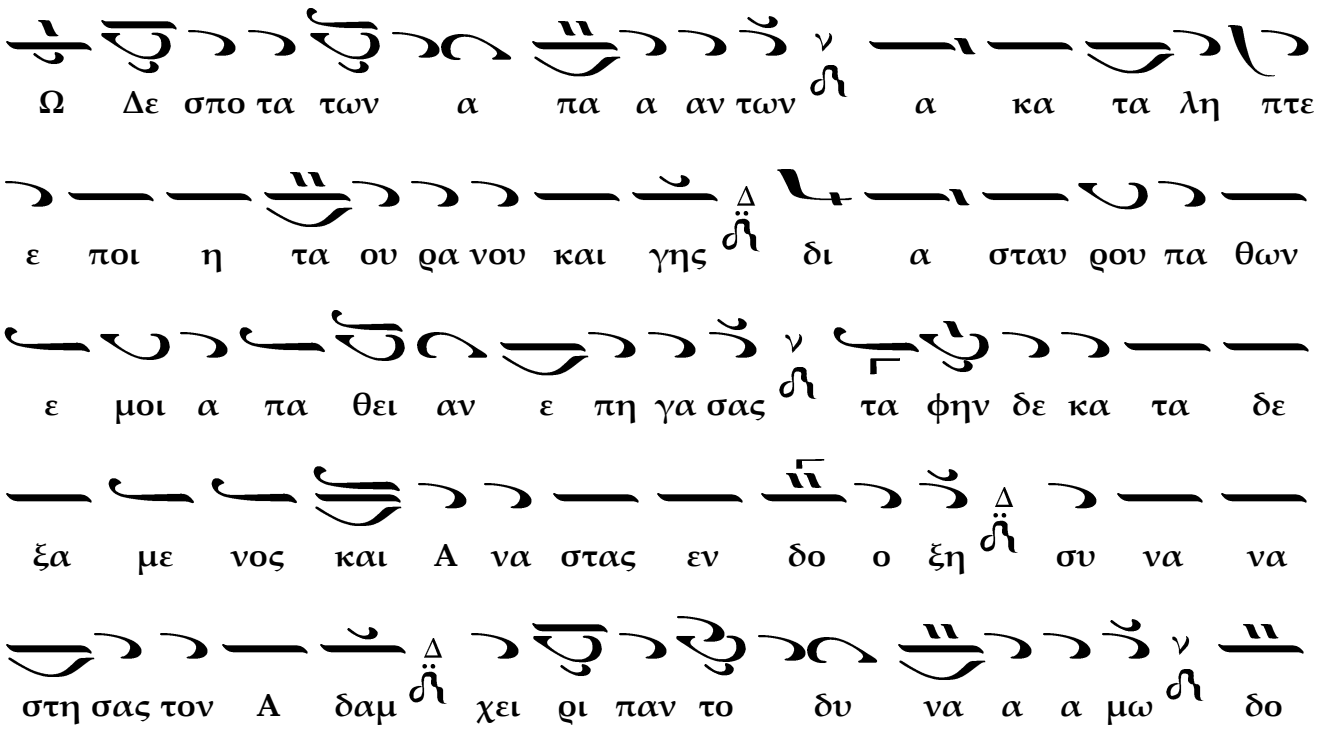


Εἰς τόν στίχον·

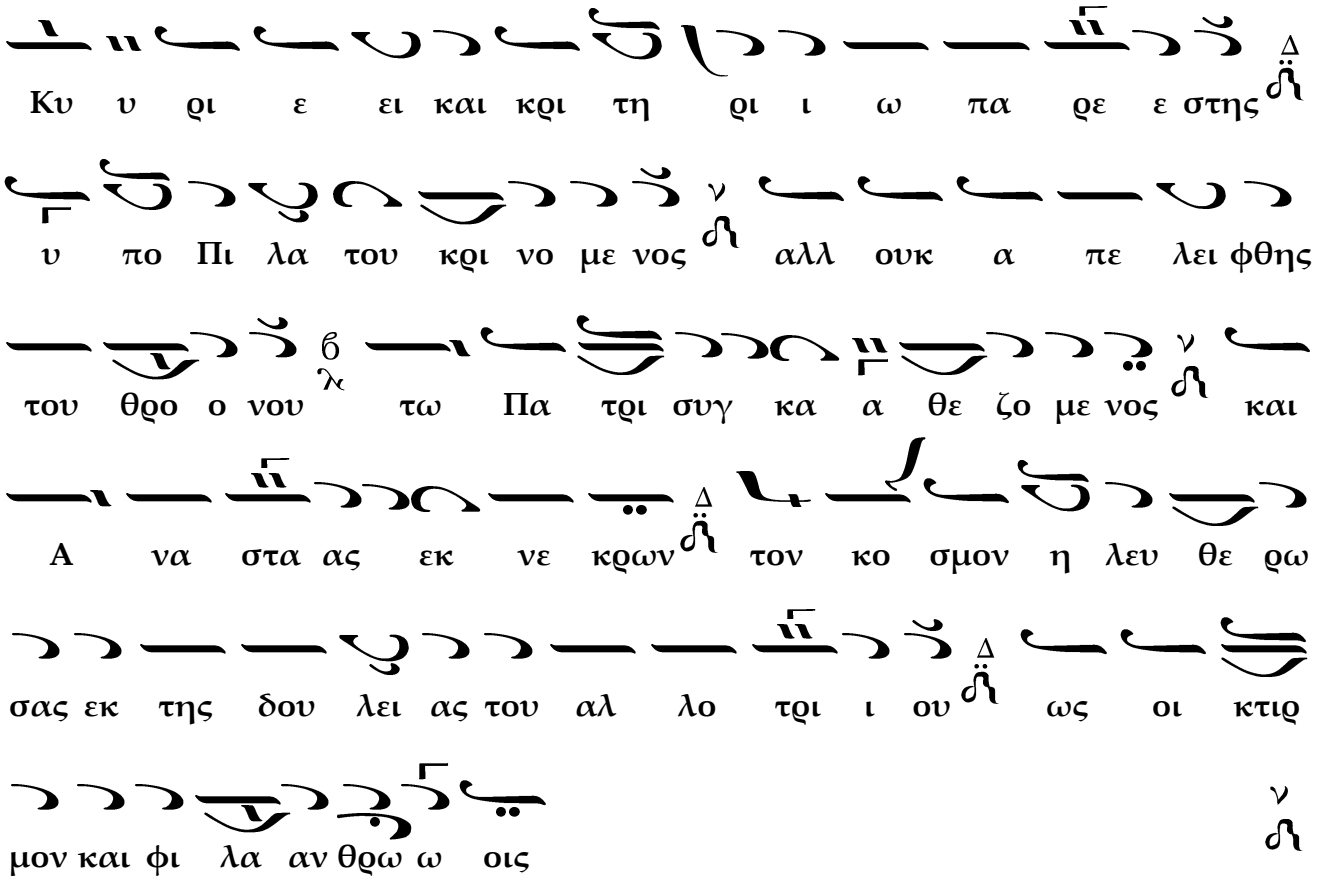
Ἦχος λ Νη Ἰακώβου Ναυπλιώτου·

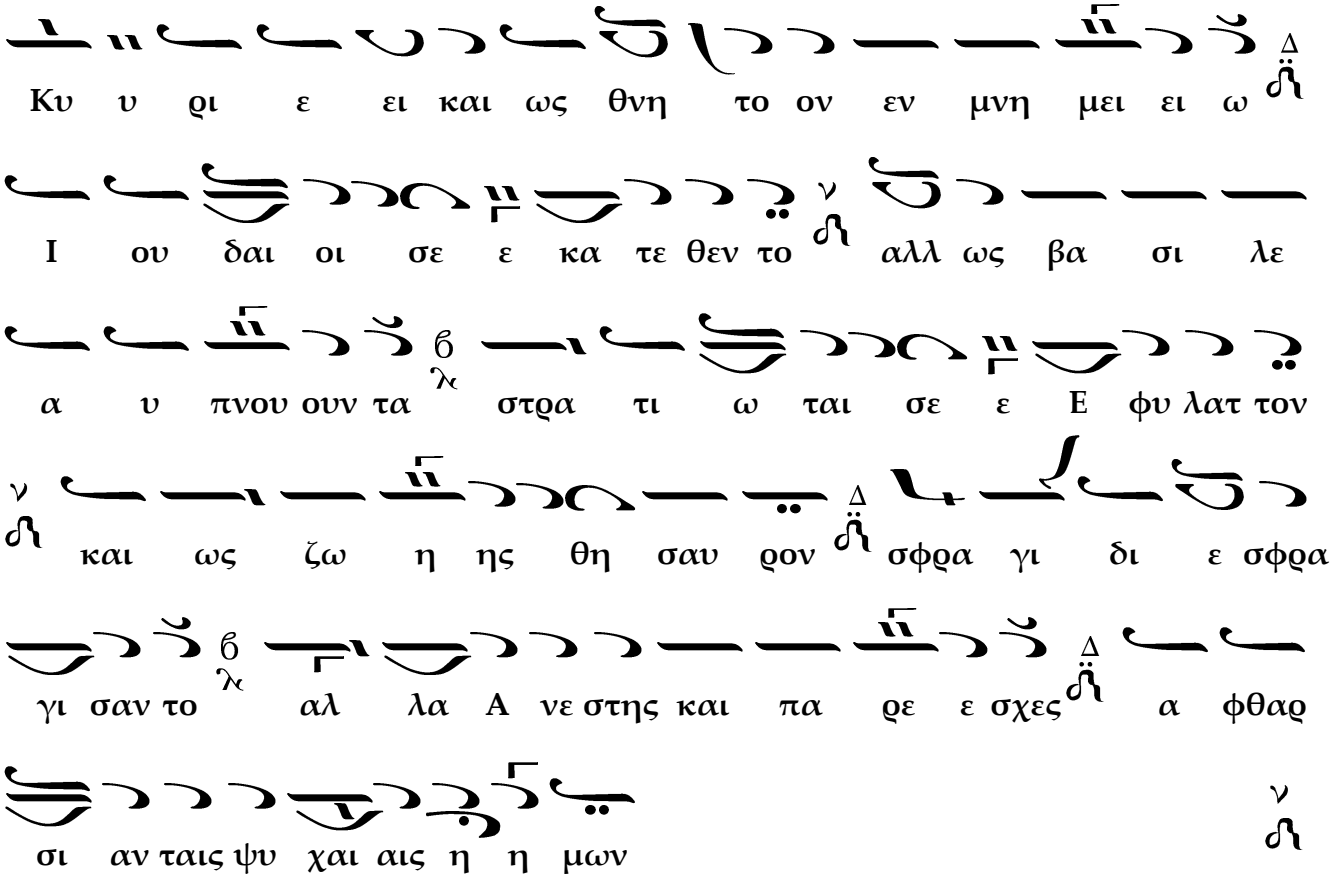


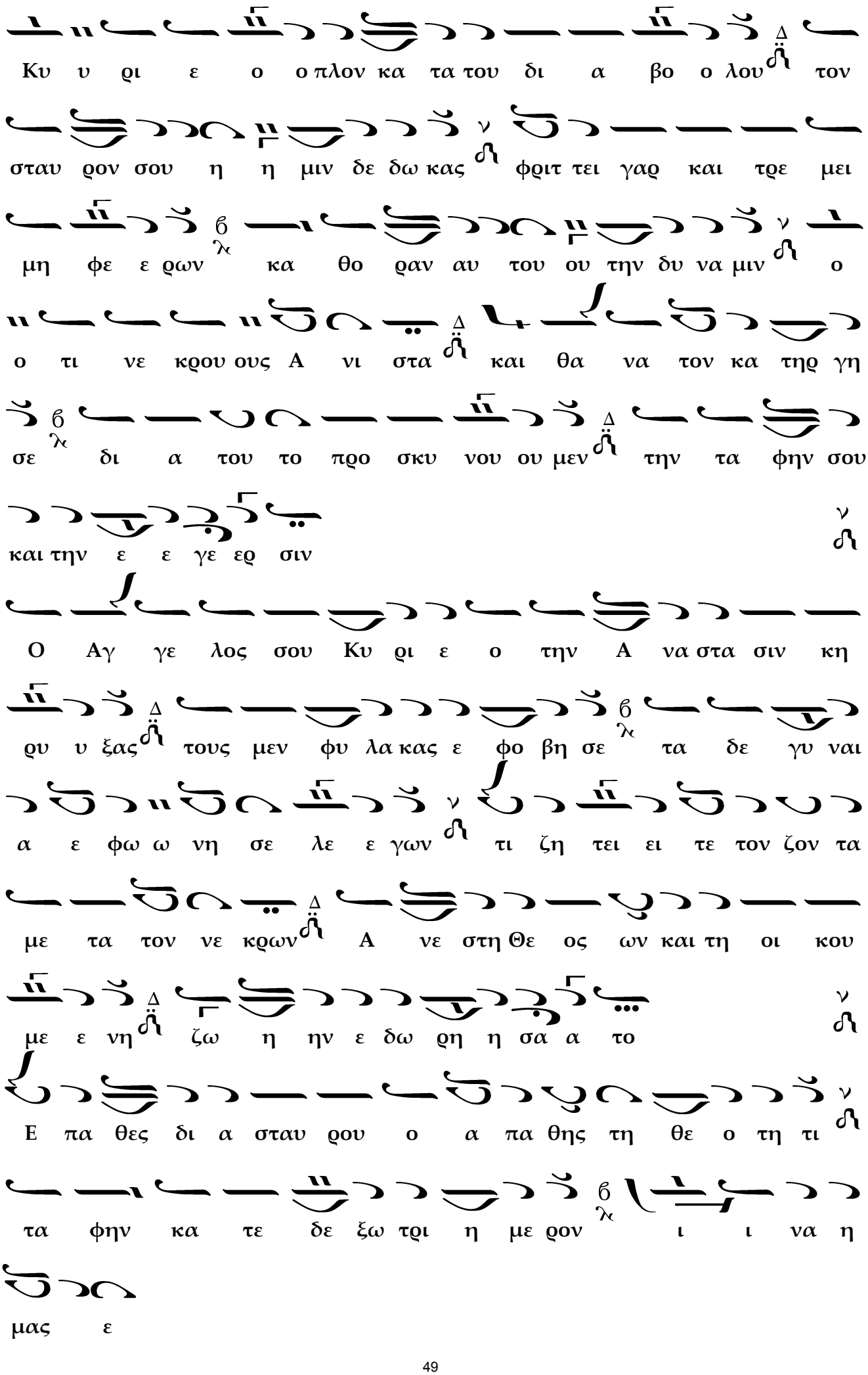

Ψαλ μοις και υ υ υ μνοις δο ξο λο γου μεν Χρι
στε την εκ νε κρων σου Α να στα σιν δι ης η μα ας
η λευ θε ρω σας της τυ ραν νι ι δος του Α α δου
και ως Θε ος ε δω ρη η σω ζω ην αι ω νι ι ον
και το με γα ε ε λε ε ος

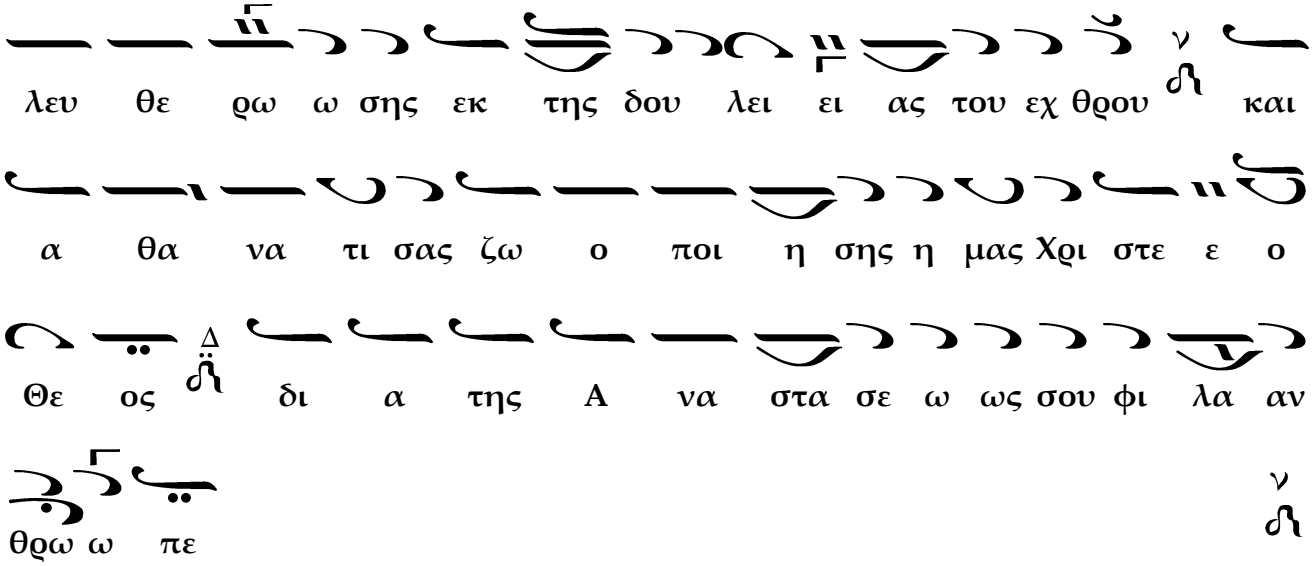

Ω Δε σπο τα των α πα α αν των α κα τα λη πτε
ε ποι η τα ου ρα νου και γης δι α σταυ ρου πα θων
ε μοι α πα θει αν ε πη γα σας τα φην δε κα τα δε
ξα με νος και Α να στας εν δο ο ξη συ να να
στη σας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να α α μω δο
ξα τη ση τρι η με ε ρω ε γε ερ σει δι ης δε
δω ρη σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι λα
σμον α μαρ τι ων ως μο νος ε ευ σπλα αχ νος

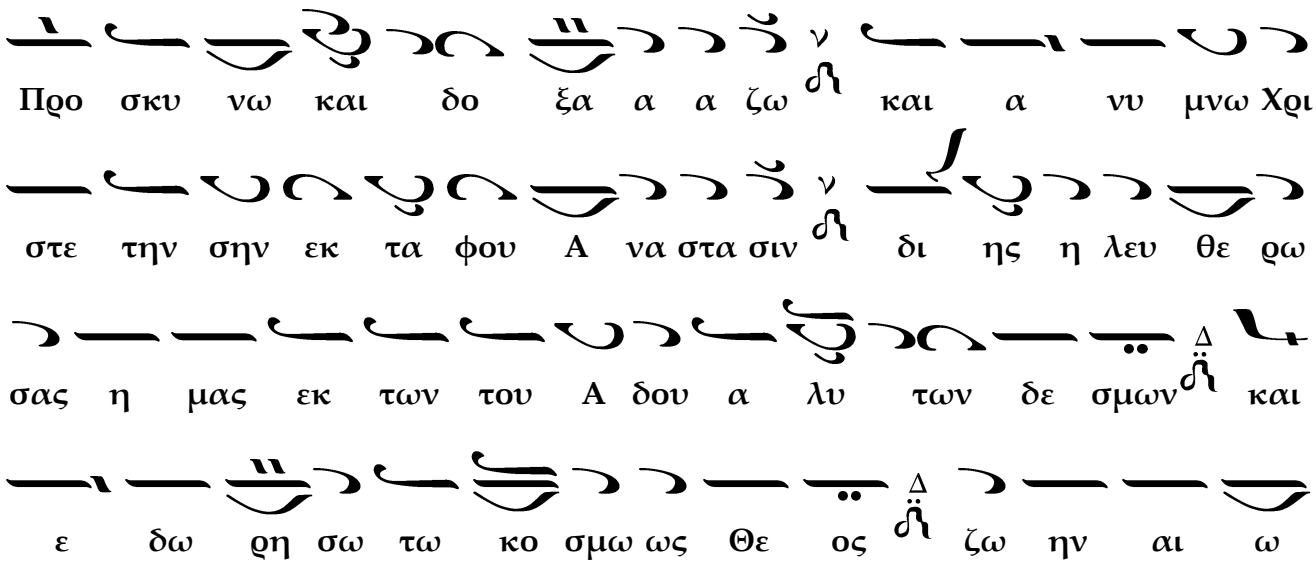
Εἰς τούς αἴνους· Ἦχος πλ. δ Νη Πέτρου Πελοποννησίου·






Κυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο ο λου τον
σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριτ τει γαρ και τρε μει
μη φε ε ρων κα θο ραν αυ του ου την δυ να μιν ο
ο τι νε κρου ους Α νι στα και θα να τον κα τηρ γη
σε δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα φην σου
και την ε ε γε ερ σιν
Ο Αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την Α να στα σιν κη
ρυ υ ξας τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε γυ ναι
α ε φω ω νη σε λε ε γων τι ζη τει ει τε τον ζον τα
με τα τον νε κρων Α νε στη Θε ος ων και τη οι κου
με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το
Ε πα θες δι α σταυ ρου ο α πα θης τη θε ο τη τι
τα φην κα τε δε ξω τρι η με ρον ι ι να η
μας ε


λευ θε ρω ω σης εκ της δου λει ει ας του εχ θρου και
α θα να τι σας ζω ο ποι η σης η μας Χρι στε ε ο
Θε ος δι α της Α να στα σε ω ως σου φι λα αν
θρω ω πε


Προ σκυ νω και δο ξα α α ζω και α νυ μνω Χρι
στε την σην εκ τα φου Α να στα σιν δι ης η λευ θε ρω
σας η μας εκ των του Α δου α λυ των δε σμων και
ε δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος ζω ην αι ω
νι ον και το με γα ε ε λε ε ος


Το ζω ο δο χον σου σω μα φρου ρου ουν τες πα ρα νο
μοι συν τη κου στω δι ι ι α ε σφρα γι ι σαν το του
ου το συ δε ως α θα να τος Θε ος και Παν το δυ να
μος Α νε ε στης τρι η η με ε ρος

Πο ρευ θεν τος σου εν πυ λαις Α δου Κυ ρι ε και ταυ

ταις συν τρι ψαν τος ο αιχ μα λω τος ου τως ε βο ο α

τις ε στιν ου ου τος ο τι ου κα τα δι κα ζε ται εν τοις

κα τω τα τοις της γης αλ λα και ως σκη νην κα

τε λυ σε του θα να του το δε ε σμω τη ρι ον ε δε

ξα α μην αυ τον ως θνη τον και τρε μω ως Θε

ον Παν το δυ να με Σω τηρ ε λε η σον η μας

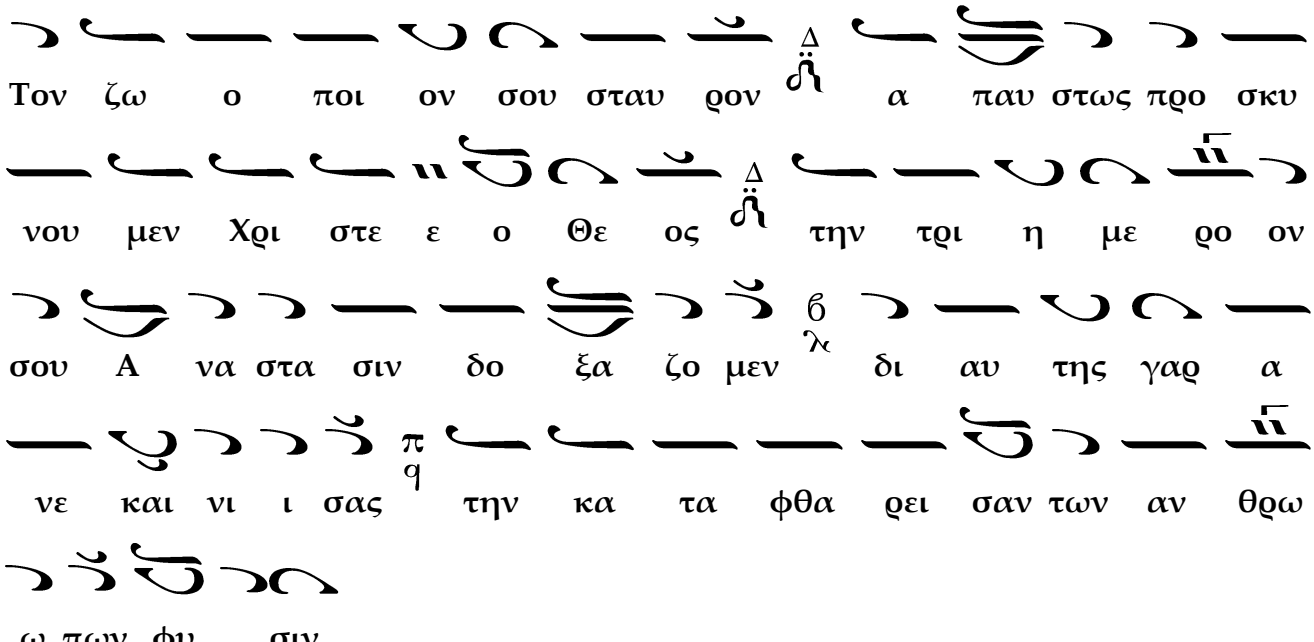


Ἀρχή τοῦ τετάρτου ἤχου·

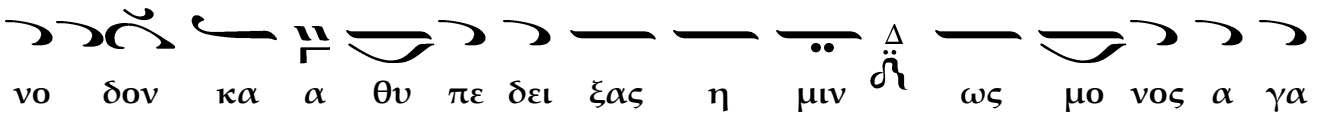
Ἦχος ἐκ τοῦ Βου ·



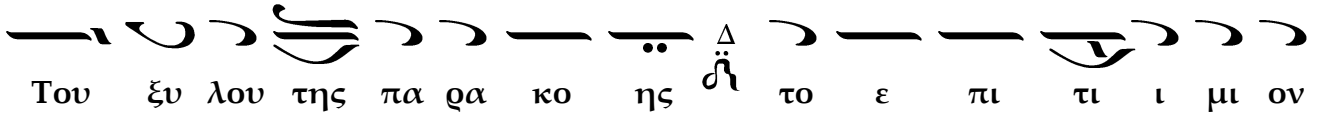
Εἴς τόν ἑσπερινόν· Ἦχος  Βου

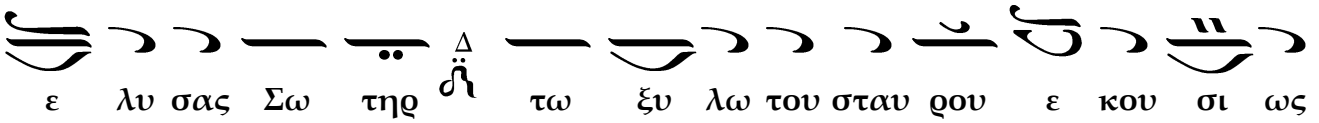



παν το δυ να με και την εις ου ρα νους α

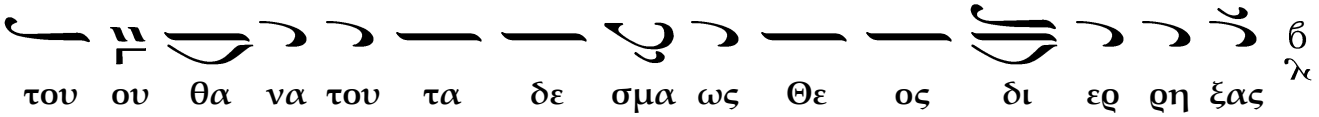

νο δον κα α θυ πε δει ξας η μιν ως μο νος α γα


θος και φι λαν θρω πος


Του ξυ λου της πα ρα κο ης το ε πι τι ι μι ον

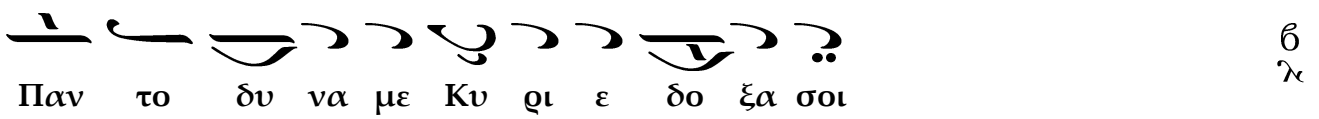

ε λυ σας Σω τηρ τω ξυ λω του σταυ ρου ε κου σι ως


προ ση λω θεις και εις Α δου κα τελ θων Δυ να τε

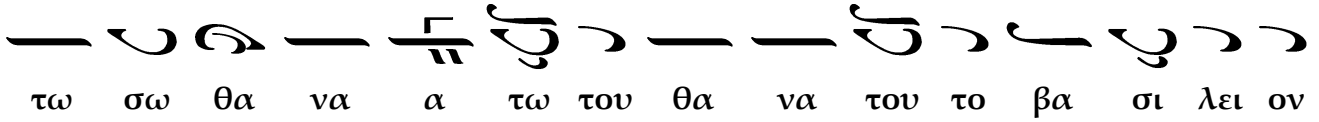

του ου θα να του τα δε σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας

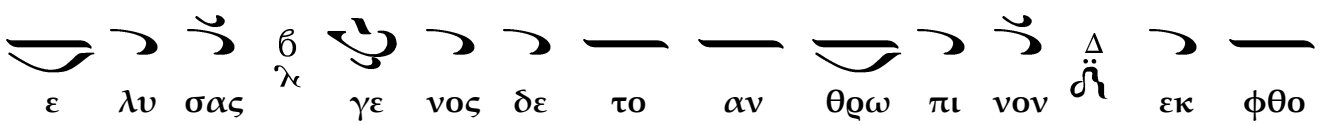

δι ο προ σκυ νου ου μεν την εκ νε κρω ων σου

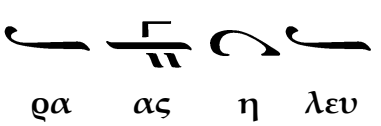

Α να στα σιν εν α γαλ λι α σει βο ων τες

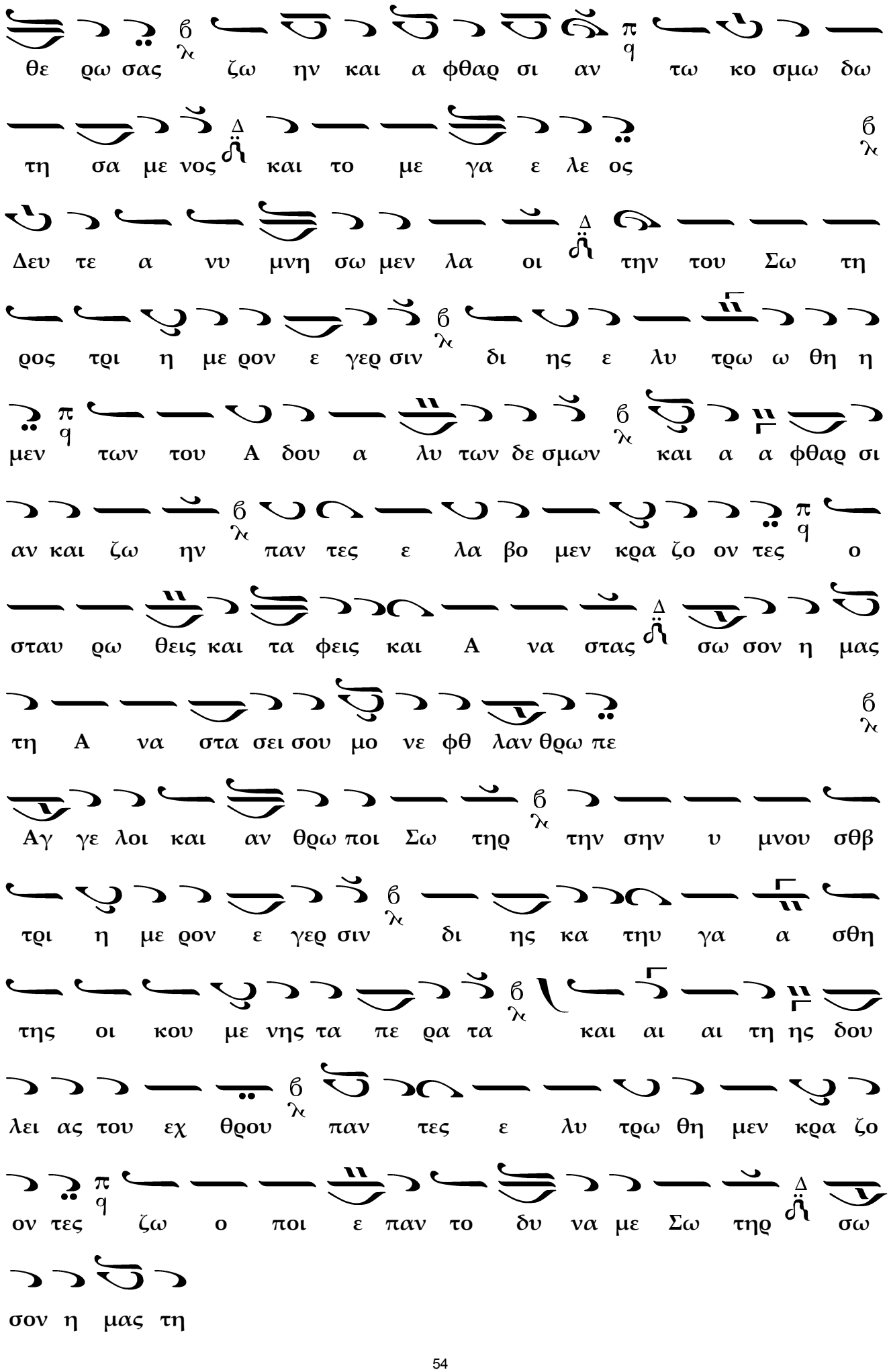

Παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα σοι

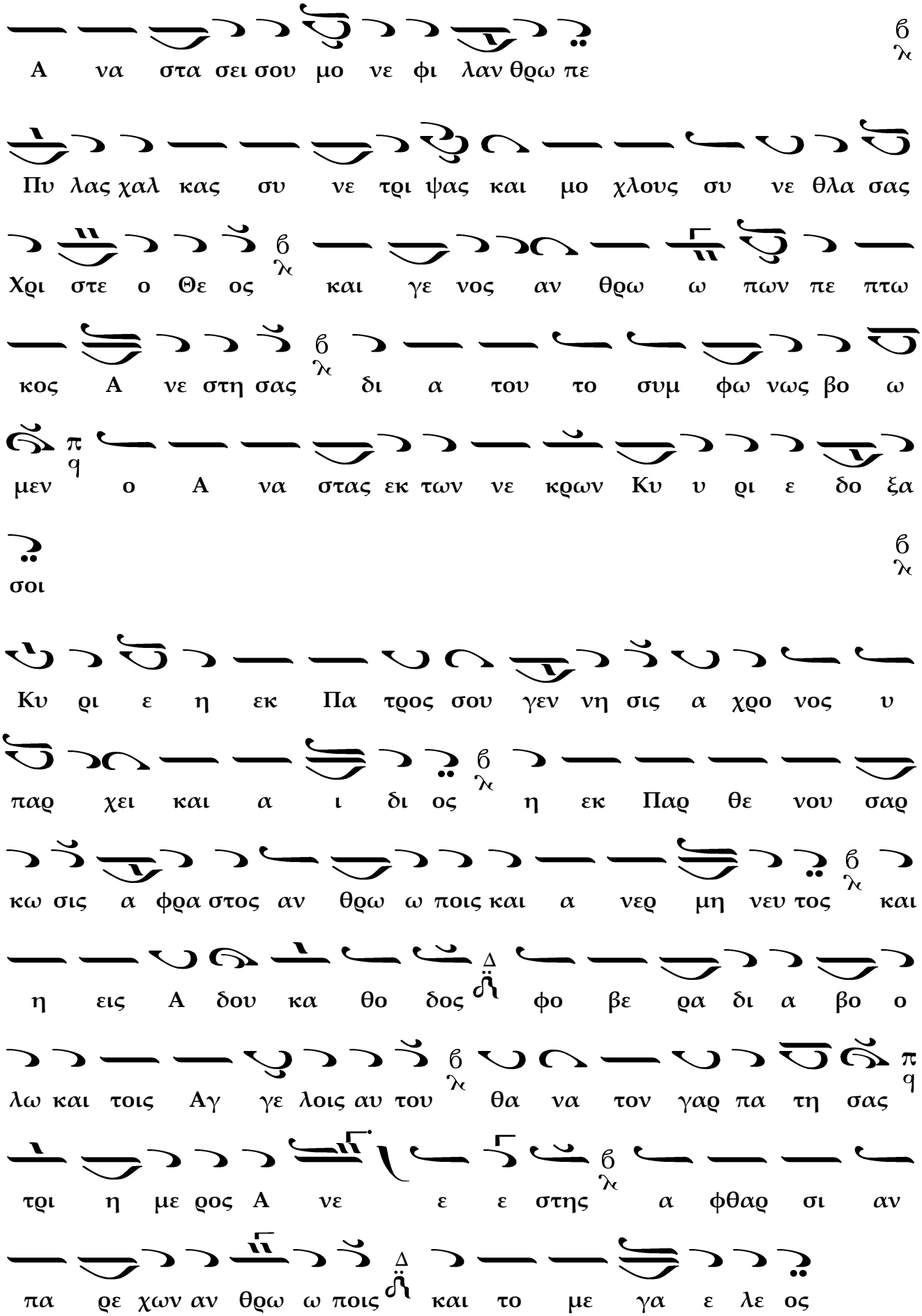

Πυ λας Α δου συ νε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε και


τω σω θα να α τω του θα να του το βα σι λει ον

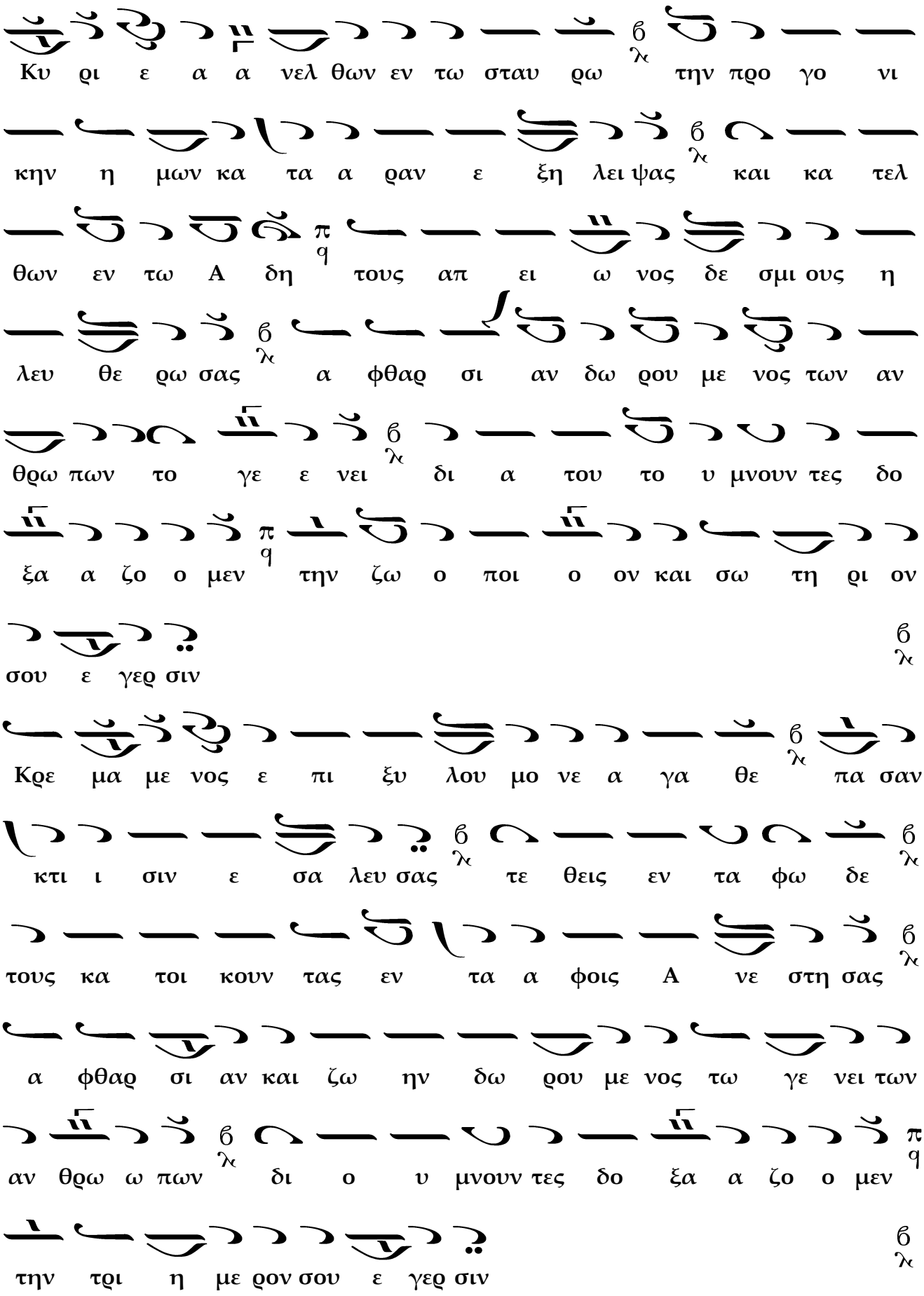

ε λυ σας γε νος δε το αν θρω πι νον εκ φθο

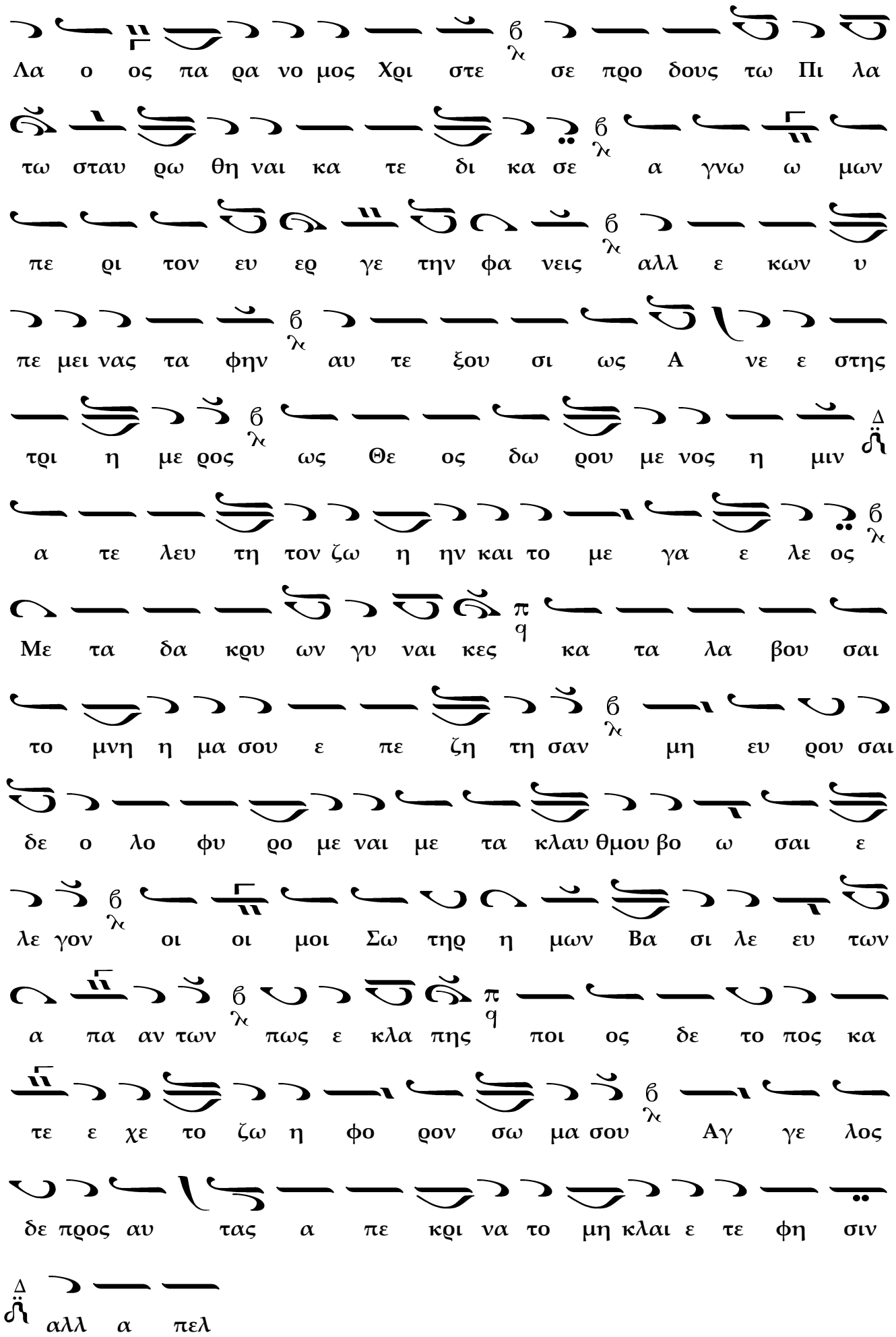

ρα ας η λευ

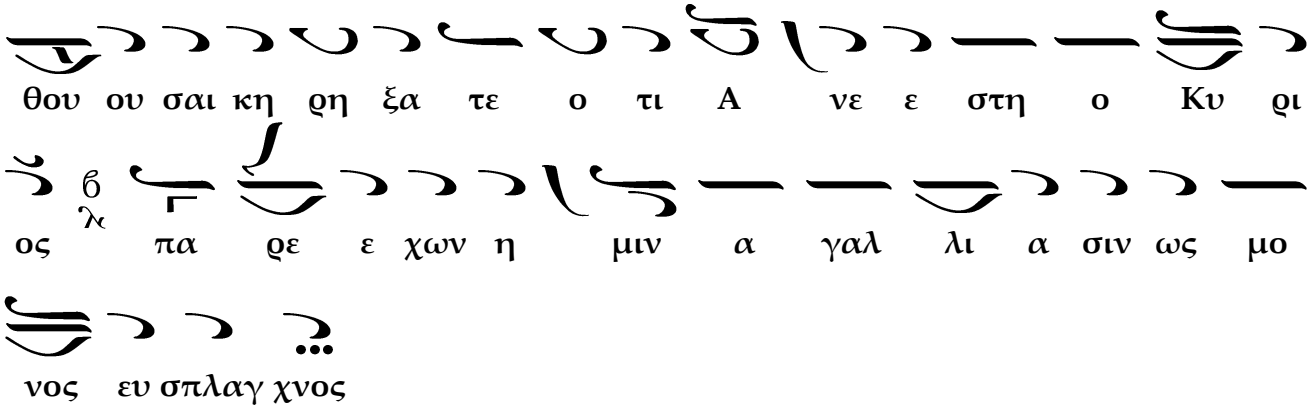

θε ρω σας ζω ην και α φθαρ σι αν τω κο σμω δω
τη σα με νος και το με γα ε λε ος
Δευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι την του Σω τη
ρος τρι η με ρον ε γερ σιν δι ης ε λυ τρω ω θη η
μεν των του Α δου α λυ των δε σμων και α α φθαρ σι
αν και ζω ην παν τες ε λα βο μεν κρα ζο ον τες ο
σταυ ρω θεις και τα φεις και Α να στας σω σον η μας
τη Α να στα σει σου μο νε φθ λαν θρω πε
Αγ γε λοι και αν θρω ποι Σω τηρ την σην υ μνου σθβ
τρι η με ρον ε γερ σιν δι ης κα την γα α σθη
της οι κου με νης τα πε ρα τα και αι αι τη ης δου
λει ας του εχ θρου παν τες ε λυ τρω θη μεν κρα ζο
ον τες ζω ο ποι ε παν το δυ να με Σω τηρ σω
σον η μας τη


Α να στα σει σου μο νε φι λαν θρω πε
Πυ λας χαλ κας συ νε τρι ψας και μο χλους συ νε θλα σας
Χρι στε ο Θε ος και γε νος αν θρω ω πων πε πτω
κος Α νε στη σας δι α του το συμ φω νως βο ω
μεν ο Α να στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι ε δο ξα
σοι
Κυ ρι ε η εκ Πα τρος σου γεν νη σις α χρο νος υ
παρ χει και α ι δι ος η εκ Παρ θε νου σαρ
κω σις α φρα στος αν θρω ω ποις και α νερ μη νευ τος και
η εις Α δου κα θο δος φο βε ρα δι α βο ο
λω και τοις Αγ γε λοις αυ του θα να τον γαρ πα τη σας
τρι η με ρος Α νε ε ε στης α φθαρ σι αν
πα ρε χων αν θρω ω ποις και το με γα ε λε ος

Εἷς τόν στίχον· Ἦχος  Βου

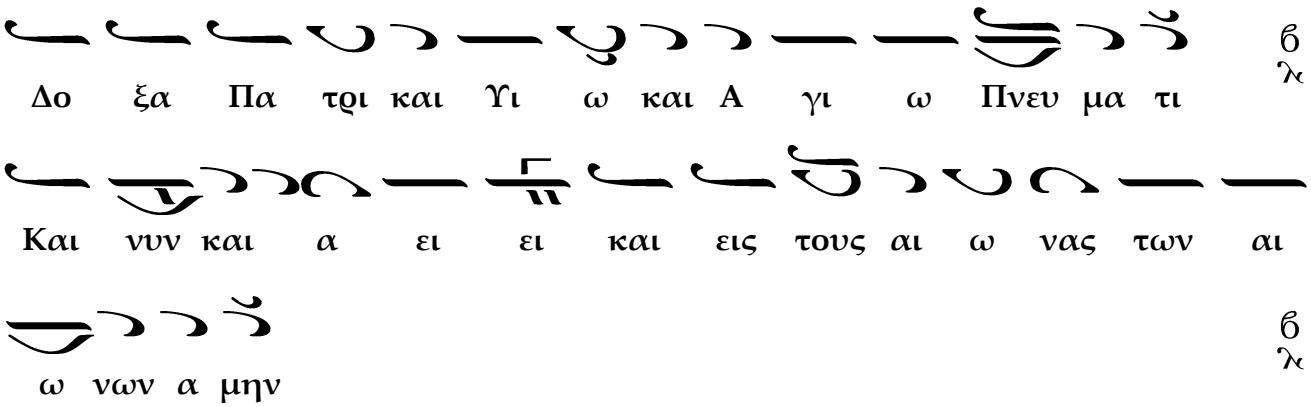


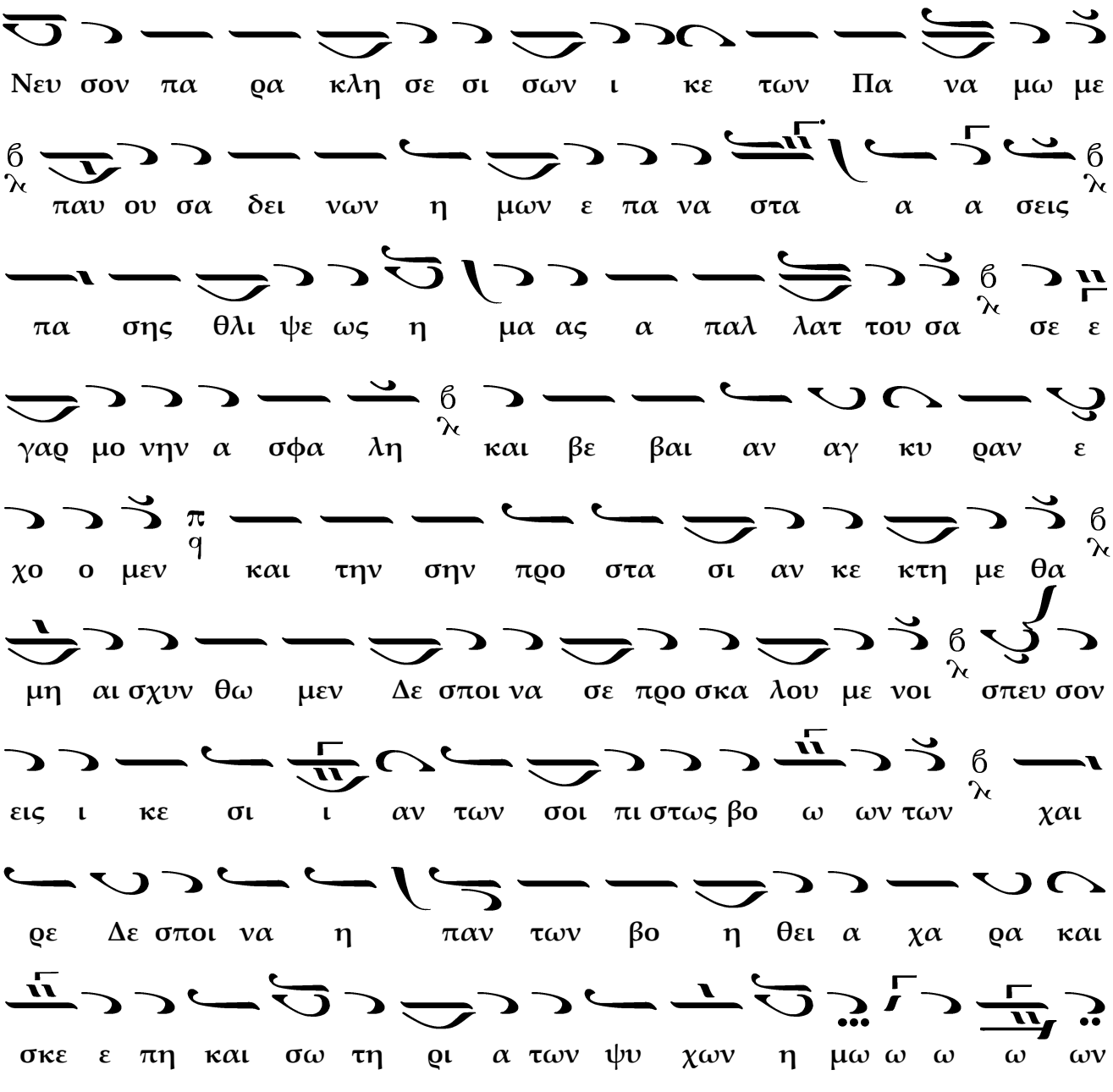

Λα ο ος πα ρα νο μος Χρι στε σε προ δους τω Πι λα
τω σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα σε α γνω ω μων
πε ρι τον ευ ερ γε την φα νεις αλλ ε κων υ
πε μει νας τα φην αυ τε ξου σι ως Α νε ε στης
τρι η με ρος ως Θε ος δω ρου με νος η μιν
α τε λευ τη τον ζω η ην και το με γα ε λε ος
Με τα δα κρυ ων γυ ναι κες κα τα λα βου σαι
το μνη η μα σου ε πε ζη τη σαν μη ευ ρου σαι
δε ο λο φυ ρο με ναι με τα κλαυ θμου βο ω σαι ε
λε γον οι οι μοι Σω τηρ η μων Βα σι λε ευ των
α πα αν των πως ε κλα πης ποι ος δε το πος κα
τε ε χε το ζω η φο ρον σω μα σου Αγ γε λος
δε προς αυ τας α πε κρι να το μη κλαι ε τε φη σιν
αλλ α πελ


θου ου σαι κη ρη ξα τε ο τι Α νε ε στη ο Κυ ρι
ος πα ρε ε χων η μιν α γαλ λι α σιν ως μο
νος ευ σπλαγ χνος



Ἦχος  Βου · θεοτοκίον·





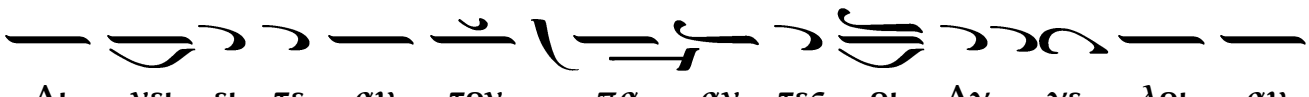
Εἰς τοὺς αἴνους· Ἦχος  Βου ·

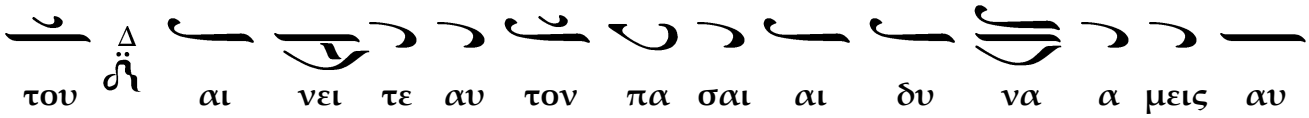

Πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον


αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει


ει τε αυ τον εν τοις υ ψι ι στοις σου πρε πει υ μνος τω Θε

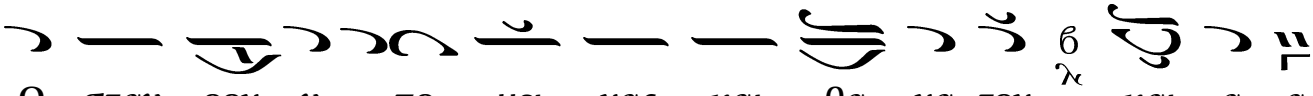

ω

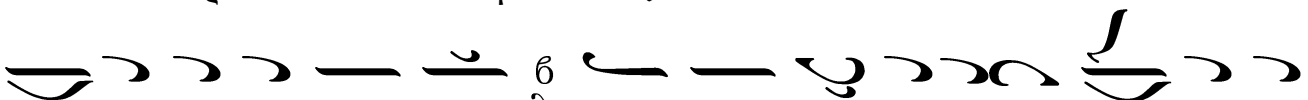

Αι νει ει τε αυ τον πα αν τες οι Αγ γε λοι αυ


του αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α μεις αυ


του σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω

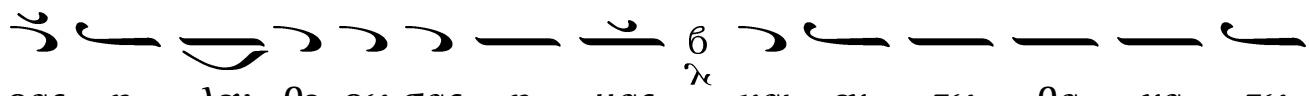
Ἀναστάσιμα στιχηρά·


Ο σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α α

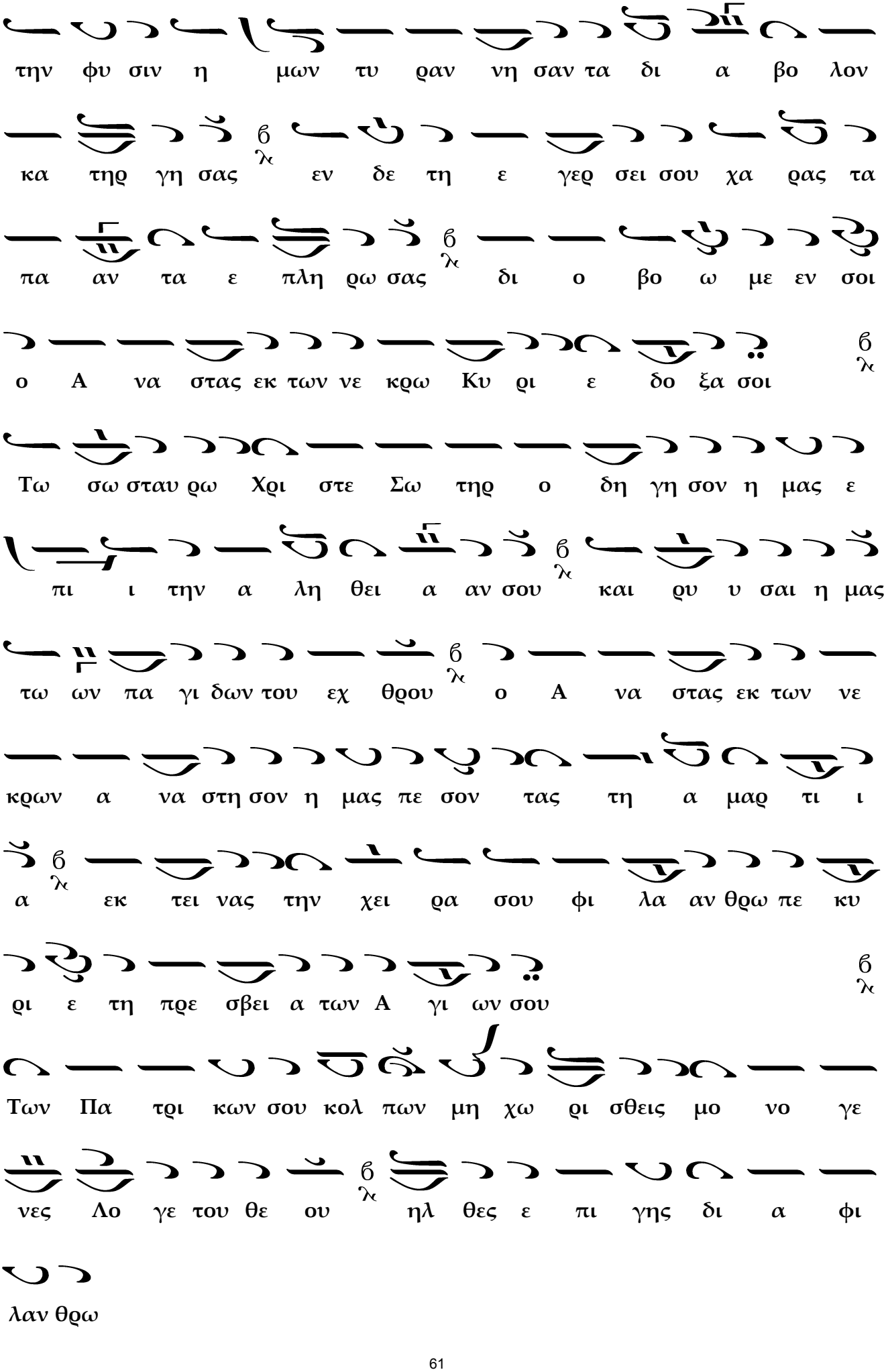

να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε


δο ξα ζο μεν σου την Α να στα σιν

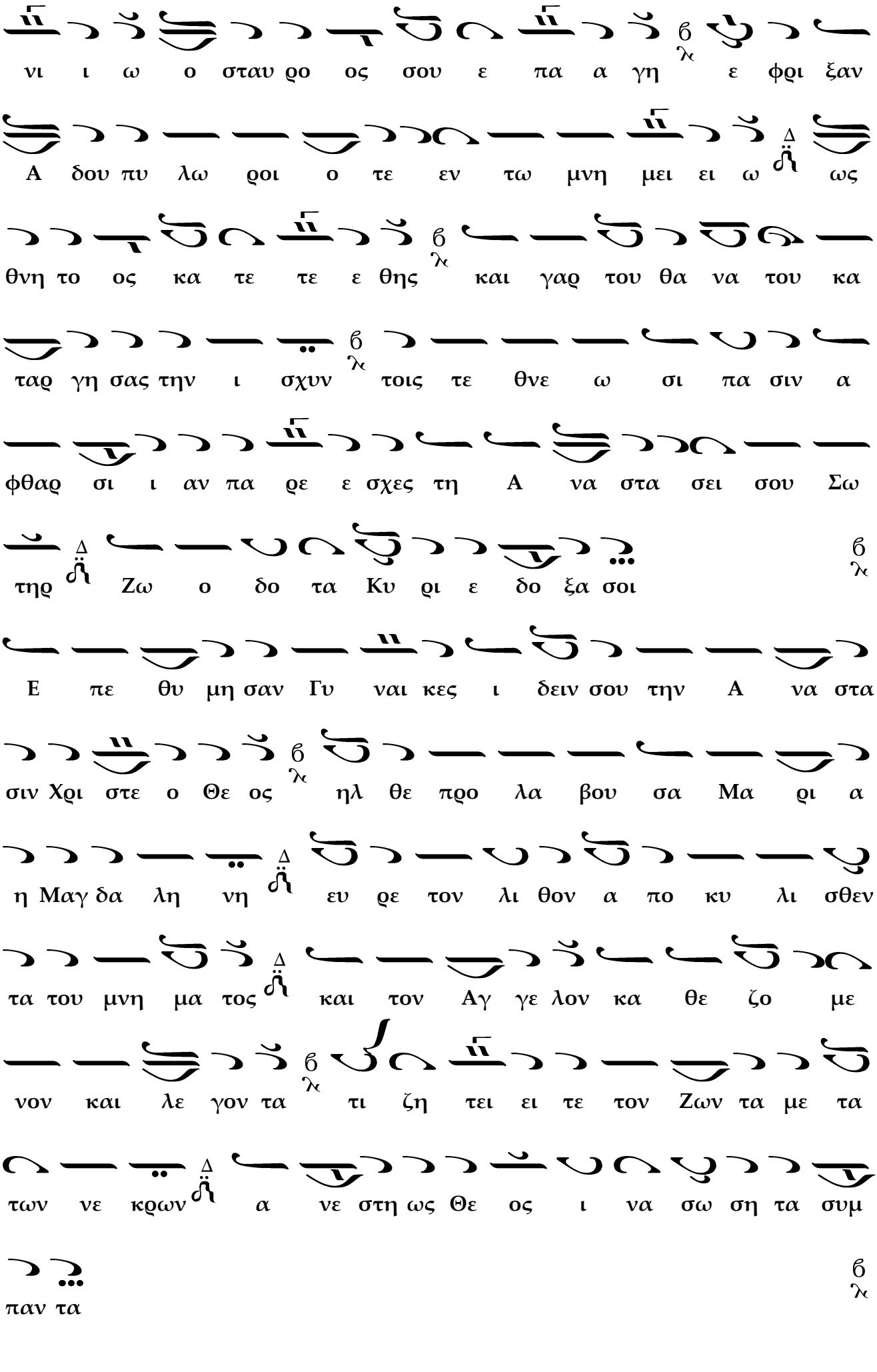

Εν τω σταυ ρω σου Χρι στε της αρ χαι αι ας κα τα α

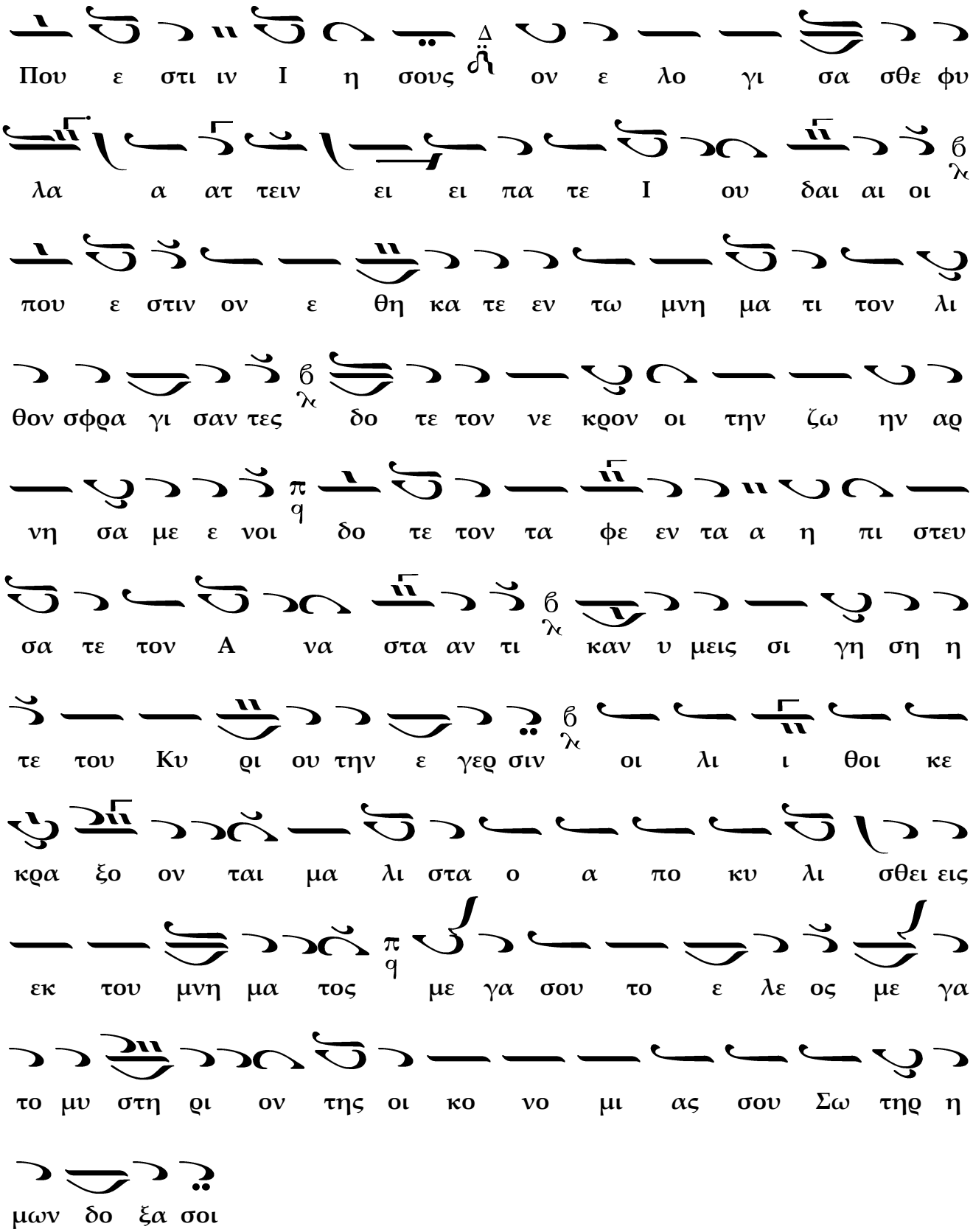

ρας η λευ θε ρω σας η μας και εν τω θα να τω


σου τον


την φυ σιν η μων τυ ραν νη σαν τα δι α βο λον
κα τηρ γη σας εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα
πα αν τα ε πλη ρω σας δι ο βο ω με εν σοι
ο Α να στας εκ των νε κρω Κυ ρι ε δο ξα σοι
Τω σω σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γη σον η μας ε
πι ι την α λη θει α αν σου και ρυ υ σαι η μας
τω ων πα γι δων του εχ θρου ο Α να στας εκ των νε
κρων α να στη σον η μας πε σον τας τη α μαρ τι ι
α εκ τει νας την χει ρα σου φι λα αν θρω πε κυ
ρι ε τη πρε σβει α των Α γι ων σου
Των Πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι σθεις μο νο γε
νες Λο γε του θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι
λαν θρω

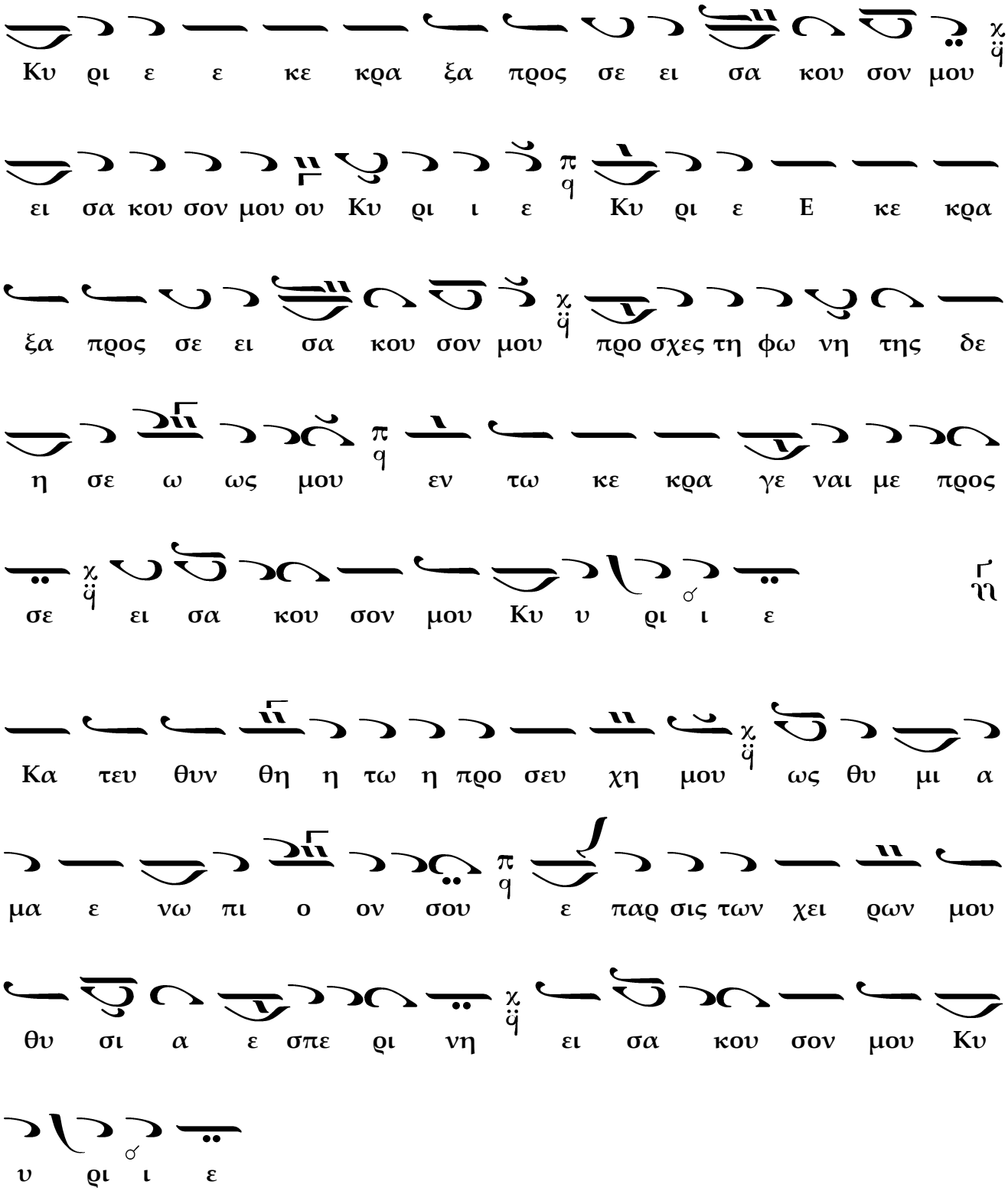

πι αν αν θρω πος γε νο με νος α τρε ε πτως και
σταυ ρον και αθ να τον υ πε μει νας σαρ κι ο α πα
θης τη θε ο τη τι α α να στας δε εκ νε κρων α θα
να σι αν πα ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω ω πων
ως μο νος Παν το δυ να μος
Θα να τον κα τε δε ξω σαρ κι η μιν α θα να
σι αν πραγ μα τευ σα με νος Σω τηρ και εν τα φω ω
κη η σας ι να η μας του Α α δου ε λευ θε
ρω ω σης συ να α να στη σας ε αυ τω πα θων μεν
ως αν θρω ω πος αλλ α να στας ως Θε ος δι α
του το βο ω ω ω μεν δο ο ξα σοι Ζω ο δο τα
Κυ ρι ε μο νε φι λαν θρω πε
Πε τραι ε σχι σθη σαν Σω τηρ ο ο τε εν τω κρα


νι ι ω ο σταυ ρο ος σου ε πα α γη ε φρι ξαν
Α δου πυ λω ροι ο τε εν τω μνη μει ει ω ως
θνη το ος κα τε τε ε θης και γαρ του θα να του κα
ταρ γη σας την ι σχυν τοις τε θνε ω σι πα σιν α
φθαρ σι ι αν πα ρε ε σχες τη Α να στα σει σου Σω
τηρ Ζω ο δο τα Κυ ρι ε δο ξα σοι
Ε πε θυ μη σαν Γυ ναι κες ι δειν σου την Α να στα
σιν Χρι στε ο Θε ος ηλ θε προ λα βου σα Μα ρι α
η Μαγ δα λη νη ευ ρε τον λι θον α πο κυ λι σθεν
τα του μνη μα τος και τον Αγ γε λον κα θε ζο με
νον και λε γον τα τι ζη τει ει τε τον Ζων τα με τα
των νε κρων α νε στη ως Θε ος ι να σω ση τα συμ
παν τα


Που ε στι ιν Ι η σους ον ε λο γι σα σθε φυ
λα α ατ τειν ει ει πα τε Ι ου δαι αι οι
που ε στιν ον ε θη κα τε εν τω μνη μα τι τον λι
θον σφρα γι σαν τες δο τε τον νε κρον οι την ζω ην αρ
νη σα με ε νοι δο τε τον τα φε εν τα α η πι στευ
σα τε τον Α να στα αν τι καν υ μεις σι γη ση η
τε του Κυ ρι ου την ε γερ σιν οι λι ι θοι κε
κρα ξο ον ται μα λι στα ο α πο κυ λι σθει εις
εκ του μνη μα τος με γα σου το ε λε ος με γα
το μυ στη ρι ον της οι κο νο μι ας σου Σω τηρ η
μων δο ξα σοι

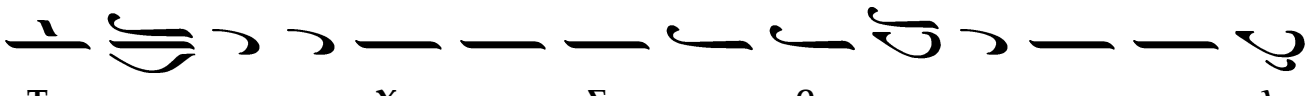
Ἀρχή τοῦ τρίτου ἤχου·

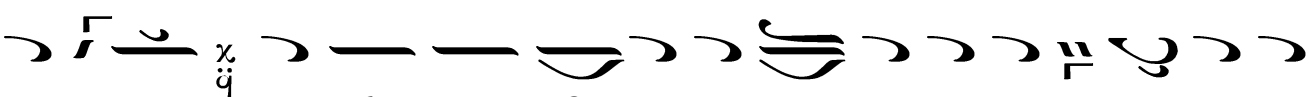
Ἦχος ὑι Γα· χ

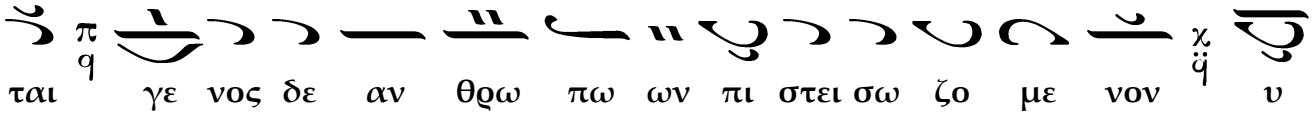


Εἰς τόν ἑσπερινόν·

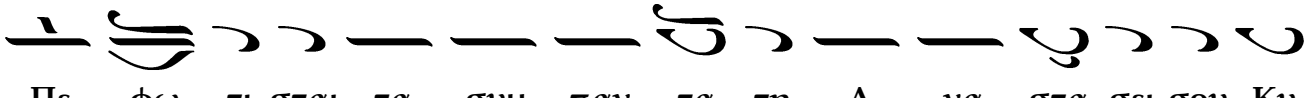
Ἦχος ὑ̈ὶ Γα·

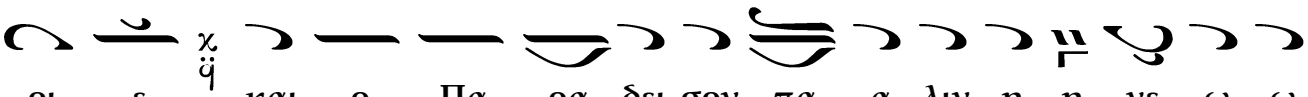


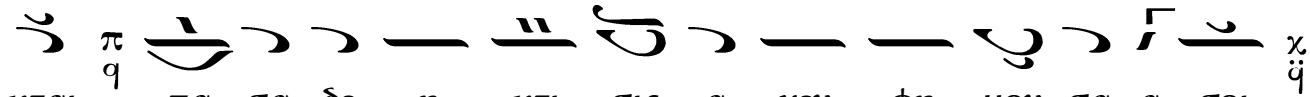




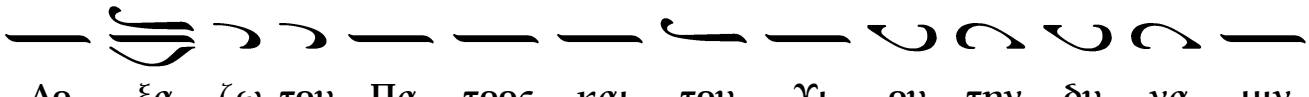








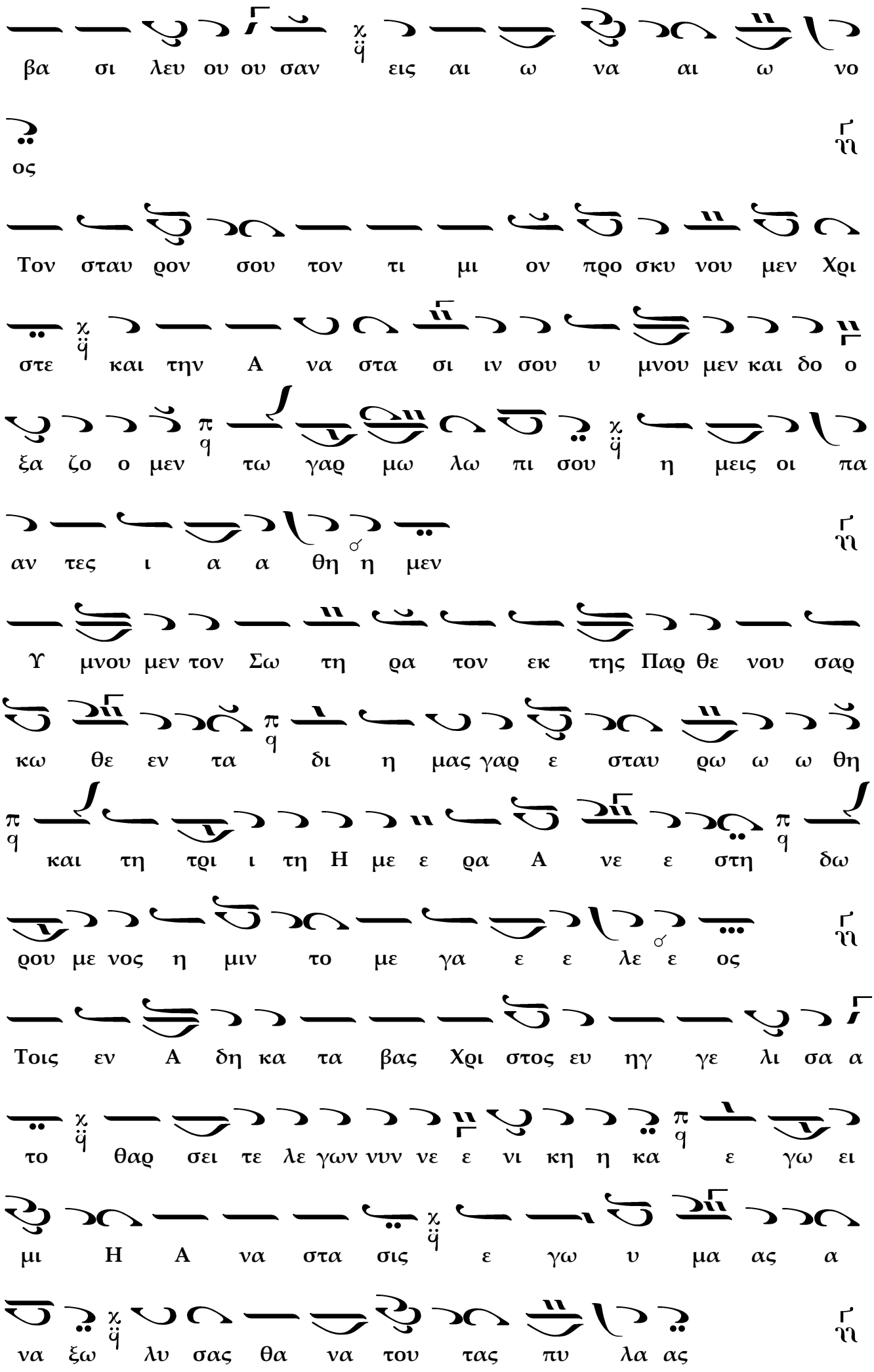











βα σι λευ ου ου σαν εις αι ω να αι ω νο
ος
Τον σταυ ρον σου τον τι μι ον προ σκυ νου μεν Χρι
στε και την Α να στα σι ιν σου υ μνου μεν και δο ο
ξα ζο ο μεν τω γαρ μω λω πι σου η μεις οι πα
αν τες ι α α θη η μεν
Υ μνου μεν τον Σω τη ρα τον εκ της Παρ θε νου σαρ
κω θε εν τα δι η μας γαρ ε σταυ ρω ω ω θη
και τη τρι ι τη Η με ε ρα Α νε ε στη δω
ρου με νος η μιν το με γα ε ε λε ε ος
Τοις εν Α δη κα τα βας Χρι στος ευ ηγ γε λι σα α
το θαρ σει τε λε γων νυν νε ε νι κη η κα ε γω ει
μι Η Α να στα σις ε γω υ μα ας α
να ξω λυ σας θα να του τας πυ λα ας

Οι α να ξι ως ε στω τες εν τω α χραν τω σου

οι κω χ ε σπε ρι νον υ μνον α να μελ πο ο μεν π

εκ βα θε ων κραυ γα ζον τες Χρι στε ο Θε ος χ

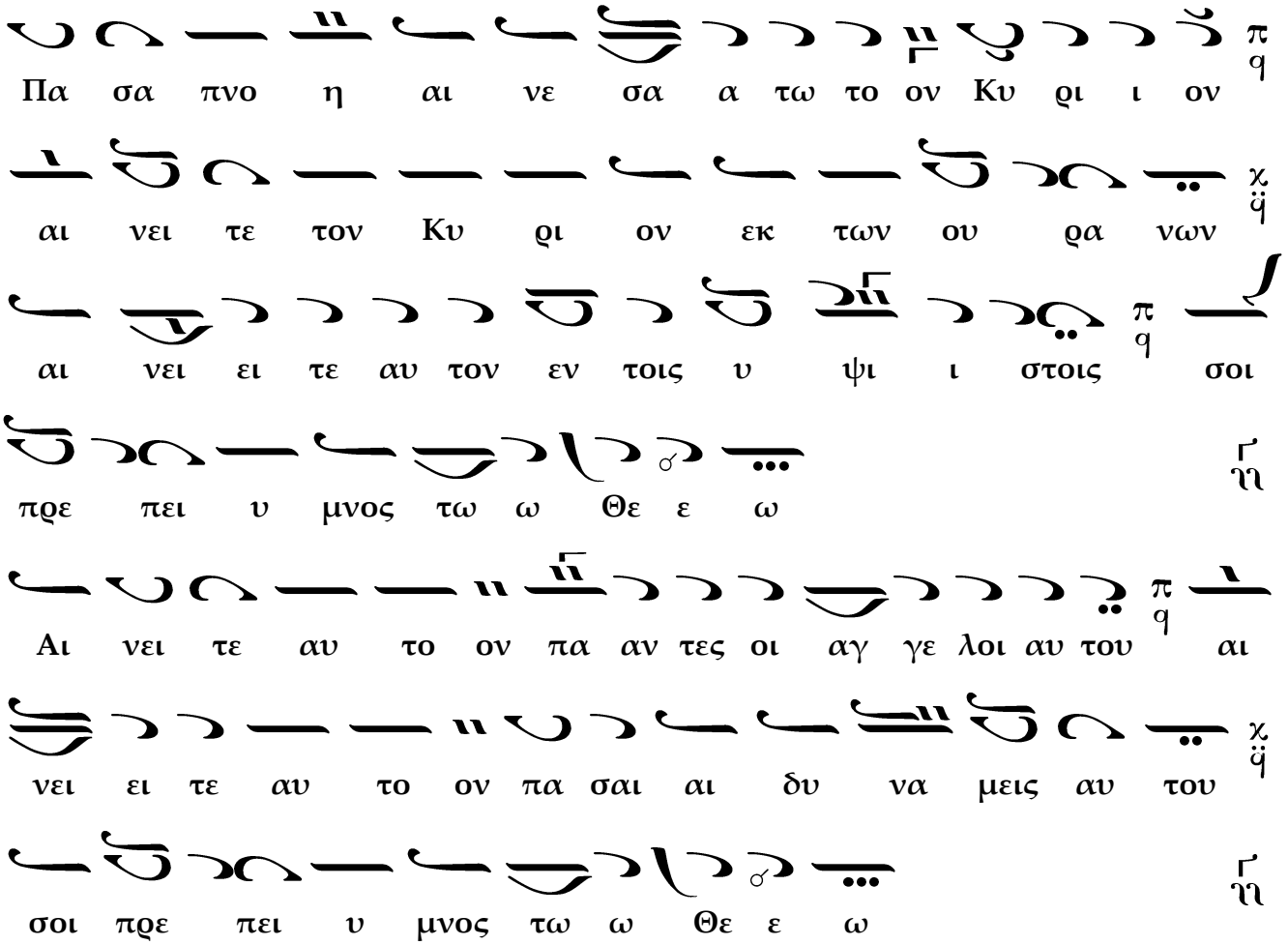
ο φω τι σας τον κο σμον τη τρι η με ρω Α να στα

σει ει σου π ε ξε λου τον λα ο ο ον σου π εκ χει

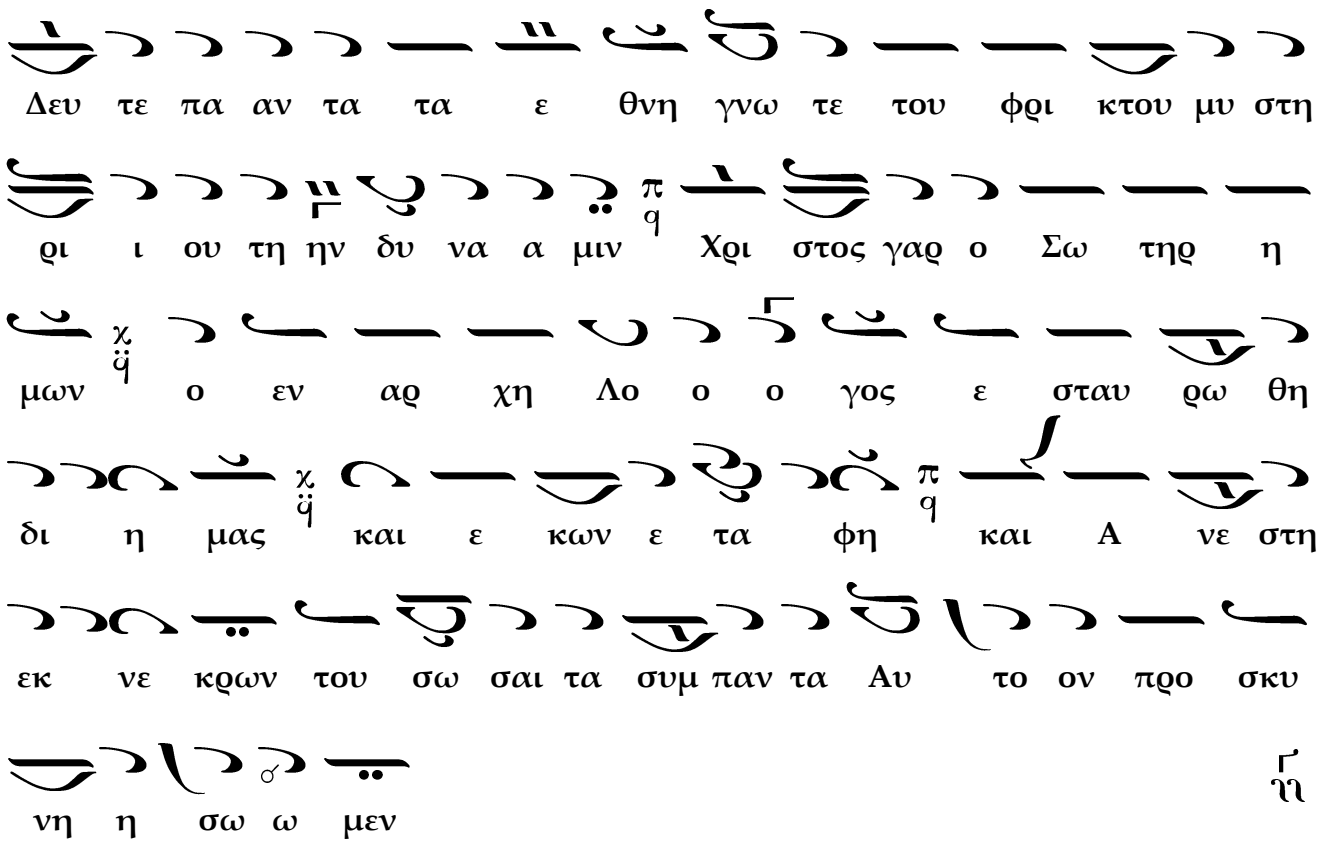
ρος των εχ θρω ων σου φι λα αν θρω ω πε

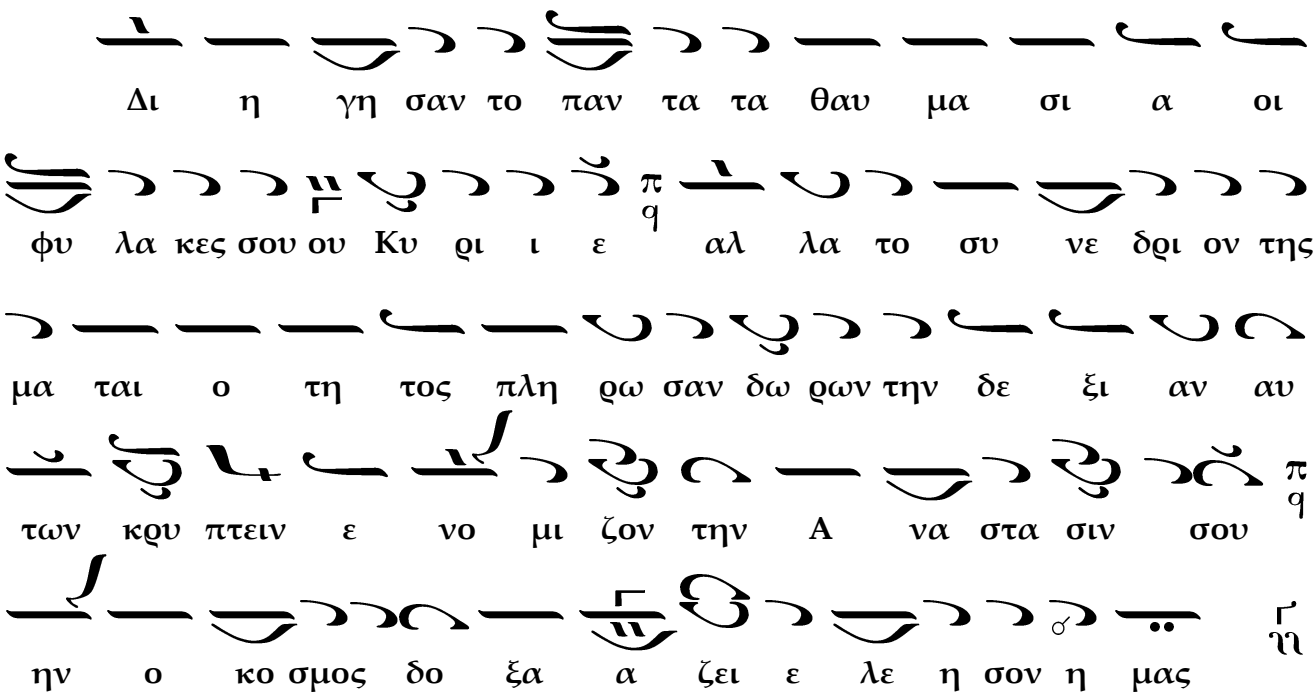


Εἰς τοὺς αἴνους· Ἦχος ᾱ Γα · τοῦ διδασκάλου Ἰακώβου·

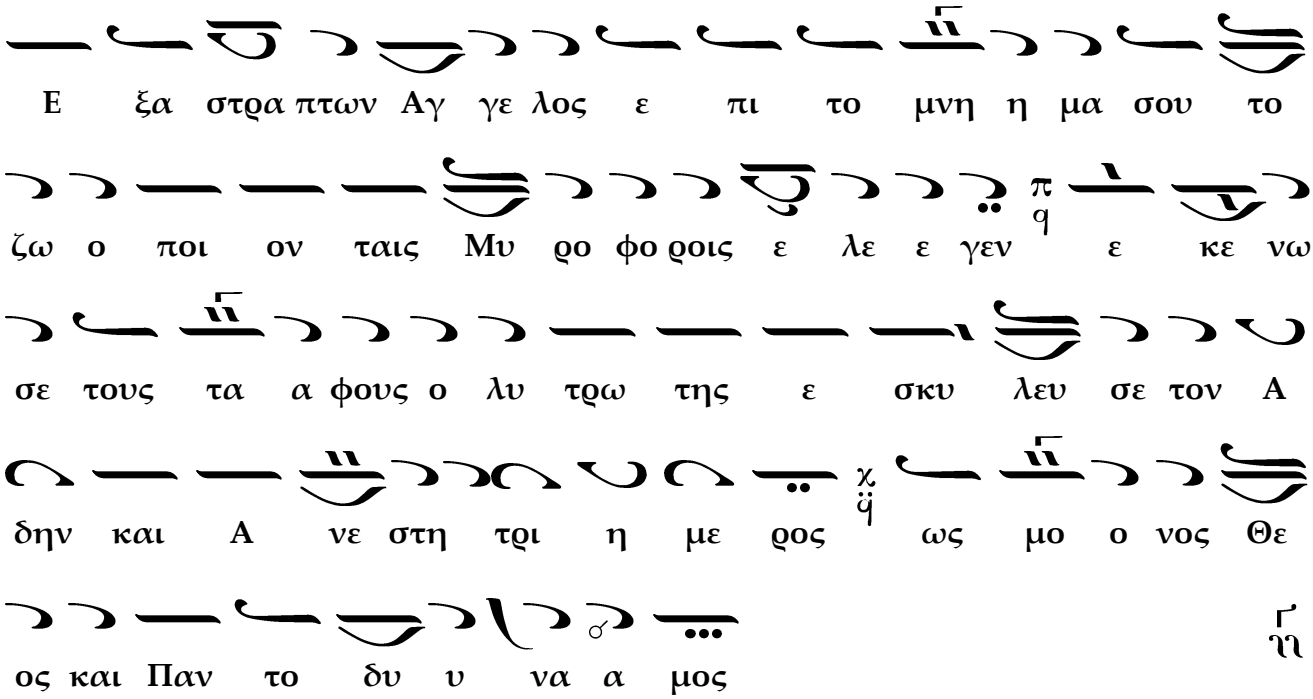


Ἀναστάσιμα στιχηρά· Ἦχος Γα ᾱ τοῦ αὐτοῦ·

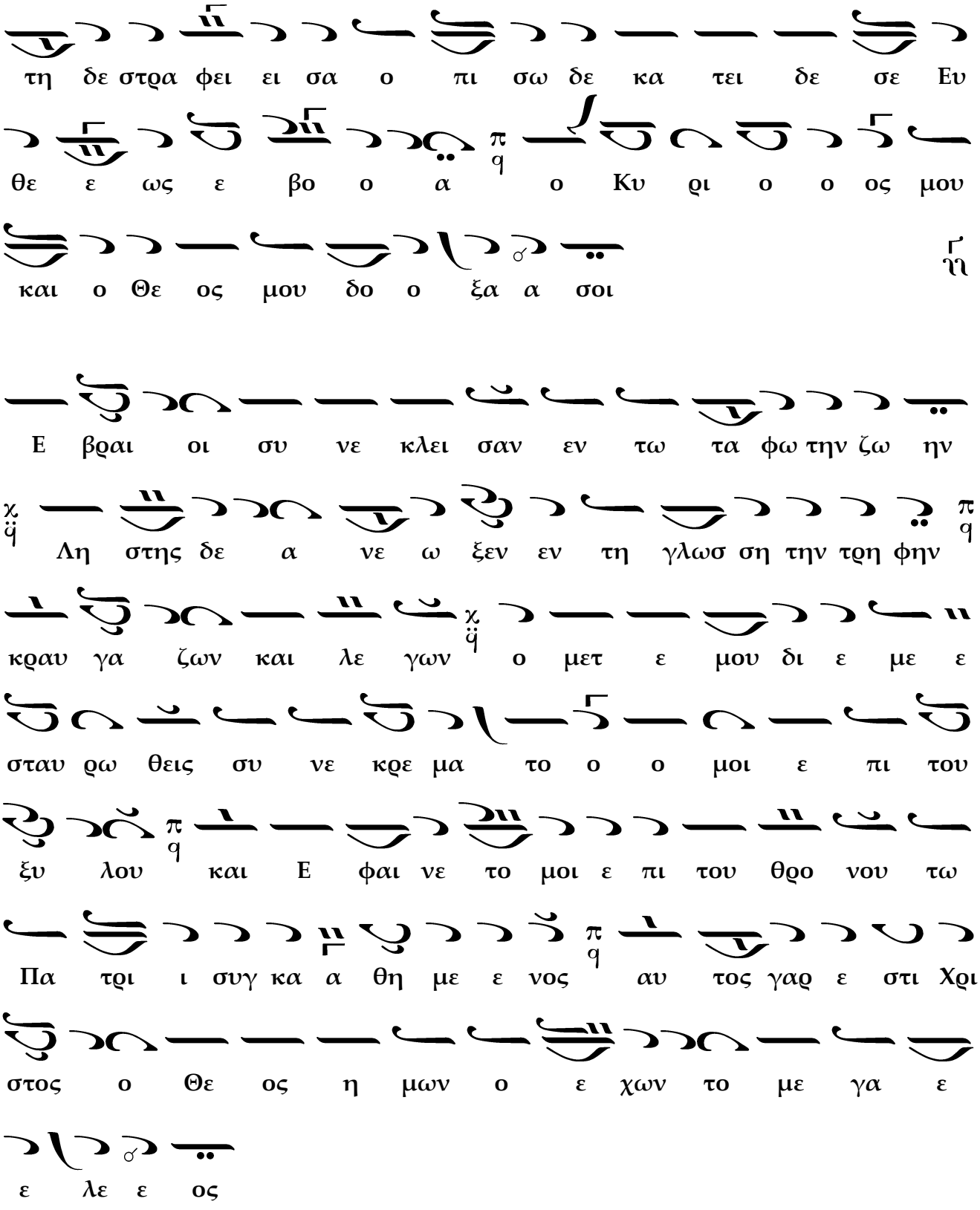



Δι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα σι α οι
φυ λα κες σου ου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι ον της
μα ται ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ
των κρυ πτειν ε νο μι ζον την Α να στα σιν σου
ην ο κο σμος δο ξα α ζει ε λε η σον η μας

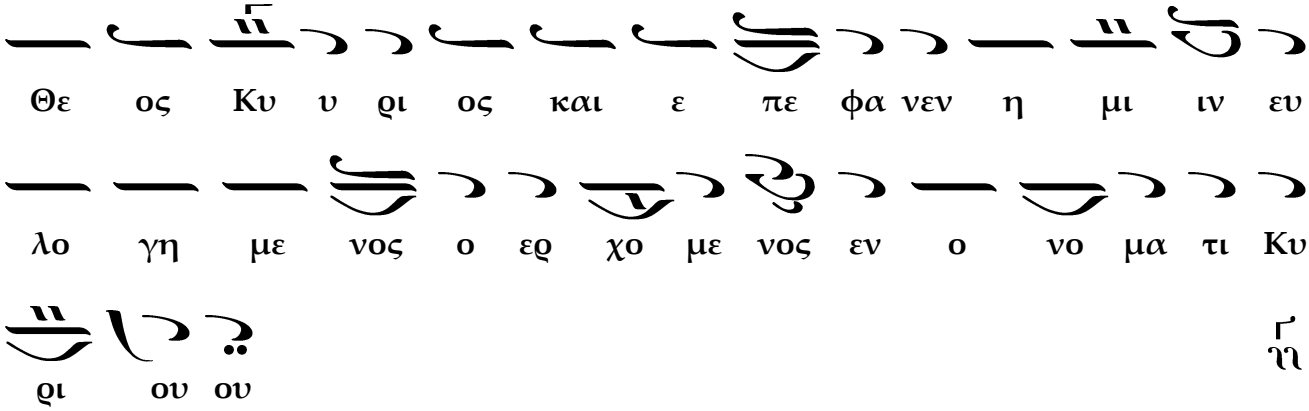

Χα ρας τα πα αν τα πε πλη ρω ται της Α να στα
σε ως την πει ραν ει λη φο ο τα Μα ρι α γαρ η
Μαγ δα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ
γε λον ε πι τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις
ε ξα στρα πτων τα και αι λε γο ον τα τι ζη τει τε τον
ζω ων τα με τα των νε κρων ουκ ε στιν ω δε αλλ
ε γη γε ερ ται κα θως ει πε προ α α γων εν
τη Γα λι λαι α


Ε ξα στρα πτων Αγ γε λος ε πι το μνη η μα σου το
ζω ο ποι ον ταις Μυ ρο φο ροις ε λε ε γεν ε κε νω
σε τους τα α φους ο λυ τρω της ε σκυ λευ σε τον Α
δην και Α νε στη τρι η με ρος ως μο ο νος Θε
ος και Παν το δυ υ να α μος

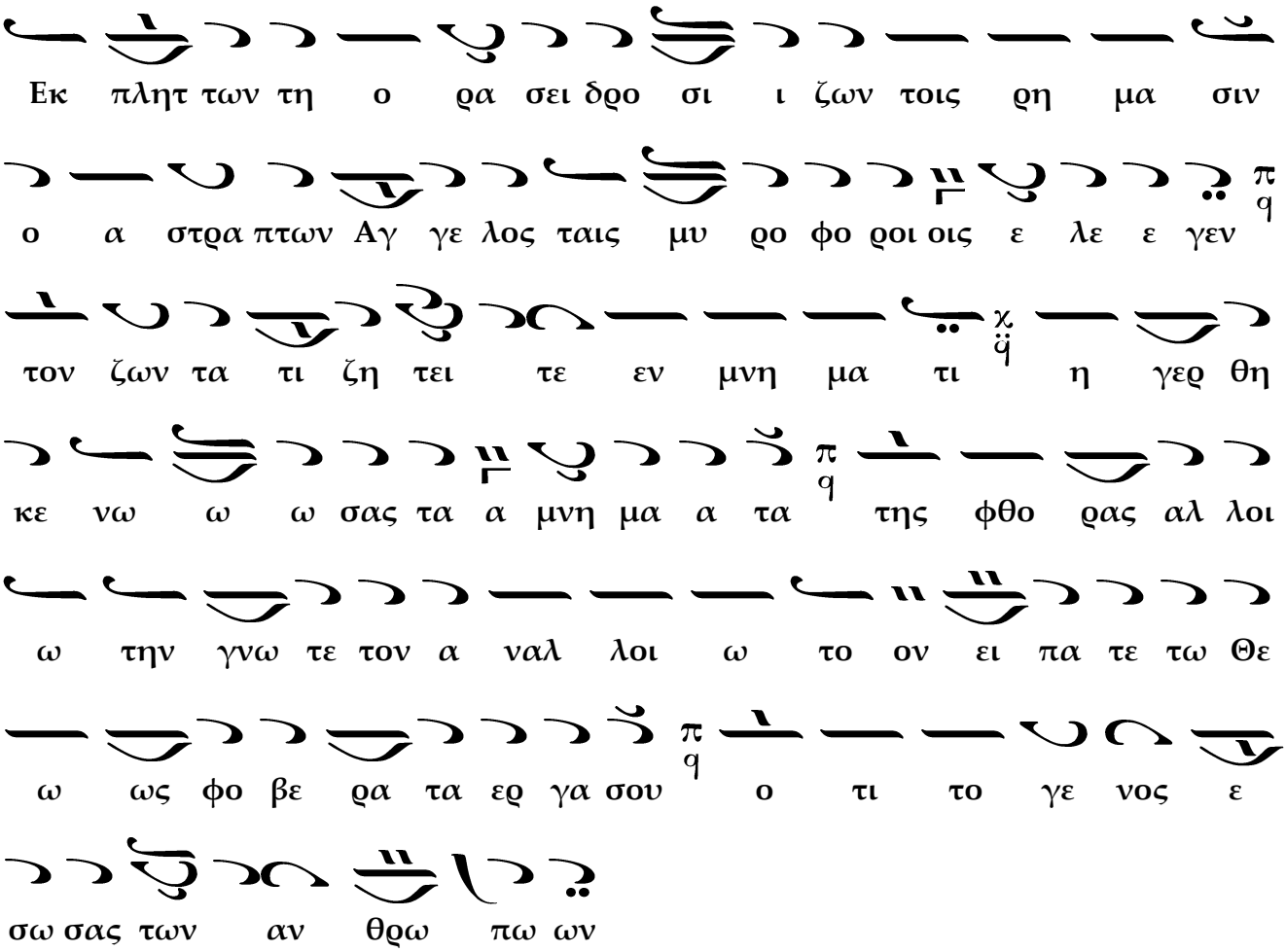

Εις το μνη η μα σε Ε πε ζη τη σεν ελ θου σα τη
μι α α των Σαβ βα α των Μα ρι α η Μαγ δα λη
νη η μη ευ ρου σα δε ω λο φυ ρε το κλαυθ μω βο
ω ω σα οι μοι Σω τηρ μου πως ε κλα πης παν των βα σι
λευ ζευ γος δε ζω η φο ρων Αγ γε λων εν δο θεν
του μνη μει ει ου ε βο ο α τι κλαι εις ω
γυ ναι κλαι ω φη σι ο τι η ραν τον Κυ ρι
ον μου του τα α φου και ουκ οι οι δα που ε θη καν αυ
τον αυ


τη δε στρα φει ει σα ο πι σω δε κα τει δε σε Ευ
θε ε ως ε βο ο α ο Κυ ρι ο ο ος μου
και ο Θε ος μου δο ο ξα α σοι
Ε βραι οι συ νε κλει σαν εν τω τα φω την ζω ην
Λη στης δε α νε ω ξεν εν τη γλωσ ση την τρη φην
κραυ γα ζων και λε γων ο μετ ε μου δι ε με ε
σταυ ρω θεις συ νε κρε μα το ο ο μοι ε πι του
ξυ λου και Ε φαι νε το μοι ε πι του θρο νου τω
Πα τρι ι συγ κα α θη με ε νος αυ τος γαρ ε στι Χρι
στος ο Θε ος η μων ο ε χων το με γα ε
ε λε ε ος
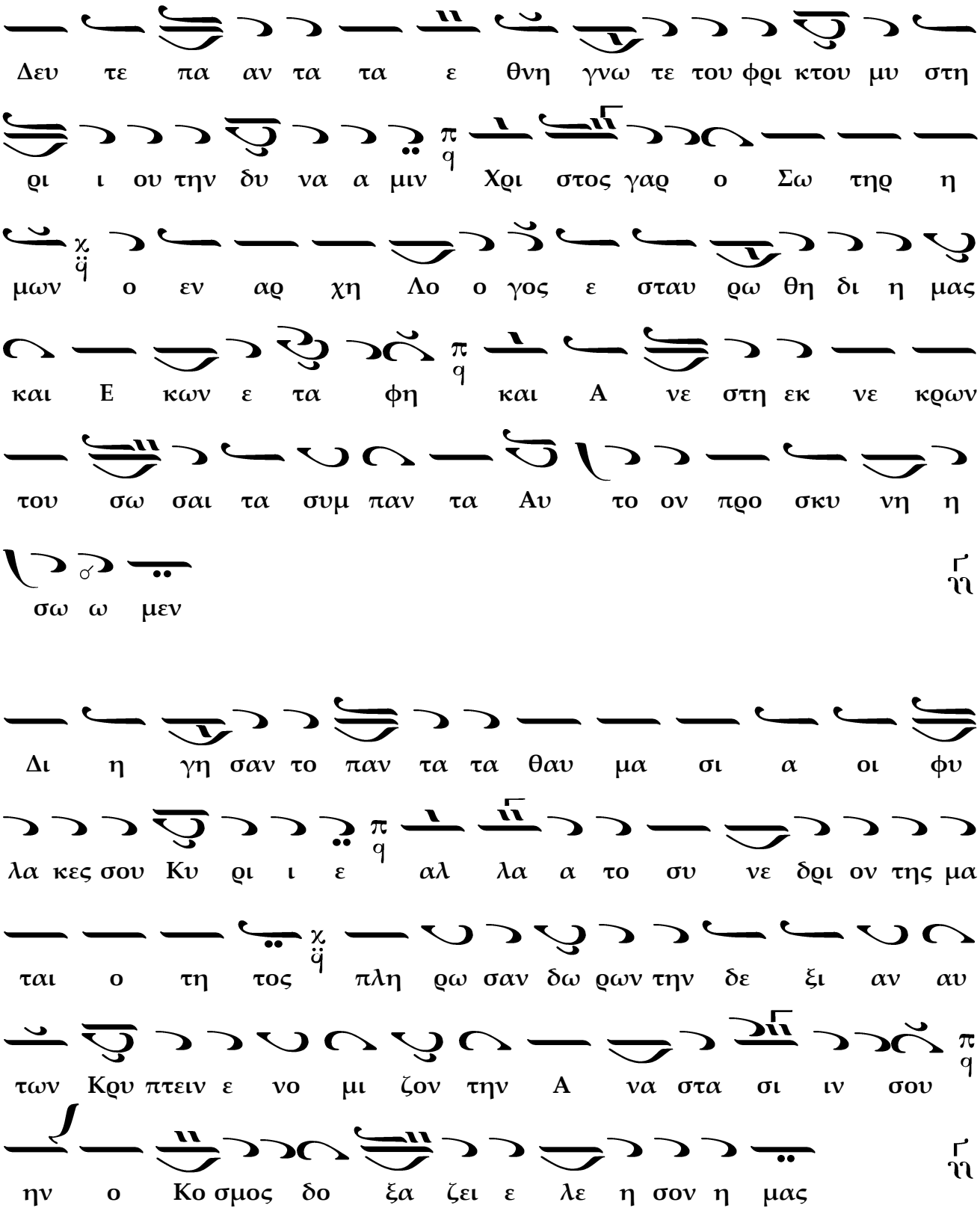
Εἰς τόν ὄρθρον· Ἦχος Γα · Πέτρου Πελοποννησίου·

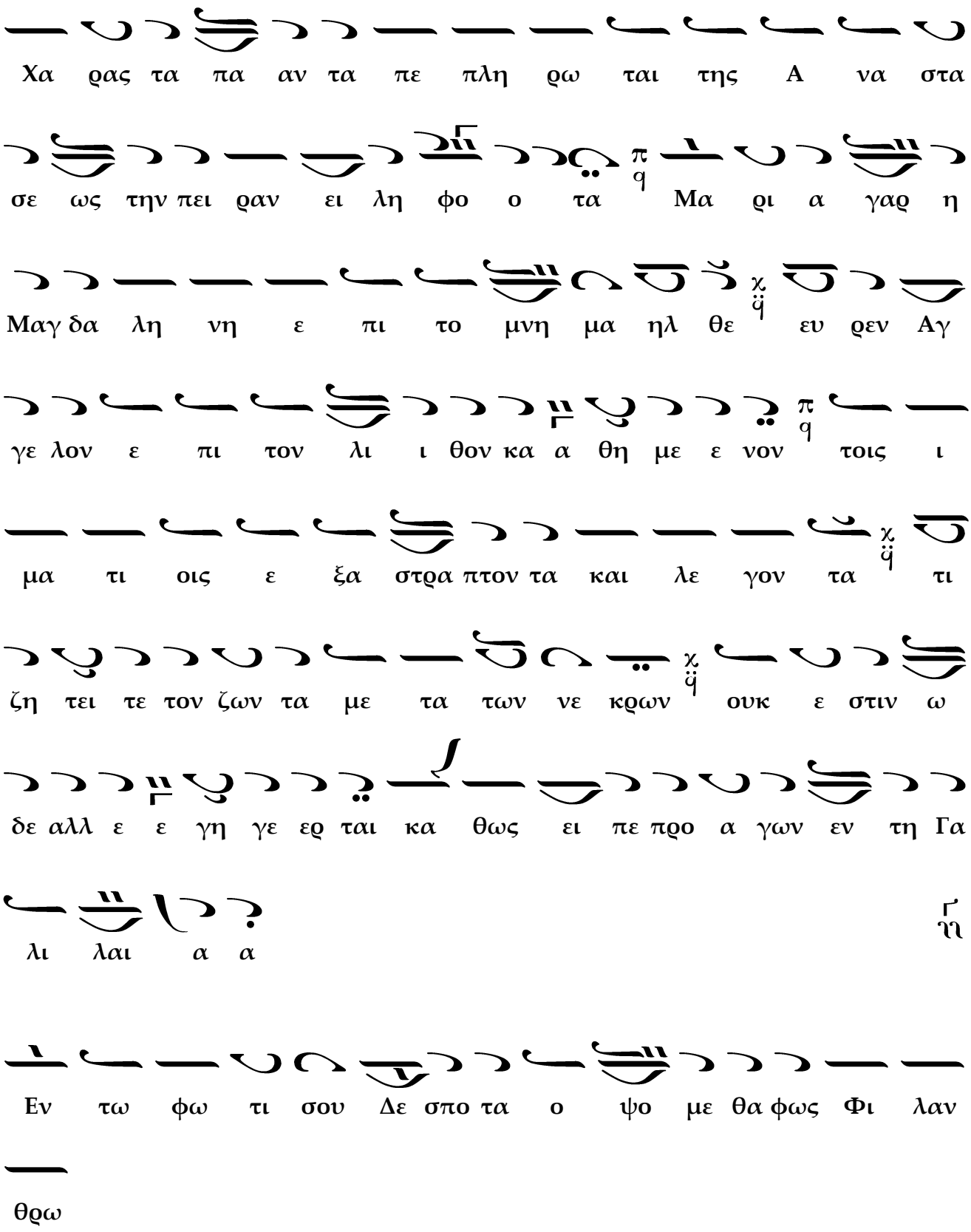


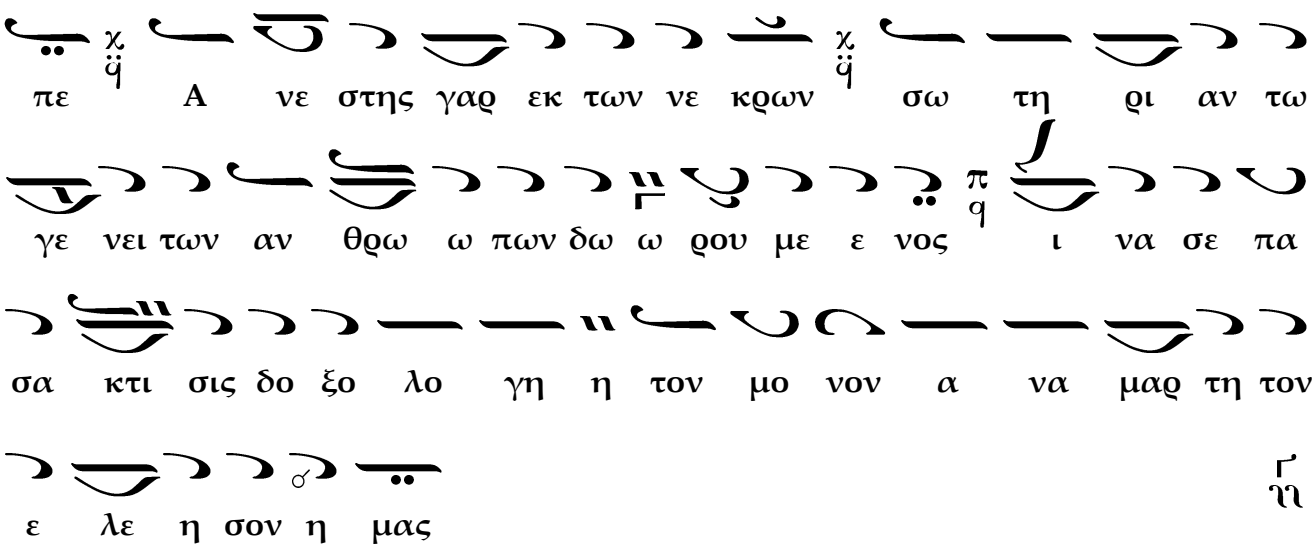
Ἡ Ὑπακοή·

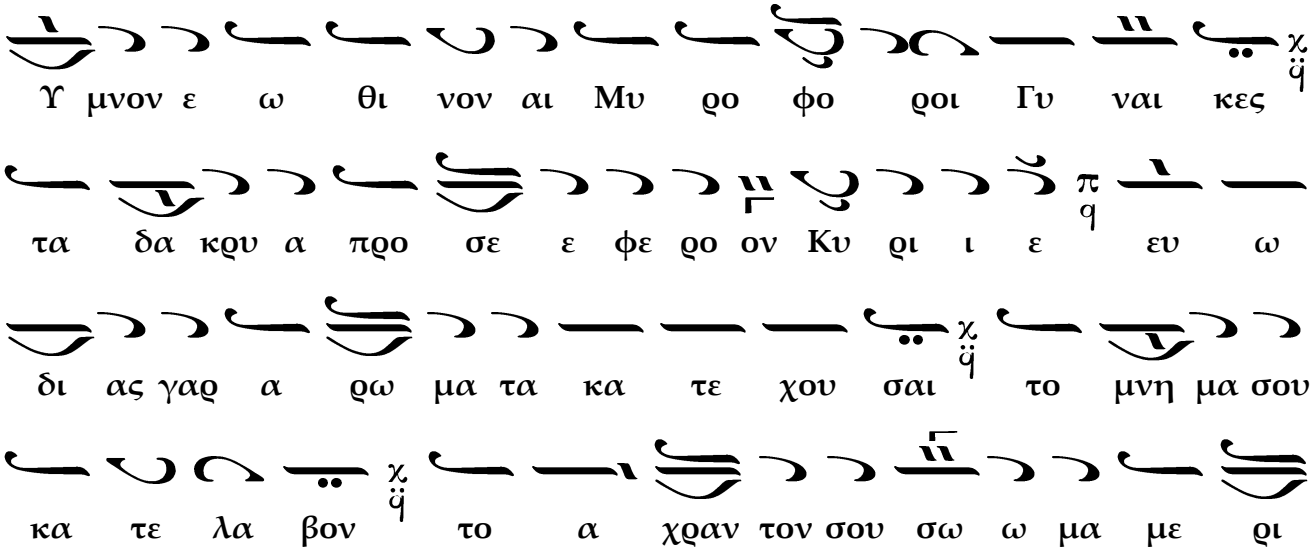


Ἀναστάσιμα στιχηρά τῶν αἴνων· Ἦχος ὑ̈ Γα · Πέτρου Πελοποννησίου Λαμπαδαρίου.



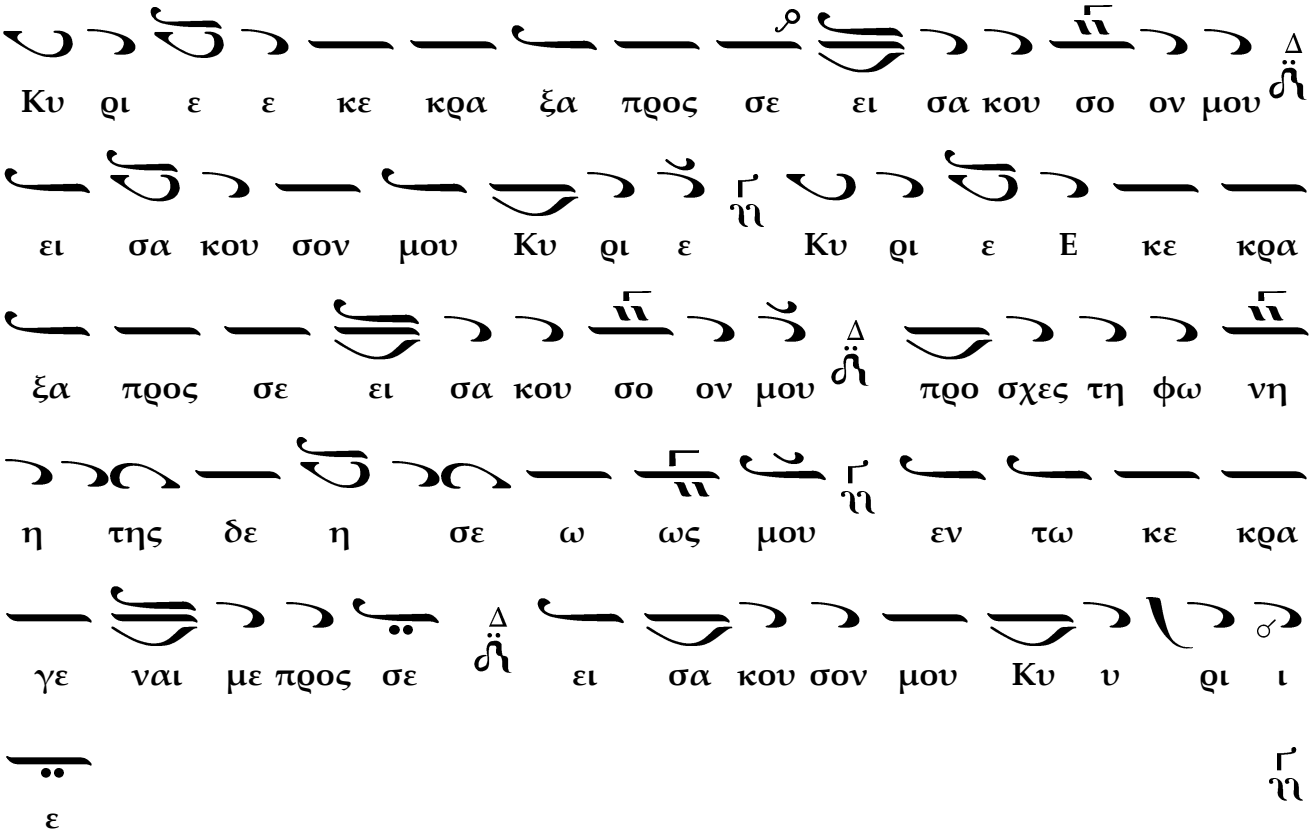

Χα ρας τα πα αν τα πε πλη ρω ται της Α να στα
σε ως την πει ραν ει λη φο ο τα Μα ρι α γαρ η
Μαγ δα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θε ευ ρεν Αγ
γε λον ε πι τον λι ι θον κα α θη με ε νον τοις ι
μα τι οις ε ξα στρα πτον τα και λε γον τα τι
ζη τει τε τον ζων τα με τα των νε κρων ουκ ε στιν ω
δε αλλ ε ε γη γε ερ ται κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα
λι λαι α α
Εν τω φω τι σου Δε σπο τα ο ψο με θα φως Φι λαν
θρω

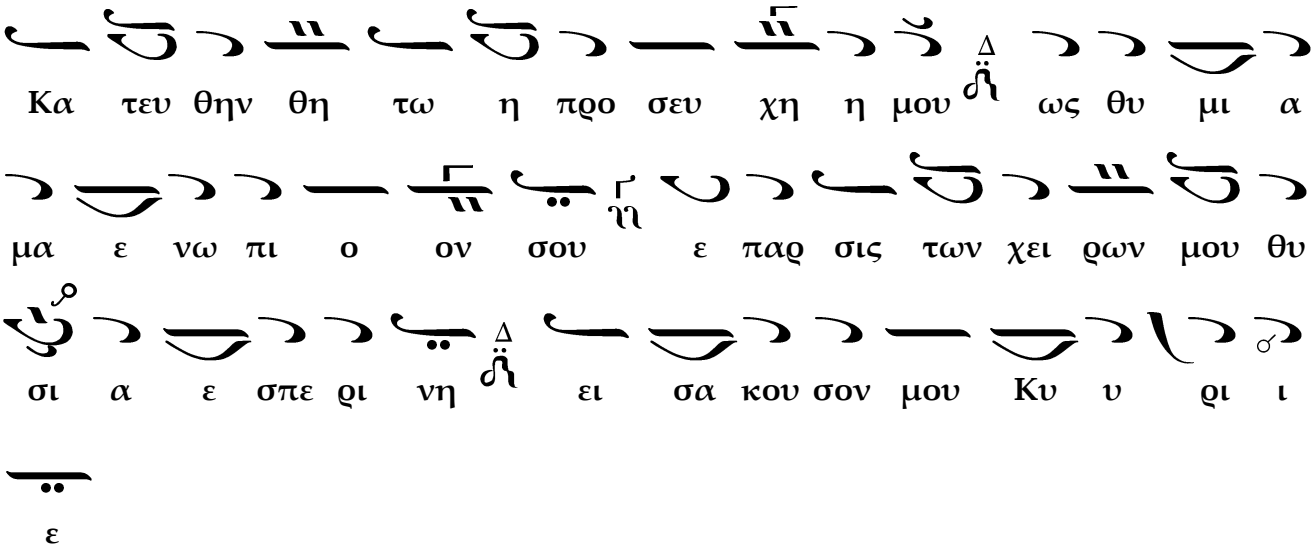

πε Α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν τω
γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ι να σε πα
σα κτι σις δο ξο λο γη η τον μο νον α να μαρ τη τον
ε λε η σον η μας


Υ μνον ε ω θι νον αι Μυ ρο φο ροι Γυ ναι κες
τα δα κρυ α προ σε ε φε ρο ον Κυ ρι ι ε ευ ω
δι ας γαρ α ρω μα τα κα τε χου σαι το μνη μα σου
κα τε λα βον το α χραν τον σου σω ω μα με ρι
ι σαι σπου ου δα ζου ου σαι Αγ γε λος κα θη με νος ε
πι τον λι ι θον αυ ταις ευ γη γε λι σα α το τι ζη
τει τε τον ζων τα με τα των νε κρων τον θα να
τον γαρ πα τη η σας Α νε στη ως Θε ος πε ρε χων
πα α σι το με γα ε ε λε ε ος

Ἀρχὴ τοῦ βαρέως ἤχου· Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος βαρύς  ἐκ τοῦ Γα. 

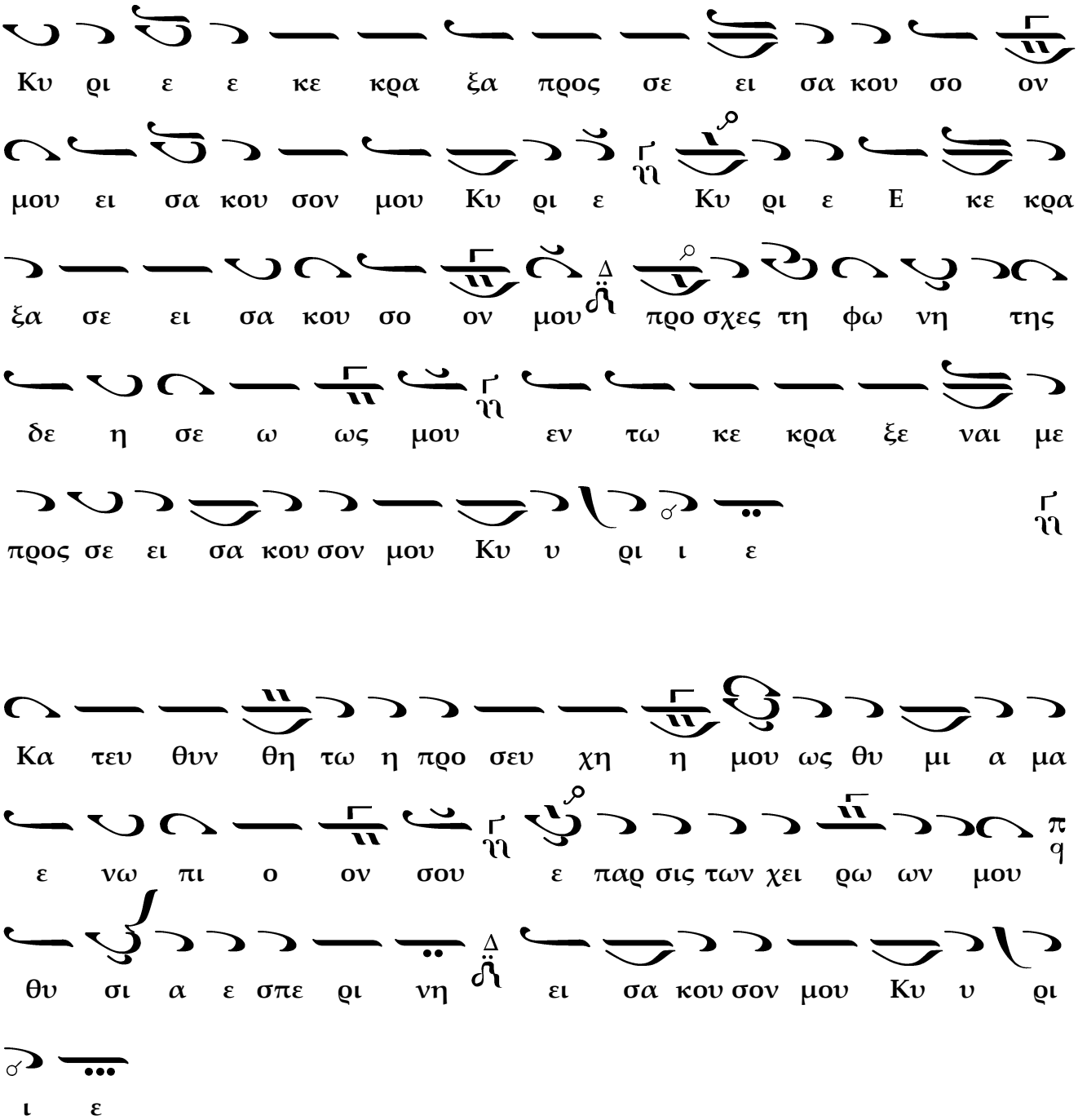




Ἀρχὴ τοῦ βαρέος ἤχου·

Εἰς τὸν ἑσπερινόν·

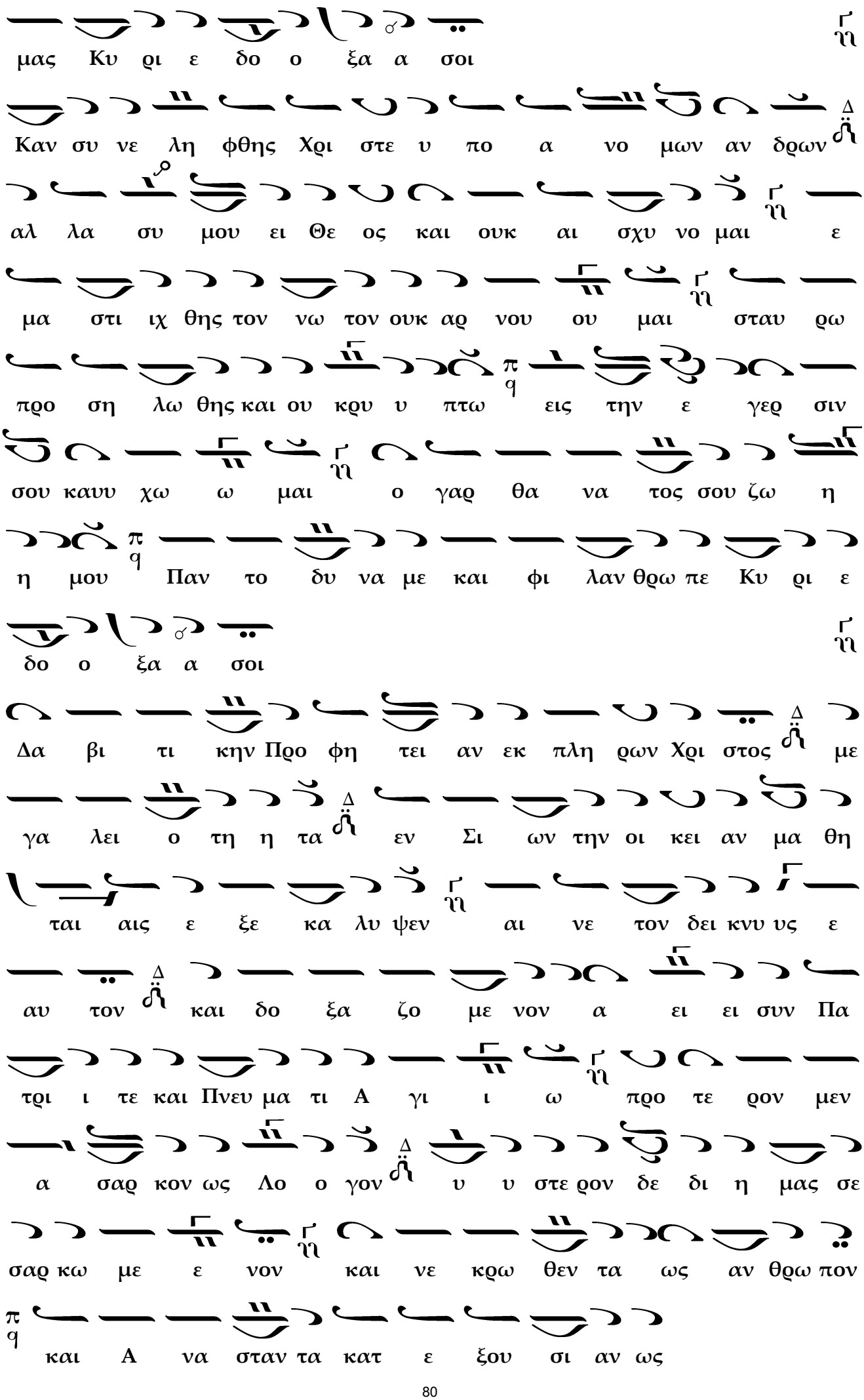
Ἦχος βαρύς  ἐκ τοῦ Γα. Πέτρου Π.

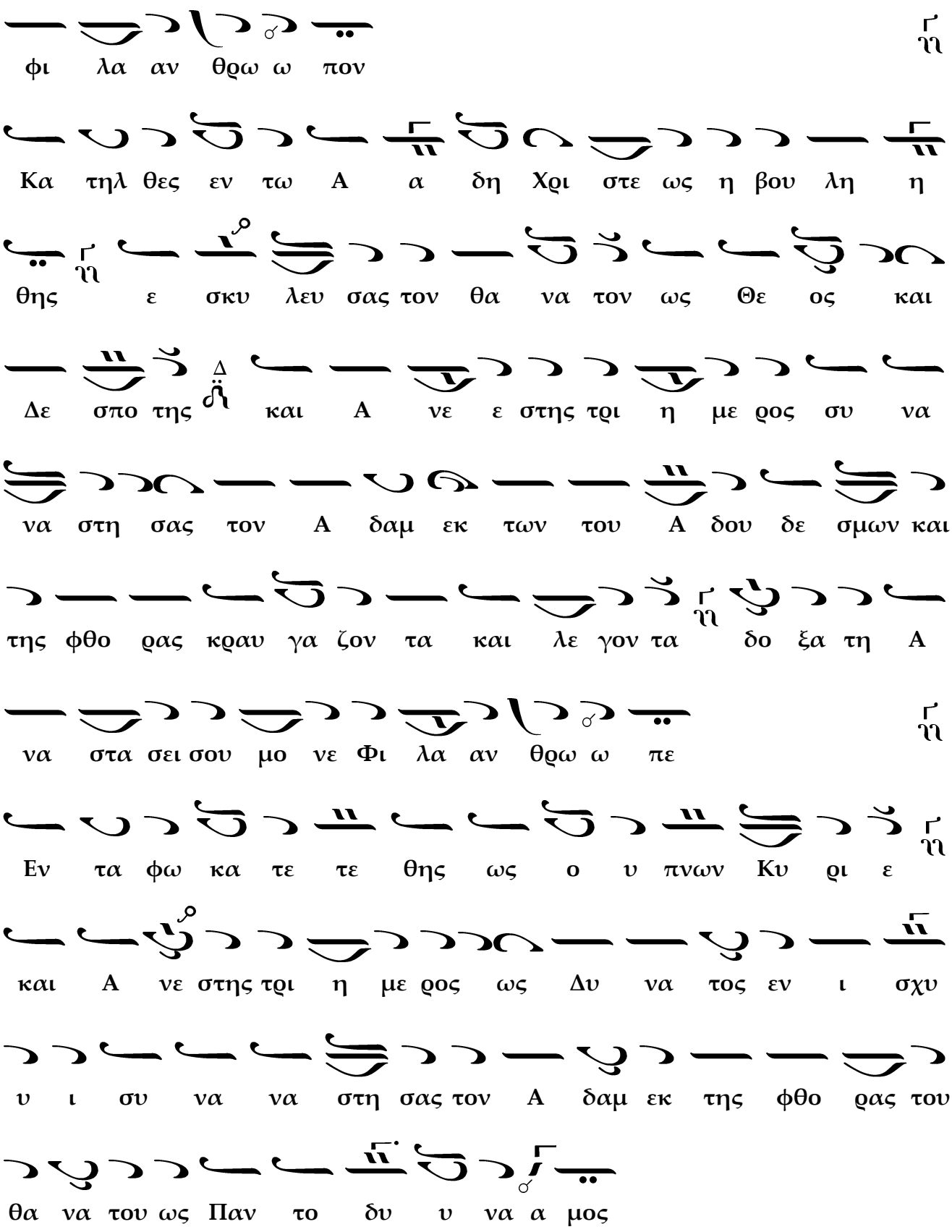


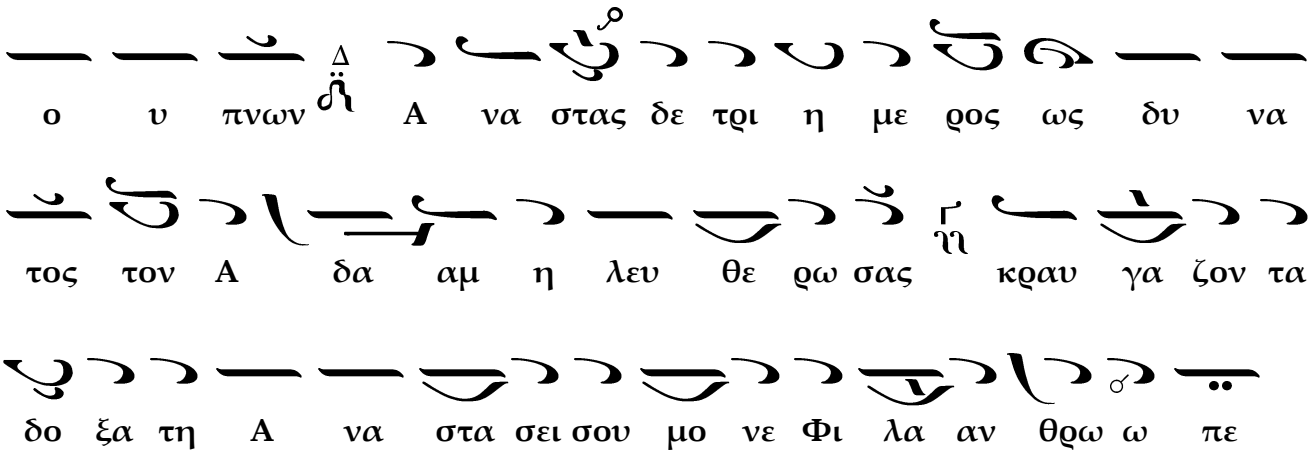
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας·

Ἀναστάσιμα στιχηρά Ἦχος  Γα. Πέτρου Πελοποννησίου·




μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι
Καν συ νε λη φθης Χρι στε υ πο α νο μων αν δρων
αλ λα συ μου ει Θε ος και ουκ αι σχυ νο μαι ε
μα στι ιχ θης τον νω τον ουκ αρ νου ου μαι σταυ ρω
προ ση λω θης και ου κρυ υ πτω εις την ε γερ σιν
σου καυυ χω ω μαι ο γαρ θα να τος σου ζω η
η μου Παν το δυ να με και φι λαν θρω πε Κυ ρι ε
δο ο ξα α σοι
Δα βι τι κην Προ φη τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με
γα λει ο τη η τα εν Σι ων την οι κει αν μα θη
ται αις ε ξε κα λυ ψεν αι νε τον δει κνυ υς ε
αυ τον και δο ξα ζο με νον α ει ει συν Πα
τρι ι τε και Πνευ μα τι Α γι ι ω προ τε ρον μεν
α σαρ κον ως Λο ο γον υ υ στε ρον δε δι η μας σε
σαρ κω με ε νον και νε κρω θεν τα ως αν θρω πον
και Α να σταν τα κατ ε ξου σι αν ως

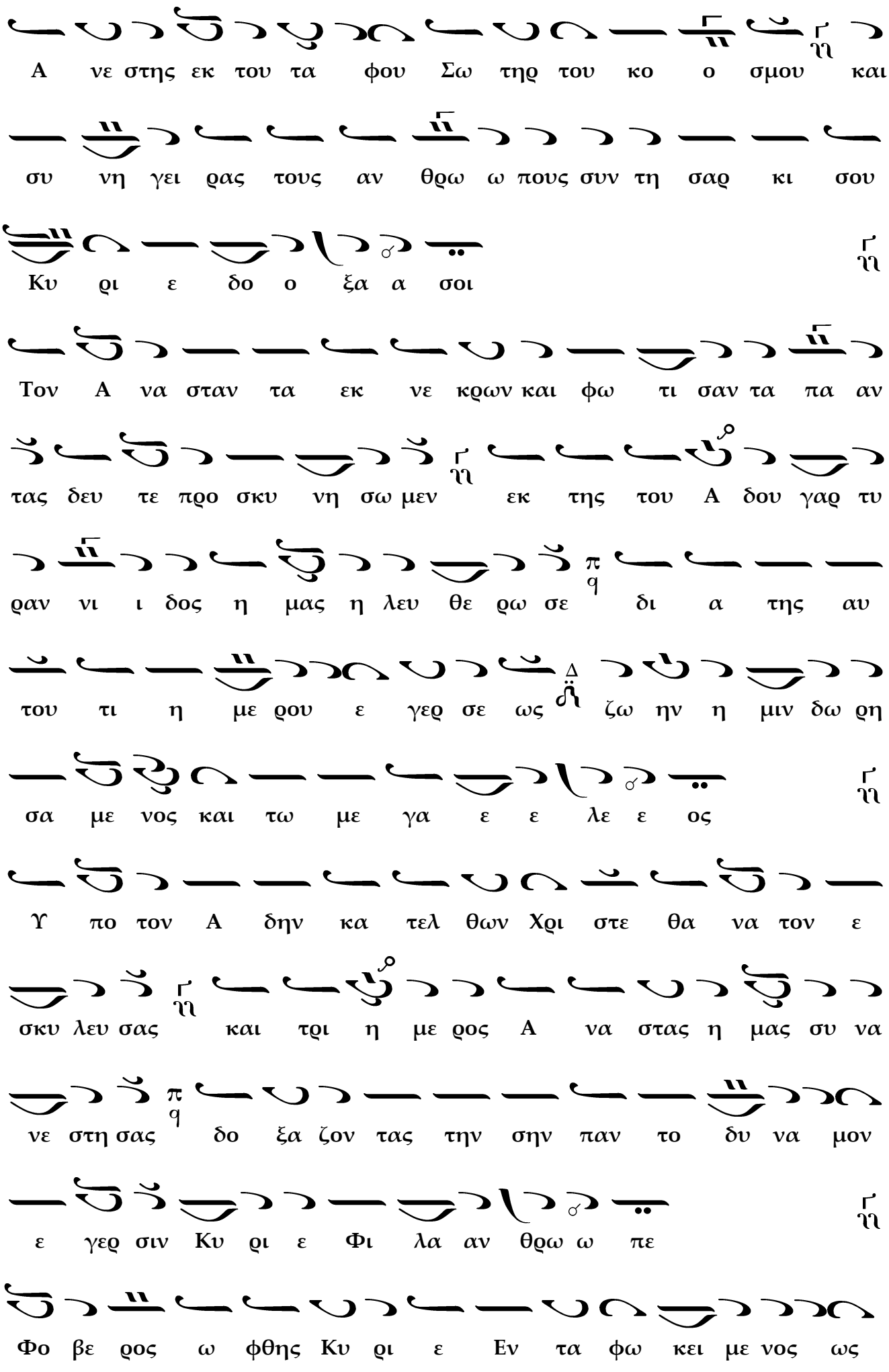

φι λα αν θρω ω πον
Κα τηλ θες εν τω Α α δη Χρι στε ως η βου λη η
θης ε σκυ λευ σας τον θα να τον ως Θε ος και
Δε σπο της και Α νε ε στης τρι η με ρος συ να
να στη σας τον Α δαμ εκ των του Α δου δε σμων και
της φθο ρας κραυ γα ζον τα και λε γον τα δο ξα τη Α
να στα σει σου μο νε Φι λα αν θρω ω πε
Εν τα φω κα τε τε θης ως ο υ πνων Κυ ρι ε
και Α νε στης τρι η με ρος ως Δυ να τος εν ι σχυ
υ ι συ να να στη σας τον Α δαμ εκ της φθο ρας του
θα να του ως Παν το δυ υ να α μος



Ἦχος Γα Θεοτοκίον.



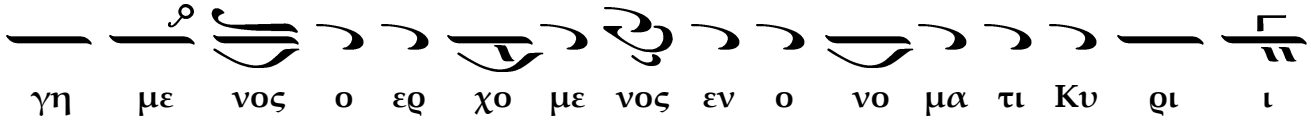
Εἰς τόν στίχον· Ἦχος Γα .



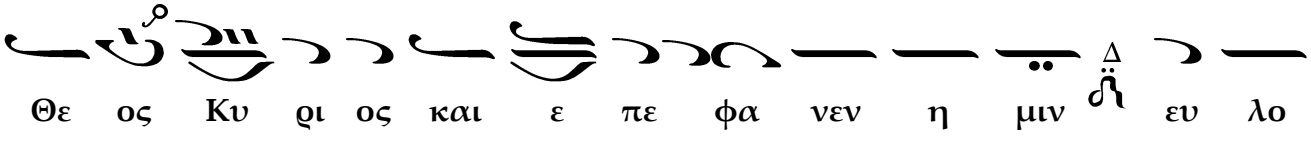
Εἰς τόν ὄρθρον·

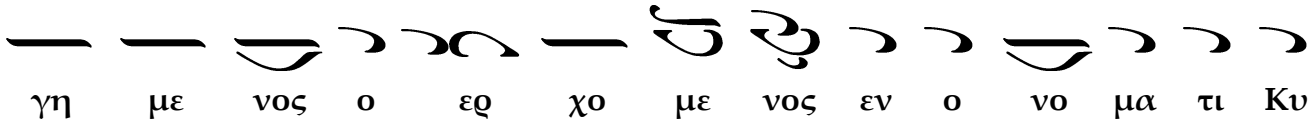
Ἦχος  Γα Πέτρου Πελοποννησίου





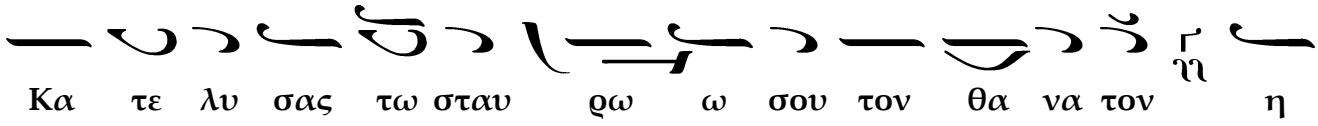


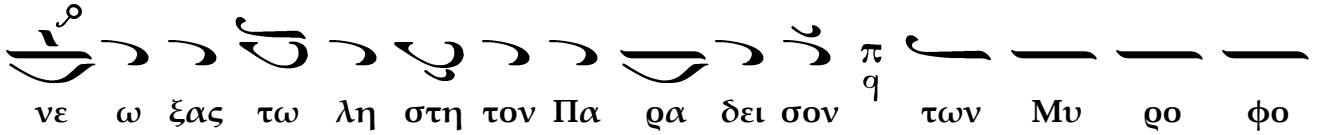


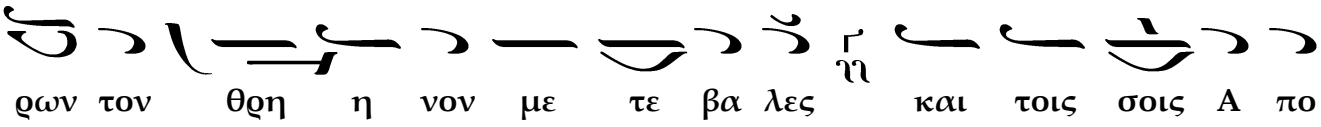


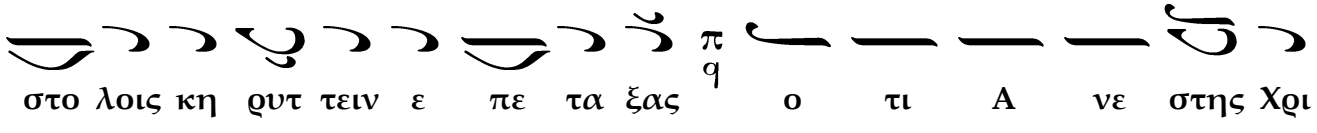


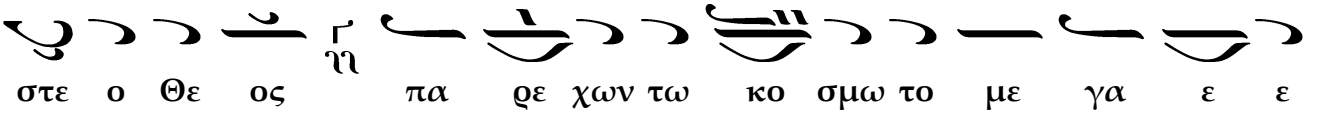
Ἀπολυτίκιον

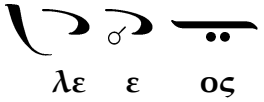






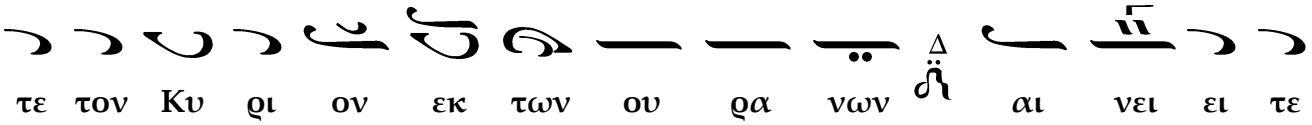


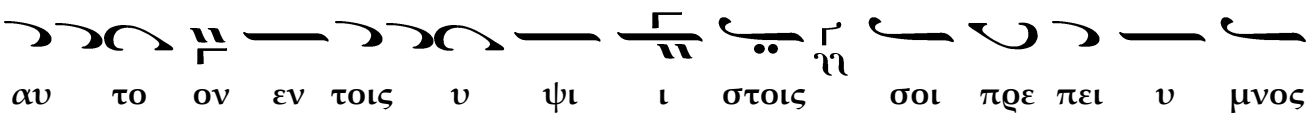




Εἰς τούς αἴνους· Ἦχος  Γα .

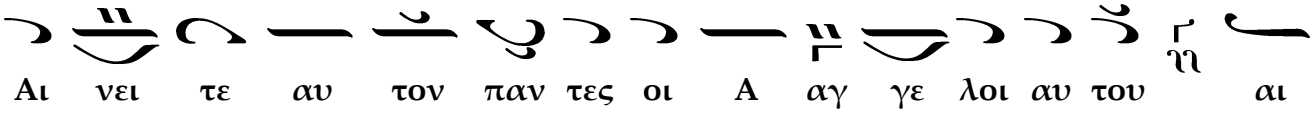


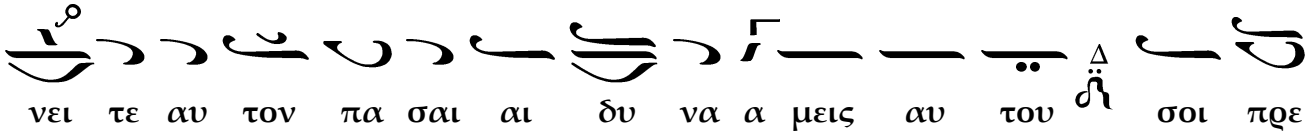


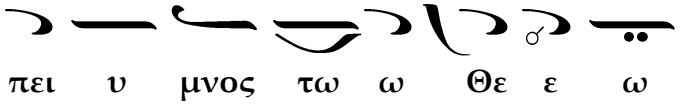




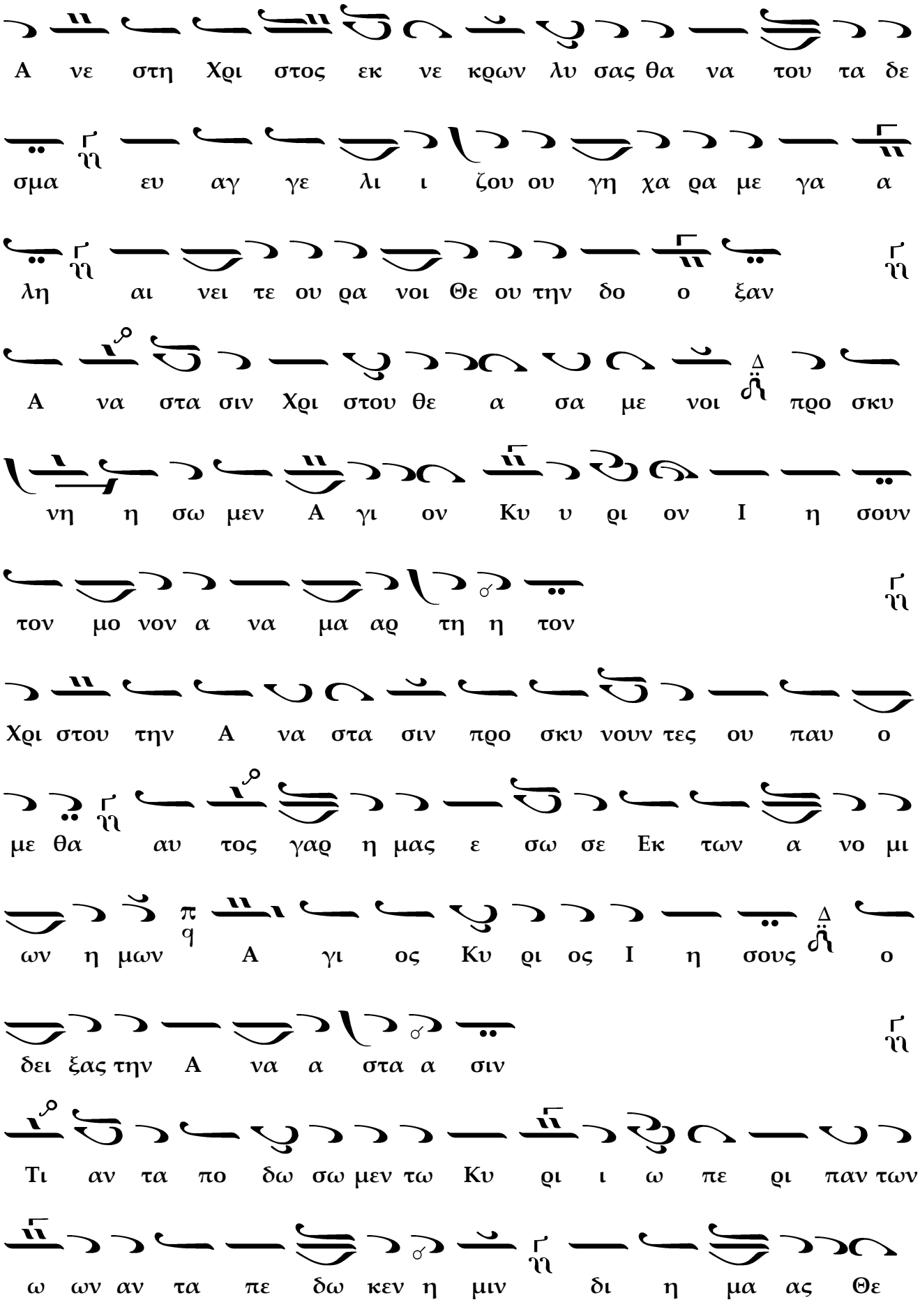


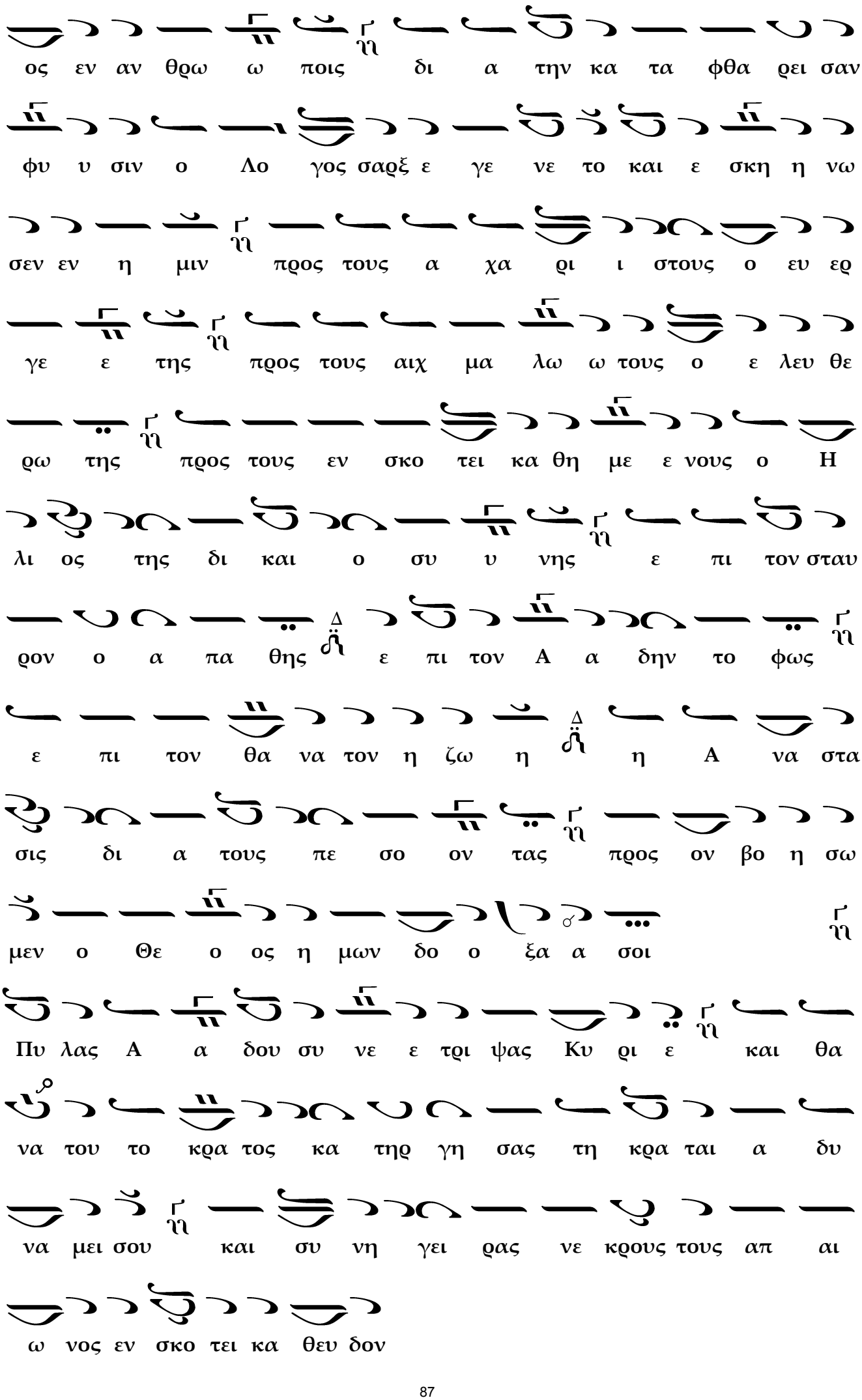


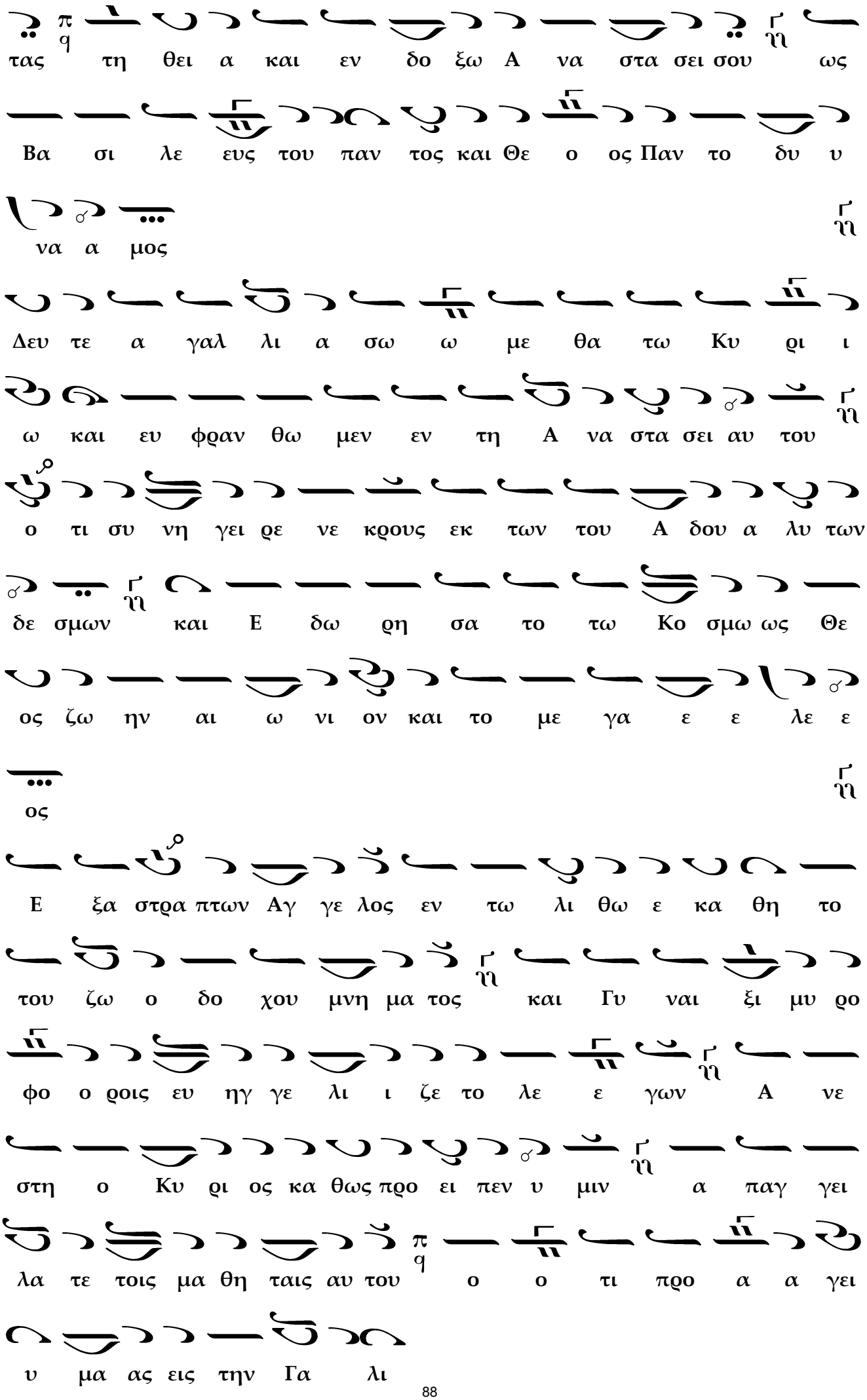


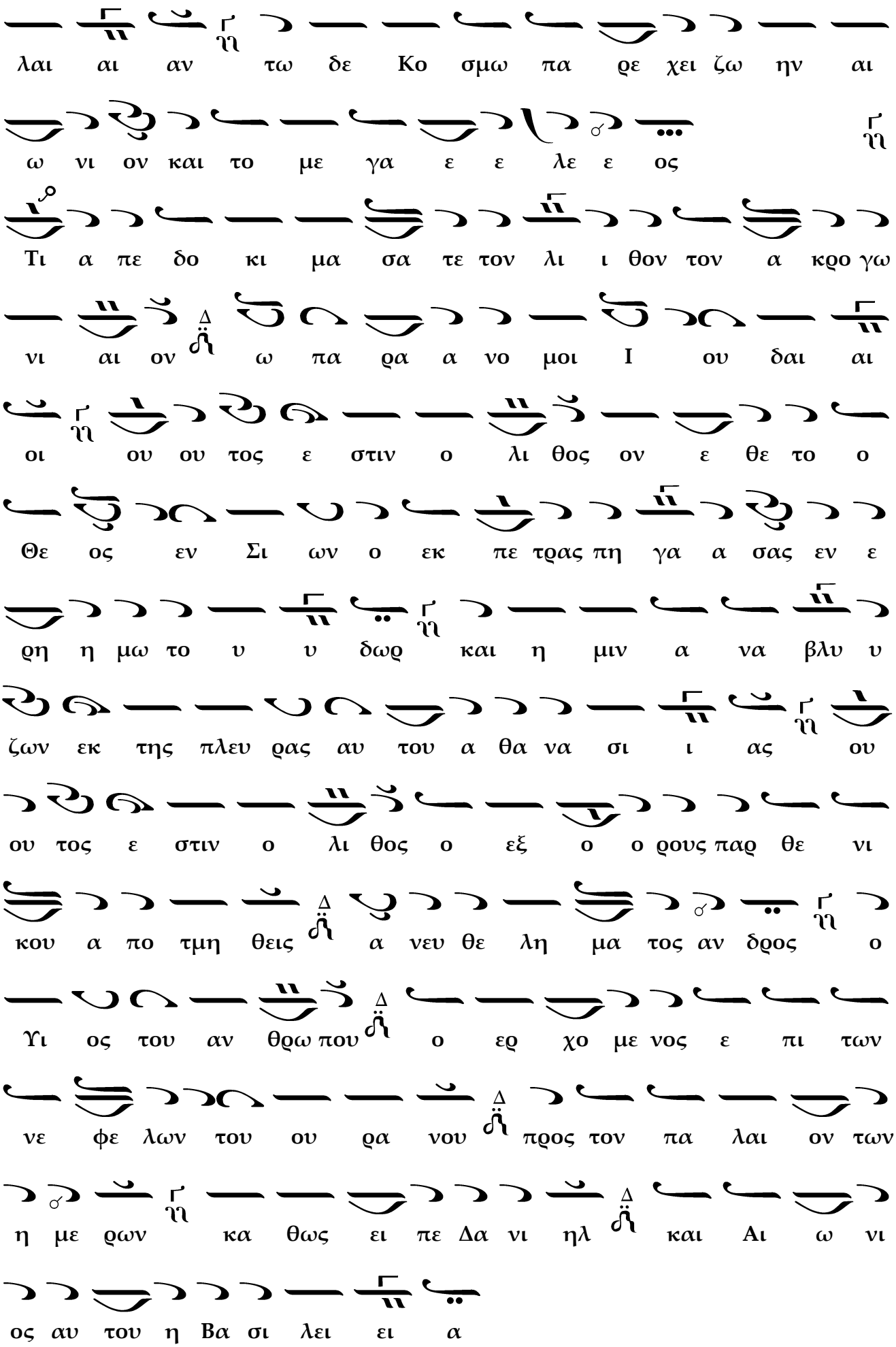


Ἀναστάσιμα στιχηρά· Ἦχος πλ. δ Γα . Πέτρου Πελοποννησίου



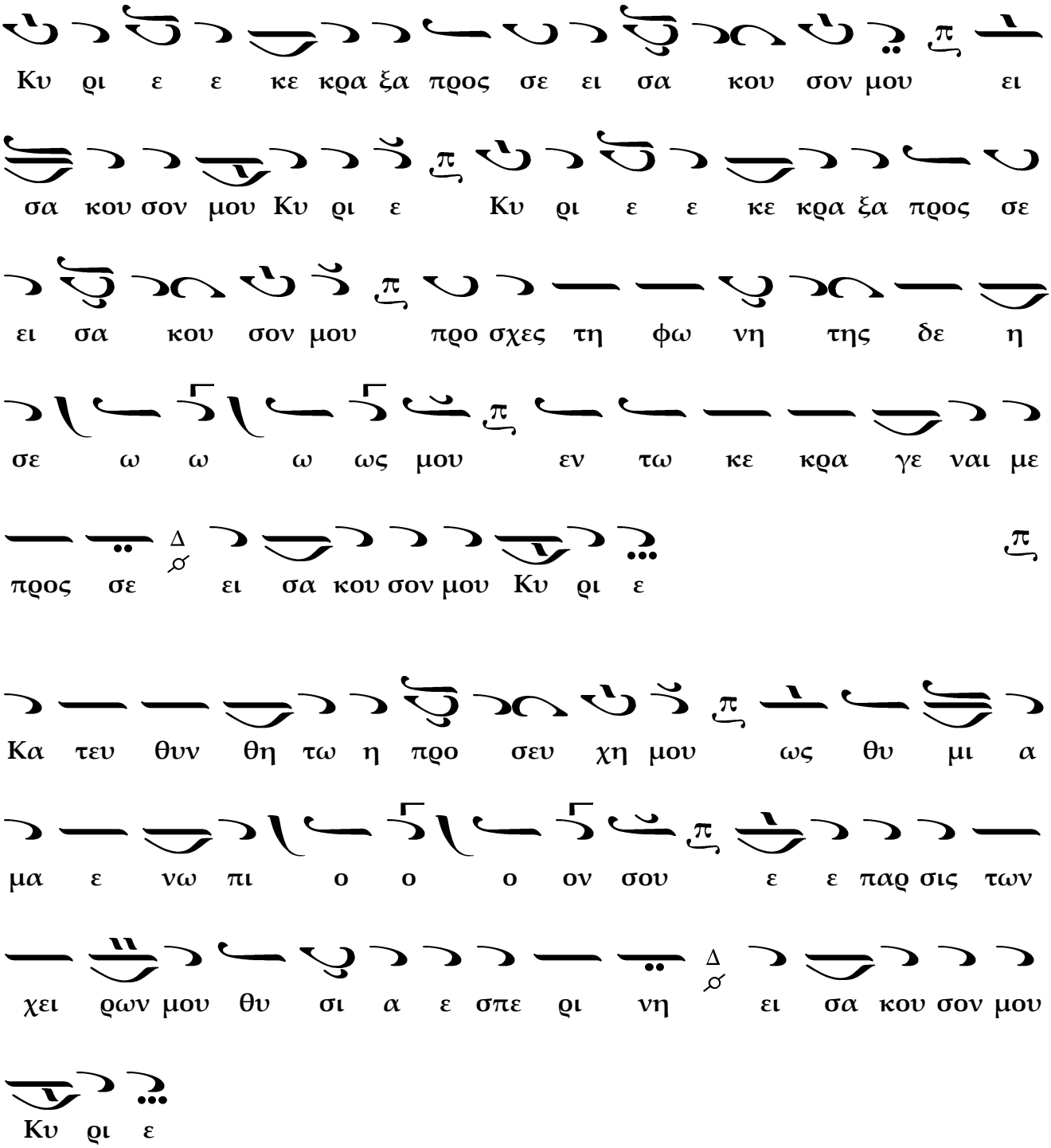

ος εν αν θρω ω ποις δι α την κα τα φθα ρει σαν
φυ υ σιν ο Λο γος σαρξ ε γε νε το και ε σκη η νω
σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ι στους ο ευ ερ
γε ε της προς τους αιχ μα λω ω τους ο ε λευ θε
ρω της προς τους εν σκο τει κα θη με ε νους ο Η
λι ος της δι και ο συ υ νης ε πι τον σταυ
ρον ο α πα θης ε πι τον Α α δην το φως
ε πι τον θα να τον η ζω η η Α να στα
σις δι α τους πε σο ον τας προς ον βο η σω
μεν ο Θε ο ος η μων δο ο ξα α σοι
Πυ λας Α α δου συ νε ε τρι ψας Κυ ρι ε και θα
να του το κρα τος κα τηρ γη σας τη κρα ται α δυ
να μει σου και συ νη γει ρας νε κρους τους απ αι
ω νος εν σκο τει κα θευ δον


τας τη θει α και εν δο ξω Α να στα σει σου ως
Βα σι λε ευς του παν τος και Θε ο ος Παν το δυ υ
να α μος
Δευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι
ω και ευ φραν θω μεν εν τη Α να στα σει αυ του
ο τι συ νη γει ρε νε κρους εκ των του Α δου α λυ των
δε σμων και Ε δω ρη σα το τω Κο σμω ως Θε
ος ζω ην αι ω νι ον και το με γα ε ε λε ε
ος
Ε ξα στρα πτων Αγ γε λος εν τω λι θω ε κα θη το
του ζω ο δο χου μνη μα τος και Γυ ναι ξι μυ ρο
φο ο ροις ευ ηγ γε λι ι ζε το λε ε γων Α νε
στη ο Κυ ρι ος κα θως προ ει πεν υ μιν α παγ γει
λα τε τοις μα θη ταις αυ του ο ο τι προ α α γει
υ μας εις την Γα λι


λαι αι αν τω δε Κο σμω πα ρε χει ζω ην αι
ω νι ον και το με γα ε ε λε ε ος
Τι α πε δο κι μα σα τε τον λι ι θον τον α κρο γω
νι αι ον ω πα ρα α νο μοι Ι ου δαι αι
οι ου ου τος ε στιν ο λι θος ον ε θε το ο
Θε ος εν Σι ων ο εκ πε τρας πη γα α σας εν ε
ρη η μω το υ υ δωρ και η μιν α να βλυ υ
ζων εκ της πλευ ρας αυ του α θα να σι ι ας ου
ου τος ε στιν ο λι θος ο εξ ο ο ρους παρ θε νι
κου α πο τμη θεις α νευ θε λη μα τος αν δρος ο
Υι ος του αν θρω που ο ερ χο με νος ε πι των
νε φε λων του ου ρα νου προς τον πα λαι ον των
η με ρων κα θως ει πε Δα νι ηλ και Αι ω νι
ος αυ του η Βα σι λει ει α

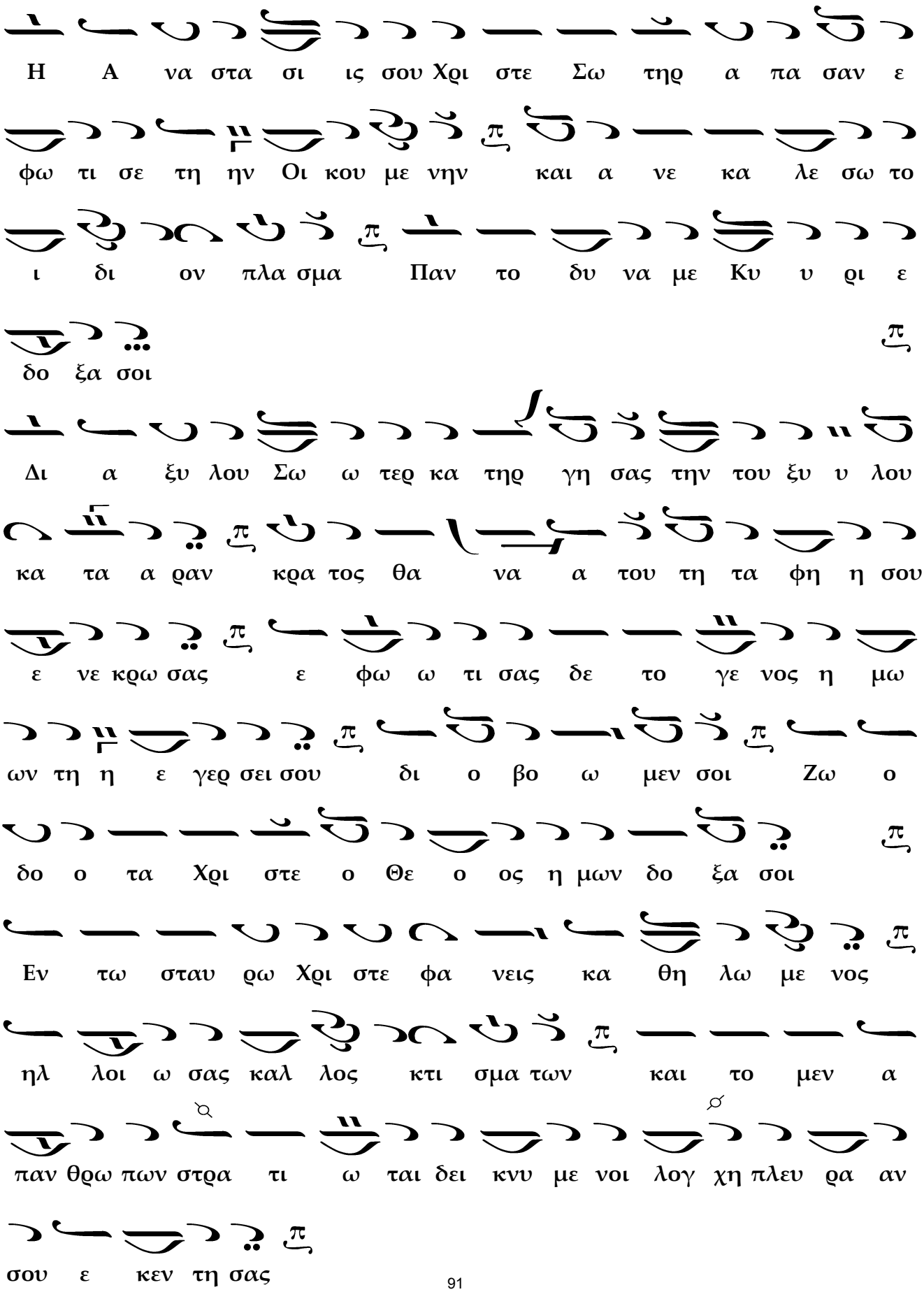
Ἀρχή τοῦ δευτέρου ἤχου·

Ἦχος  ὡς ἀπό Πα  Πέτρου Πελοποννησίου·



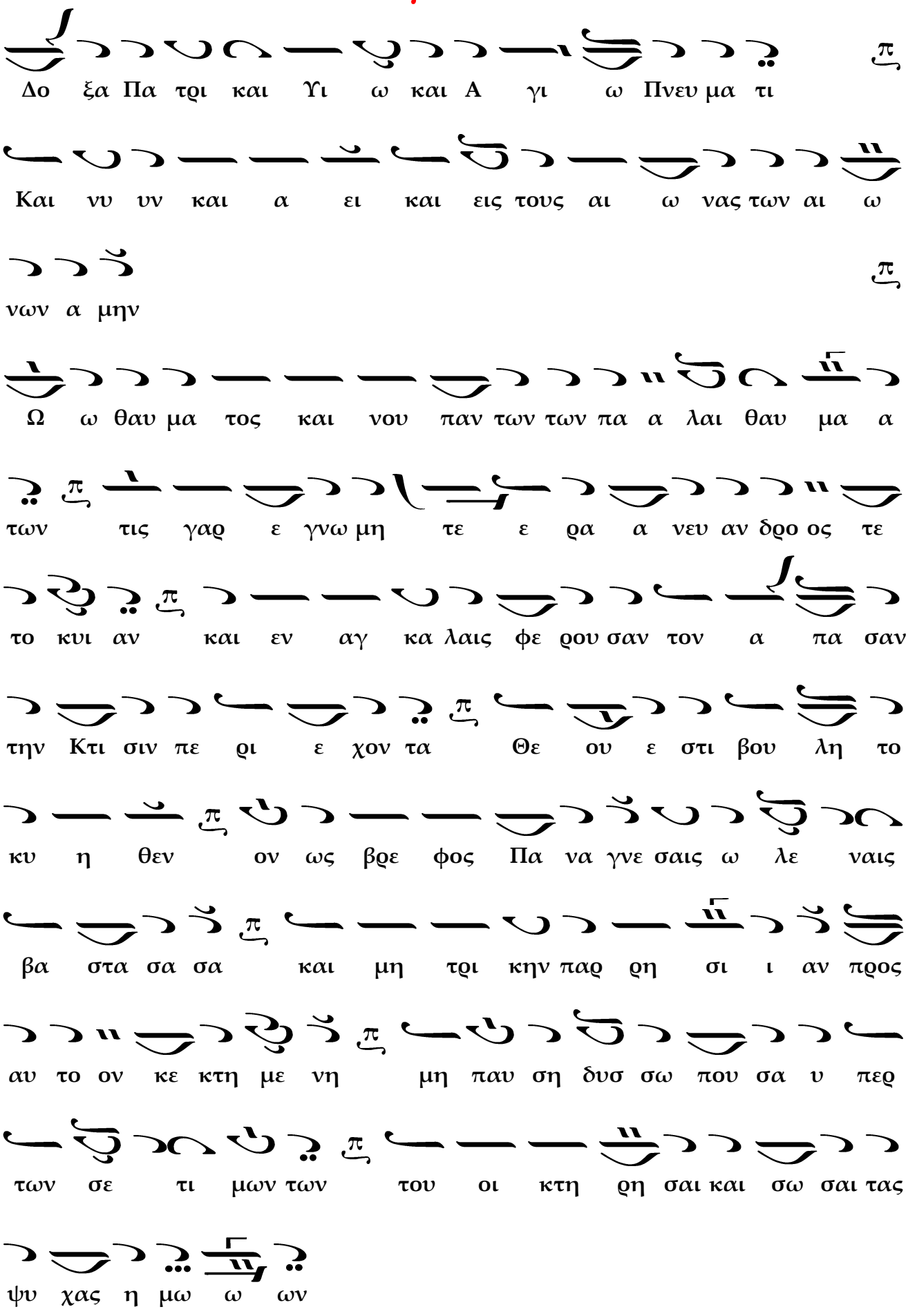
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας·

Εἰς τόν στίχον· Ἦχος ὡς ἀπό Πα




Ε βραι οι δε σφρα γι σαι τα α φον η τη σαν το την
σην ε ξου σι αν ουκ ε ε πι στα με νοι αλλ ο δι οι κτον
σπλαγ χνων σου κα τα α δε ξα με νος τα φην και τρι
η η με ρος Α να στας Κυ υ ρι ε ε δο ξα σοι
Ζω ο δο ο τα Χρι στε ε κου σι ως πα θος
υ πο στας δι α θνη τους εν Α δη δε κα α τελ
θων ως δυ να τος τους ε κει την ε λευ σιν με νον τας
την σην α φαρ πα σας ως εκ χει ρος κρα ται ου Πα
ρα δει σον ανθ Α δου οι κειν δε δω ρη σαι δι ο
και η μι ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ε
ρον ε γερ σιν δω ρη σαι ι λα σμον α μαρ τι ων και
το με γα ε λε ος

Ἦχος ὡς ἀπό Πα

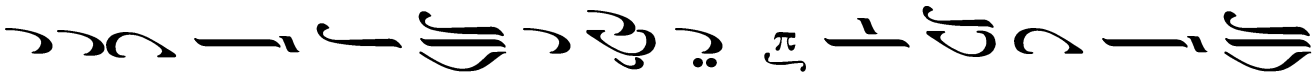


Εἰς τούς αἴνους·

Ἦχος  ὡς ἀπό 

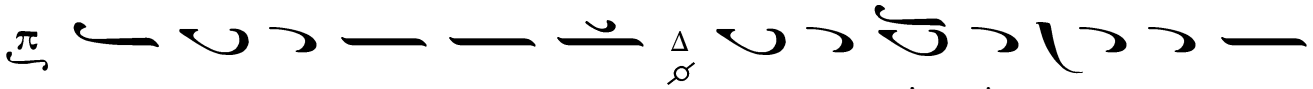








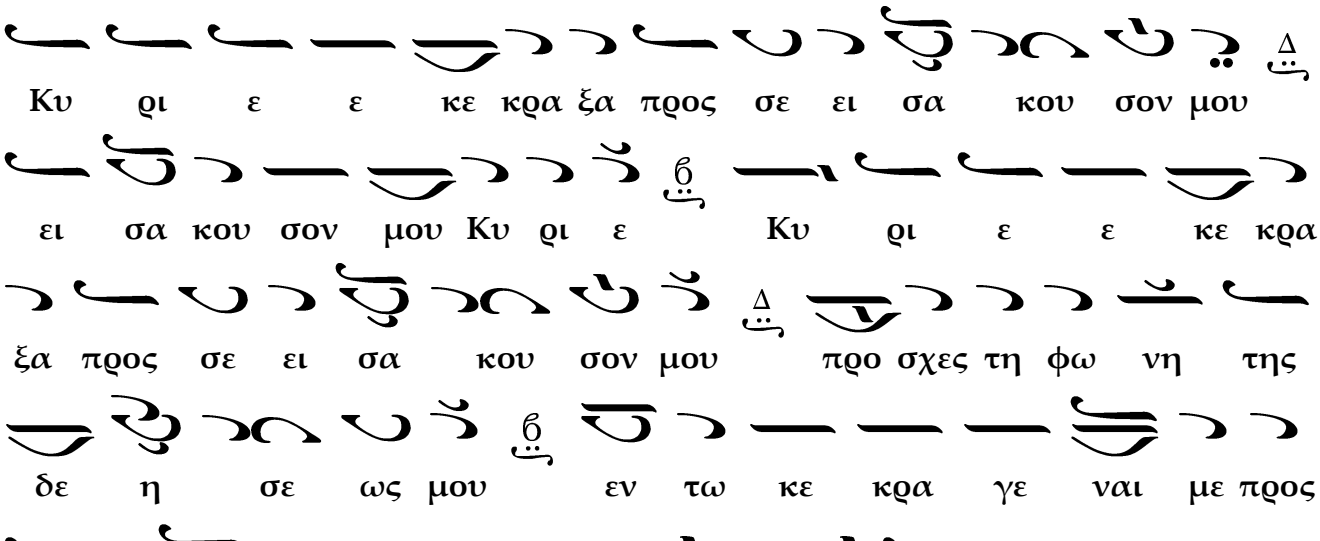




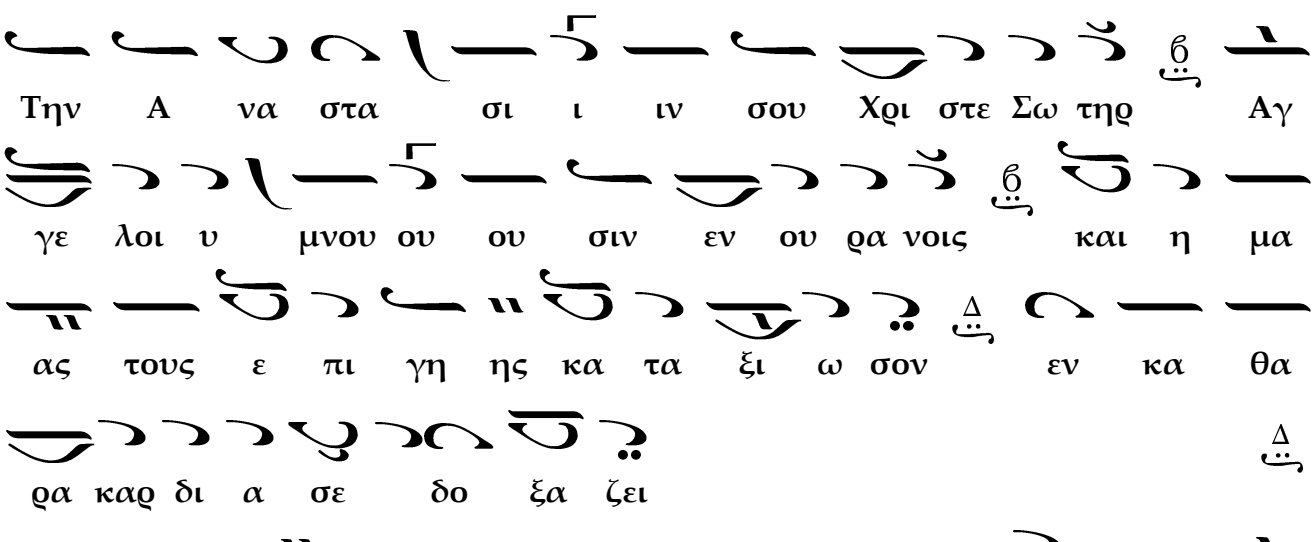


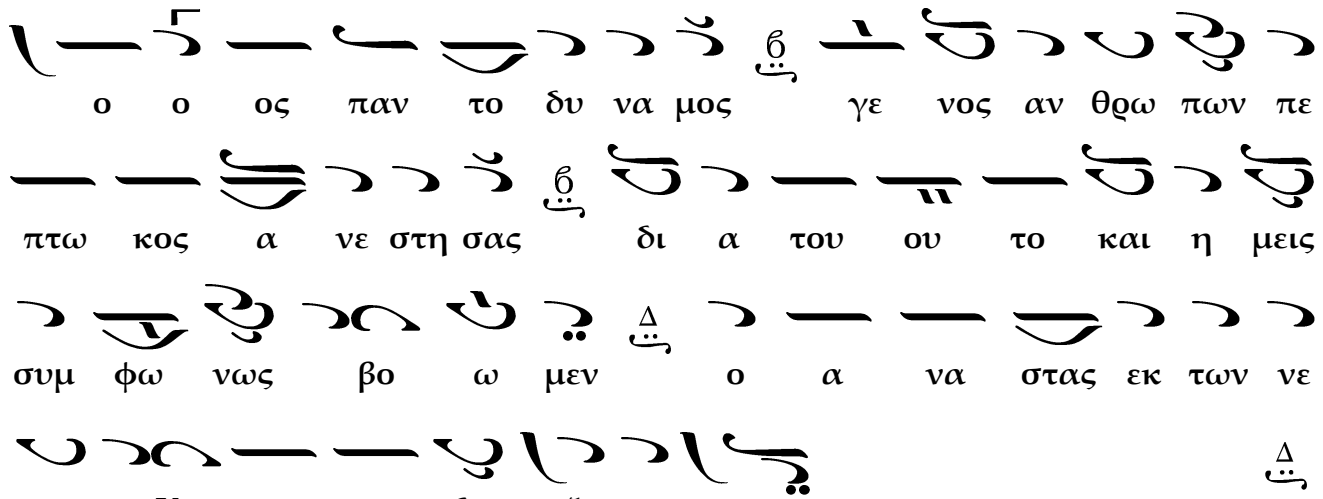
Ἀρχή τοῦ πλαγίου δευτέρου ἤχου·

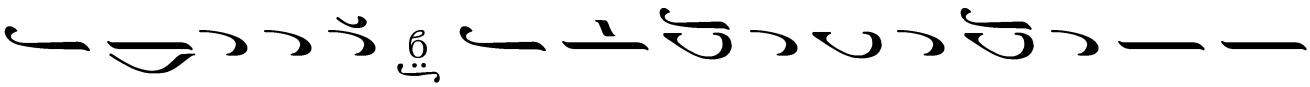
Τῷ Σαββάτῳ εἰς τόν ἑσπερινόν· Ἦχος ἐκ τοῦ Δι . χ

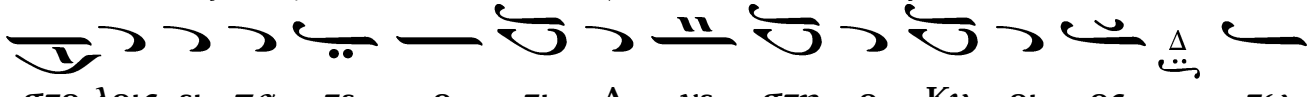


Εἰς τόν στίχον· Ἦχος ἐκ τοῦ Δι




ο ο ος παν το δυ να μος γε νος αν θρω πων πε
πτω κος α νε στη σας δι α του ου το και η μεις
συμ φω νως βο ω μεν ο α να στας εκ των νε
κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι
Ρευ σε ως η μας της πα λαι Χρι στος ε πα νορ θω σαι
θε λων σταυ ρω προσ πη γνη ται και τα φω τε θει ται
ον μυ ρο φο ροι Γυ ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη
του ου ου σαι θρη νου σαι Ε λε γον οι μοι Σω ηρ
των α παν των πως κα τε δε ξω τα φω οι κη σαι
οι κη σας δε θε λων πως ε κλα πης πως με τε τε θης
ποι ος δε το πος το σον ζω η φον κα τε κρυ ψε
σω μα αλ λα Δε ε ε σπο τα ως υ πε σχου η
μιν εμ φα νη θι και παυ σον αφ η μων τον ο δυρ μον
των δα κρυ ων θρη νου σαις δε αυ ταις Αγ γε λος προς
αυ τα α ας

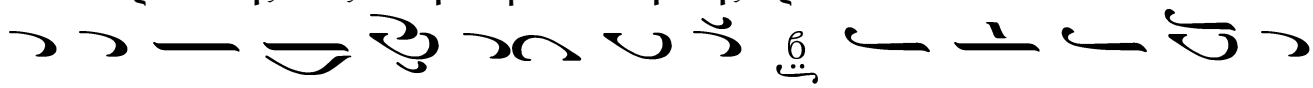


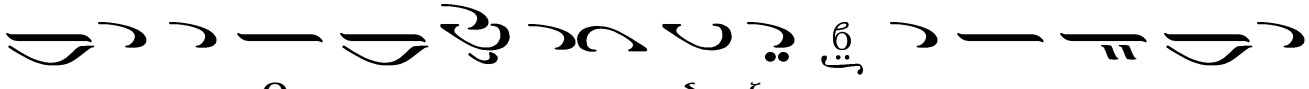










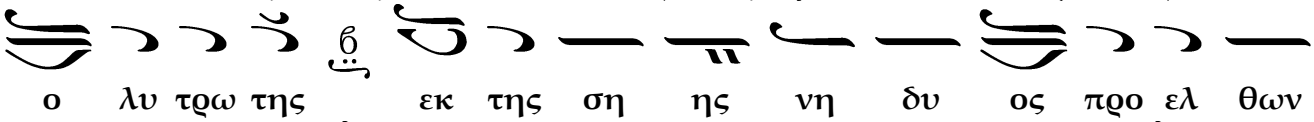


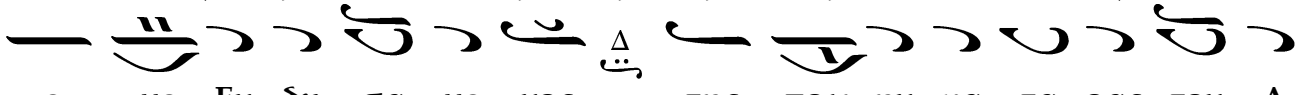


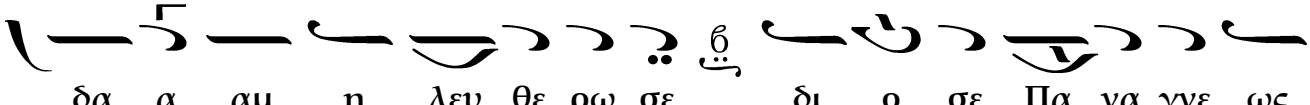


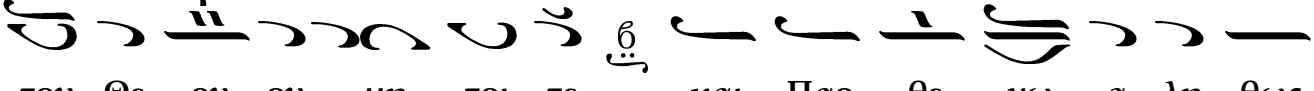
Δόξα. Καί νῦν· Ἦχος  ἐκ τοῦ 

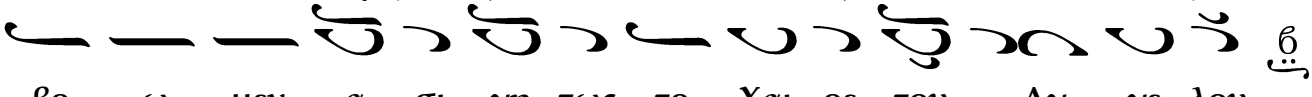


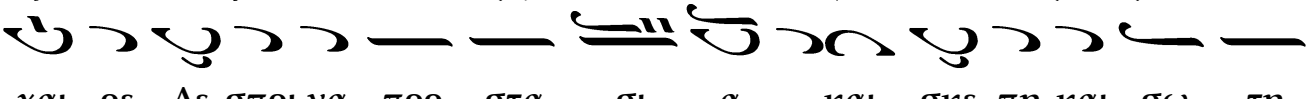


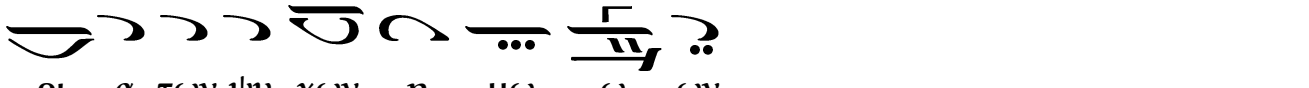












Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον·

Ἦχος λ ἐκ τοῦ Δι. Πέτρου Πελοποννησίου·


Αγ γε λι και Δι να α α μεις ε πι ι το μνη μα σου


και οι φυ λασ σον τες α πε νε κρω θη σαν και ι


ι στα το Μα ρι α εν τω τα α α φω ζη

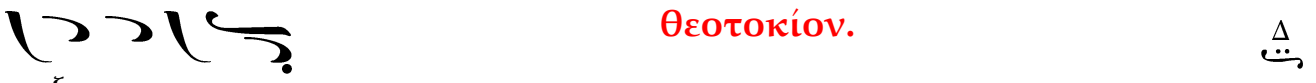

του σα το α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ λευ


σας τον Α α α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του υ


πην τη σας τη Παρ θε νω δω ρου ου ου με νος την ζω


ην ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο

θεοτοκίον.


ξα α σοι


Ο την ευ λο γη με νην κα λε σας σου μη τε ρα


ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α βου λη λαμ ψας


εν τω σταυ ρω α να ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ


λε γων τοις Αγ γε λοις συγ χα ρη τε μοι ο τι ευ


ρε θη η α πολ λυ με νη δραχ μη ο παν τα σο φως


οι κο νο μη σας δο ξα σοι οι οι

Εἰς τόν ὄρθρον· Ἦχος λπ ἐκ τοῦ Δι.





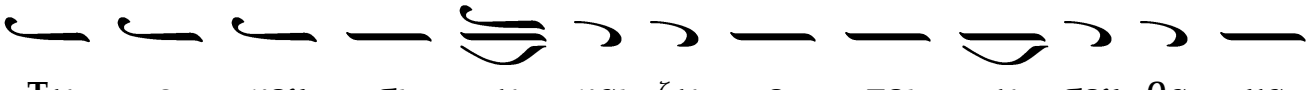




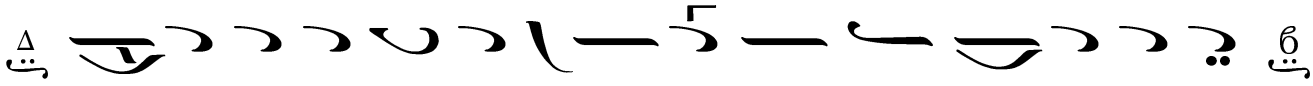




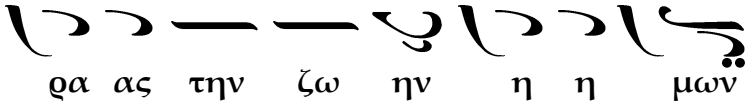
Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος λπ ἐκ τοῦ Δι.



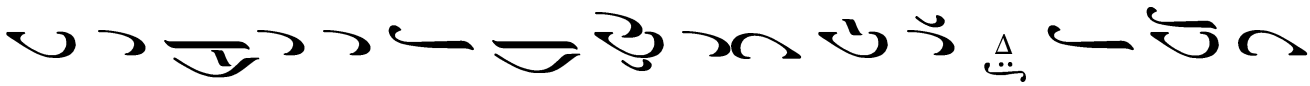




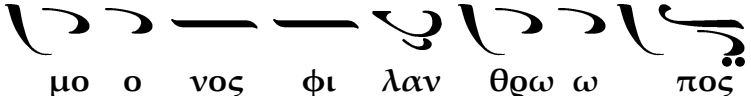




Ὁ Μακαρισμός. Ἦχος λπ ἐκ τοῦ Δι.

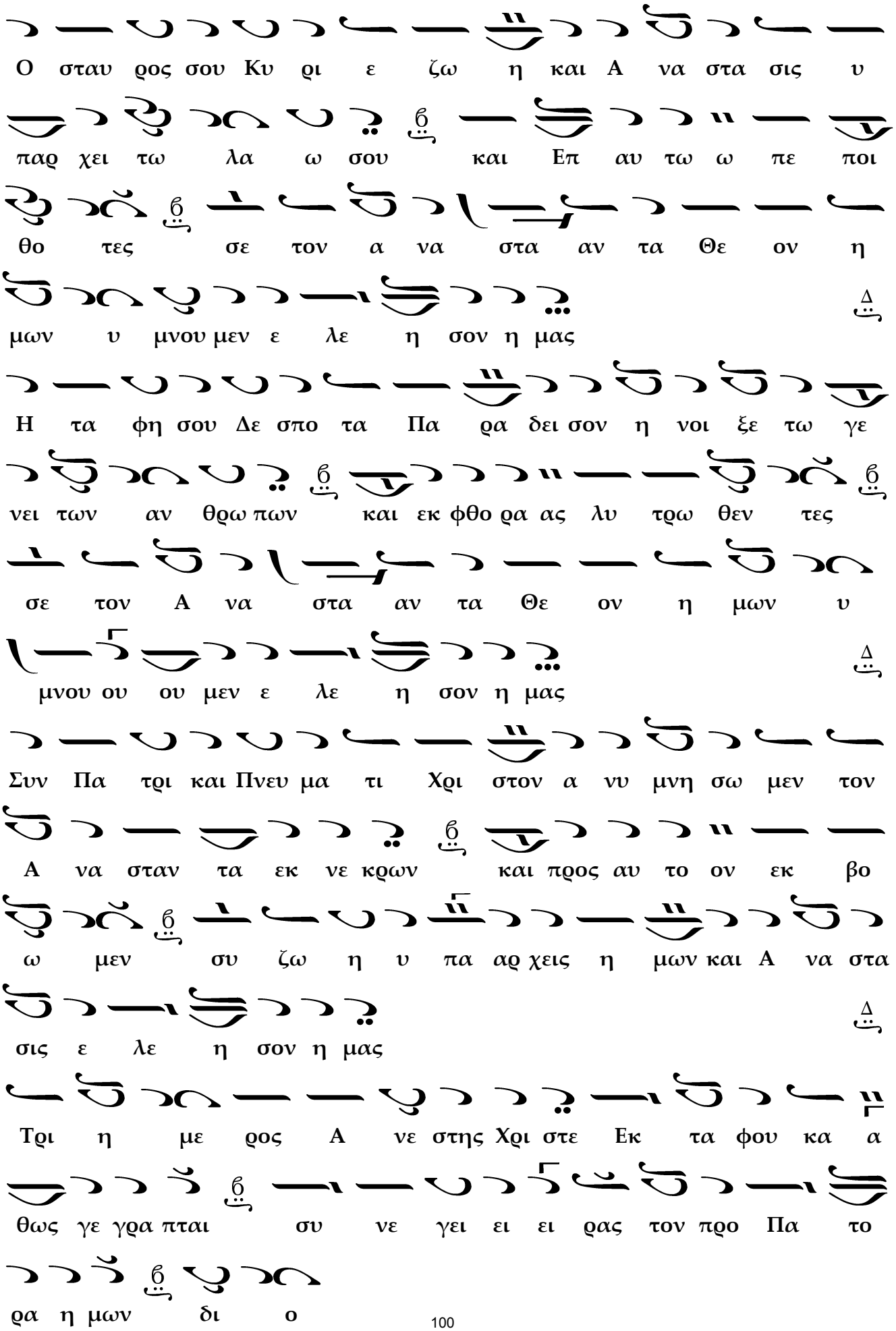






Εἰς τούς αἴνους· Ἀναστάσιμα στιχηρά·

Ἦχος λ ἐκ τοῦ Δι. Πέτρου Πελοποννησίου·




σε και δο ξα ζει το γε νος των αν θρω πων και

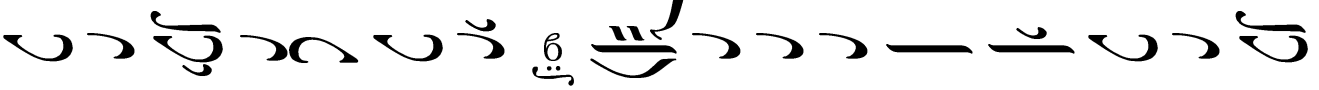

α νυ μνει σου την Α να στα α σιν

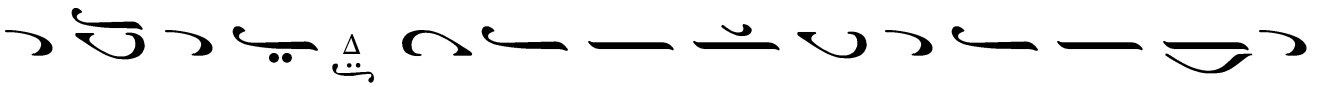

Κυ ρι ε με γα και φο βε ρον υ παρ χει της σης Α να


στα α α σε ως το ο μυ στη ρι ον ου τω γαρ προ


ηλ θες εκ του τα φου ως νυμ φι ος εκ πα στα δος


θα να τω θα α να τον λυ σας ι να τον Α


δαμ ε λευ θε ρω σης ο θεν εν ου ρα νοις Αγ γε λοι

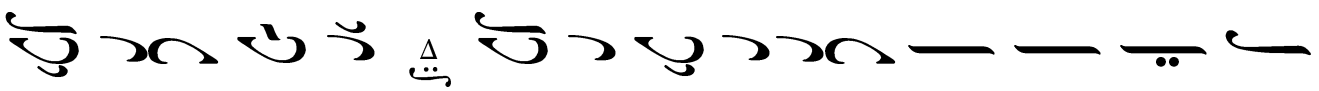

χο ρευ ου σι και ε πι γης αν θρω ποι δο ξα ζου


σι την εις η μας γε νο με νην ευ σπλαγ χνι αν


σου φι λαν θρω ω πε

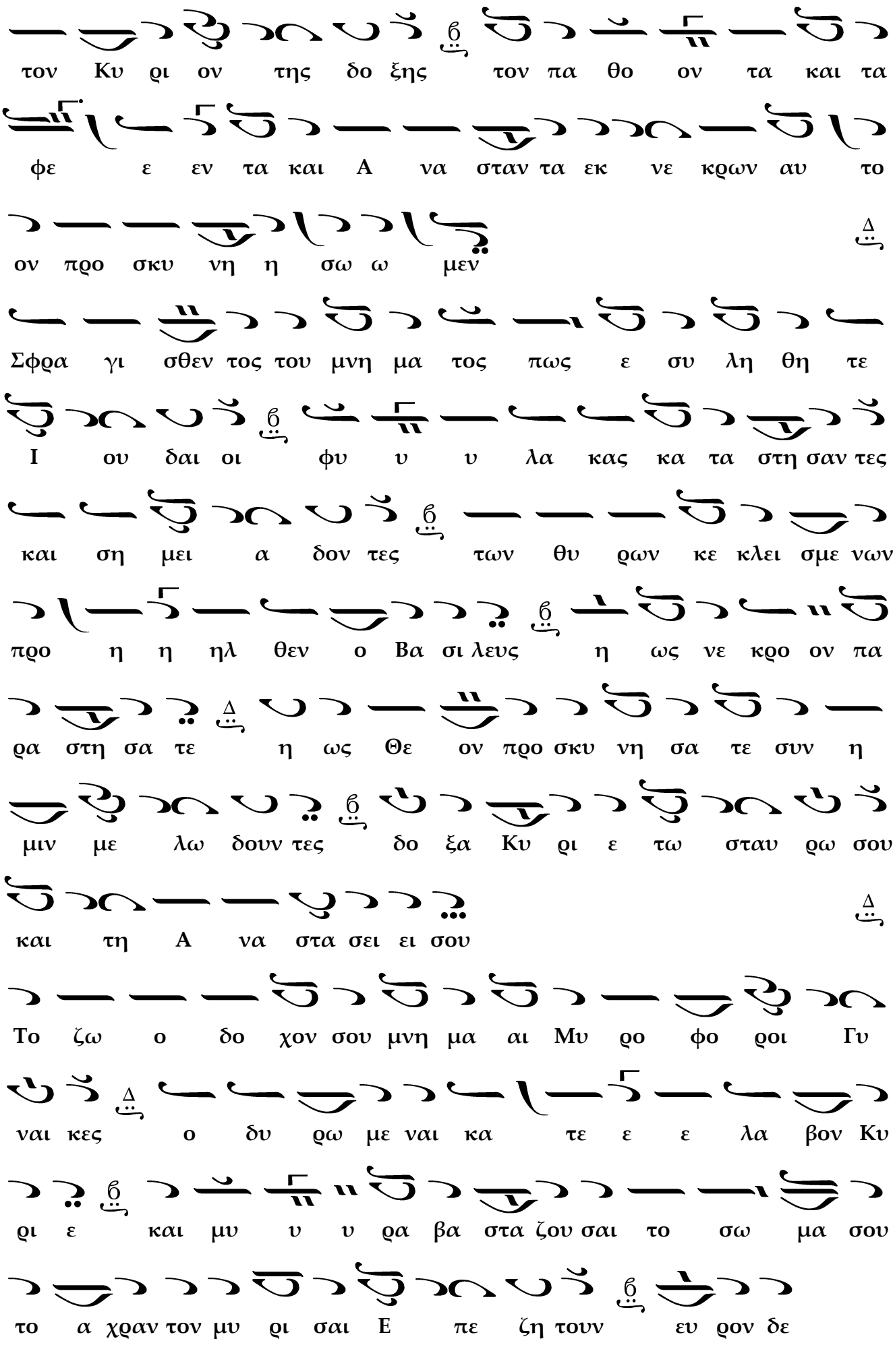

Ω πα ρα νο μοι Ι ου δαι οι που ει σιν αι σφρα

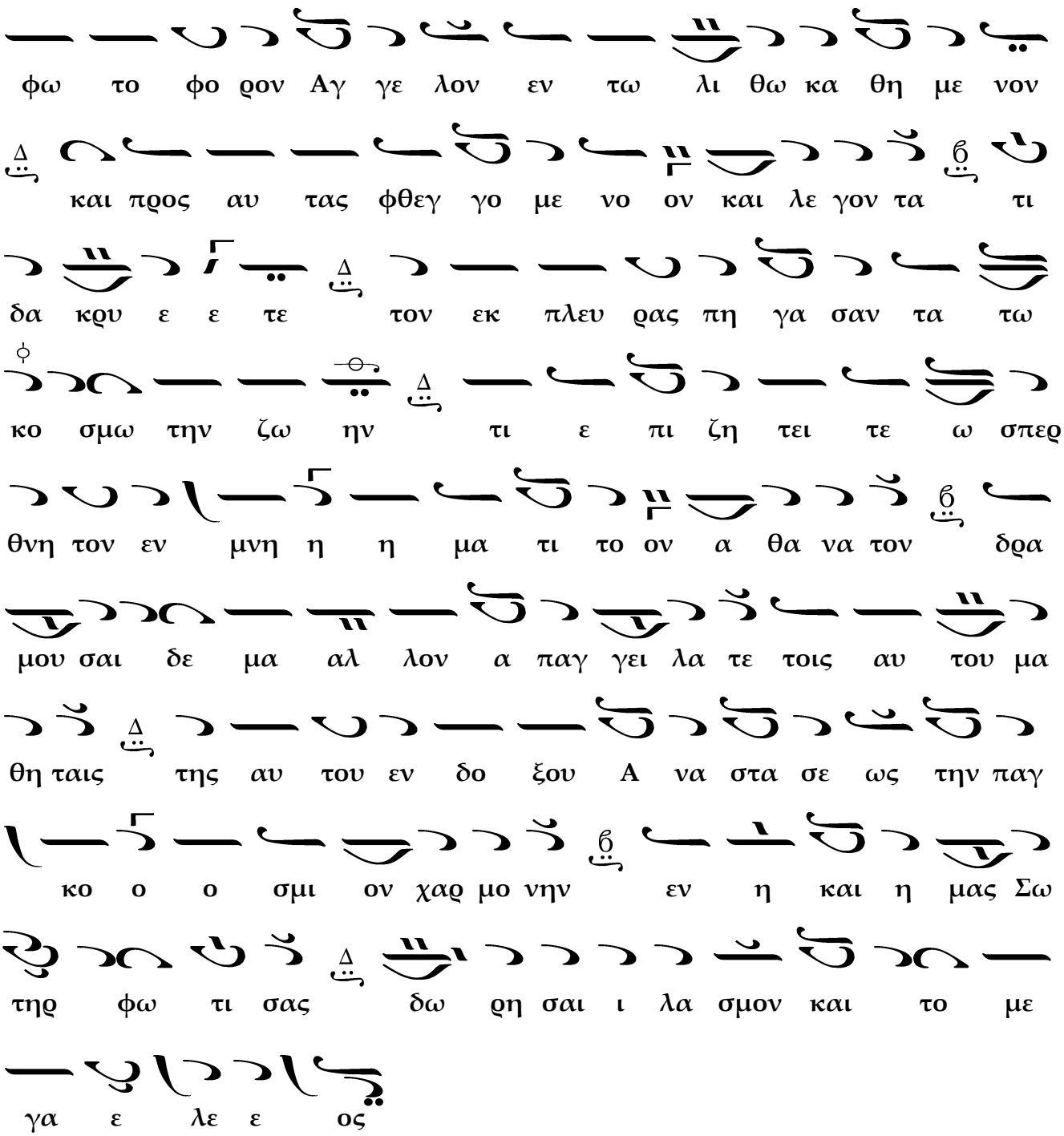

γι δες και τα αρ γυ ρι α α ε δω κα τε τοις


στρα τι ω ταις ουκ ε κλα πη ο θη σαυ ρος αλ

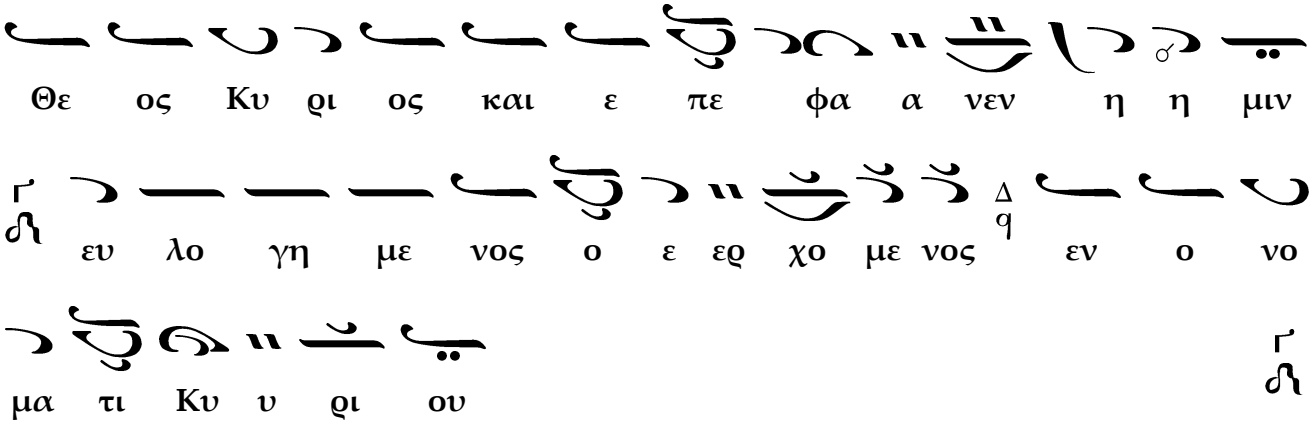

λα Α νε ε ε στη ως Δυ να τος αυ τοι δε κα


τη σχυν θη τε αρ νη σα με νοι Χρι στον τον


τον Κυ ρι ον της δο ξης τον πα θο ον τα και τα
φε ε εν τα και Α να σταν τα εκ νε κρων αυ το
ον προ σκυ νη η σω ω μεν
Σφρα γι σθεν τος του μνη μα τος πως ε συ λη θη τε
Ι ου δαι οι φυ υ υ λα κας κα τα στη σαν τες
και ση μει α δον τες των θυ ρων κε κλει σμε νων
προ η η ηλ θεν ο Βα σι λευς η ως νε κρο ον πα
ρα στη σα τε η ως Θε ον προ σκυ νη σα τε συν η
μιν με λω δουν τες δο ξα Κυ ρι ε τω σταυ ρω σου
και τη Α να στα σει ει σου
Το ζω ο δο χον σου μνη μα αι Μυ ρο φο ροι Γυ
ναι κες ο δυ ρω με ναι κα τε ε ε λα βον Κυ
ρι ε και μυ υ υ ρα βα στα ζου σαι το σω μα σου
το α χραν τον μυ ρι σαι Ε πε ζη τουν ευ ρον δε


φω το φο ρον Αγ γε λον εν τω λι θω κα θη με νον
και προς αυ τας φθεγ γο με νο ον και λε γον τα τι
δα κρυ ε ε τε τον εκ πλευ ρας πη γα σαν τα τω
κο σμω την ζω ην τι ε πι ζη τει τε ω σπερ
θνη τον εν μνη η η μα τι το ον α θα να τον δρα
μου σαι δε μα αλ λον α παγ γει λα τε τοις αυ του μα
θη ταις της αυ του εν δο ξου Α να στα σε ως την παγ
κο ο ο σμι ον χαρ μο νην εν η και η μας Σω
τηρ φω τι σας δω ρη σαι ι λα σμον και το με
γα ε λε ε ος

Ἦχος πλ. δ Γα.



Ἀπολυτίκιον· Ἦχος πλ. β

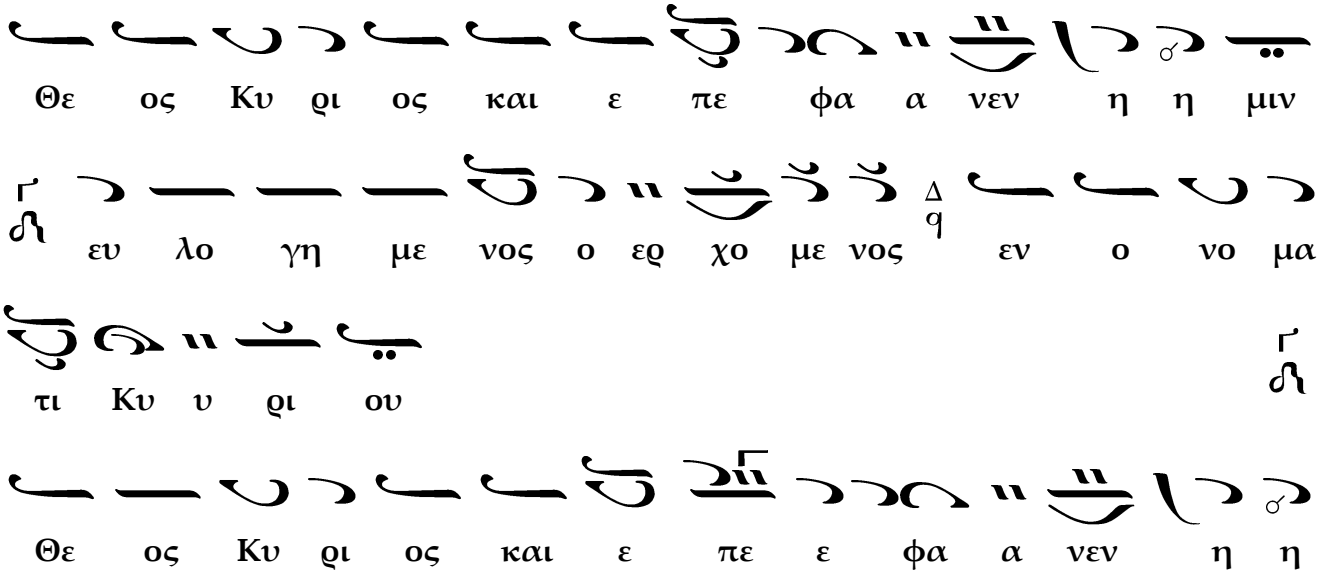


Εἰς τήν λειτουργίαν·

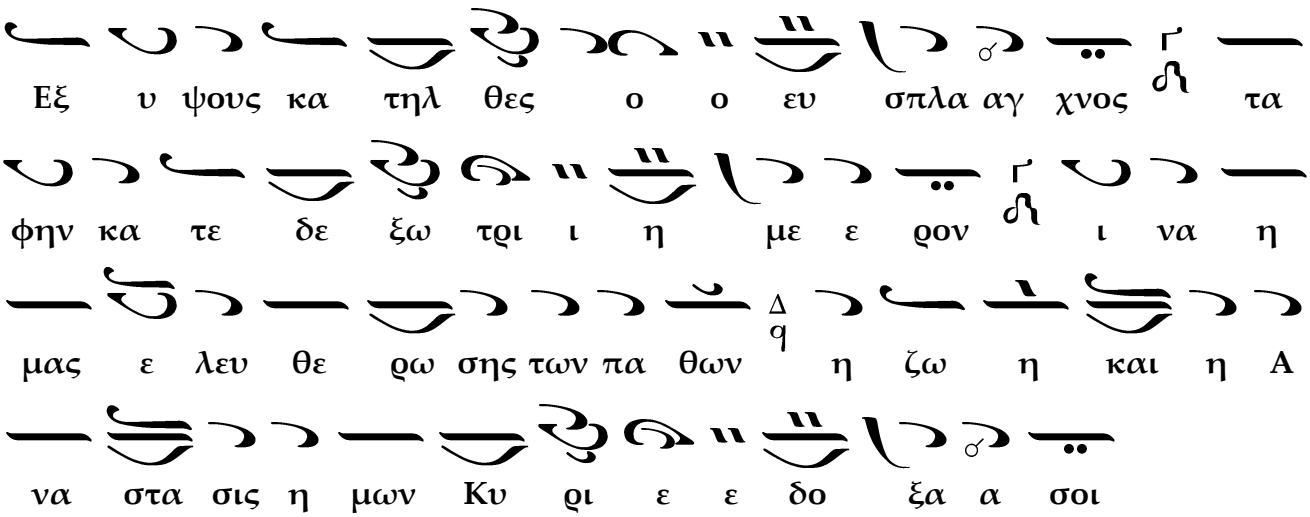
Ἦχος  Γα . Ἰακώβου Ναυπλιώτου



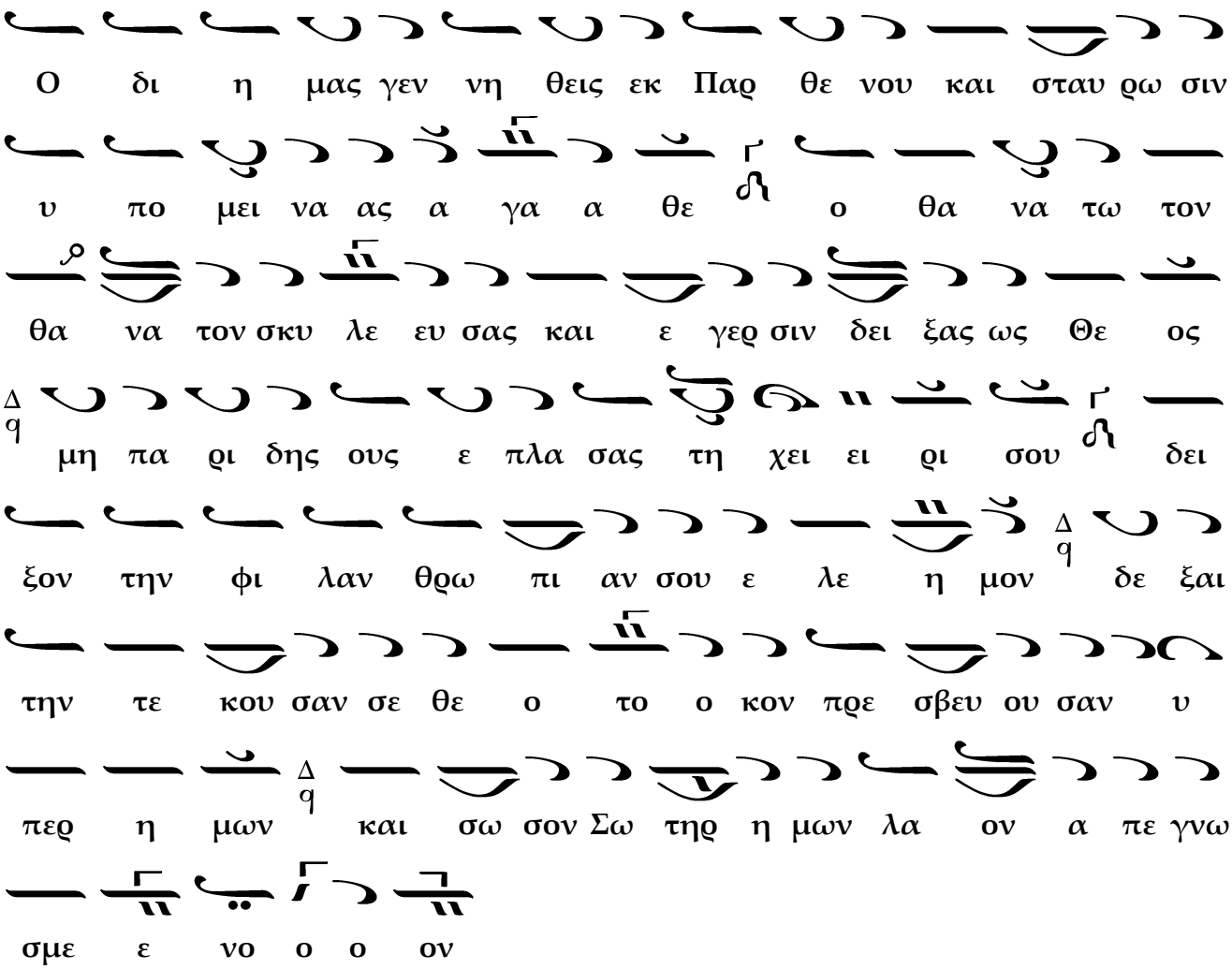
Ἦχος  Γα . Πέτρου Πελοποννησίου·



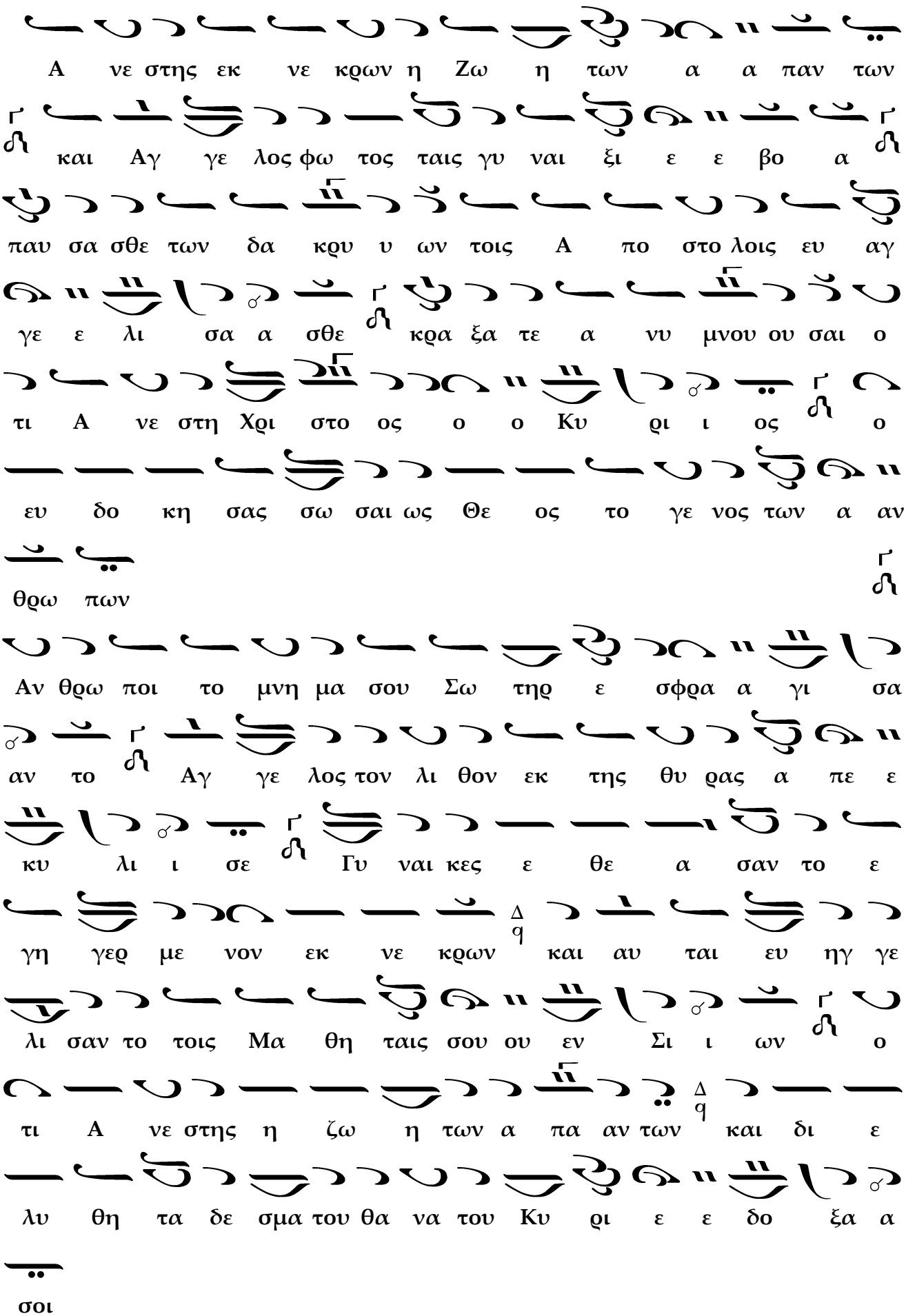
Ἀπολυτίκιον· Ἦχος 



θεοτοκίον·

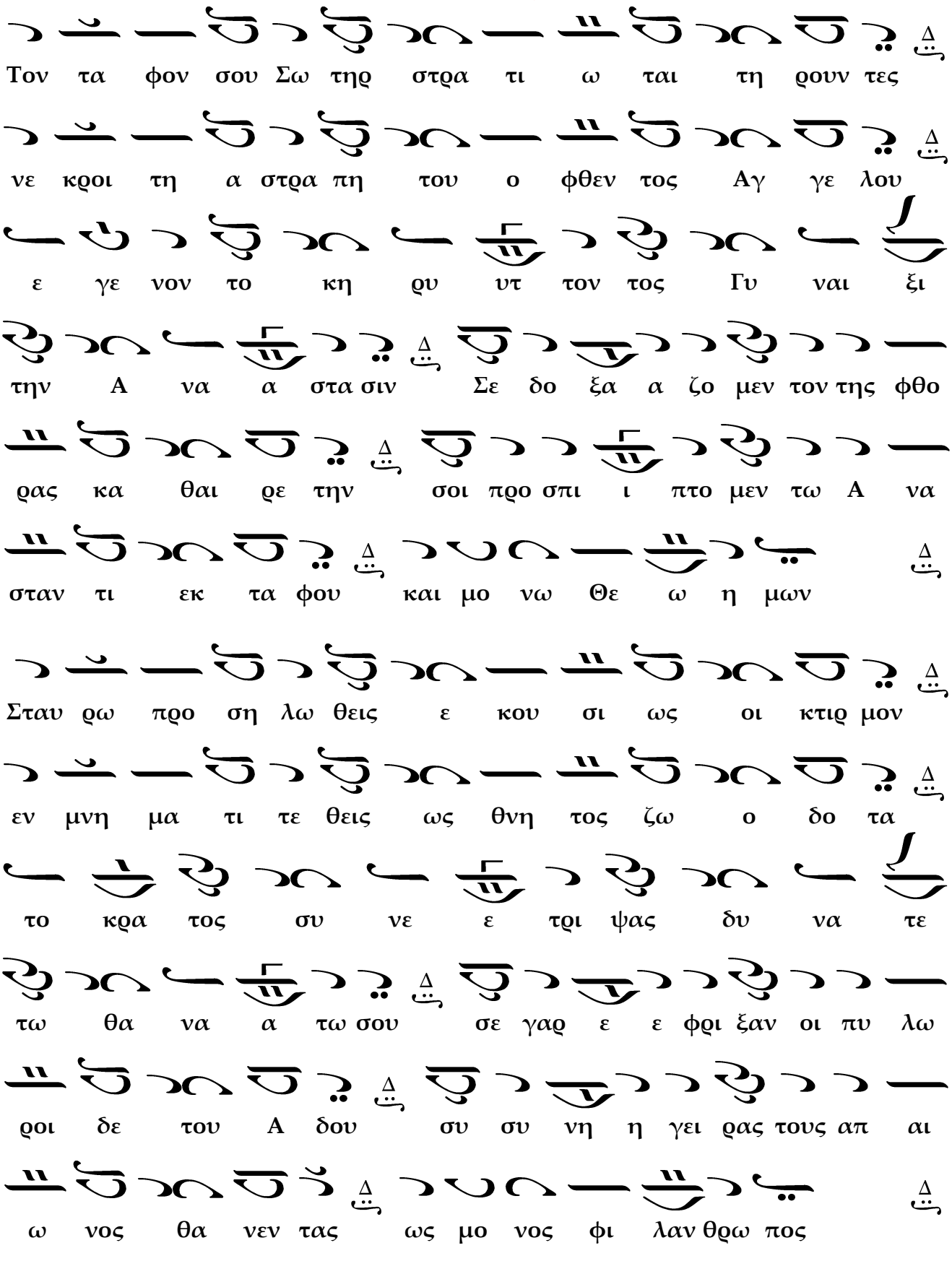


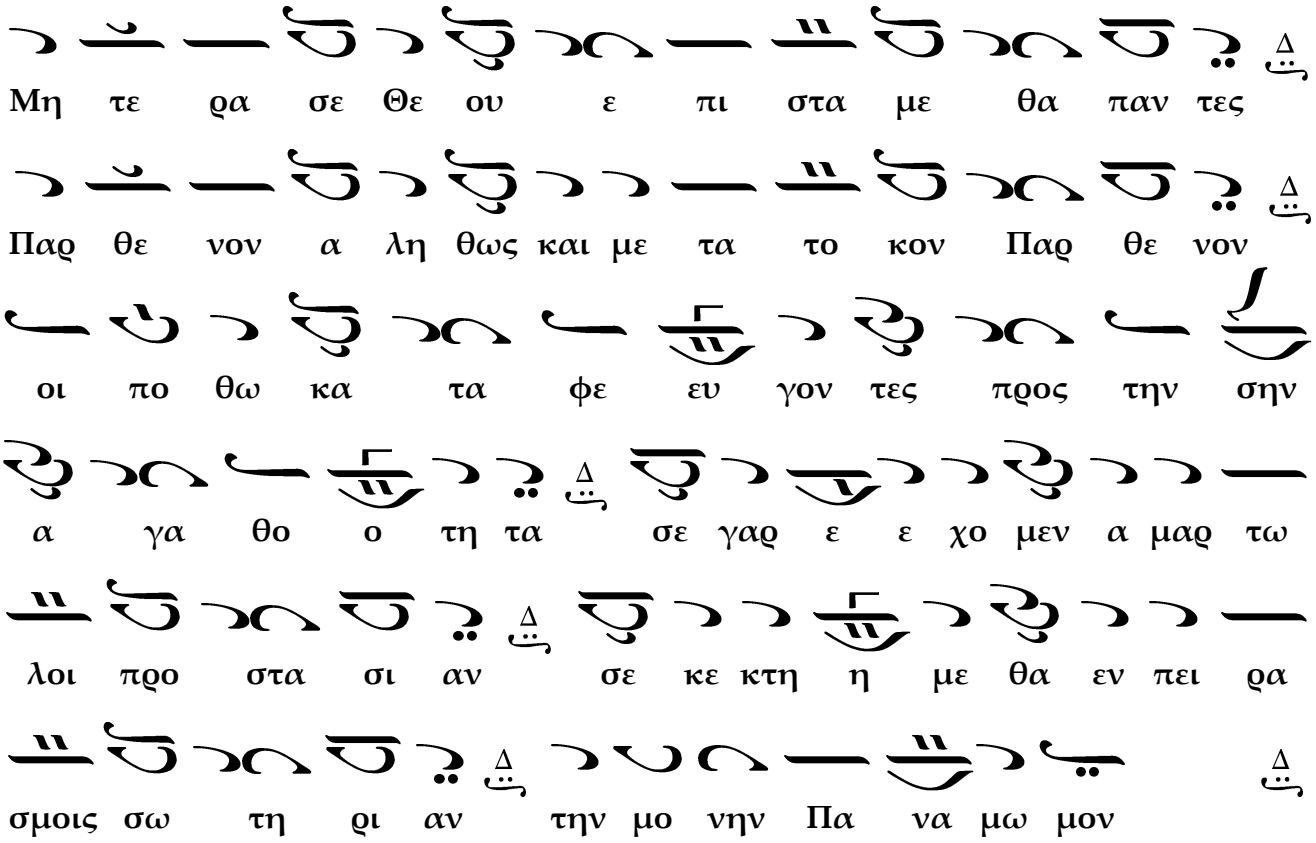
Καθίσματα τοῦ ὄρθρου· Ἦχος

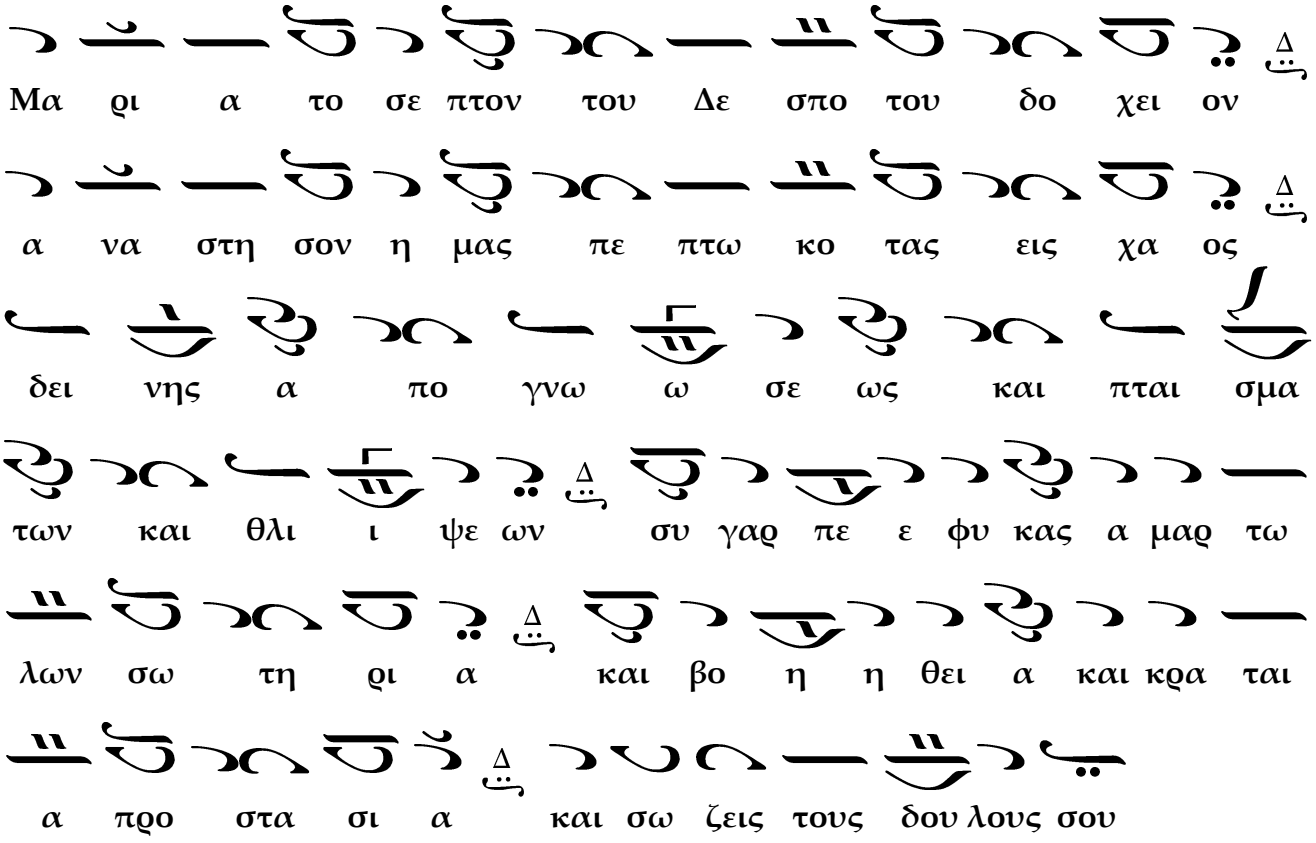


Εἰς τόν ὄρθρον·

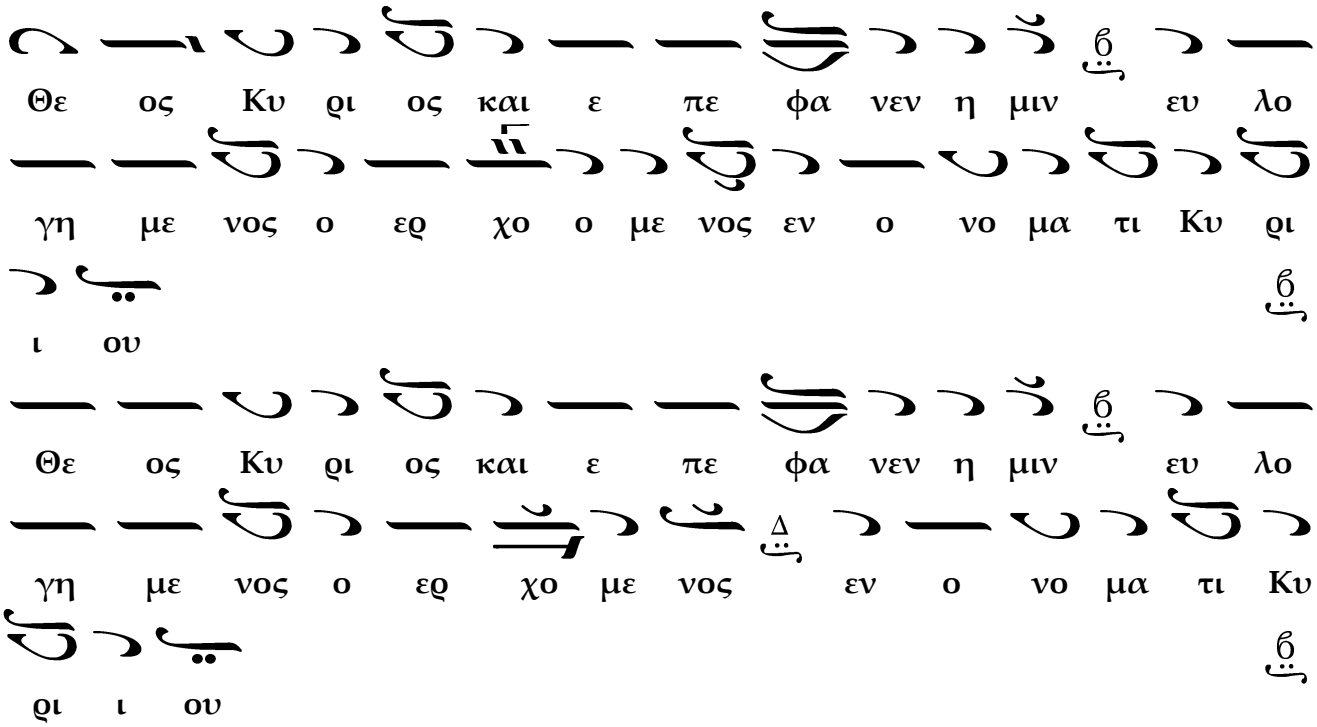
Καθίσματα· Ἦχος δ· Πα · ἐκ τοῦ Δι




Μη τε ρα σε Θε ου ε πι στα με θα παν τες
Παρ θε νον α λη θως και με τα το κον Παρ θε νον
οι πο θω κα τα φε ευ γον τες προς την σην
α γα θο ο τη τα σε γαρ ε ε χο μεν α μαρ τω
λοι προ στα σι αν σε κε κτη η με θα εν πει ρα
σμοις σω τη ρι αν την μο νην Πα να μω μον


Μα ρι α το σε πτον του Δε σπο του δο χει ον
α να στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα ος
δει νης α πο γνω ω σε ως και πται σμα
των και θλι ι ψε ων συ γαρ πε ε φυ κας α μαρ τω
λων σω τη ρι α και βο η η θει α και κρα ται
α προ στα σι α και σω ζεις τους δου λους σου

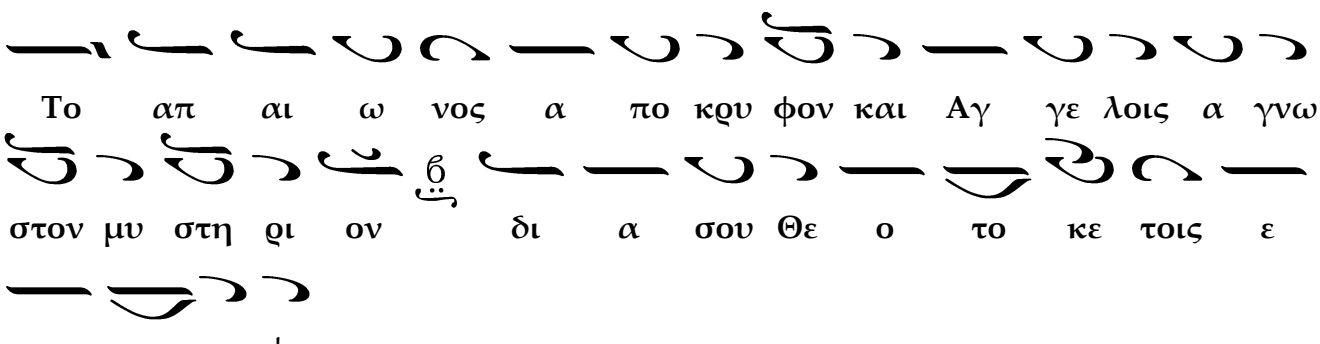
Εἰς τόν ὄρθρον· Ἦχος δ Δι. χ

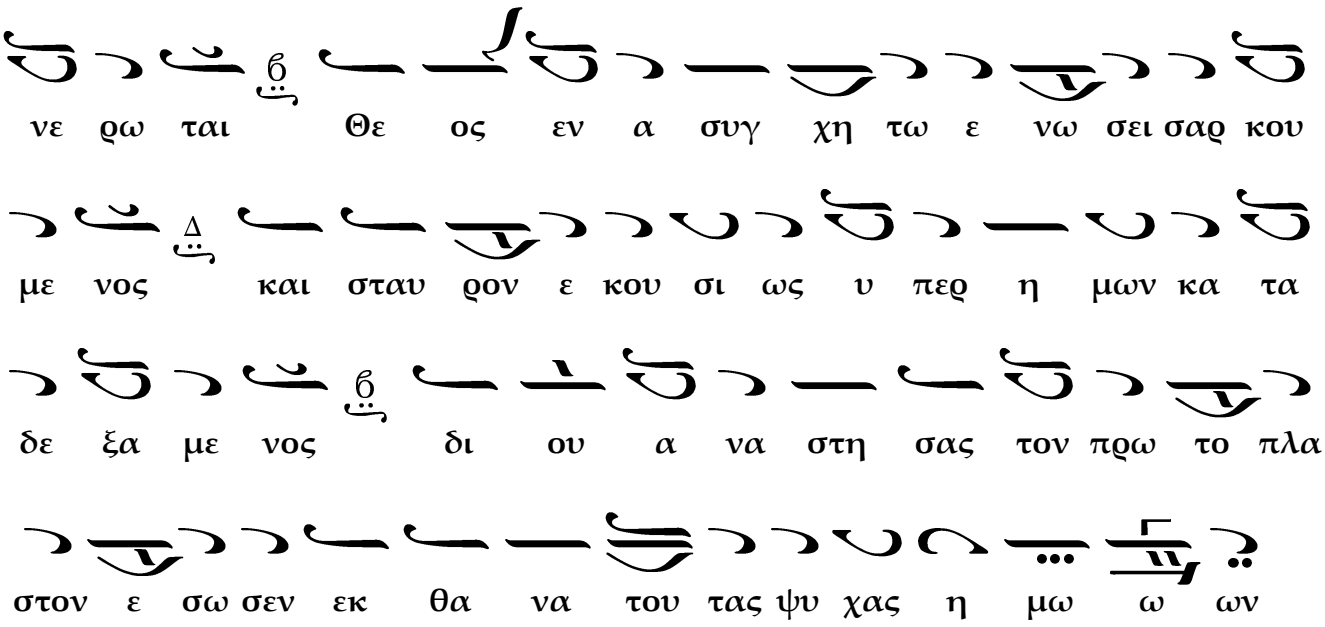


Ἀπολυτίκιον

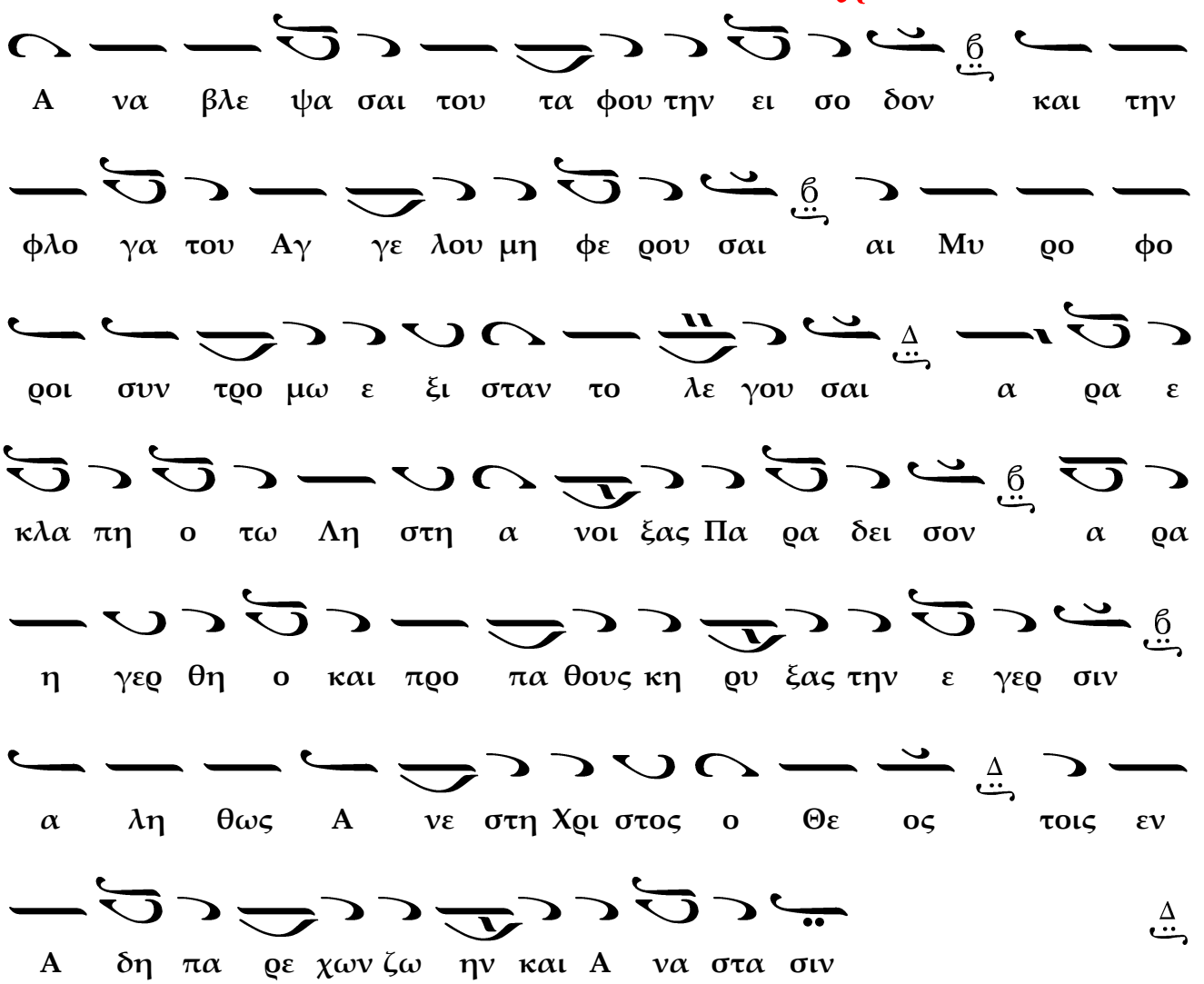


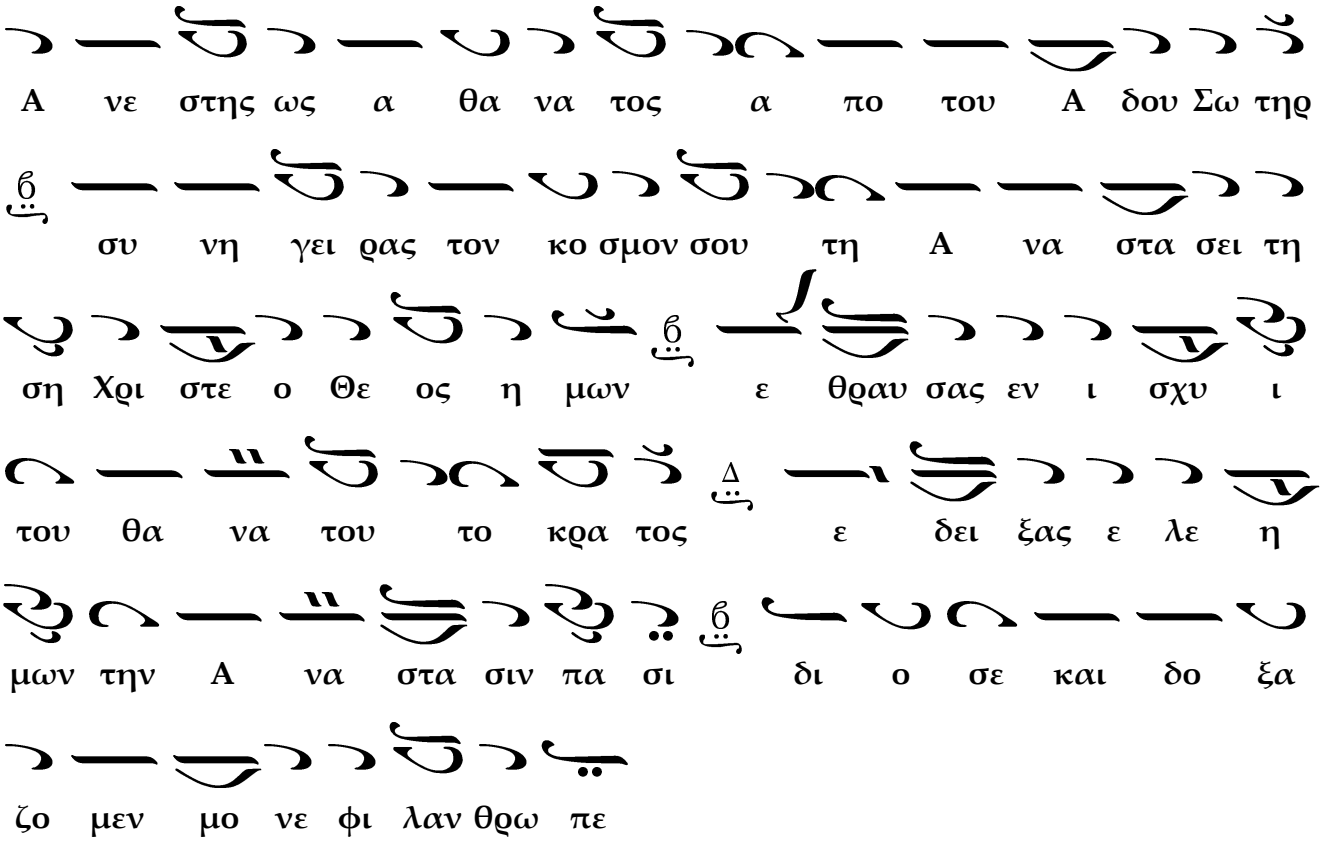
θεοτοκίον



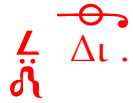


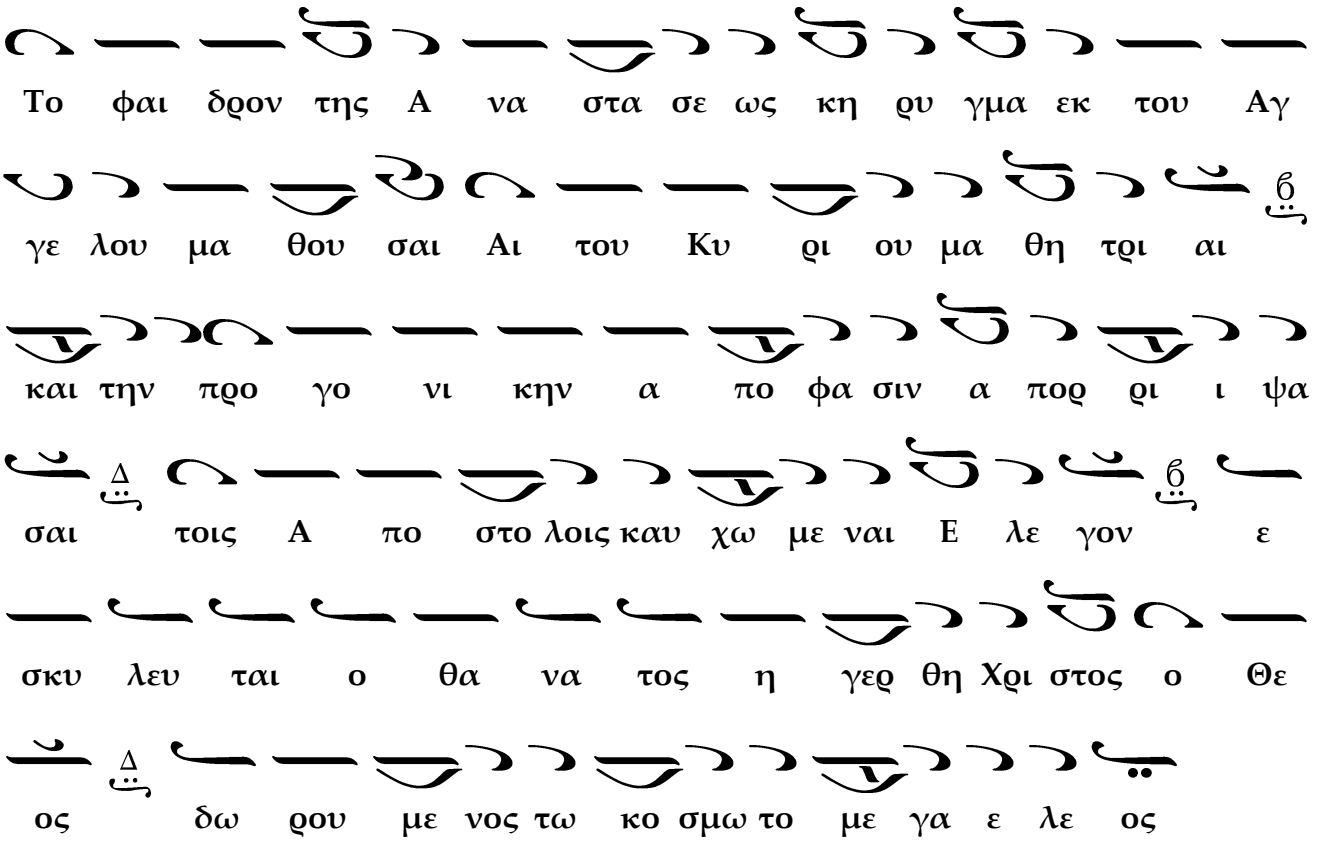
Καθίσματα τοῦ ὄρθρου· Ἦχος Δι.



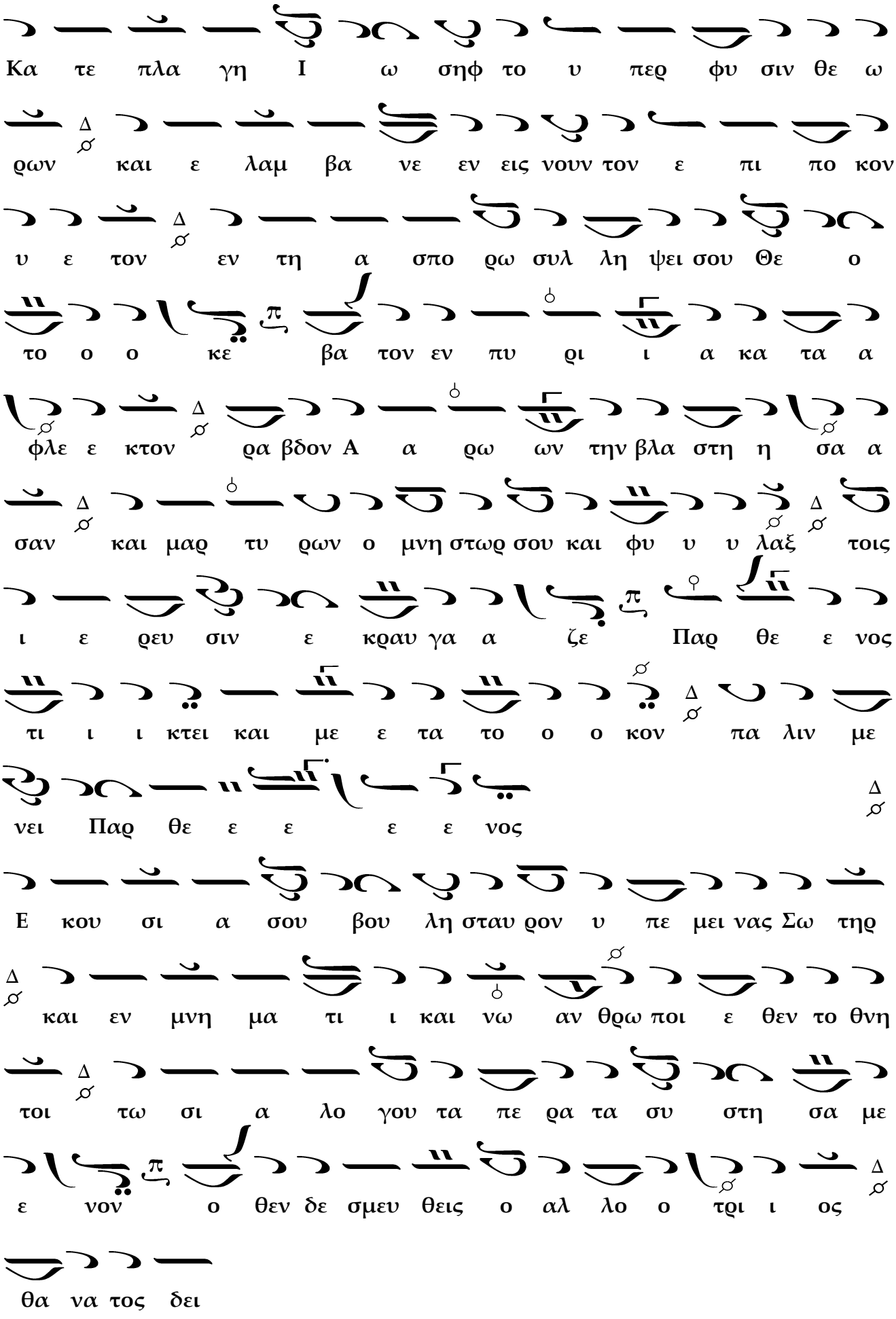


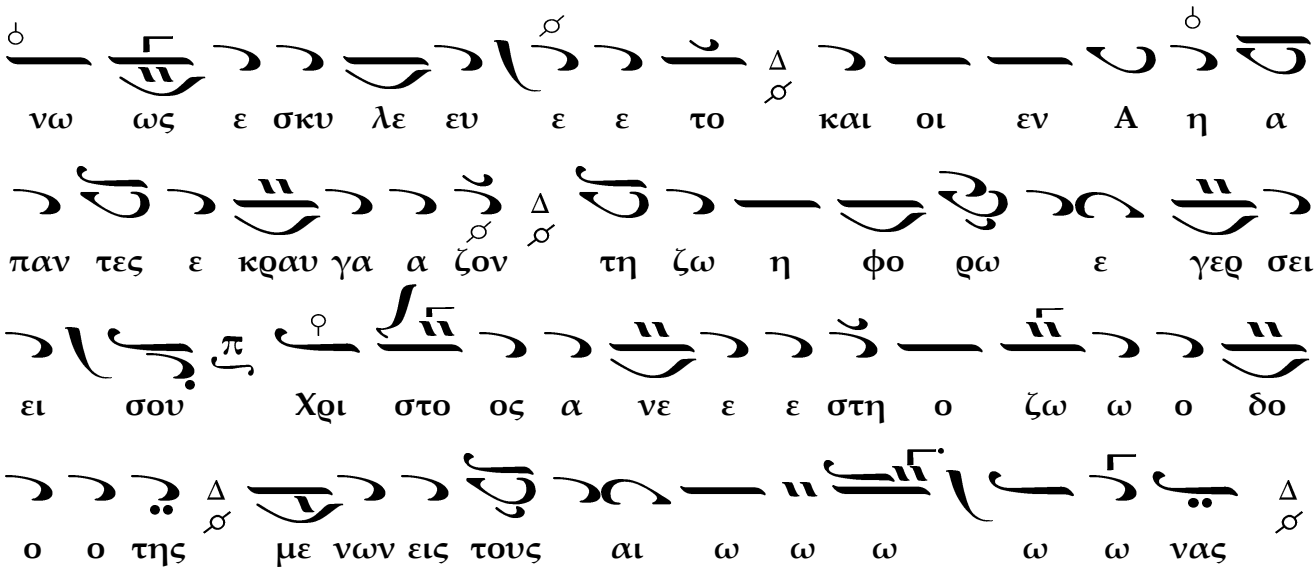
Ἀπολυτίκιον ὡς νῦν ψάλλεται ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐπί τῆς πρωτοψαλτείας τοῦ διδασκάλου Ἰακώβου Ναυπλιώτου σημειωθέν ἐνταῦθα παρά Ἀγγέλου δομεστίκου.

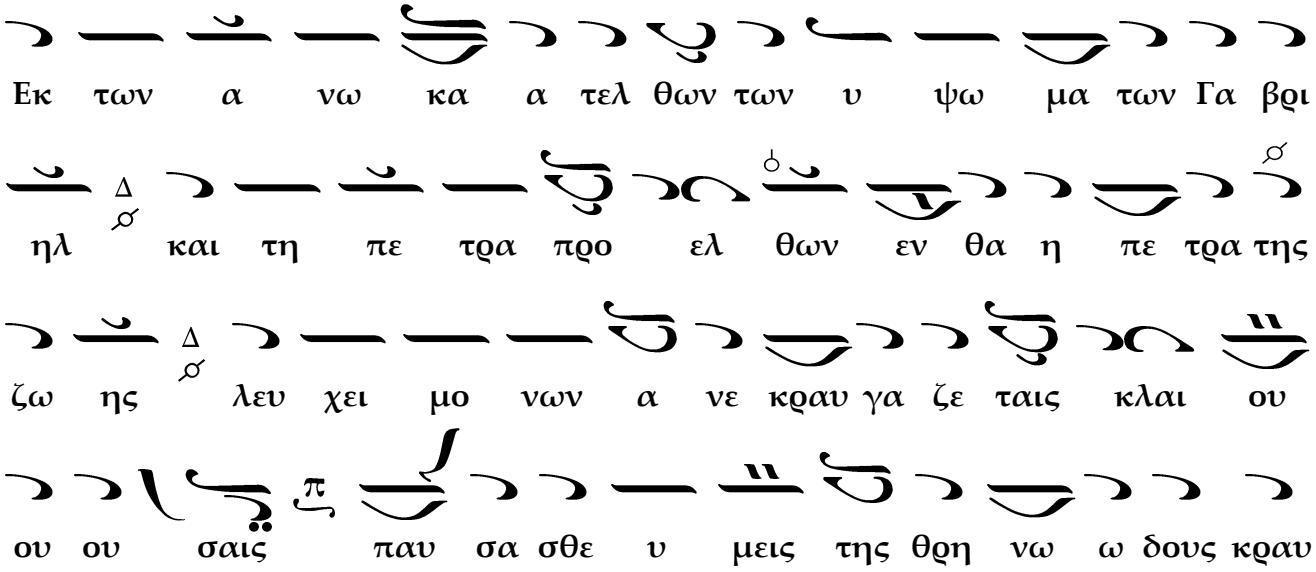
Ἦχος 



Καθίσματα ἕτερα· Ἦχος 



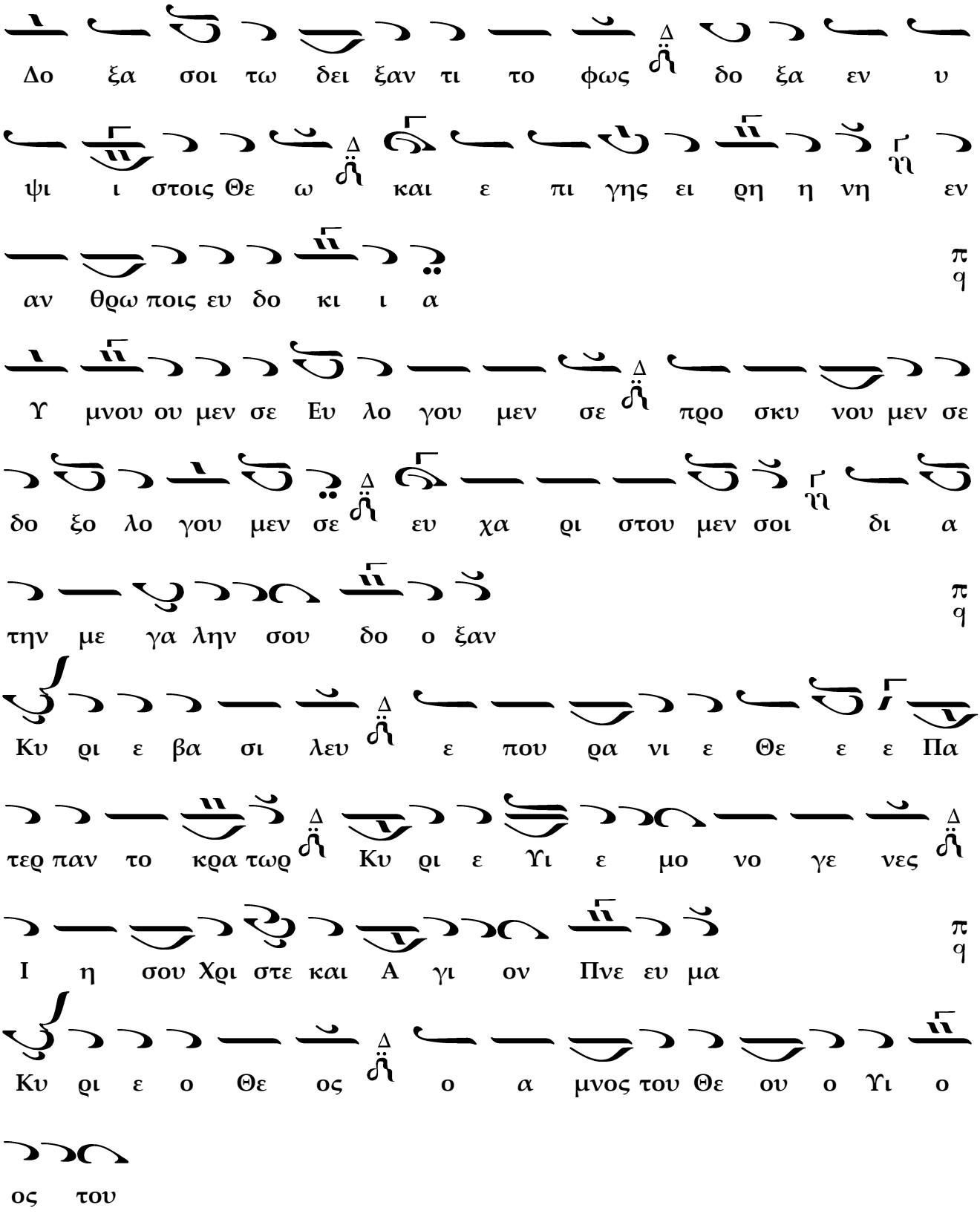

νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α η α
παν τες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει
ει σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο
ο ο της με νων εις τους αι ω ω ω ω ω νας

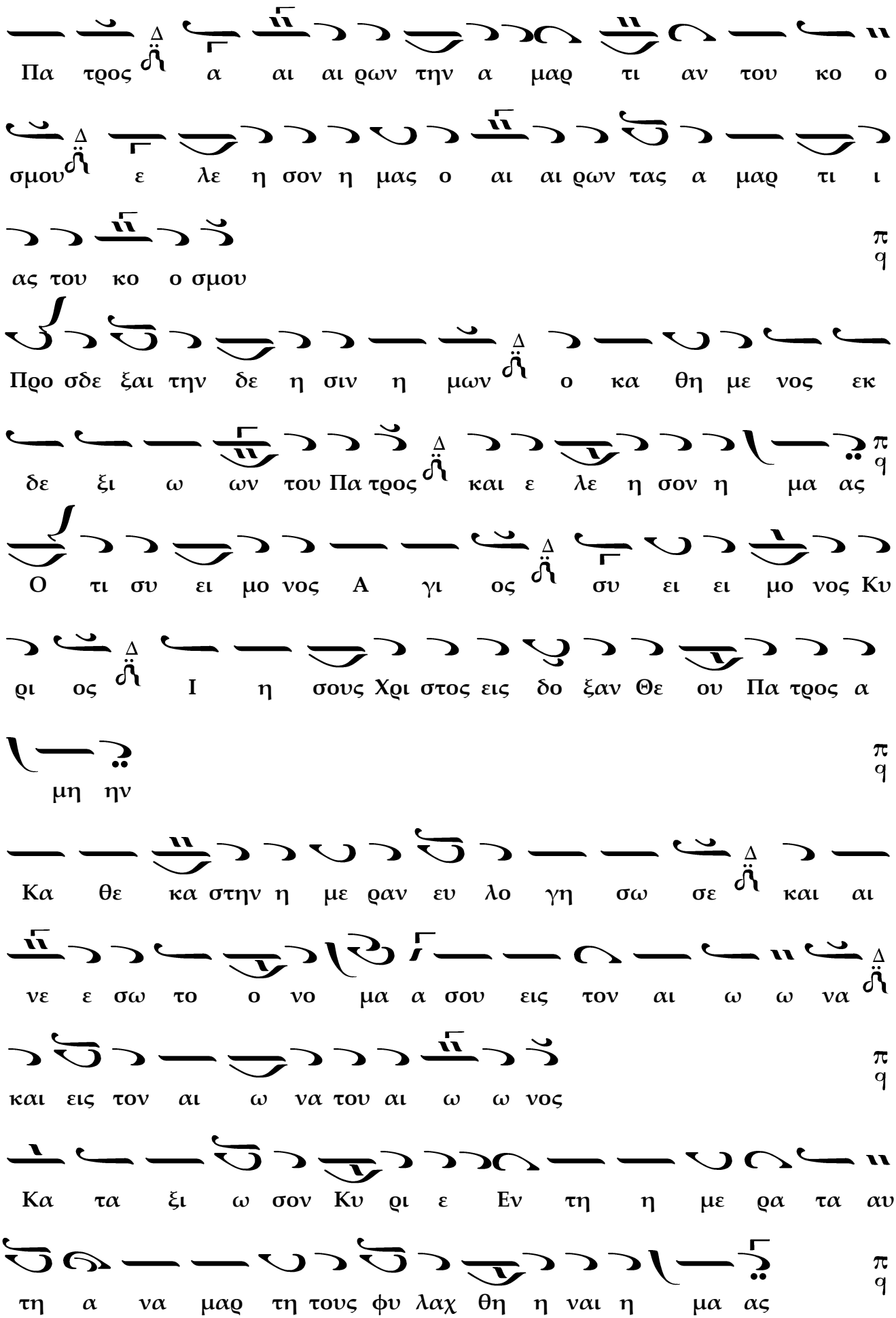

Εκ των α νω κα α τελ θων των υ ψω μα των Γα βρι
ηλ και τη πε τρα προ ελ θων εν θα η πε τρα της
ζω ης λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου
ου ου σαις παυ σα σθε υ μεις της θρη νω ω δους κραυ
γης ε χου σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον
ον γαρ ζη τει τε κλαι ου ου σαι θαρ σει ει ει τε ως
α λη θως ε ξη γερ θη η τε δι ο ο βο
α α α τε τοις Α α πο στο ο ο λοις ο τι Α νε
στη ο Κυ υ υ υ υ ρι ος

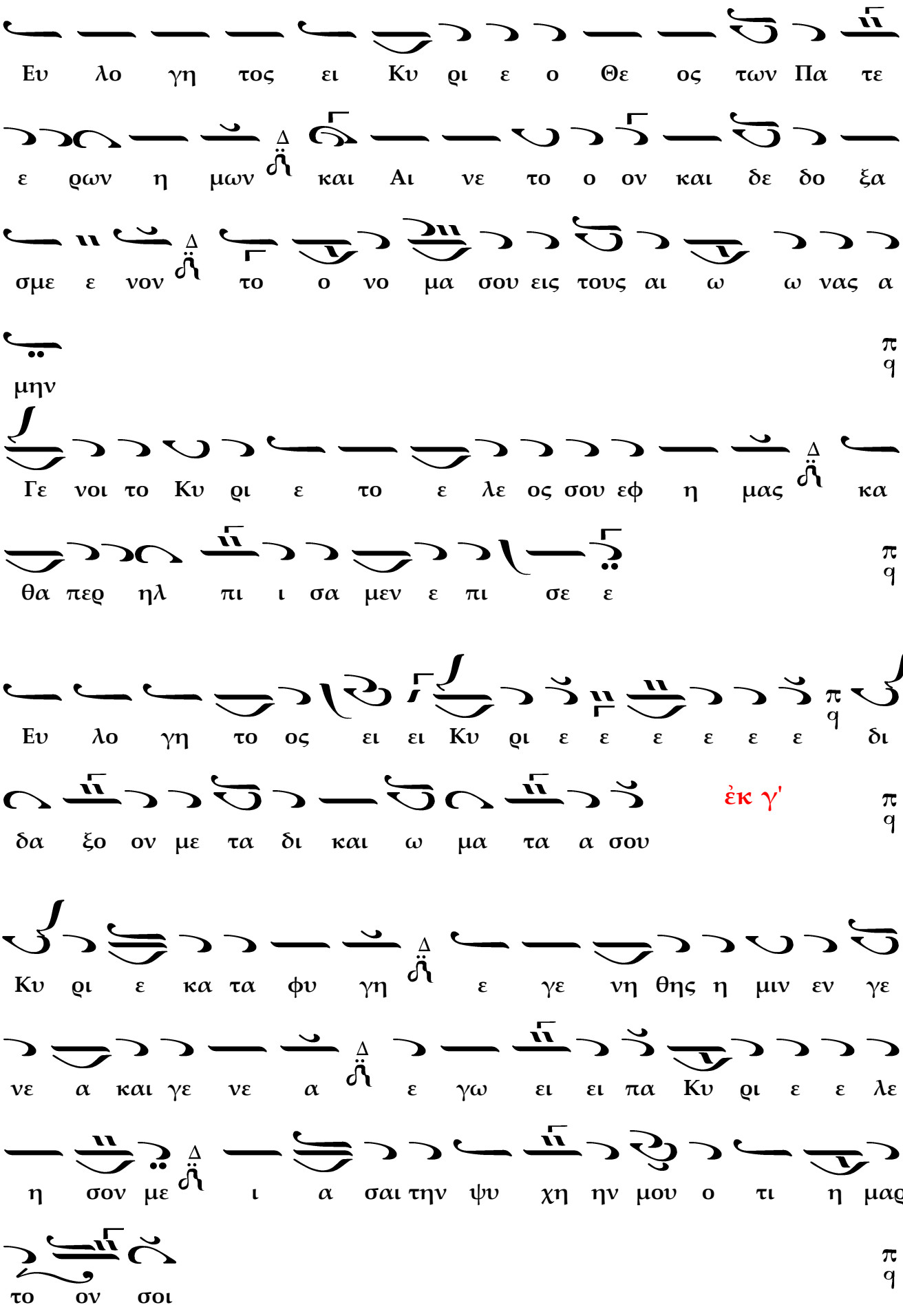
Δοξολογίαι σύντομοι κατ' ἦχον· ποιήματα διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν διδασκάλων τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας·

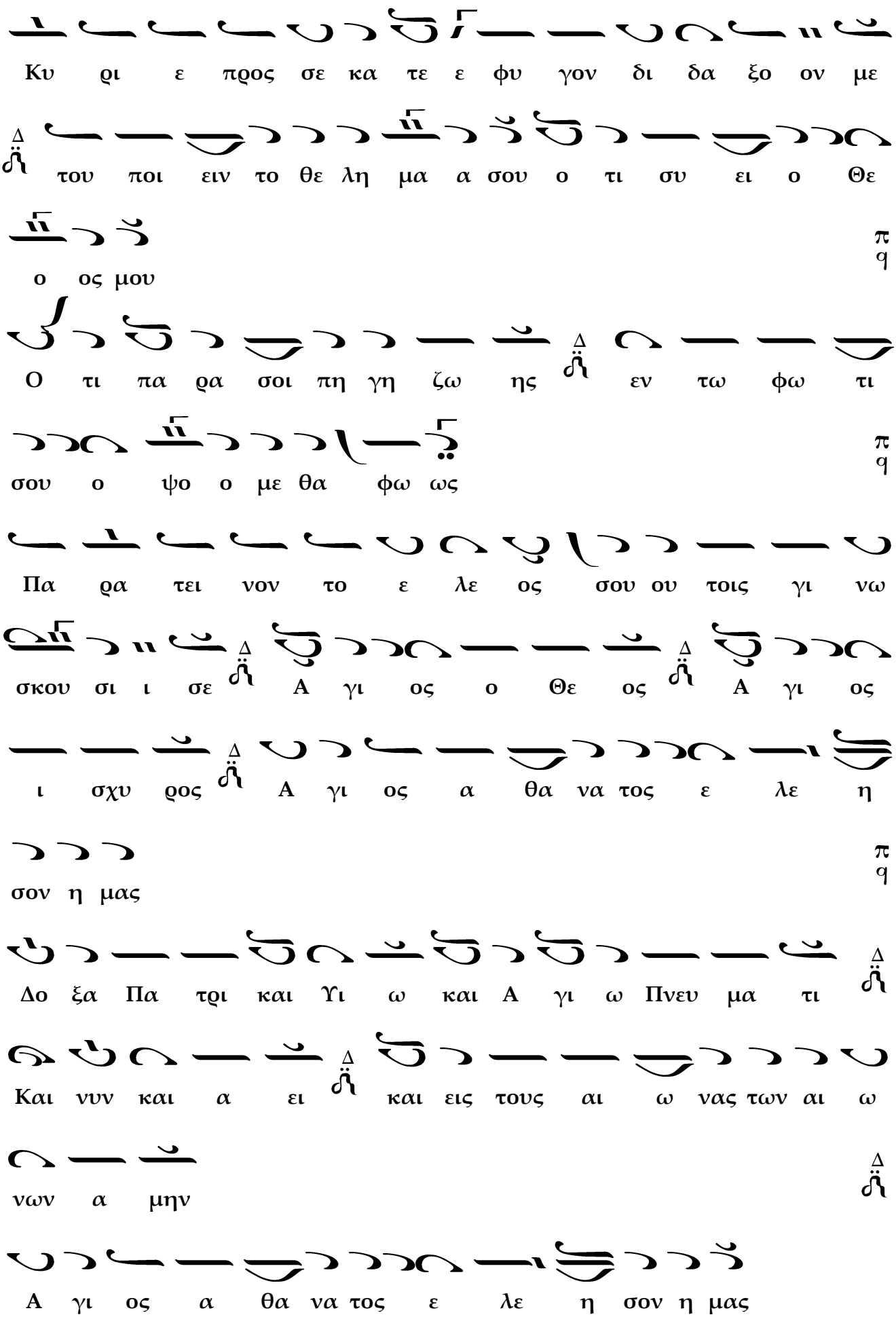
Δοξολογία σύντομος ἐξηγηθεῖσα ἐκ τοῦ παλαιοῦ καί σημειωθεῖσα ἐνταῦθα παρά Ἀγγέλου δομεστίκου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας·

Ἦχος Πα . Πέτρου λαμπαδαρίου.

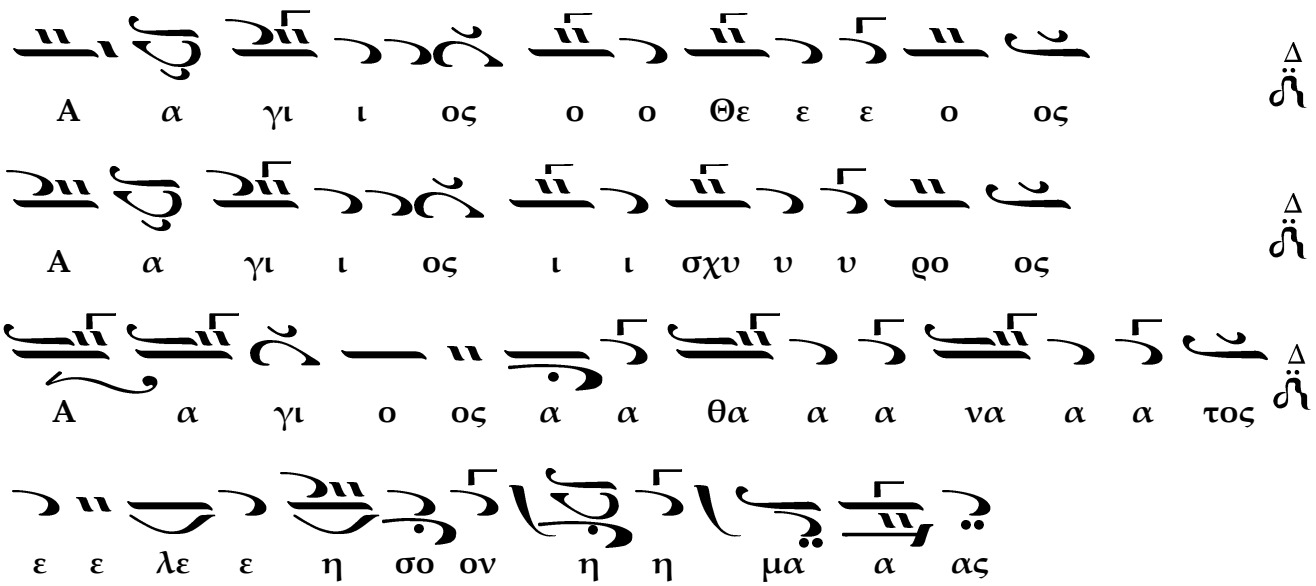



Πα τρος α αι αι ρων την α μαρ τι αν του κο ο
σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι
ας του κο ο σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην
Κα θε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω ω νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε Εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λαχ θη η ναι η μα ας

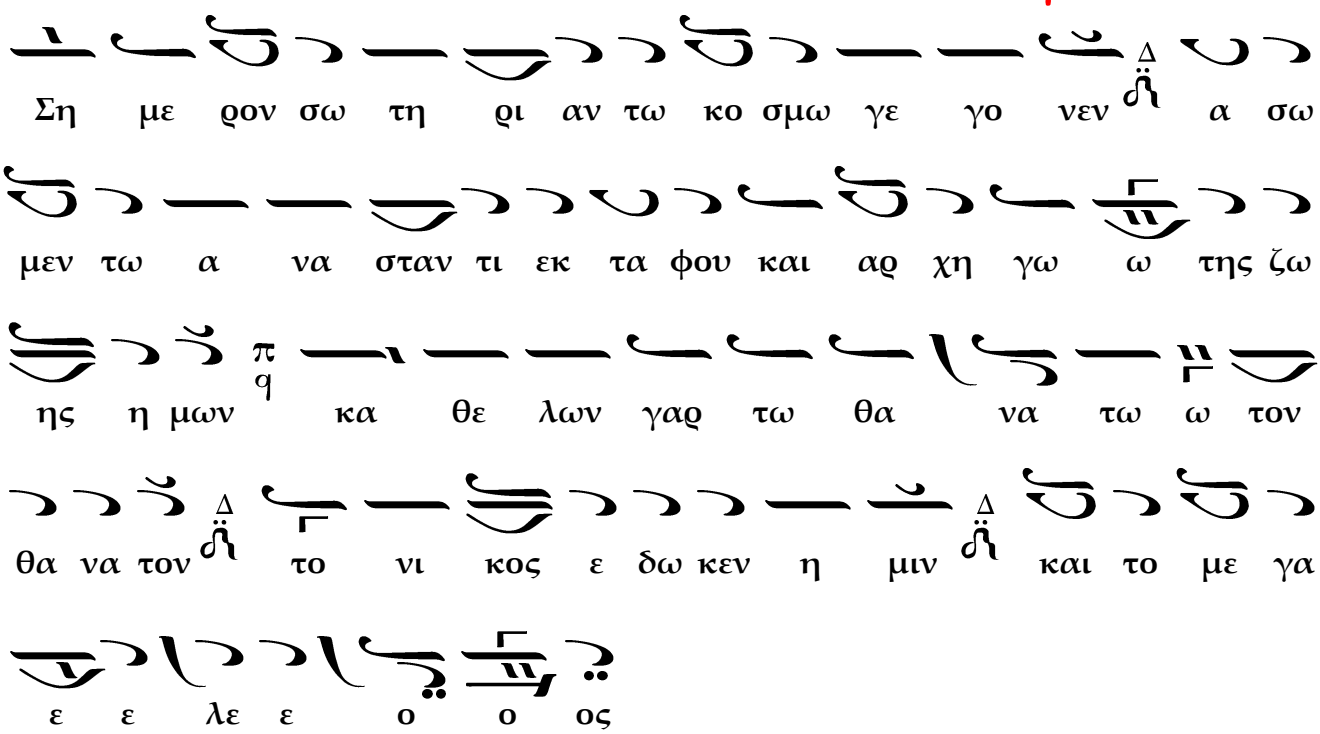

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και Αι νε το ο ον και δε δο ξα
σμε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α
μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε
Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι
δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου
ἐκ γ'
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ
το ον σοι


Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ος μου
π
q
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φω ως
π
q
Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω
σκου σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος
ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η
σον η μας
π
q
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν· Ἦχος Πα ·

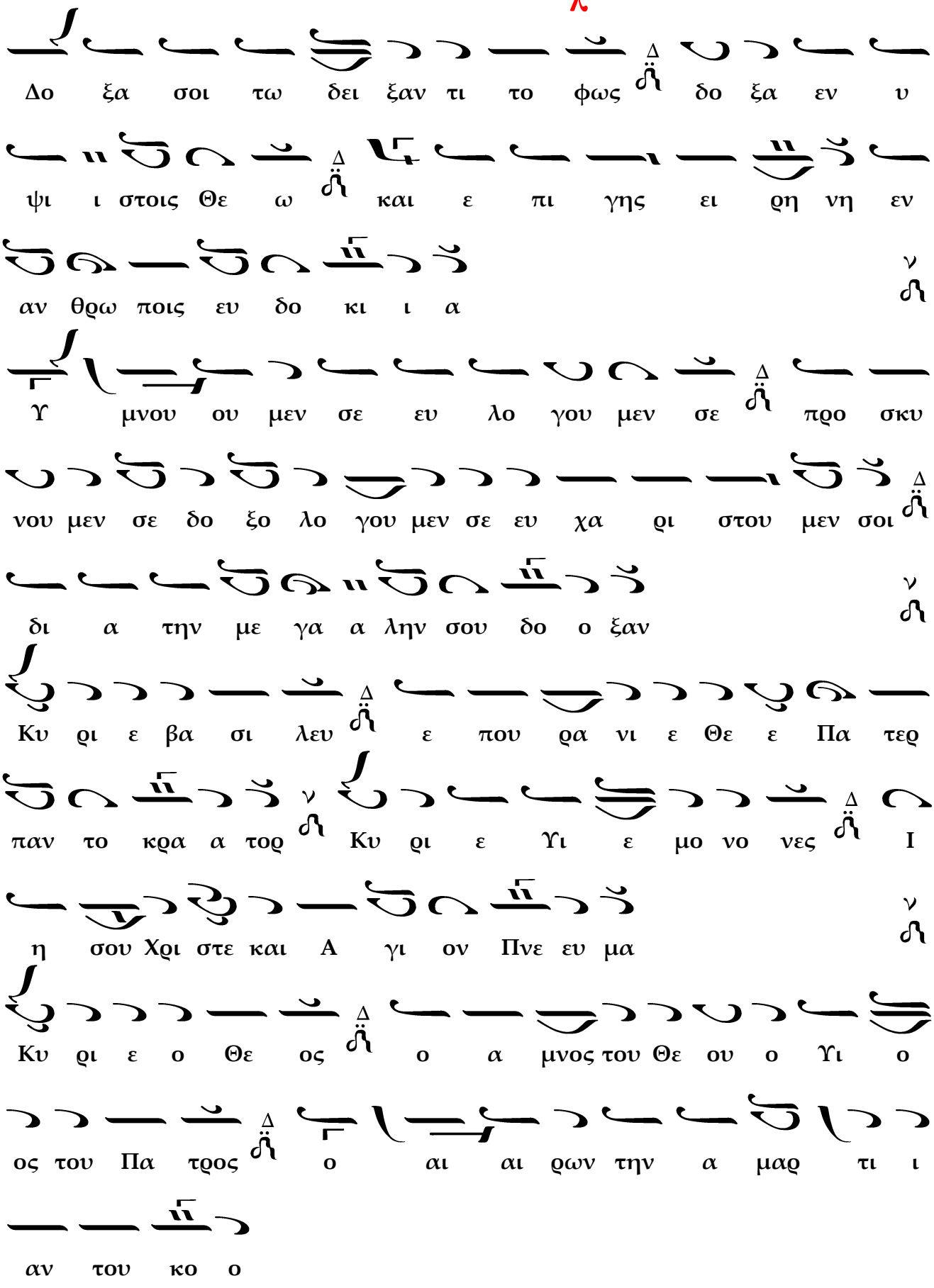


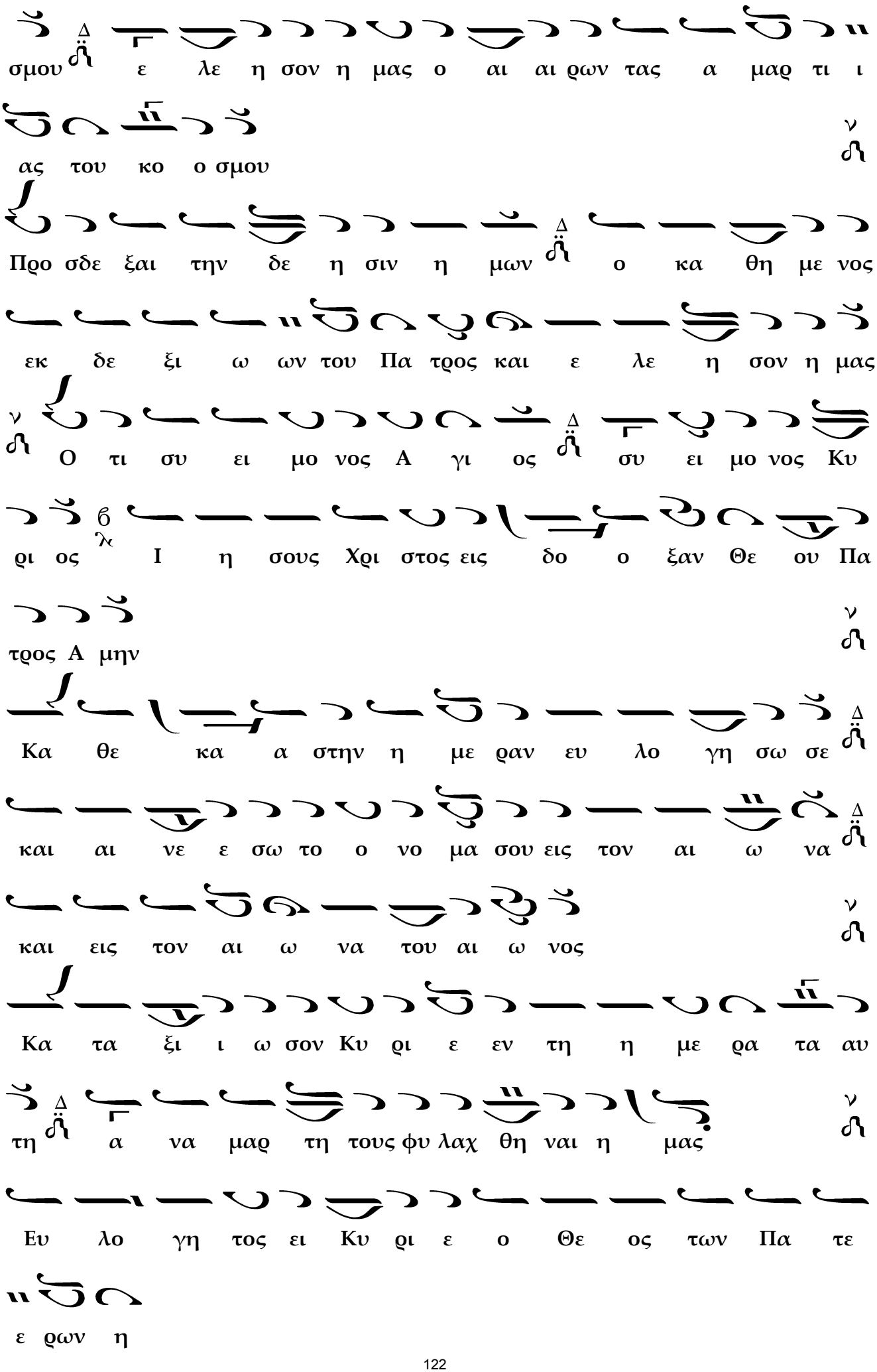
Ἀπολυτίκιον τροπάριον τοῦ ὄρθρου· Ἦχος Πα

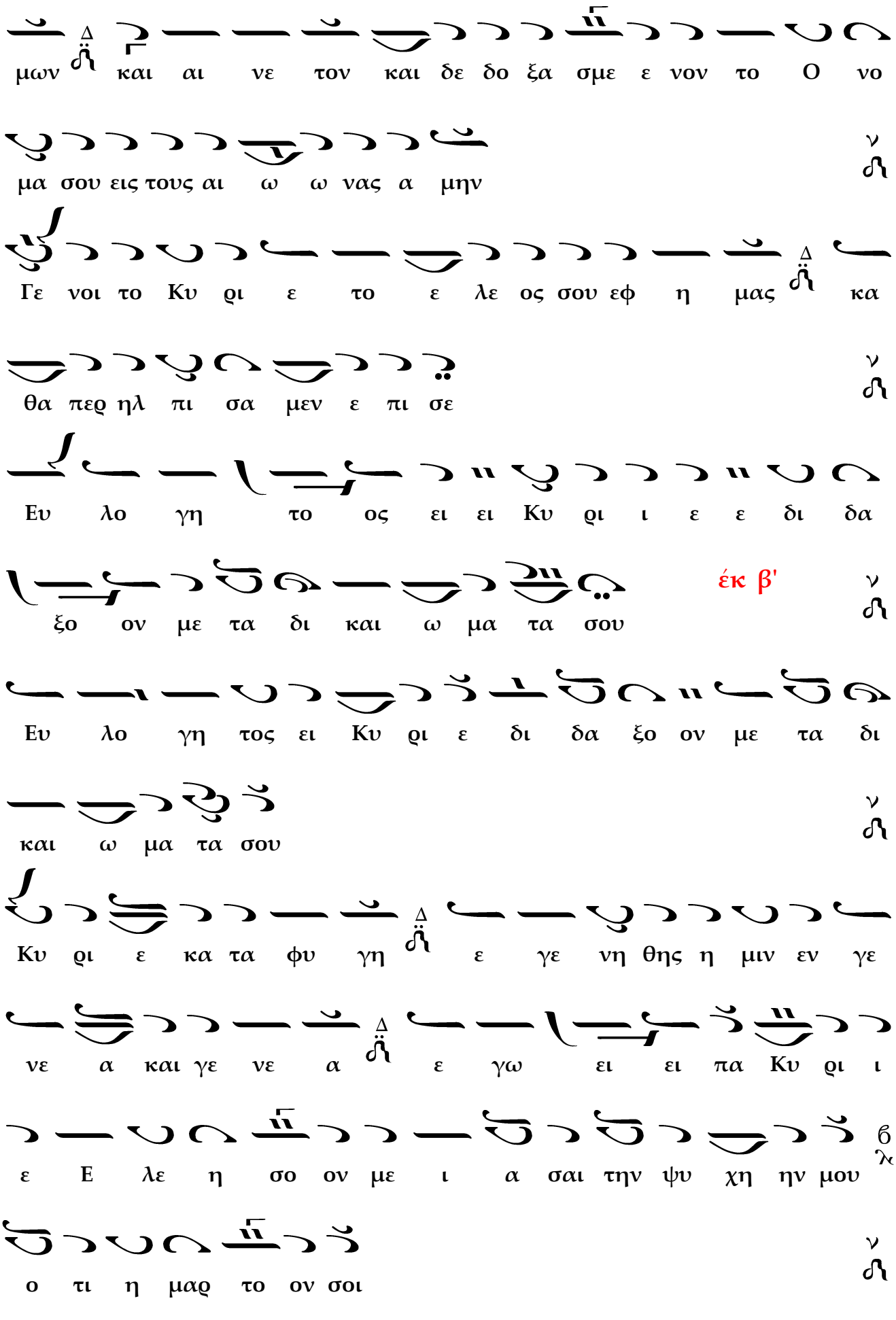


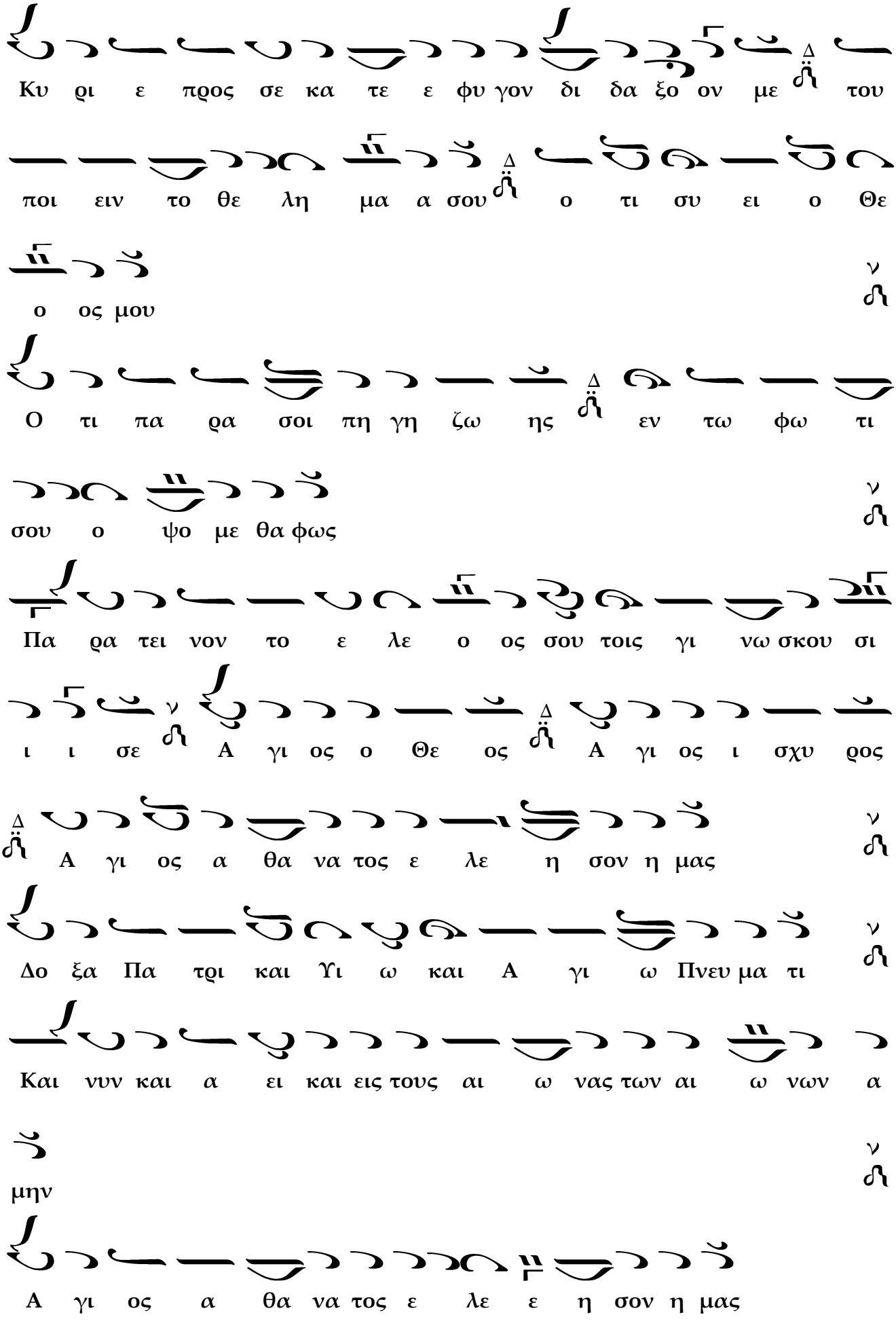
Δοξολογία σύντομος ποίημα Πέτρου λαμπαδαρίου Πελοποννησίου σημειωθεῖσα ἐνταῦθα παρά Ἀγγέλου δομεστίκου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας·

Ἦχος πλ. Νη χ




σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι
ας του κο ο σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα
τρος Α μην
Κα θε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να
και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λαχ θη ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η


μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το Ο νο
μα σου εις τους αι ω ω νας α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε δι δα
ξο ον με τα δι και ω μα τα σου
έκ β'
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ι
ε Ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου
ο τι η μαρ το ον σοι


Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως
Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω σκου σι
ι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
Α γι ος α θα να τος ε λε ε η σον η μας

Ἀσματικόν· Ἦχος πλ. δ΄ Πα. χ

Α α α α γι ι ι ος ο Θε ε ος

Α α α α γι ι ι ος ι σχυ υ ρος

Α γι ο ος α θα α α α να α α τος ε

λε ε η σο ον η η μα α α α ας

Ἀπολυτίκιον τροπάριον. Ἦχος πλ. δ΄ Πα. χ

Ση με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν α σω

μεν τω Α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω

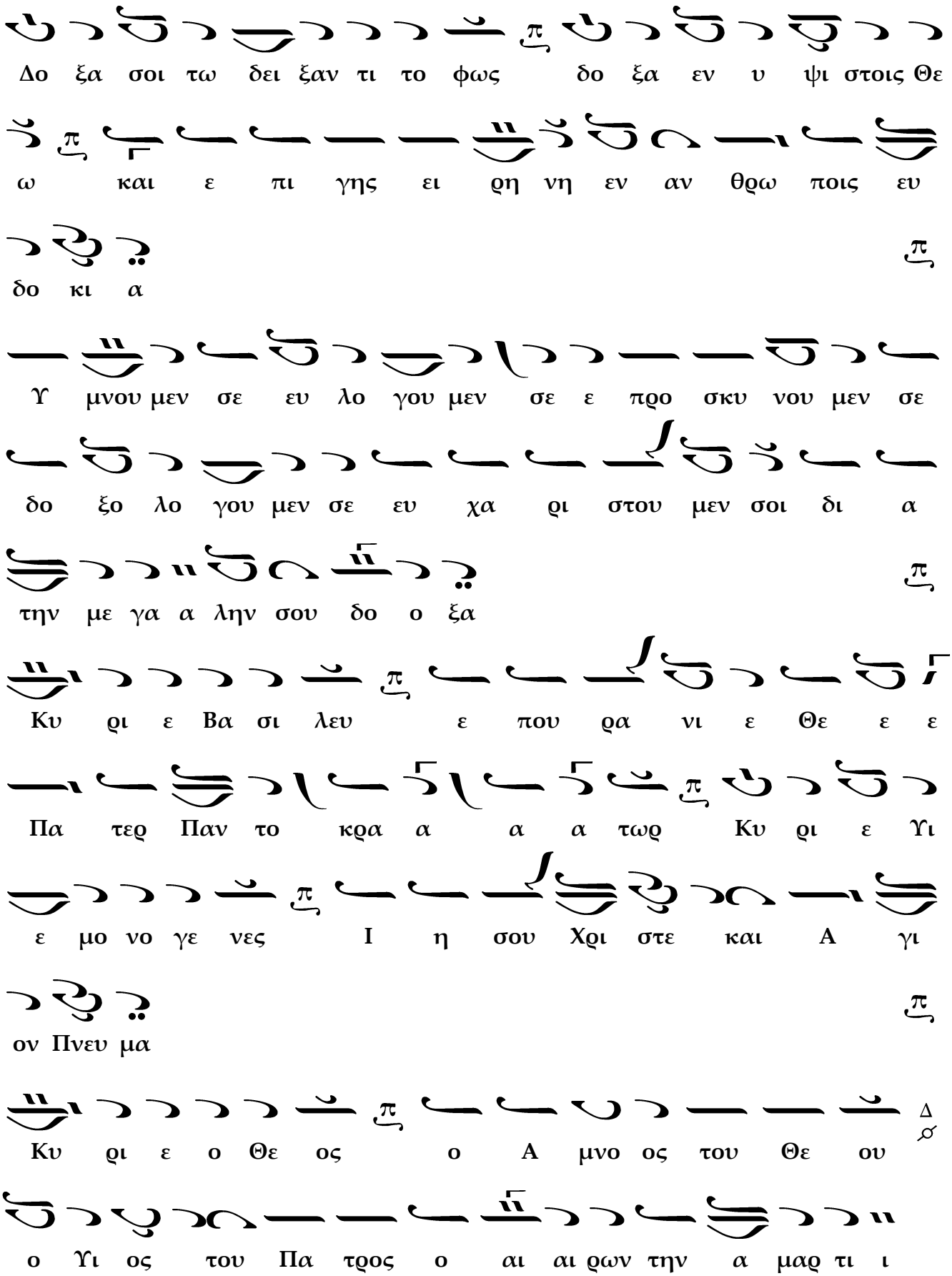
ω της ζω ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να

α τω τον θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και

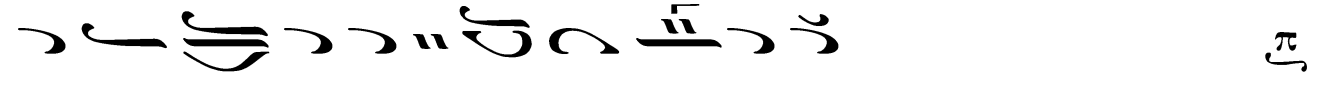
το με γα ε λε ο ο ο ο ος

Δοξολογία σύντομος ποίημα Μανουήλ πρωτοψάλτου σημειωθεῖσα ἐνταύθα παρά Ἀγγέλου δομεστίκου.

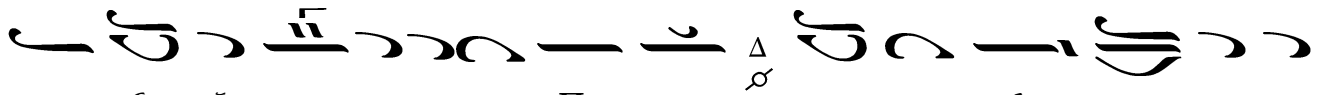
Ἦχος Πα.




αν του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι

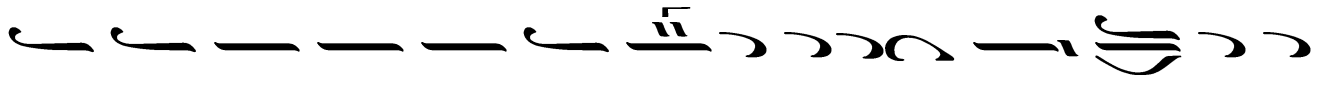

ρων τας α μαρ τι ι ας του κο ο σμου


Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος


εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

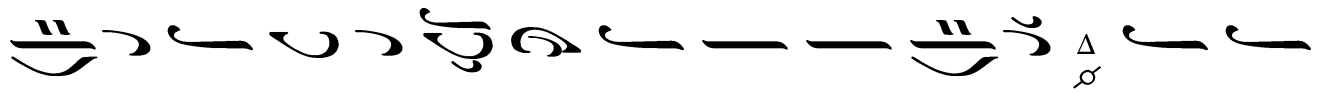

μας

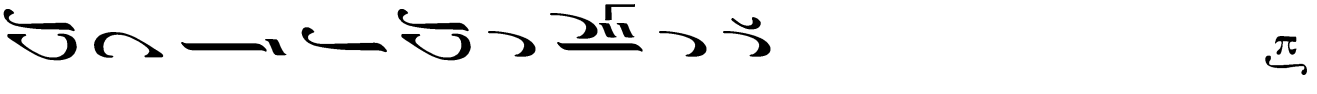

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος


Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α


μην

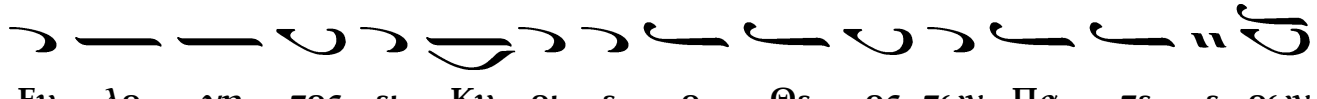

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι


νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις


τον αι ω να του αι ω ω νος


Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ


τη α να μαρ τη τους φυ λαχ θη η ναι η μας


Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ε ρων


η


μων και Αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το Ο

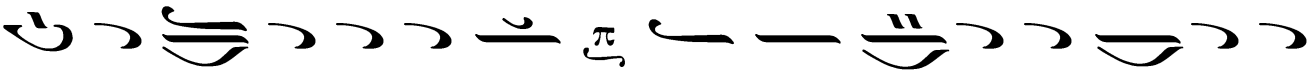

νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην


Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

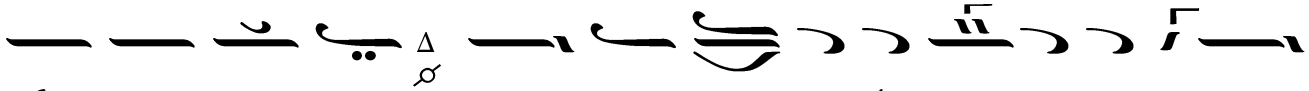

θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε


Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με


τα δι και ω μα τα σου

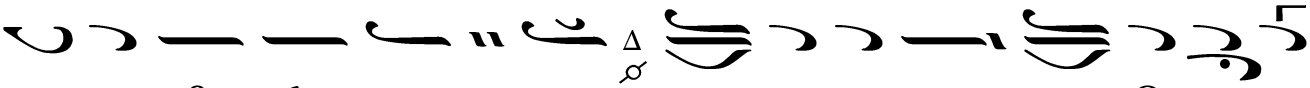

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θεις η μιν εν γε


νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε


λε η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο


τι η μαρ τον σοι


Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι


ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος


μου


Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο


ψο με θα φως


Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου


σι σε ε Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ος ι σχυ ρος Α


γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας


Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι


Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω


νων α μην


Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας


Α α α α α γι ο ος ο ο Θε ε ος

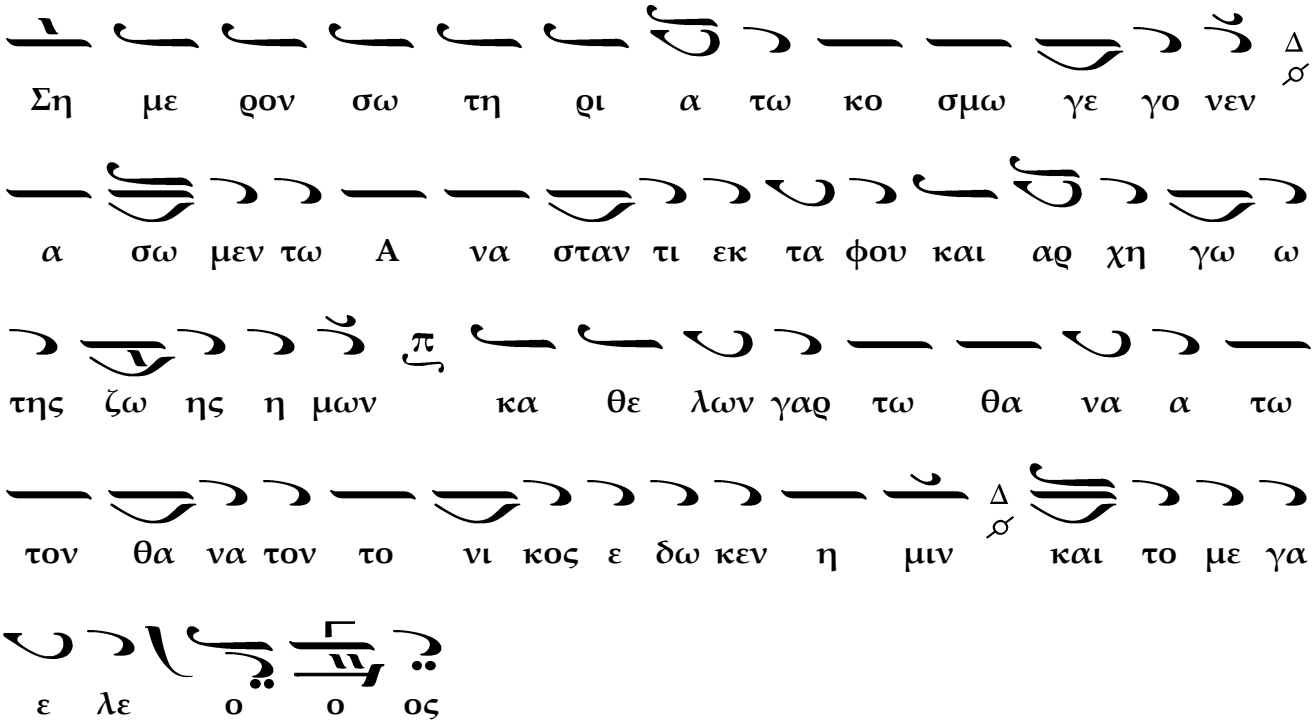

Α α α α α γι ο ος ι ι σχυ υ ρος


Α γι ο ος α θα α να το ος ε ε λε ε

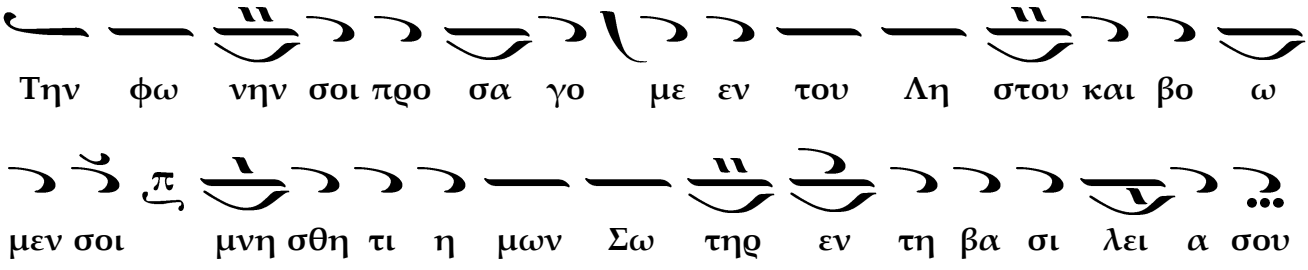

η η η σο ον η η μα α ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ ὄρθρου·

Ἦχος  ὡς ἀπό 

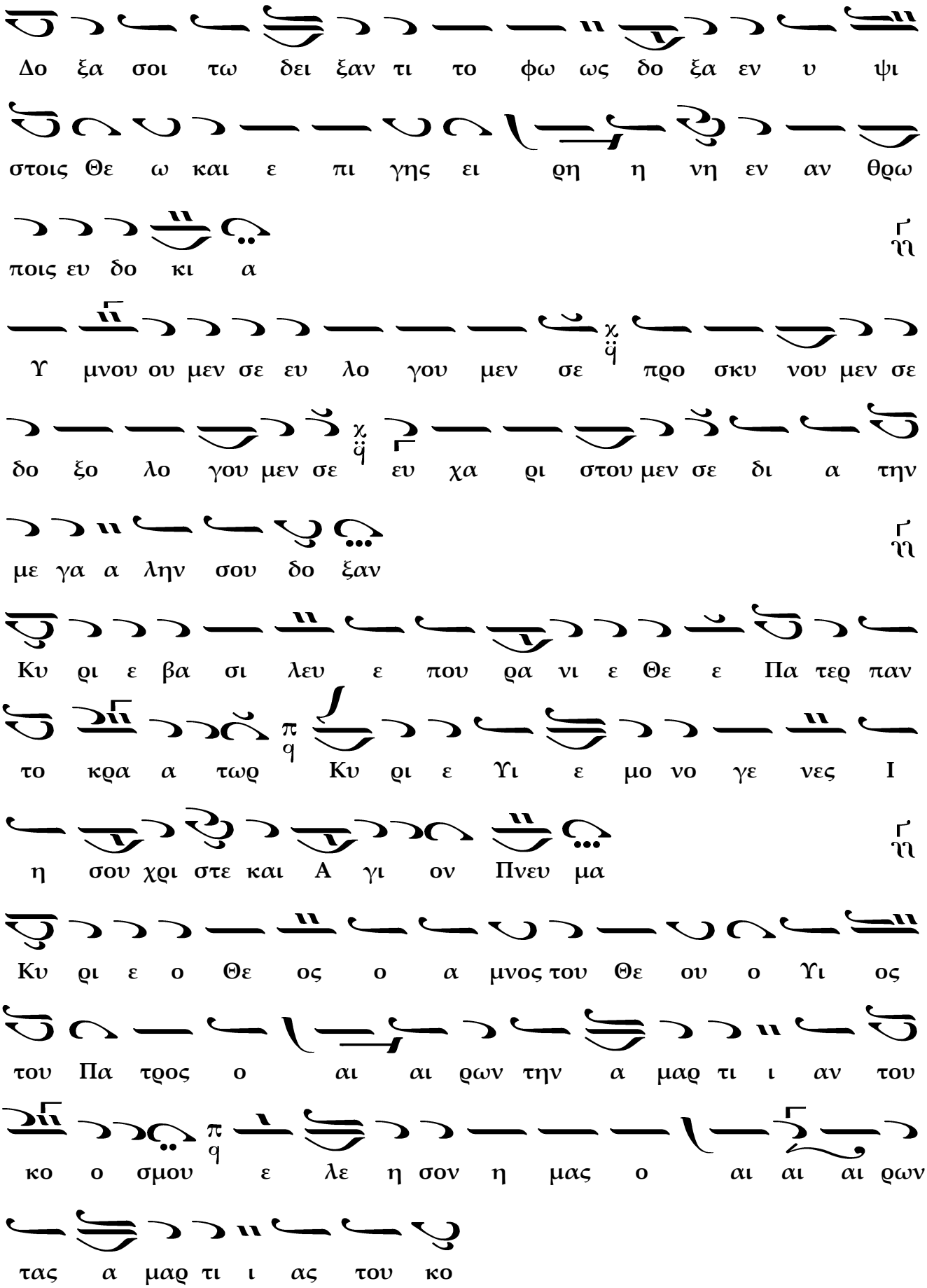


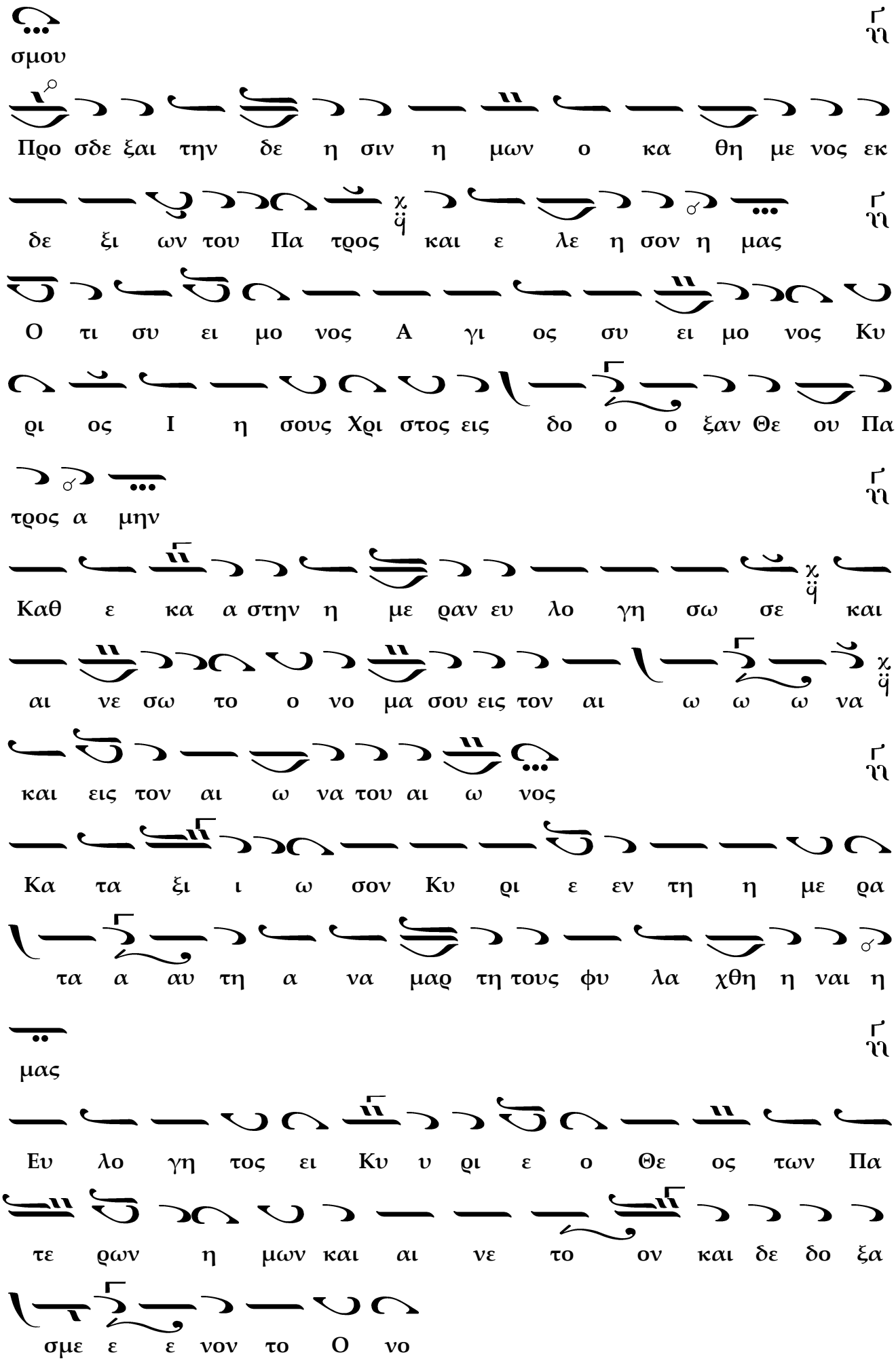
Ὁ Μακαρισμός. Ἦχος   .

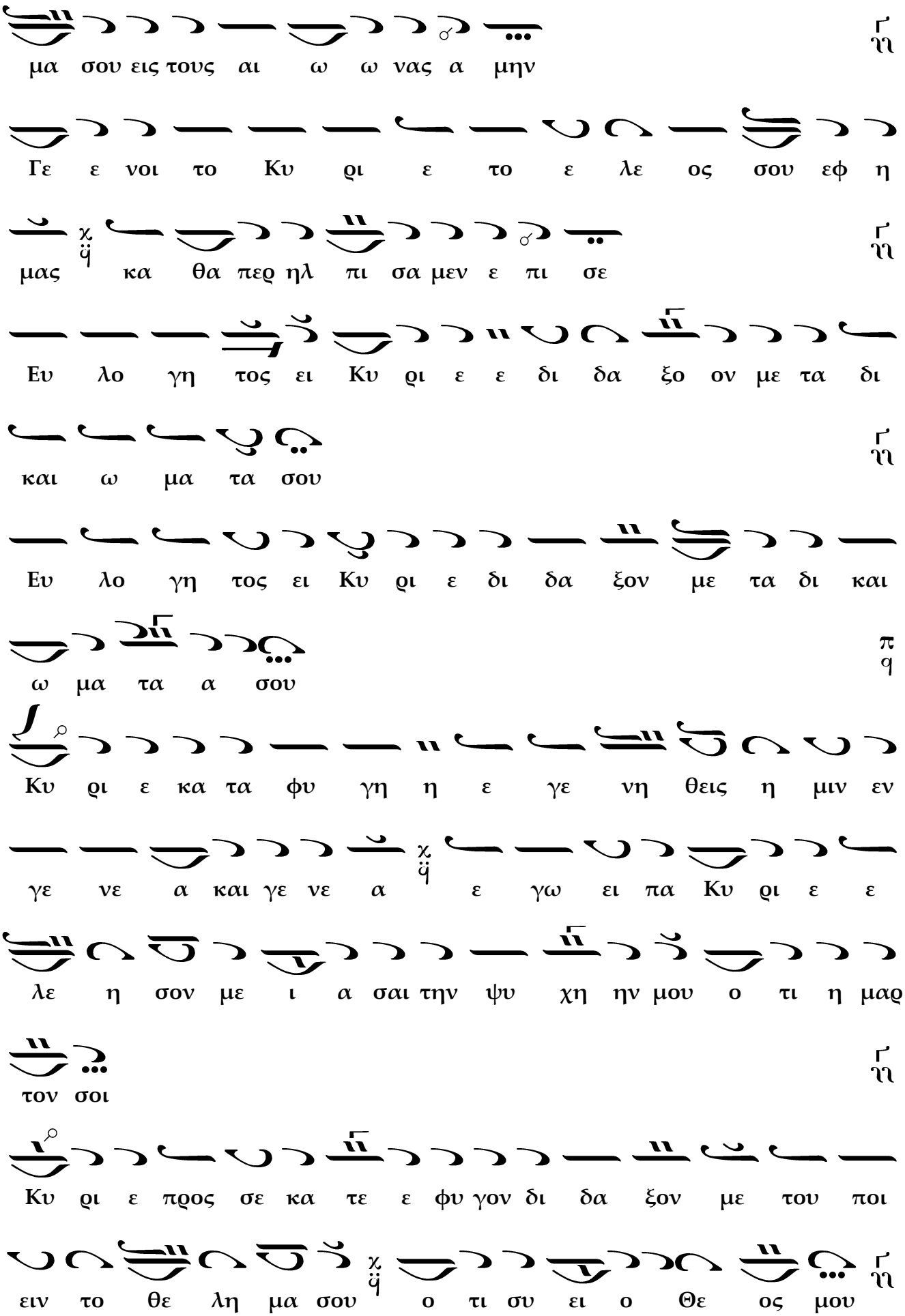


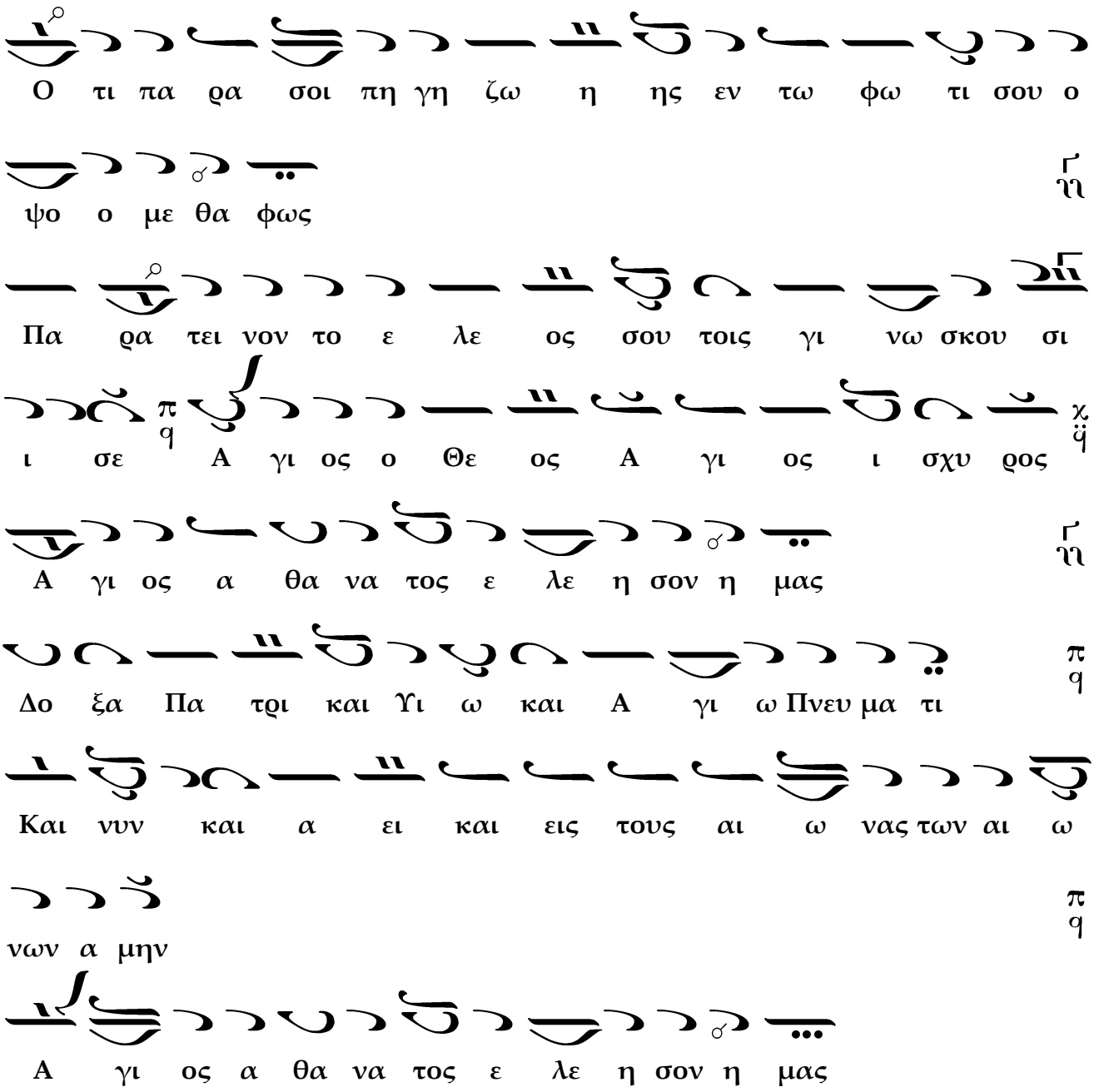
Δοξολογία σύντομος ποίημα Μανουήλ πρωτοψάλτου σημειωθεῖσα ἐνταύθα παρά Ἀγγέλου δομεστίκου.

Ἦχος Γα.

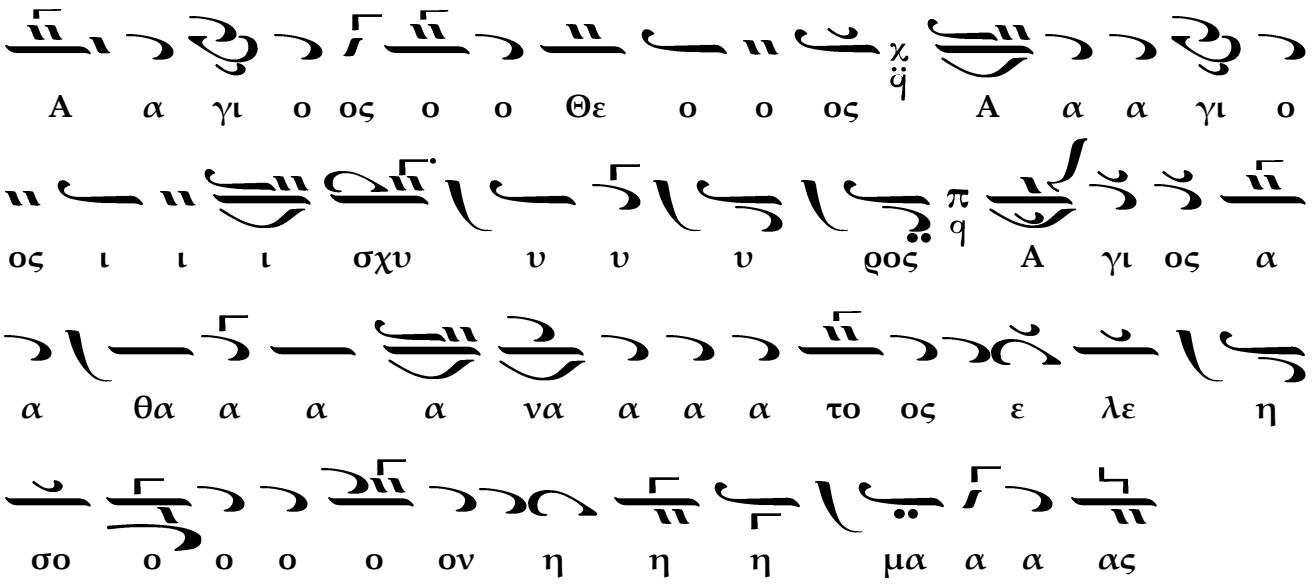



σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα
τρος α μην
Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η
μας
Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα
σμε ε ε νον το Ο νο
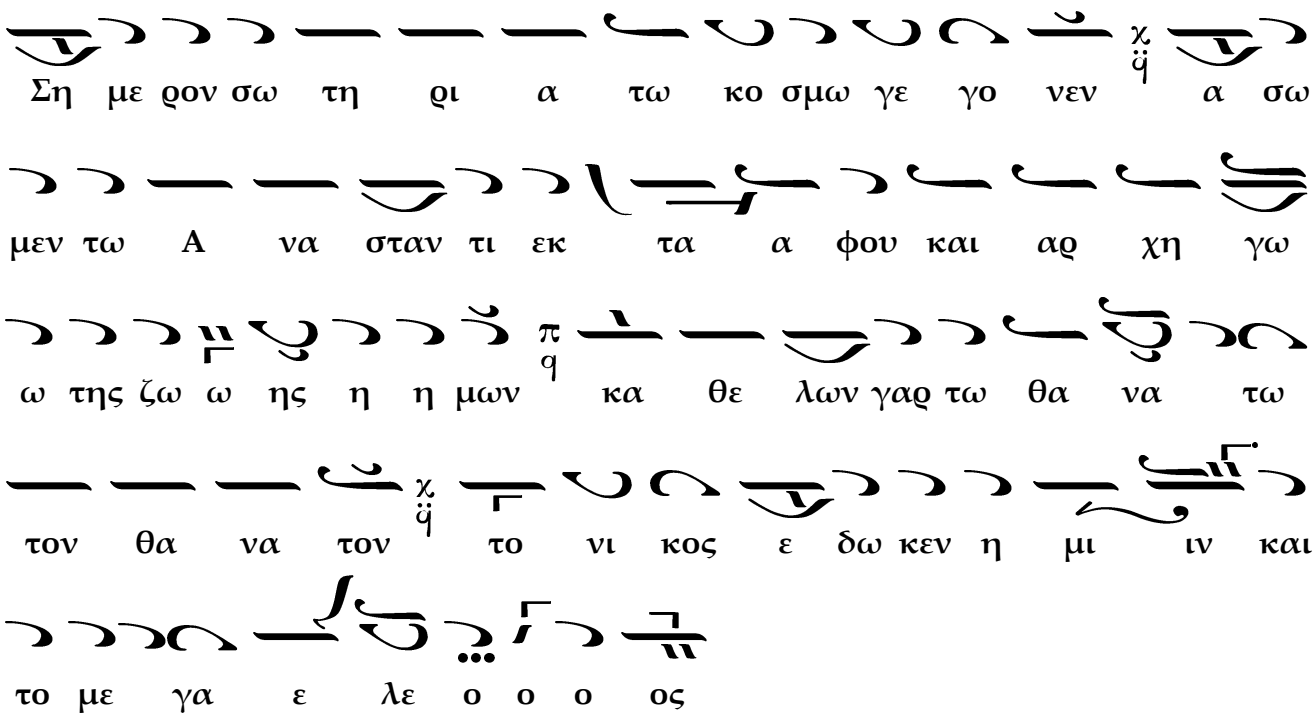

μα σου εις τους αι ω ω νας α μην
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα α σου
Κυ ρι ε κα τα φυ γη η ε γε νη θεις η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ
τον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του ποι
ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου



Ἦχος ὐὐ Γα Ἀσματικόν·

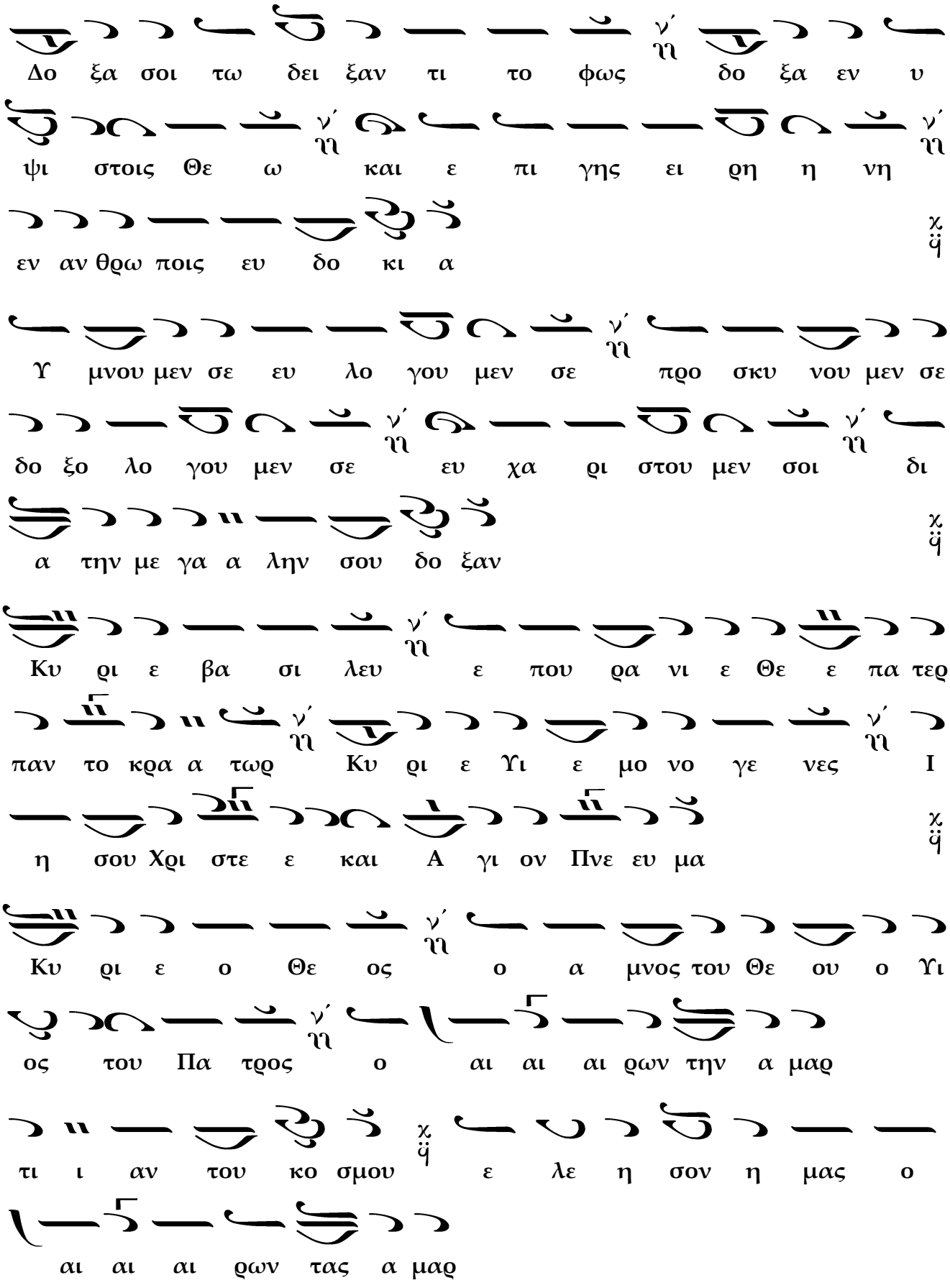


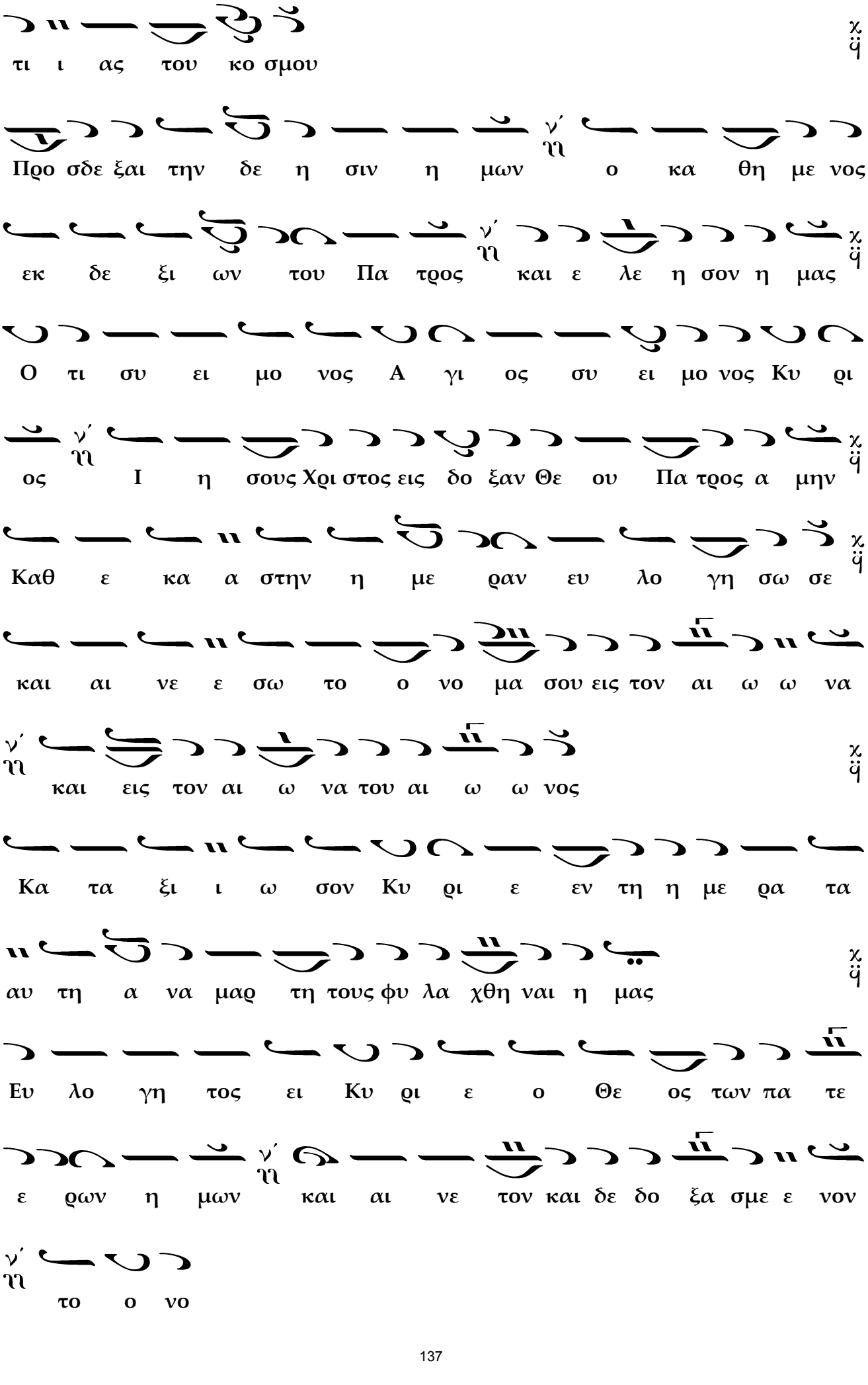
Ἀπολυτίκιον· Ἦχος ὑ̈ὑ̈ Γα χ Πέτρου λαμπαδαρίου

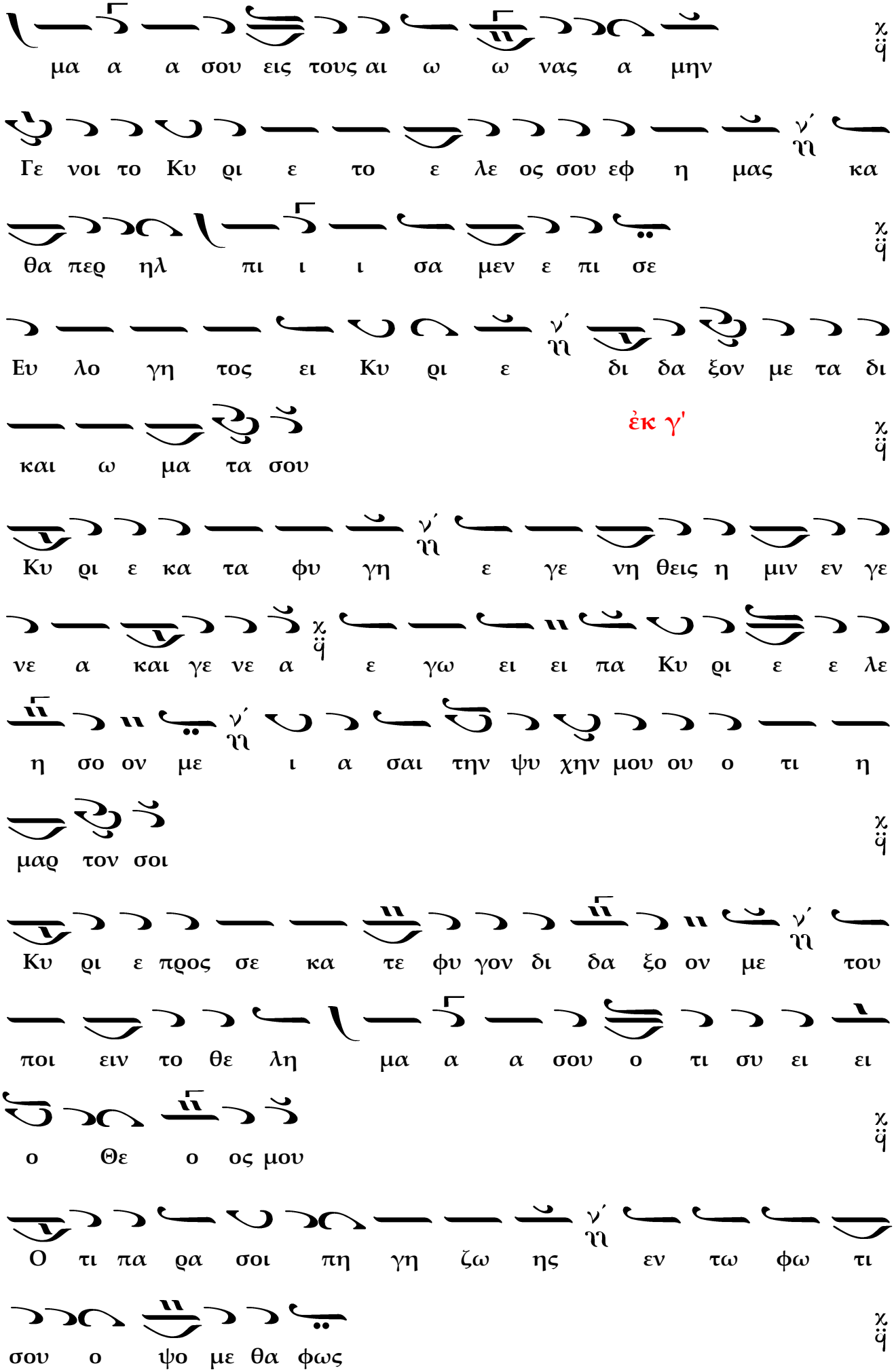


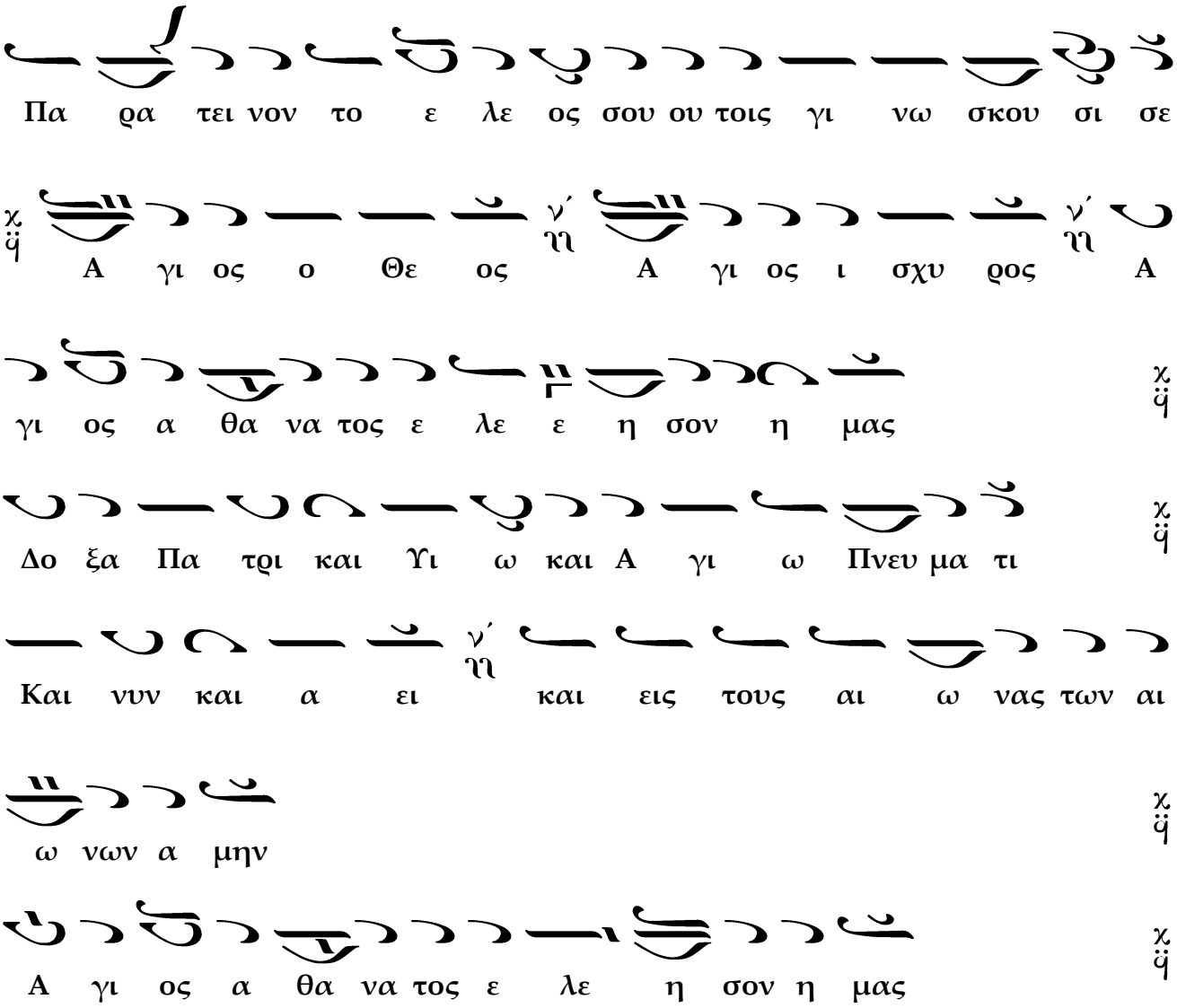
Δοξολογία σύντομος ποίημα Ἰακώβου πρωτοψάλτου Ναυπλιώτου, σημειωθεῖσα ἐνταῦθα παρά Ἀγγέλου δομεστίκου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας·

Ἦχος πλ δ Κε . χ

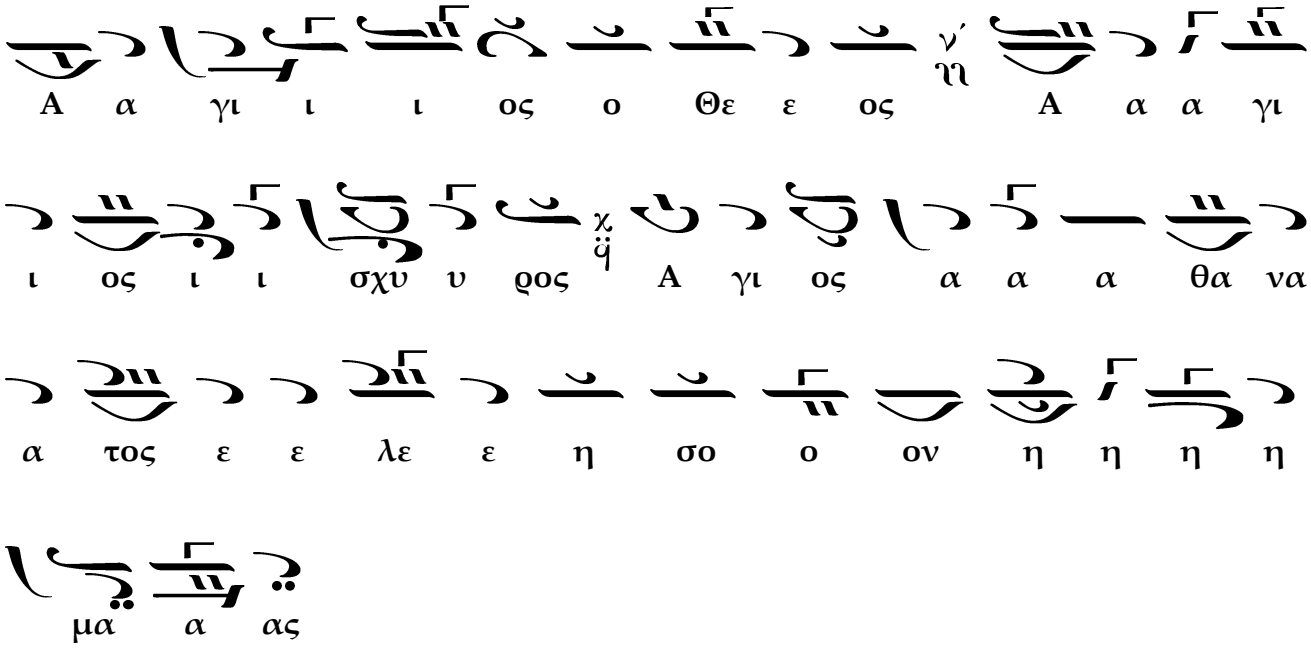



τι ι ας του κο σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω ω νος
Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο


μα α α σου εις τους αι ω ω νας α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι σε
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σου
ἐκ γ'
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θεις η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η
μαρ τον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α α σου ο τι συ ει ει
ο Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως
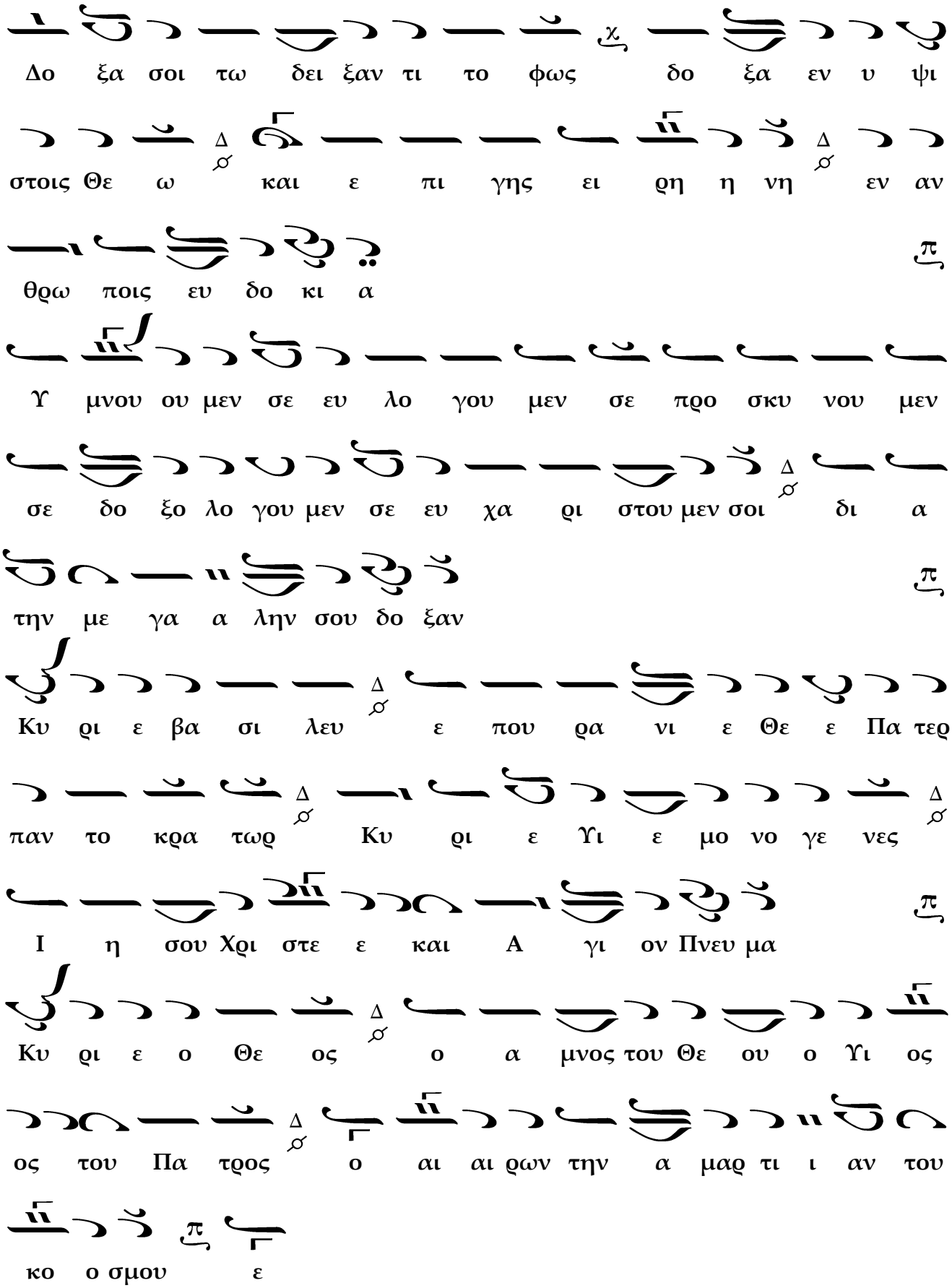


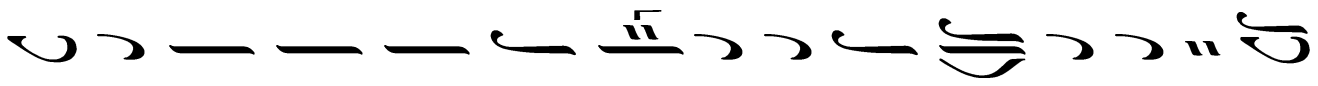
Ἦχος πλ. δ Κε . ζ Ἀσματικόν



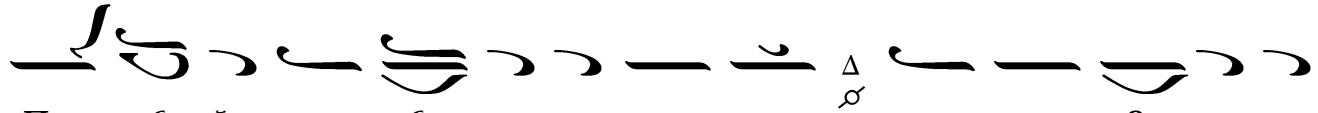
Δοξολογία σύντομος ἐξηγηθεῖσα ἐκ τοῦ παλαιοῦ καί σημειωθεῖσα ἐνταῦθα παρά Ἀγγέλου δομεστίκου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

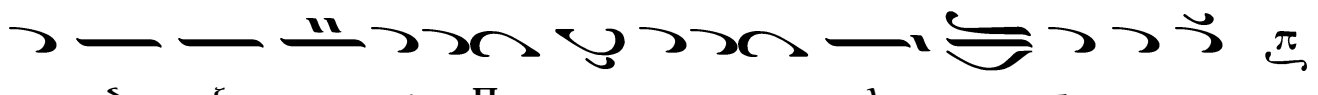
Ἦχος πλ. δ΄ Πα. Πέτρου λαμπαδαρίου Πελοπ.

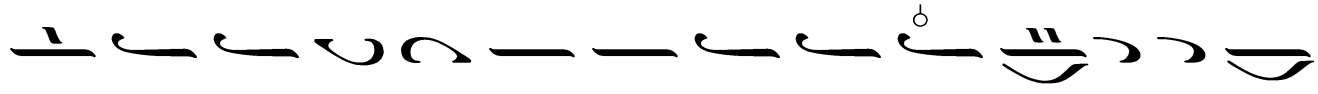



λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας


του κο ο σμου


Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

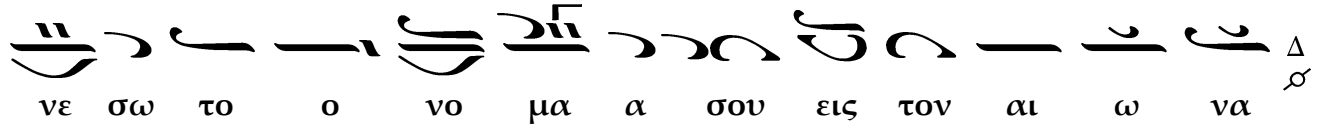

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

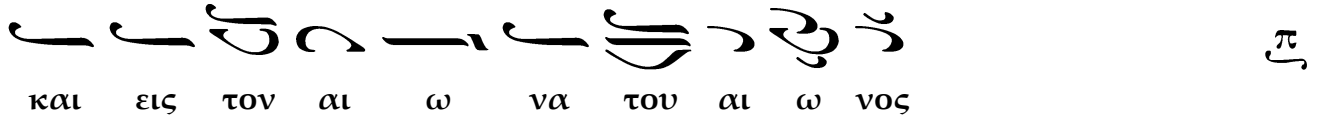

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ


ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος

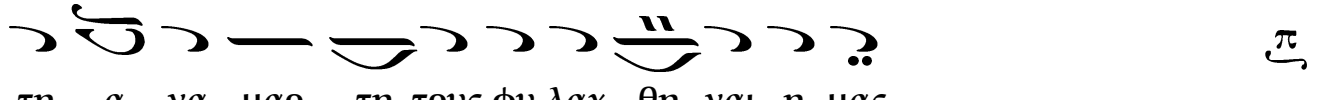

α μην


Κα θε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

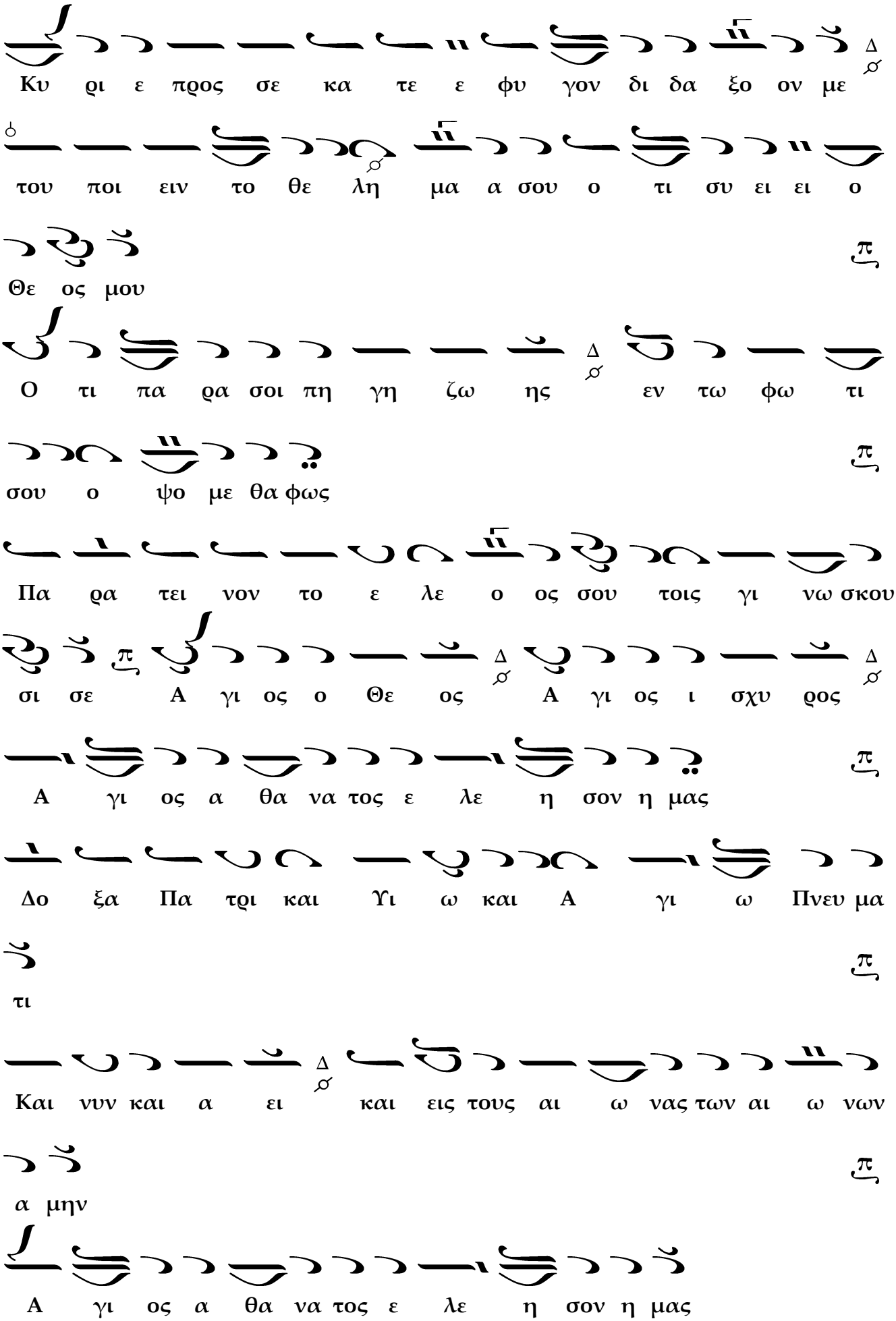

νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να


και εις τον αι ω να του αι ω νος

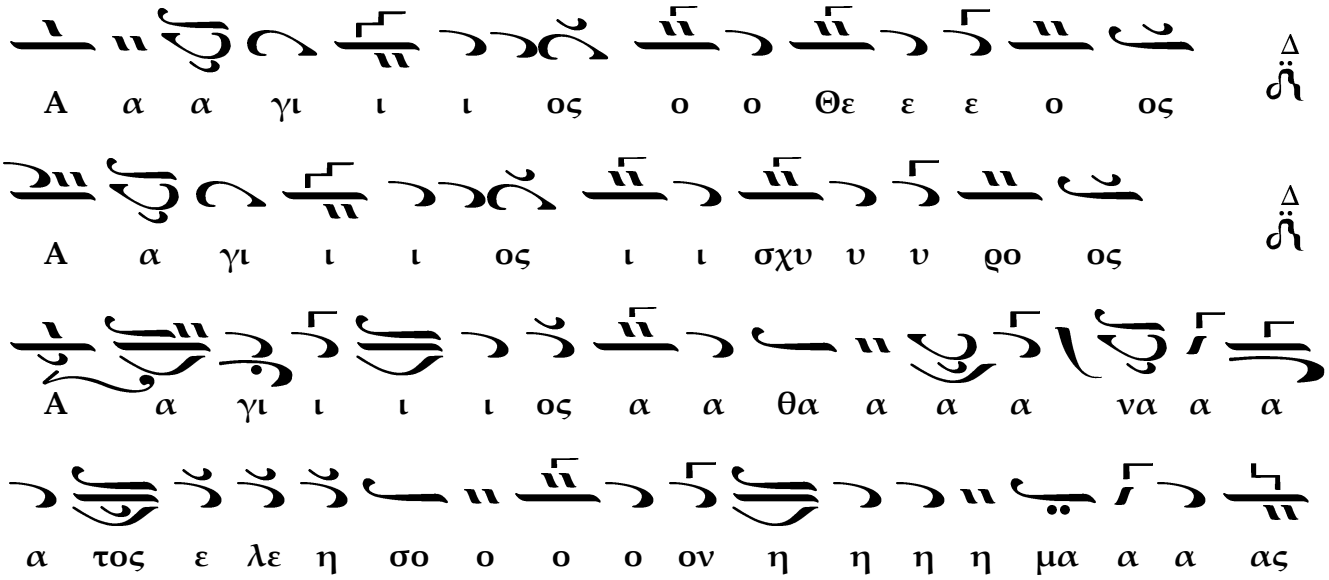

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ


τη α να μαρ τη τους φυ λαχ θη ναι η μας

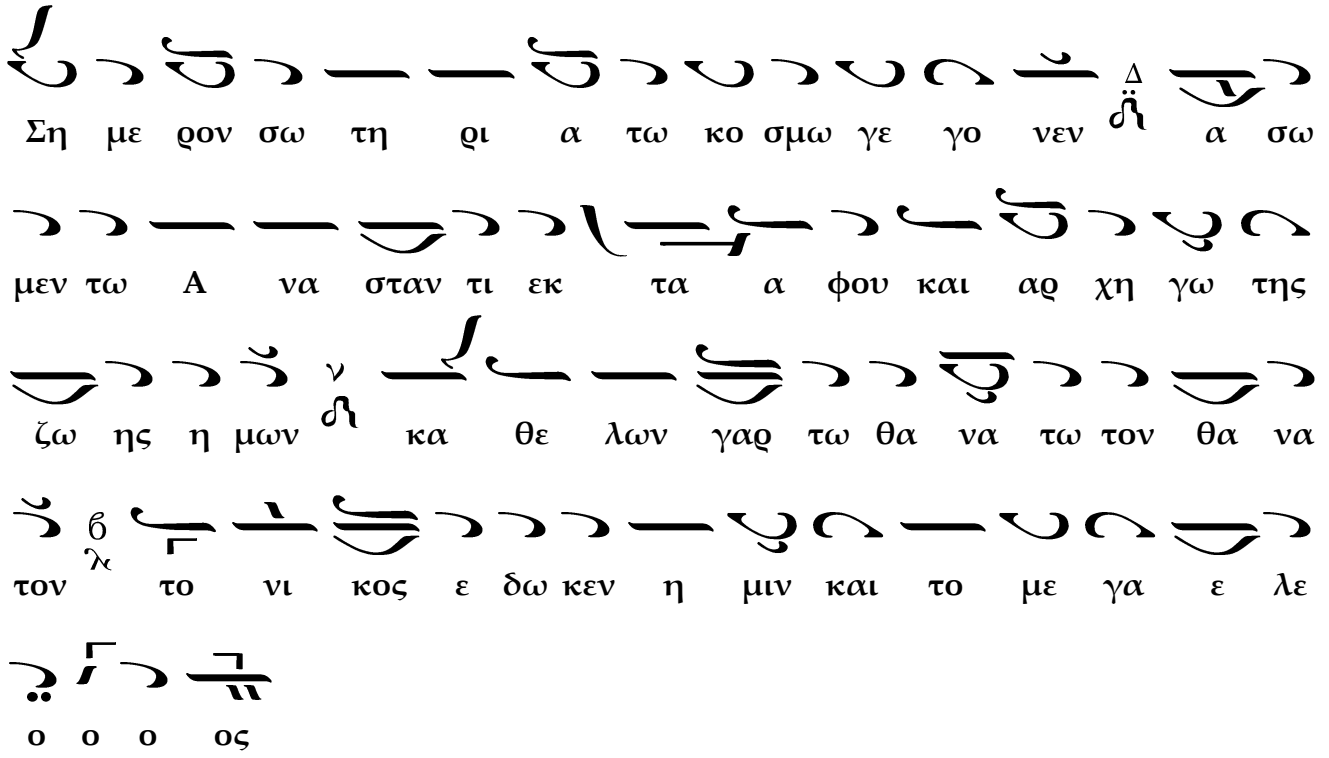

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε σε
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου
ἐκ γ'
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θεις η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε Ε
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι
η μαρ τον σοι


Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο
Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως
Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω σκου
σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν· Ἦχος πλ. Δ Νη.

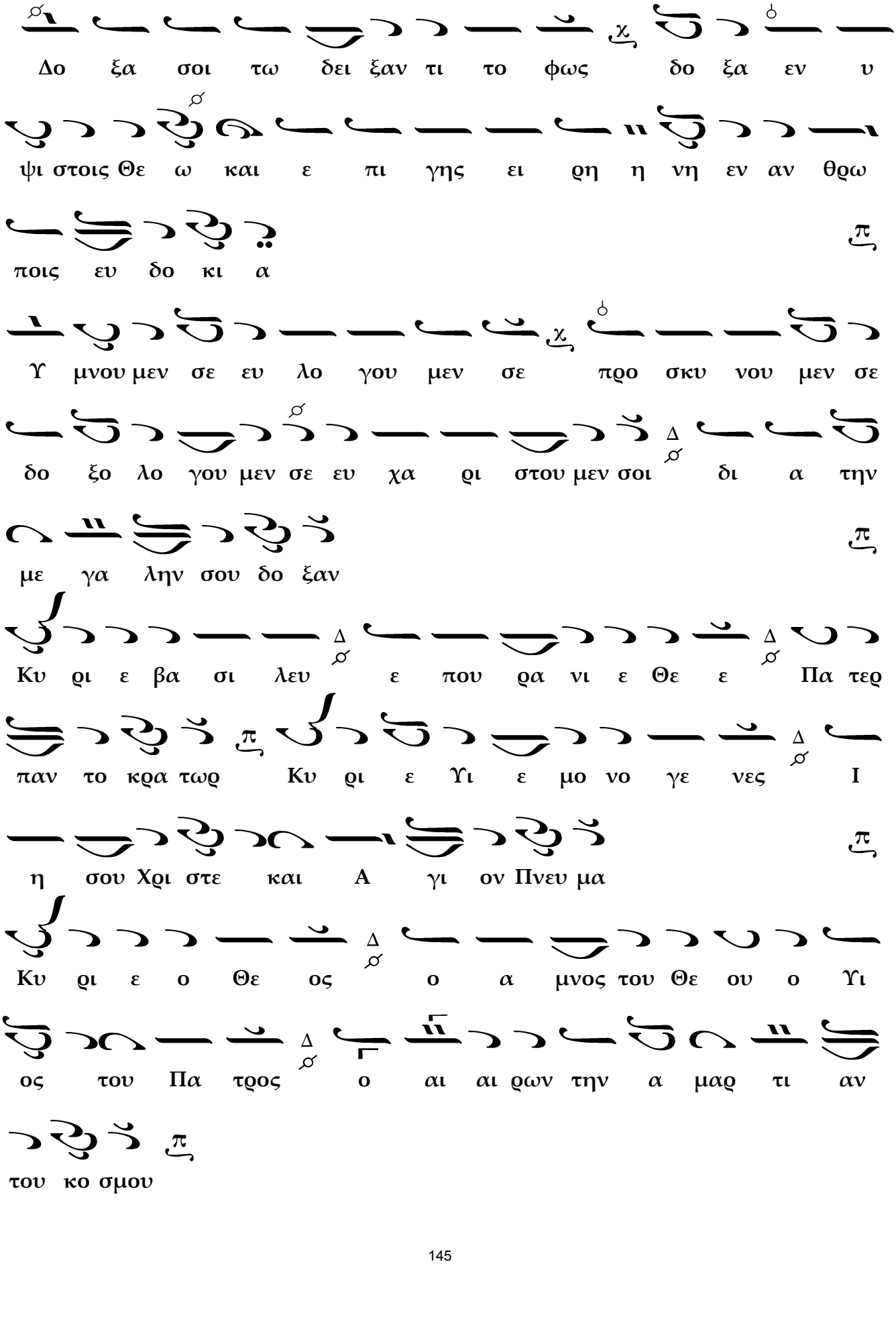


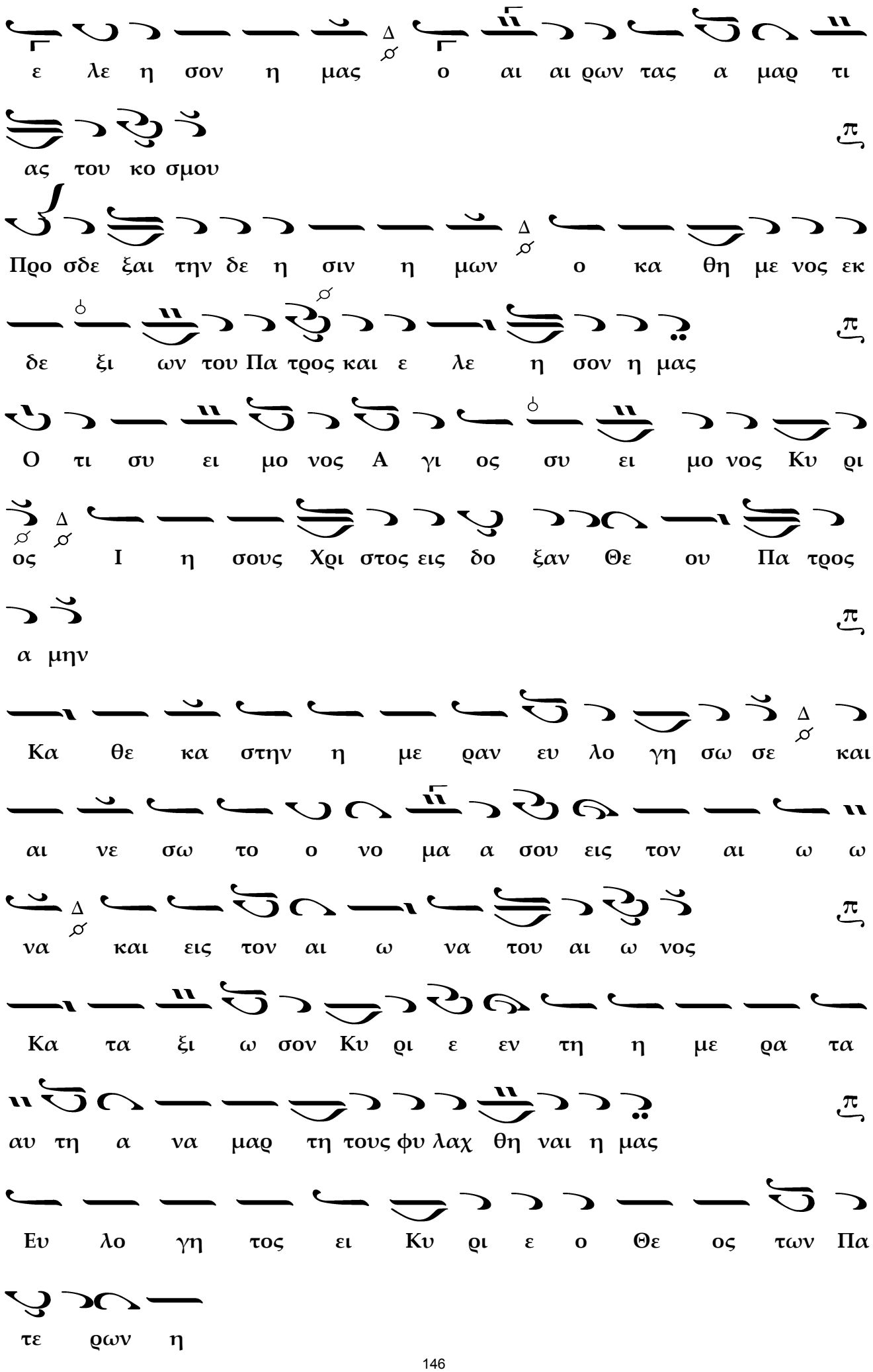
Ἀπολυτίκιον· Ἦχος πλ. Δ Νη.

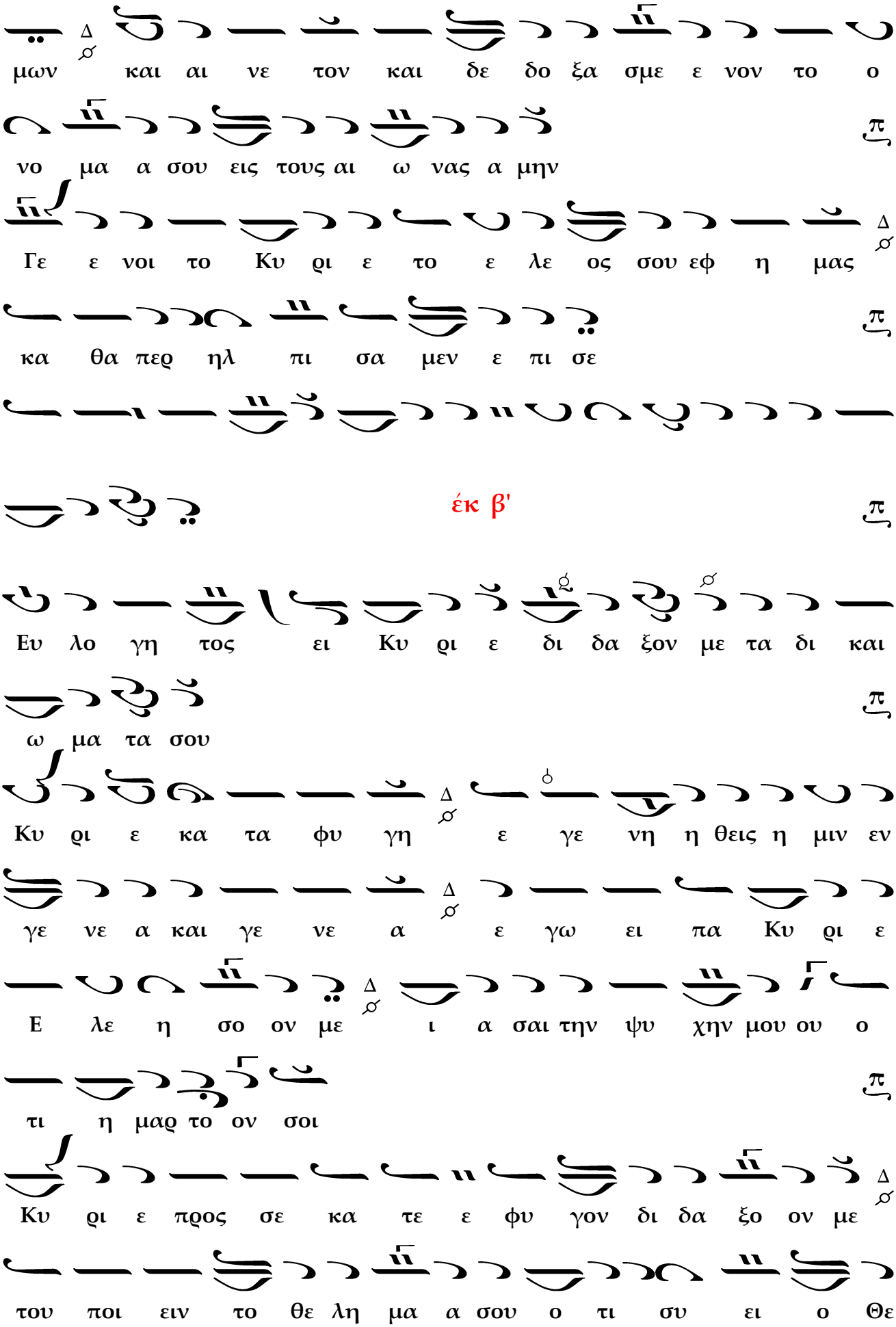


Δοξολογία σύντομος ποίημα Κωνσταντίνου πρωτοψάλτου του βυζαντίου σημειωθεῖσα ἐνταῦθα παρά Ἀγγέλου δομεστίκου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας·

Ἦχος λ̱π̱ Πα. χ




ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι
ας του κο σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην
Κα θε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω
να και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λαχ θη ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η

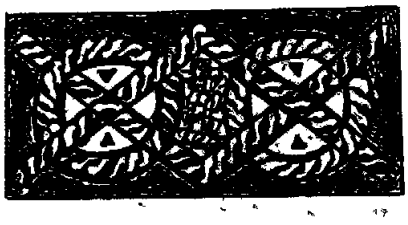

μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το ο
νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
έκ β'
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θεις η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε
Ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο
τι η μαρ το ον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε



Ἀσματικόν· Ἦχος πλ. δ΄ Πα. χ

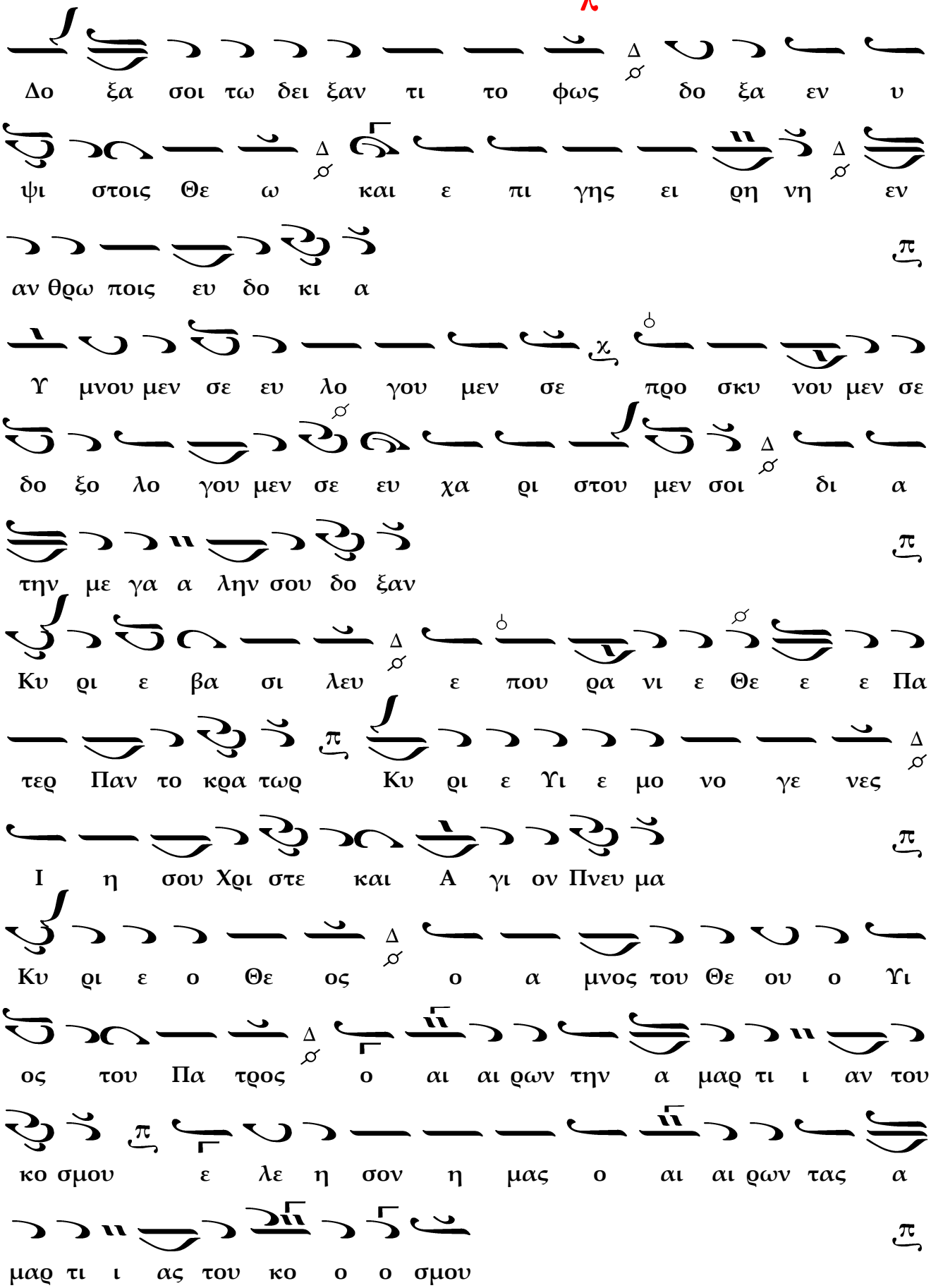
Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ Πα

Ση με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν α σω
μεν τω α να σταν τι εκ τα φου και αρ χη γω της ζω
ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να
τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε
λε ο ο ο ο ος

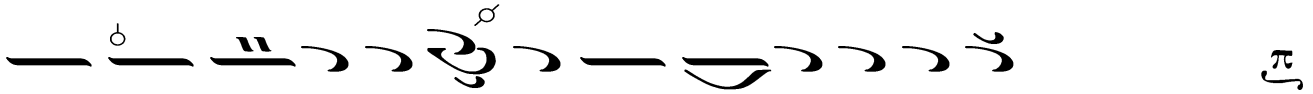


Δοξολογία σύντομος ὡς νῦν ἀσματῳδεῖται ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐπί Ἰακώβου πρωτοψάλτου Ναυπλιώτου, συμειωθεῖσα ἐνταῦθα παρά Ἀγγέλου δομεστίκου.

Ἦχος Πα.




Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ


δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας


Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ


ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α


μην


Κα θε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι


νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και


εις τον αι ω να του αι ω νος

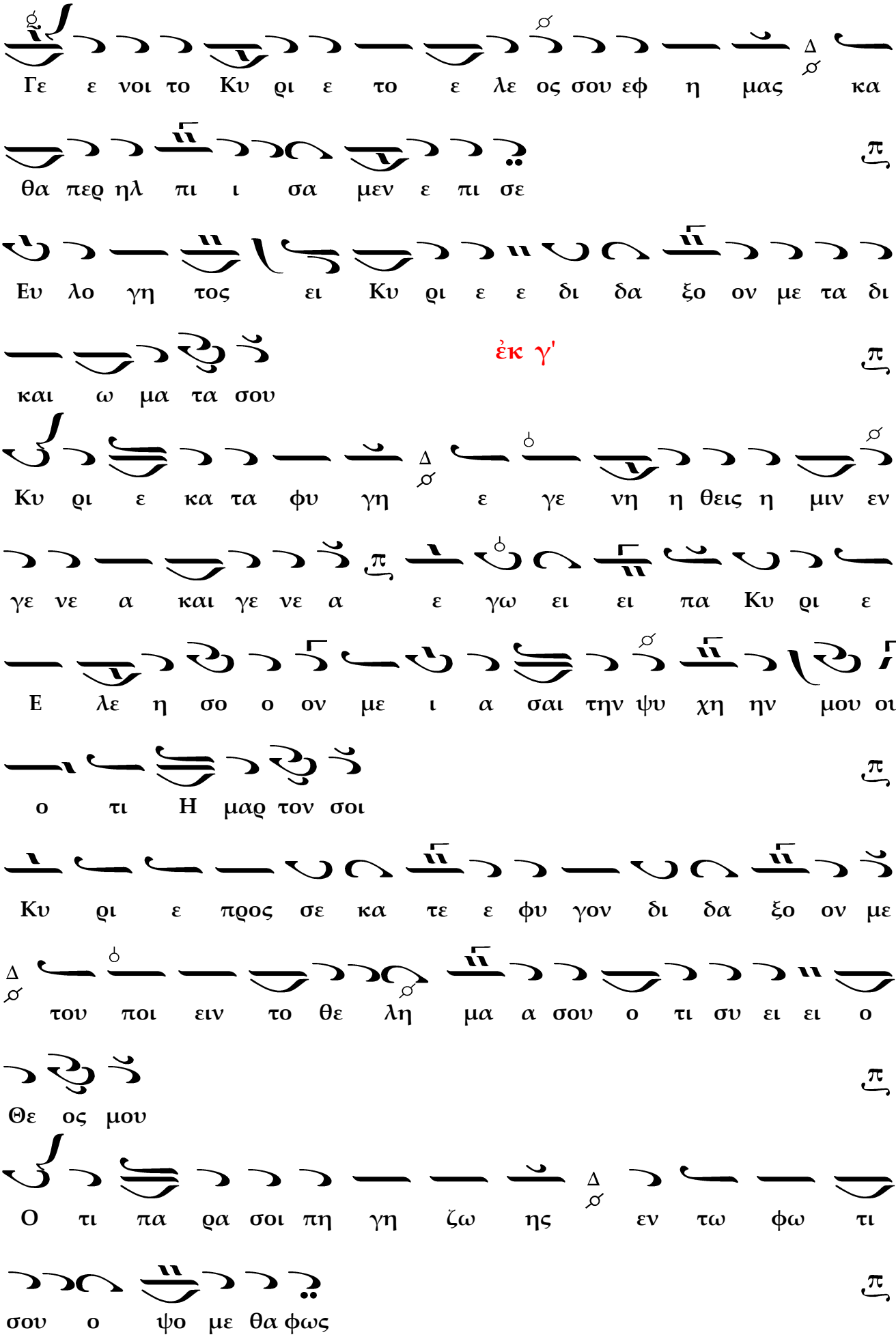

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ τη

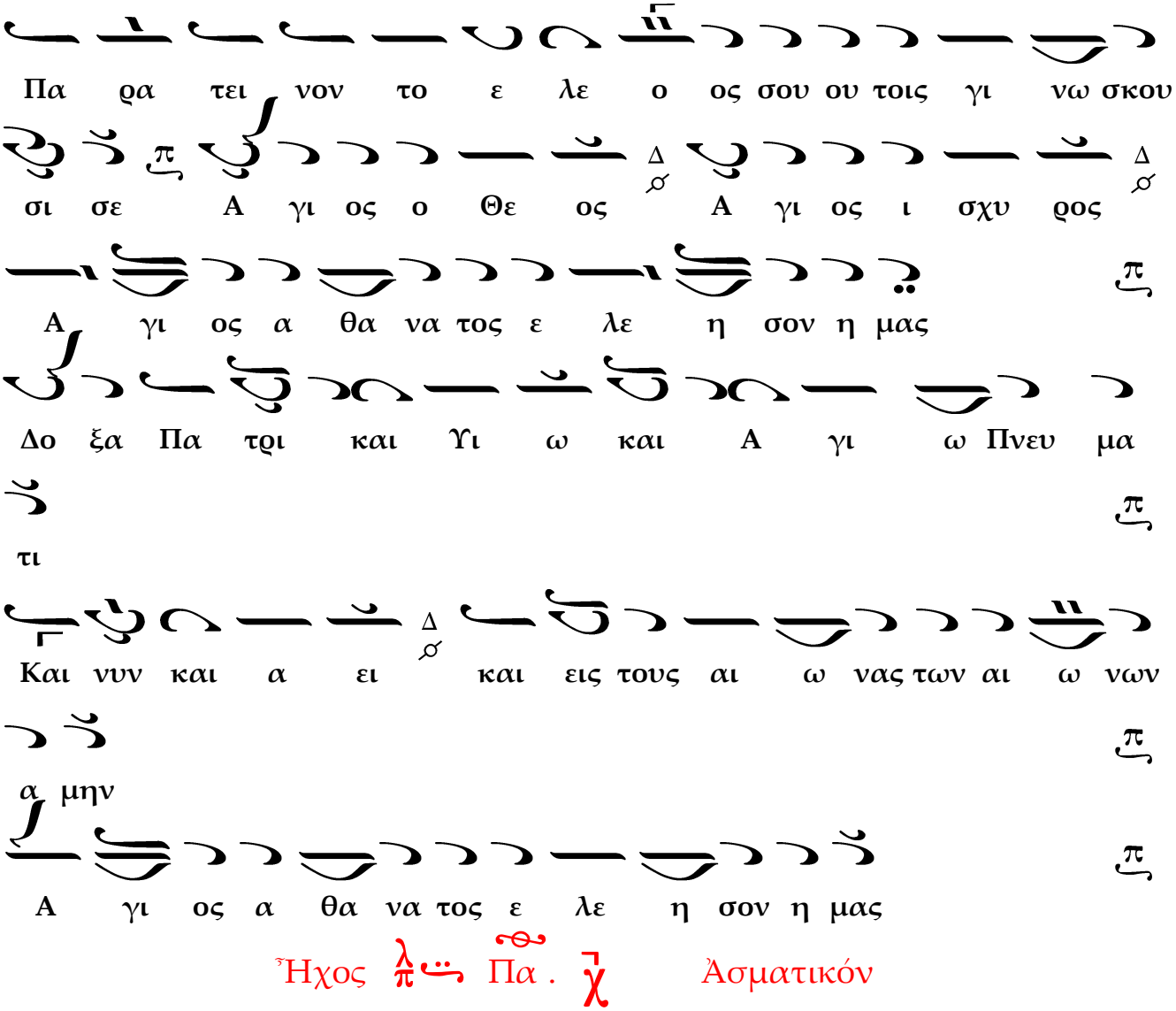

α να μαρ τη τους φυ λαχ θη ναι η μας


Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

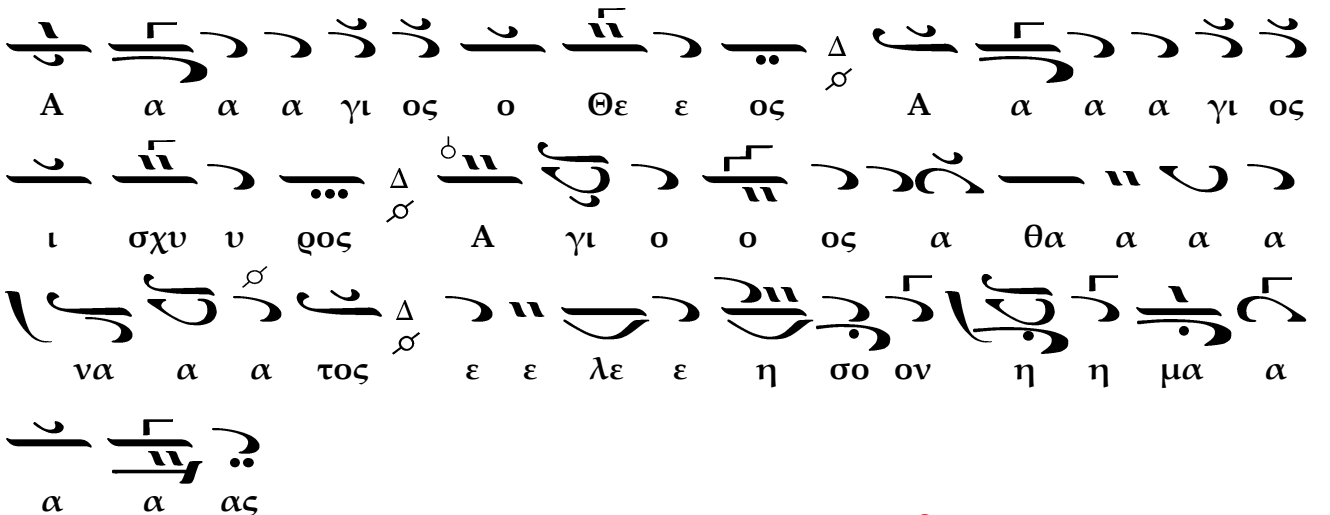

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε


ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην

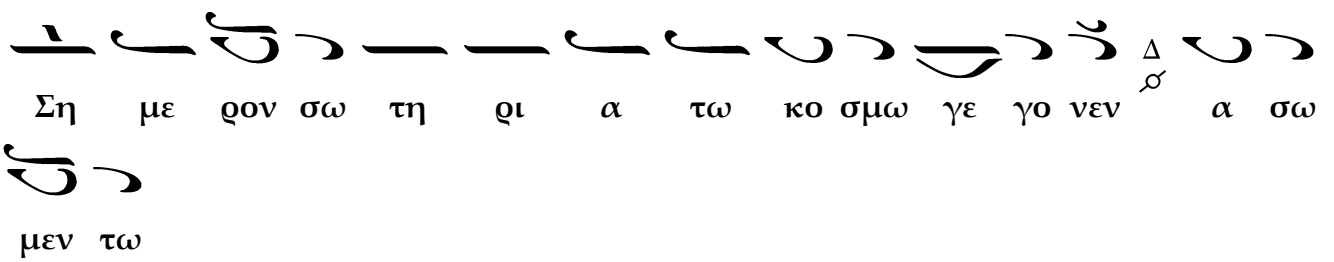

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου
ἐκ γ'
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θεις η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε
Ε λε η σο ο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου
ο τι Η μαρ τον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο
Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως



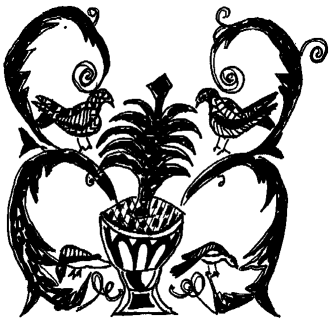
Ἦχος Πα . Ἀσματικόν



Ἀπολυτίκιον· Ἦχος Πα .

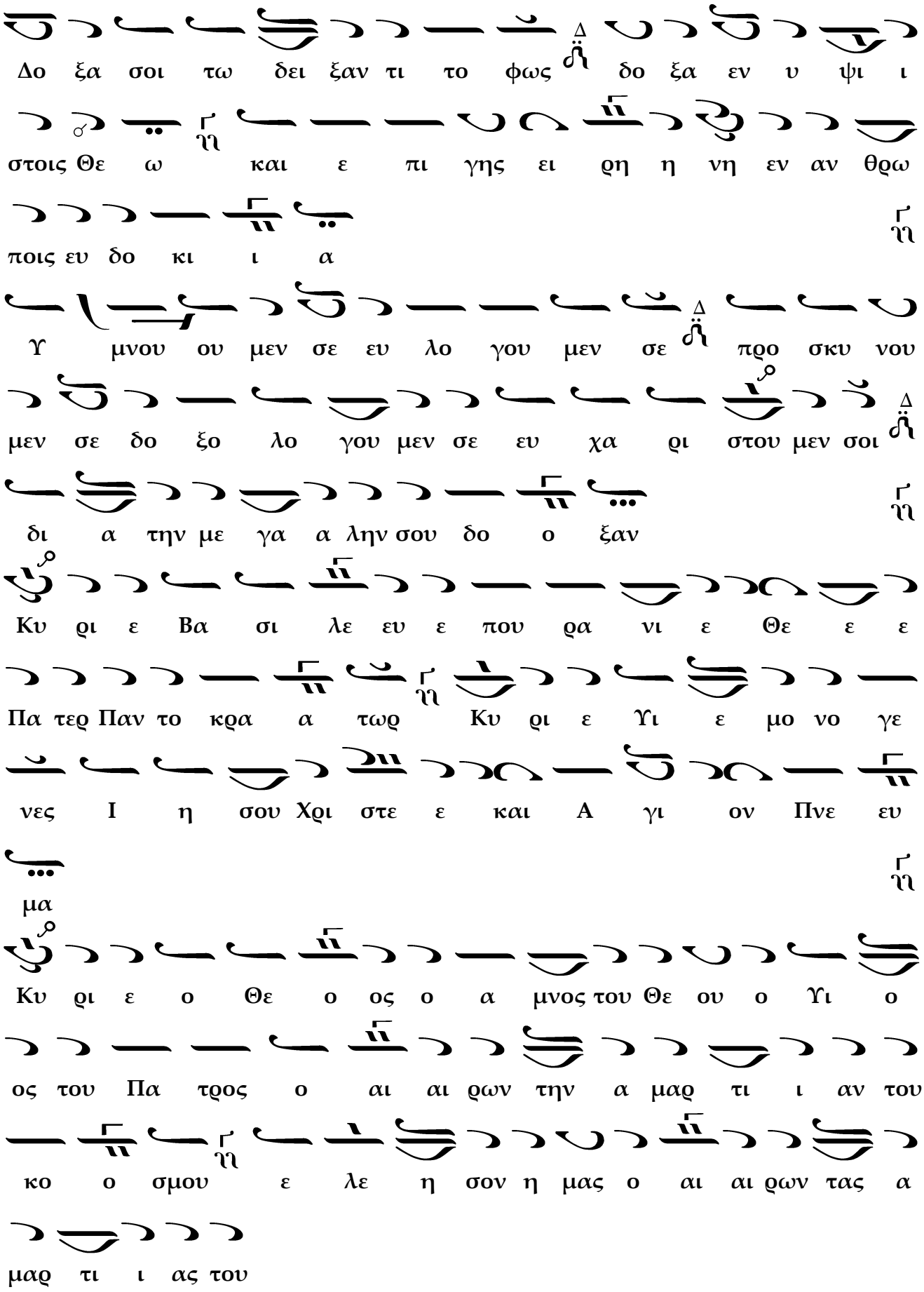


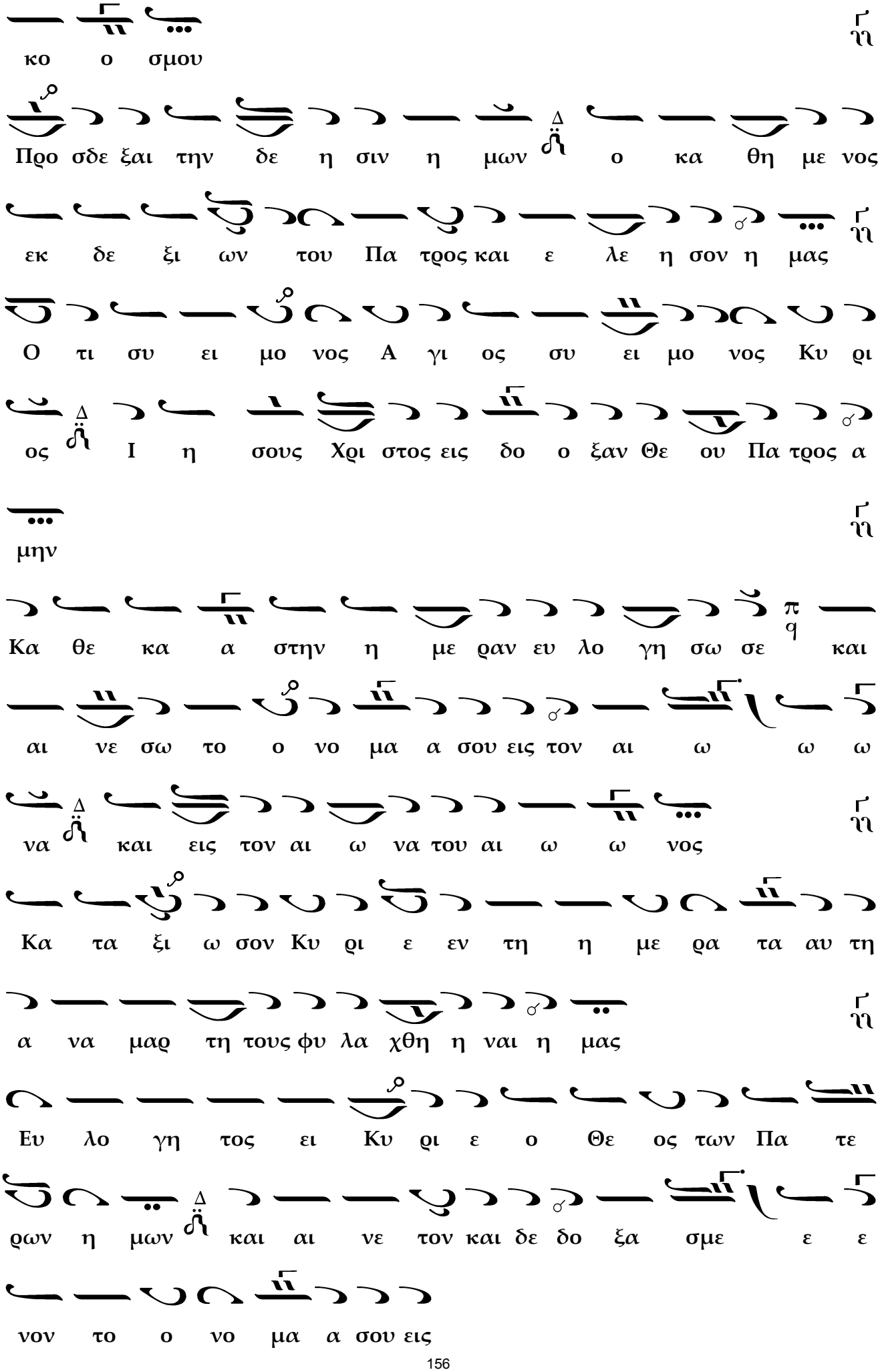

Α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω ω της
ζω ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα
να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε
ο ο ο ο ος



Δοξολογία σύντομος ποίημα Μανουήλ πρωτοψάλτου σημειωθεῖσα ἐνταῦθα παρά Ἀγγέλου δομεστίκου.

Ἦχος Γα.




κο ο σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην
Κα θε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω ω
να και εις τον αι ω να του αι ω ω νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε
νον το ο νο μα α σου εις

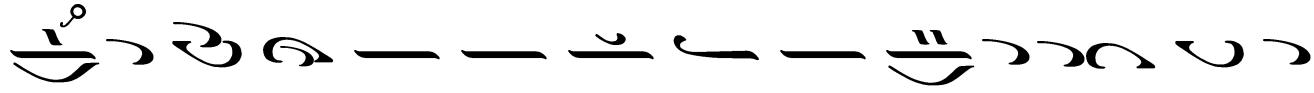

τους αι ω ω νας α μην

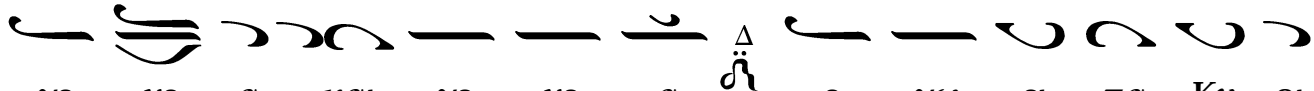

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα


θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε


Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι


και ω μα τα α σου

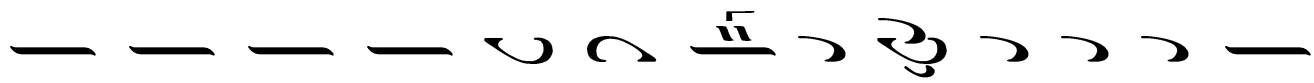

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θεις η μιν εν


γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι

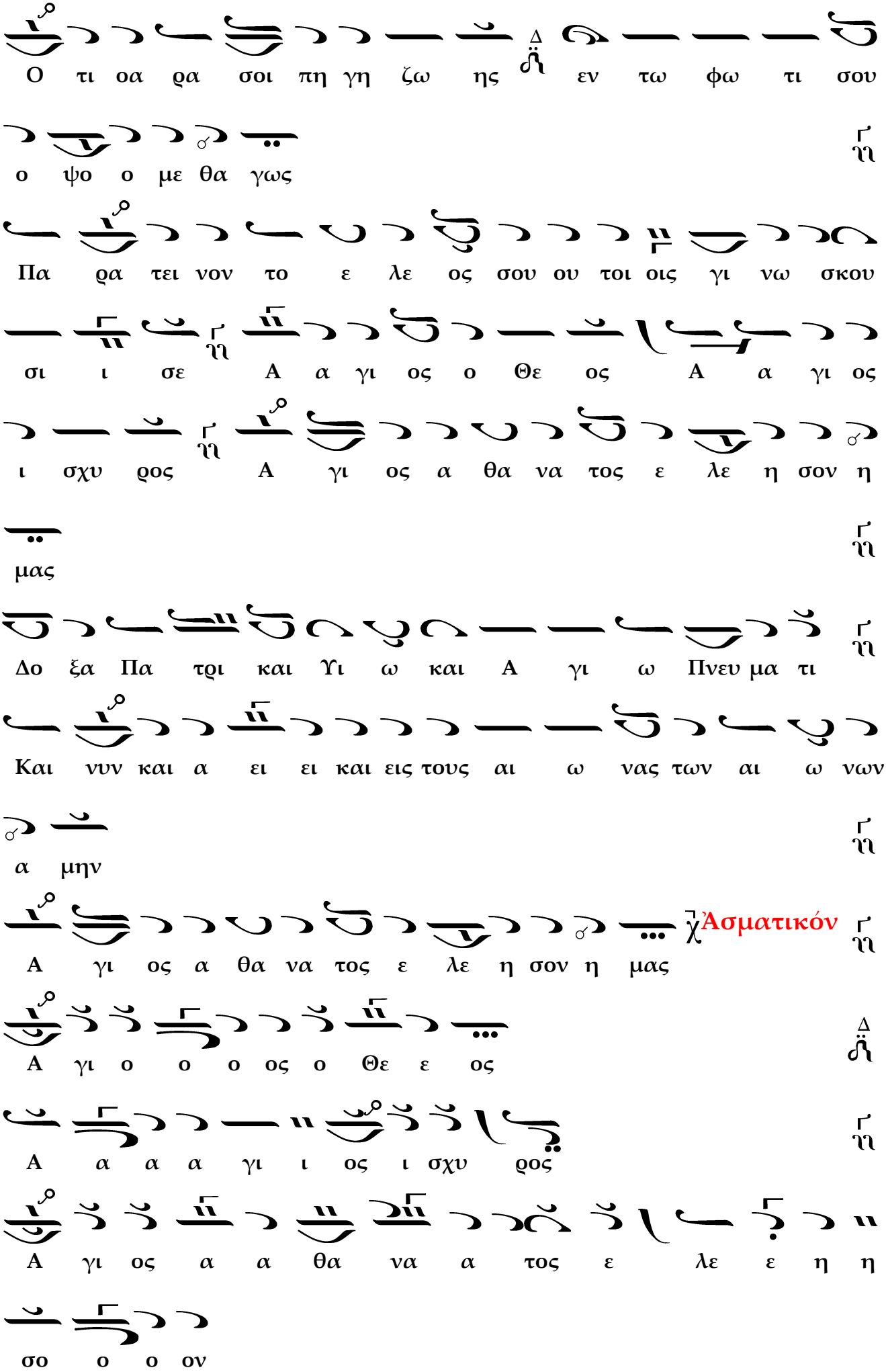

ε ε λε η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου

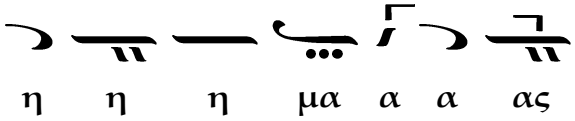

ο τι η μαρ το ον σοι


Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με


του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει

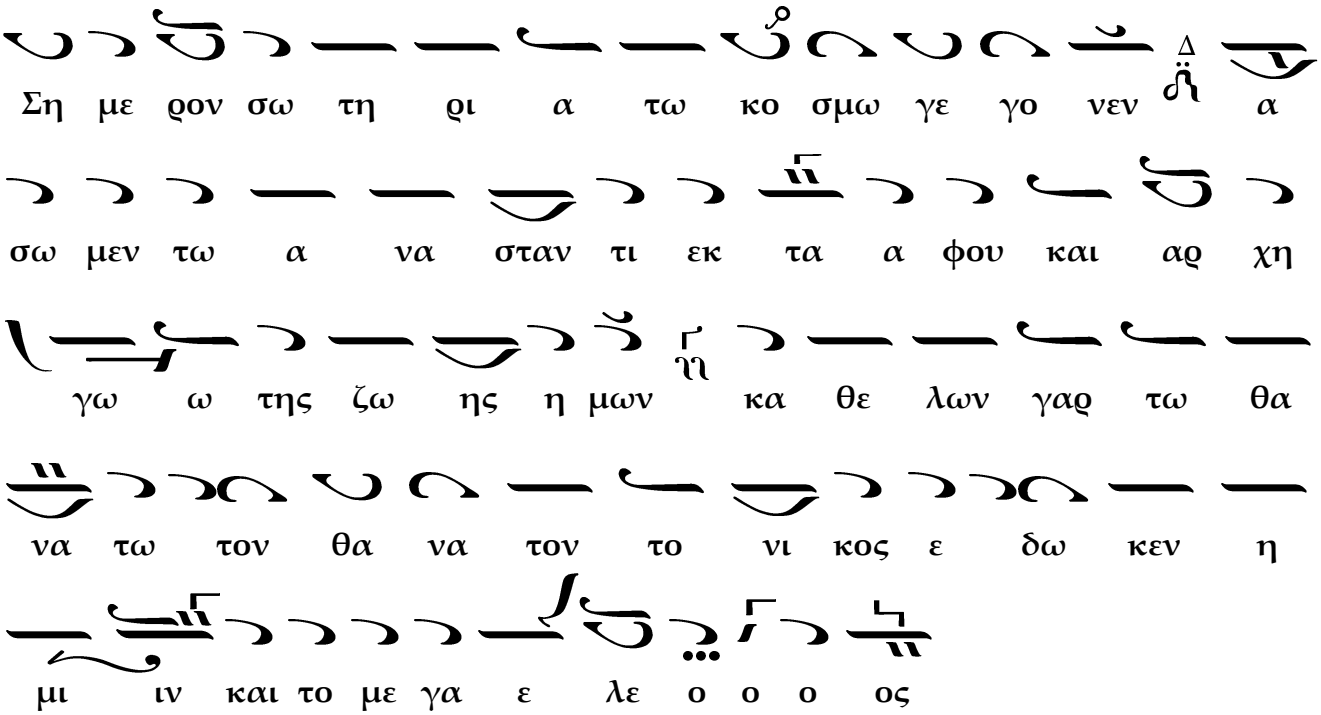

ο Θε ο ος μου


Ο τι οα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου
ο ψο ο με θα γως
Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοι οις γι νω σκου
σι ι σε Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος
ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η
μας
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Ἀσματικόν
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος
Α α α α γι ι ος ι σχυ ρος
Α γι ος α α θα να α τος ε λε ε η η
σο ο ο ον



η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ ὄρθρου· Ἦχος  Γα · Πέτρου λαμπαδαρίου Π.



Ση με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν α

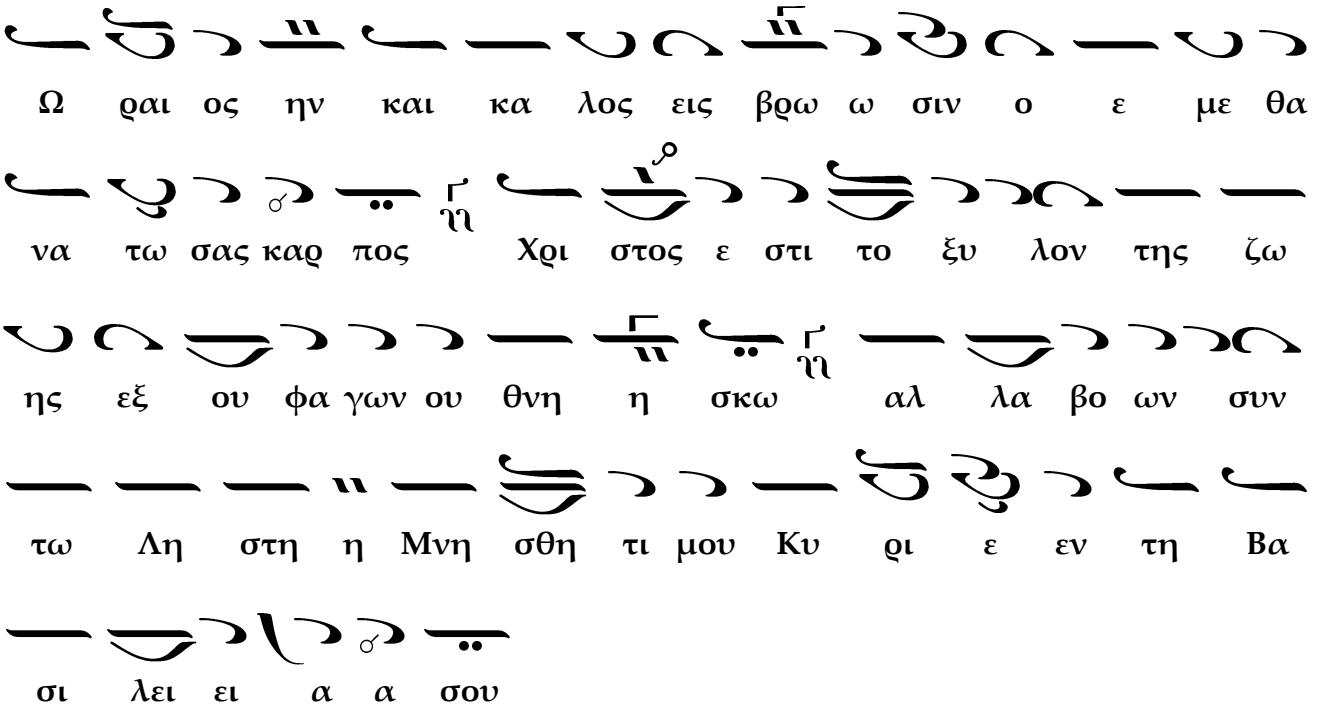
σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη

γω ω της ζω ης η μων κα θε λων γαρ τω θα

να τω τον θα να τον το νι κος ε δω κεν η

μι ιν και το με γα ε λε ο ο ο ος

Μακαρισμοί. ἦχος ὁ αὐτός· ἐκ τοῦ Γα· τοῦ αὐτοῦ



Ω ραι ος ην και κα λος εις βρω ω σιν ο ε με θα

να τω σας καρ πος Χρι στος ε στι το ξυ λον της ζω

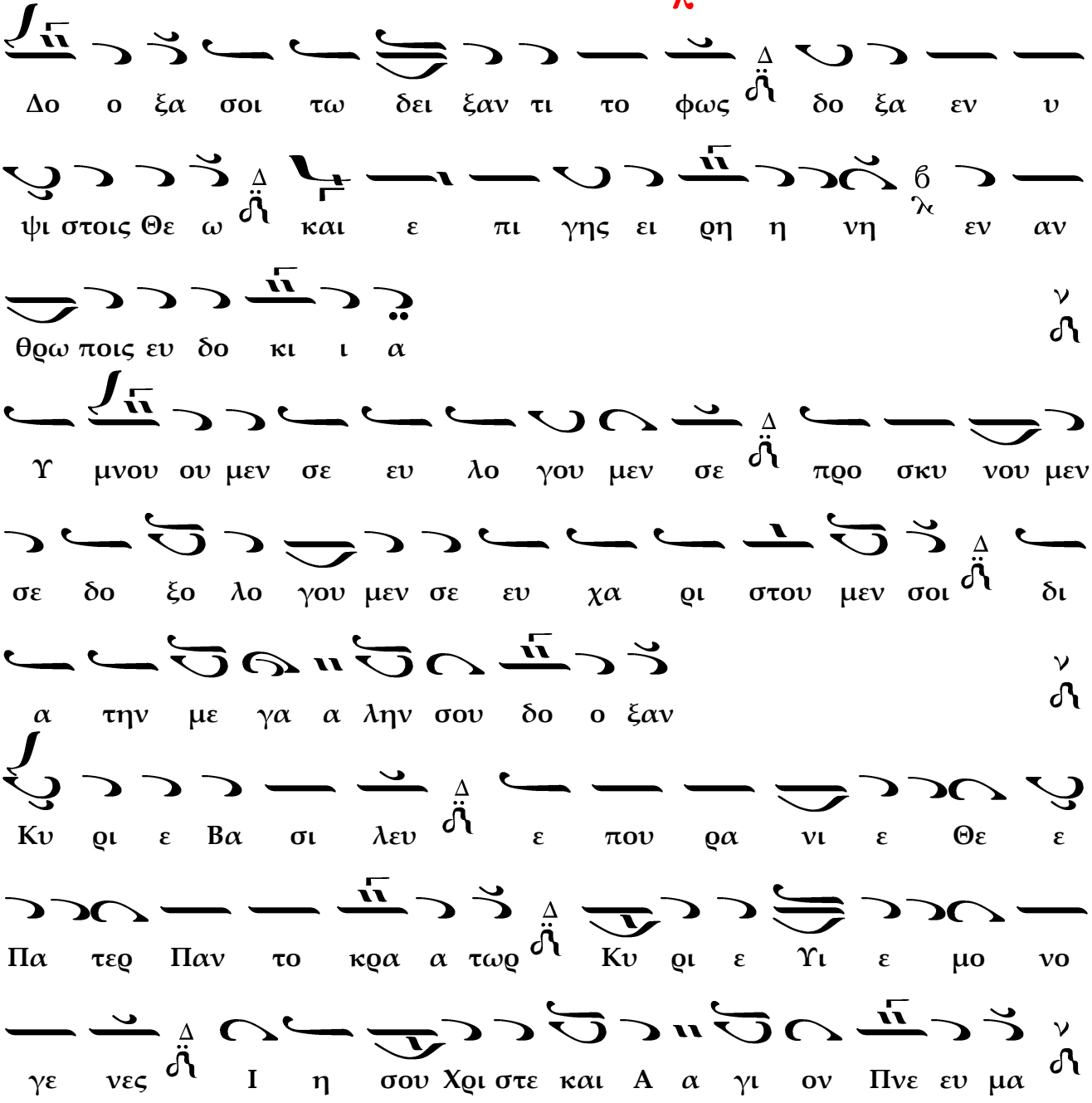
ης εξ ου φα γων ου θνη η σκω αλ λα βο ων συν

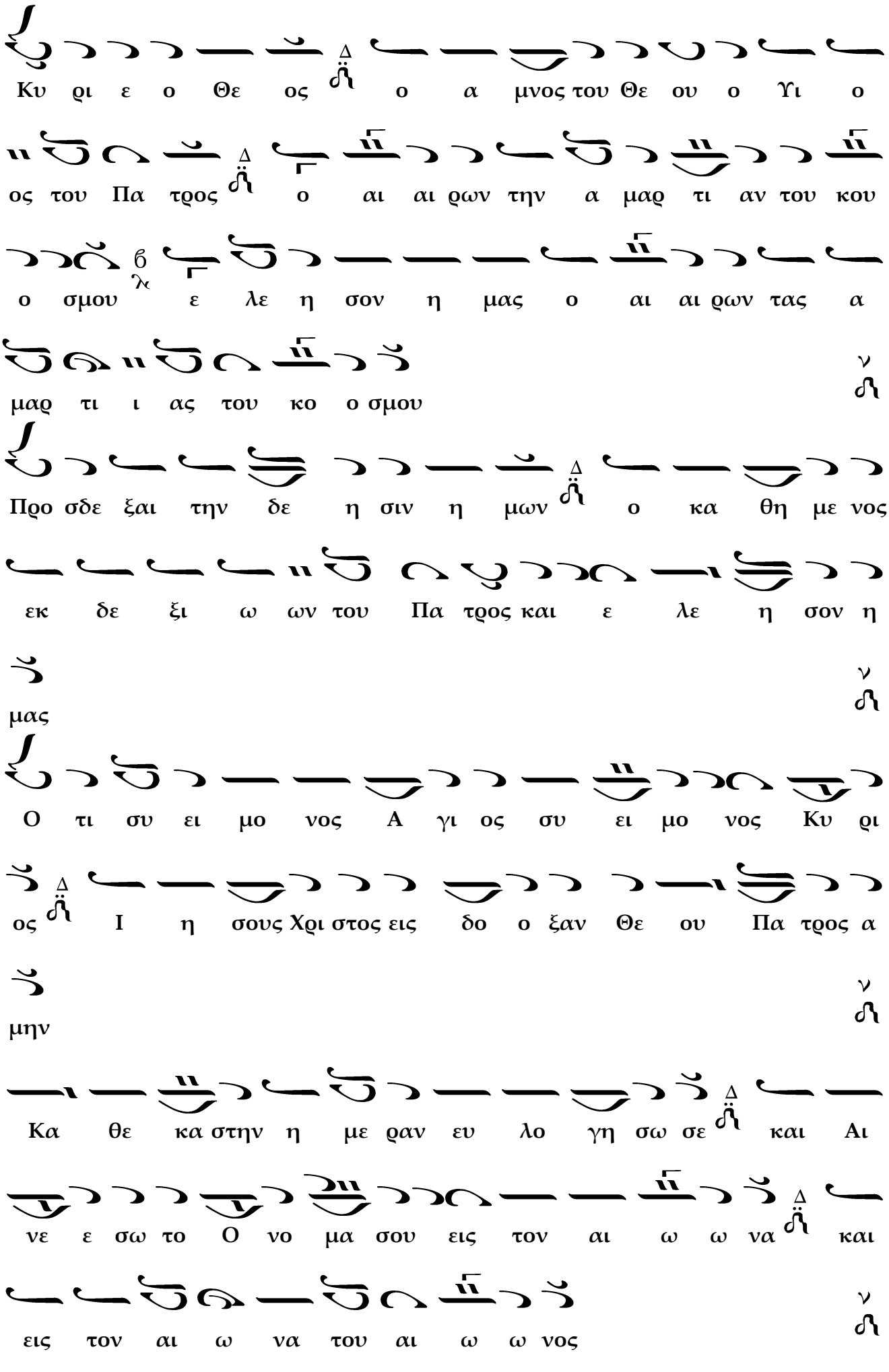
τω Λη στη η Μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη Βα

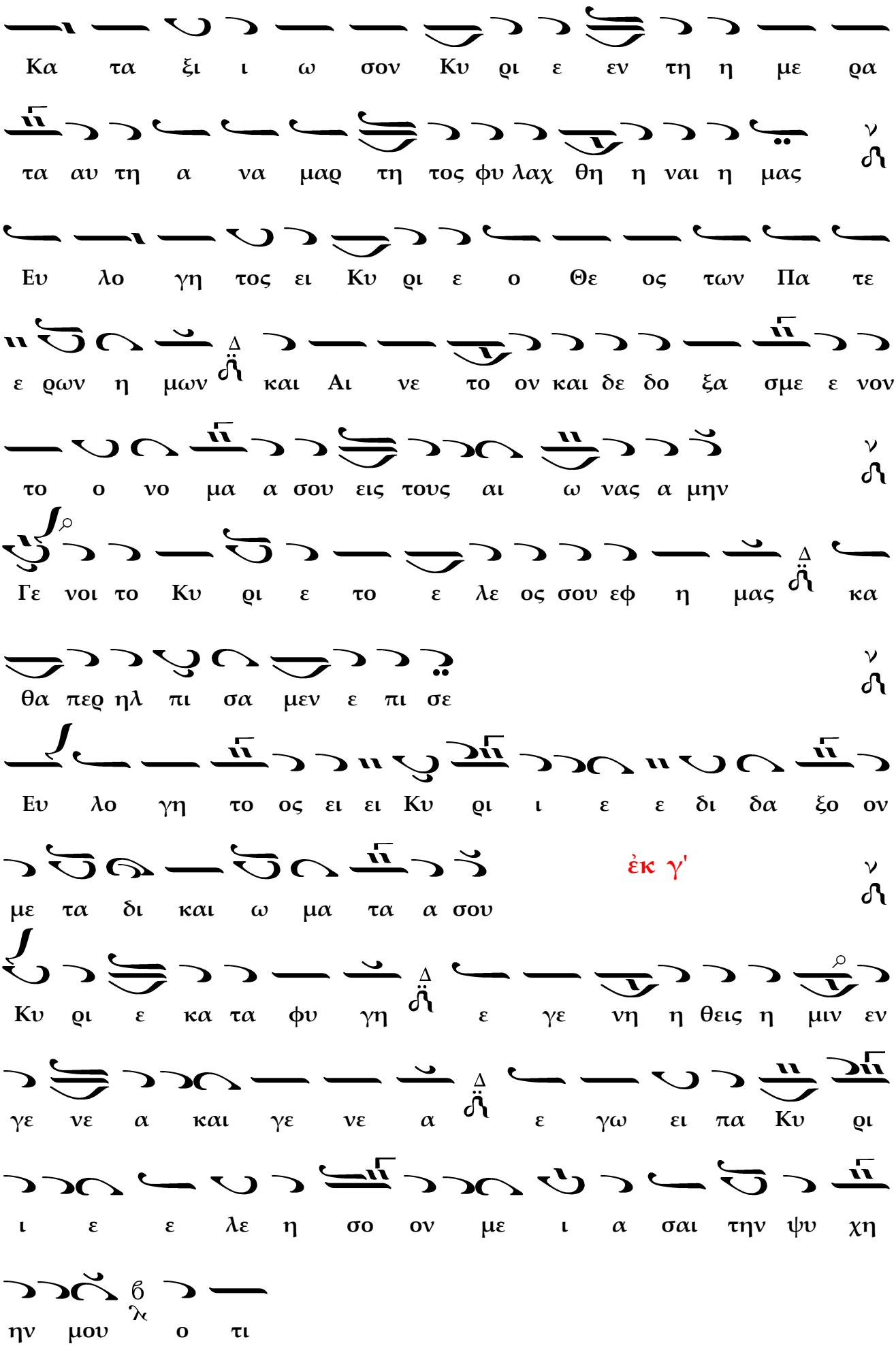
σι λει ει α α σου

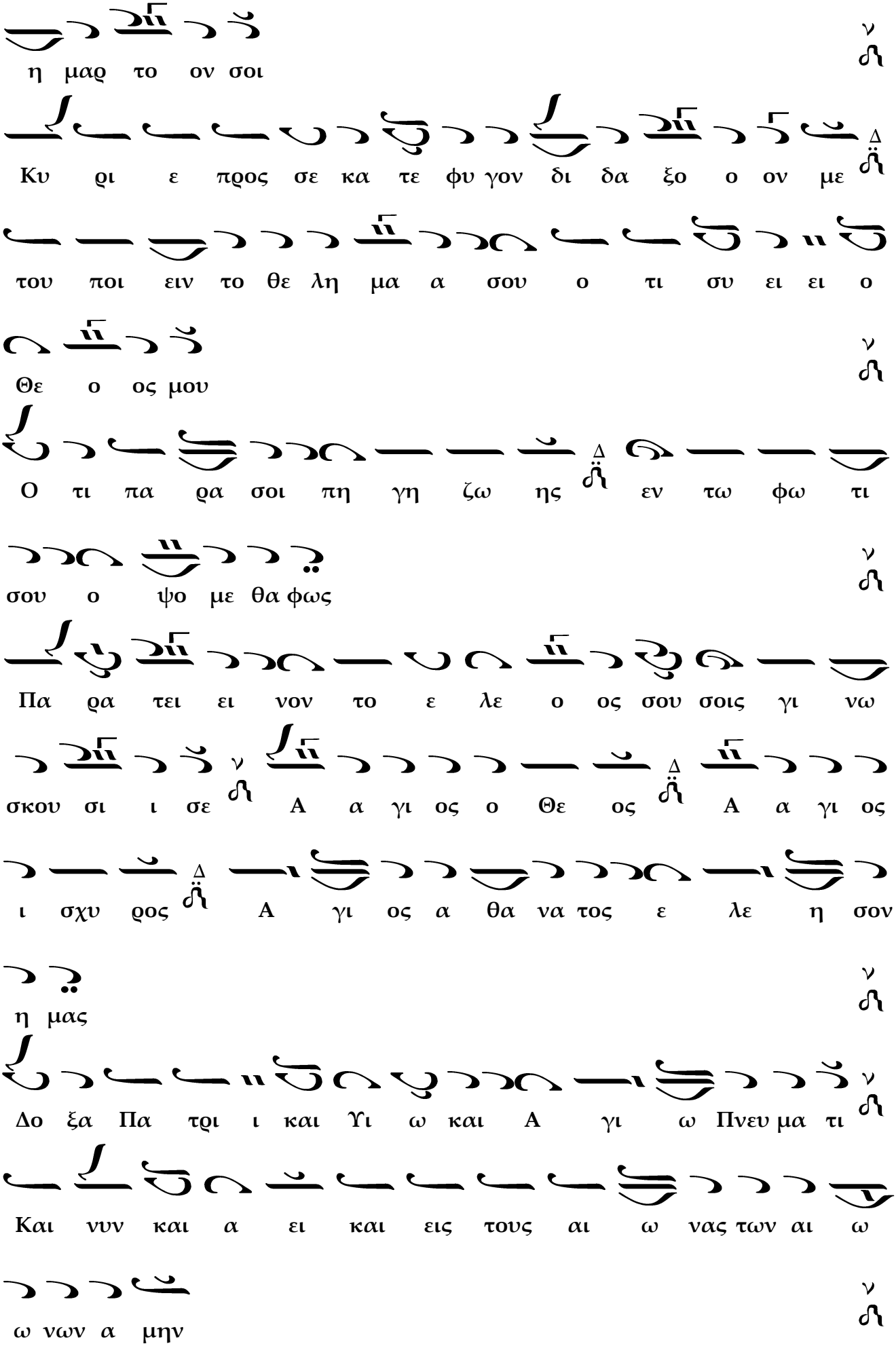
Δοξολογία σύντομος· ποίημα Μανουήλ πρωτοψάλτου ἐξηγηθεῖσα ἐκ τοῦ παλαιοῦ καί σημειωθεῖσα ἐνταῦθα παρά Ἀγγέλου δομεστίκου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Ἦχος πλ. Δ Νη.




Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι αν του κου
ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρ τι ι ας του κο ο σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην
Κα θε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και Αι
νε ε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω ω νος


Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τος φυ λαχ θη η ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και Αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου
ἐκ γ'
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θεις η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη την μου ο τι


η μαρ το ον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο
Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως
Πα ρα τει ει νον το ε λε ο ος σου σοις γι νω
σκου σι ι σε Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος
ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον
η μας
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω νων α μην



Ἀσματικόν. Ἦχος πλ. Νη





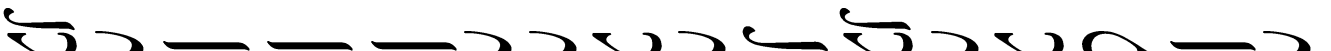


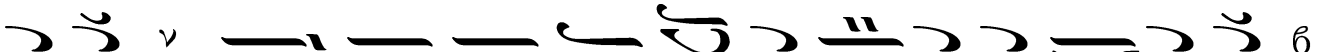




Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. Νη .





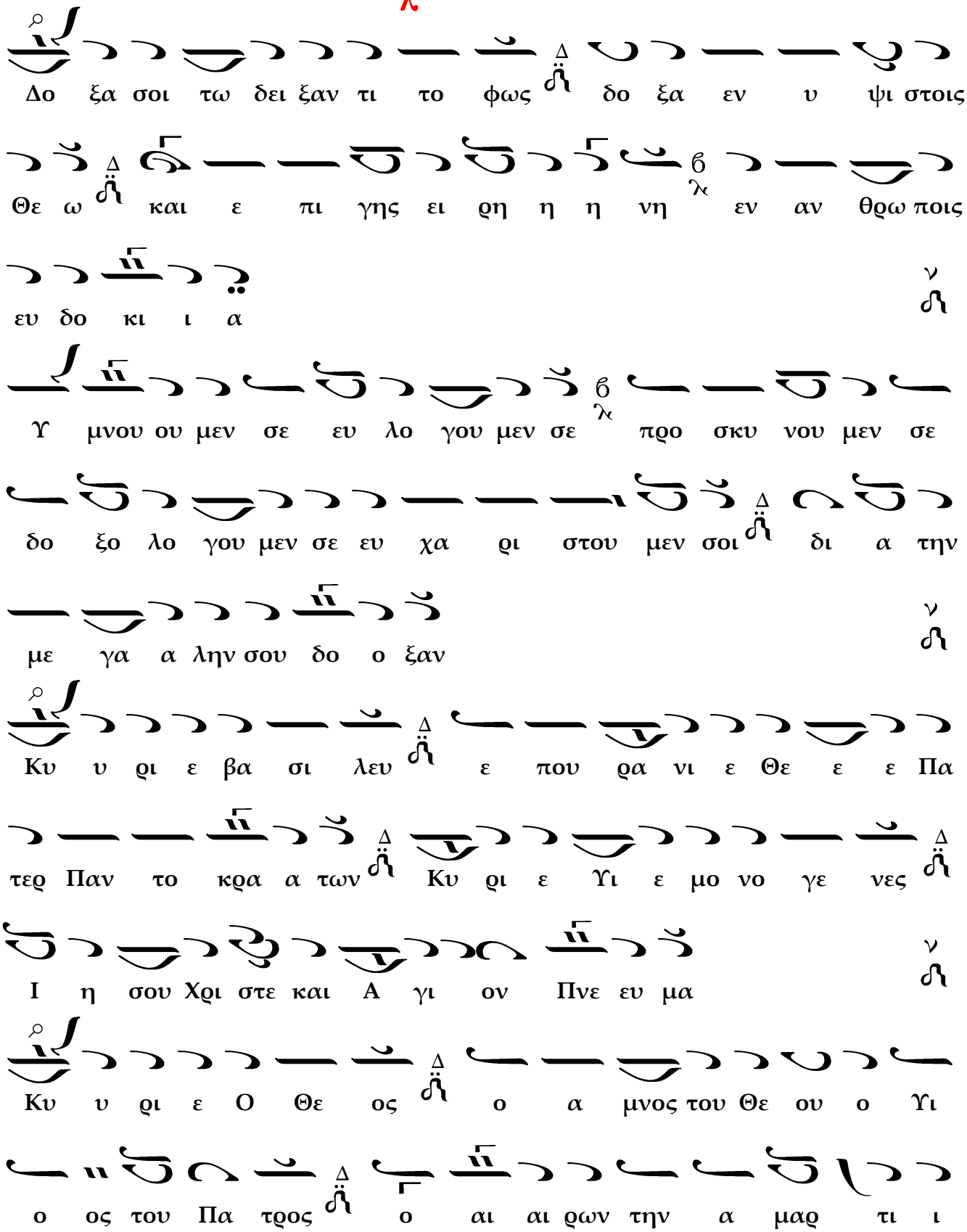


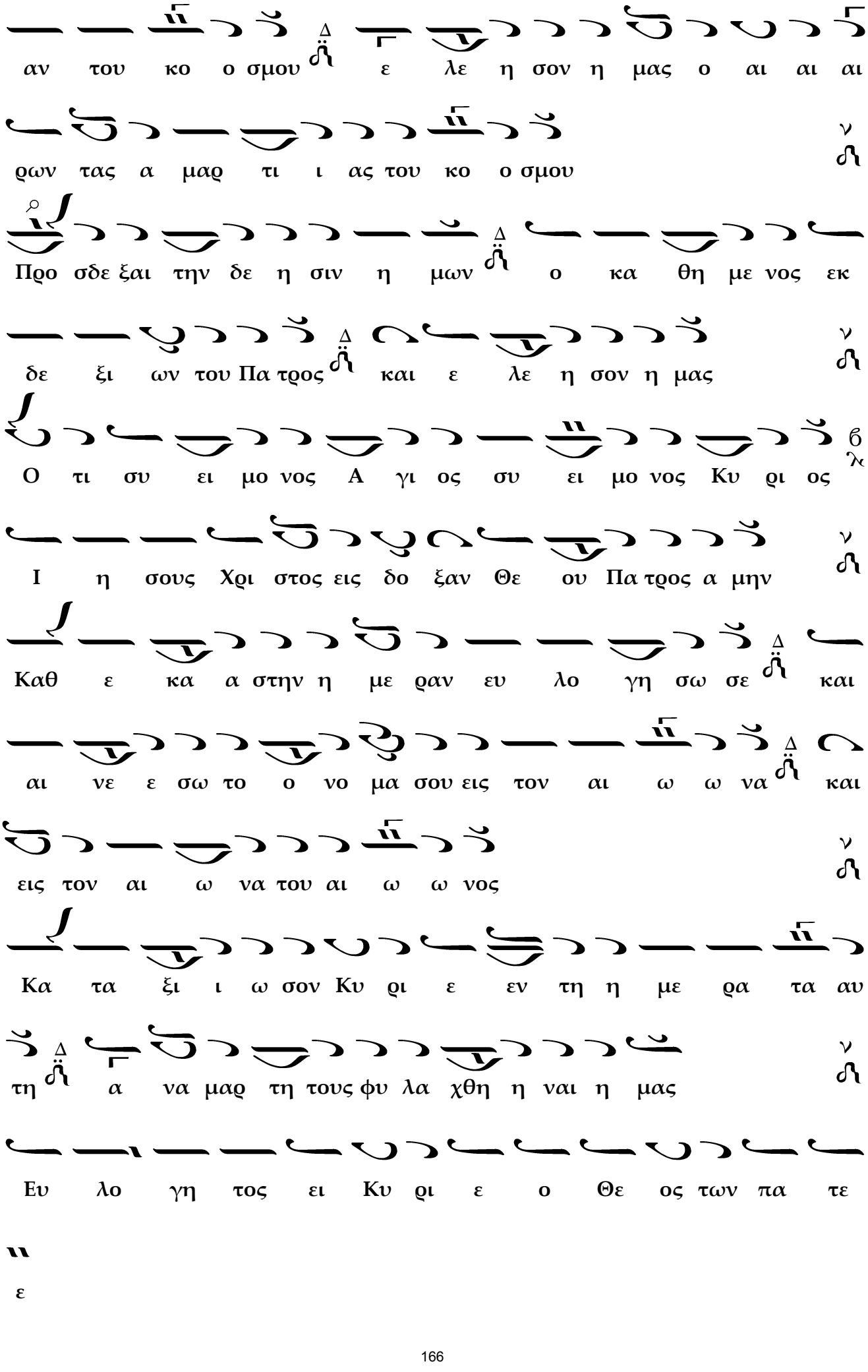


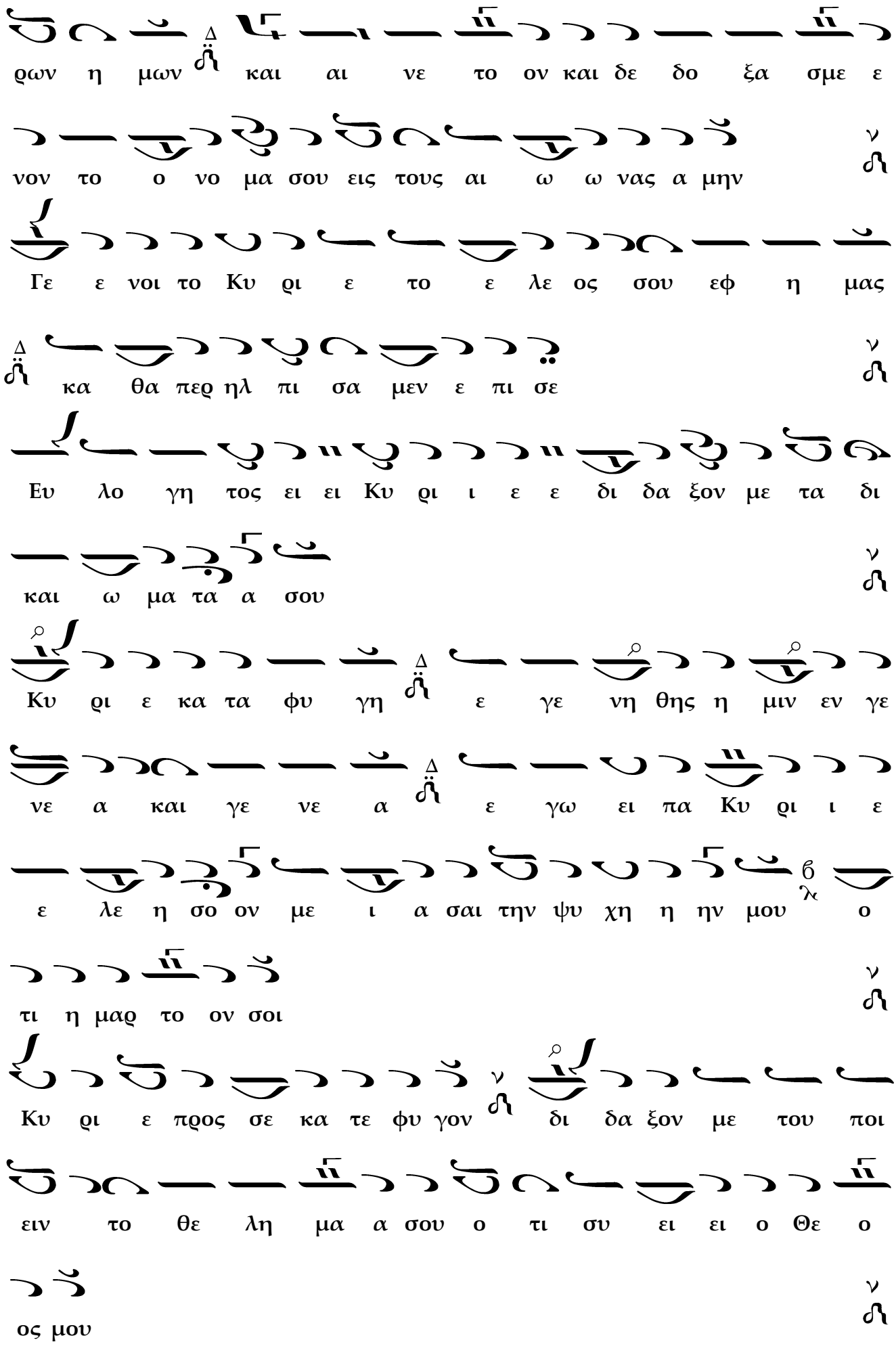


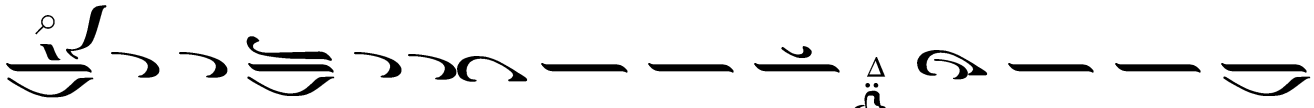
Δοξολογία σύντομος ποίημα τοῦ διδασκάλου Ἰακώβου πρωτοψάλτου Ναυπλιώτου σημειωθεῖσα ἐνταῦθα παρά Ἀγγέλου δομιστίκου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας·

Ἦχος λπ Νη . χ Ἰακώβου Ναυπλιώτου·




αν του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι αι
ρων τας α μαρ τι ι ας του κο ο σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω ω νος
Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε

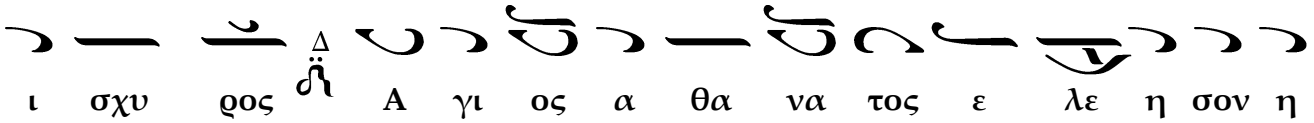

ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α μην
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα α σου
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη η την μου ο
τι η μαρ το ον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι
ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο Θε ο
ος μου


Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι


σου ο ψο με θα φως

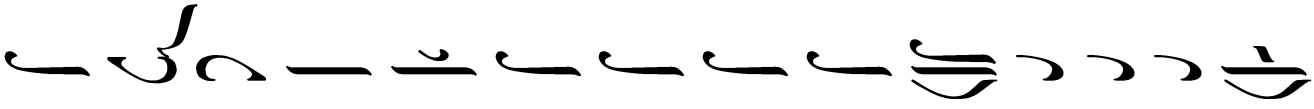

Πα ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω


σκου σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος

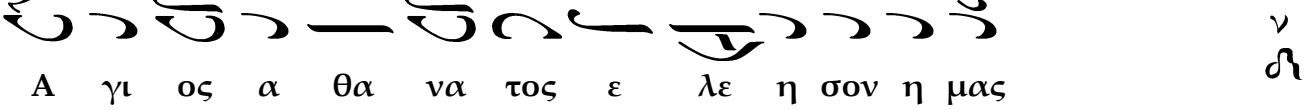

ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η


μας


Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι


Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

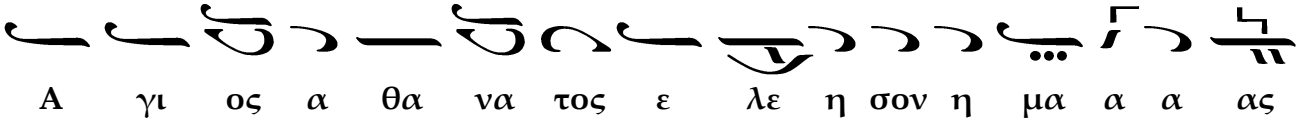

ω νων α μην


Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

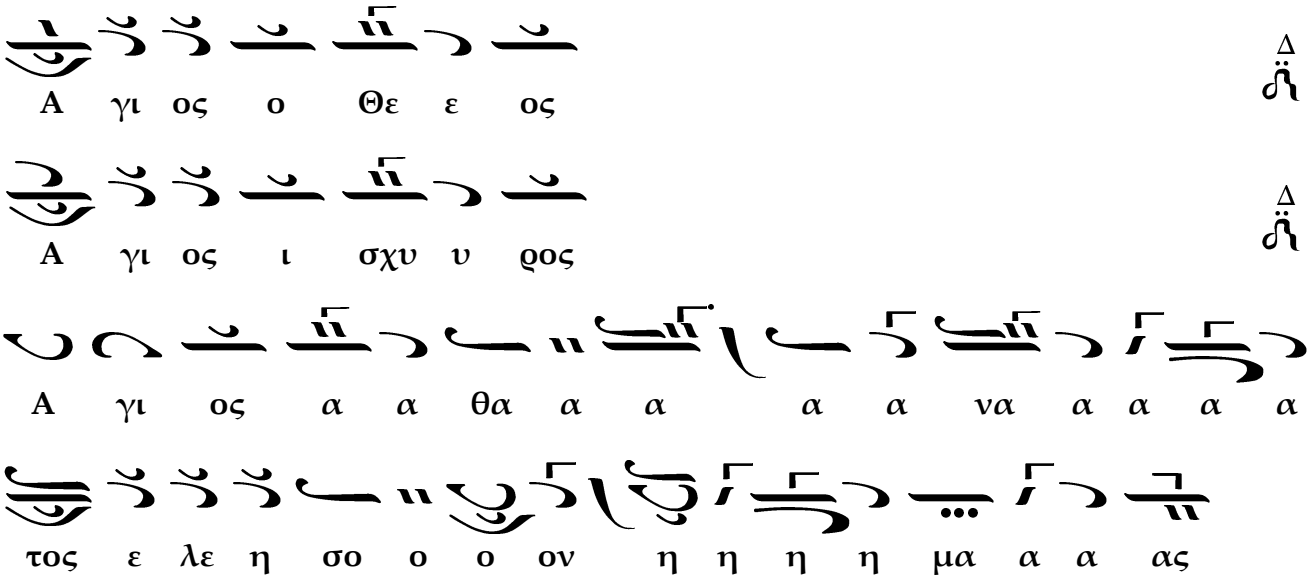
Ἀσματικόν.

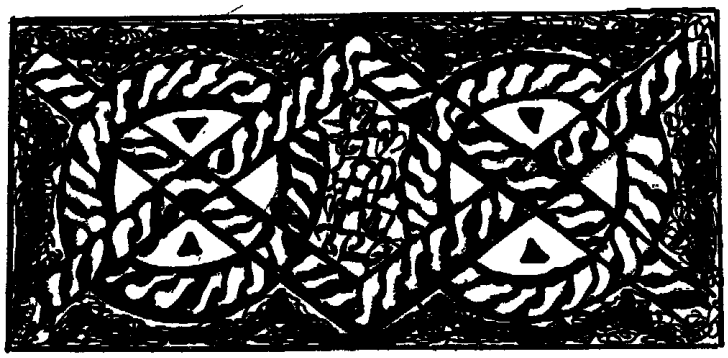

Α γι ος ο Θε ος

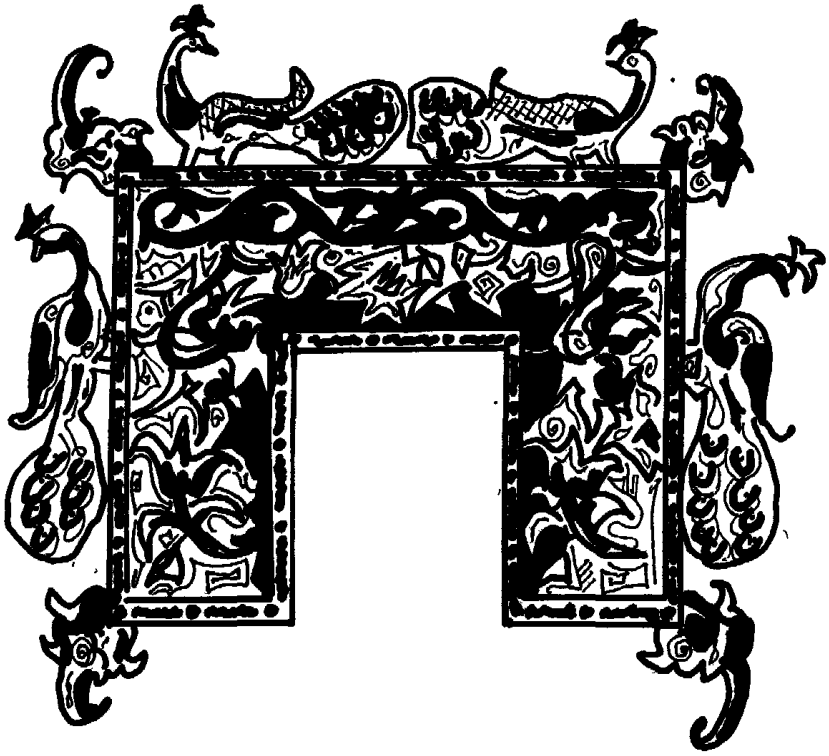

Α γι ος ι σχυ ρος


Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

ἕτερον· Ἀσματικόν· Ἦχος Νη







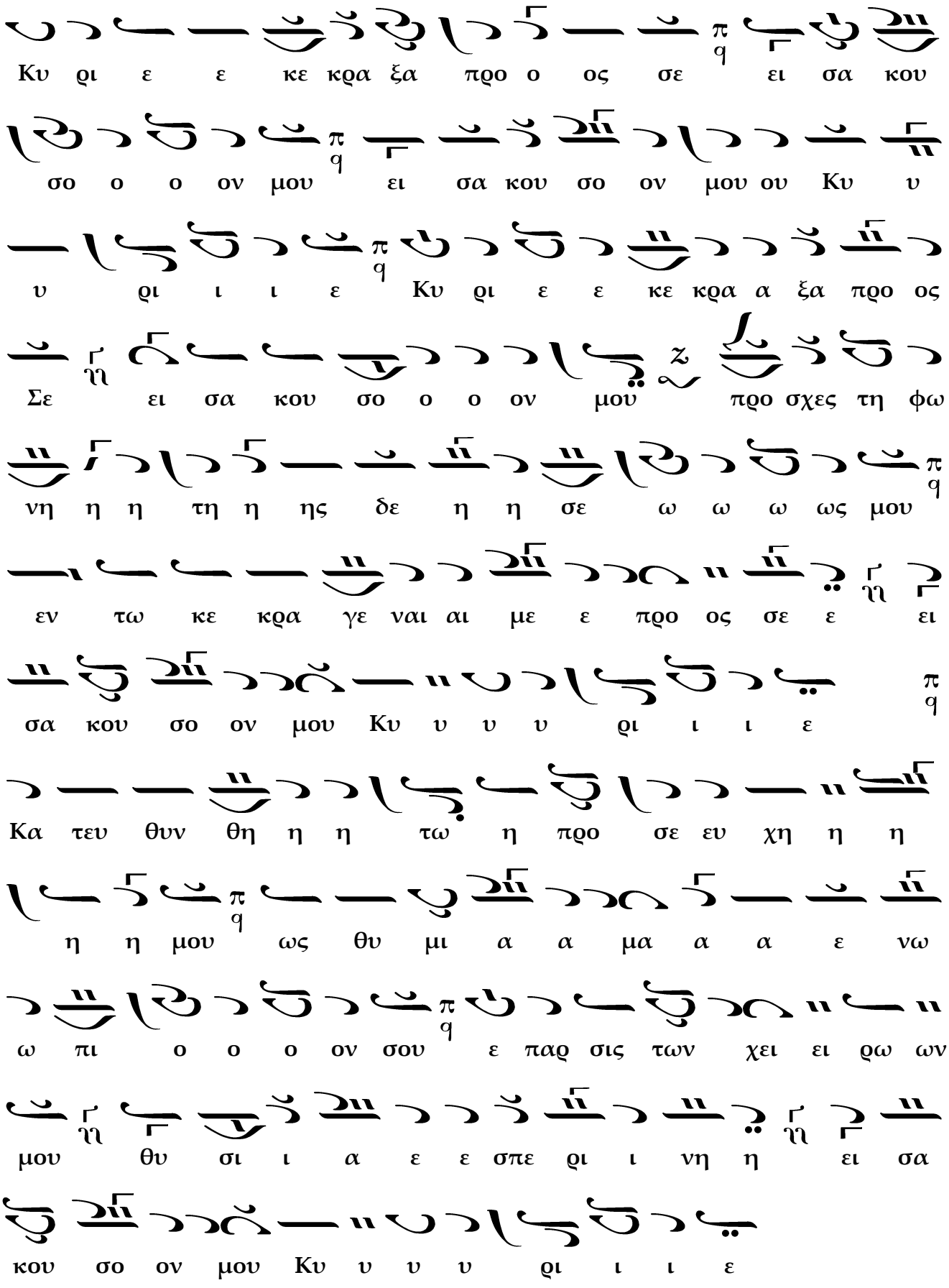
ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ

περιέχον
τα μουσικά μέλη καθώς ταῦτα ᾄσματωδούνται
παρά τῶν μουσικῶν αὐτῆς διδασκάλων μέχρι
τῆς ἐποχῆς Μανουήλ πρωτοψάλτου Βυζαντίου·

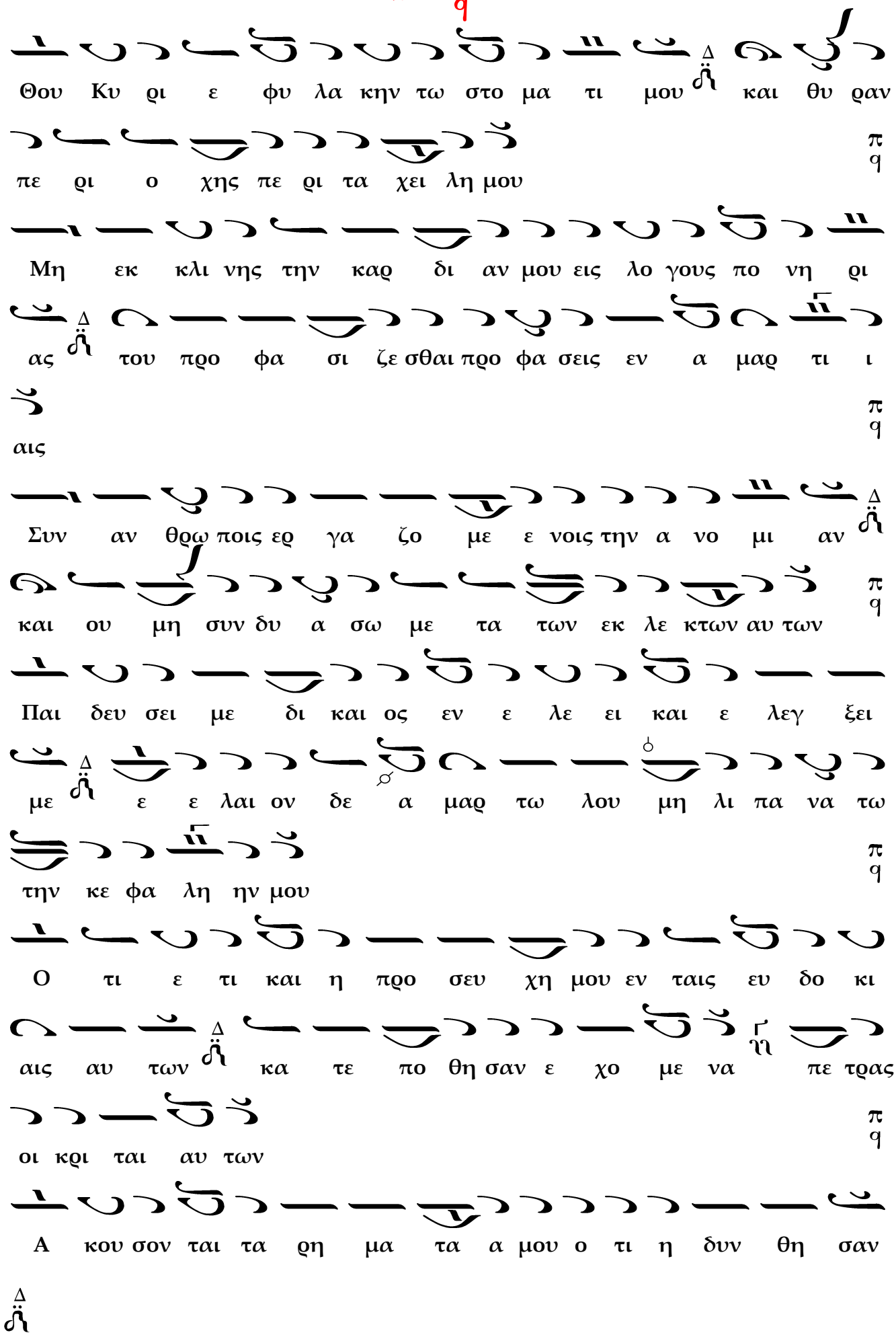
Ἦχος 𝅘𝅥 Πα

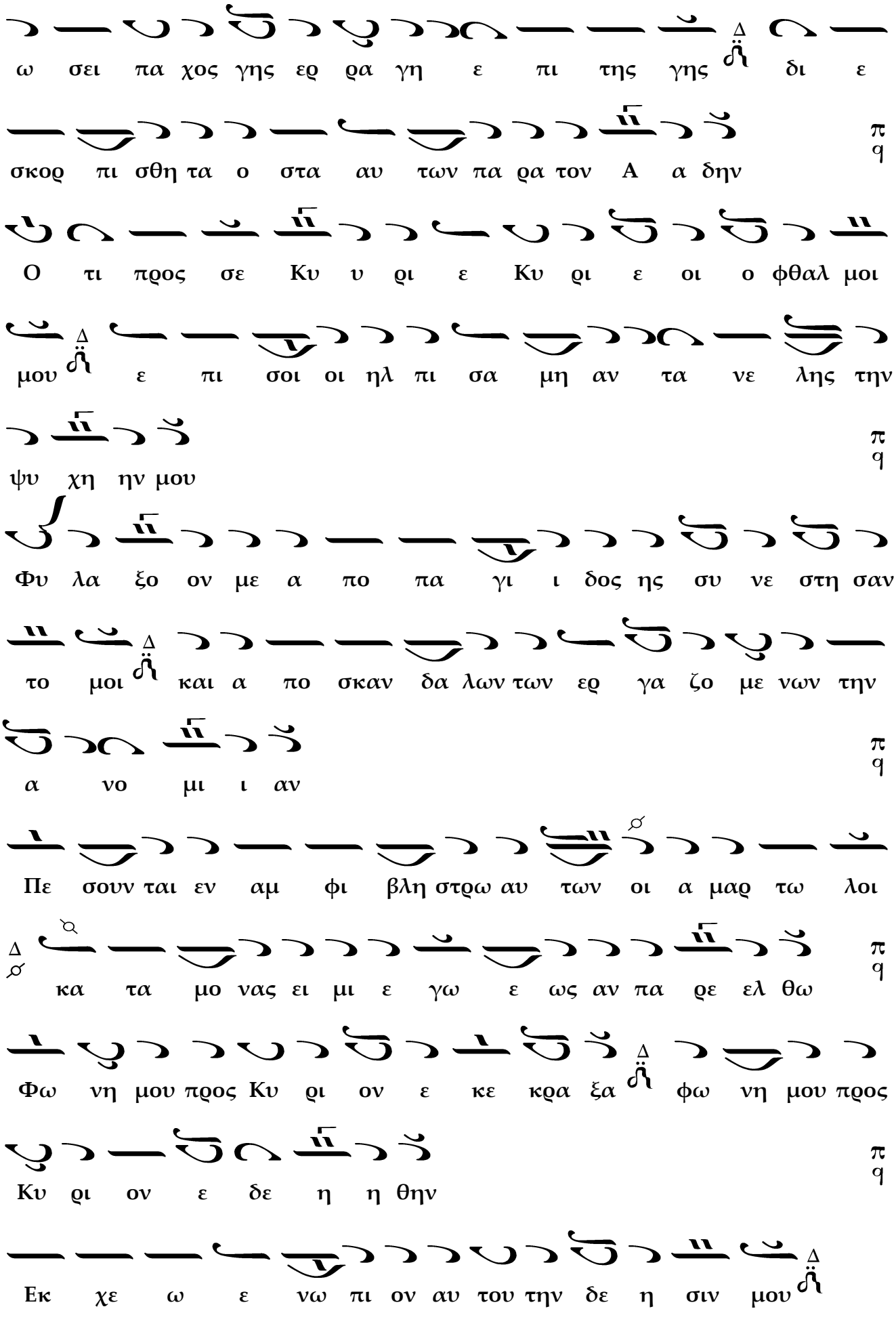

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος Σε ε ει σα
κου σο ο ο ον μου ει σα κου σο ον μου ου
Κυ υ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α
ξα προ ος Σε ει σα κου σο ο ον μου προ ο
σχες τη φω νη η η τη η ης δε η η σε ω ω
ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε
ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε
Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο ο σε ευ
χη η η μου ως θυ μι α α μα α α ε
νω ω πι ο ο ο ον σου ε παρ σις των χει ει
ρω ων μου θυ σι α ε σπε ε ρι ι νη η ει
σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε
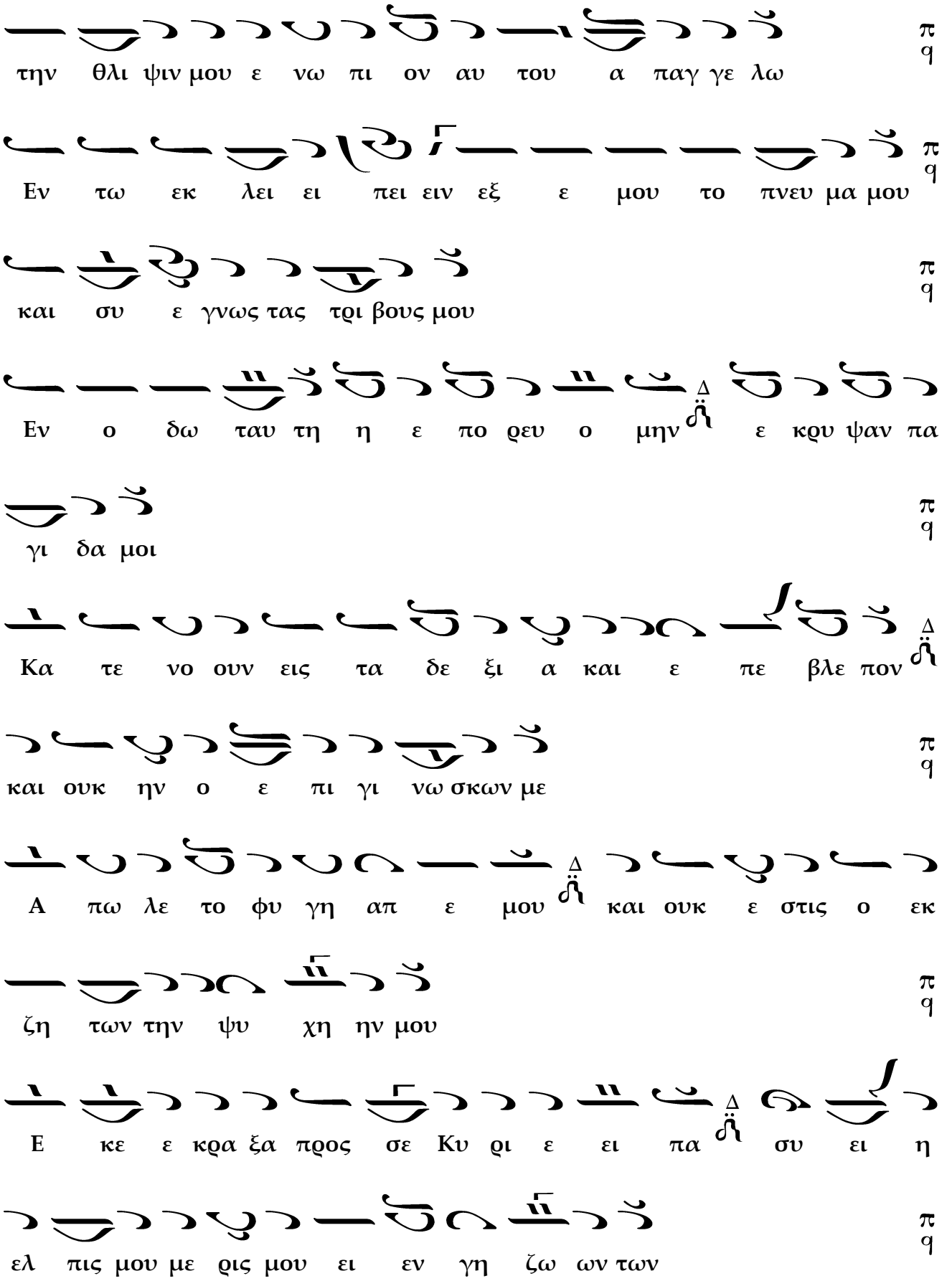
ἕτερον· Ἦχος 𝅘𝅥 Πα

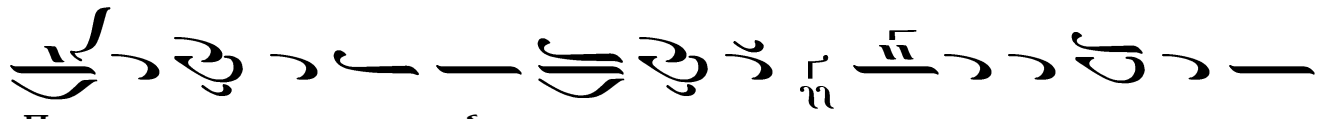


Ἦχος δ Πα


Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ραν
πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
π
q
Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι
ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι ι
αις
Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των
Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη σαν


ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην
π
q
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την
ψυ χη ην μου
π
q
Φυ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι ι αν
π
q
Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι
κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω
π
q
Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου προς
Κυ ρι ον ε δε η η θην
π
q
Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου


την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Εν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ ψαν πα
γι δα μοι
Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στις ο εκ
ζη των την ψυ χη ην μου
Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η
ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

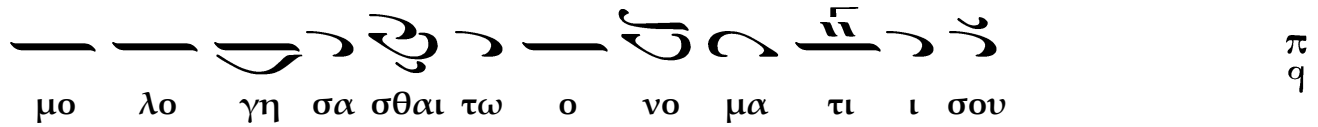

Προ ο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει

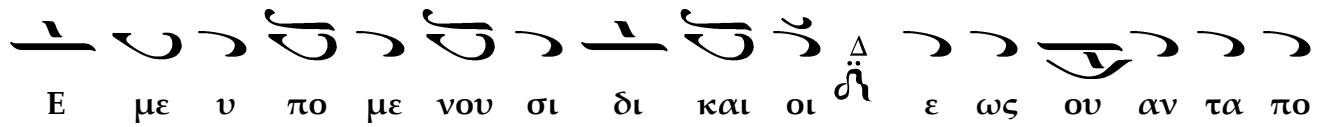

νω θην σφο ο δρα


Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι

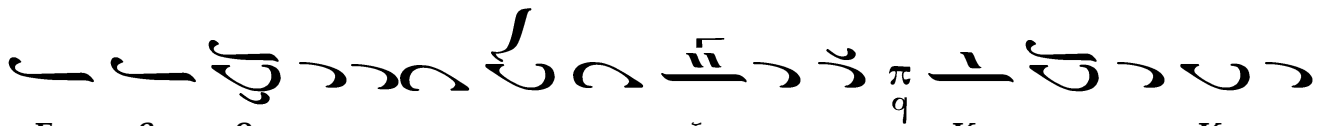

ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε


Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε ξο

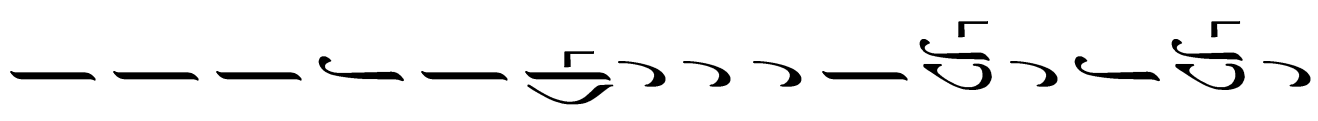

μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου


Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο


δω ως μοι

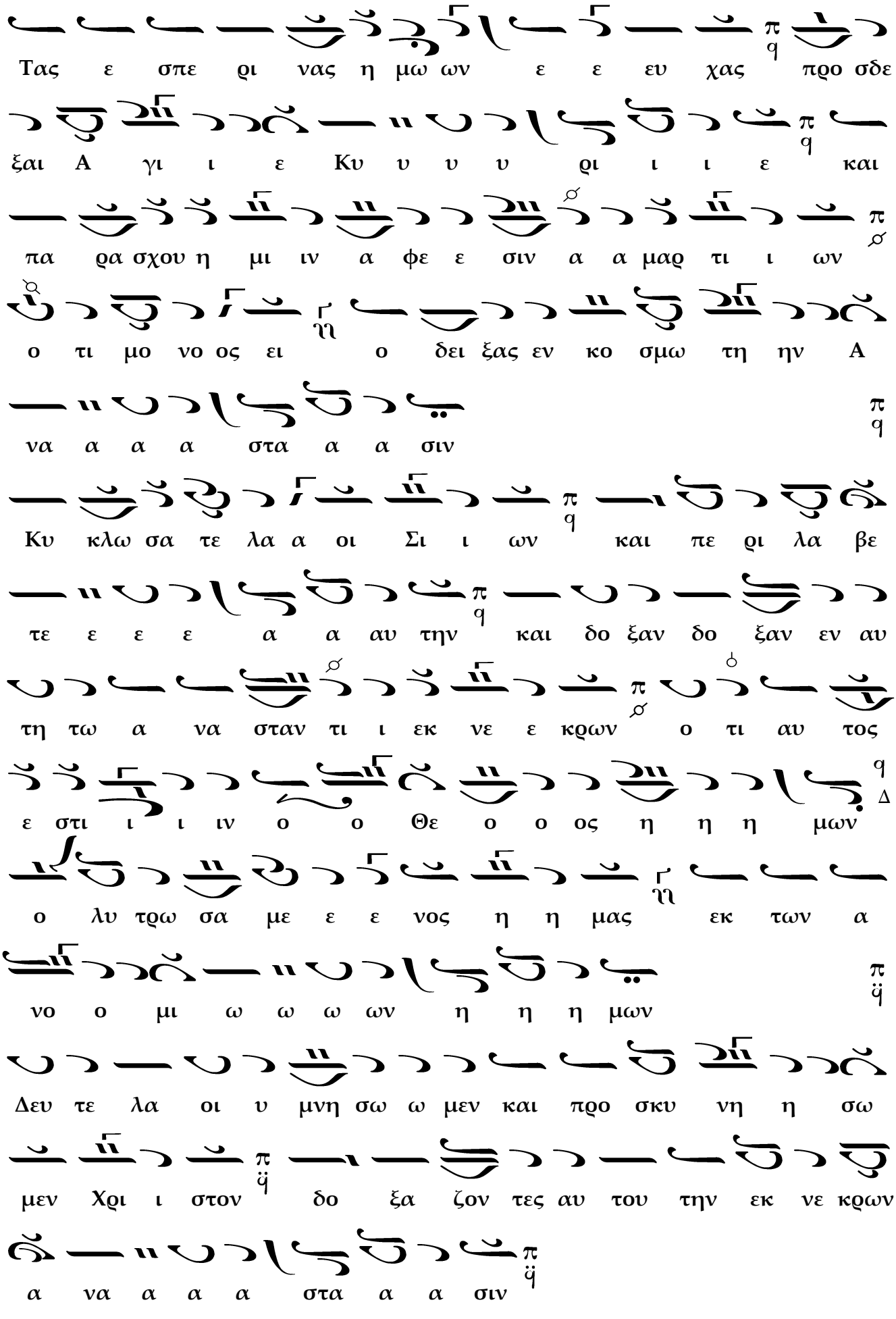

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα α σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

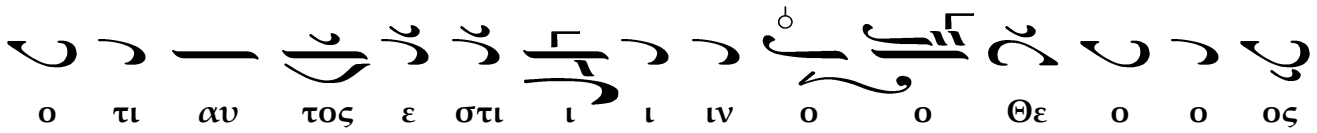

ε ει σα κου σον της φω νη ης μου

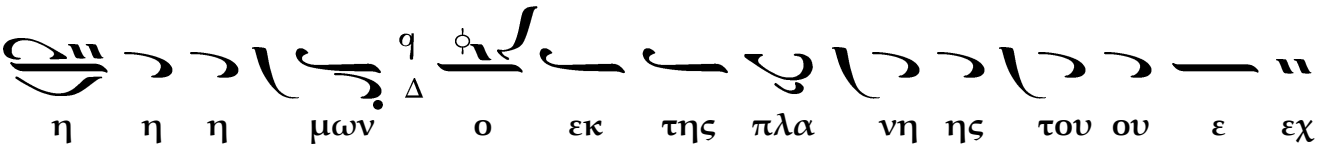

Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την φω

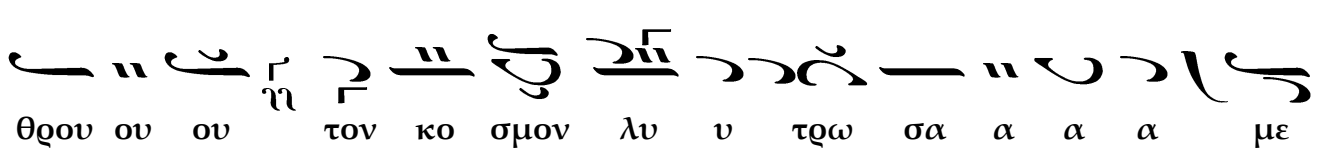

νην της δε η σε ω ως μου

Ἀναστάσιμα Ἦχος ⸗ Πα ⸗

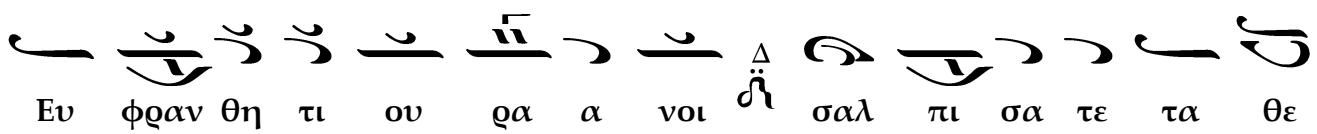


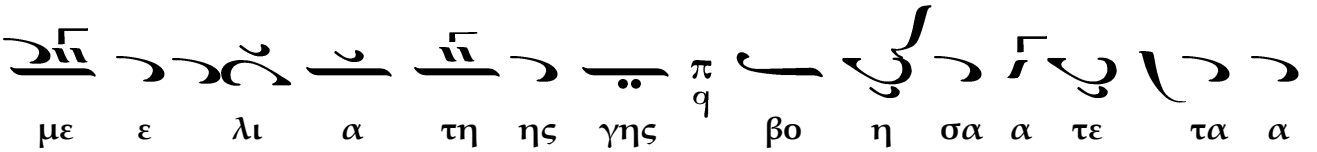

ο τι αυ τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος

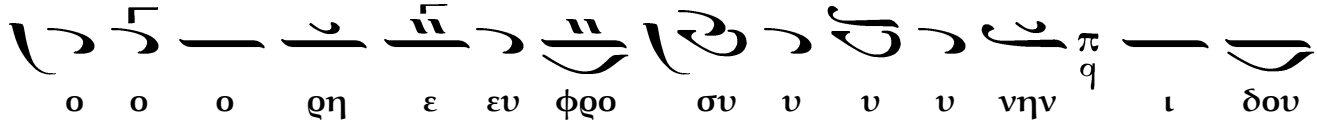

η η η μων ο εκ της πλα νη ης του ου ε εχ

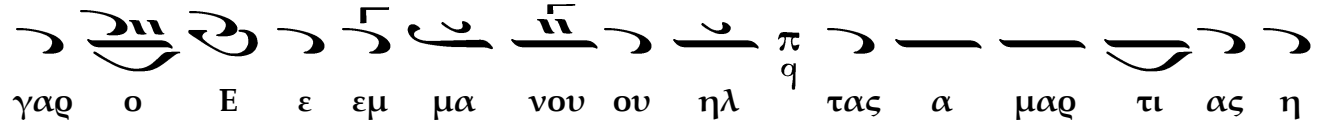

θρου ου ου τον κο σμον λυ υ τρω σα α α α με

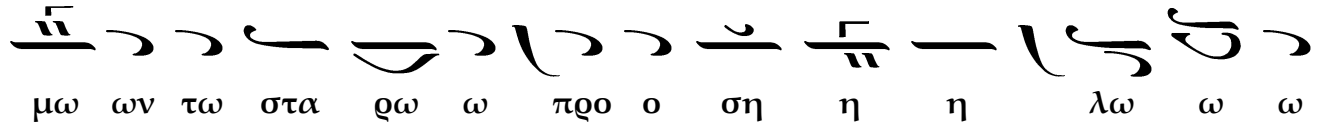

ε ε νος

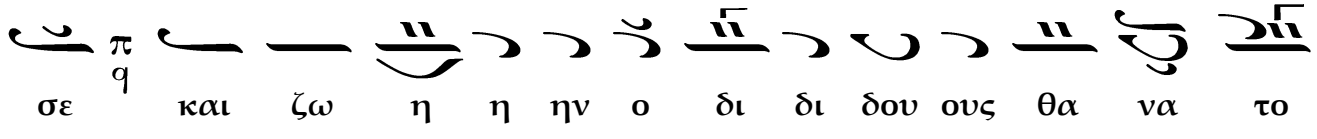

Ευ φραν θη τι ου ρα α νοι σαλ πι σα τε τα θε

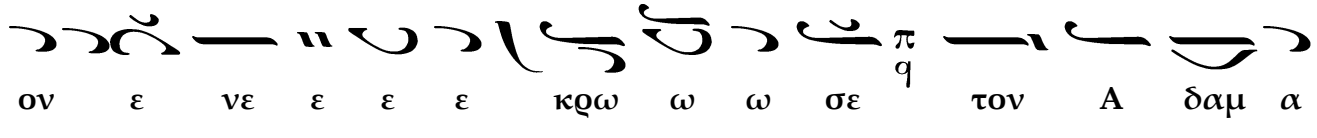

με ε λι α τη ης γης βο η σα α τε τα α

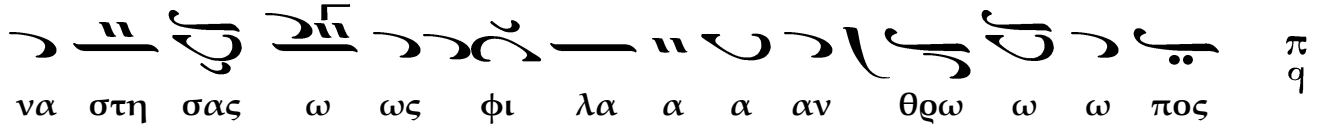

ο ο ο ρη ε ευ φρο συ υ υ υ νην ι δου

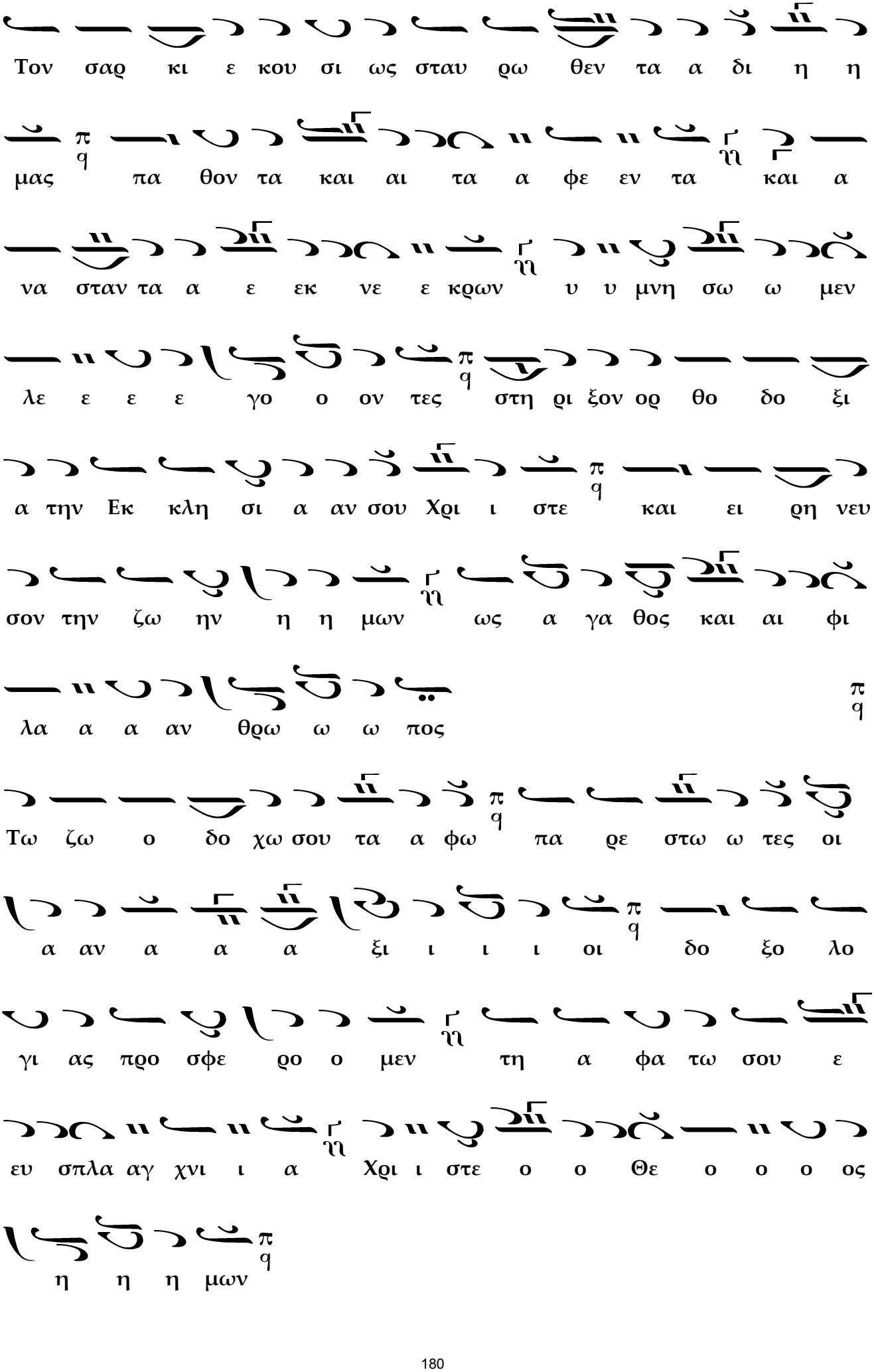

γαρ ο Ε ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η

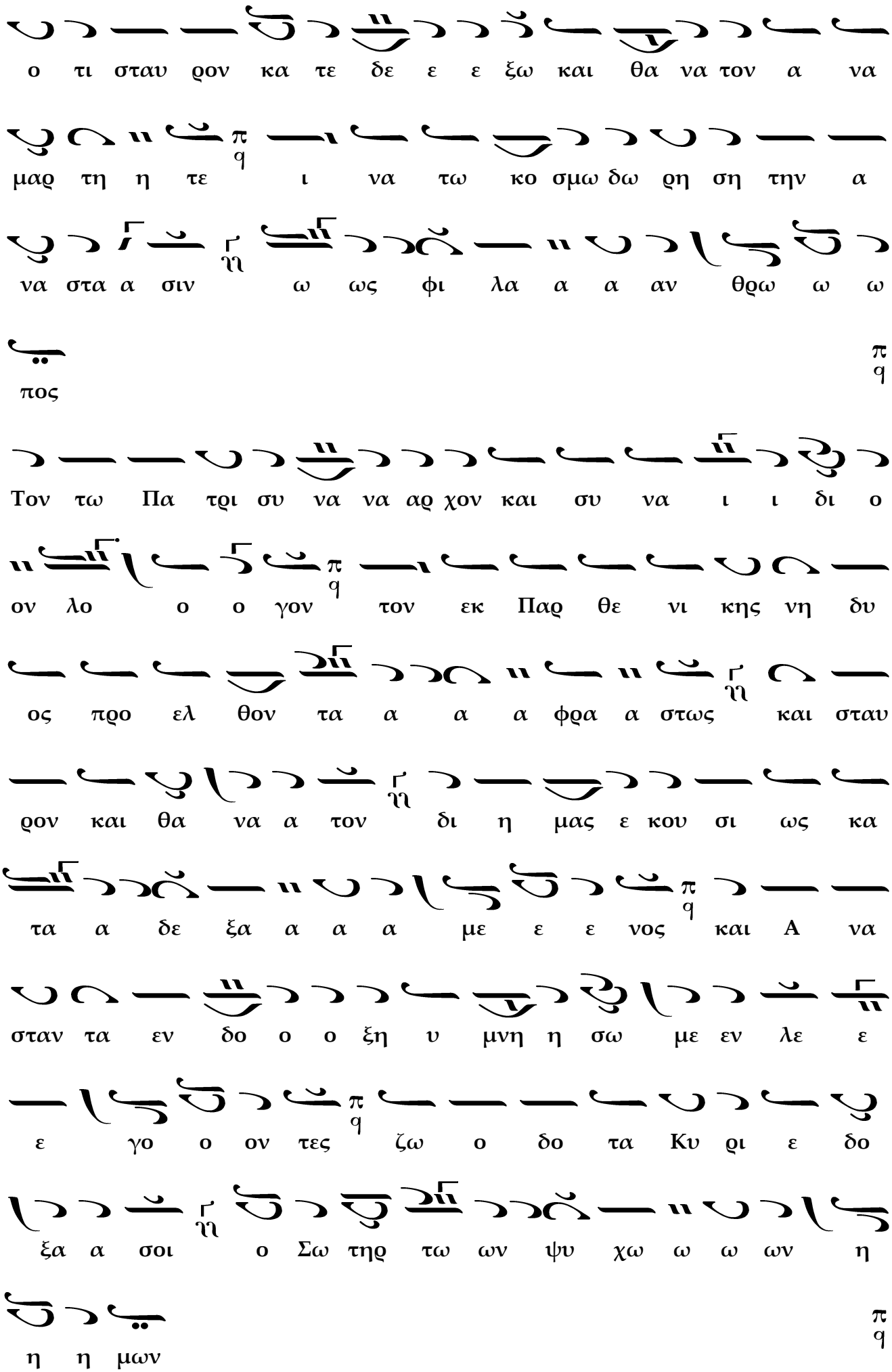

μω ων τω στα ρω ω προ ο ση η η λω ω ω

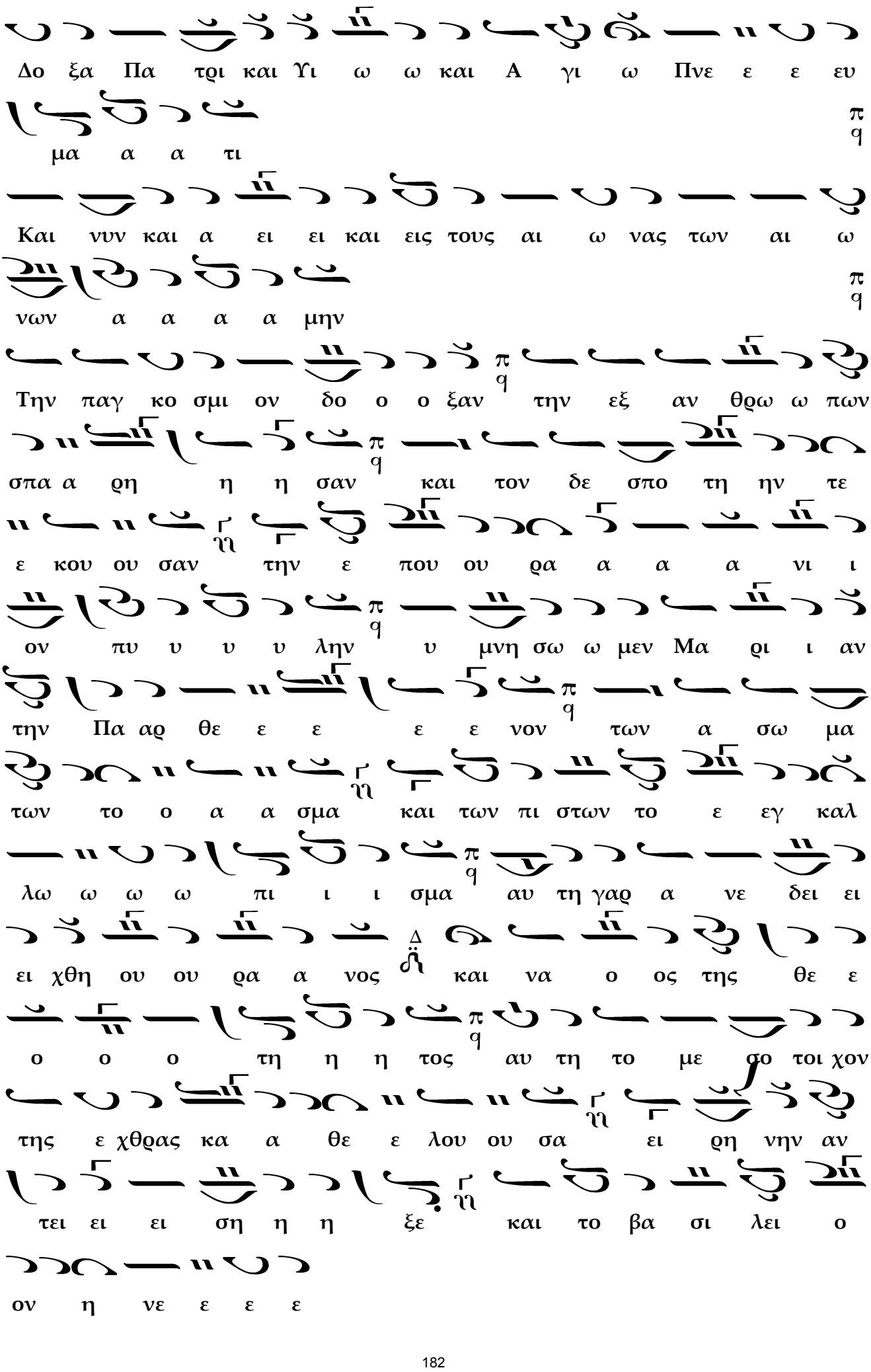

σε και ζω η η ην ο δι δι δου ους θα να το

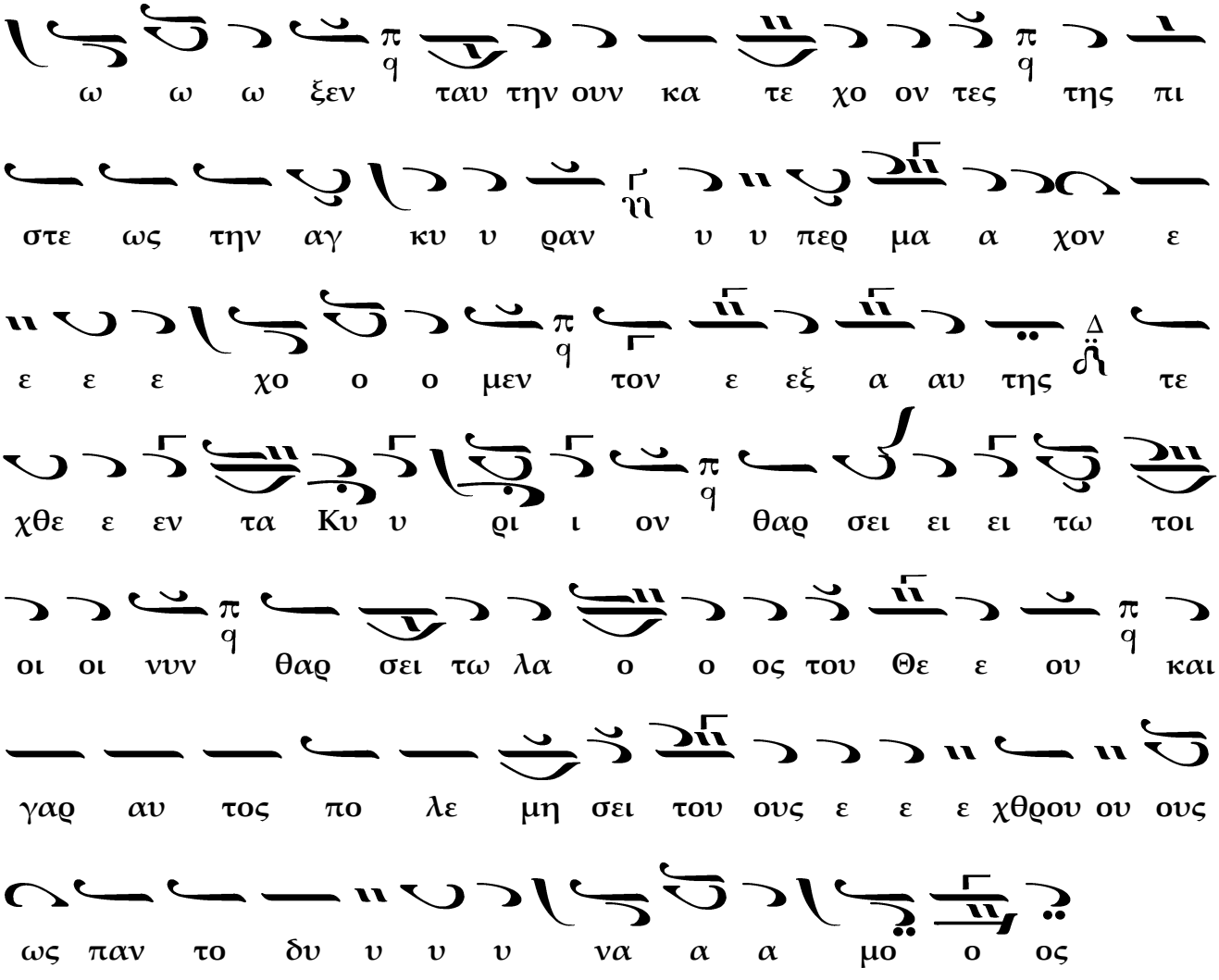

ον ε νε ε ε ε κρω ω ω σε τον Α δαμ α


να στη σας ω ως φι λα α α αν θρω ω ω πος


Τον σαρ κι ε κου σι ως σταυ ρω θεν τα α δι η η
μας πα θον τα και αι τα α φε εν τα και α
να σταν τα α ε εκ νε ε κρων υ υ μνη σω ω μεν
λε ε ε ε γο ο ον τες στη ρι ξον ορ θο δο ξι
α την Εκ κλη σι α αν σου Χρι ι στε και ει ρη νευ
σον την ζω ην η η μων ως α γα θος και αι φι
λα α α αν θρω ω ω πος
Τω ζω ο δο χω σου τα α φω πα ρε στω ω τες οι
α αν α α α ξι ι ι ι οι δο ξο λο
γι ας προ σφε ρο ο μεν τη α φα τω σου ε
ευ σπλα αγ χνι ι α Χρι ι στε ο ο Θε ο ο ο ος
η η η μων
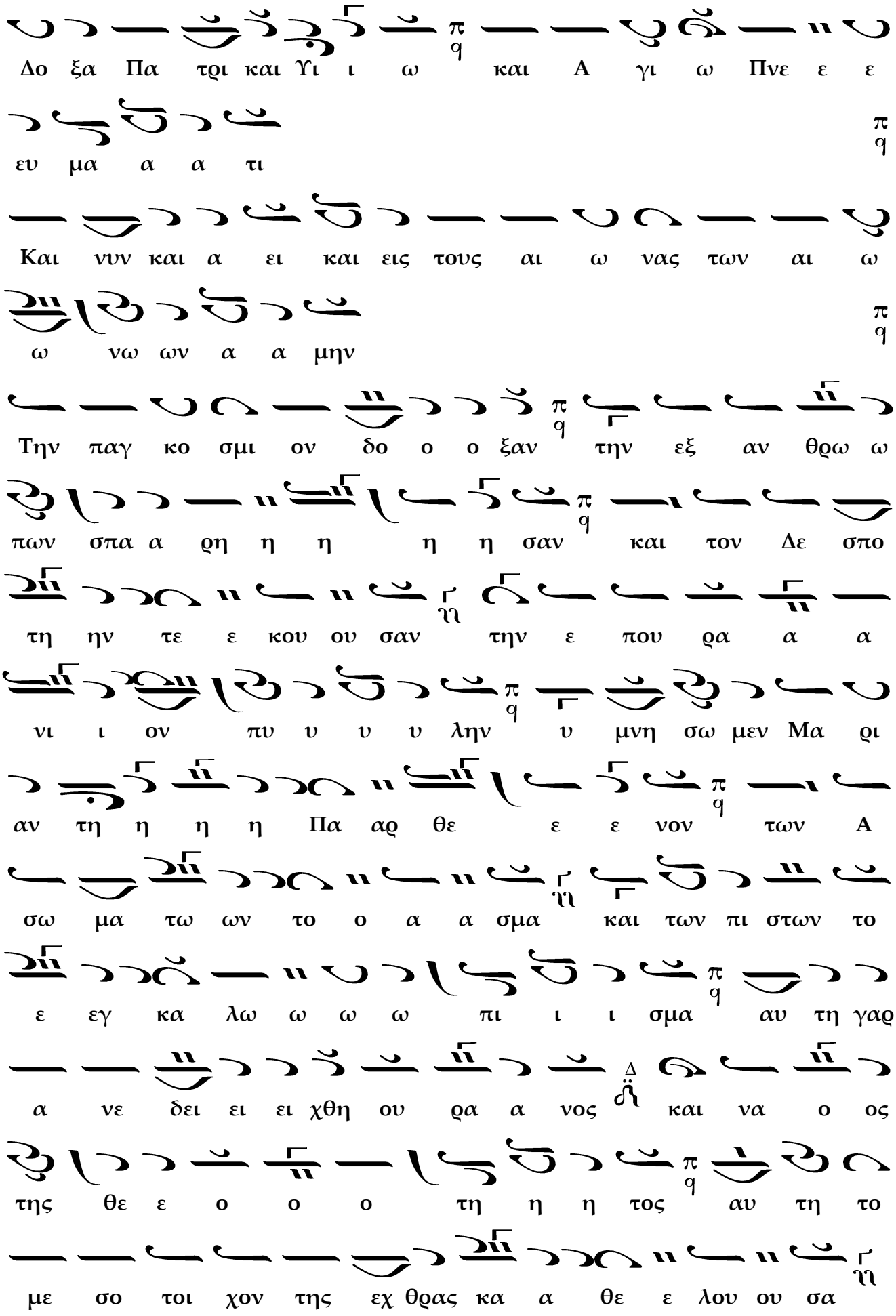

ο τι σταυ ρον κα τε δε ε ε ξω και θα να τον α να
μαρ τη η τε ι να τω κο σμω δω ρη ση την α
να στα α σιν ω ως φι λα α α αν θρω ω ω
πος
Τον τω Πα τρι συ να να αρ χον και συ να ι ι δι ο
ον λο ο ο γον τον εκ Παρ θε νι κης νη δυ
ος προ ελ θον τα α α α φρα α στως και σταυ
ρον και θα να α τον δι η μας ε κου σι ως κα
τα α δε ξα α α α με ε ε νος και Α να
σταν τα εν δο ο ο ξη υ μνη η σω με εν λε ε
ε γο ο ον τες ζω ο δο τα Κυ ρι ε δο
ξα α σοι ο Σω τηρ τω ων ψυ χω ω ω ων η
η η μων

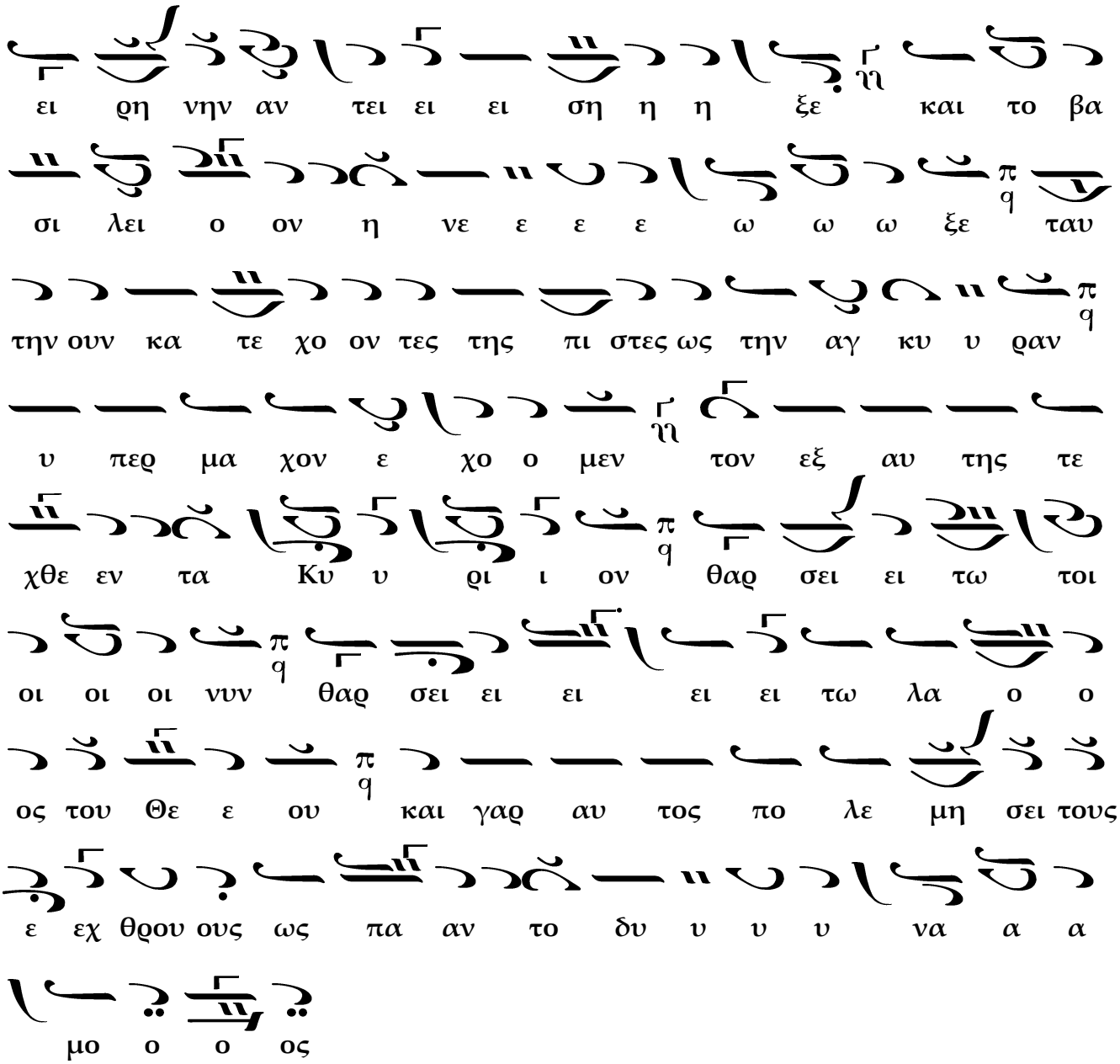

Δο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε ε ευ
μα α α τι
Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α α α α μην
Την παγ κο σμι ον δο ο ο ξαν την εξ αν θρω ω πων
σπα α ρη η η σαν και τον δε σπο τη ην τε
ε κου ου σαν την ε που ου ρα α α α νι ι
ον πυ υ υ υ λην υ μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν
την Πα αρ θε ε ε ε ε νον των α σω μα
των το ο α α σμα και των πι στων το ε εγ καλ
λω ω ω ω πι ι ι σμα αυ τη γαρ α νε δει ει
ει χθη ου ου ρα α νος και να ο ος της θε ε
ο ο ο τη η η τος αυ τη το με σο τοι χον
της ε χθρας κα α θε ε λου ου σα ει ρη νην αν
τει ει ει ση η η ξε και το βα σι λει ο
ον η νε ε ε ε


ω ω ω ξεν ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι
στε ως την αγ κυ υ ραν υ υ περ μα α χον ε
ε ε ε χο ο ο μεν τον ε εξ α αυ της τε
χθε ε εν τα Κυ υ ρι ι ον θαρ σει ει ει τω τοι
οι οι νυν θαρ σει τω λα ο ο ος του Θε ε ου και
γαρ αυ τος πο λε μη σει του ους ε ε ε χθρου ου ους
ως παν το δυ υ υ υ να α α μο ο ος

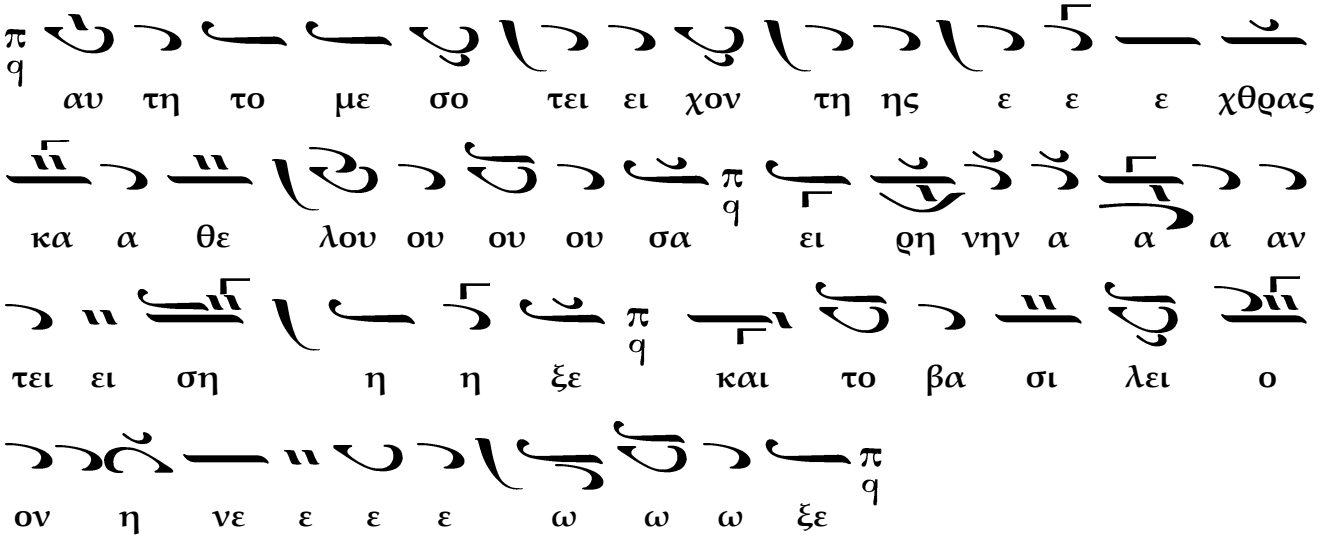


ἕτερον· Ἦχος 𝄽 Πα
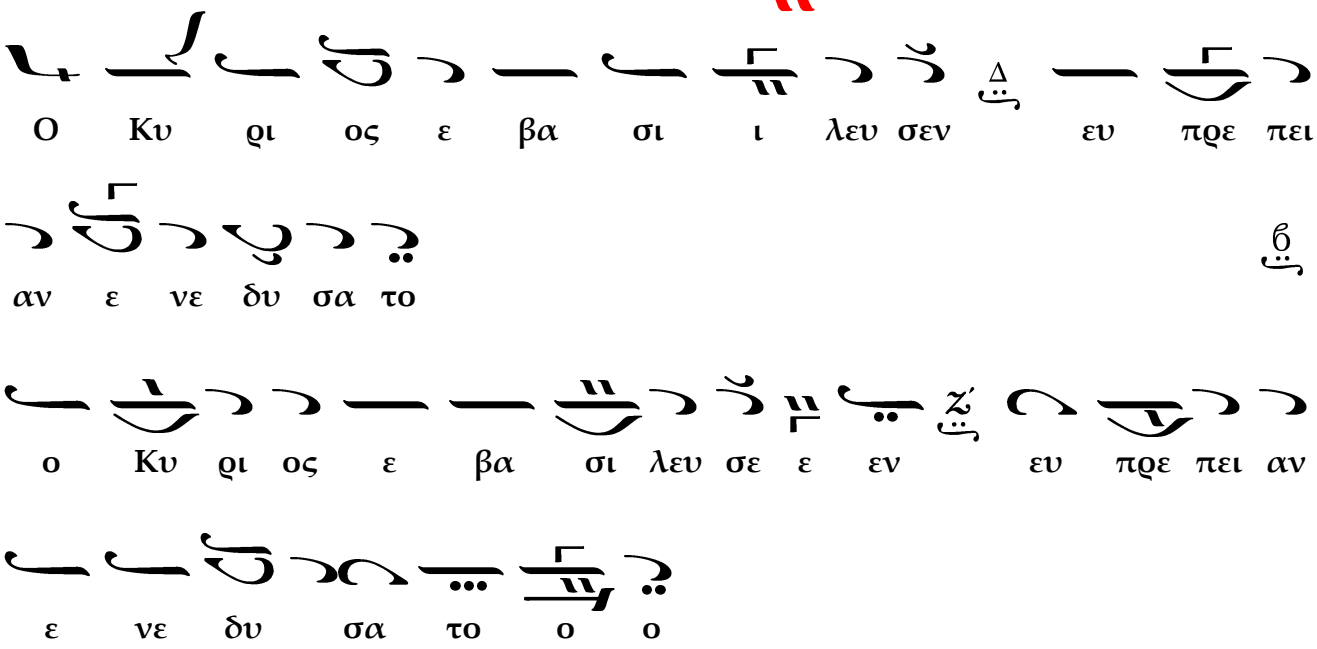



ει ρη νην αν τει ει ει ση η η ξε και το βα
σι λει ο ον η νε ε ε ε ω ω ω ξε ταυ
την ουν κα τε χο ον τες της πι στες ως την αγ κυ υ ραν
υ περ μα χον ε χο ο μεν τον εξ αυ της τε
χθε εν τα Κυ υ ρι ι ον θαρ σει ει τω τοι
οι οι οι νυν θαρ σει ει ει ει ει τω λα ο ο
ος του Θε ε ου και γαρ αυ τος πο λε μη σει τους
ε εχ θρου ους ως πα αν το δυ υ υ υ να α α
μο ο ο ος

* καί οὕτω·


αυ τη το με σο τει ει χον τη ης ε ε ε χθρας
κα α θε λου ου ου ου σα ει ρη νην α α α αν
τει ει ση η η ξε και το βα σι λει ο
ον η νε ε ε ε ω ω ω ξε

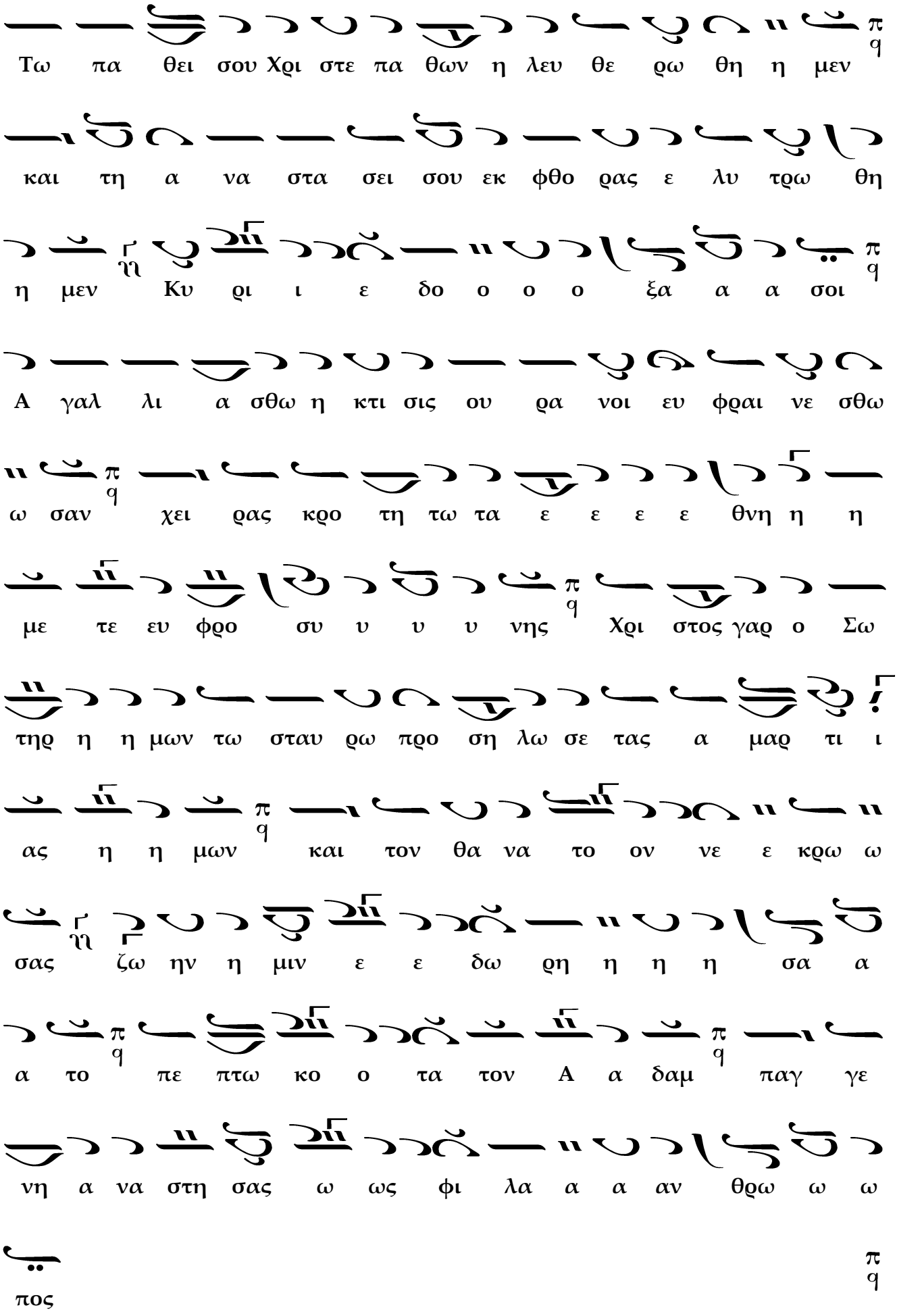
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας Προκείμενον

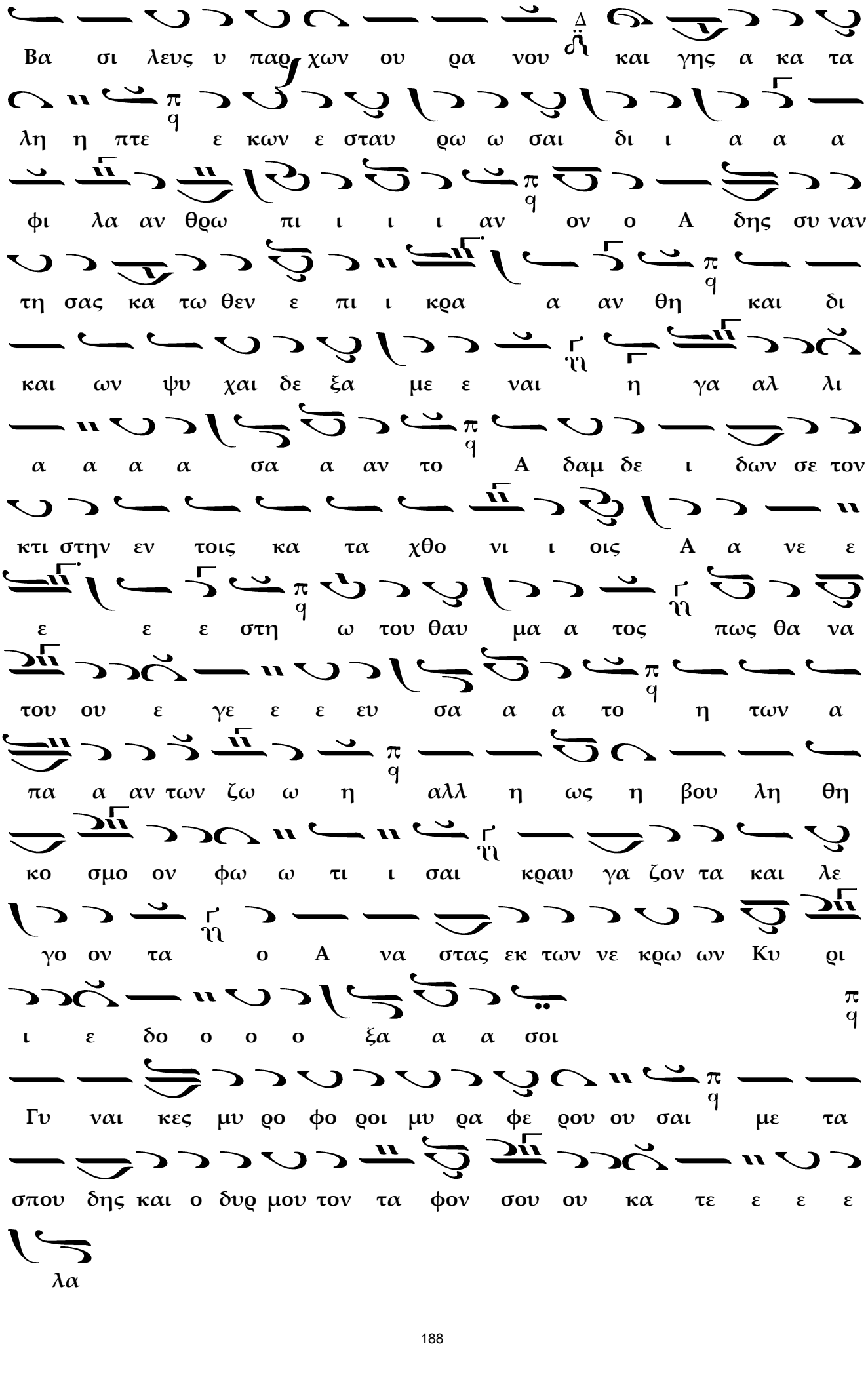
Ἦχος

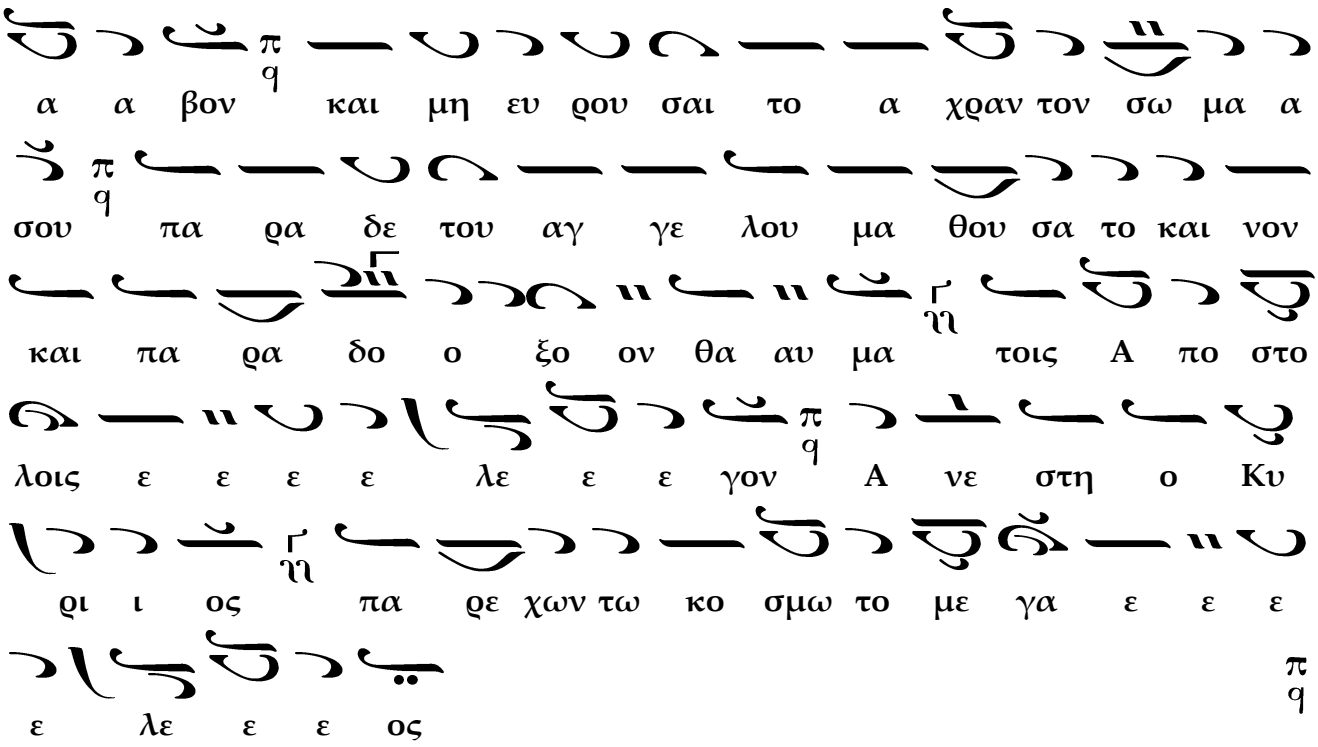




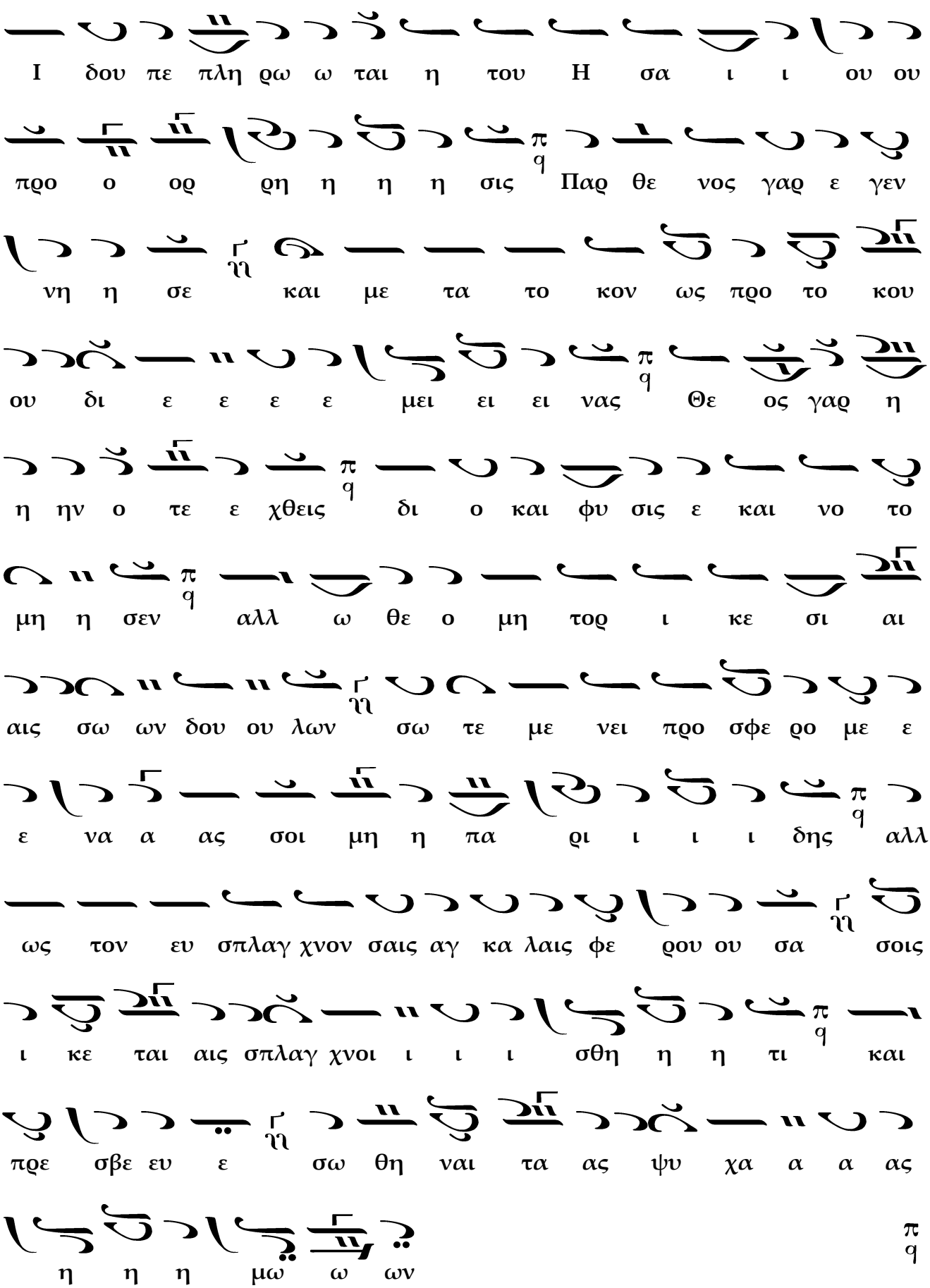
Ἀπόστιχα· Ἦχος ⳾ Πα




Βα σι λευς υ παρ χων ου ρα νου και γης α κα τα
λη η πτε ε κων ε σταυ ρω ω σαι δι ι α α α
φι λα αν θρω πι ι ι ι αν ον ο Α δης συ ναν
τη σας κα τω θεν ε πι ι κρα α αν θη και δι
και ων ψυ χαι δε ξα με ε ναι η γα αλ λι
α α α α σα α αν το Α δαμ δε ι δων σε τον
κτι στην εν τοις κα τα χθο νι ι οις Α α νε ε
ε ε ε στη ω του θαυ μα α τος πως θα να
του ου ε γε ε ε ευ σα α α το η των α
πα α αν των ζω ω η αλλ η ως η βου λη θη
κο σμο ον φω ω τι ι σαι κραυ γα ζον τα και λε
γο ον τα ο Α να στας εκ των νε κρω ων Κυ ρι
ι ε δο ο ο ο ξα α α σοι
Γυ ναι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρου ου σαι με τα
σπου δης και ο δυρ μου τον τα φον σου ου κα τε ε ε ε
λα

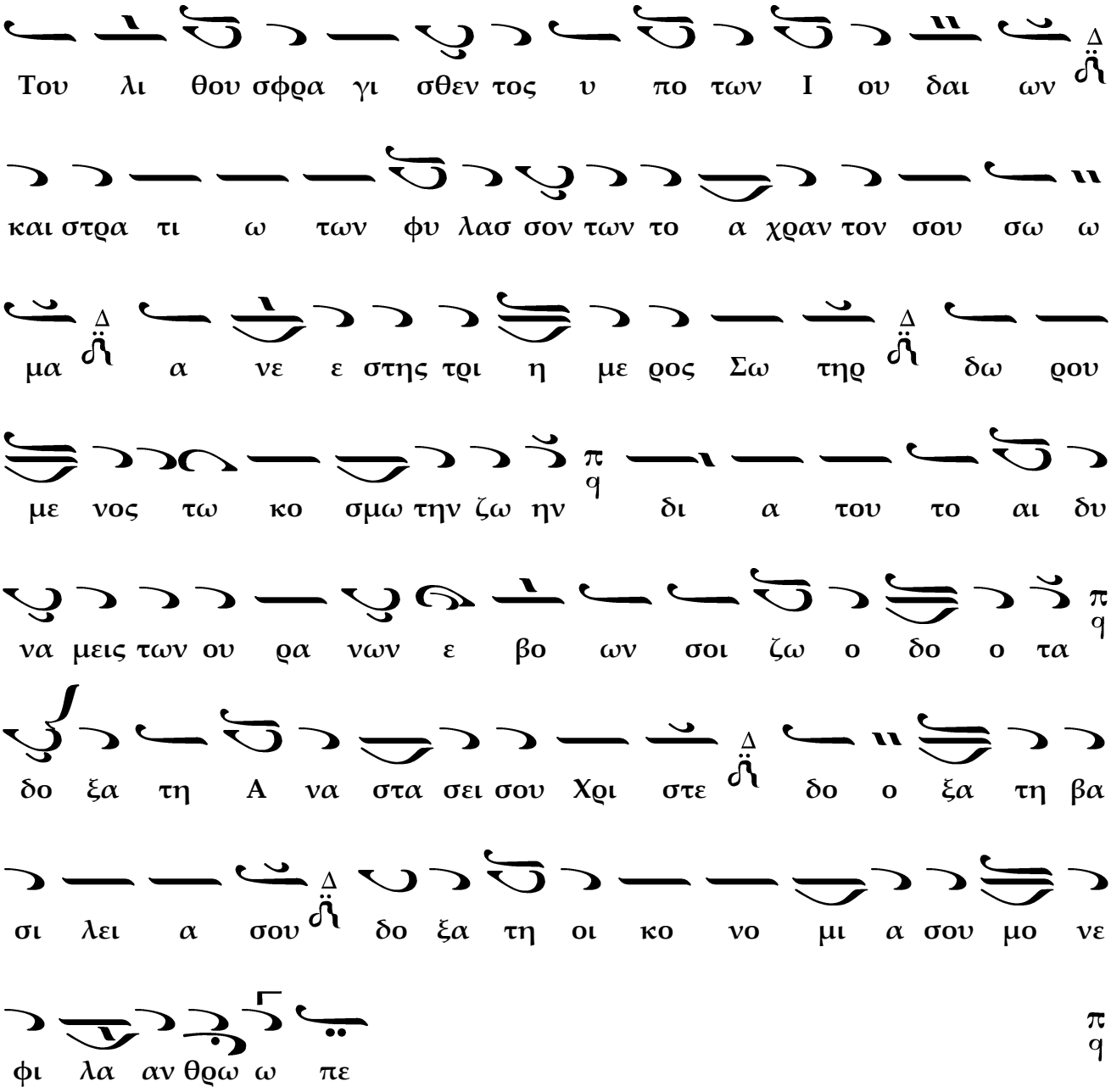

α α βον και μη ευ ρου σαι το α χραν τον σω μα α
σου πα ρα δε του αγ γε λου μα θου σα το και νον
και πα ρα δο ο ξο ον θα αυ μα τοις Α πο στο
λοις ε ε ε ε λε ε ε γον Α νε στη ο Κυ
ρι ι ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε ε
ε λε ε ε ος

Δόξα Και νῦν. Ἦχος ⸗ Πα

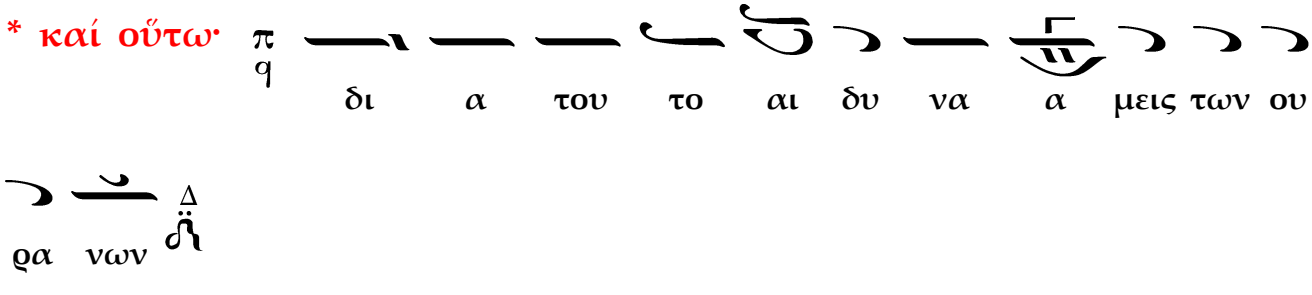


Τροπάριον ἀπολυτίκιον.

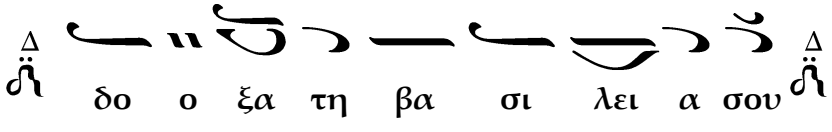
Ἦχος δ Πα



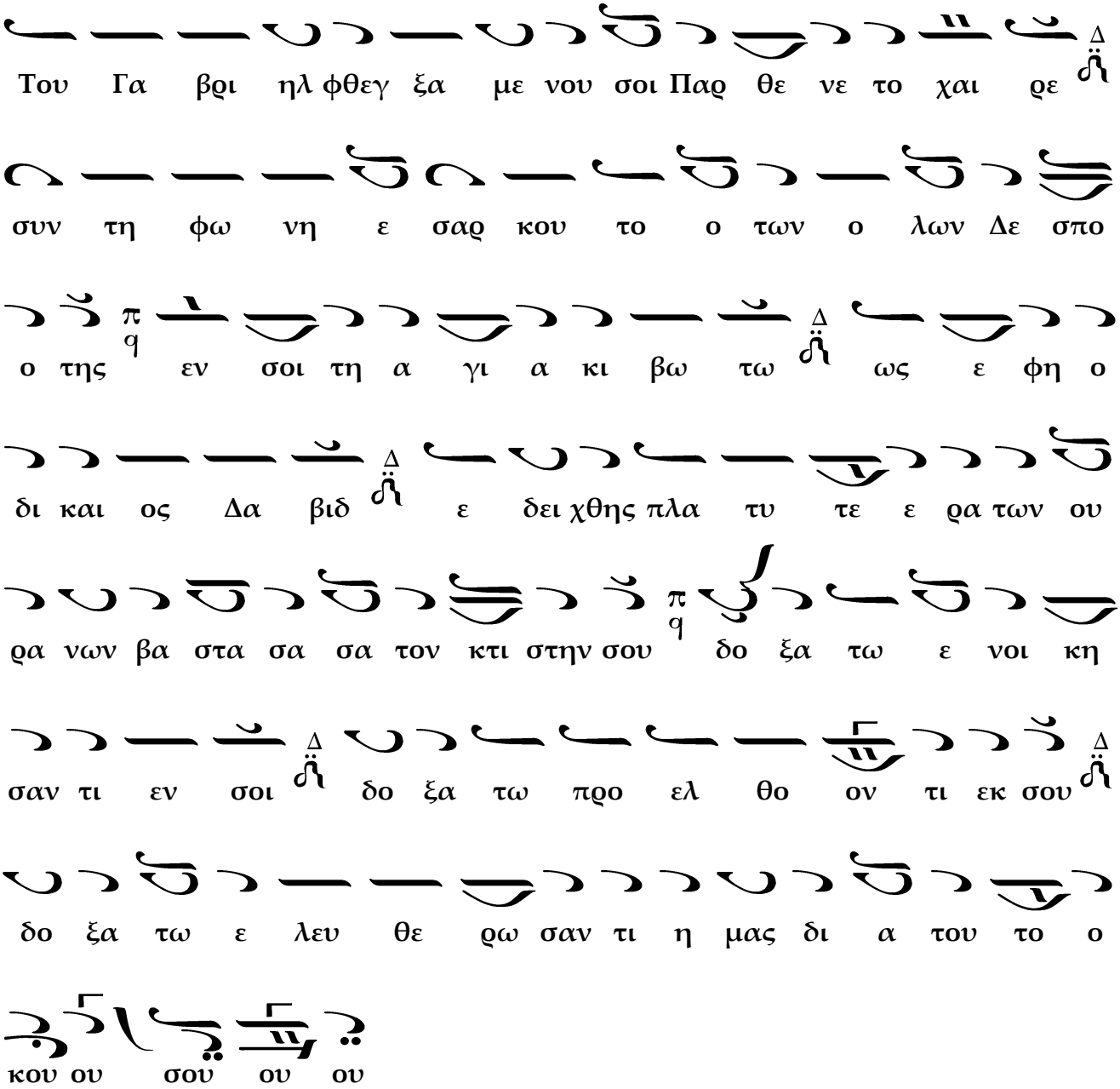
* καί οὕτω·



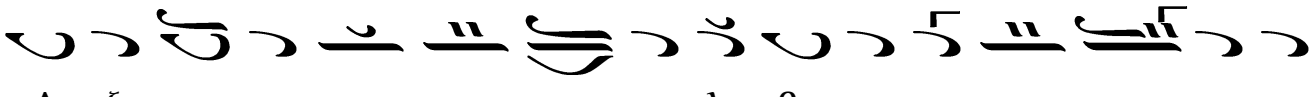
**καί οὕτω·



Θεοτοκίον· Ἦχος δ Πα



Τριαδικά· Ἦχος Βου 



Α ξι ον ε στιν ως α α λη θω ω ω ως τη ην υ



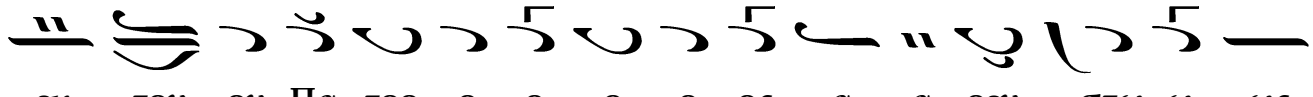
υ περ θε ον υ μνειν Τρι ι α α α δα α ναρ χον Πα



τε ε ρα και πα αν τουρ γο ο ο ο ο ον συ υ να



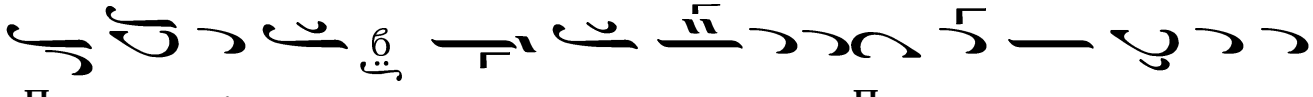
να α αρ χον λο ο ο γον προ αι ω ω νων



εκ του ου Πα τρο ο ο ο ο ος α α ρευ στω ω ως



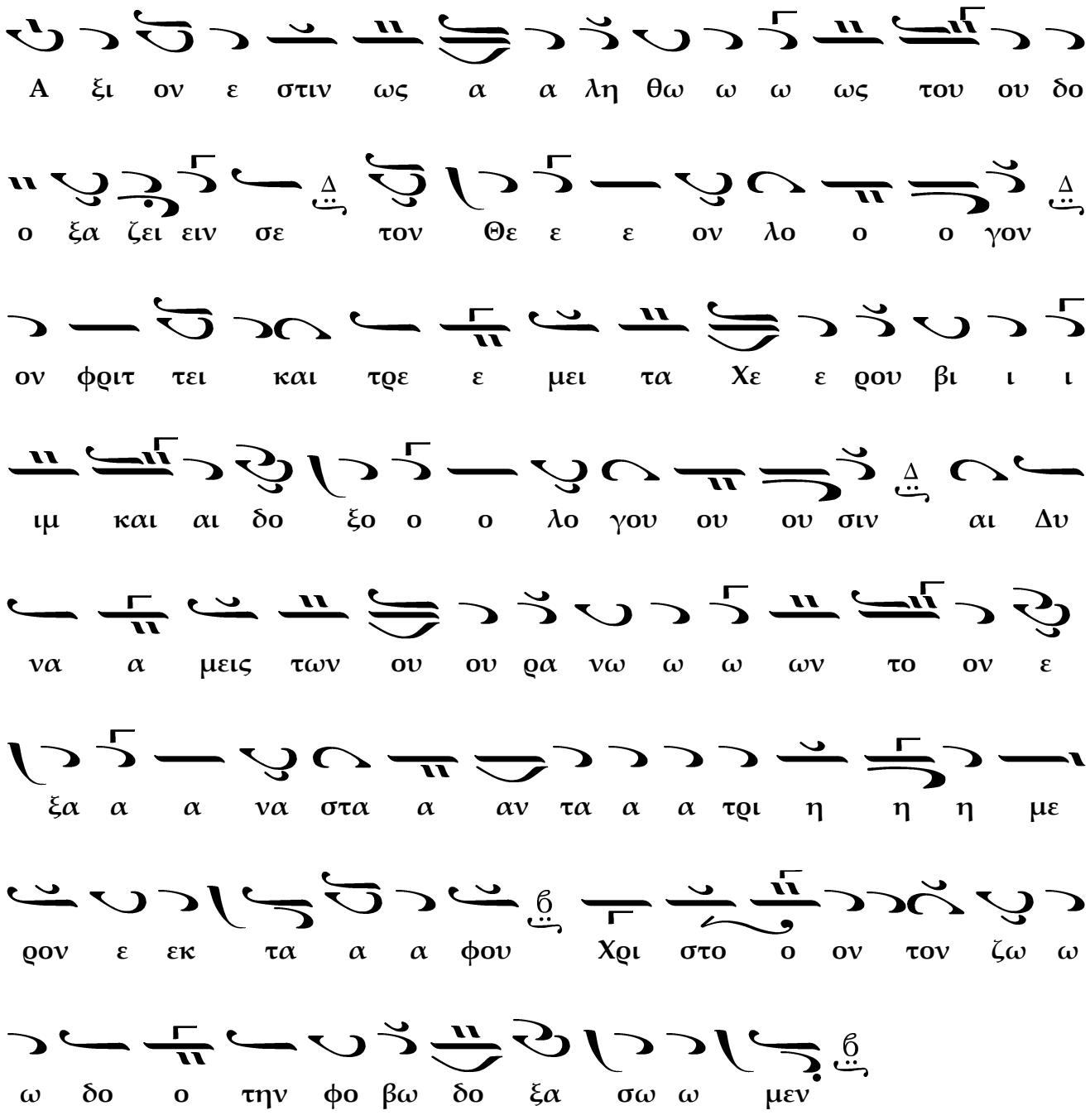
τε χθε ε εν τα α α και το ο ο ο Α γι ο ον

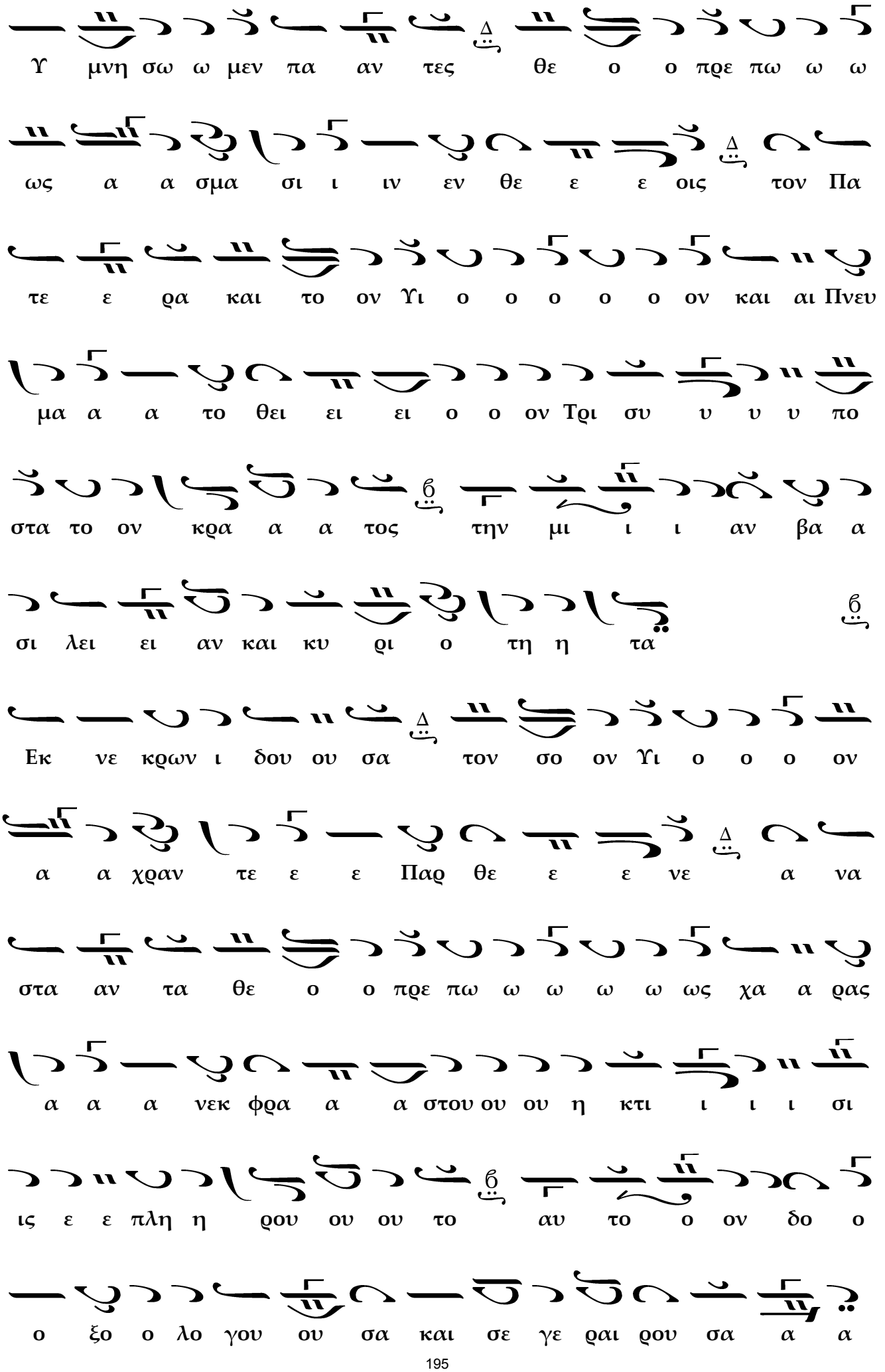


Πνε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α α τρο ος α
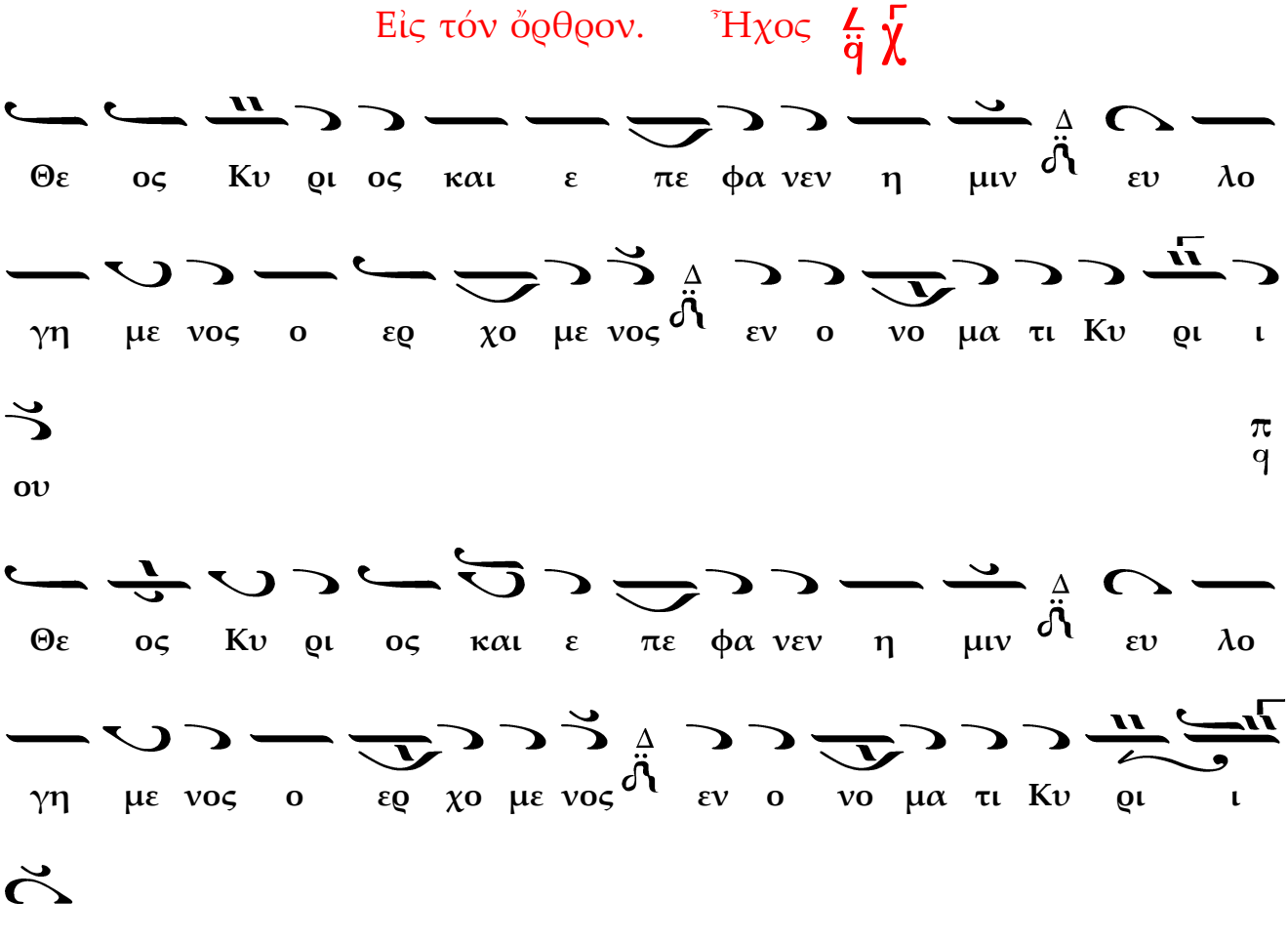


χρο ο νως εκ πο ρευ ο με ε νον


Α ξι ον ε στιν ως α α λη θω ω ω ως του ου δο
ο ξα ζει ειν σε τον Θε ε ε ον λο ο ο γον
ον φριτ τει και τρε ε μει τα Χε ε ρου βι ι ι
ιμ και αι δο ξο ο ο λο γου ου ου σιν αι Δυ
να α μεις των ου ου ρα νω ω ω ων το ον ε
ξα α α να στα α αν τα α α τρι η η η με
ρον ε εκ τα α α φου Χρι στο ο ον τον ζω ω
ω δο ο την φο βω δο ξα σω ω μεν


Υ μνη σω ω μεν πα αν τες θε ο ο πρε πω ω ω
ως α α σμα σι ι ιν εν θε ε ε οις τον Πα
τε ε ρα και το ον Υι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ
μα α α το θει ει ει ο ο ον Τρι συ υ υ υ πο
στα το ον κρα α α τος την μι ι ι αν βα α
σι λει ει αν και κυ ρι ο τη η τα
Εκ νε κρων ι δου ου σα τον σο ον Υι ο ο ο ον
α α χραν τε ε ε Παρ θε ε ε νε α να
στα αν τα θε ο ο πρε πω ω ω ω ως χα α ρας
α α α νεκ φρα α α στου ου ου η κτι ι ι ι σι
ις ε ε πλη η ρου ου ου το αυ το ο ον δο ο
ο ξο ο λο γου ου σα και σε γε ραι ρου σα α α

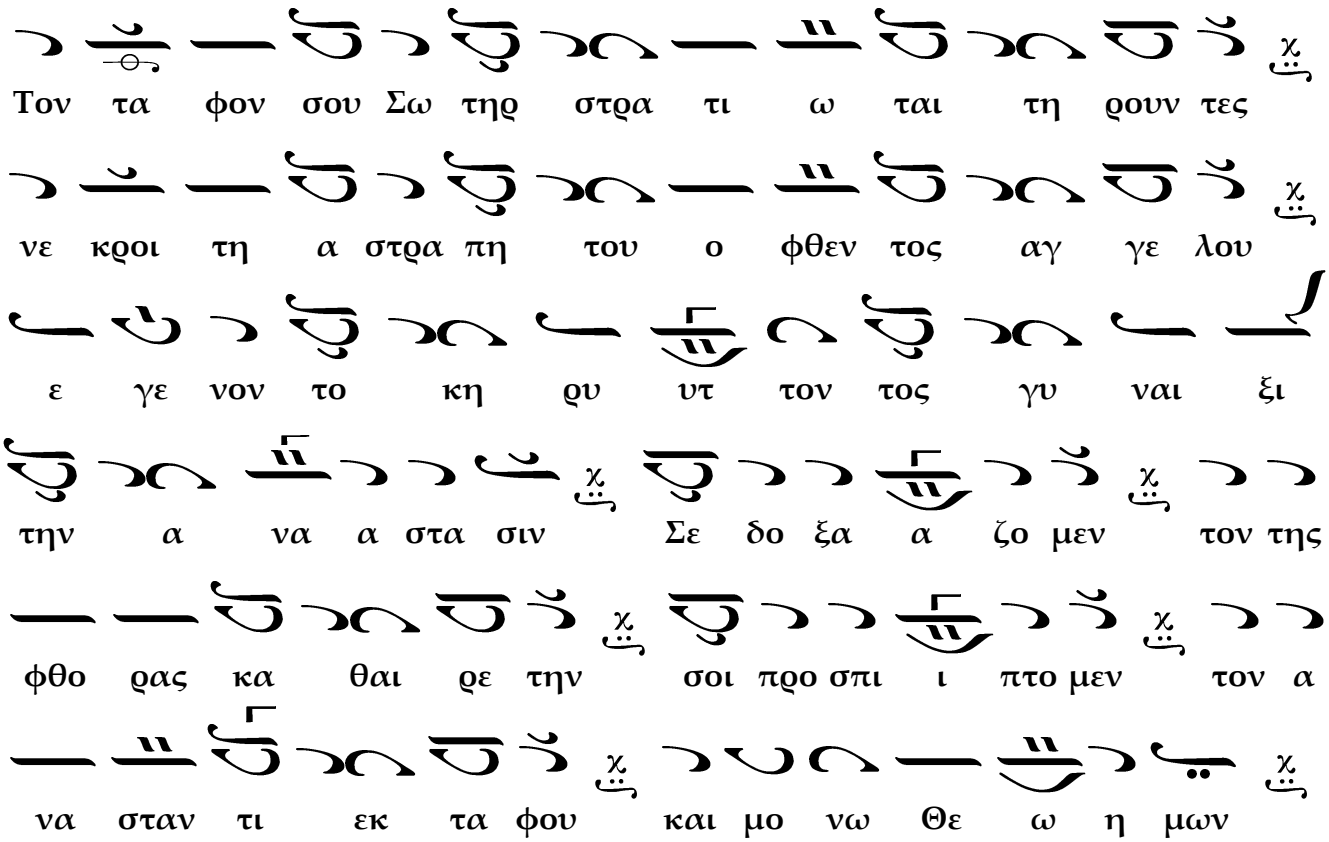
Εἰς τόν ὄρθρον. Ἦχος



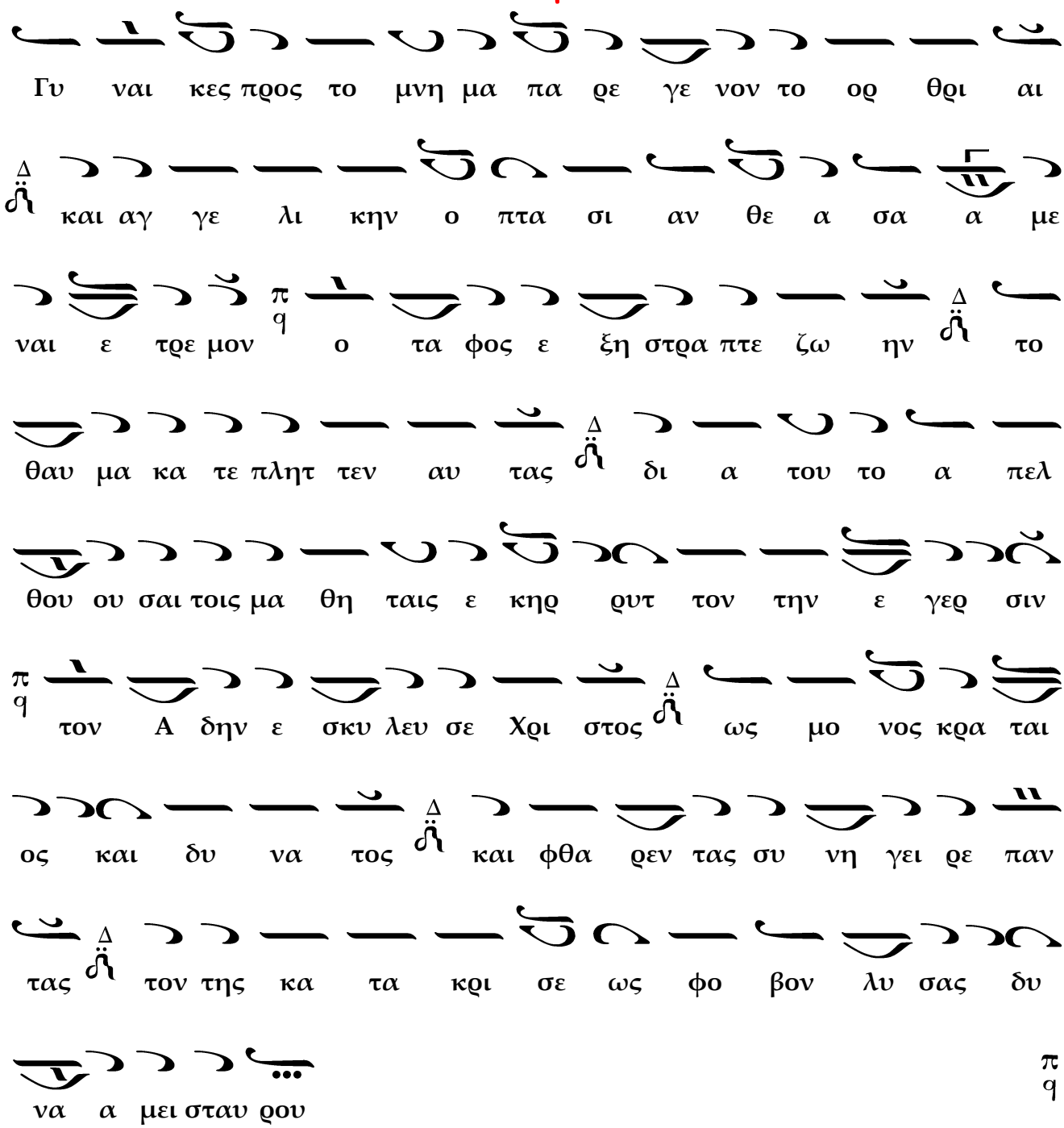
εἶτα τό ἀπολυτίκιον. Τοῦ λίθου σφραφισθέντος κτλ.

Καθίσματα μετά τήν Α' στιχολογίαν.

Ἦχος Κε



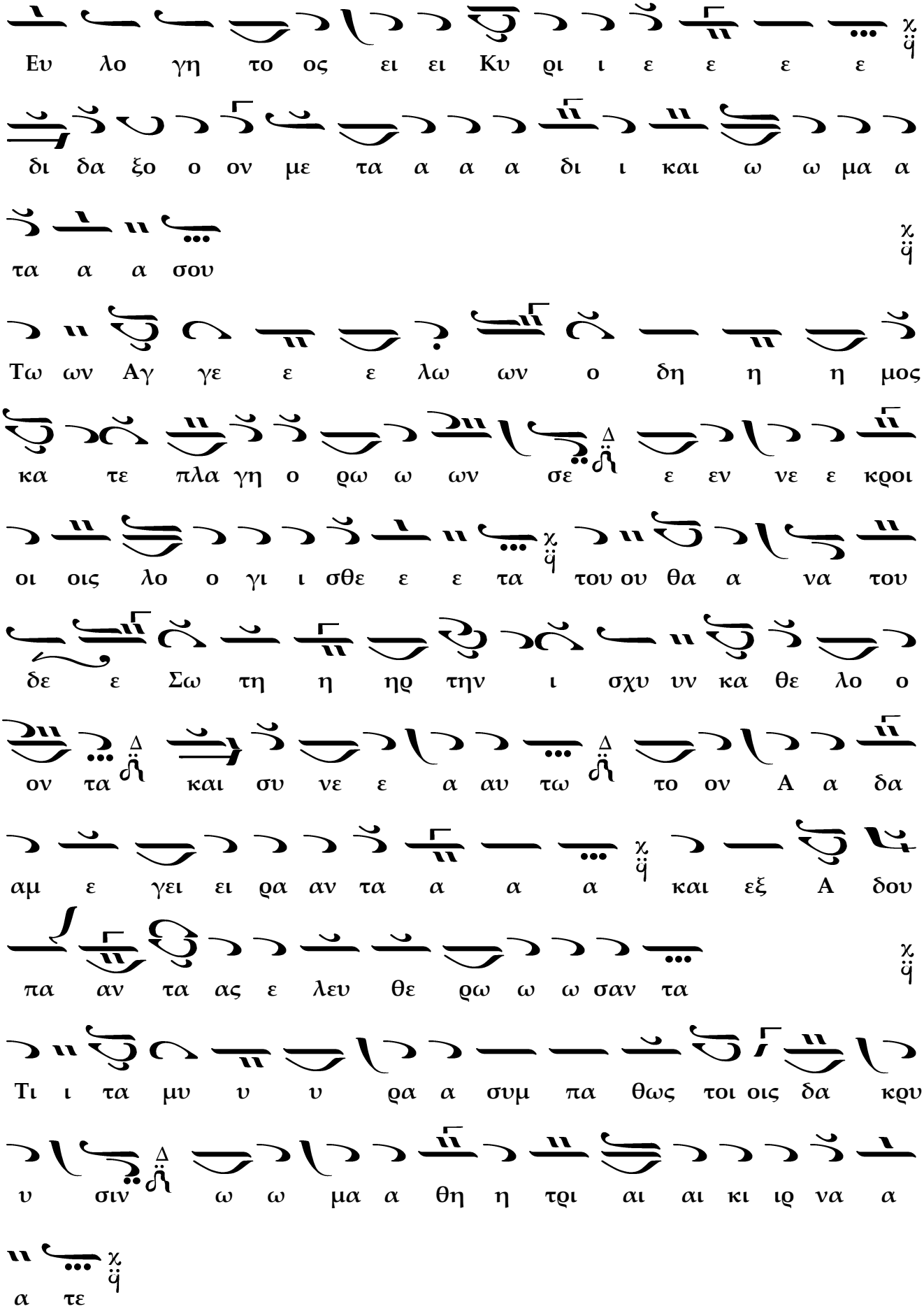
Ἦχος 𝅘𝅥 Πα



* καί οὕτω·



Εὐλογητάρια. Ἦχος λ π ϙ Πα

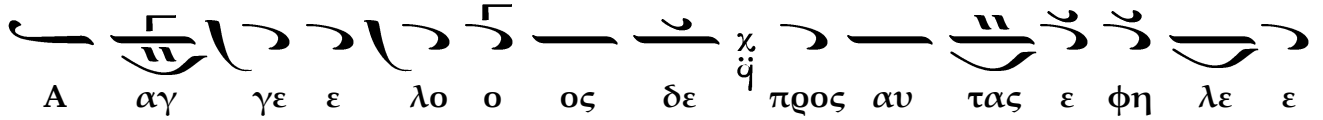



ο ο α στρα α α πτω ων εν τω τα φω ω Αγ γε
ε λος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις μυ υ ρο ο φο
ο ο ροις ι ι δε τε ε υ υ μεις τον τα α
α α φο ον και η η σθη η τε ε ε ο Σω
τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα
τος
Λι α αν πρω ω ω ι μυ ρο φο ροι ε δρα α
μον προς το μνη η μα α σου θρη νο ο λο ο γου ου
ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ τας ο
Αγ γε ε λος και ει ει ει πε θρη νου ο ο και
αι ρος πε ε πα αυ ται μη η κλαι αι ε ε τε ε
ε ε την Α να α α στα α σι ιν δε
Α α πο στο λοις ει ει ει πα τε

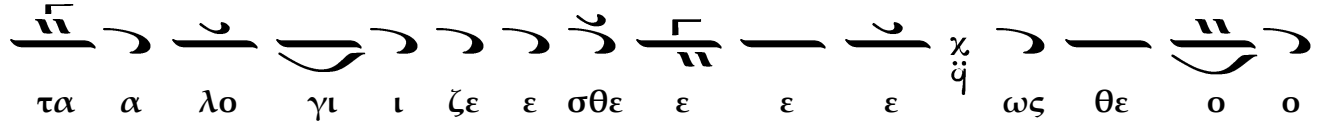

Μυ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι αι κες με

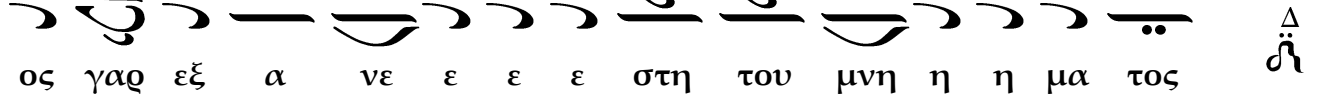

ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου σαι προς το μνη μα

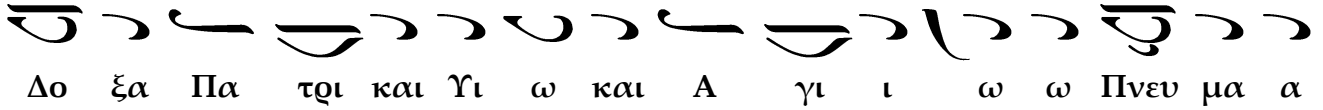

α σου ου ου Σω ω τερ ε ε νη η χου ου ουν το


Α αγ γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε φη λε ε


ε γων τι με τα α νε ε κρων τον ζω ω ω ων

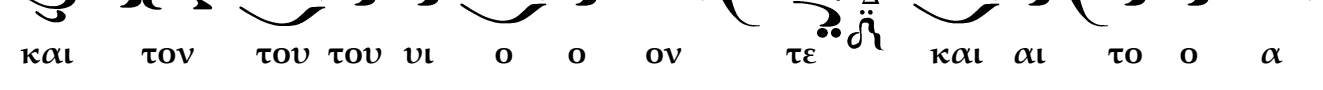

τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ε ως θε ο ο

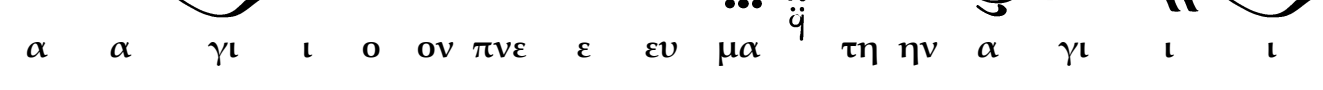

ος γαρ εξ α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

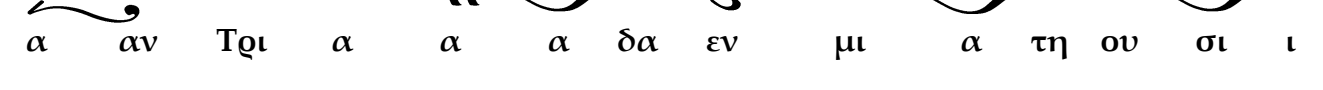

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι ω ω Πνευ μα α


τι ι ι ι

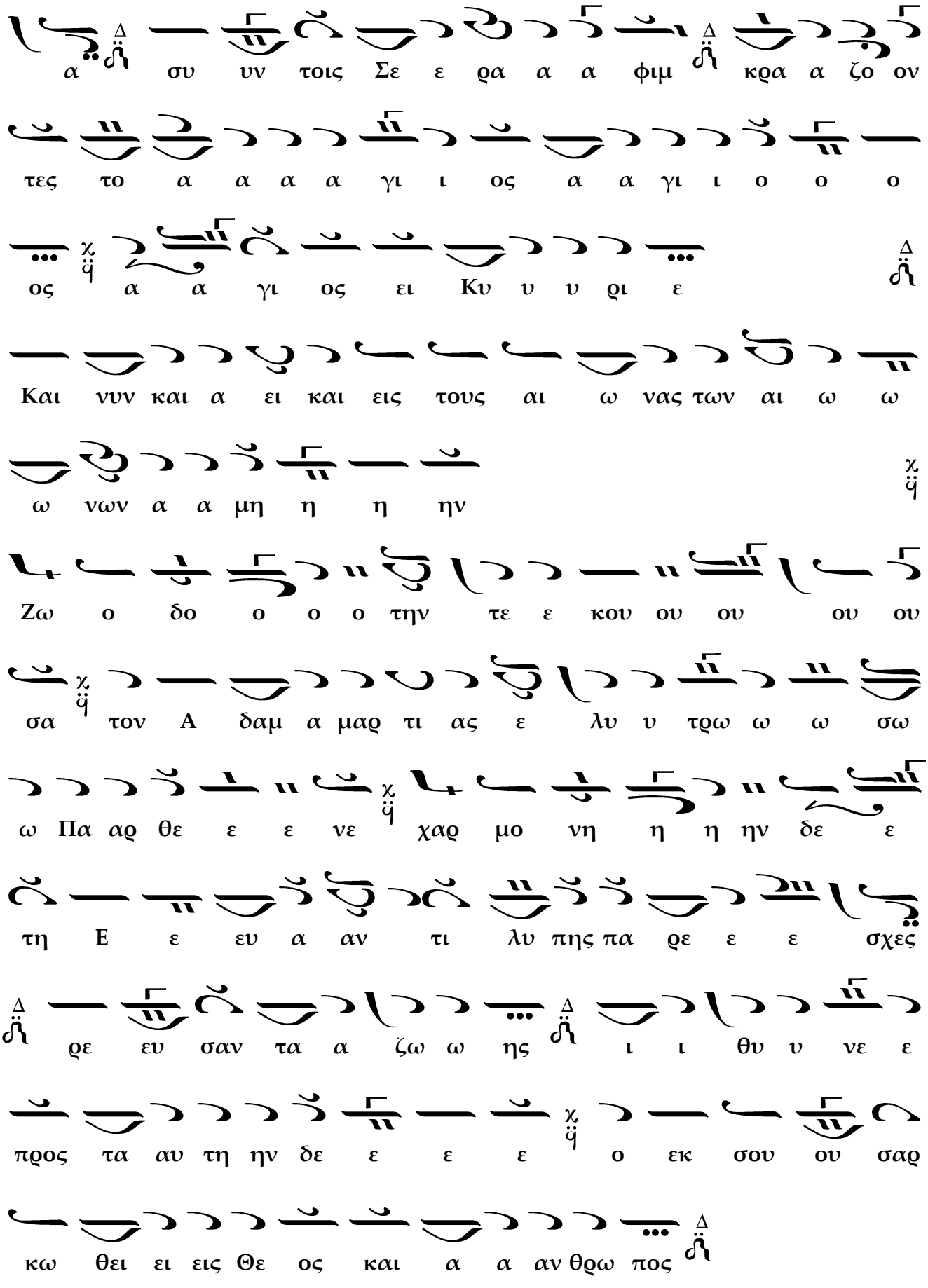

Προ ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα

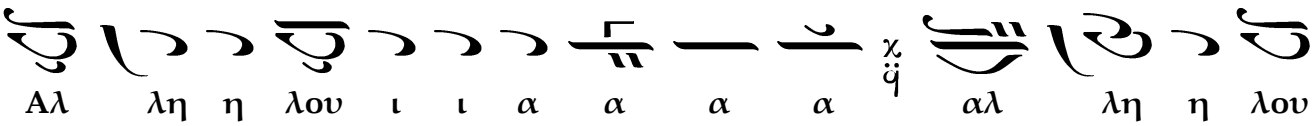

και τον του του υι ο ο ον τε και αι το ο α


α α γι ι ο ον πνε ε ευ μα τη ην α γι ι ι


α αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι


ι


α συ υν τοις Σε ε ρα α α φιμ κρα α ζο ον
τες το α α α α γι ι ος α α γι ι ο ο ο
ος α α γι ος ει Κυ υ υ ρι ε
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω
ω νων α α μη η η ην
Ζω ο δο ο ο ο την τε ε κου ου ου ου ου
σα τον Α δαμ α μαρ τι ας ε λυ υ τρω ω ω σω
ω Πα αρ θε ε ε νε χαρ μο νη η η ην δε ε
τη Ε ε ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε ε σχες
ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε
προς τα αυ τη ην δε ε ε ε ο εκ σου ου σαρ
κω θει ει εις Θε ος και α α αν θρω πος

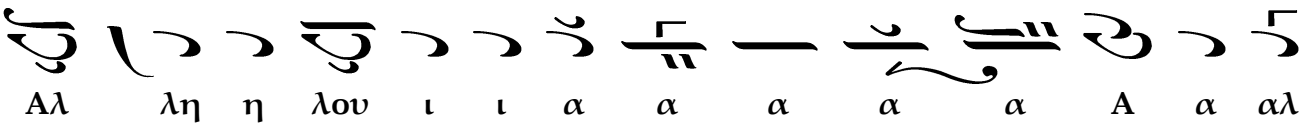




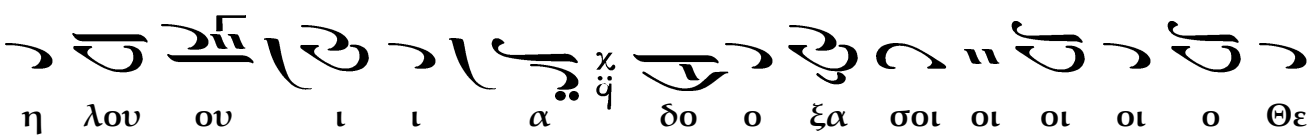


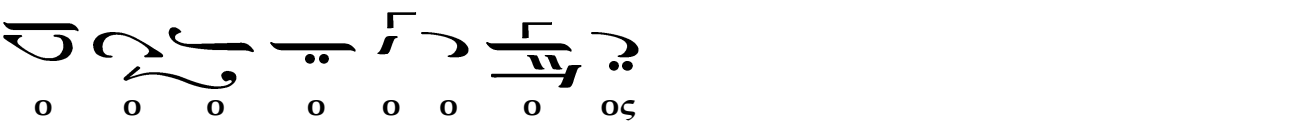
ἐκ β'

τό τρίτον











Μετά τήν Ὑπακοήν οἱ Ἀναβαθμοί.

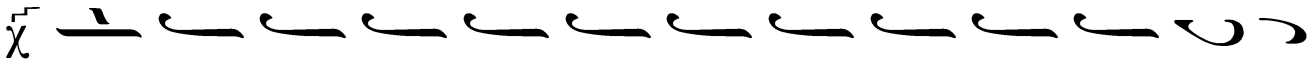
Ἦχος δ Πα χ Ἀντίφωνον Α'.





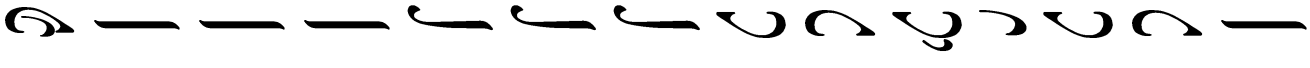


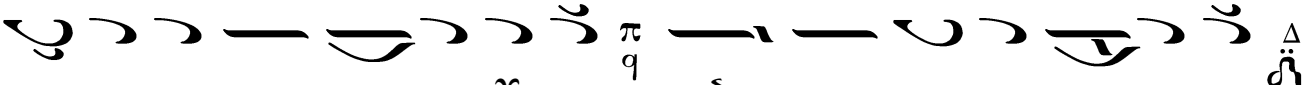


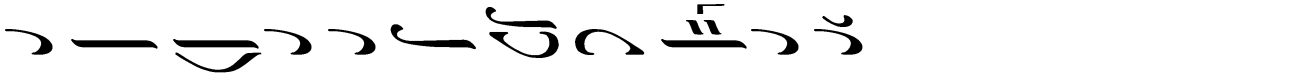










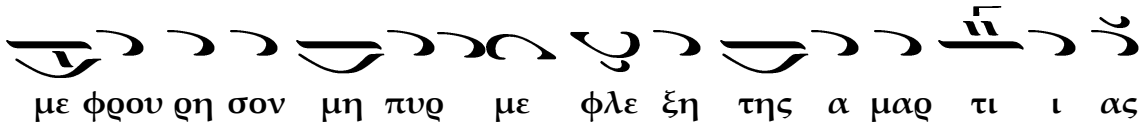


Ἦχος δ Πα χ Ἀντίφωνον Β'.

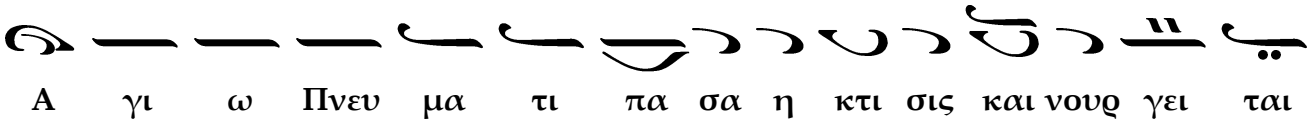


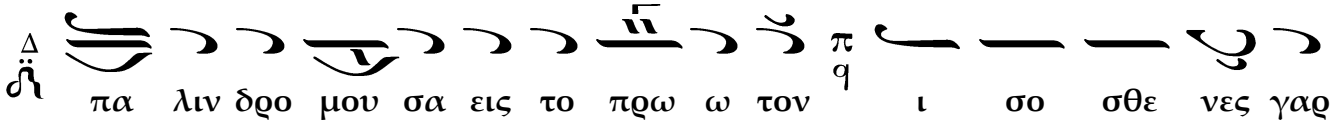






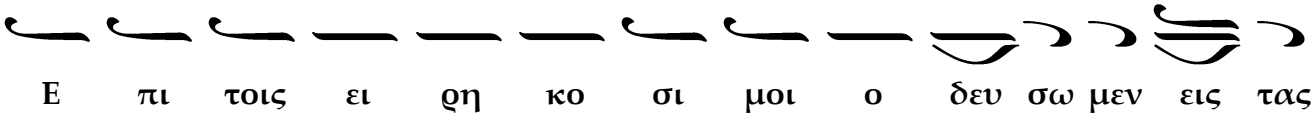
Δόξα Καί νῦν





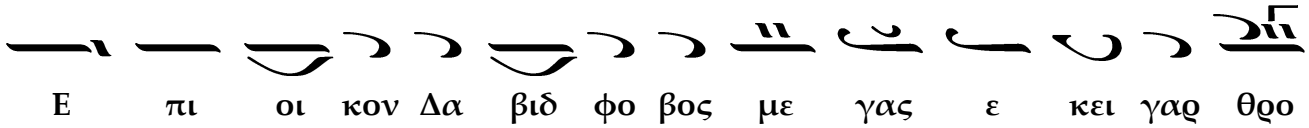


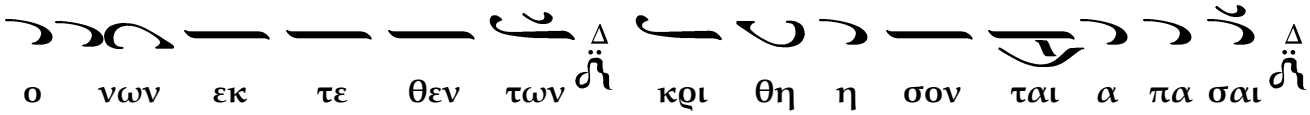
Ἦχος Πα Ἀντίφωνον Γ'.





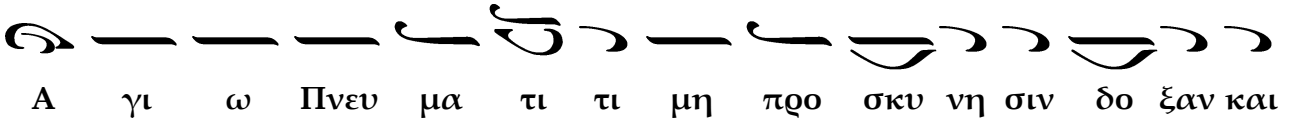


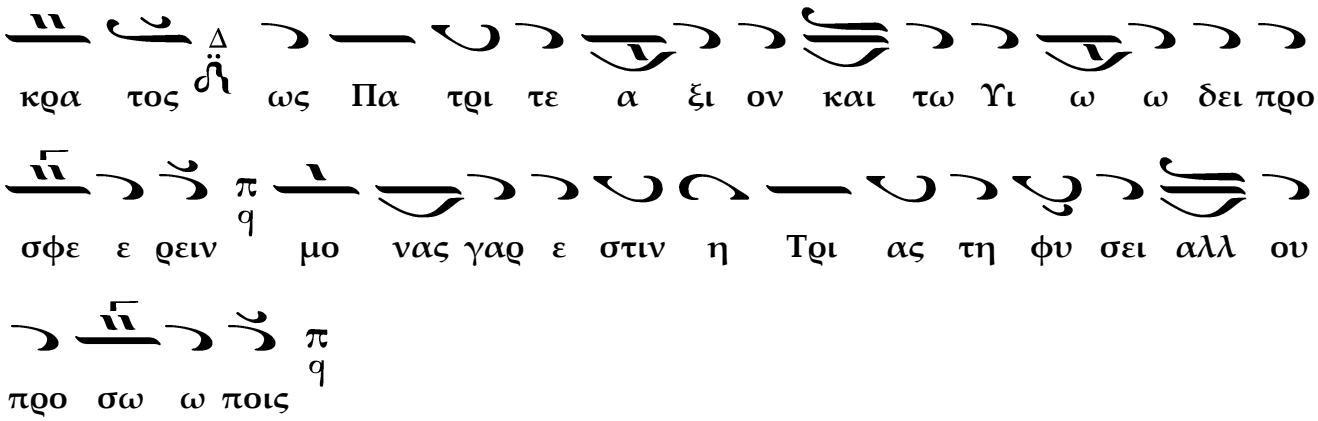




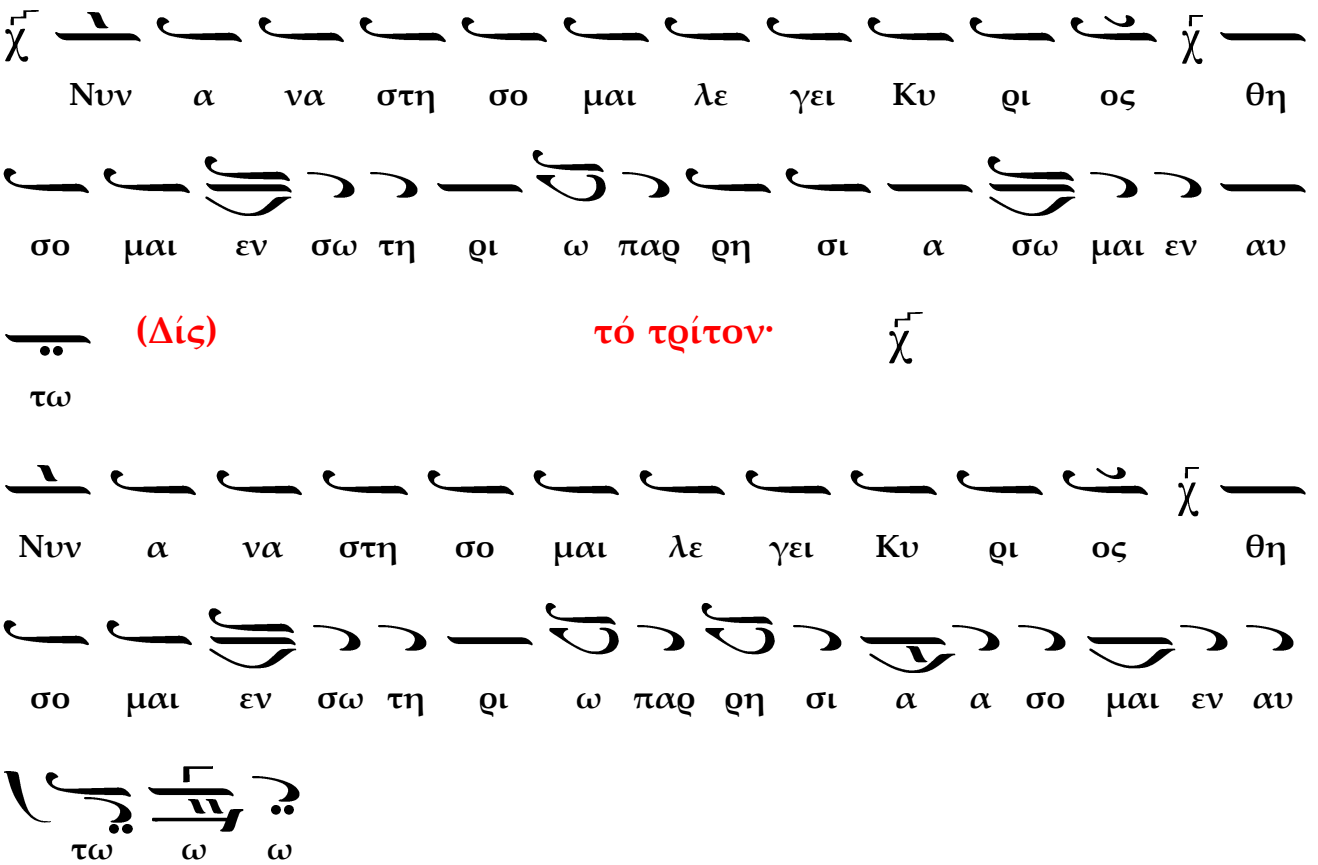


Δόξα. Καί νῦν



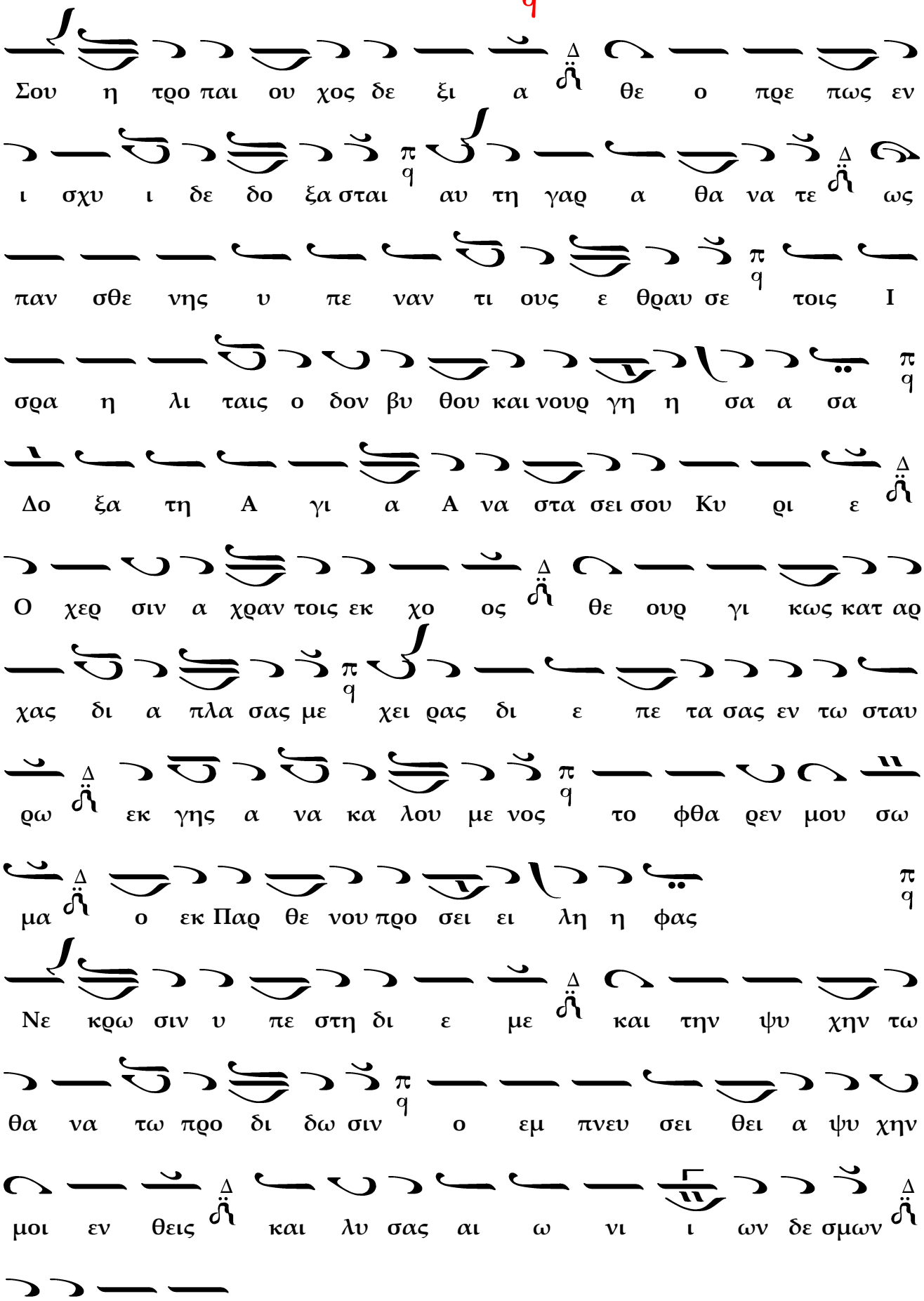


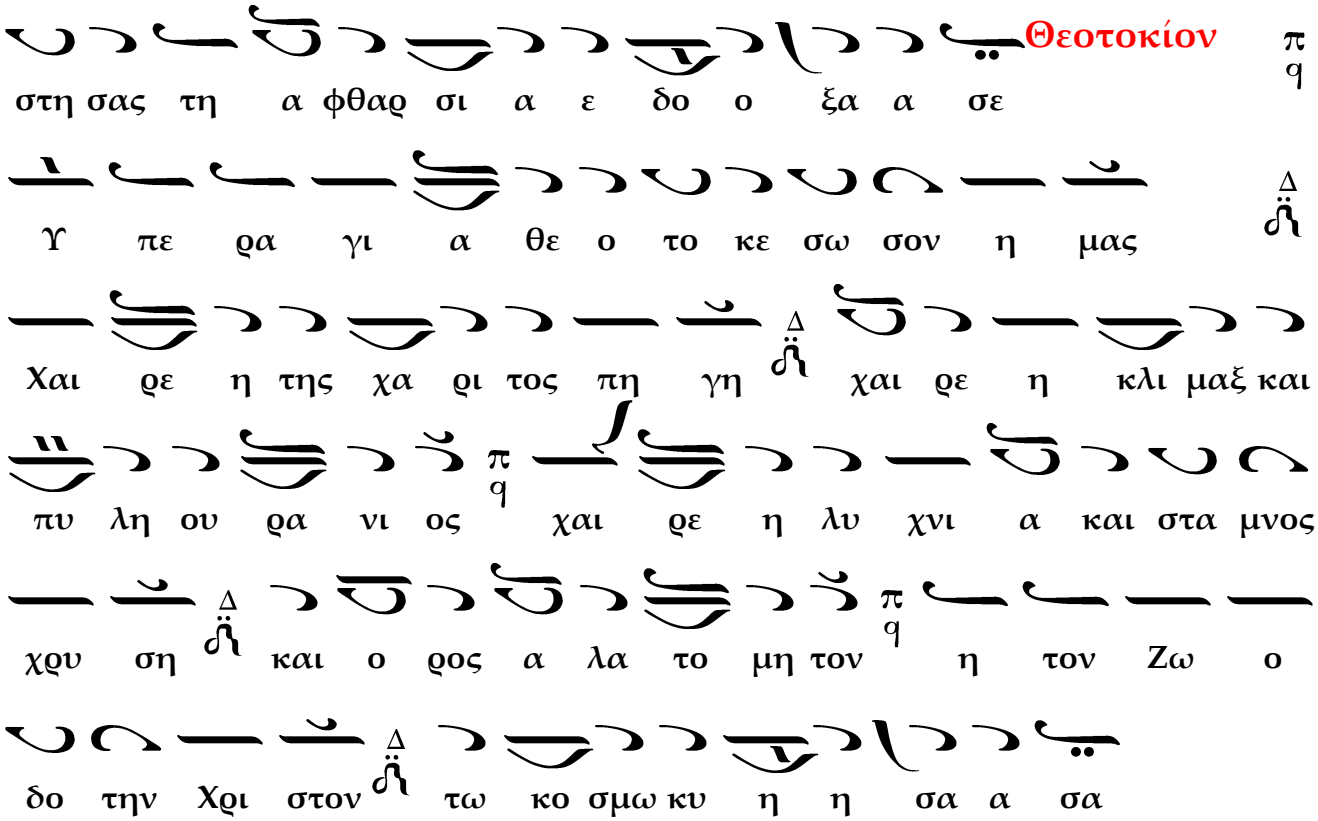
Προκείμενον· Ἦχος Πα



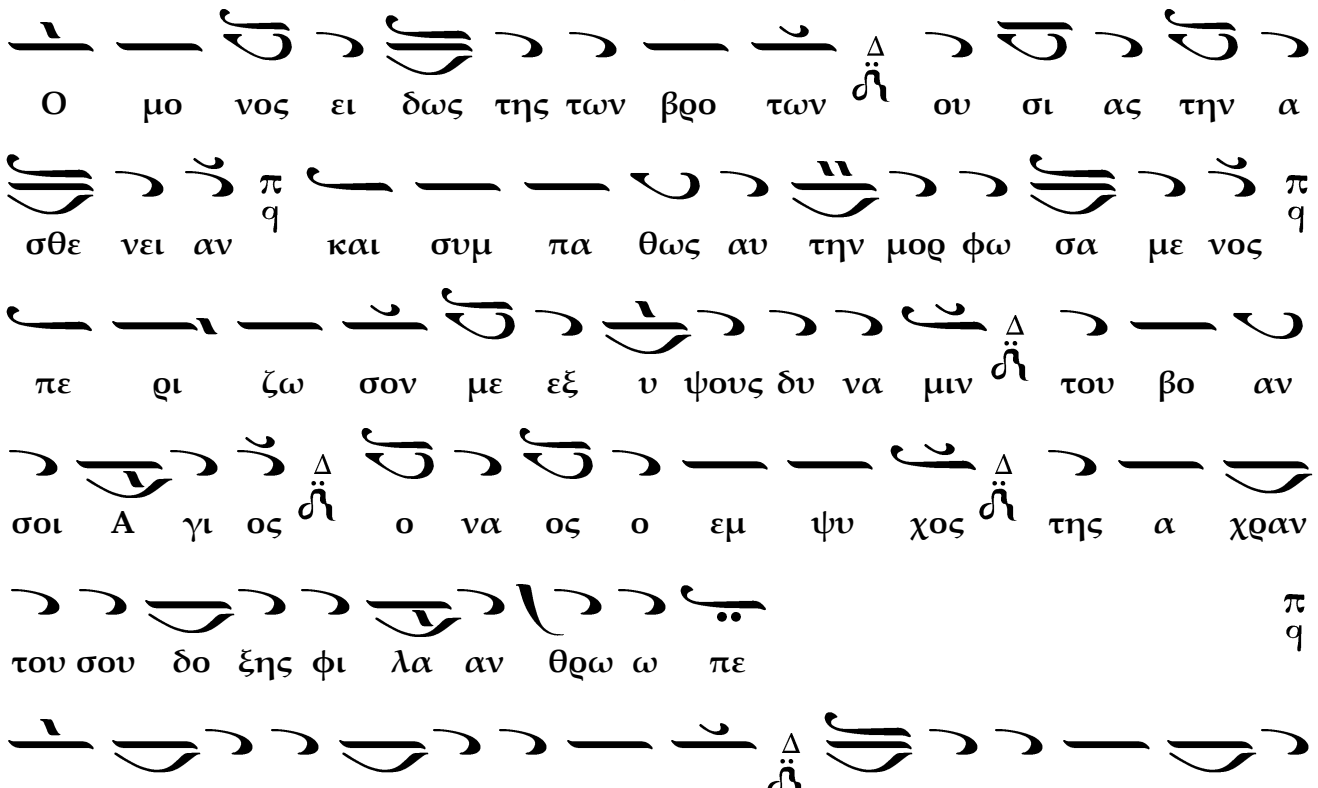
Ὁ κανών παρελήφθη ἐκ τῆς σειρᾶς καί ἐτέθη εἰς τήν Οκτώηχον.
Ὁ κανών εἶναι ὁ αὐτός με τόν εις τῷ ..... 1899 ἐκδόσεως

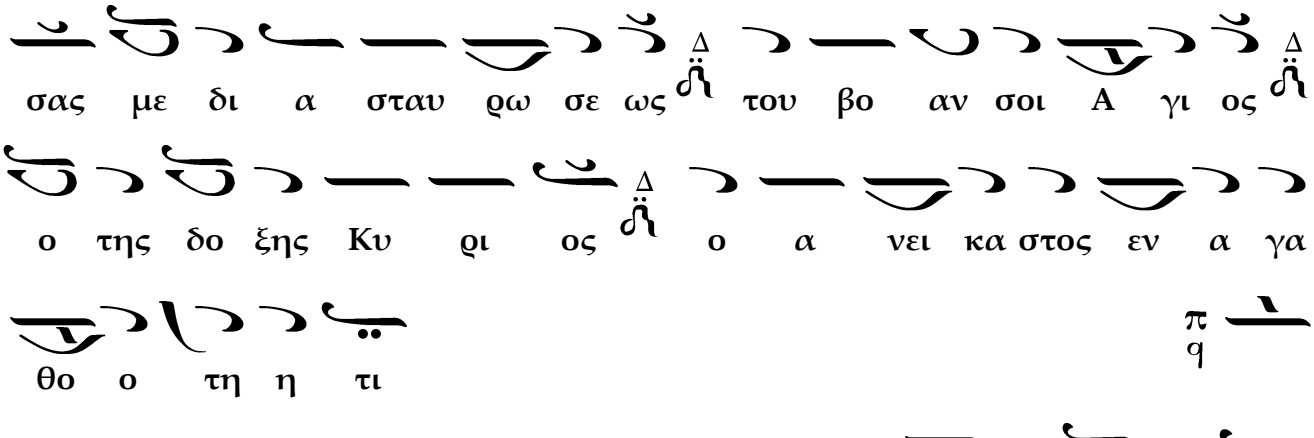
Ὁ κανών· Εἱρμός Ἦχος Πα Ὠιδή Α'.





Εἱρμός. Ἦχος Πα Ὠιδή Γ'.

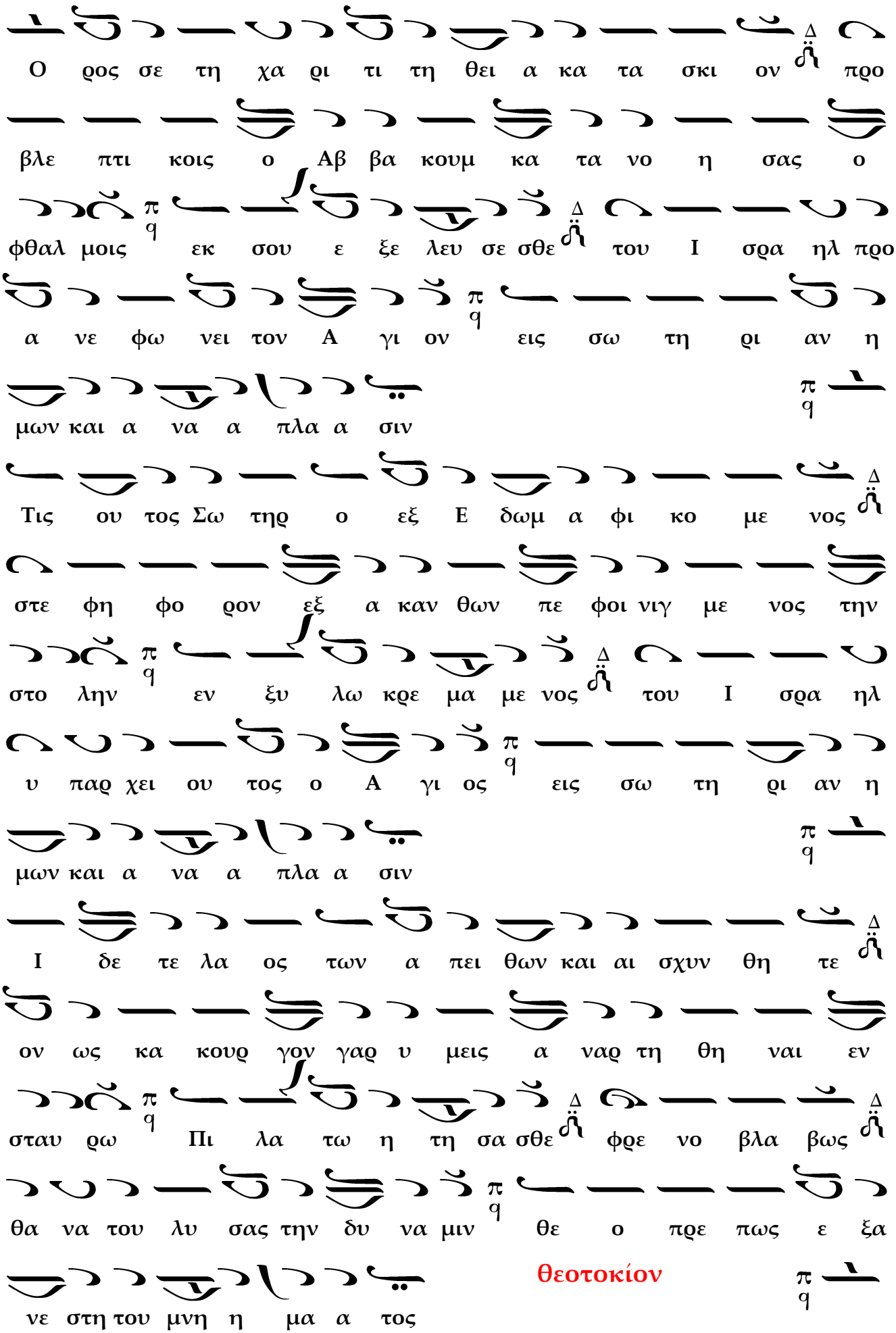


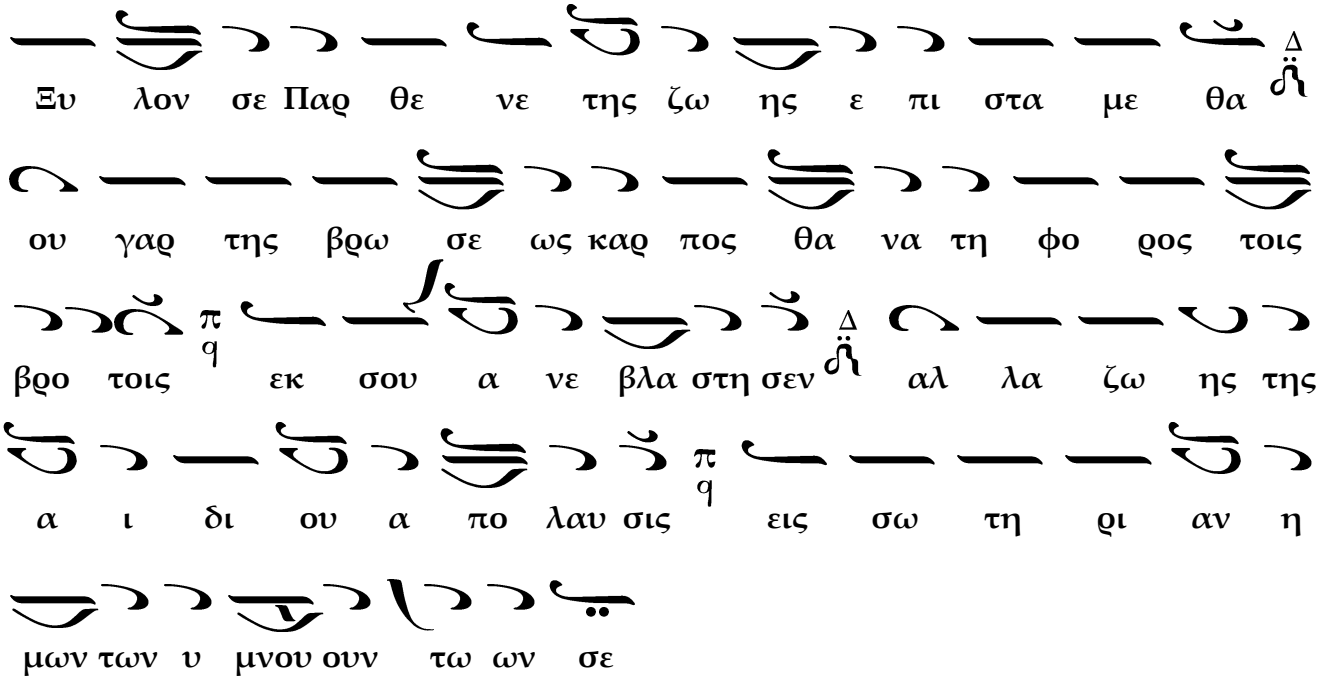


θεοτοκίον

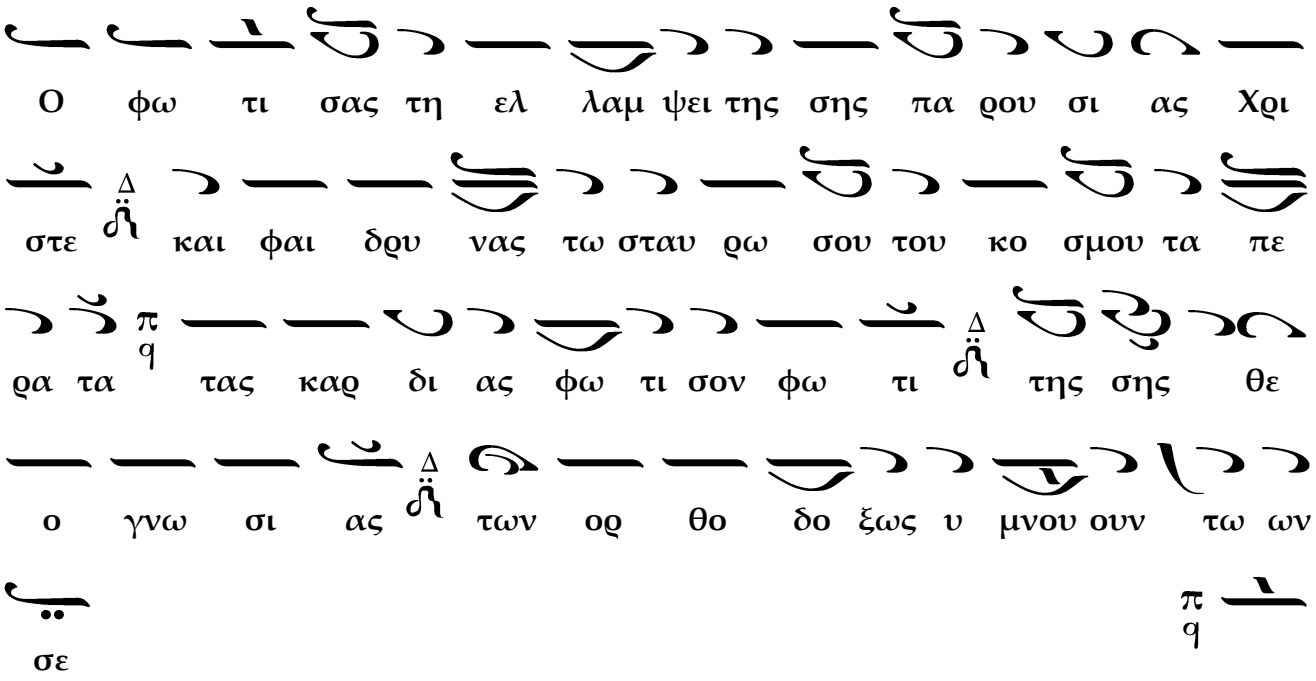


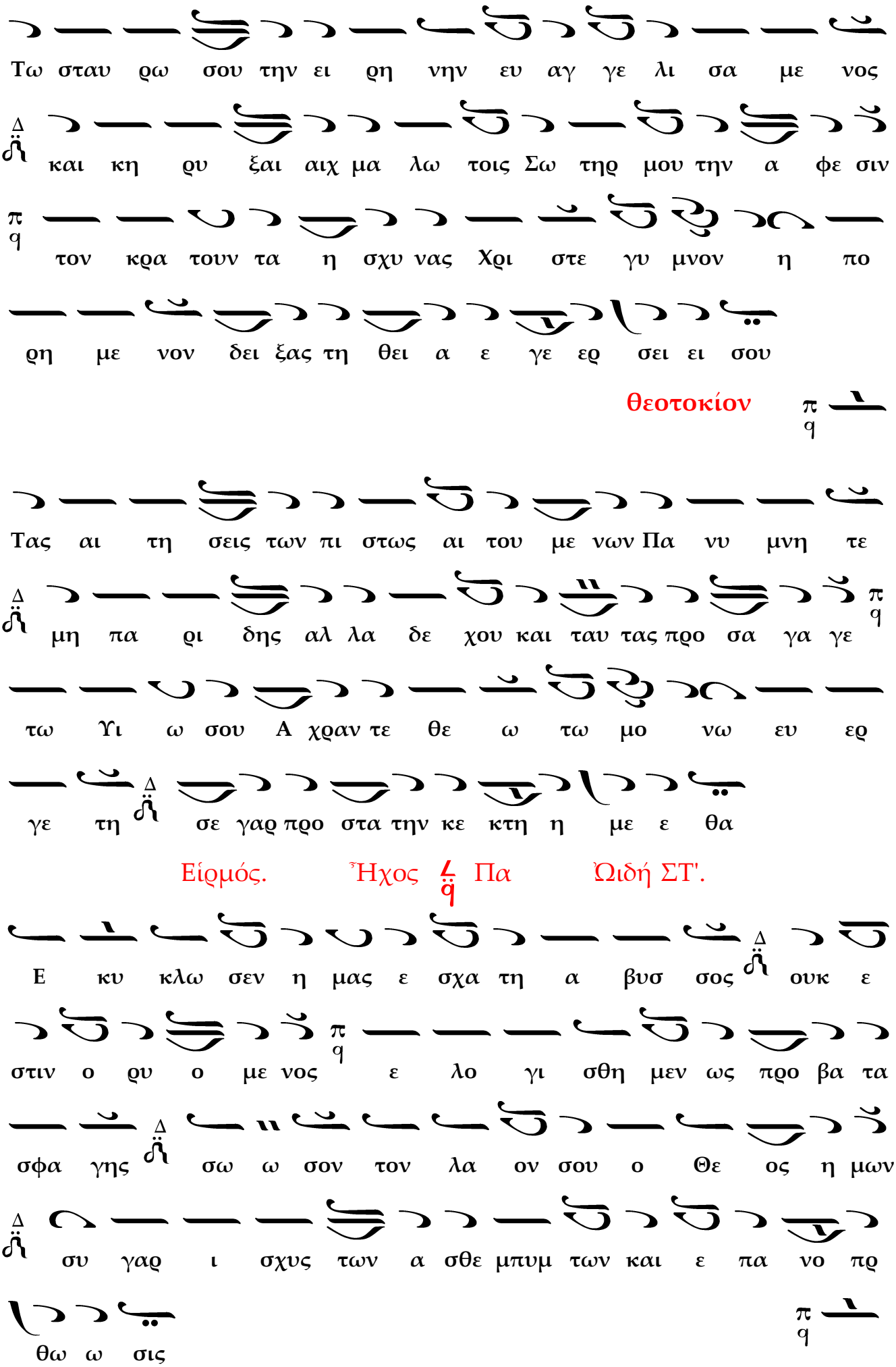
Είρμός. Ἦχος Πα Ὠιδή Δ'.

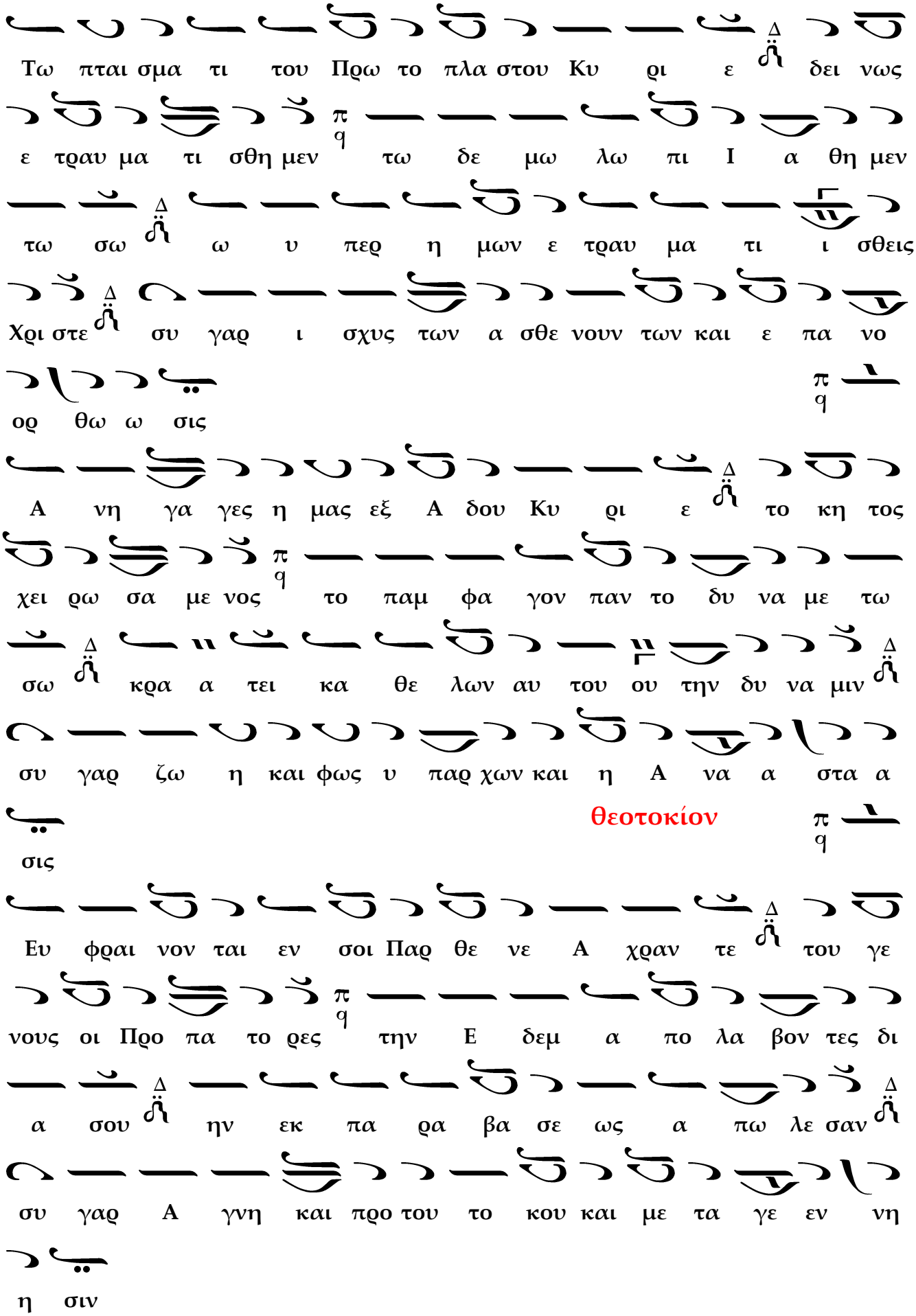

Ο ρος σε τη χα ρι τι τη θει α κα τα σκι ον προ
βλε πτι κοις ο Αβ βα κουμ κα τα νο η σας ο
φθαλ μοις εκ σου ε ξε λευ σε σθε του Ι σρα ηλ προ
α νε φω νει τον Α γι ον εις σω τη ρι αν η
μων και α να α πλα α σιν
Τις ου τος Σω τηρ ο εξ Ε δωμ α φι κο με νος
στε φη φο ρον εξ α καν θων πε φοι νιγ με νος την
στο λην εν ξυ λω κρε μα με νος του Ι σρα ηλ
υ παρ χει ου τος ο Α γι ος εις σω τη ρι αν η
μων και α να α πλα α σιν
Ι δε τε λα ος των α πει θων και αι σχυν θη τε
ον ως κα κουρ γον γαρ υ μεις α ναρ τη θη ναι εν
σταυ ρω Πι λα τω η τη σα σθε φρε νο βλα βως
θα να του λυ σας την δυ να μιν θε ο πρε πως ε ξα
θεοτοκίον
νε στη του μνη η μα α τος



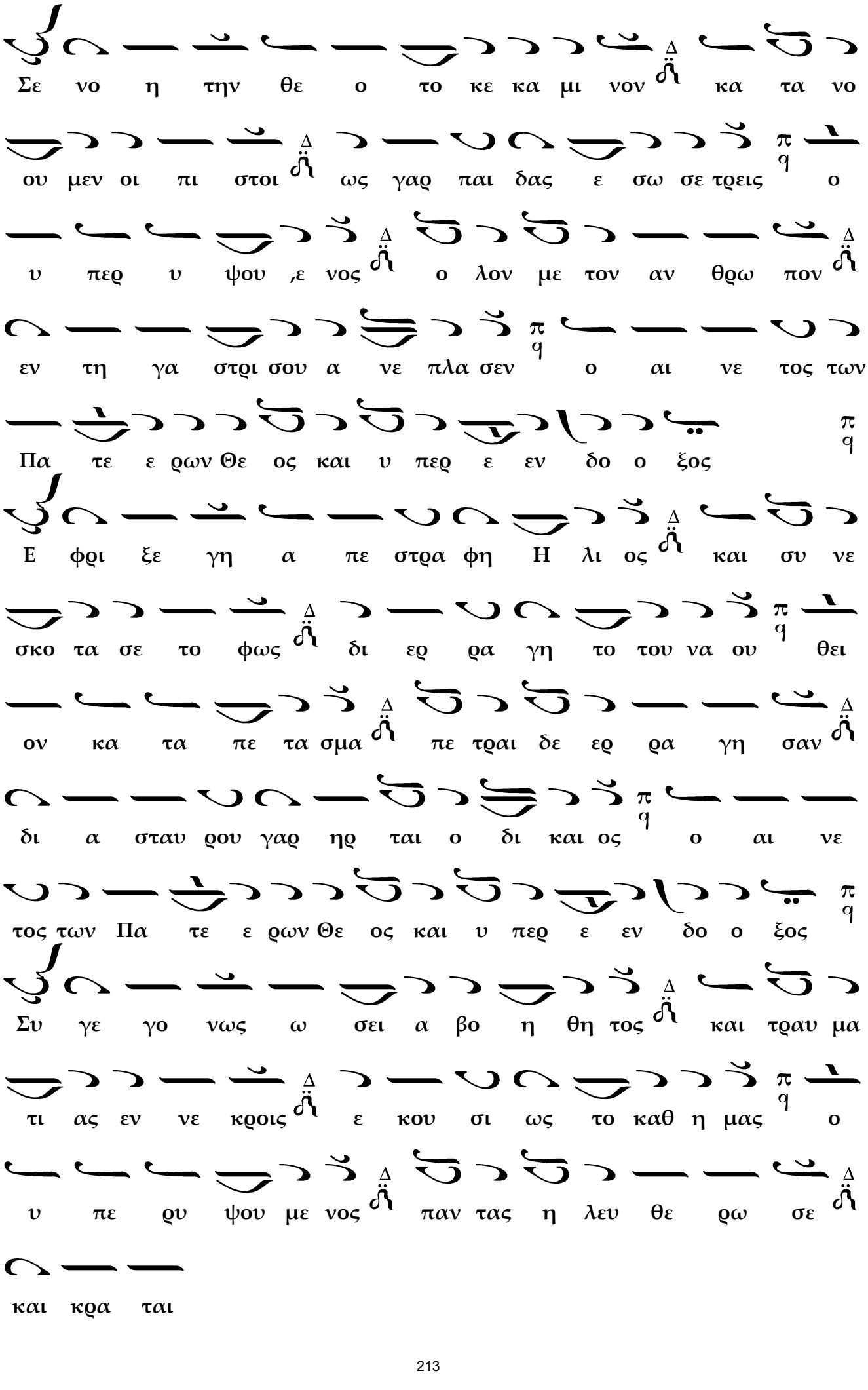
Είρμός. Ἦχος Πα Ὠιδή Ε'.

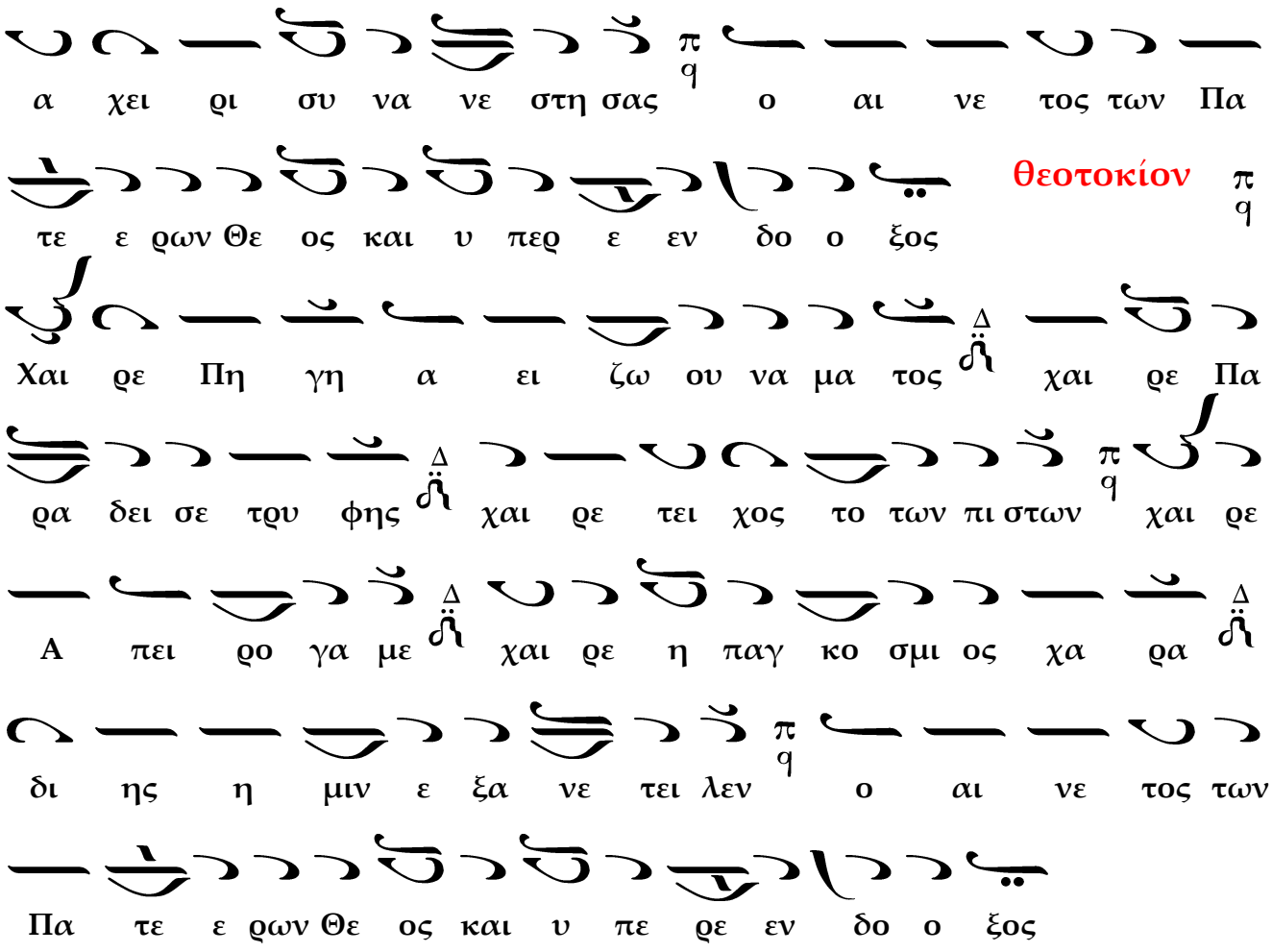



Τω σταυ ρω σου την ει ρη νην ευ αγ γε λι σα με νος
και κη ρυ ξαι αιχ μα λω τοις Σω τηρ μου την α φε σιν
τον κρα τουν τα η σχυ νας Χρι στε γυ μνον η πο
ρη με νον δει ξας τη θει α ε γε ερ σει ει σου
θεοτοκίον
Τας αι τη σεις των πι στως αι του με νων Πα νυ μνη τε
μη πα ρι δης αλ λα δε χου και ταυ τας προ σα γα γε
τω Υι ω σου Α χραν τε θε ω τω μο νω ευ ερ
γε τη σε γαρ προ στα την κε κτη η με ε θα
Είρμός. Ἦχος Πα Ὠιδή ΣΤ'.
Ε κυ κλω σεν η μας ε σχα τη α βυσ σος ουκ ε
στιν ο ρυ ο με νος ε λο γι σθη μεν ως προ βα τα
σφα γης σω ω σον τον λα ον σου ο Θε ος η μων
συ γαρ ι σχυς των α σθε μπυμ των και ε πα νο πρ
θω ω σις

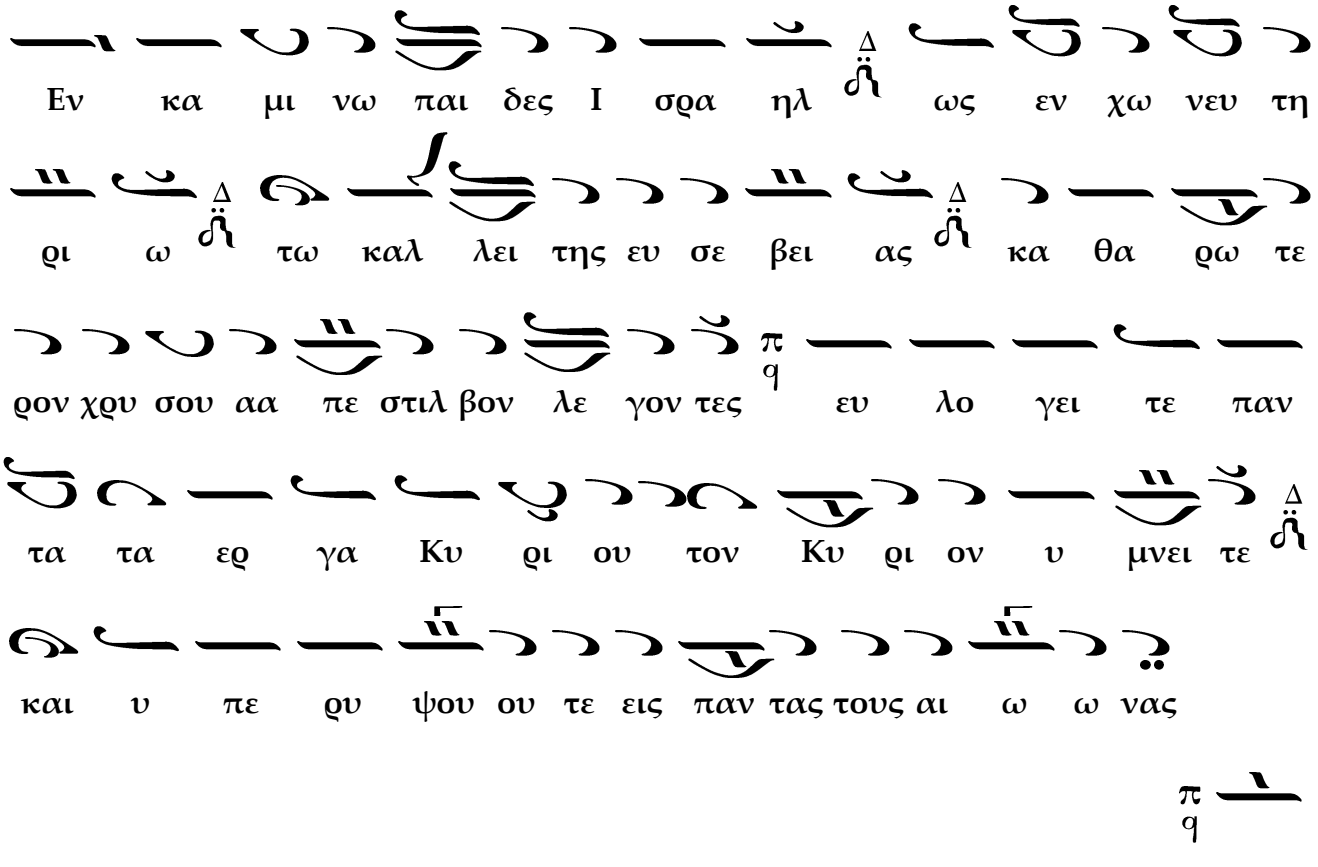


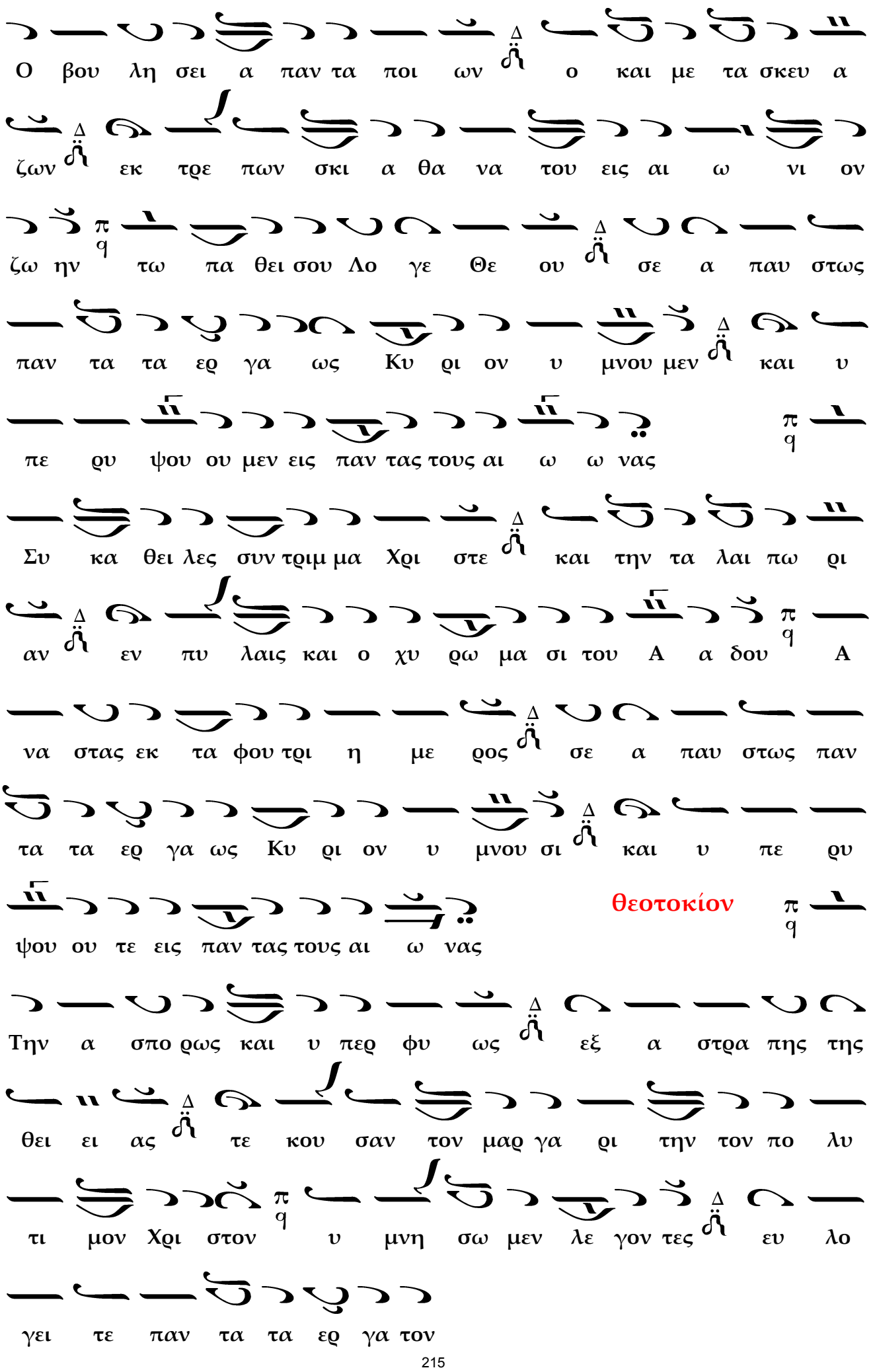
Εἱρμός. Ἦχος Πα Ὠιδή Ζ'.

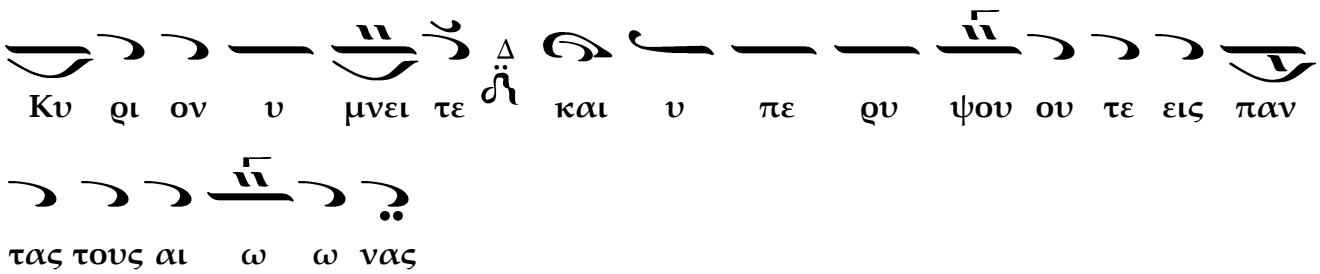

Σε νο η την θε ο το κε κα μι νον κα τα νο
ου μεν οι πι στοι ως γαρ παι δας ε σω σε τρεις ο
υ περ υ ψου ,ε νος ο λον με τον αν θρω πον
εν τη γα στρι σου α νε πλα σεν ο αι νε τος των
Πα τε ε ρων Θε ος και υ περ ε εν δο ο ξος
Ε φρι ξε γη α πε στρα φη Η λι ος και συ νε
σκο τα σε το φως δι ερ ρα γη το του να ου θει
ον κα τα πε τα σμα πε τραι δε ερ ρα γη σαν
δι α σταυ ρου γαρ ηρ ται ο δι και ος ο αι νε
τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ περ ε εν δο ο ξος
Συ γε γο νως ω σει α βο η θη τος και τραυ μα
τι ας εν νε κροις ε κου σι ως το καθ η μας ο
υ πε ρυ ψου με νος παν τας η λευ θε ρω σε
και κρα ται



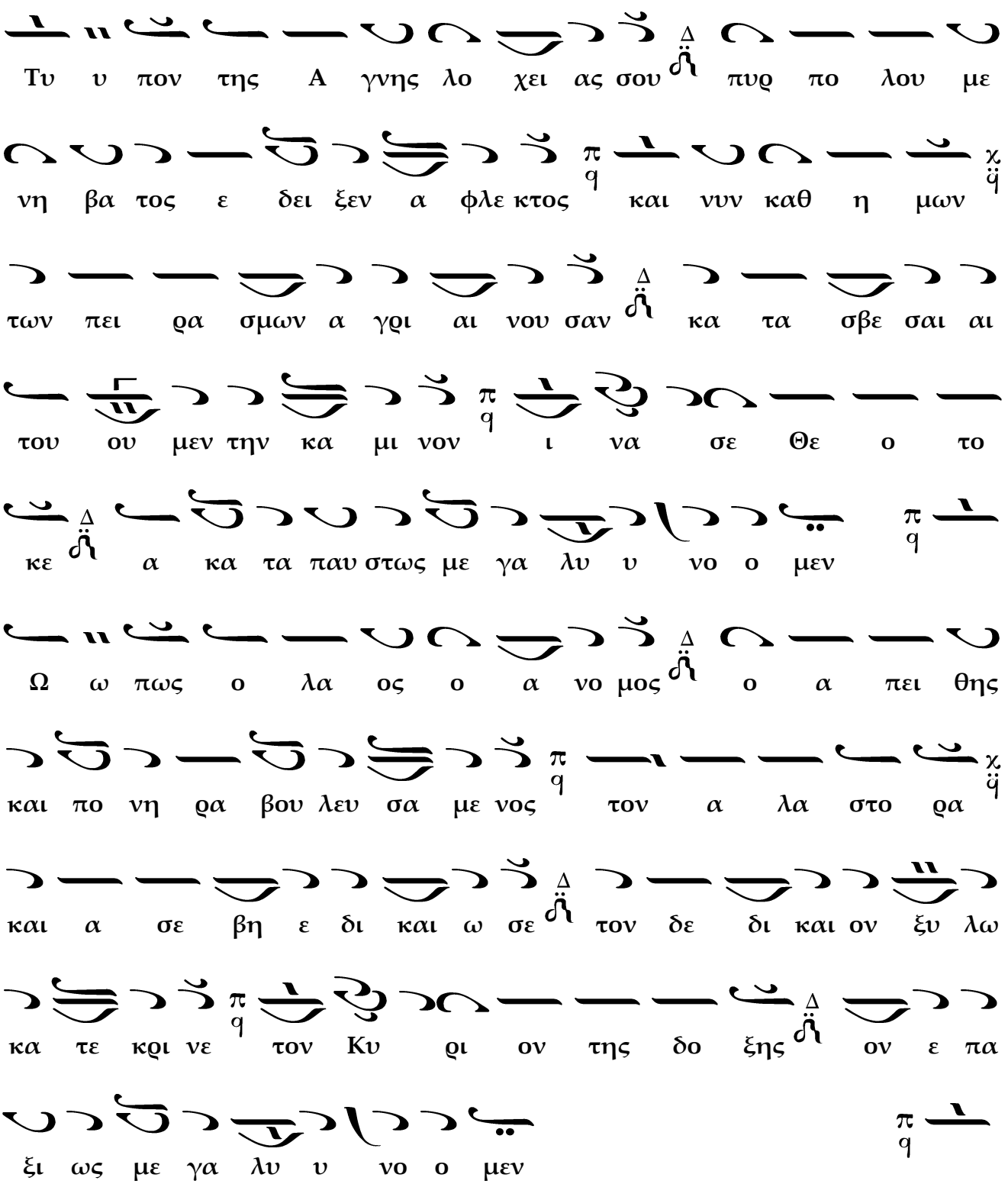
Είρμός. Ἦχος Πα Ὠιδή Η'.

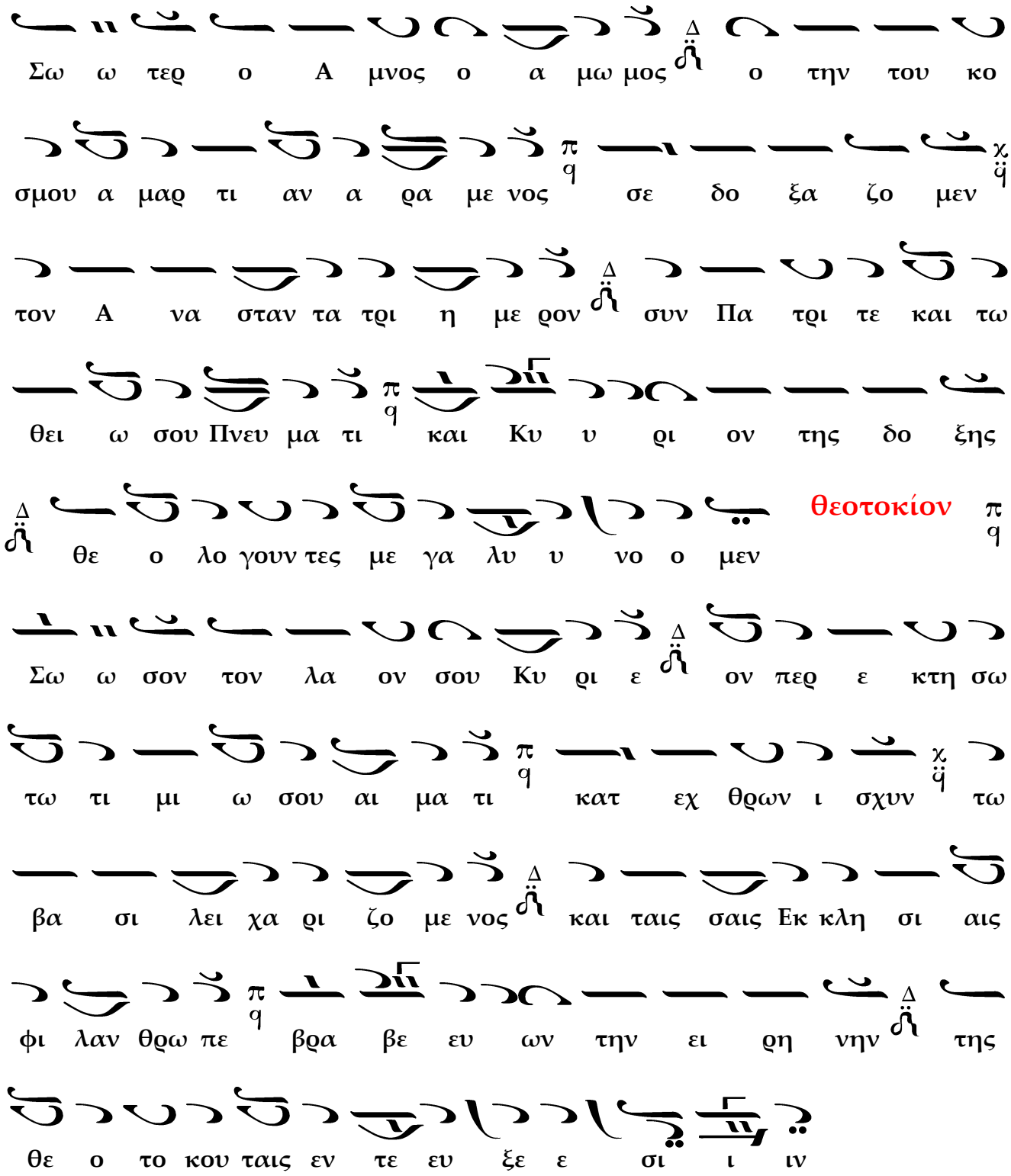



Ο βου λη σει α παν τα ποι ων ο και με τα σκευ α
ζων εκ τρε πων σκι α θα να του εις αι ω νι ον
ζω ην τω πα θει σου Λο γε Θε ου σε α παυ στως
παν τα τα ερ γα ως Κυ ρι ον υ μνου μεν και υ
πε ρυ ψου ου μεν εις παν τας τους αι ω ω νας
Συ κα θει λες συν τριμ μα Χρι στε και την τα λαι πω ρι
αν εν πυ λαις και ο χυ ρω μα σι του Α α δου Α
να στας εκ τα φου τρι η με ρος σε α παυ στως παν
τα τα ερ γα ως Κυ ρι ον υ μνου σι και υ πε ρυ
ψου ου τε εις παν τας τους αι ω νας
θεοτοκίον
Την α σπο ρως και υ περ φυ ως εξ α στρα πης της
θει ει ας τε κου σαν τον μαρ γα ρι την τον πο λυ
τι μον Χρι στον υ μνη σω μεν λε γον τες ευ λο
γει τε παν τα τα ερ γα τον

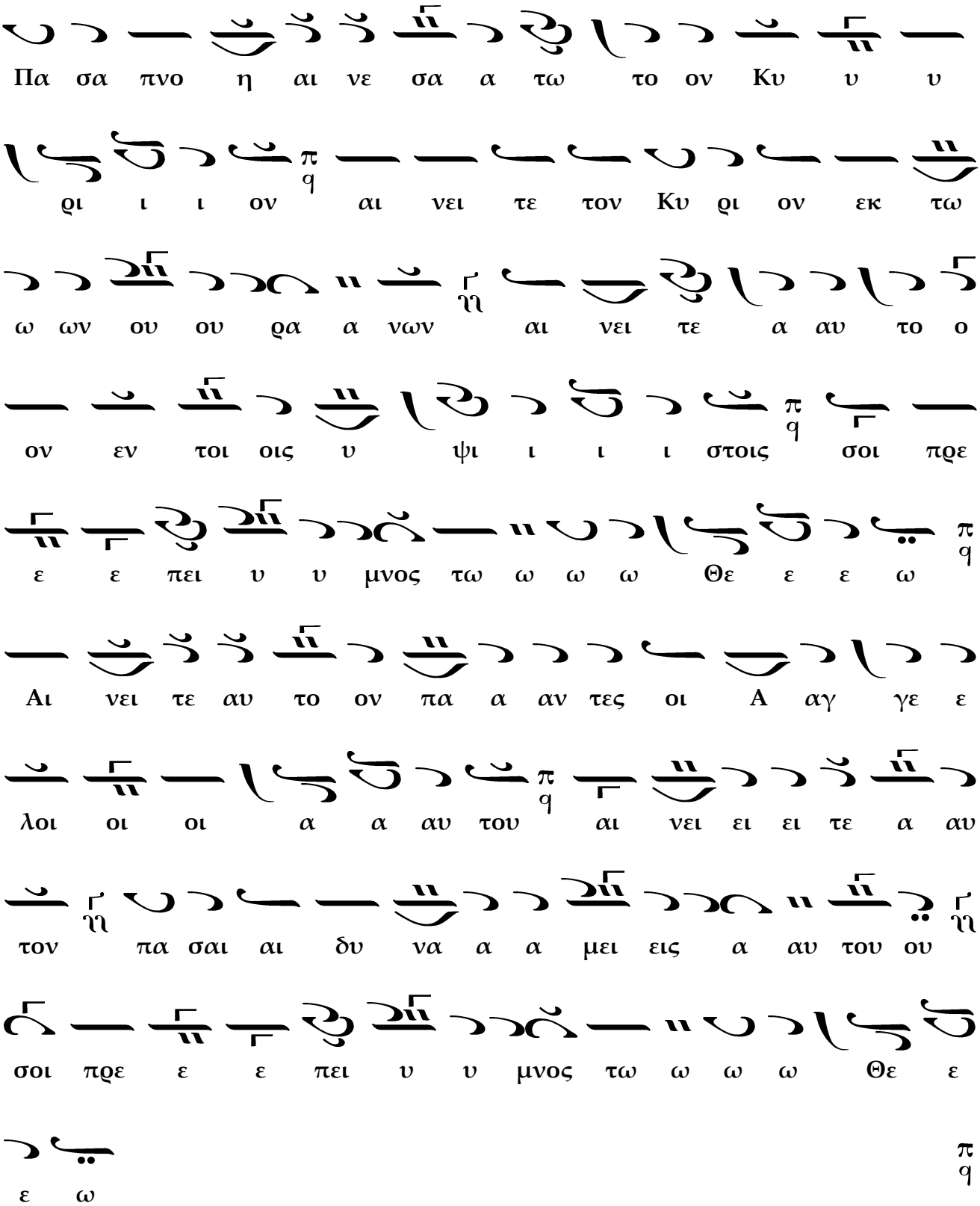


Εἱρμός. Ἦχος Πα Ὠιδή θ'.

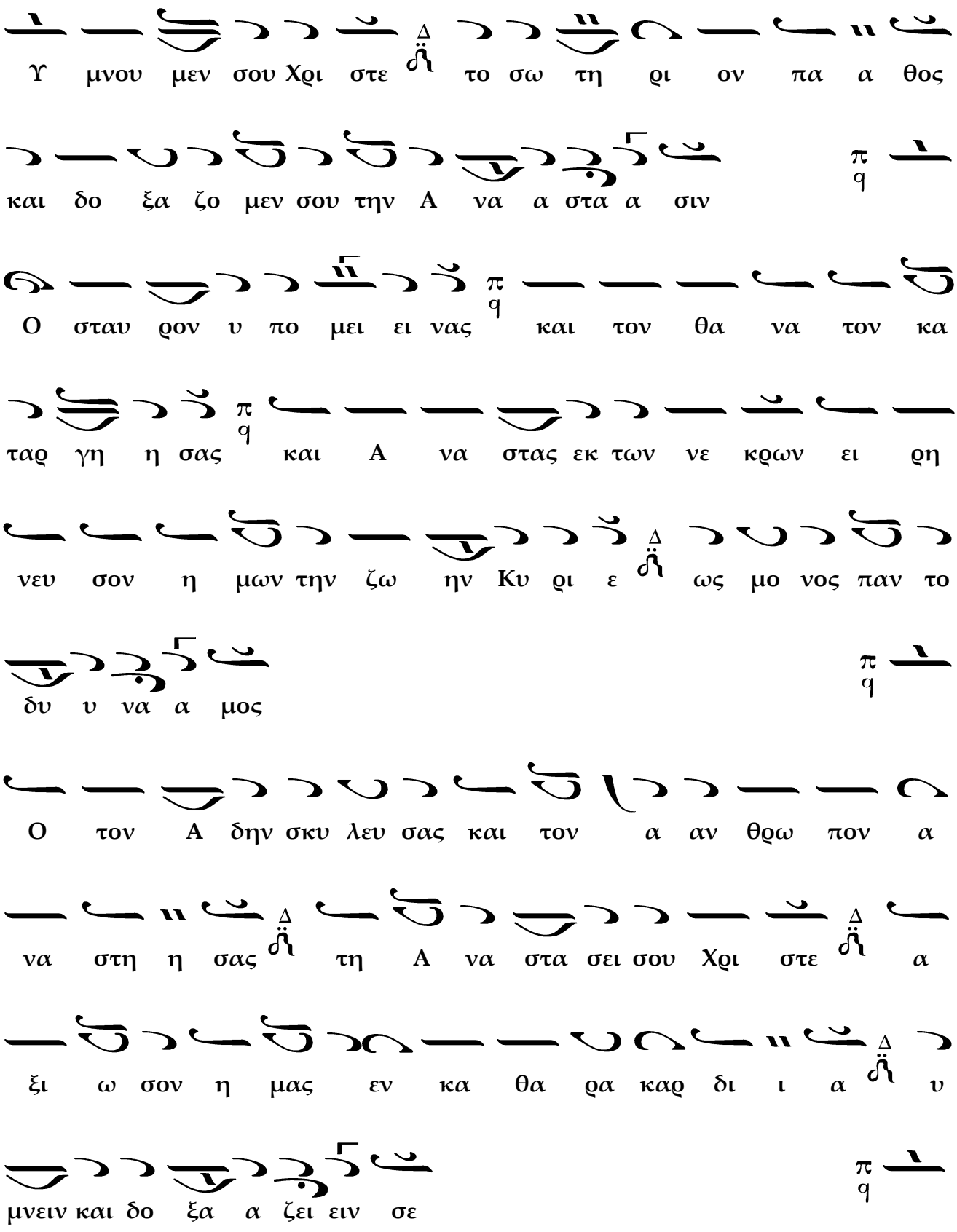


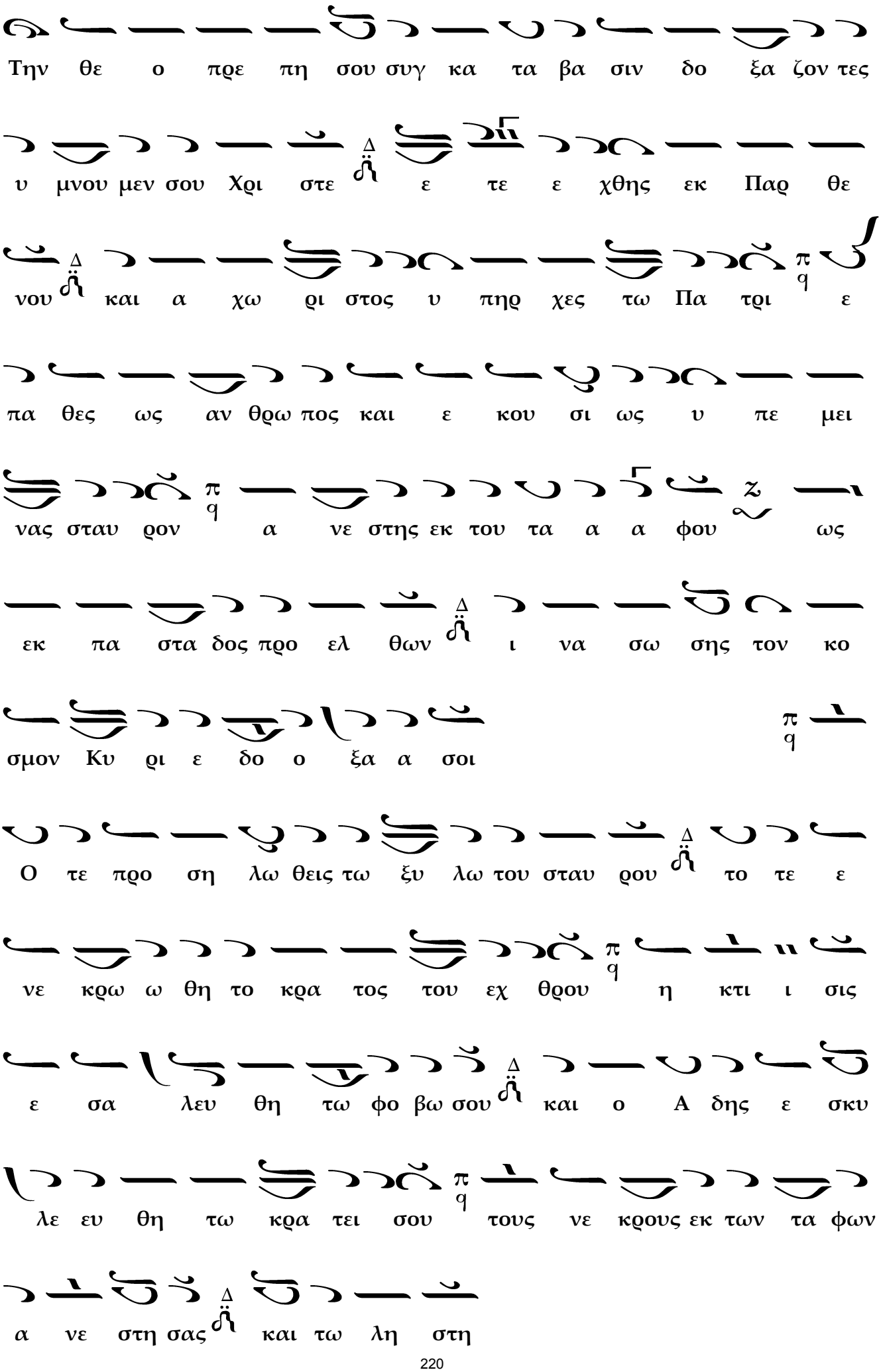

Σω ω τερ ο Α μνος ο α μω μος ο την του κο
σμου α μαρ τι αν α ρα με νος σε δο ξα ζο μεν
τον Α να σταν τα τρι η με ρον συν Πα τρι τε και τω
θει ω σου Πνευ μα τι και Κυ υ ρι ον της δο ξης
θε ο λο γουν τες με γα λυ υ νο ο μεν
θεοτοκίον
Σω ω σον τον λα ον σου Κυ ρι ε ον περ ε κτη σω
τω τι μι ω σου αι μα τι κατ εχ θρων ι σχυν τω
βα σι λει χα ρι ζο με νος και ταις σαις Εκ κλη σι αις
φι λαν θρω πε βρα βε ευ ων την ει ρη νην της
θε ο το κου ταις εν τε ευ ξε ε σι ι ιν

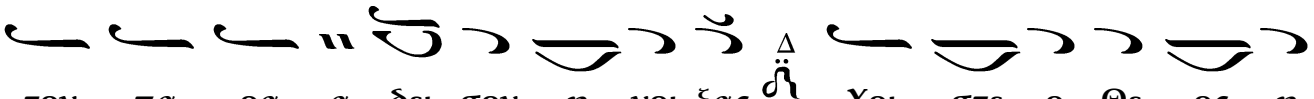
Οἱ Αἶνοι· Ἦχος Πα ·



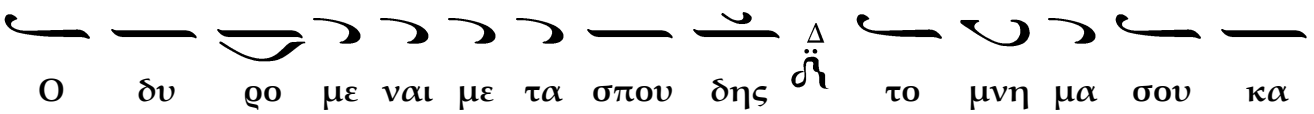
Ἦχος Πα .

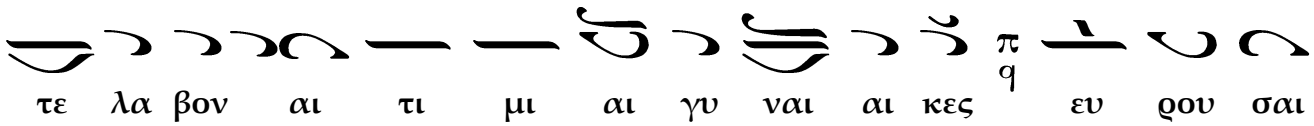

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη ρι ον πα α θος
και δο ξα ζο μεν σου την Α να α στα α σιν
Ο σταυ ρον υ πο μει ει νας και τον θα να τον κα
ταρ γη η σας και Α να στας εκ των νε κρων ει ρη
νευ σον η μων την ζω ην Κυ ρι ε ως μο νος παν το
δυ υ να α μος
Ο τον Α δην σκυ λευ σας και τον α αν θρω πον α
να στη η σας τη Α να στα σει σου Χρι στε α
ξι ω σον η μας εν κα θα ρα καρ δι ι α υ
μνειν και δο ξα α ζει ειν σε

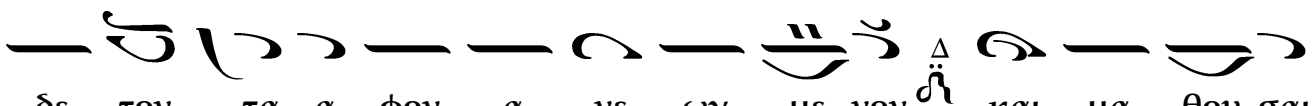

Την θε ο πρε πη σου συγ κα τα βα σιν δο ξα ζον τες
υ μνου μεν σου Χρι στε ε τε ε χθης εκ Παρ θε
νου και α χω ρι στος υ πηρ χες τω Πα τρι ε
πα θες ως αν θρω πος και ε κου σι ως υ πε μει
νας σταυ ρον α νε στης εκ του τα α α φου ως
εκ πα στα δος προ ελ θων ι να σω σης τον κο
σμον Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι
Ο τε προ ση λω θεις τω ξυ λω του σταυ ρου το τε ε
νε κρω ω θη το κρα τος του εχ θρου η κτι ι σις
ε σα λευ θη τω φο βω σου και ο Α δης ε σκυ
λε ευ θη τω κρα τει σου τους νε κρους εκ των τα φων
α νε στη σας και τω λη στη

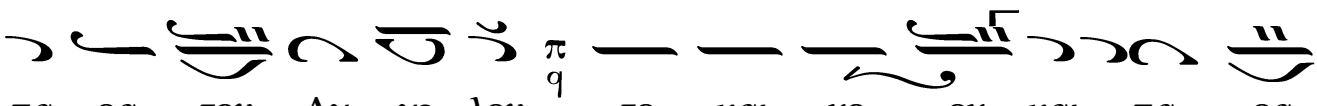

τον πα ρα α δει σον η νοι ξας Χρι στε ο Θε ος η


μων δο ο ξα α σοι


Ο δυ ρο με ναι με τα σπου δης το μνη μα σου κα


τε λα βον αι τι μι αι γυ ναι αι κες ευ ρου σαι

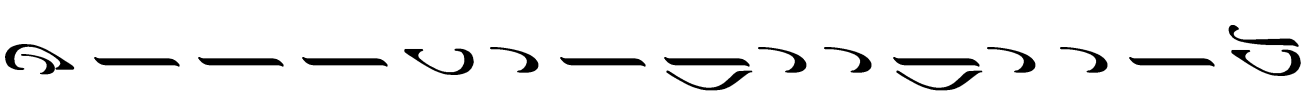

δε τον τα α φον α νε ωγ με νον και μα θου σαι

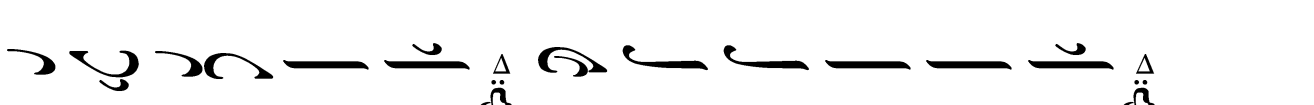

πα ρα του Αγ γε λου το και νο ον και πα ρα

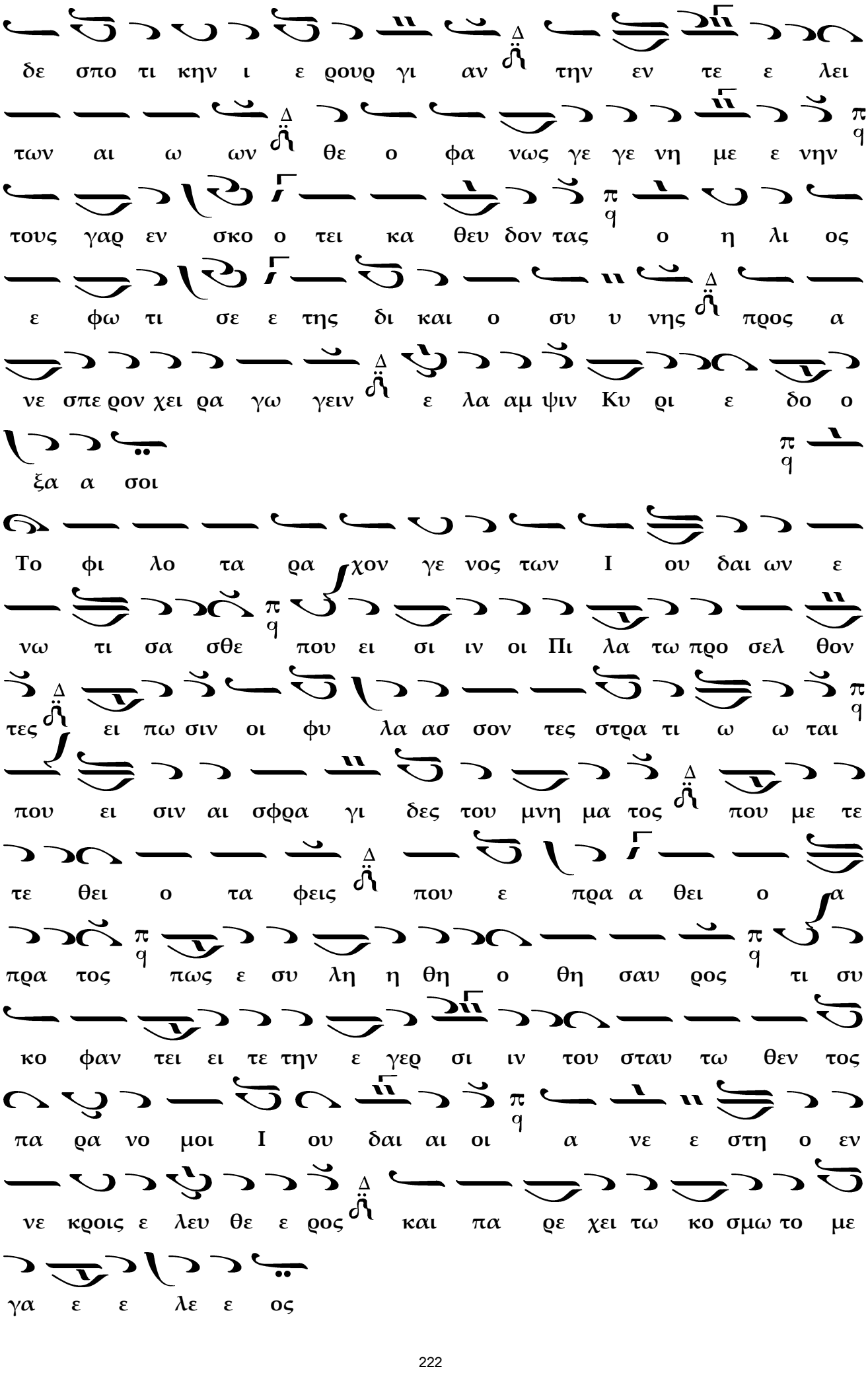

δο ξον θα αυ μα α πηγ γει λαν τοις Α πο στο


λοις ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος δω ρου με νος


τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

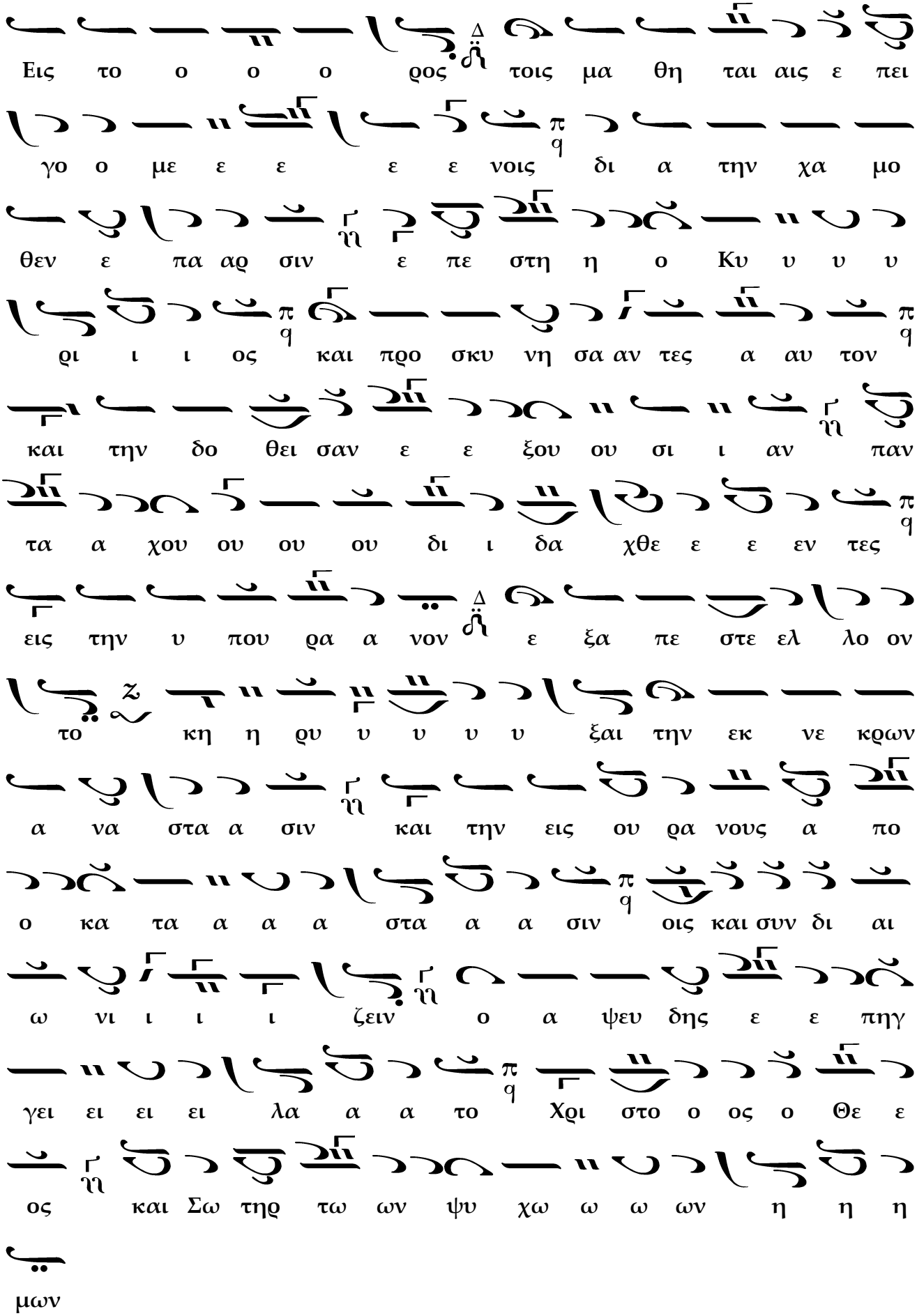

Την των πα θων θει αν μω λω πι σιν σου προ σκυ νου μεν


Χρι στε ο Θε ος και την εν τη Σι ων


δε σπο τι κην ι ε ρουρ γι αν την εν τε ε λει
των αι ω ων θε ο φα νως γε γε νη με ε νην
τους γαρ εν σκο ο τει κα θευ δον τας ο η λι ος
ε φω τι σε ε της δι και ο συ υ νης προς α
νε σπε ρον χει ρα γω γειν ε λα αμ ψιν Κυ ρι ε δο ο
ξα α σοι
Το φι λο τα ρα χον γε νος των Ι ου δαι ων ε
νω τι σα σθε που ει σι ιν οι Πι λα τω προ σελ θον
τες ει πω σιν οι φυ λα ασ σον τες στρα τι ω ω ται
που ει σιν αι σφρα γι δες του μνη μα τος που με τε
τε θει ο τα φεις που ε πρα α θει ο α
πρα τος πως ε συ λη η θη ο θη σαυ ρος τι συ
κο φαν τει ει τε την ε γερ σι ιν του σταυ τω θεν τος
πα ρα νο μοι Ι ου δαι αι οι α νε ε στη ο εν
νε κροις ε λευ θε ε ρος και πα ρε χει τω κο σμω το με
γα ε ε λε ε ος

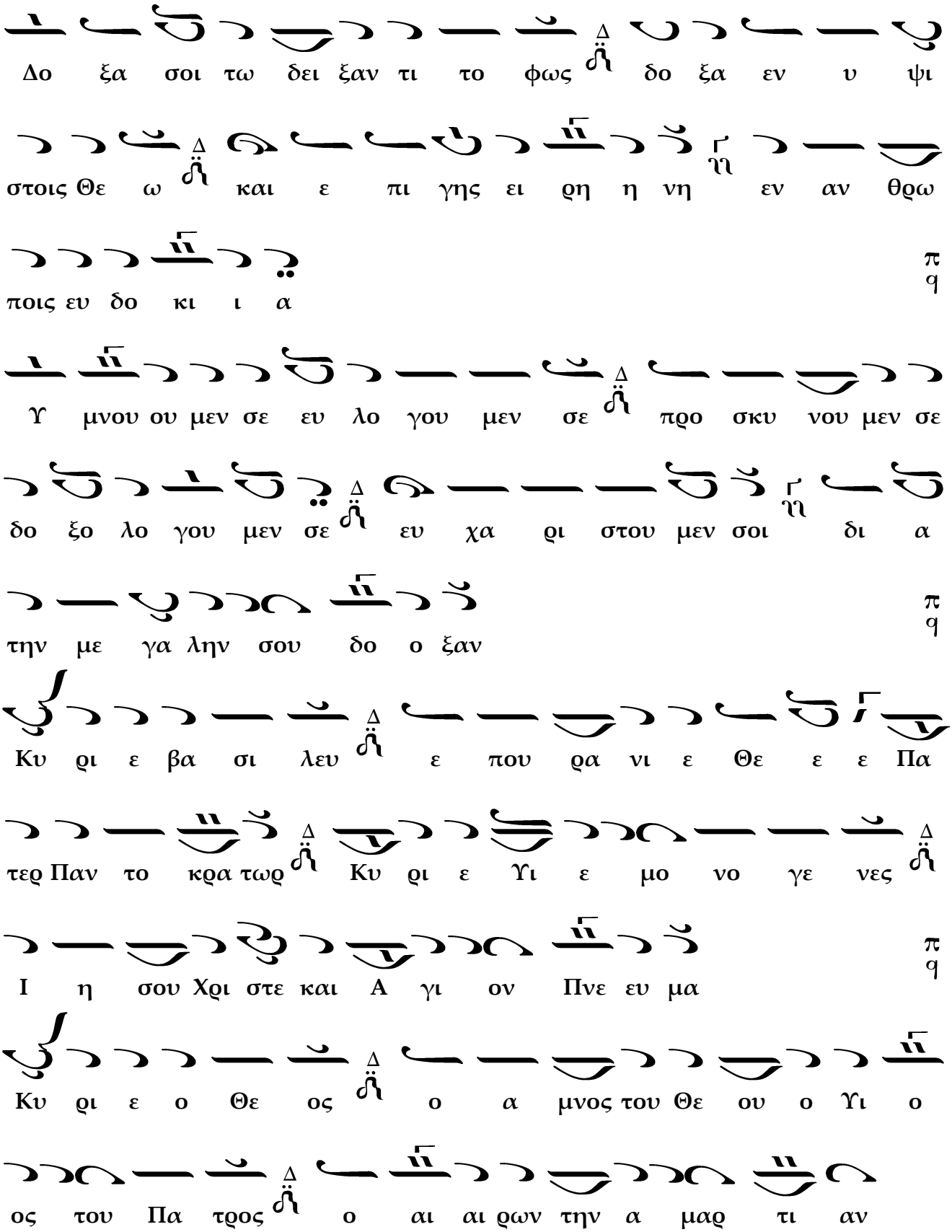
Ἑωθινόν Α᾽
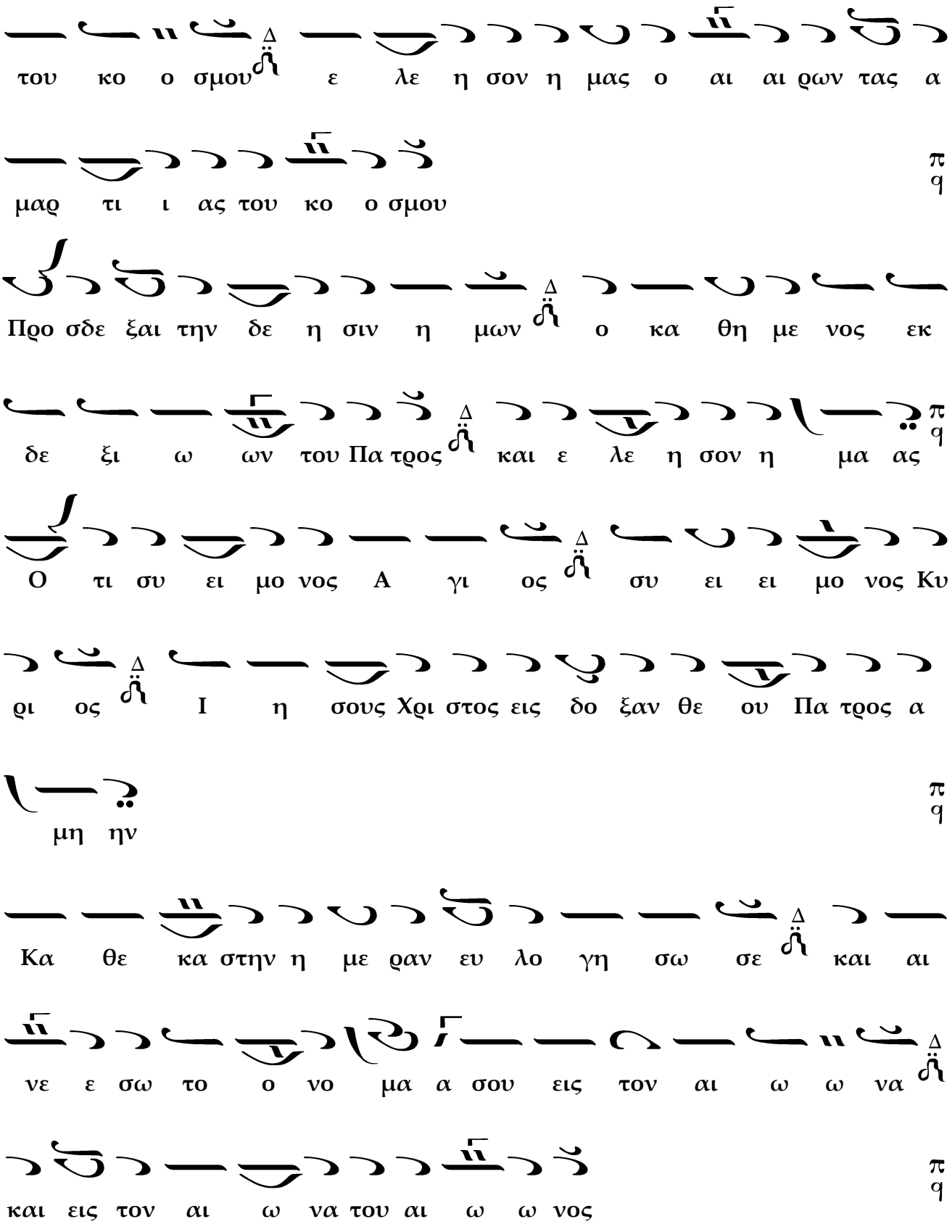
Δόξα. Ἦχος Πα

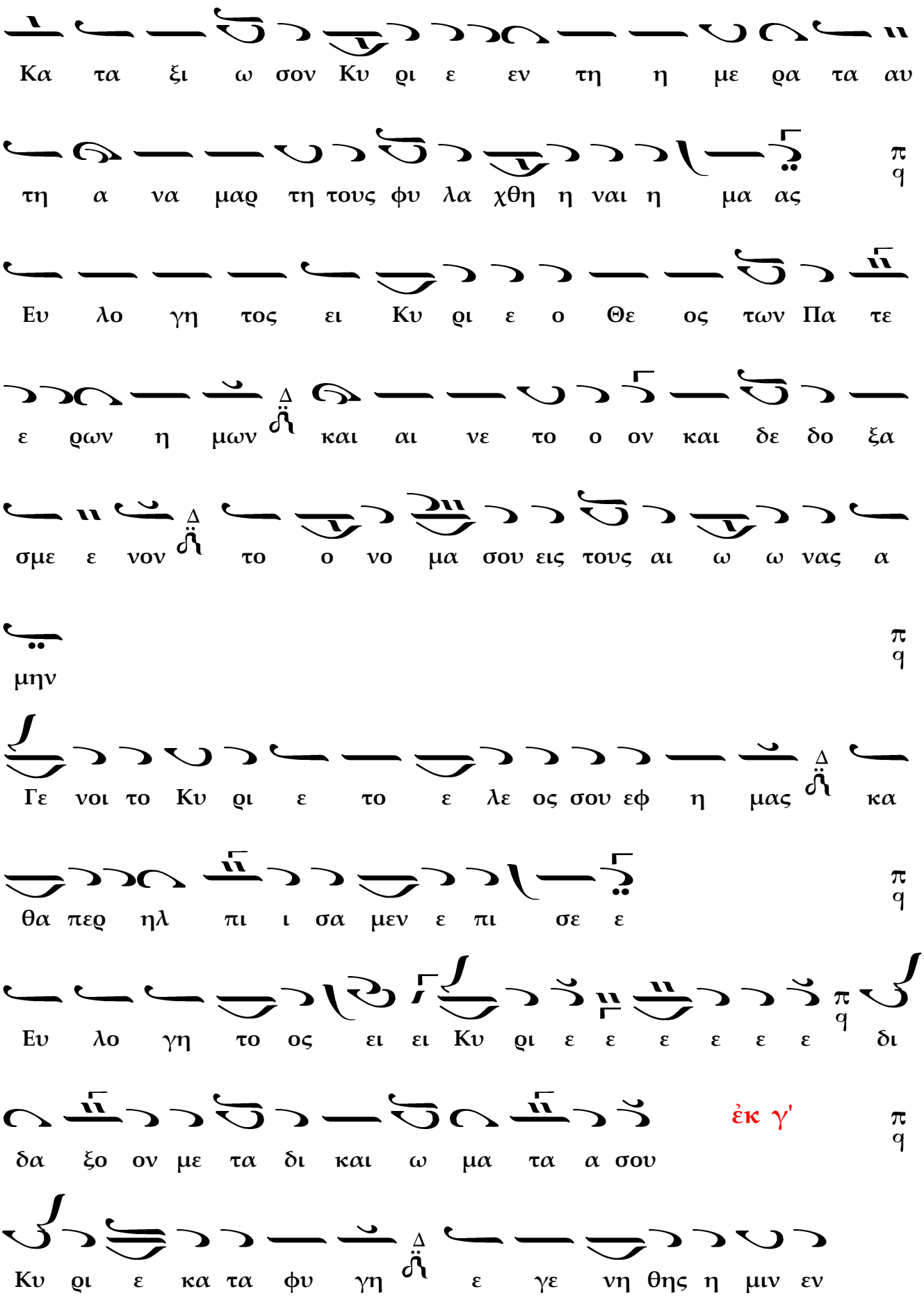


Πέτρου Λαμπαδαρίου

Δοξολογία· Ἦχος Πα .



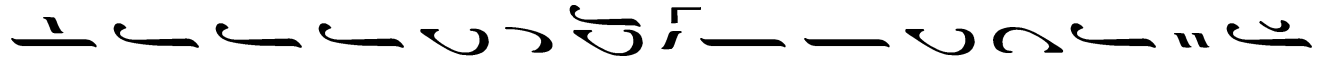

του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρ τι ι ας του κο ο σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν θε ου Πα τρος α
μη ην
Κα θε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

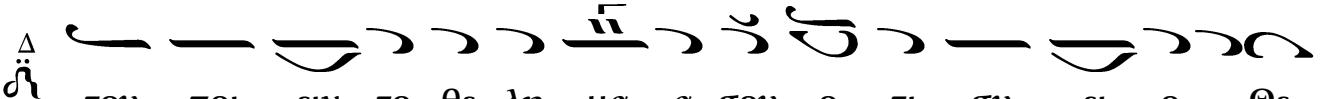

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μα ας
π
q
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων
και αι νε το ο ον και δε δο ξα
σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α
μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα
θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε
Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι
δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου
ἐκ γ'
Κυ ρι ε κα τα φυ γη
ε γε νη θης η μιν εν


γε νε α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε ε


λε η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η


μαρ το ον σοι
π
q

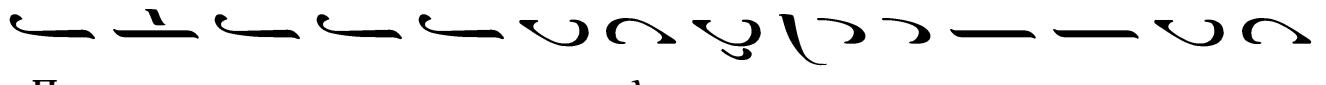

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με

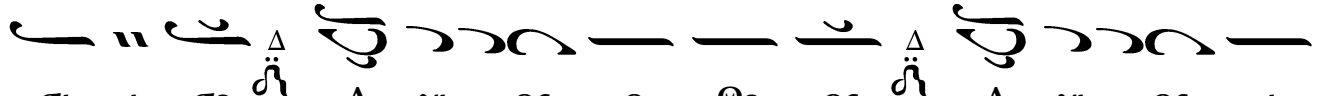

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε


ο ος μου
π
q


Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι


σου ο ψο ο με θα φω ως
π
q


Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου


σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι


σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η


μας
π
q







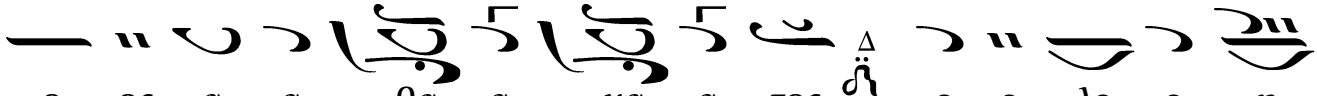




Ἀσματικόν. Ἦχος ⸗ Πα









Ἀπολυτίκιον τροπάριον ὄρθρου. Ἦχος ⸗ Πα



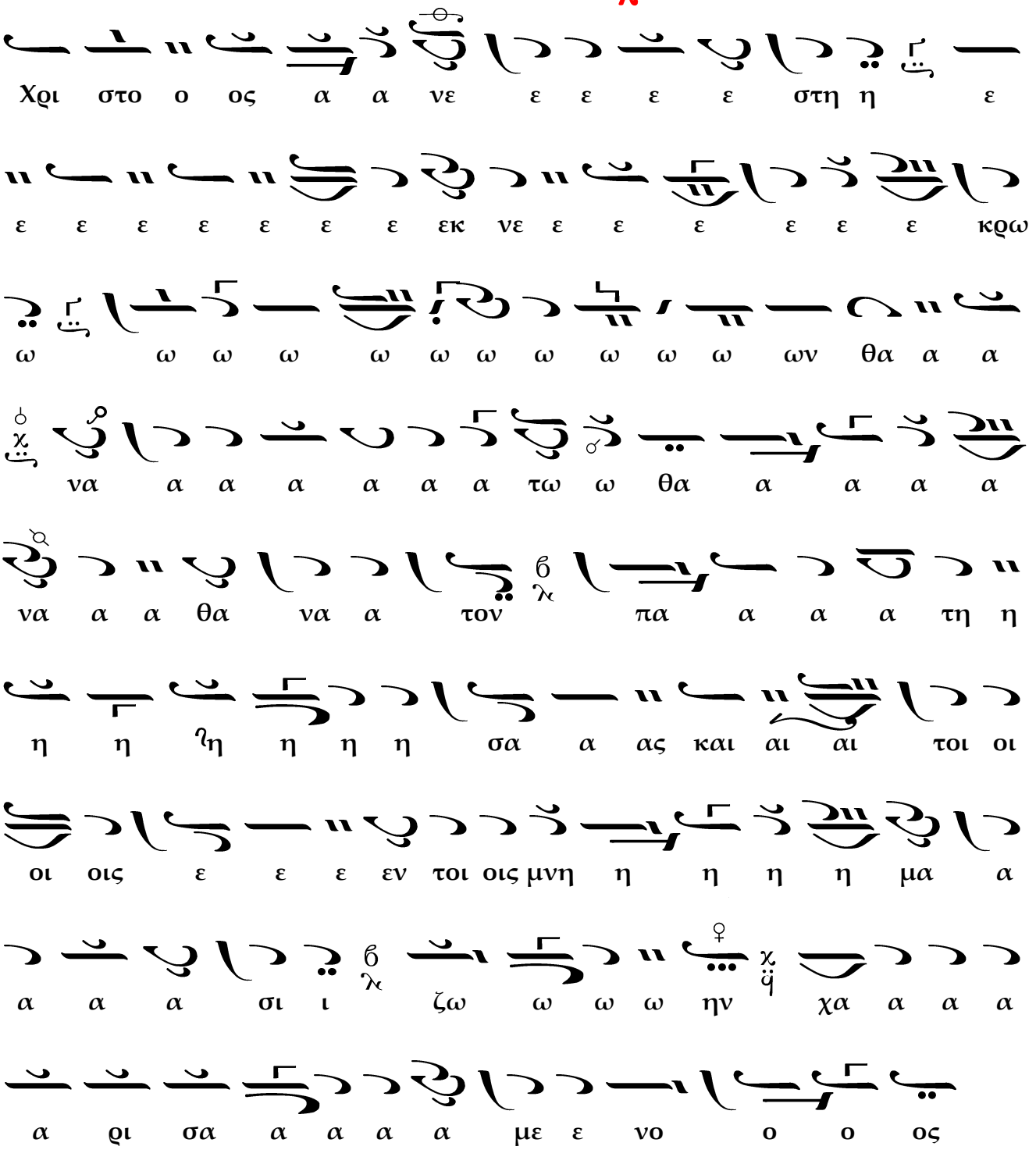




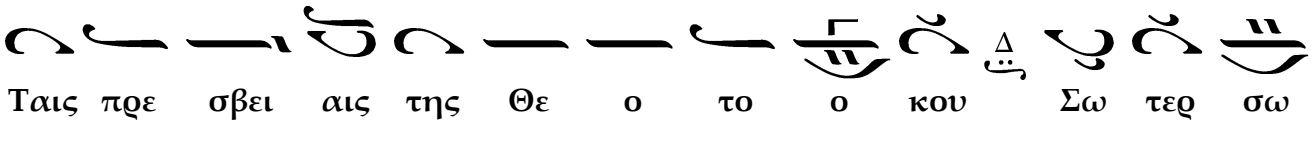




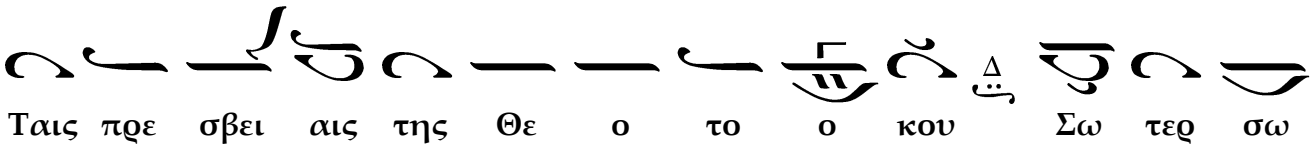
Ἦχος πλ. δ Πα χ


Χρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε στη η ε
ε ε ε ε ε ε ε εκ νε ε ε ε ε ε ε κρω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων θα α α
να α α α α α α τω ω θα α α α α
να α α θα να α τον πα α α α τη η
η η ηη η η η σα α ας και αι αι τοι οι
οι οις ε ε ε εν τοι οις μνη η η η η μα α
α α α σι ι ζω ω ω ω ην χα α α α
α ρι σα α α α α με ε νο ο ο ος

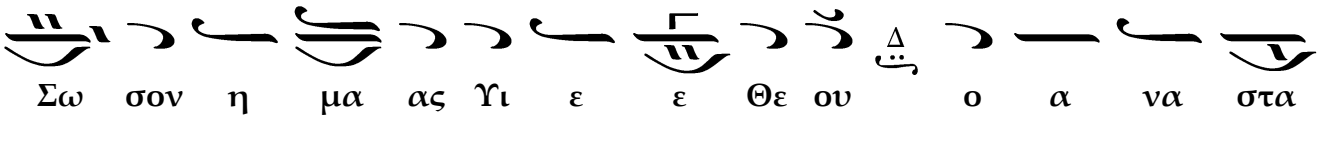
Ἀντίφωνον Ἦχος Δι

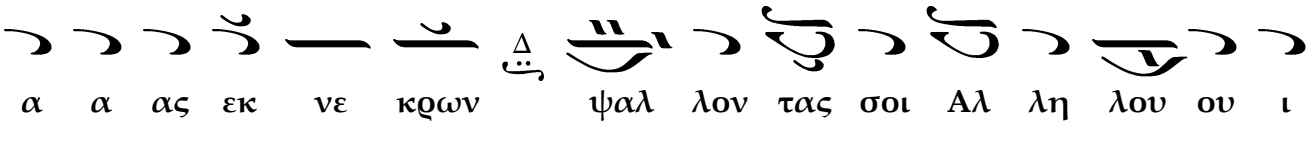








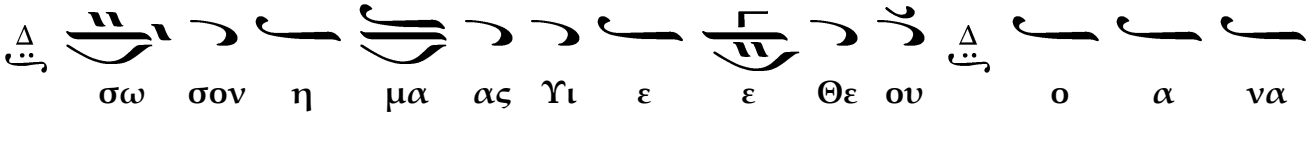


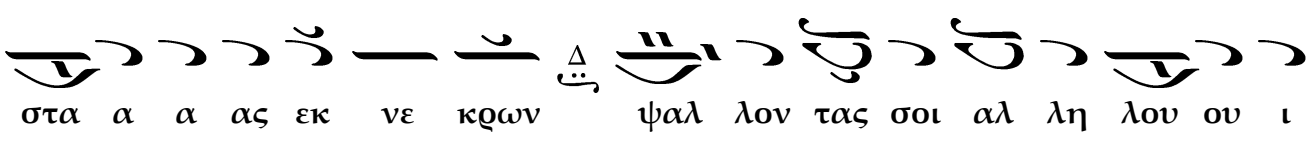




Εἰσοδικόν· Ἦχος Δι

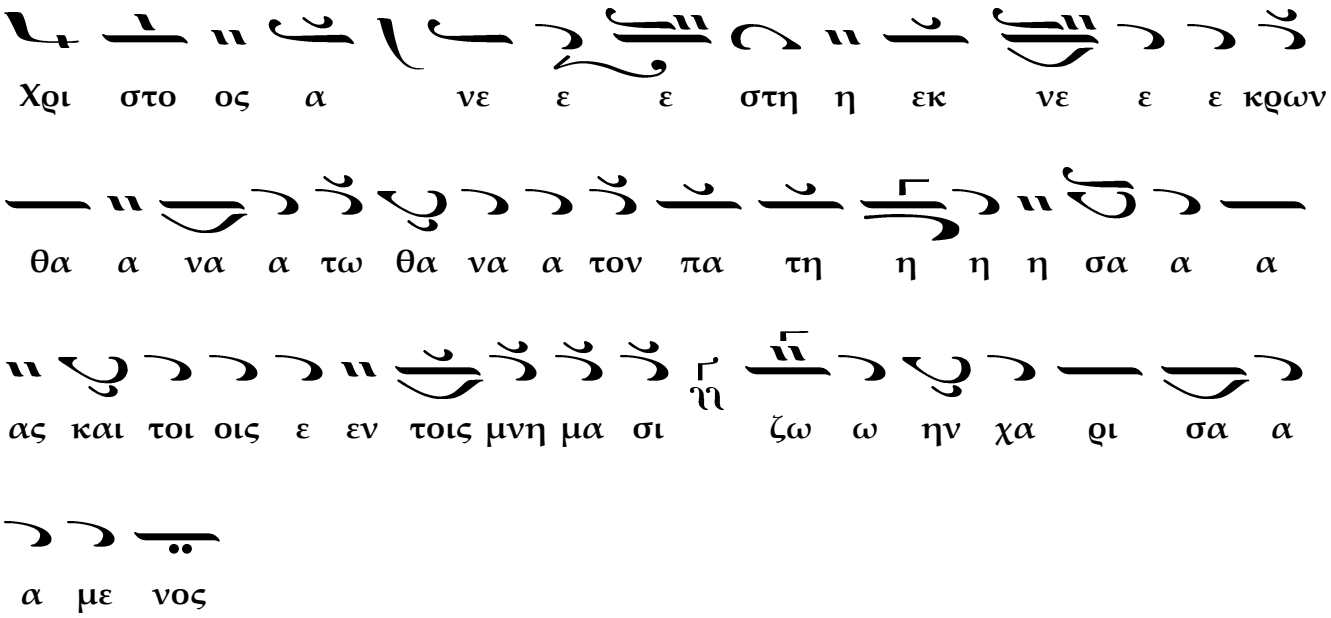






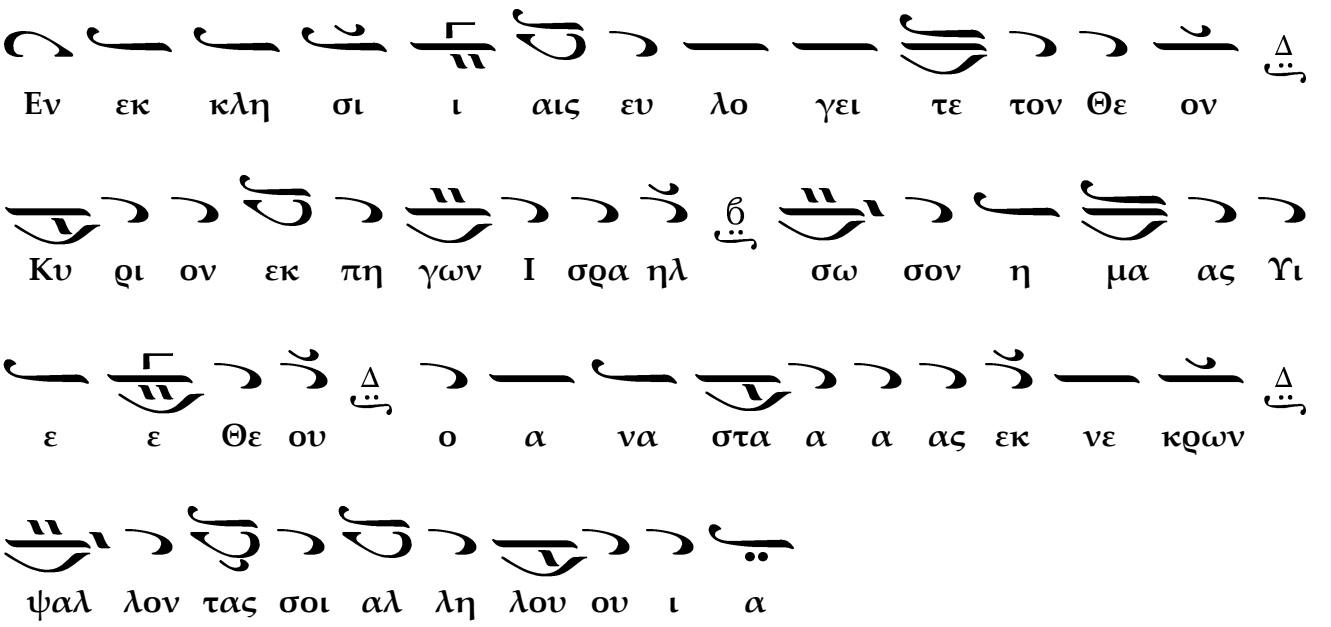


Ἦχος  Κε .

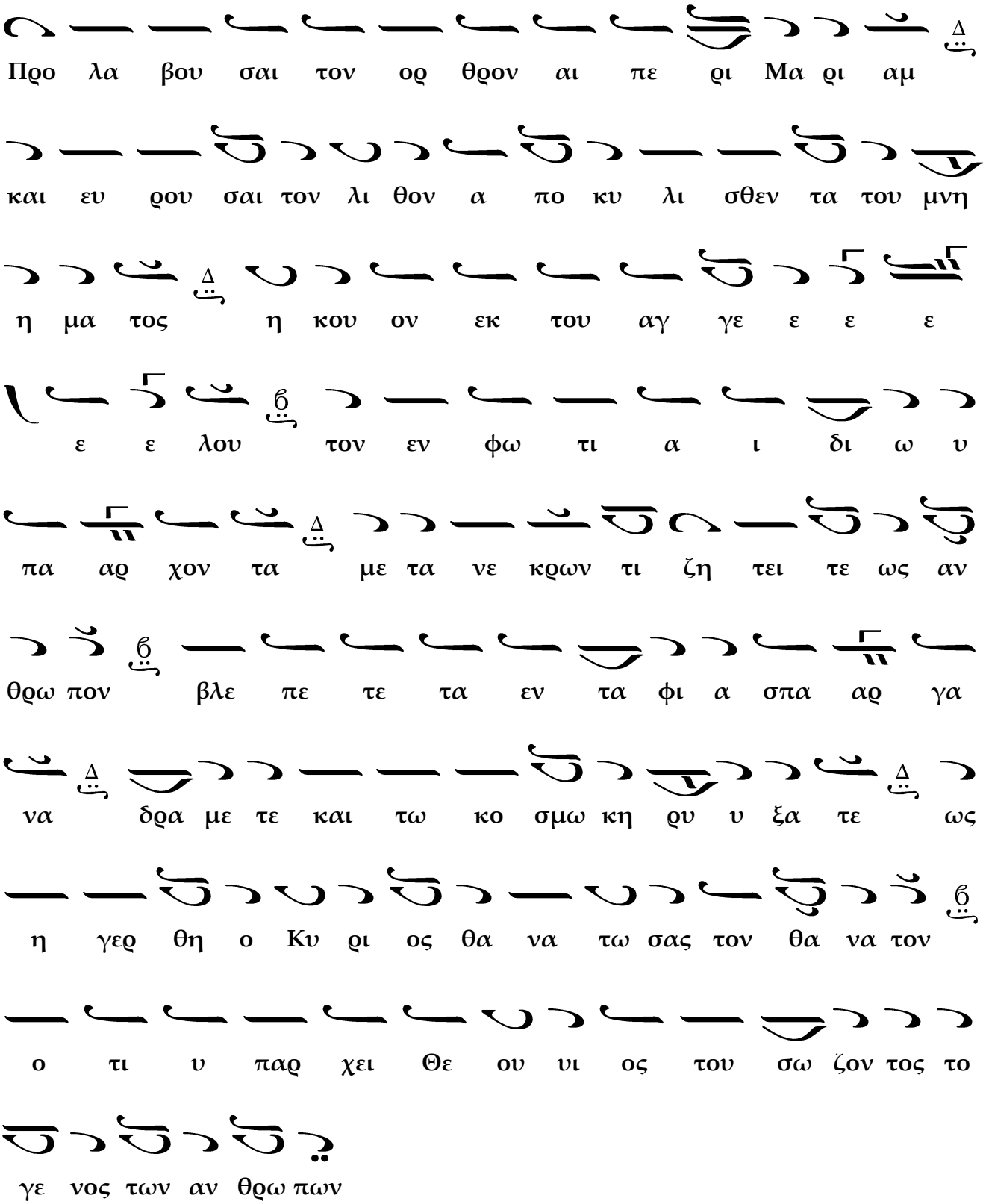


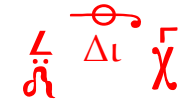
Τό παρόν εἰσοδικόν ψάλλεται εἰς τήν Κυριακήν τοῦ Πάσχα·

Ἦχος  Δι



Ὑπακοή Ἦχος Δι



Κοντάκιον Ἦχος  Δι

Ει και εν τα φω κα τηλ θες α θα α να τε αλ

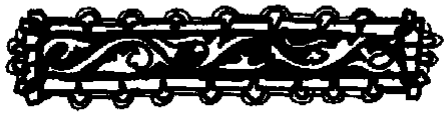
λα του Α δου κα θει λες την δυ να μιν και α νε

στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι

μυ ρο φο ροις φθεγ ξα με νος χαι ρε τε και τοις σοις Α

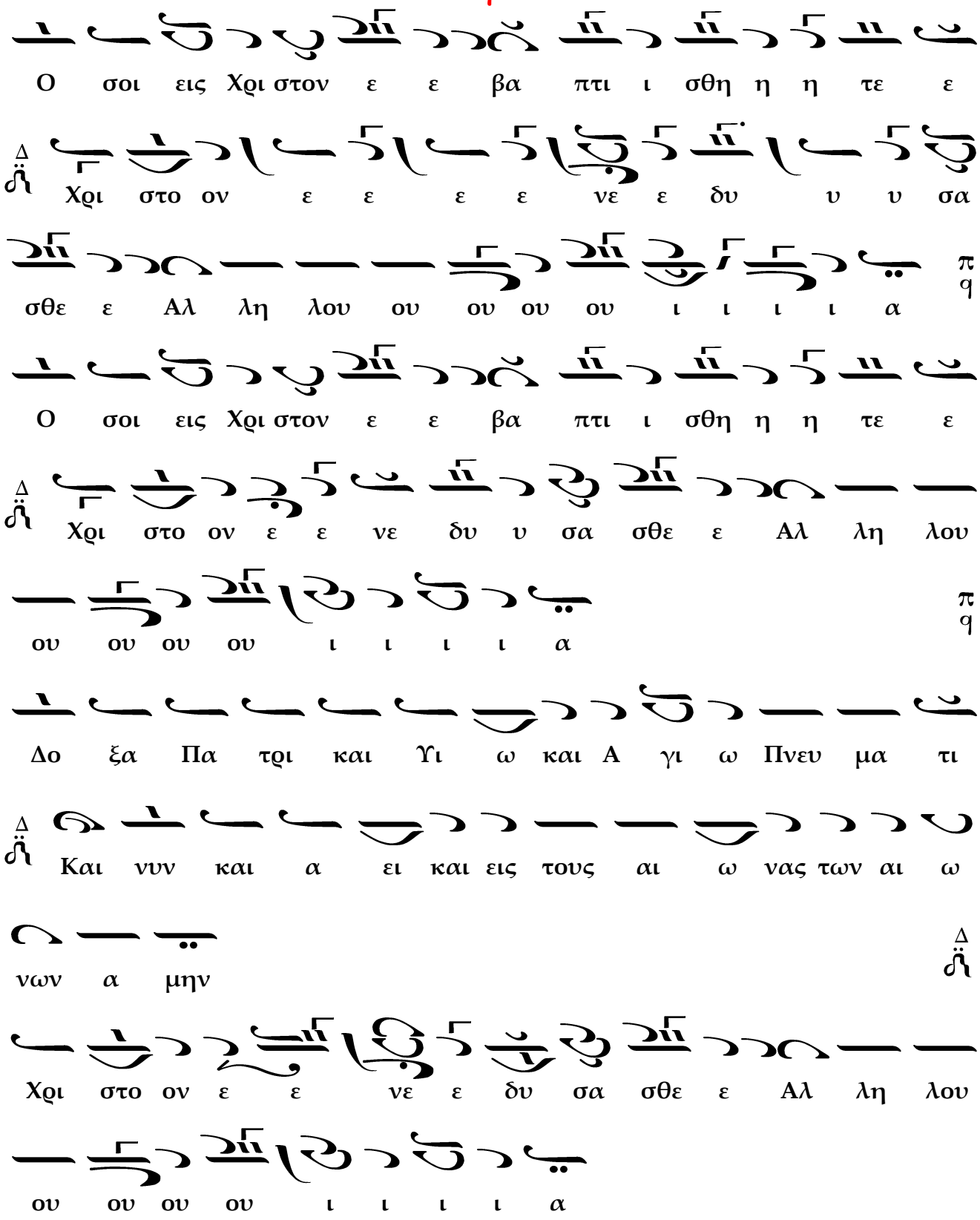
πο στο λοις ει ρη νην δω ρου με νος ο τοις πε σου σι

πα ρε χων α να στα σι ι ιν



Τό παρόν ψάλλεται εἰς τήν Κυριακήν τοῦ Πάσχα

Ἦχος ἐ ϙ Πα · χ

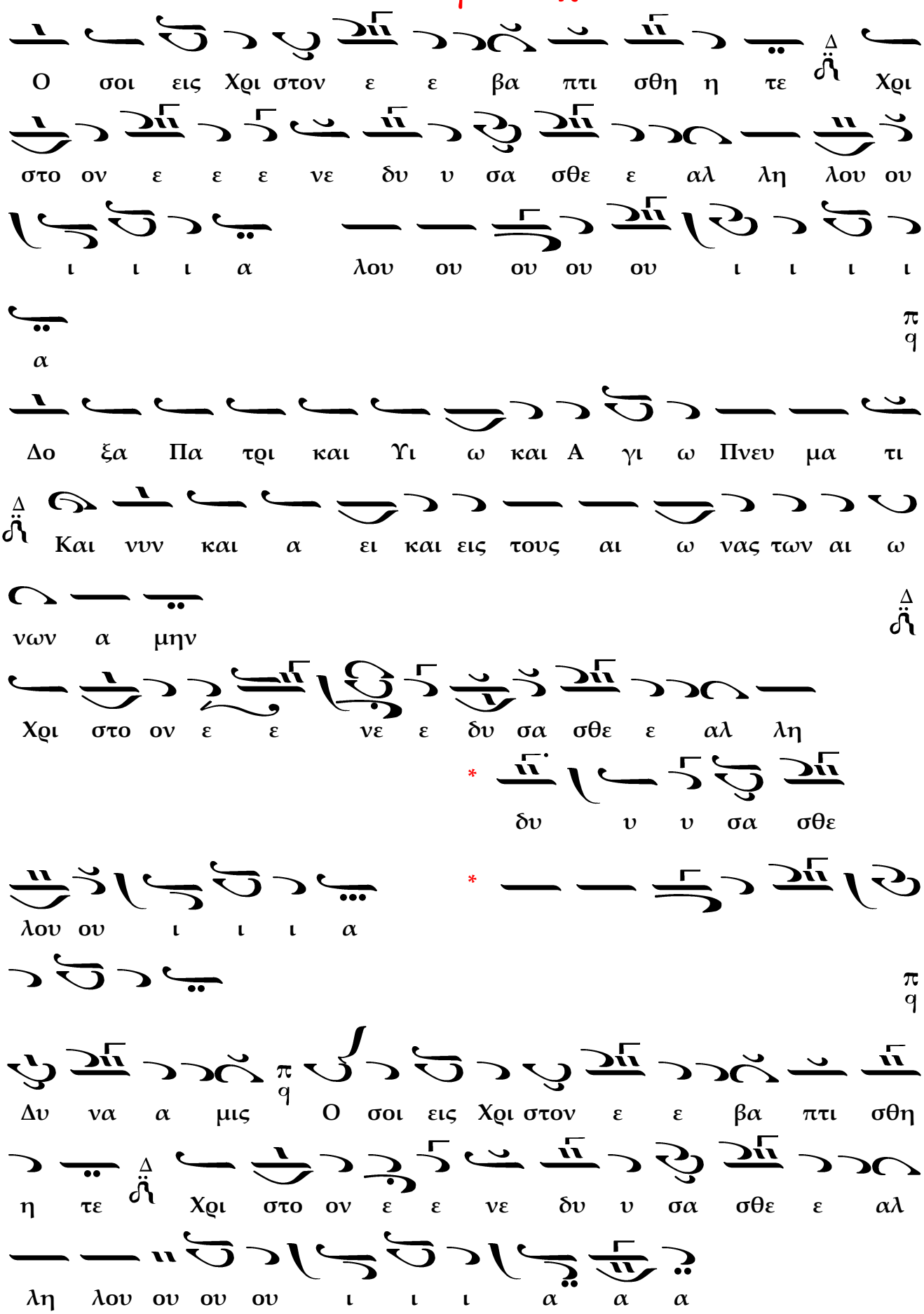


Ἦχος ἐ ϙ Πα

Δυ να α μις ο σοι εις Χρι στον ε ε βα πτι ι
σθη η τε Χρι στο ον ε ε νε δυ υ σα σθε
ε Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α α
α

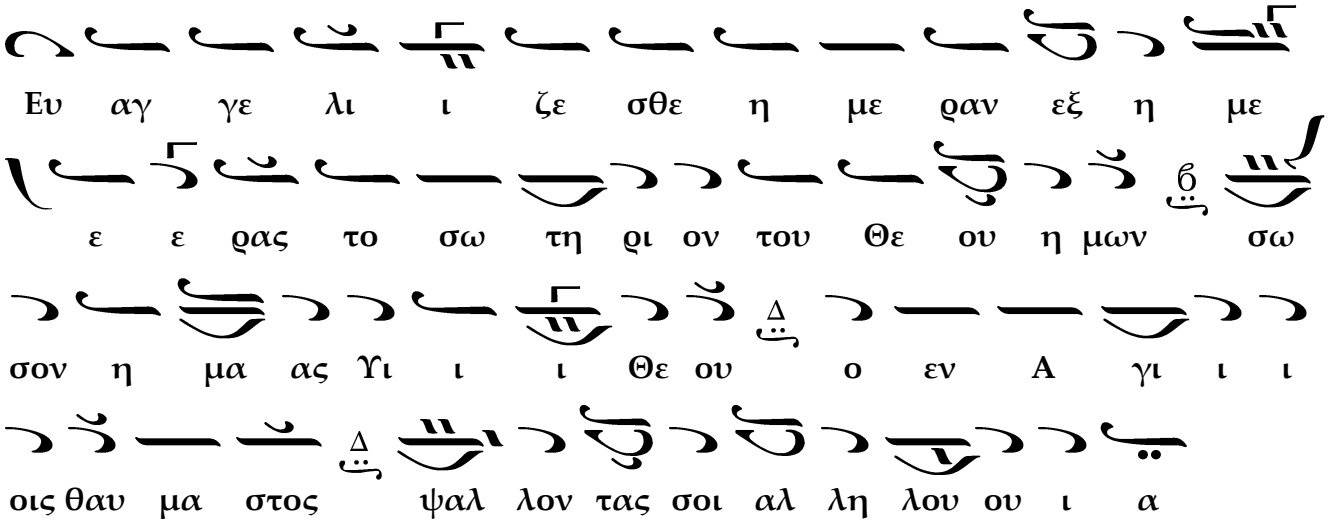
Τό παρόν ψάλλεται εἰς τήν Κυριακήν τοῦ Πάσχα

Ἦχος δ Πα· ζ



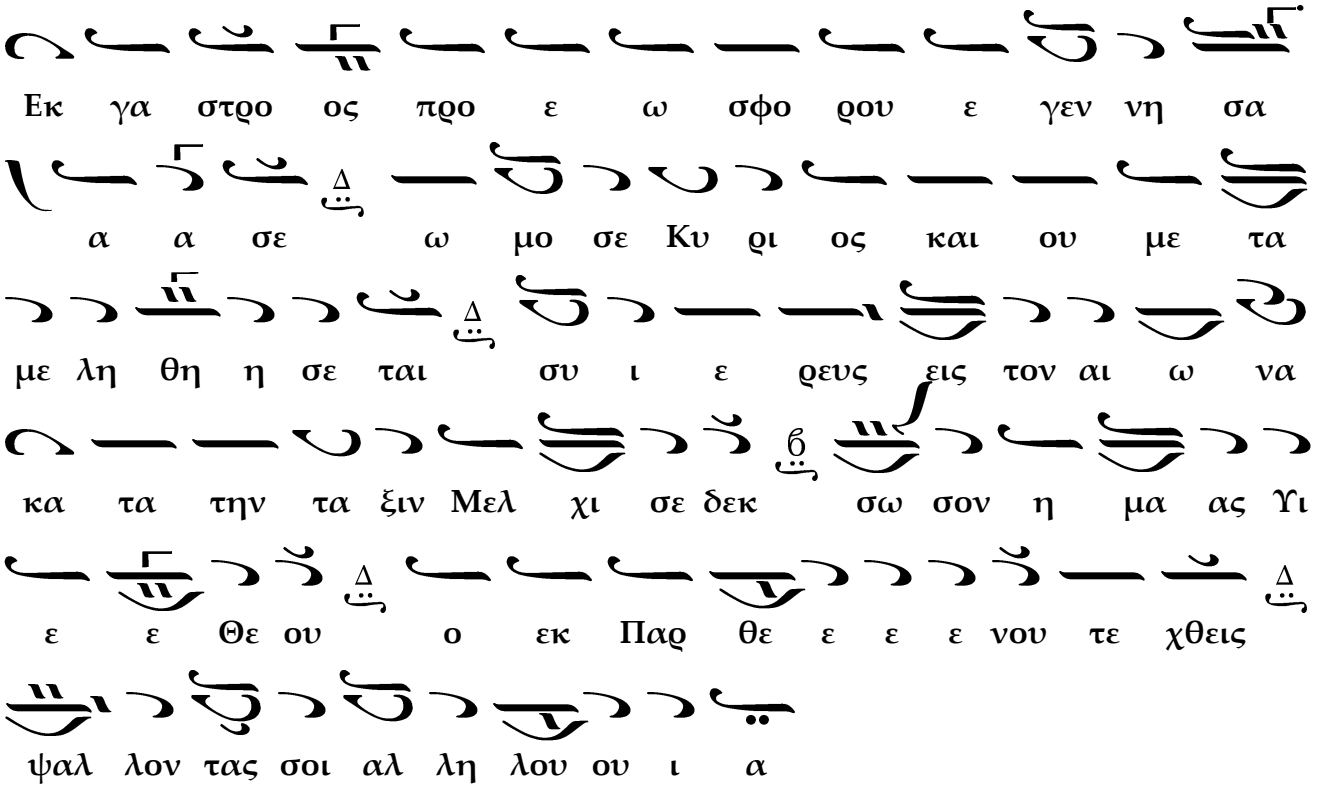
Εισοδικόν τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

Ἦχος Δι χ



Εἰσοδικόν εἰς τήν ἑορτήν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἦχος Δι χ



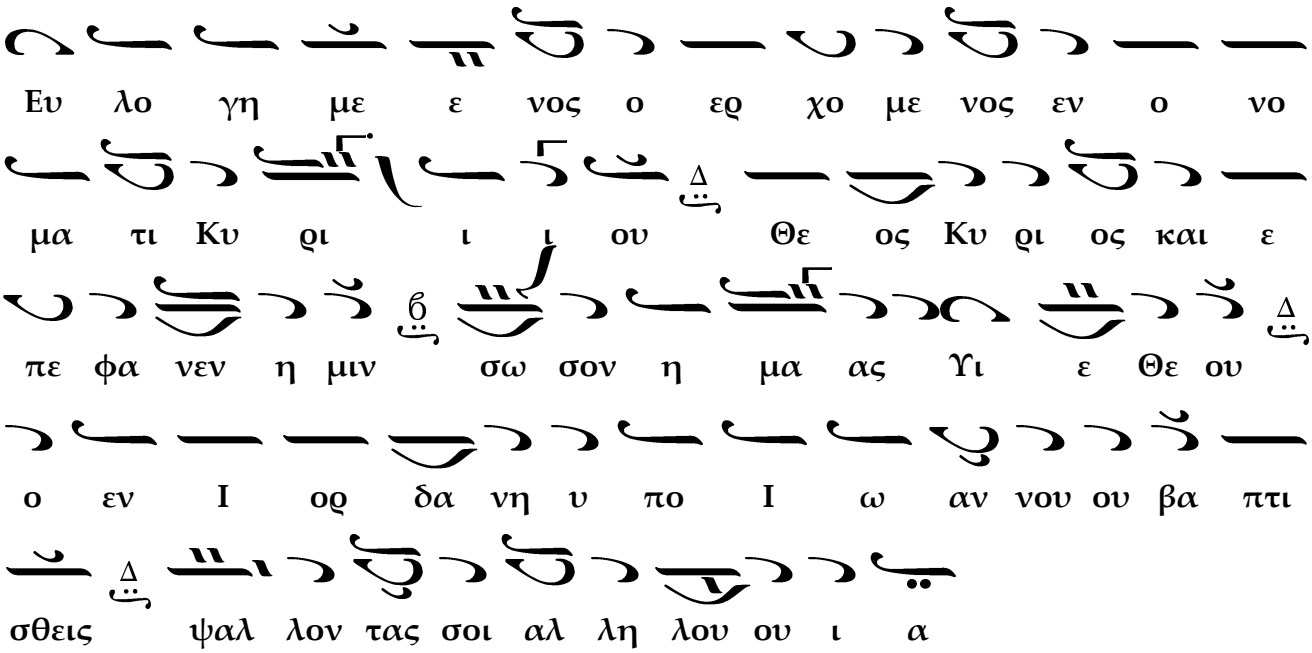
Εἰσοδικόν εἰς τήν ἑορτήν τῆς Περιτομῆς

Ἦχος Δι



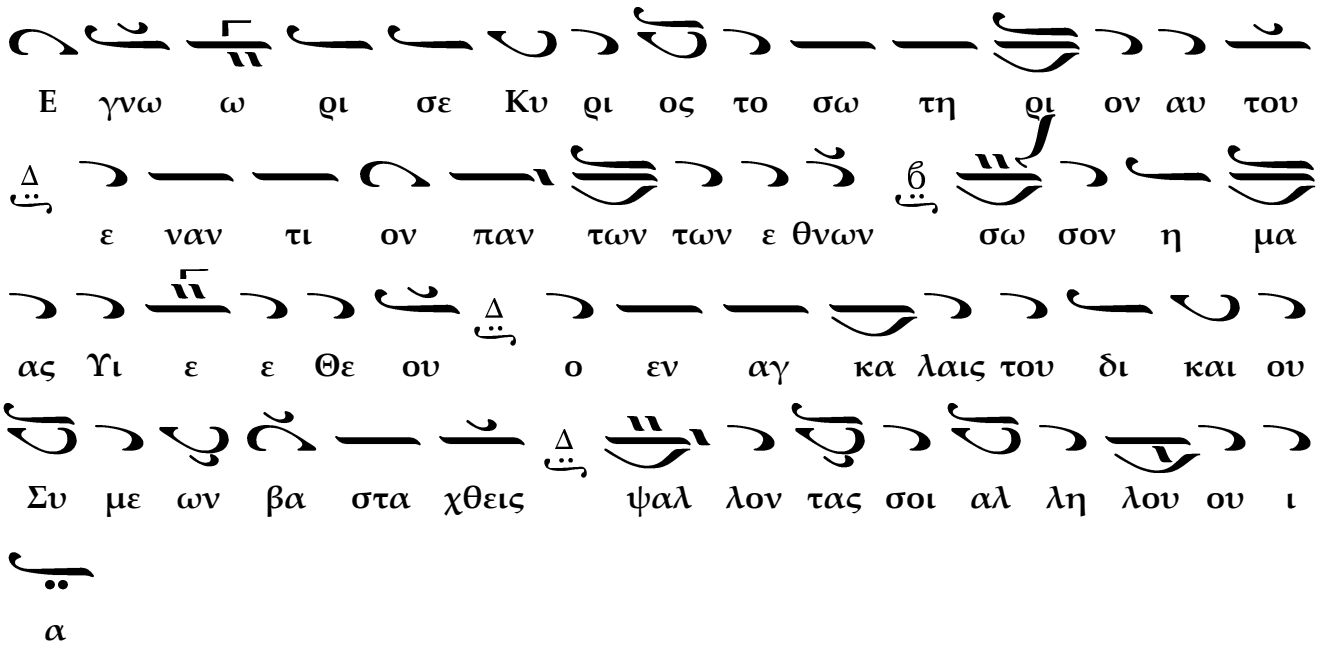
Εἰσοδικόν εἰς τήν ἑορτήν τῶν Θεοφανείων

Ἦχος Δι



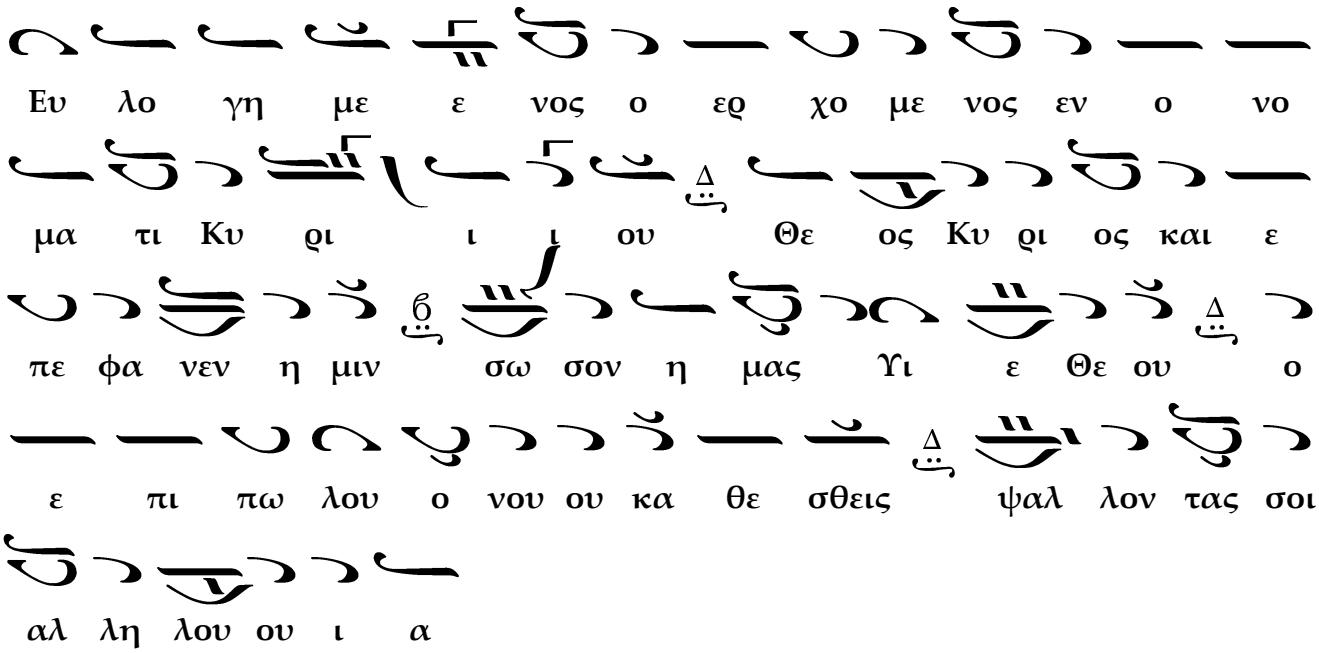
Εἰσοδικόν εἰς τήν ἑορτήν τῆς Ὑπαπαντής

Ἦχος δ Δι χ



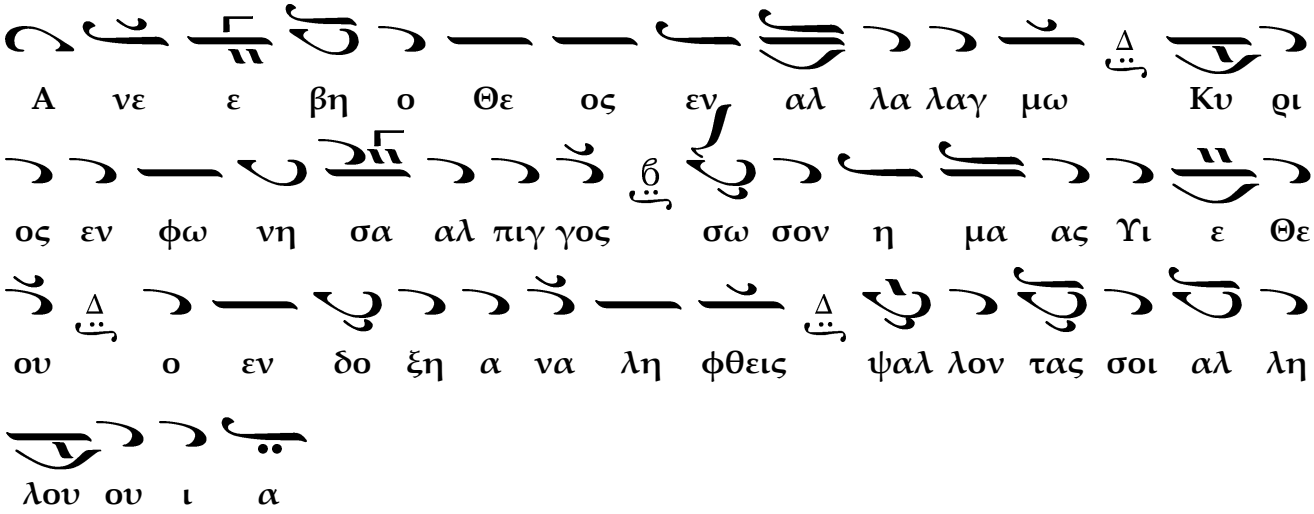
Εἰσοδικόν εἰς τήν ἑορτήν τῶν Βαΐων

Ἦχος δ Δι χ



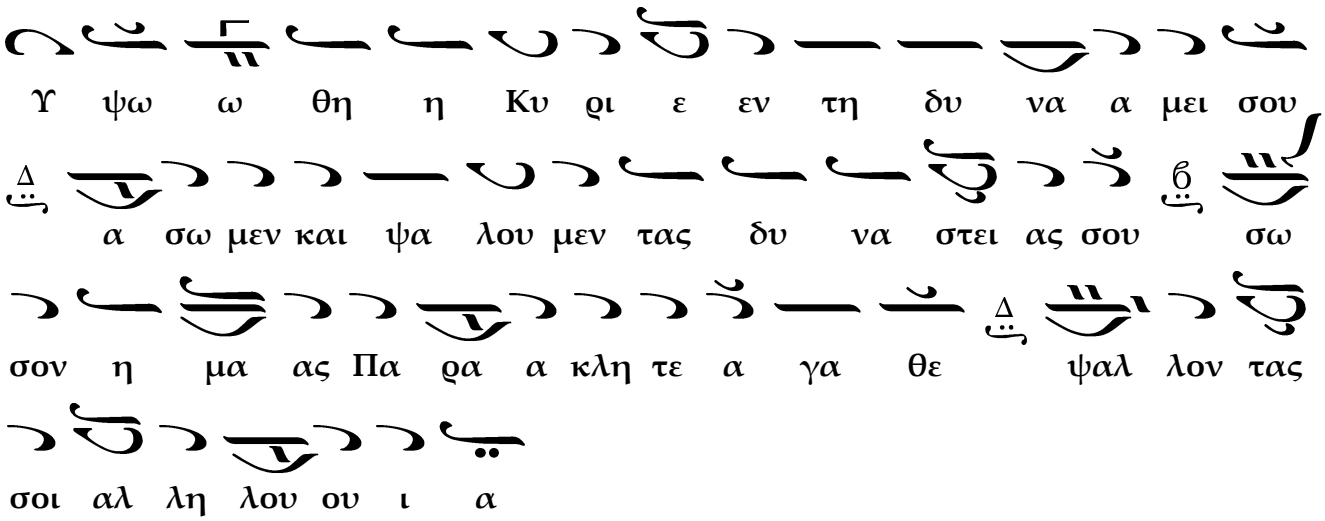
Εἰσοδικόν εἰς τήν ἑορτήν τῆς Ἀναλήψεως

Ἦχος Δι



Εἰσοδικόν εἰς τήν ἑορτήν τῆς Πεντηκοστής

Ἦχος Δι



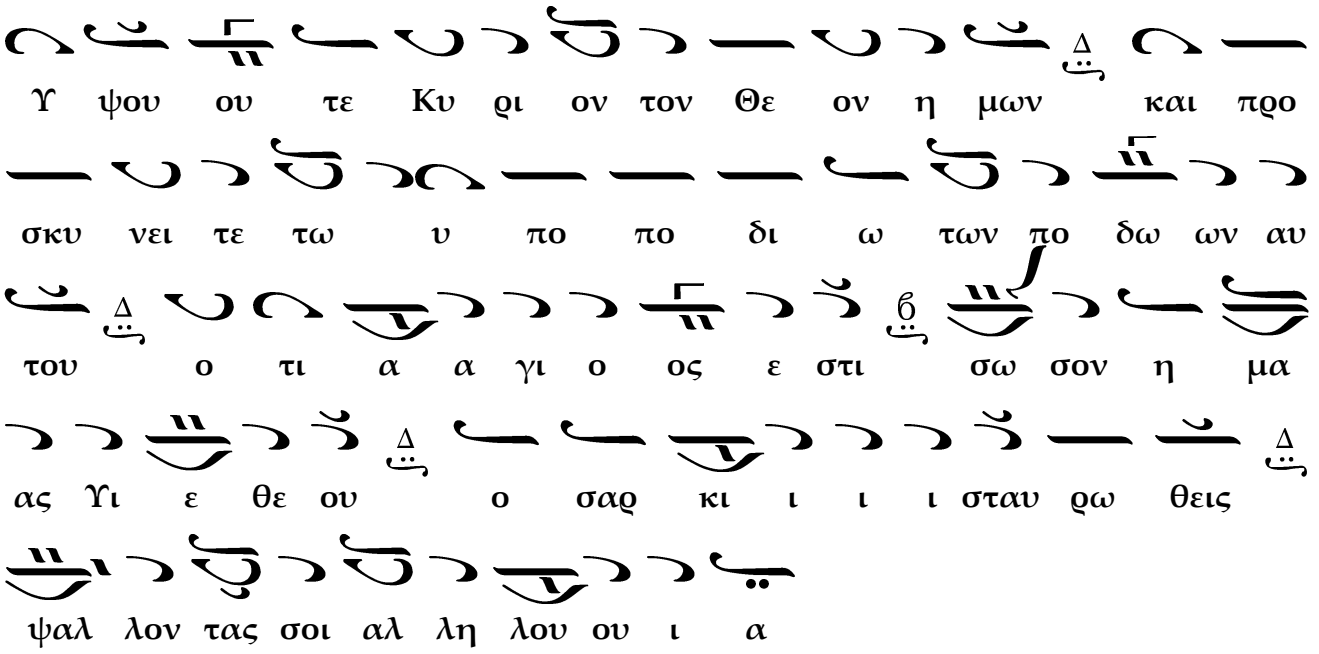
Εἰσοδικόν εἰς τήν ἑορτήν τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἦχος Δι



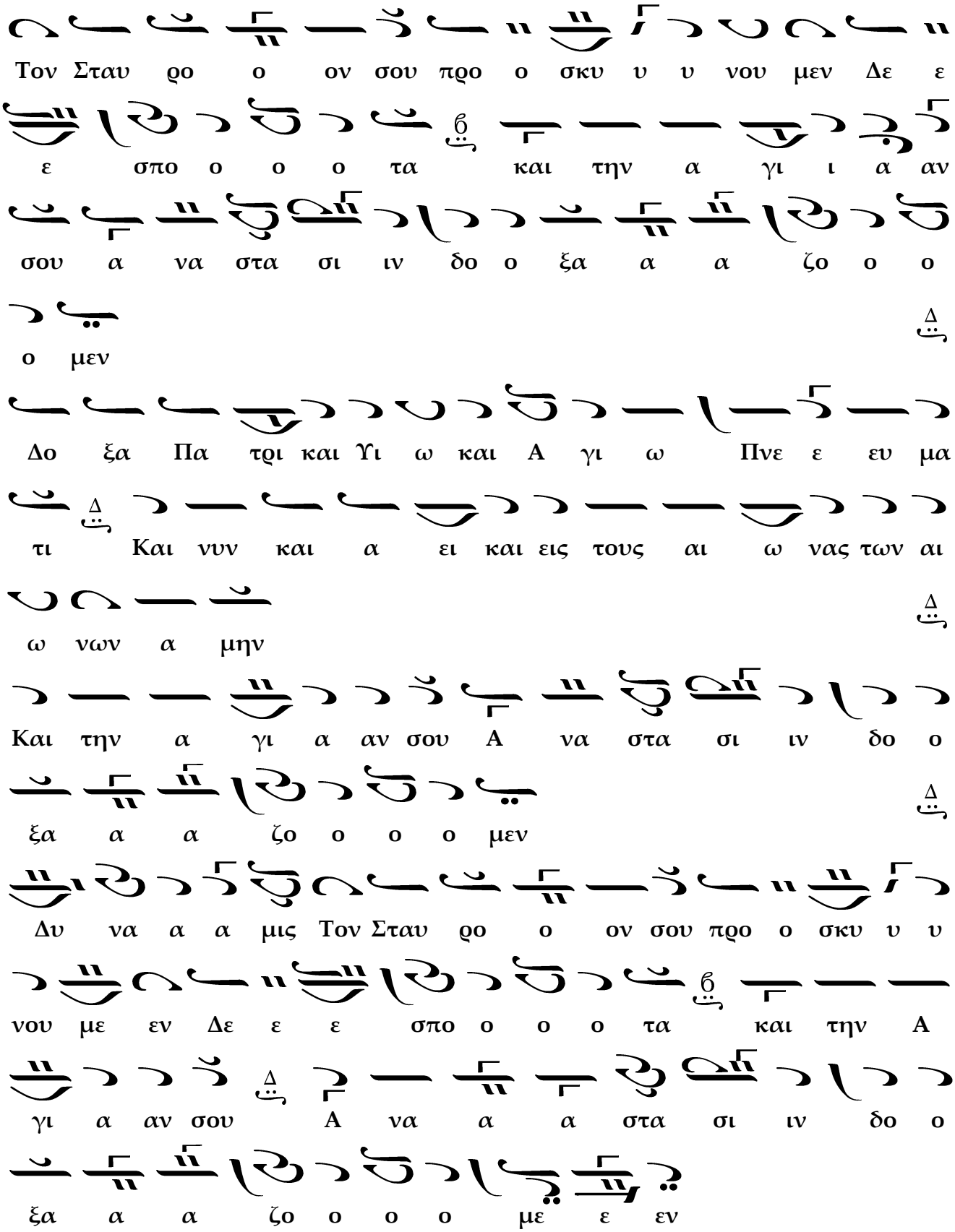
Εἰσοδικόν τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι



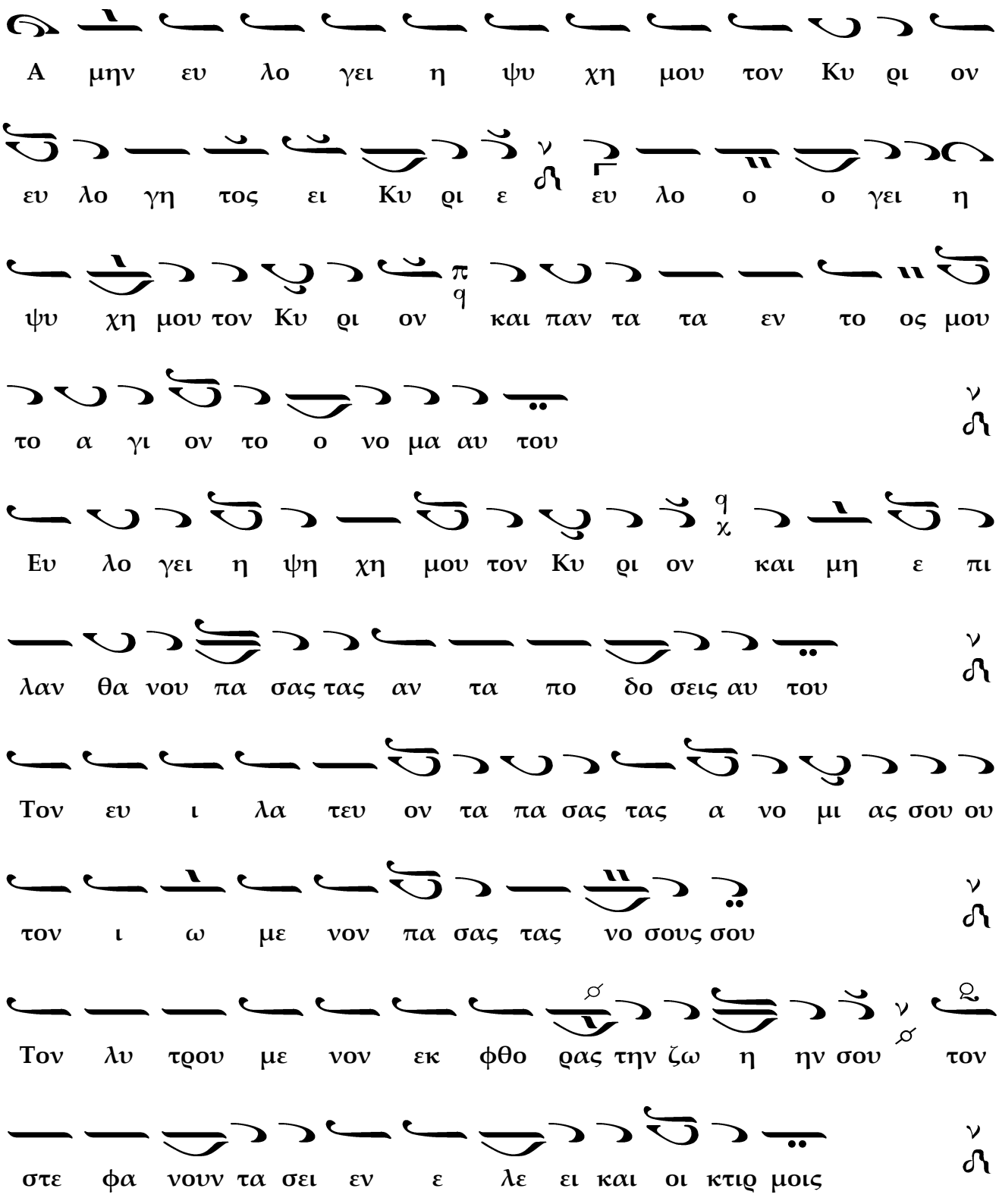
Εἰς τήν ἑορτήν τοῦ Σταυροῦ·

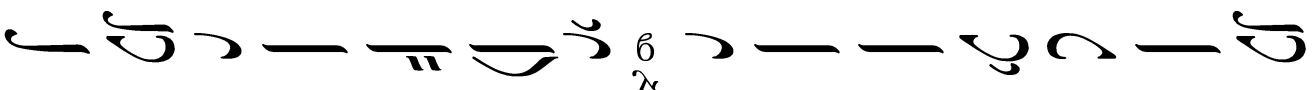
Ἦχος Δι



Τυπικά· ψαλλόμενα εἰς τήν ἀκολουθίαν τῆς λειτουργίας.

Ἦχος Νη · Στάσις α'

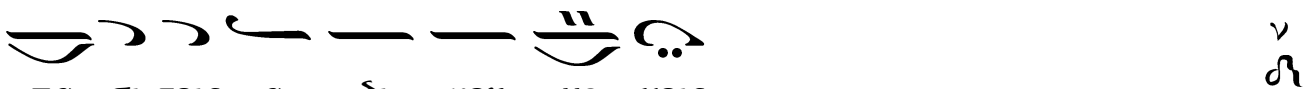


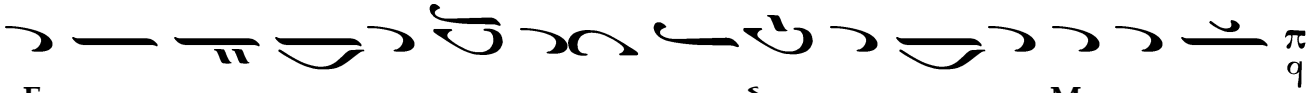

Τον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα θοις την ε πι

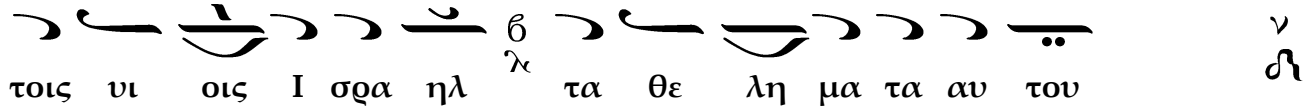

θυ μι αν σου α να και νι σθη σε ται ως α ε του

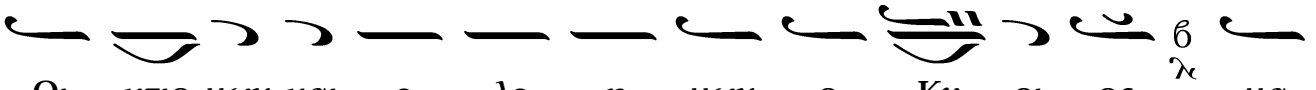

η νε ο της σου

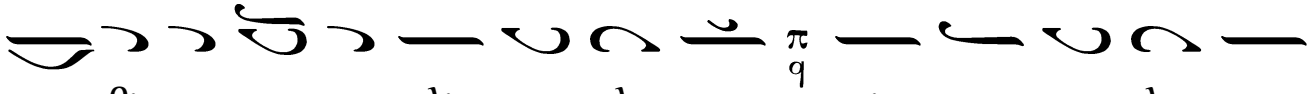

Ποι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και κρι μα

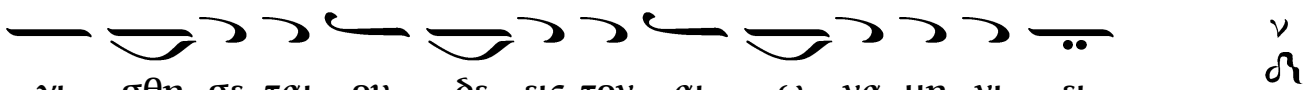

πα σι τοις α δι κου με νοις

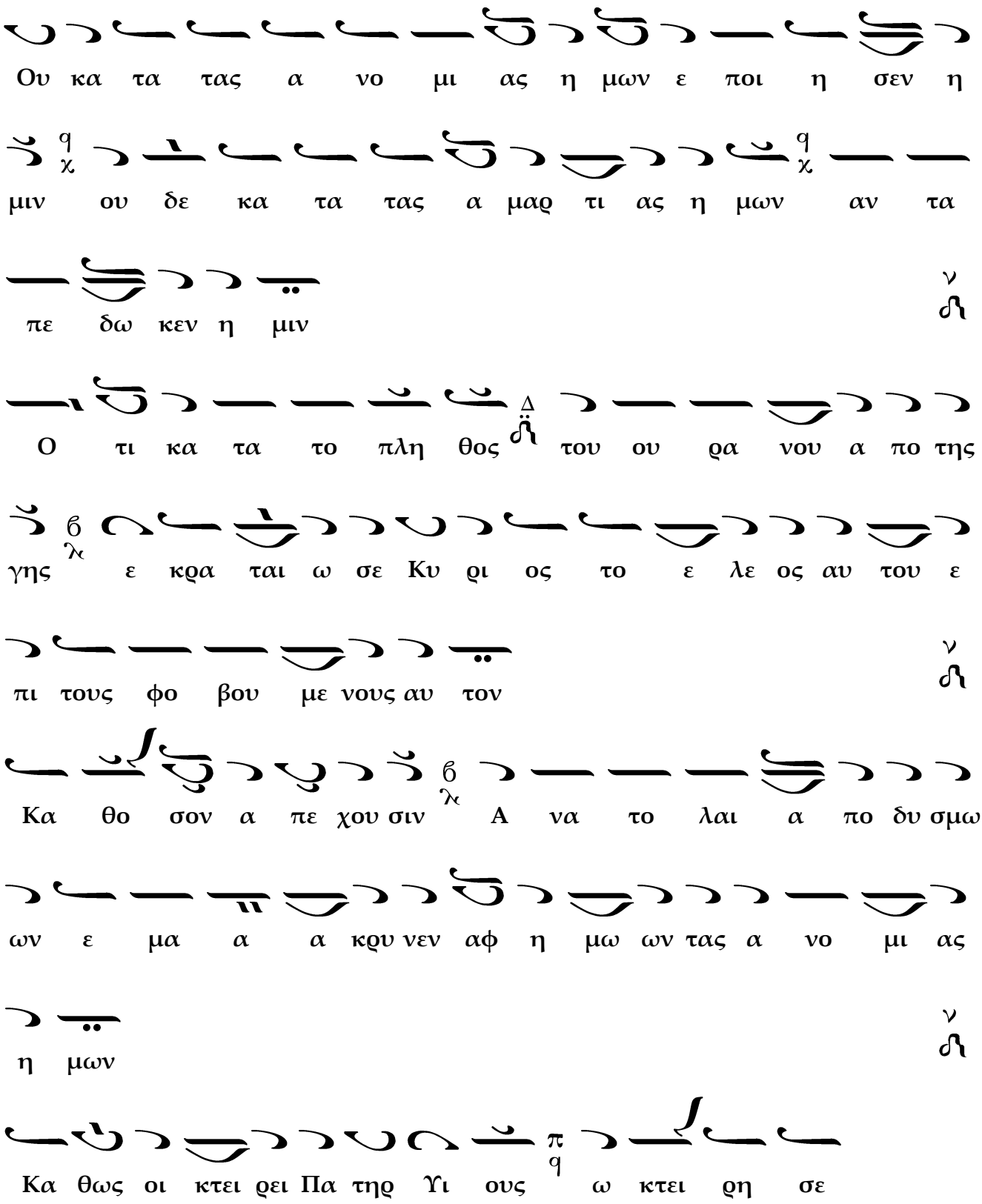

Ε γνω ω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση

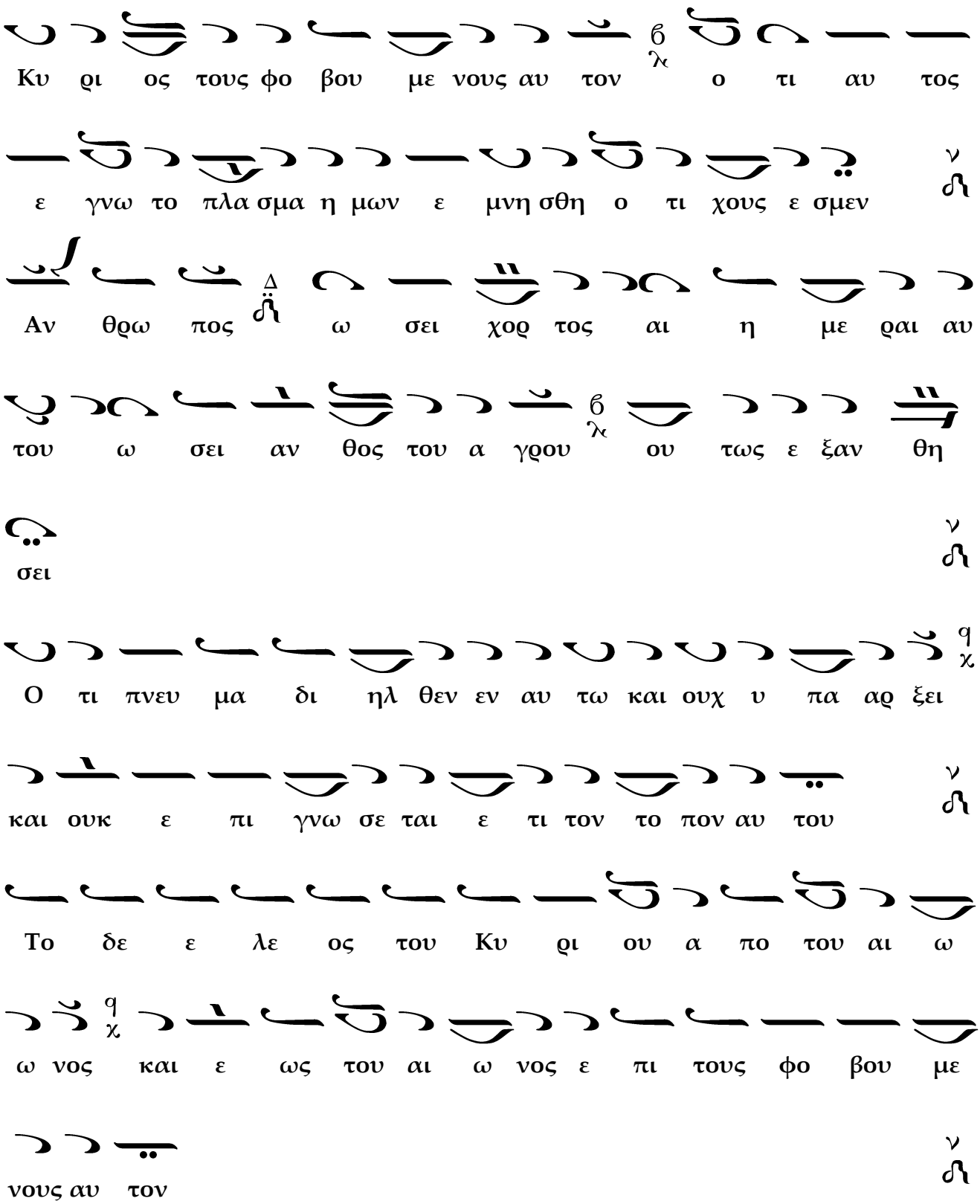

τοις υι οις Ι σρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

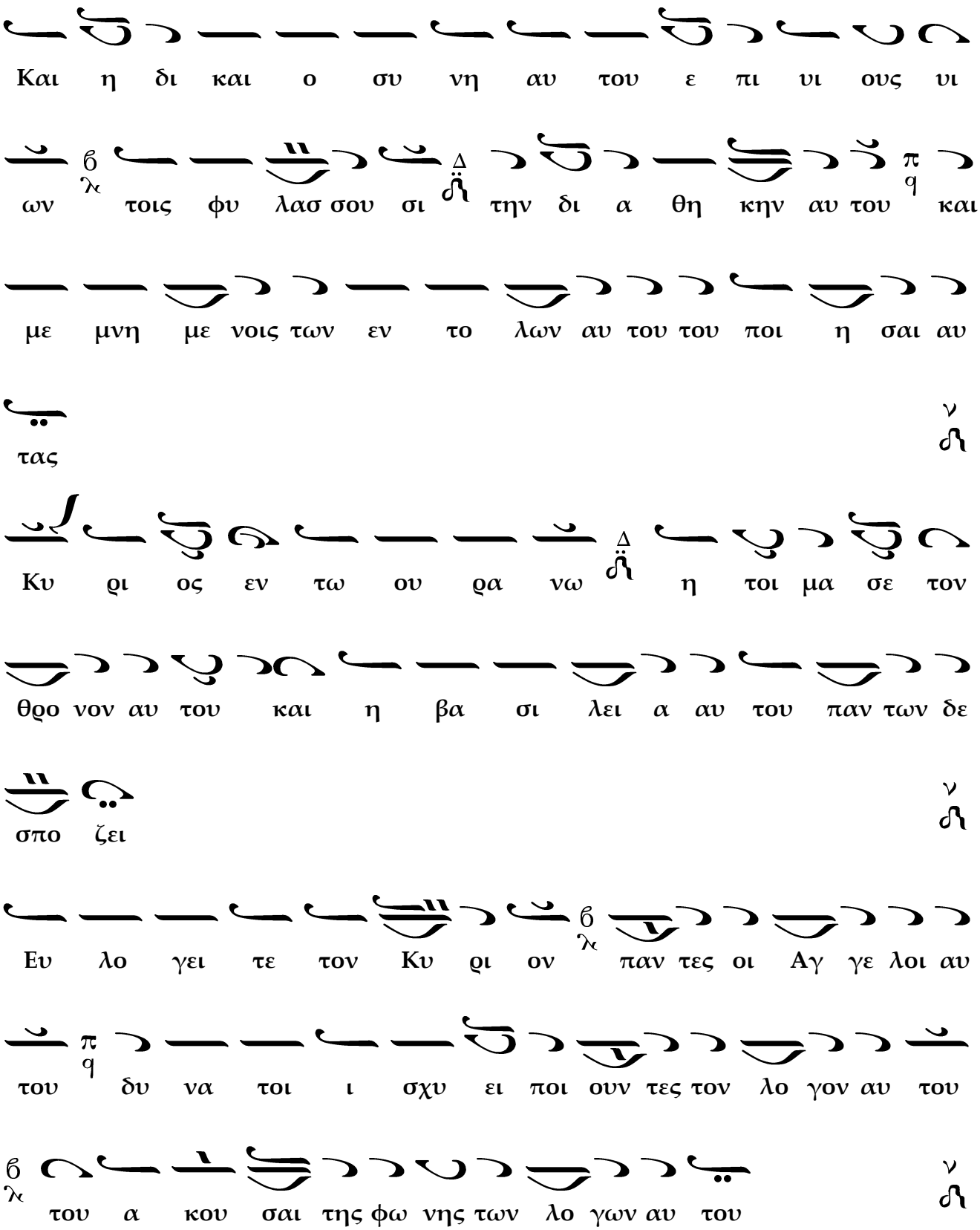

Οι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

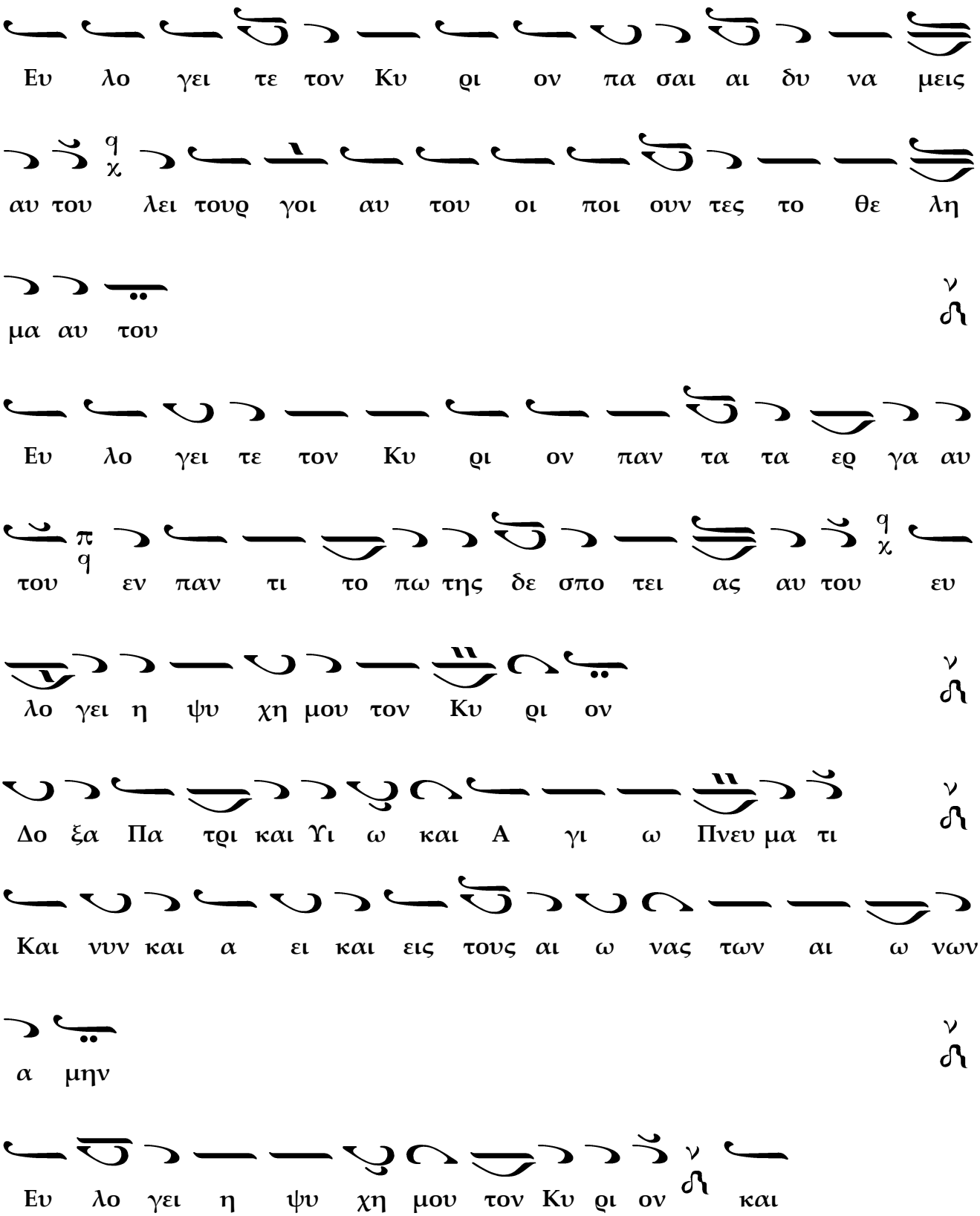

κρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε λος ορ

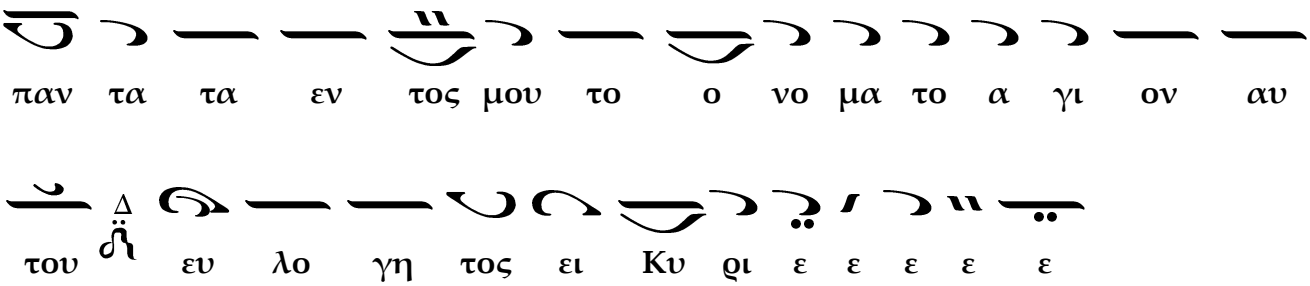

γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει


Ου κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν η
μιν ου δε κα τα τας α μαρ τι ας η μων αν τα
πε δω κεν η μιν
Ο τι κα τα το πλη θος του ου ρα νου α πο της
γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του ε
πι τους φο βου με νους αυ τον
Κα θο σον α πε χου σιν Α να το λαι α πο δυ σμω
ων ε μα α α κρυ νεν αφ η μω ων τας α νο μι ας
η μων
Κα θως οι κτει ρει Πα τηρ Υι ους ω κτει ρη σε

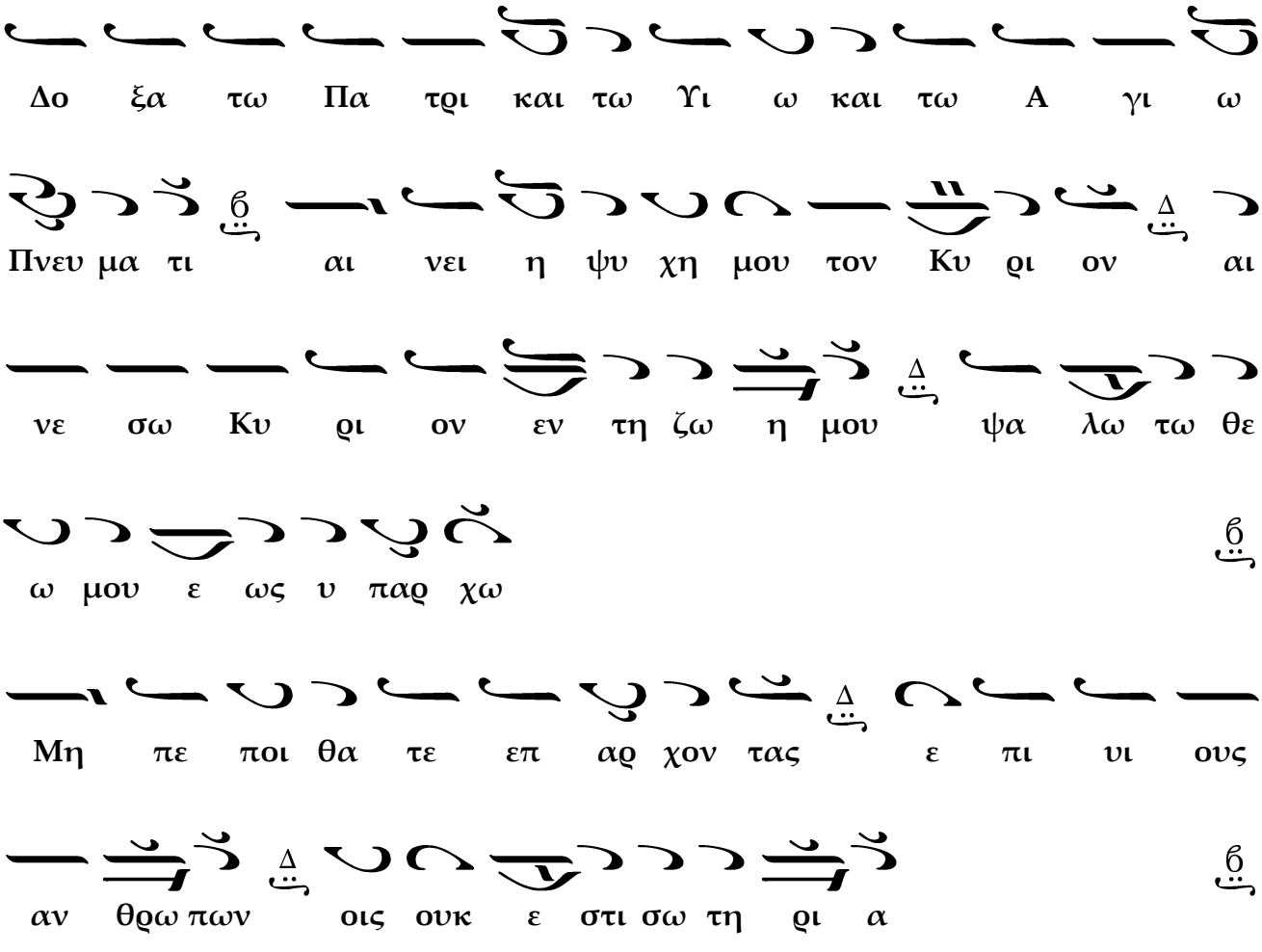

Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος
ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν
Αν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ
του ω σει αν θος του α γρου ου τως ε ξαν θη
σει
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα αρ ξει
και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του
Το δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω
ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου με
νους αυ τον

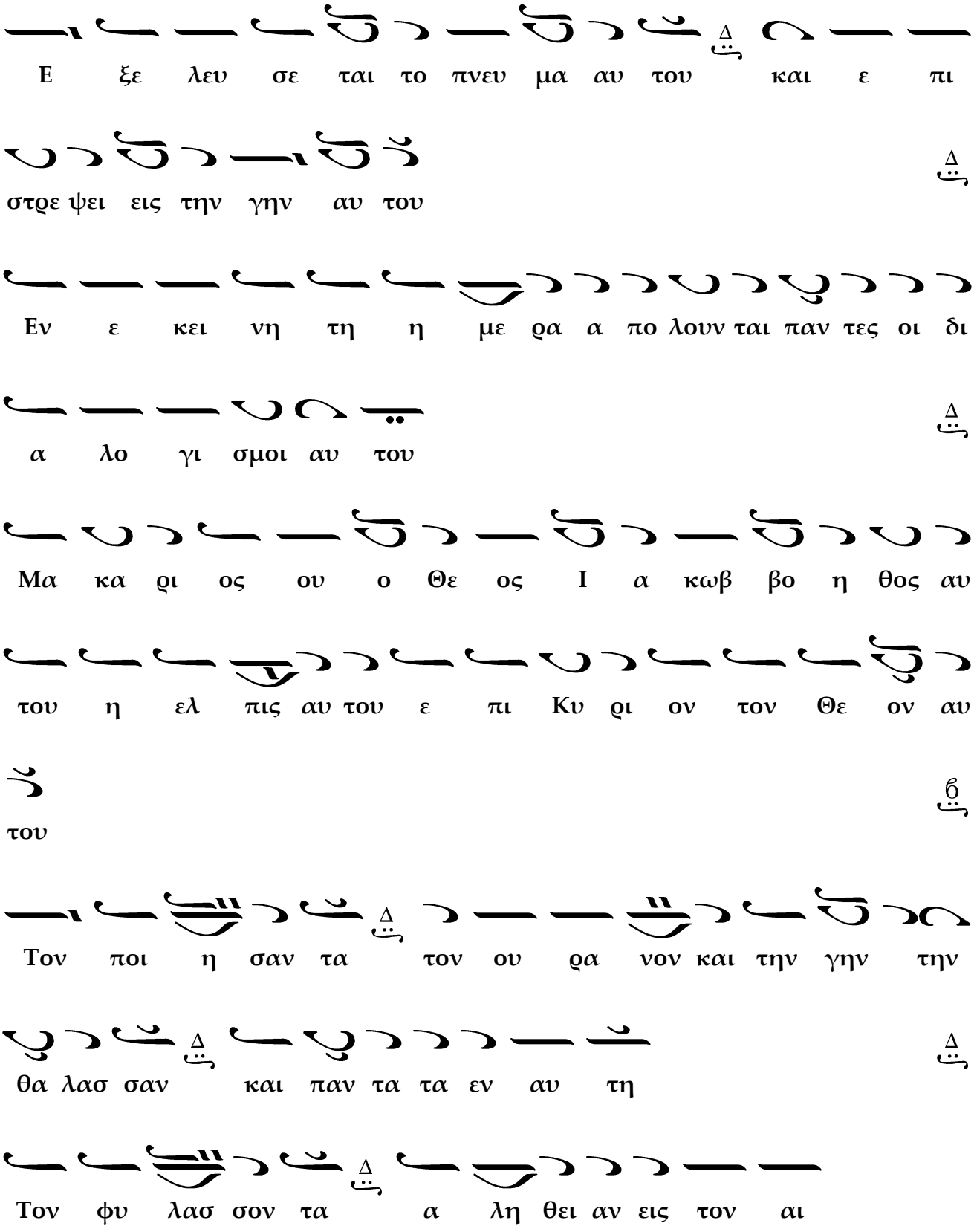

Και η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι ους υι
ων τοις φυ λασ σου σι την δι α θη κην αυ του και
με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ
τας
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι μα σε τον
θρο νον αυ του και η βα σι λει α αυ του παν των δε
σπο ζει
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι Αγ γε λοι αυ
του δυ να τοι ι σχυ ει ποι ουν τες τον λο γον αυ του
του α κου σαι της φω νης των λο γων αυ του

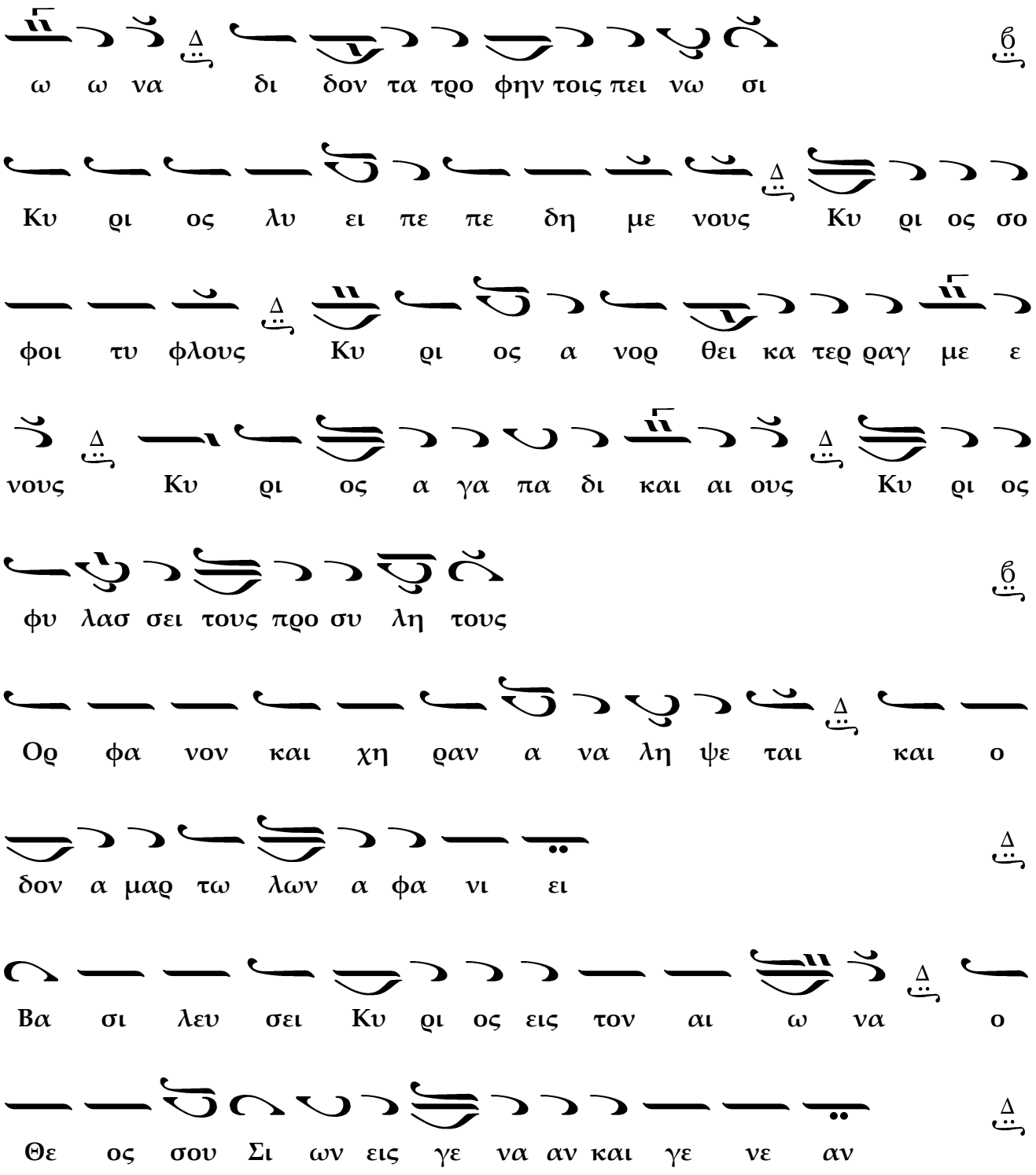

Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να μεις
αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ουν τες το θε λη
μα αυ του
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ
του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ευ
λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και



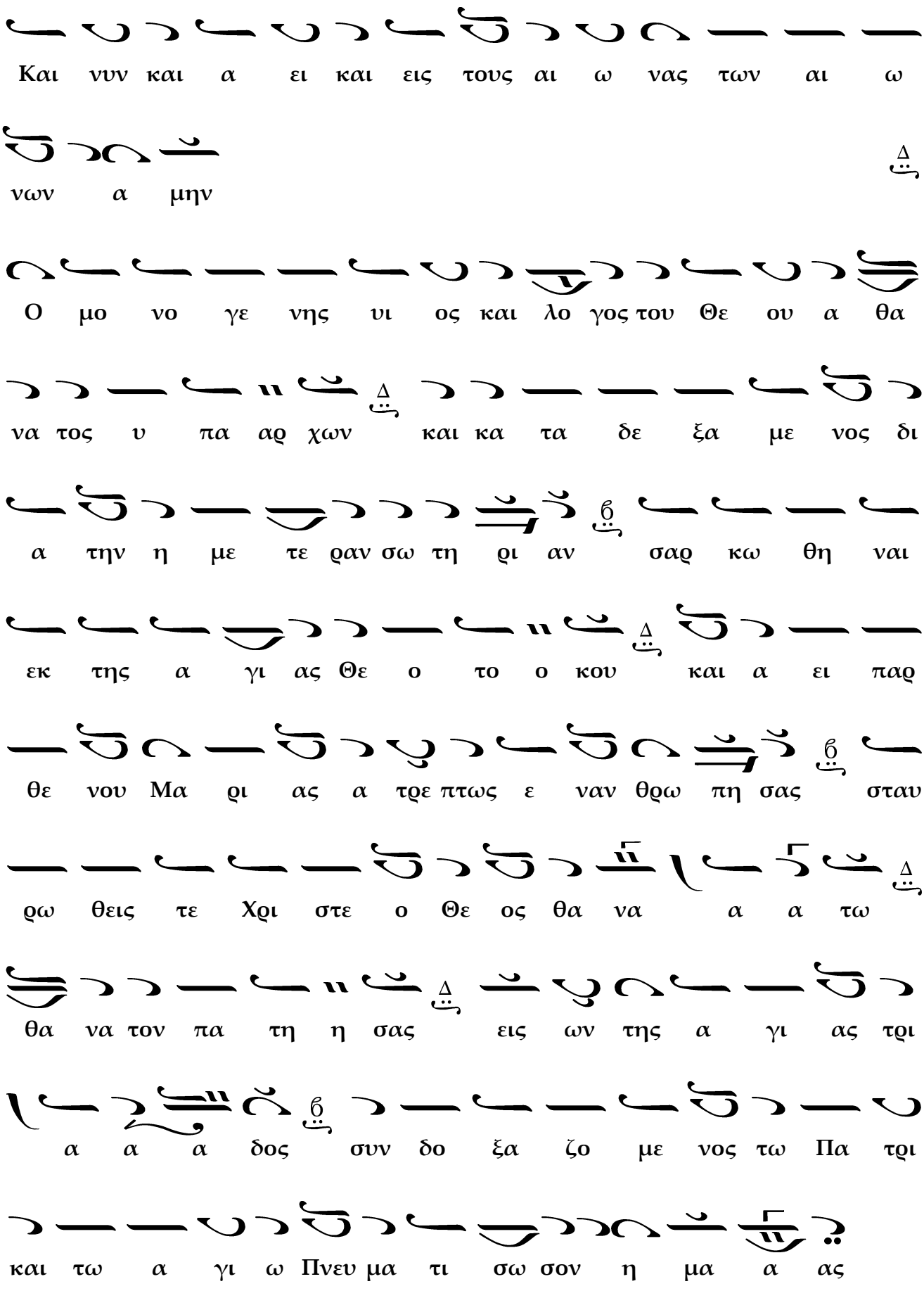
Ἦχος Δι Στάσις β'




Ε ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του και ε πι
στρε ψει εις την γην αυ του
Εν ε κει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι δι
α λο γι σμοι αυ του
Μα κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η θος αυ
του η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την
θα λασ σαν και παν τα τα εν αυ τη
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι

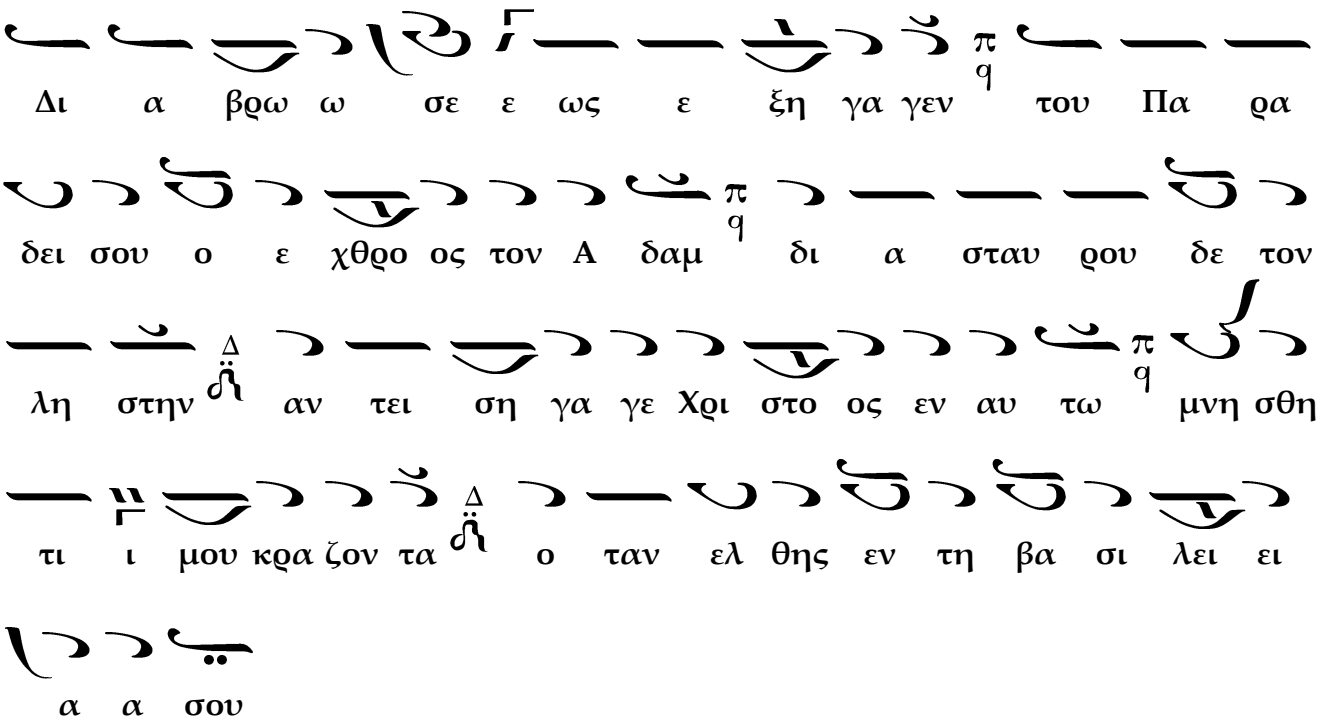

ω ω να δι δον τα τρο φην τοις πει νω σι
Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους Κυ ρι ος σο
φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ θει κα τερ ραγ με ε
νους Κυ ρι ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος
φυ λασ σει τους προ συ λη τους
Ορ φα νον και χη ραν α να λη ψε ται και ο
δον α μαρ τω λων α φα νι ει
Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ο
Θε ος σου Σι ων εις γε να αν και γε νε αν

Ἦχος Δι


Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο μο νο γε νης υι ος και λο γος του Θε ου α θα
να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νου Μα ρι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη σας σταυ
ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να α α τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας τρι
α α α δος συν δο ξα ζο με νος τω Πα τρι
και τω α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα ς

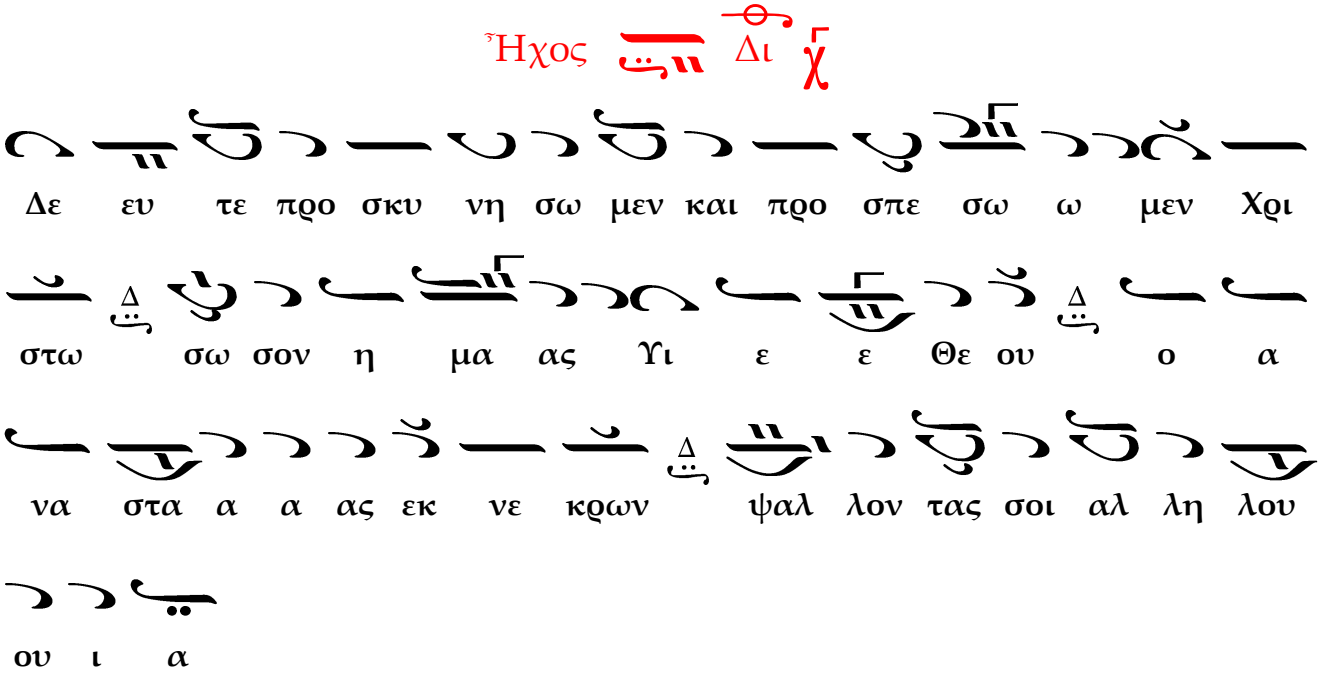
Ὁ μακαρισμός

Ἦχος Πα ·



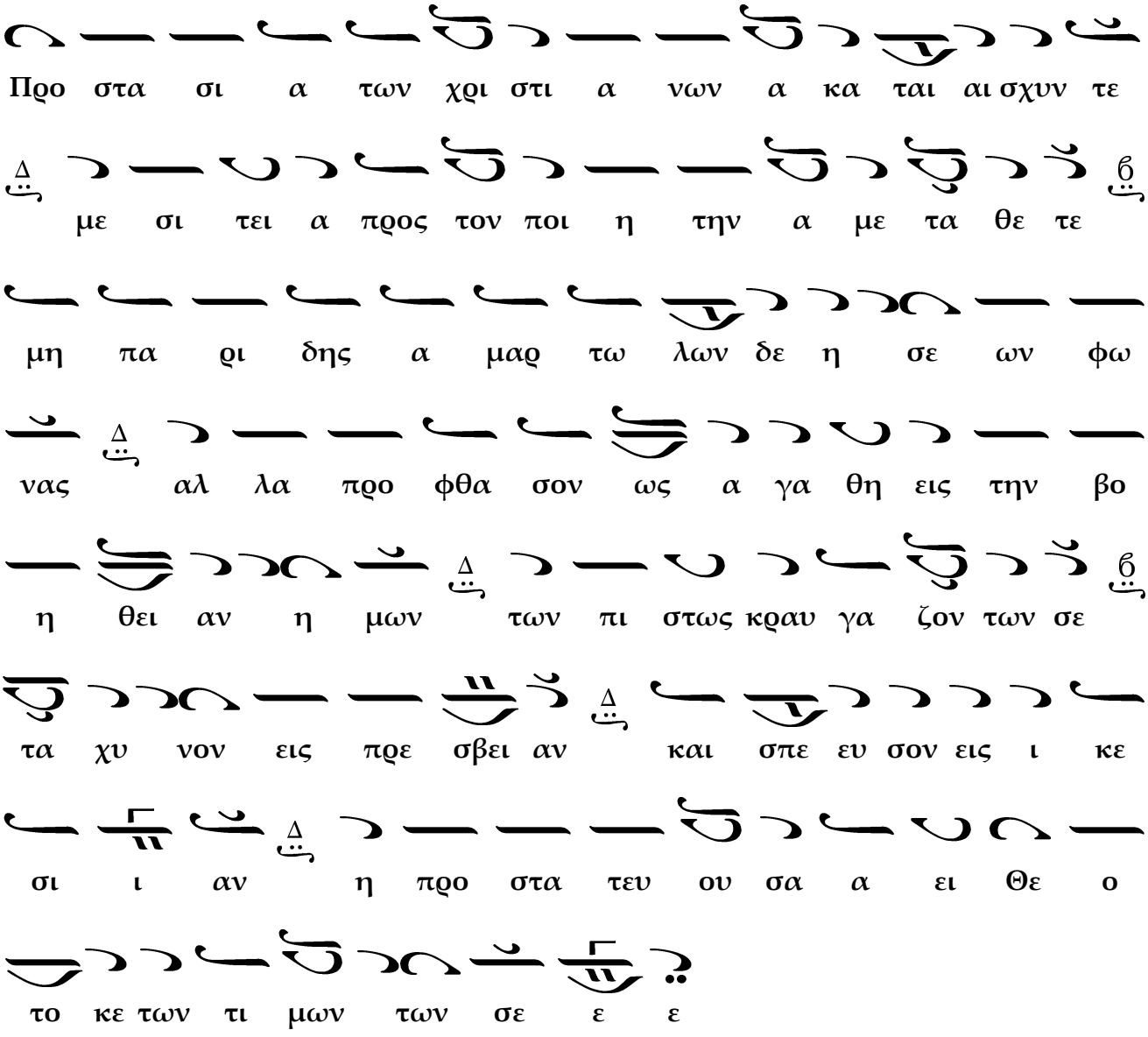
Εἰσοδικόν ψαλλόμενον εἰς τάς Κυριακάς

Ἦχος Δι



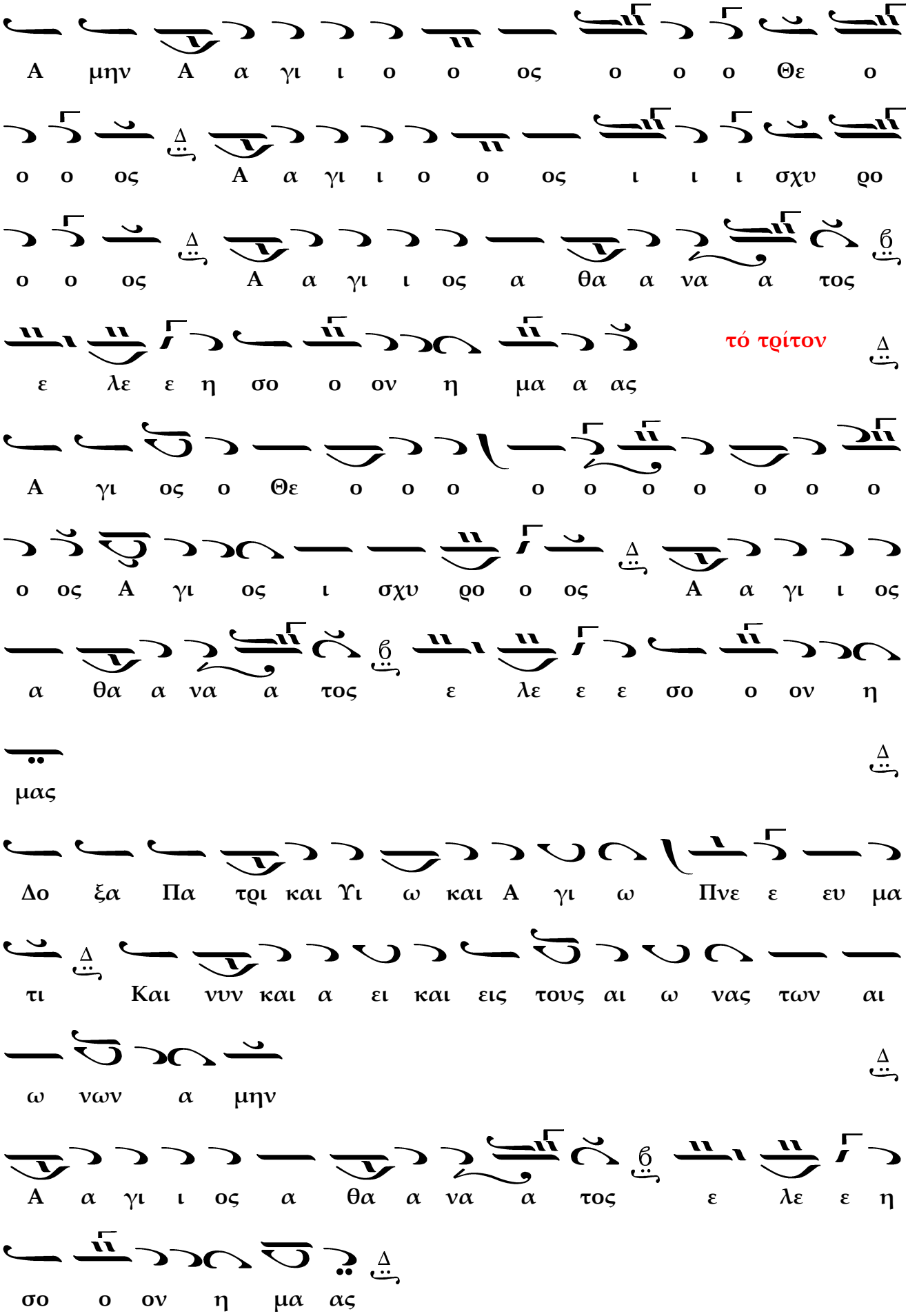
Κοντάκιον θεοτοκίον

Ἦχος  Δι



Τό παρόν ψάλλεται εἰς τάς λειτουργίας τῶν Κυριακῶν

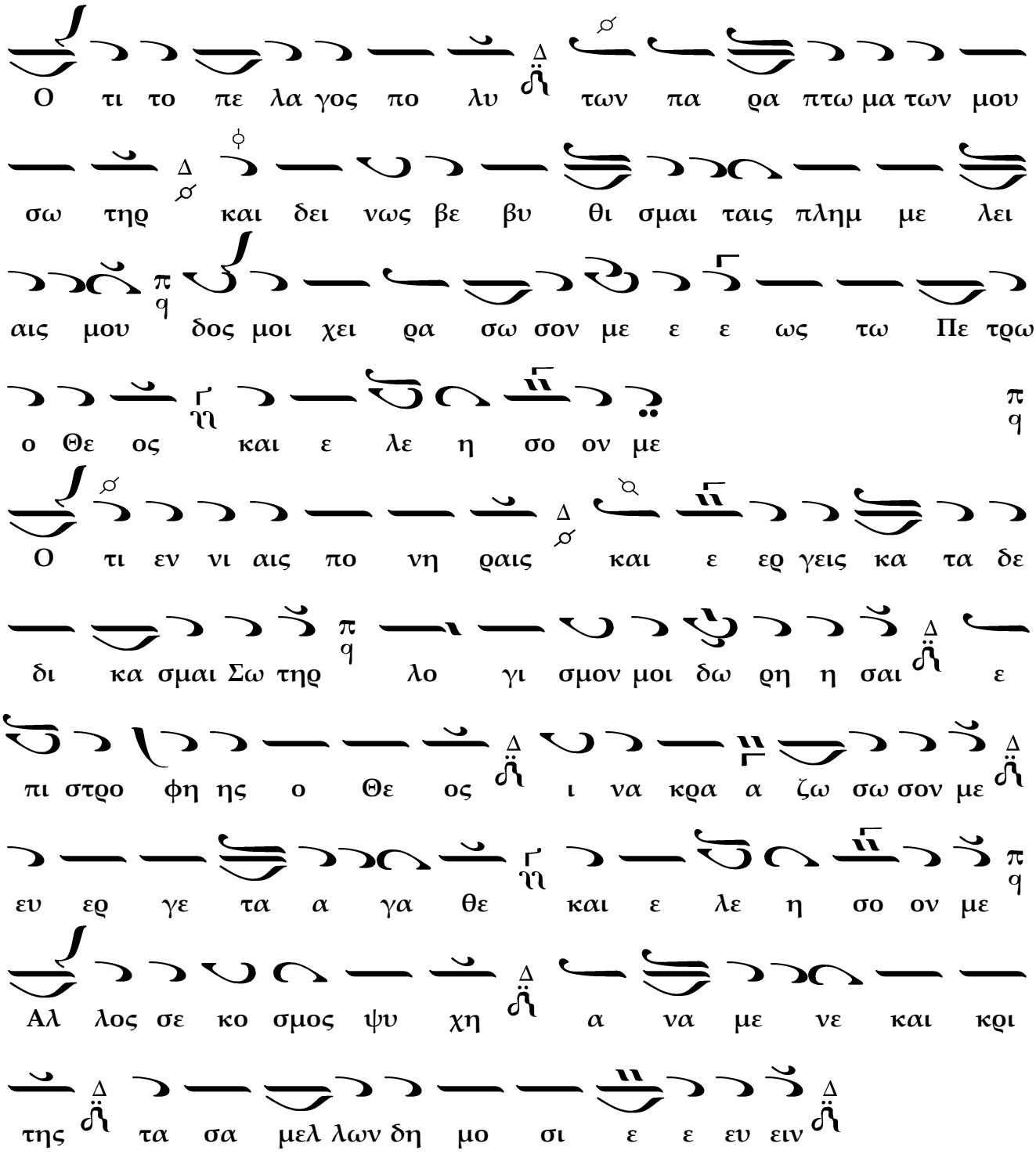
Ἦχος Δι

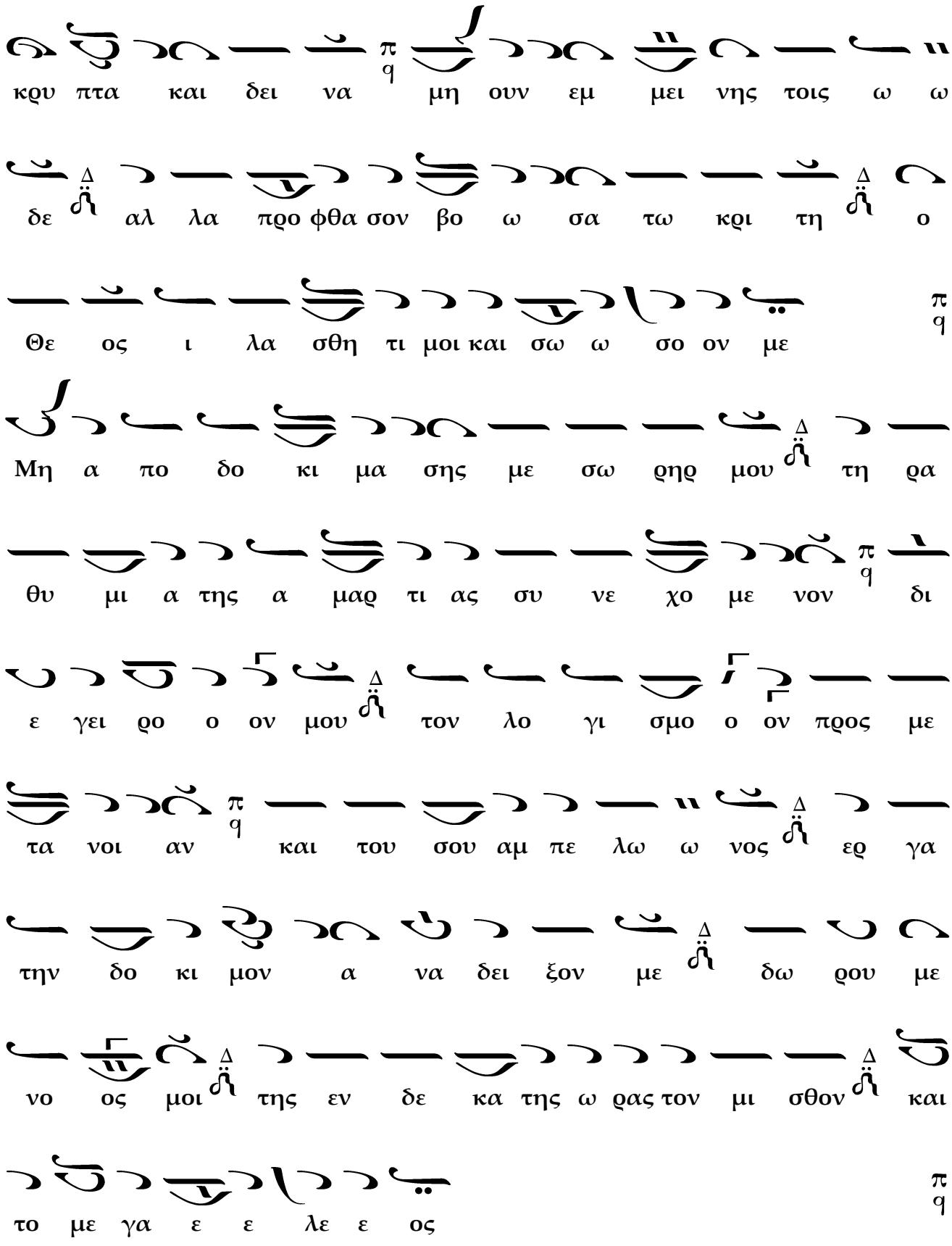


Δυ να μις Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο
ο ο ος Α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο
ο ο ος Α α γι ι ος α θα α να α τος
ε λε η σον η μα α ας

Κατανυκτικά τῆς Ὀκτωήχου ψαλλόμενα τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας πρίν τοῦ Τριῳδίου.

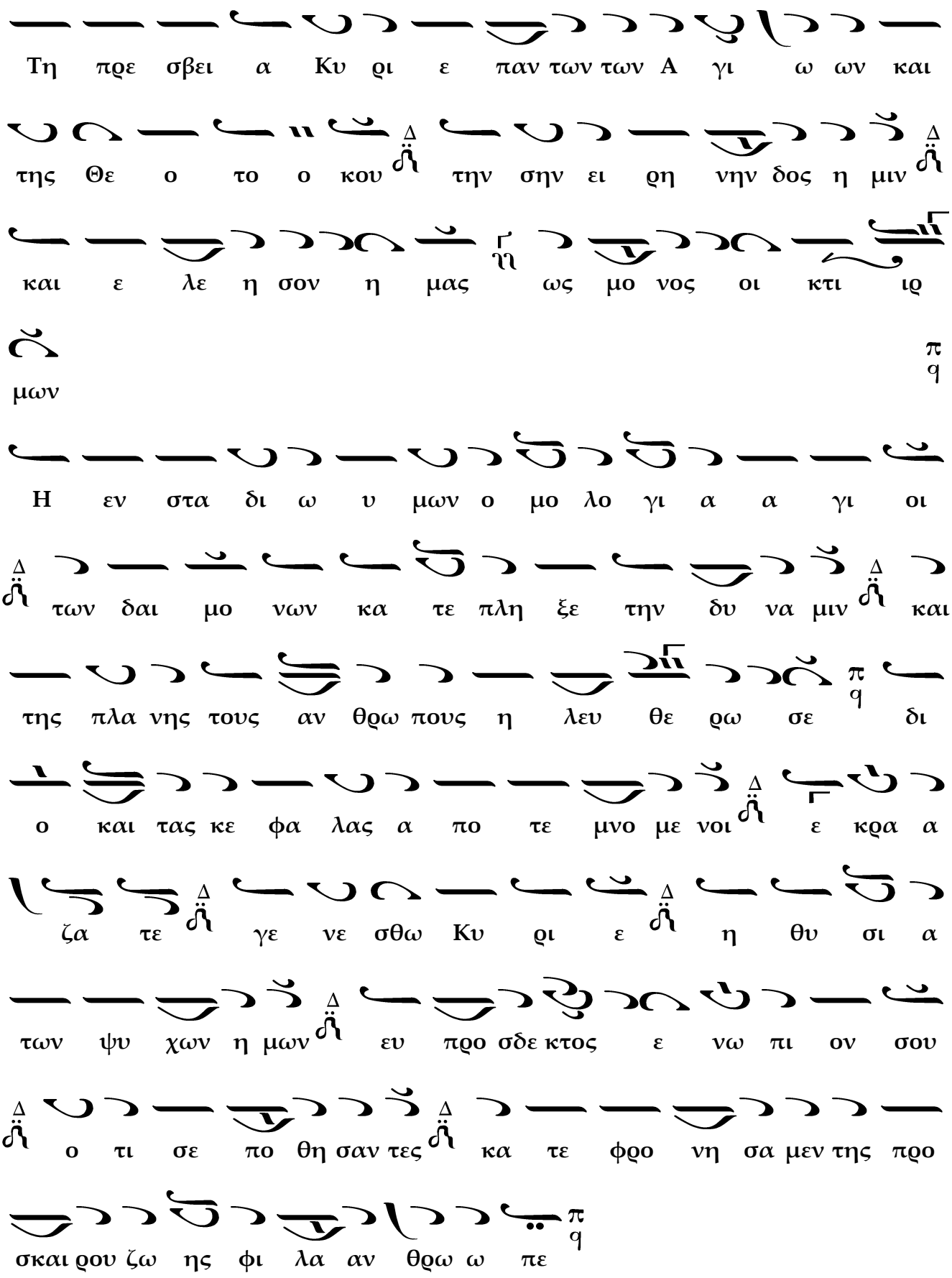
Ἦχος Πα

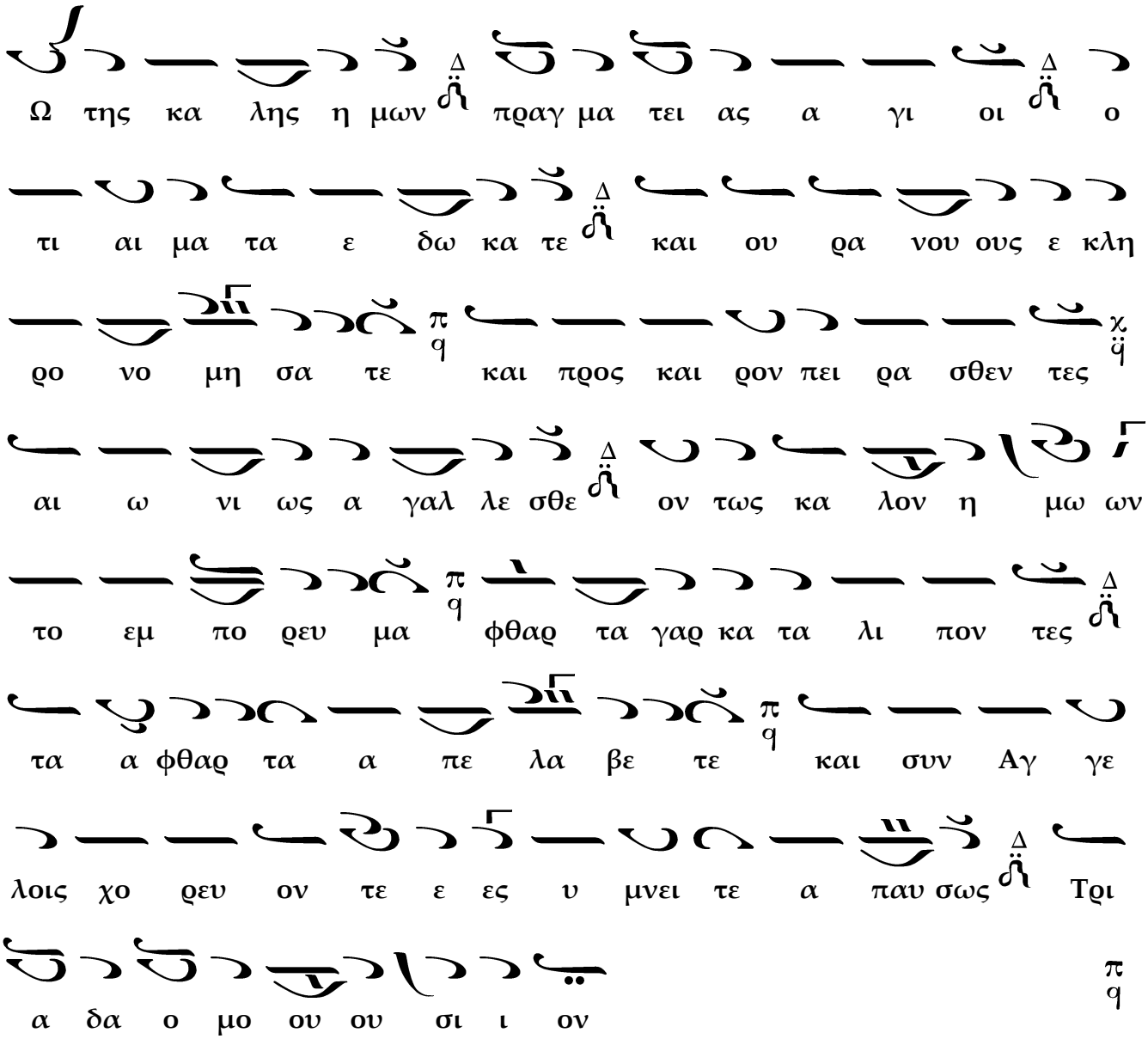



κρυ πτα και δει να μη ουν εμ μει νης τοις ω ω
δε αλ λα προ φθα σον βο ω σα τω κρι τη ο
Θε ος ι λα σθη τι μοι και σω ω σο ον με
Μη α πο δο κι μα σης με σω ρηρ μου τη ρα
θυ μι α της α μαρ τι ας συ νε χο με νον δι
ε γει ρο ο ον μου τον λο γι σμο ο ον προς με
τα νοι αν και του σου αμ πε λω ω νος ερ γα
την δο κι μον α να δει ξον με δω ρου με
νο ος μοι της εν δε κα της ω ρας τον μι σθον και
το με γα ε ε λε ε ος

Μαρτυρικά ψαλλόμενα τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος δ Πα




Ω της κα λης η μων πραγ μα τει ας α γι οι ο
τι αι μα τα ε δω κα τε και ου ρα νου ους ε κλη
ρο νο μη σα τε και προς και ρον πει ρα σθεν τες
αι ω νι ως α γαλ λε σθε ον τως κα λον η μω ων
το εμ πο ρευ μα φθαρ τα γαρ κα τα λι πον τες
τα α φθαρ τα α πε λα βε τε και συν Αγ γε
λοις χο ρευ ον τε ε ες υ μνει τε α παυ σως Τρι
α δα ο μο ου ου σι ι ον

Δόξα. Ἦχος Πα


Ποι α του βι ι ι ου τρυ υ φη δι α με ε ε νει
λυ υ πης α α με ε ε το ο ο χος ποι
α δο ξα ε στη η κεν ε πι γης α α με

τα α α α θε ε ε τος παν τα σκι ας α σθε νε

στε ε ρα παν τα ο νει ρων α πα τη λο τε ε ρα

μι α ρο πη και ταν τα παν τα θα να α τος

δι ι α δε ε ε ε χε ε ε ται αλλ εν τω

φω τι Χρι στε ε του προ ο σω ω ω που ου ου ου

σου και τω γλυ κα σμω της σης ω ραι ο τη η τος

ους ε ξε λε ξω α να πα αυ σον ω ως φι

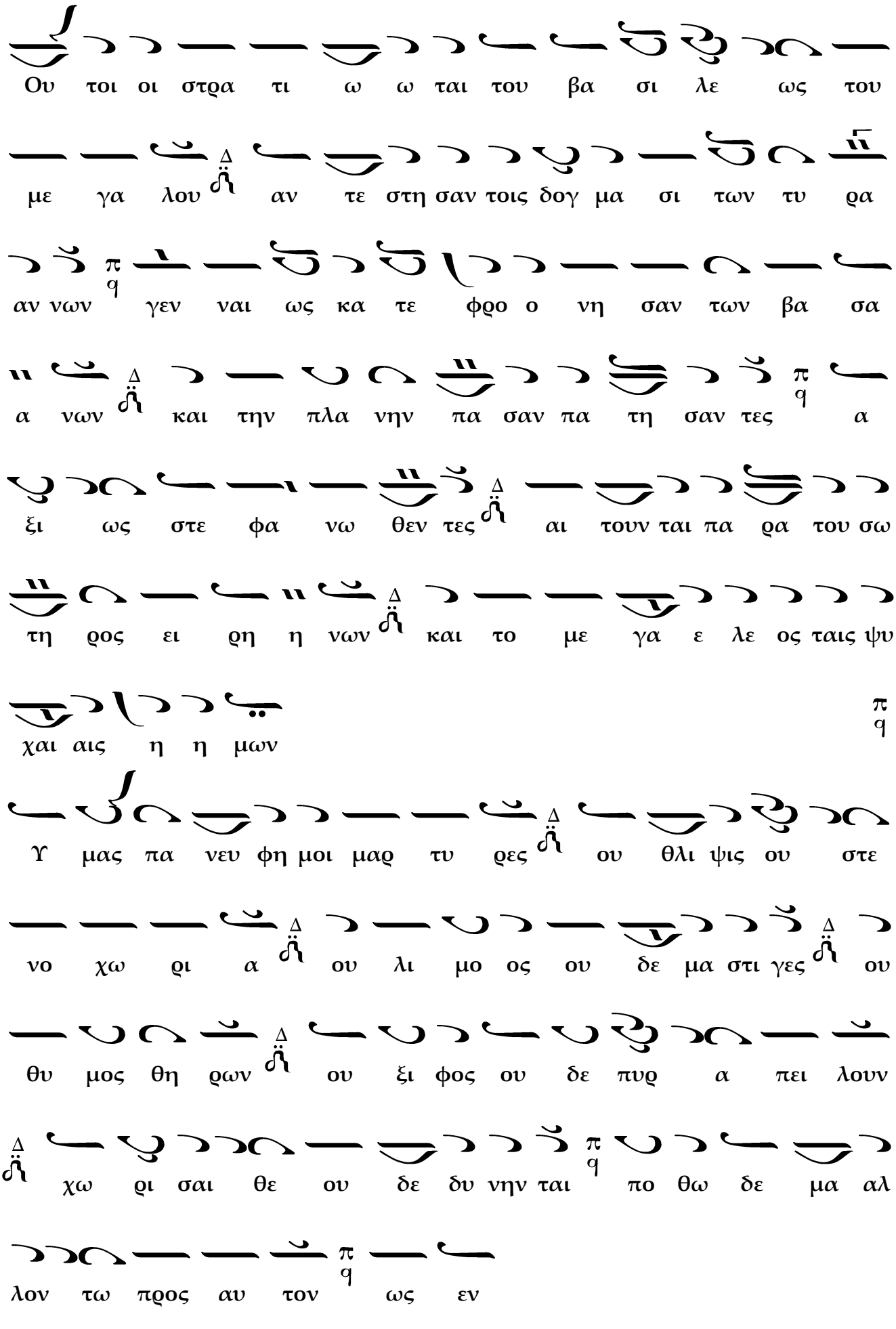
λα α α αν θρω ω ω πος

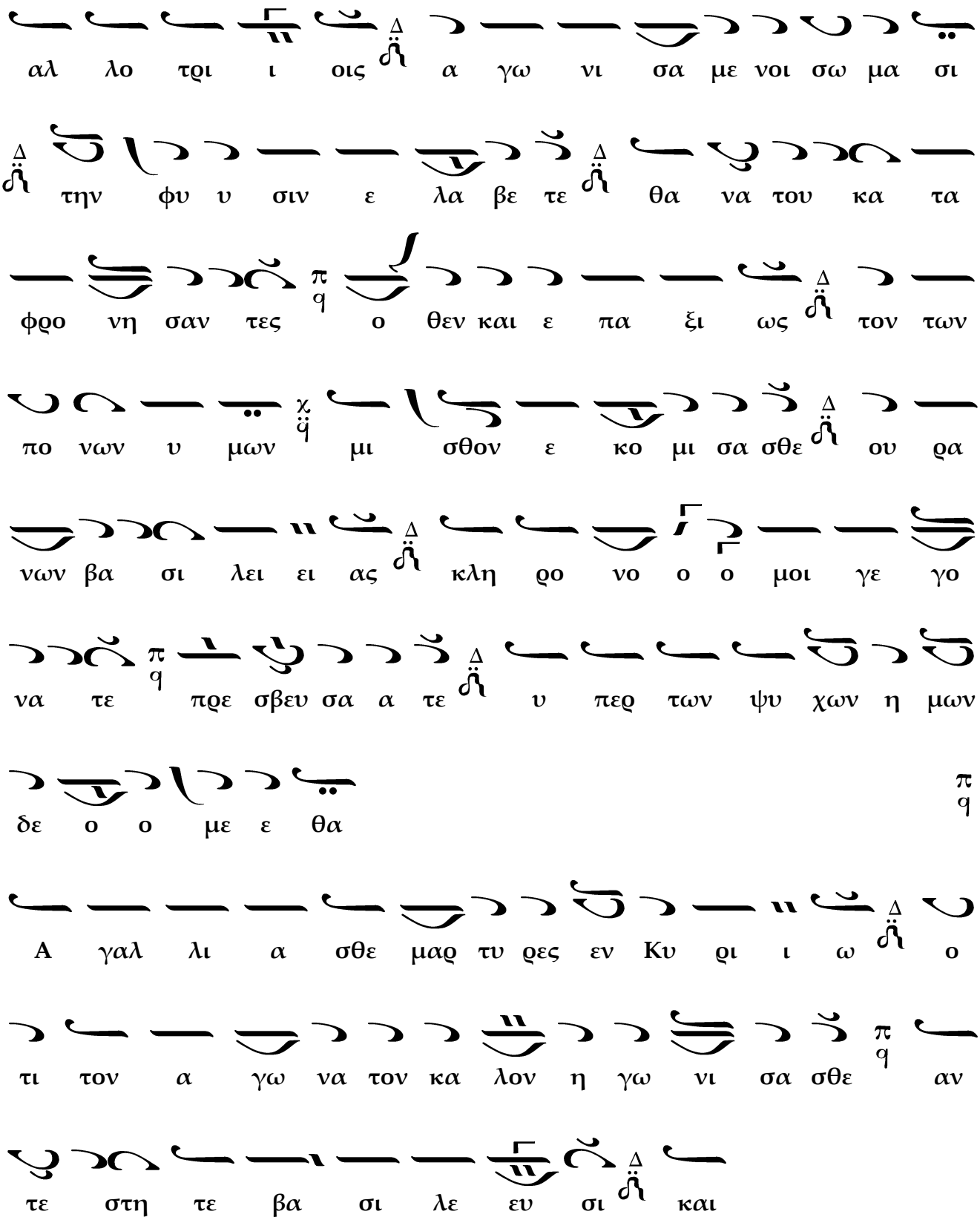


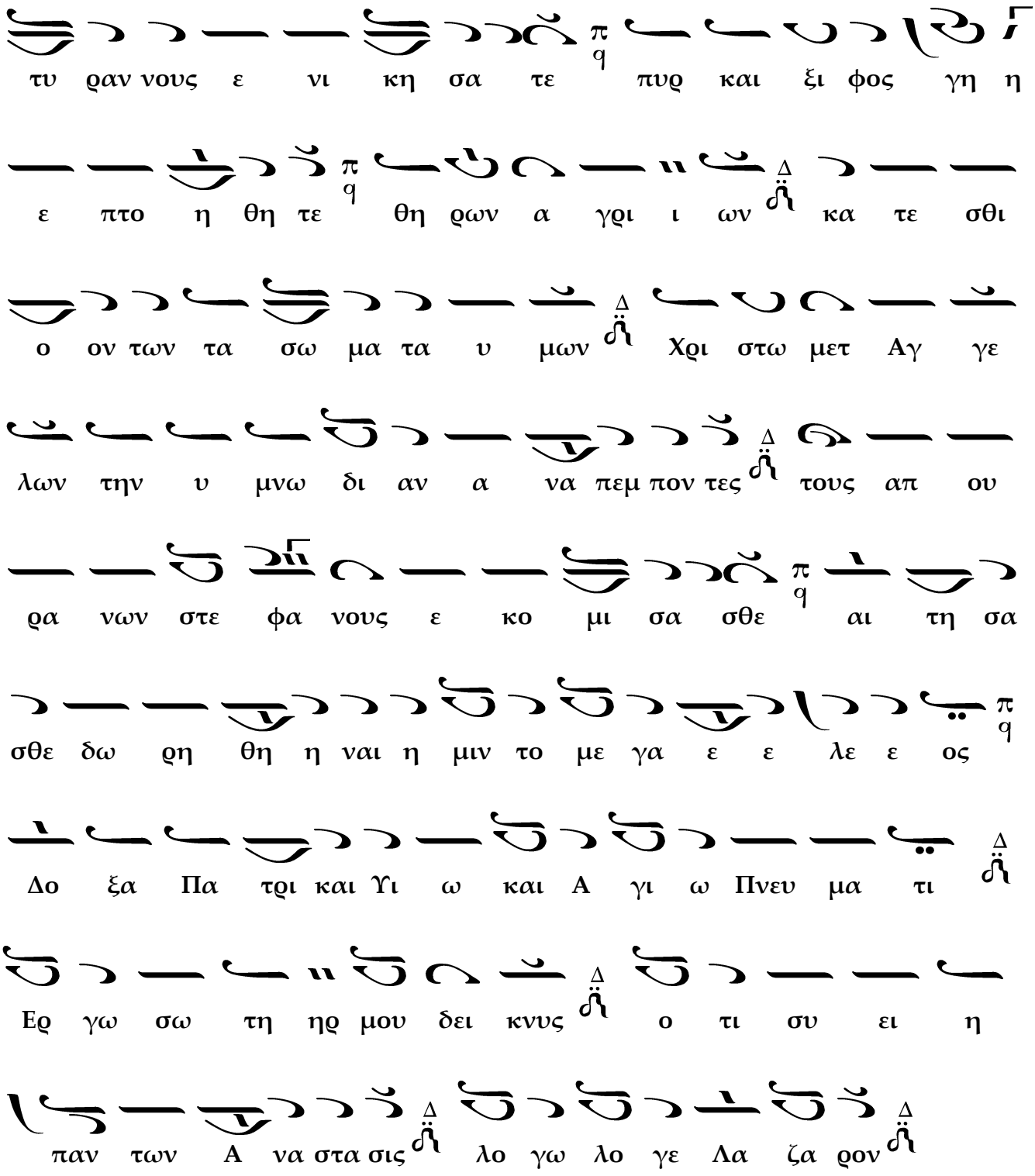
Μαρτυρικά ψαλλόμενα τῷ Σαββάτῳ εἰς τούς Αἴνους.

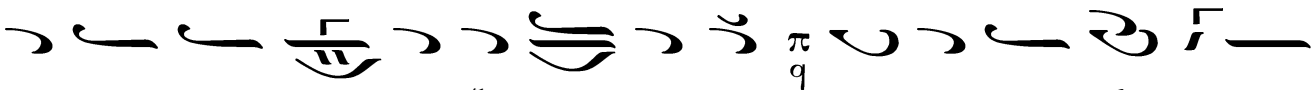
Ἦχος Πα




Ου τοι οι στρα τι ω ω ται του βα σι λε ως του
με γα λου ανδ τε στη σαν τοις δογ μα σι των τυ ρα
αν νων πq γεν ναι ως κα τε φρο ο νη σαν των βα σα
α νων ανδ και την πλα νην πα σαν πα τη σαν τες πq α
ξι ως στε φα νω θεν τες ανδ αι τουν ται πα ρα του σω
τη ρος ει ρη η νων ανδ και το με γα ε λε ος ταις ψυ
χαι αις η η μων πq
Υ μας πα νευ φη μοι μαρ τυ ρες ανδ ου θλι ψις ου στε
νο χω ρι α ανδ ου λι μο ος ου δε μα στι γες ανδ ου
θυ μος θη ρων ανδ ου ξι φος ου δε πυρ α πει λουν
ανδ χω ρι σαι θε ου δε δυ νην ται πq πο θω δε μα αλ
λον τω προς αυ τον πq ως εν

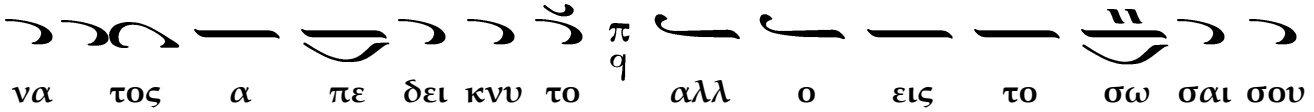

αλ λο τρι ι οις α γω νι σα με νοι σω μα σι
την φυ υ σιν ε λα βε τε θα να του κα τα
φρο νη σαν τες ο θεν και ε πα ξι ως τον των
πο νων υ μων μι σθον ε κο μι σα σθε ου ρα
νων βα σι λει ει ας κλη ρο νο ο ο μοι γε γο
να τε πρε σβευ σα α τε υ περ των ψυ χων η μων
δε ο ο με ε θα
Α γαλ λι α σθε μαρ τυ ρες εν Κυ ρι ι ω ο
τι τον α γω να τον κα λον η γω νι σα σθε αν
τε στη τε βα σι λε ευ σι και

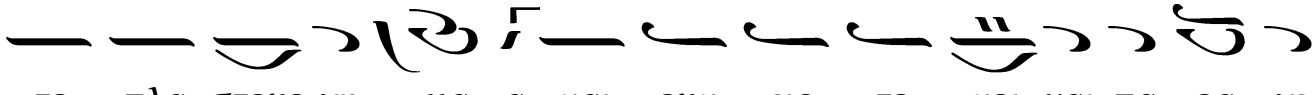

τυ ραν νους ε νι κη σα τε πυρ και ξι φος γη η
ε πτο η θη τε θη ρων α γρι ι ων κα τε σθι
ο ον των τα σω μα τα υ μων Χρι στω μετ Αγ γε
λων την υ μνω δι αν α να πεμ πον τες τους απ ου
ρα νων στε φα νους ε κο μι σα σθε αι τη σα
σθε δω ρη θη η ναι η μιν το με γα ε ε λε ε ος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ερ γω σω τη ηρ μου δει κνυς ο τι συ ει η
παν των Α να στα σις λο γω λο γε Λα ζα ρον

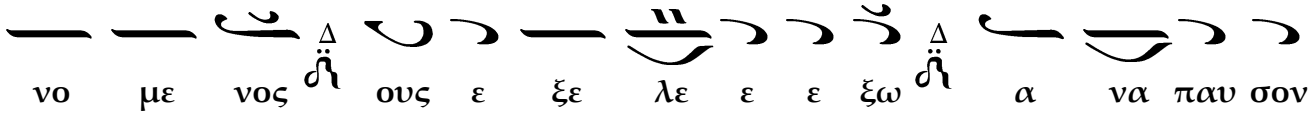

εκ νε κρω ων ε ξα νε στη σας το τε μο χλοι οι ε


σα λευ θη σαν πυ λαι δε Α α δου συ νε τα ρα


χθη σαν το τε υ υ μνος ο των αν θρω πων θα


να τος α πε δει κνυ το αλλ ο εις το σω σαι σου


το πλα στουρ γη μα α και ουκ εις το κρι ναι πα ρα γε


νο με νος ους ε ξε λε ε ε ξω α να παυ σον


ως φι λα αν θρω ω πος

Τά καθημερινά Ἀντίφωνα.

ὁ α'χορός Ἦχος Δι Ἀντίφωνον Α'

1) Α γα θον το ε ξο μο λο γει σθαι τω Κυ ρι ω

και ψαλ λειν το ο νο μα τι σου Υ ψι στε Ταις πρε

σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

2) Του α ναγ γελ λειν το πρω ι το ε λε ος σου και

την α λη θει αν σου κα θε κα στην Ταις πρε σβει

αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

1) Ο τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε ος η μων

και ουκ ε στιν α δι κι α εν αυ τω Ταις πρε

σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

2) Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου σω τερ

σω σον η μα α ας

ὁ β'χορός Ἦχος Δι Ἀντίφωνον Β'

2) Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το ο Κυ ρι

ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το πρε σβει

αις των Α γι ων σου σω σον η μας Κυ ρι ε

1) Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην η

τις ου σα λευ θη η σε ται πρε σβει αις των Α γι ων

σου σω σον η μας Κυ ρι ε

1) Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε εις

μα κρο τη τα η με ρων πρε σβει αις των Α γι ων

σου σω σον η μας Κυ ρι ε

1) Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι πρε σβει αις των Α γι ων σου σω σον η μας Κυ

ρι ε

ὁ α'χορός Ἦχος Δι Ἀντίφωνον Γ'

1) Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω

α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη ρι η μων

σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν α γι οι οις

θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

2) Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ του εν ε

ξο μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα ξω μεν αυ

τω ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος και βα σι

λευς με γας ε πι πα σαν την γην σω σον η μα ας Υι ε

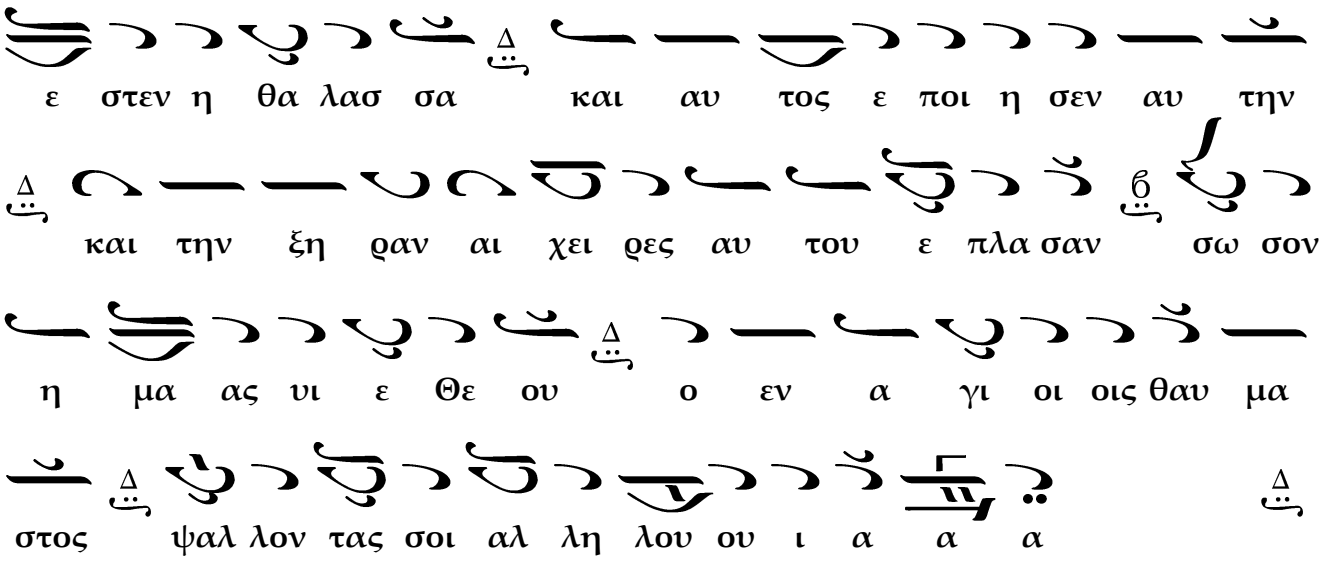
Θε ου ο εν α γι οι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας

σοι αλ λη λου ου ι α

3) Ο τι εν τη χει ρι αυ του τα πε ρα τα της

γης και τα υ ψη των ο ρε ων αυ του ει σιν

ο τι αυ του



Εἰσοδικόν· Ἦχος ὁ αὐτός Δι



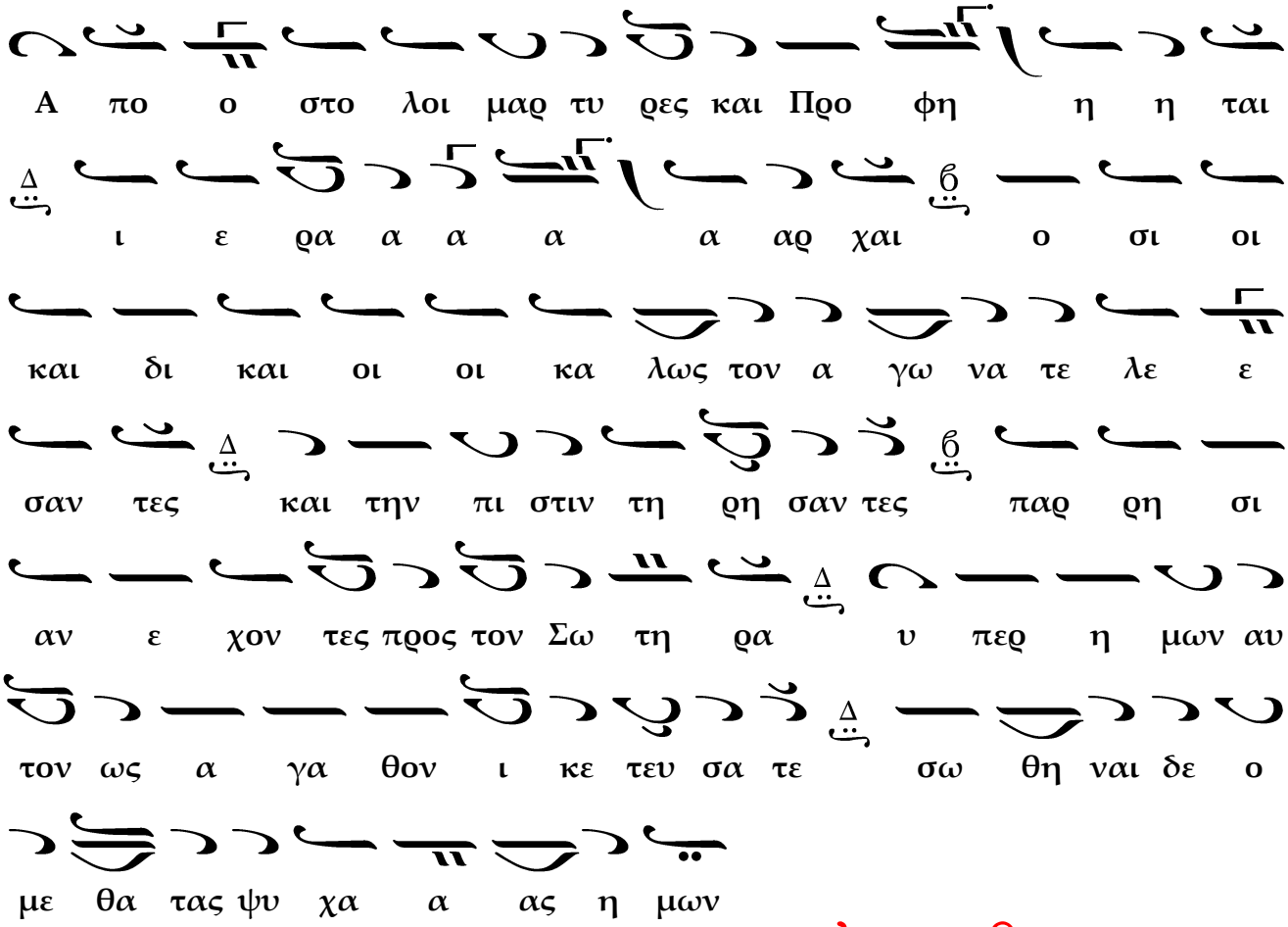
Εἰσοδικόν ψαλλόμενον εἰς τάς καθημερινάς ἑορτάς τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Δι

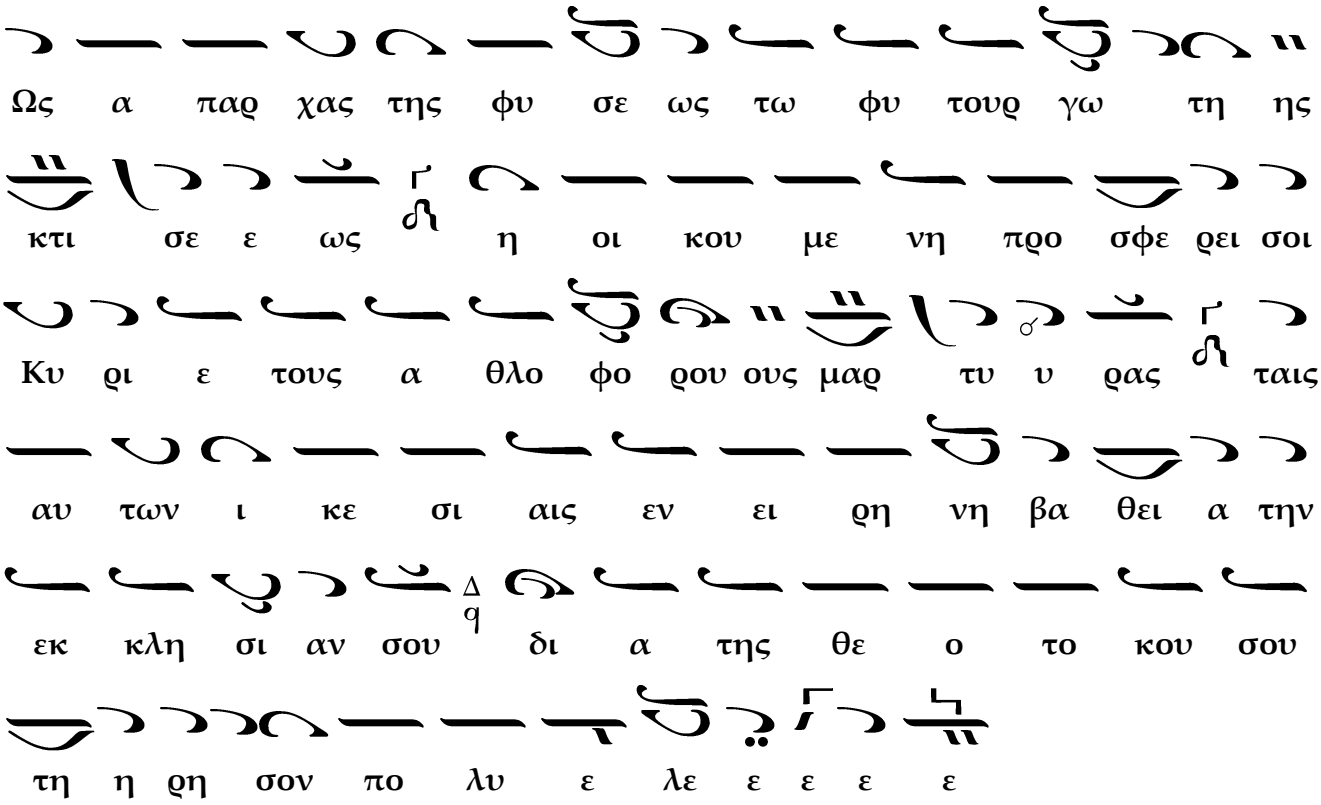


Ἀπολυτίκιον μαρτυρικόν

Ἦχος 

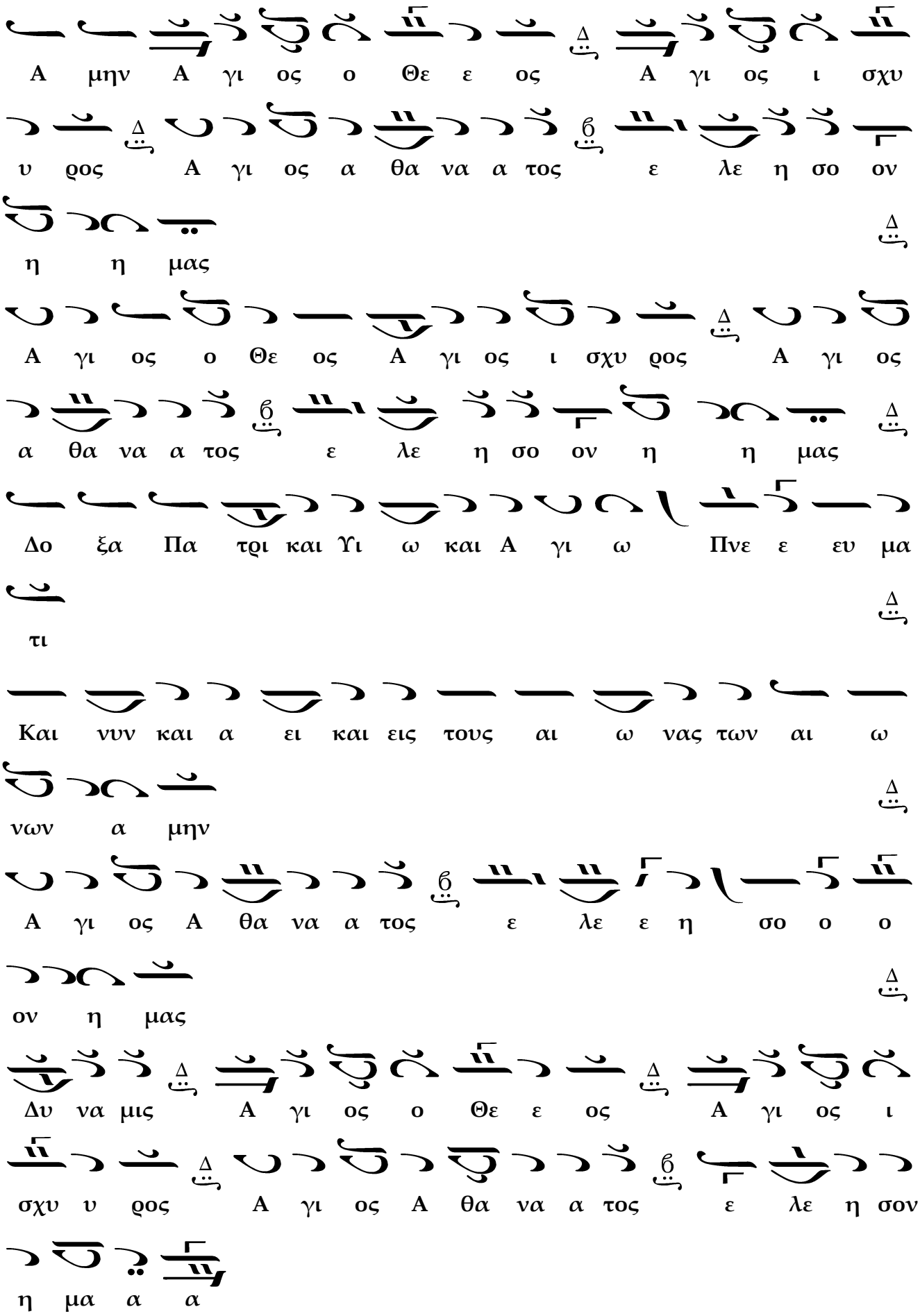


Κοντάκιον μαρτυρικόν· Ἦχος 



Τό παρόν ψάλλεται εἰς τάς καθημερινάς λειτουργίας·

Ἦχος Δι

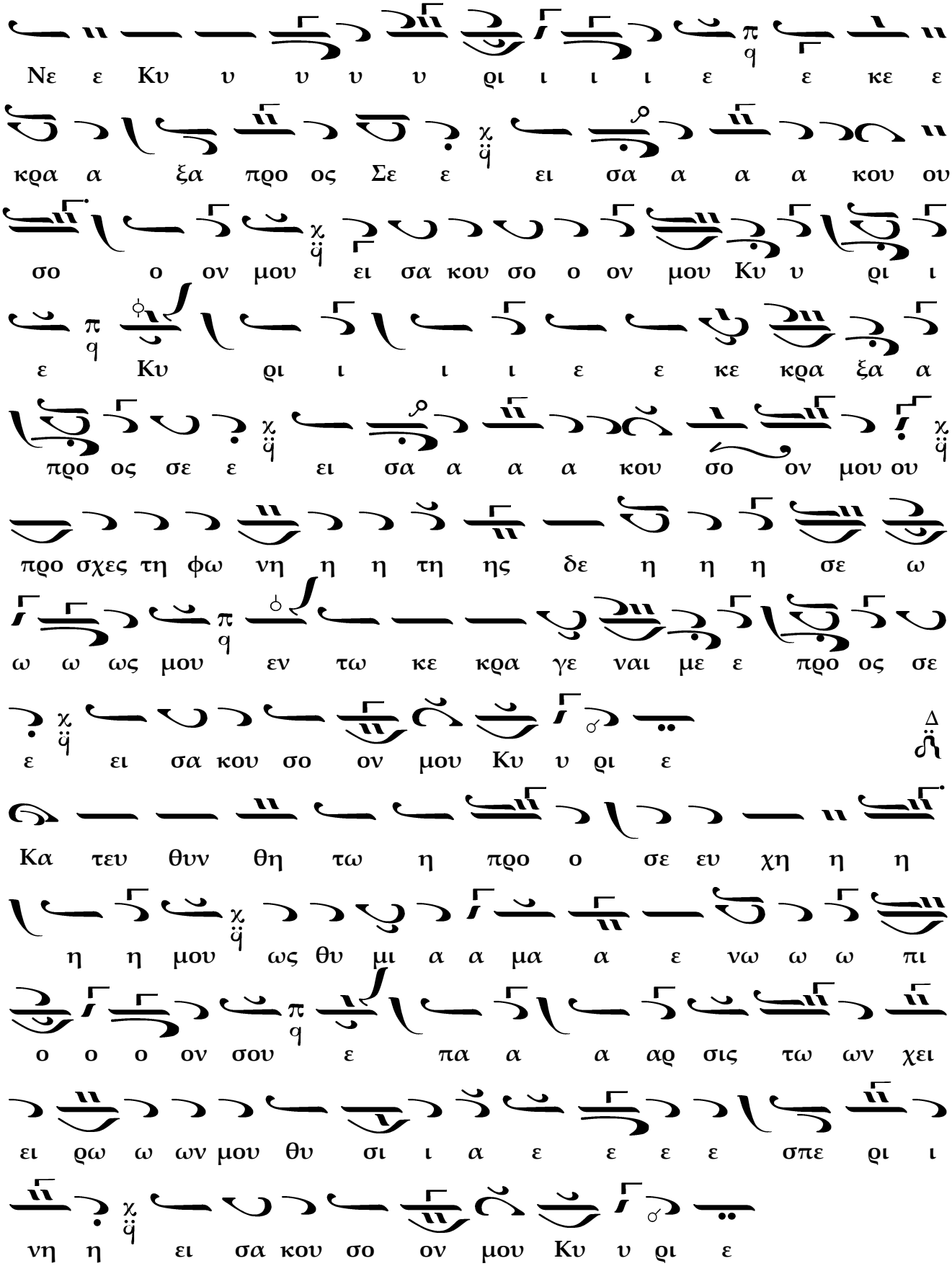


ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ

῎Ηχος πλαγ. α'
῎Ηχος πλαγ. β'
῎Ηχος βαρύς
῎Ηχος πλαγ. δ'

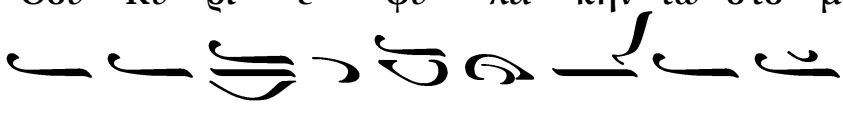
Ἀρχὴ τοῦ πλαγίου πρώτου ἤχου· τά παρόντα Πέτρου πρωτοψάλτου.

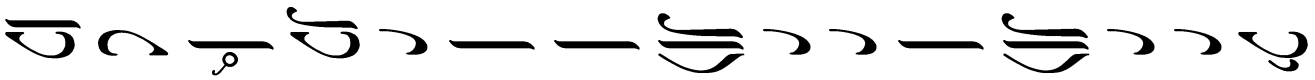
Ἦχος λ π q Πα

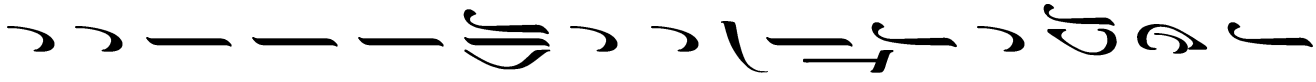


Οἱ στίχοι· Ἦχος  Κε .


Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ραν πε


ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου


Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι


ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

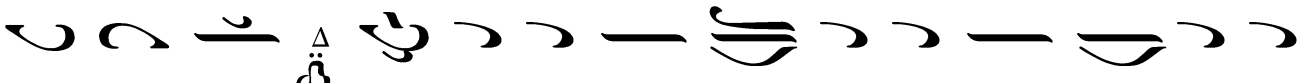

τι ι αις

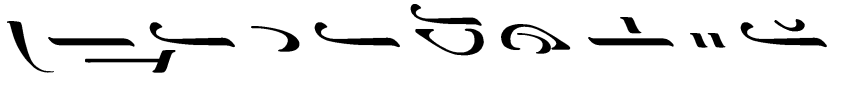

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι ι αν

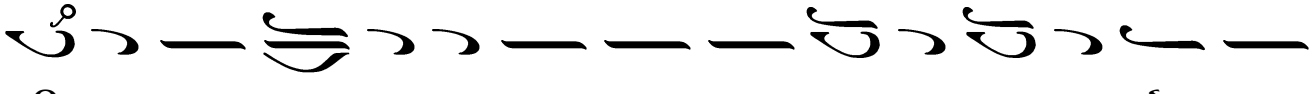

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

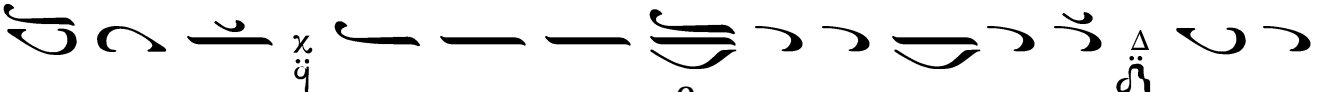

των

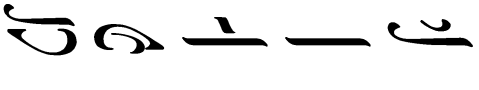

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε


λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα


να α τω την κε φα λη ην μου

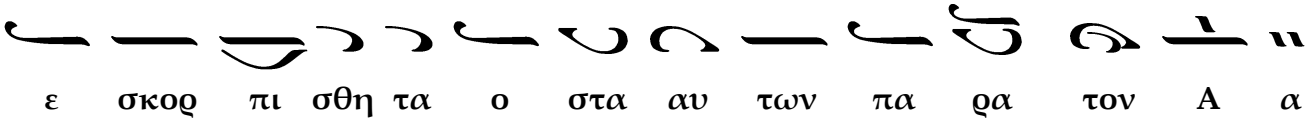

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι


αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας


οι κρι ται αυ των


Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν


θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

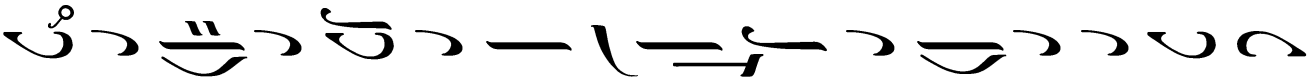

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α


δην


Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

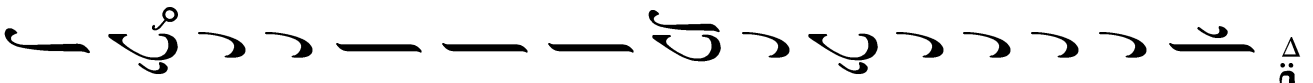

μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λεις την ψυ

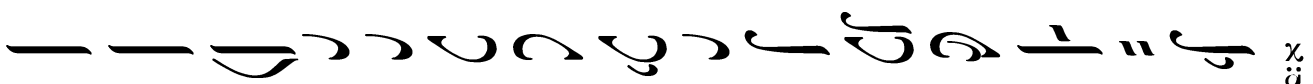

χη ην μου


Φυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν


το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με

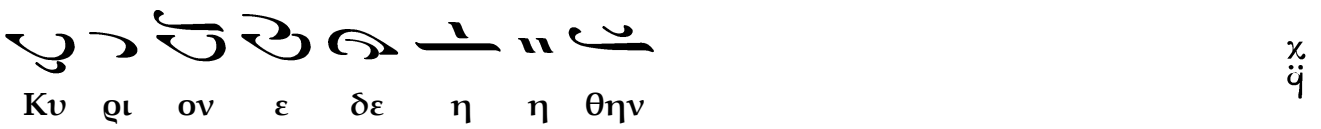

νων την α νο μι ι αν

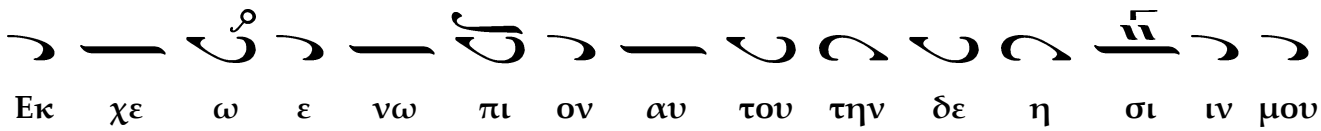

Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι

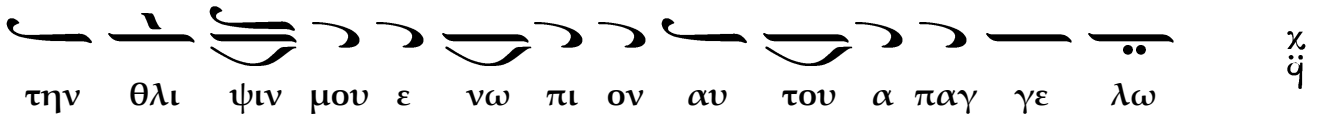

κα τα μο νας ει μι ε γω σ ως αν πα ρε ελ θω

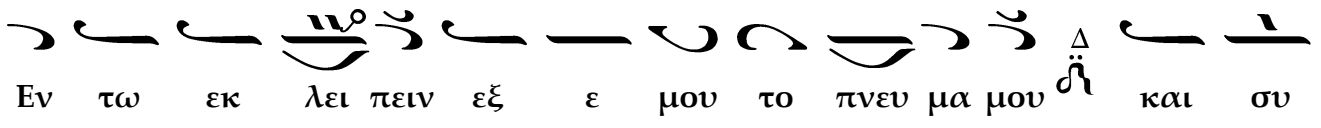

Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη


μου προς

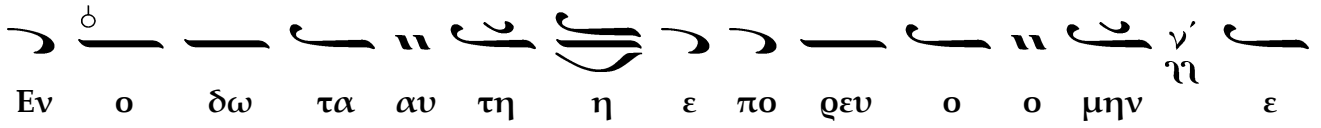

Κυ ρι ον ε δε η η θην


Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου

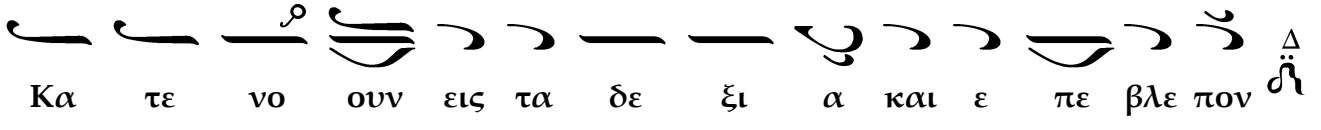

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

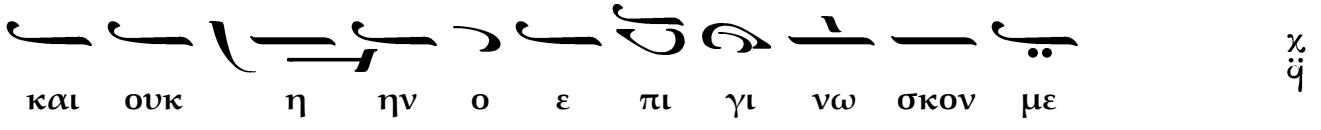

Εν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ


ε γνως τας τρι βους μου

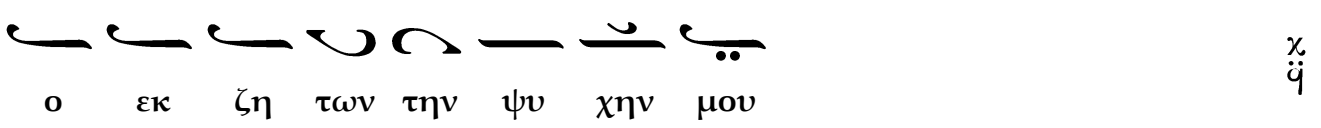

Εν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε


κρυ ψαν πα γι δα μοι


Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

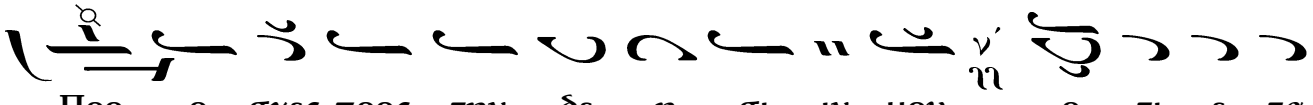

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκον με


Α πω λε το πη γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

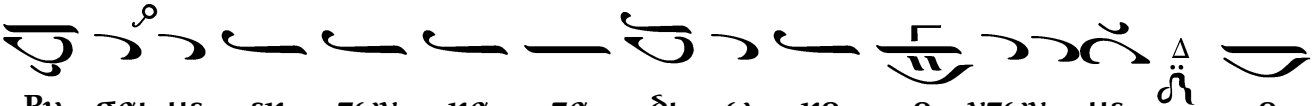

ο εκ ζη των την ψυ χην μου


Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

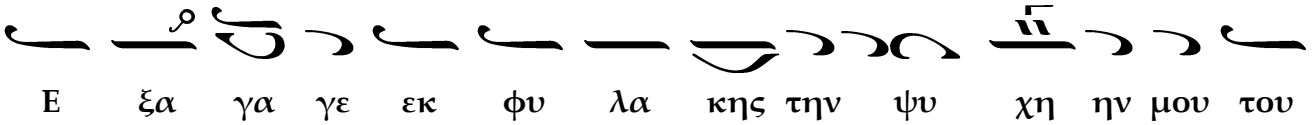

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

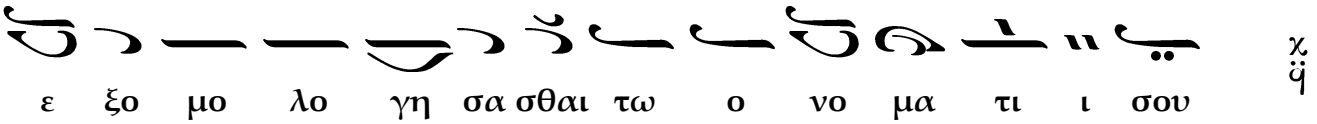

Προ ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα


πει νω θην σφο ο δρα


Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ο ντων με ο


τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε ε


Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του


ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου


Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα


πο δο ος μοι

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε

ει σα κου σον της φω νη ης μου

Γε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

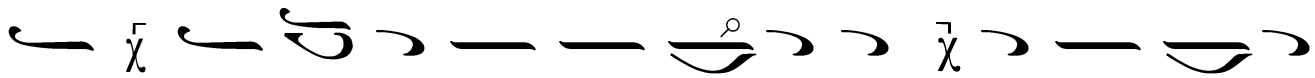
φω νην της δε η σε ω ως μου



Στιχηρά· Ἦχος λπ̈ϙ̈ Πα

Στιχ. 

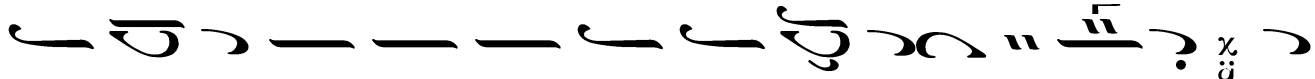
Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψη χην



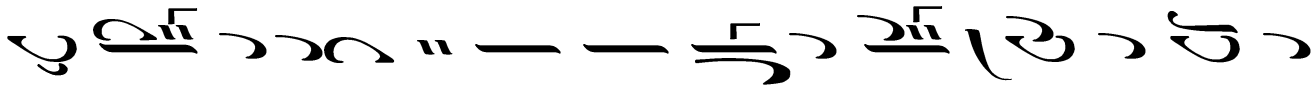
μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο



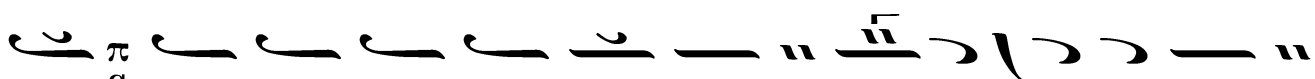
μα τι ι ι ι σου



Δι α του τι μι ου σου σταυ ρου Χρι ι στε ε δι



α βο ο λο ον η η η η η σχυ υ υ υ



νας και δι α της Α να α στα α σε ε ω ω



ω ω ως σου το ο κε ε εν τρον της α μαρ τι



ι ι ας η ημ βλυ νας και Ε σω ω σα ας



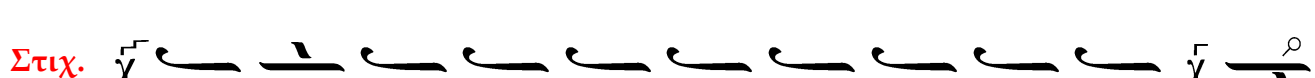
η η μα α ας εκ των πυ υ λω ω ω ων του



θα να α α α του δο ξα ζο μεν σε ε μο νο ο



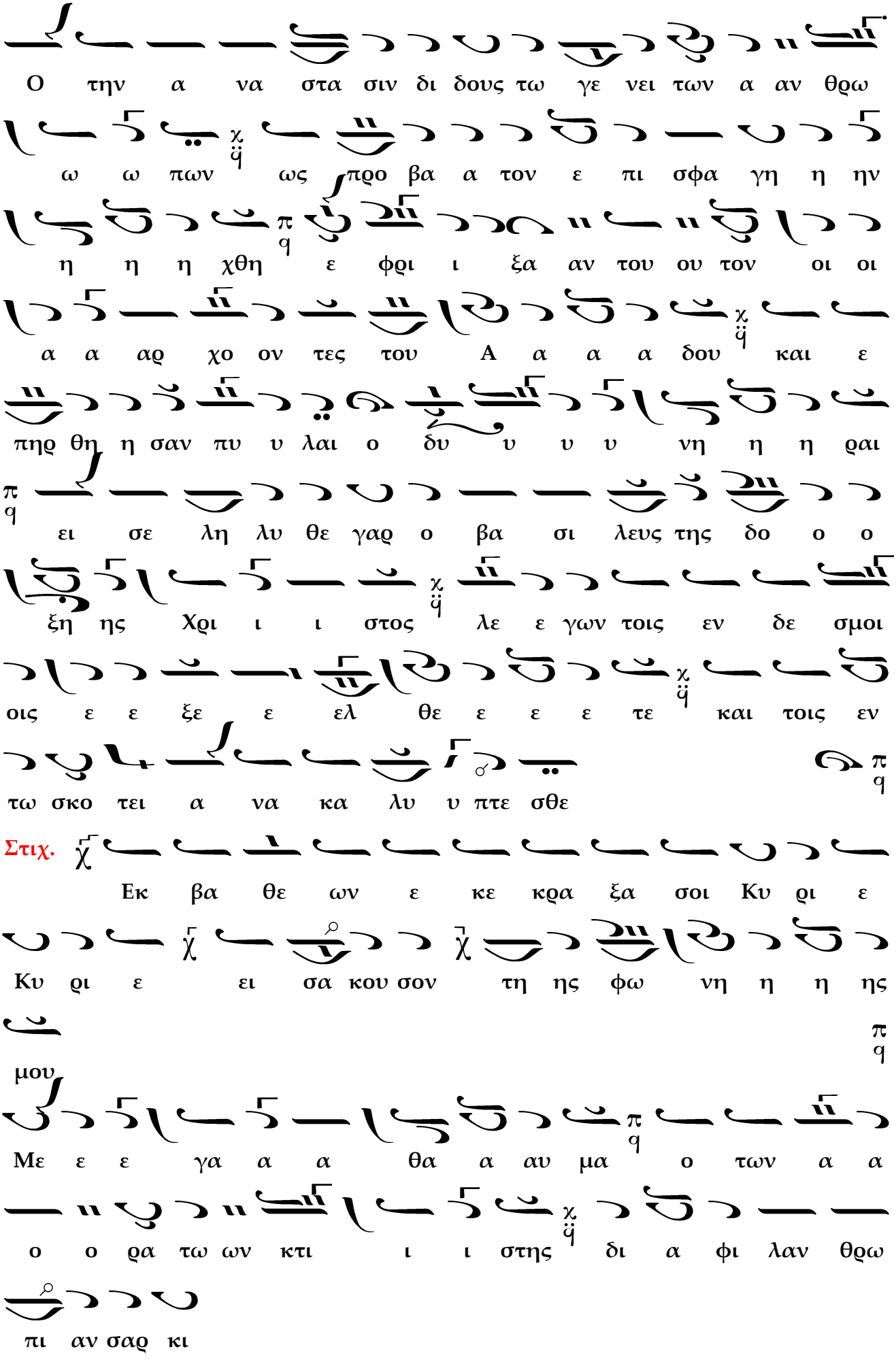
ο γε νες

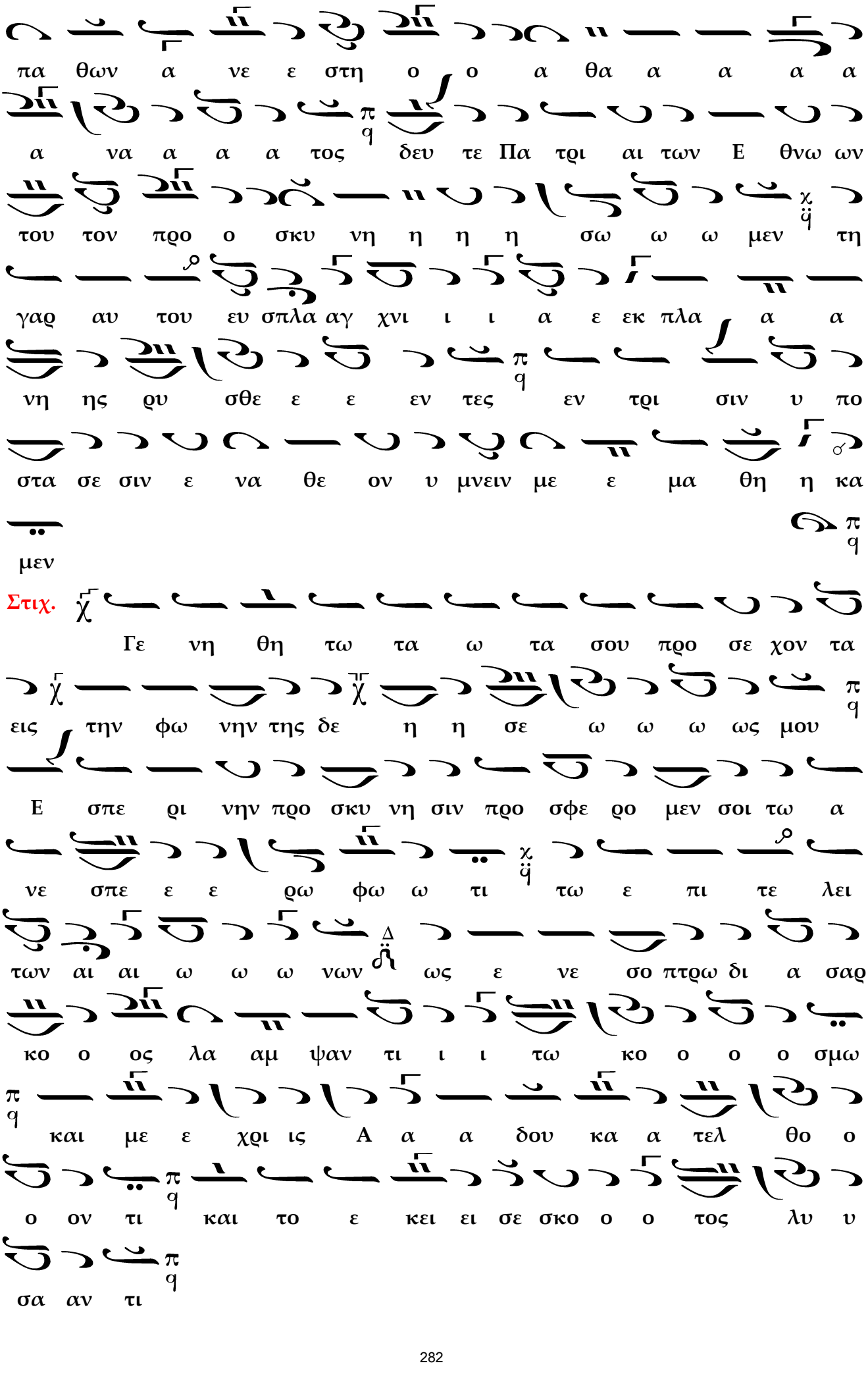
Στιχ. 

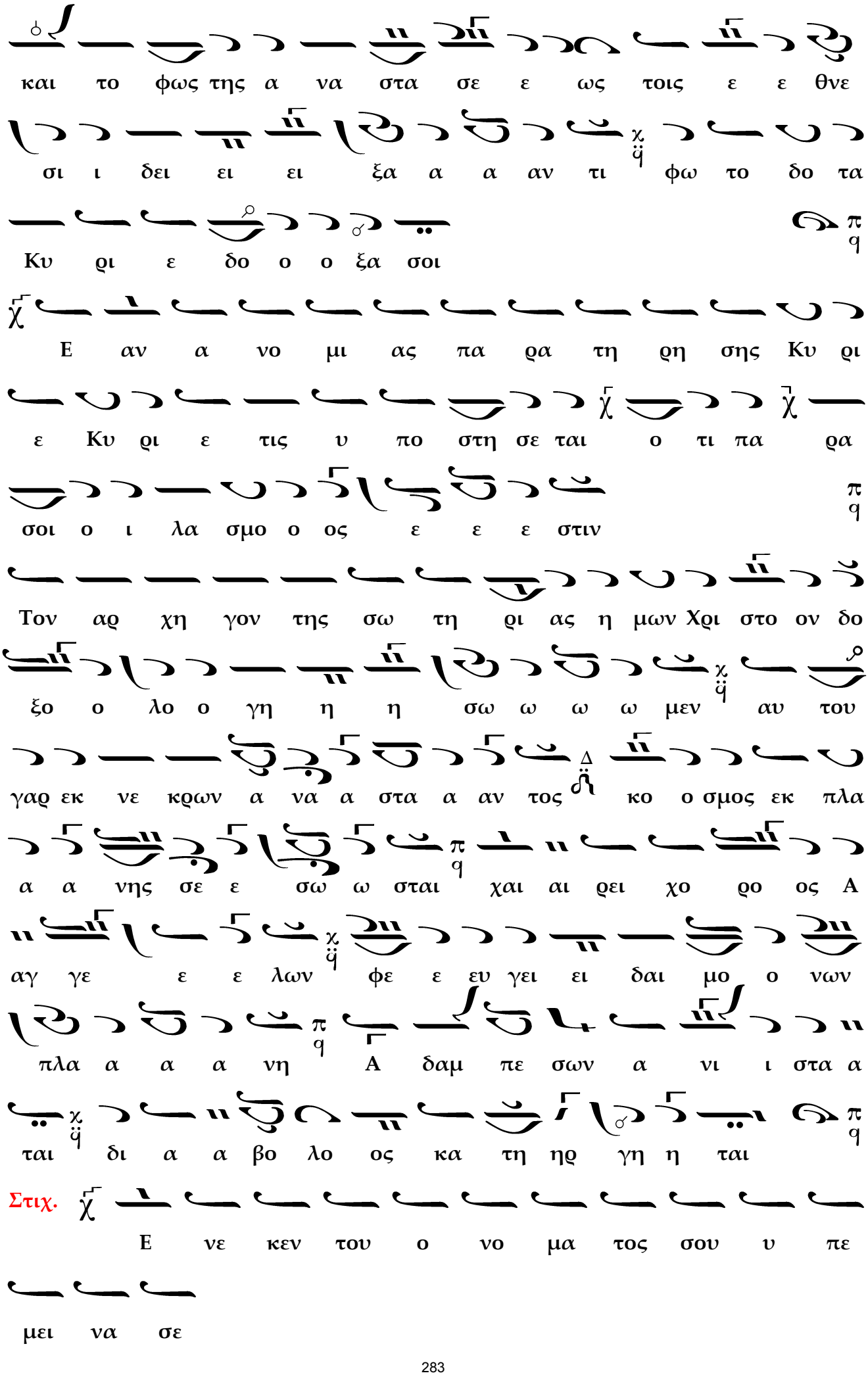
Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε

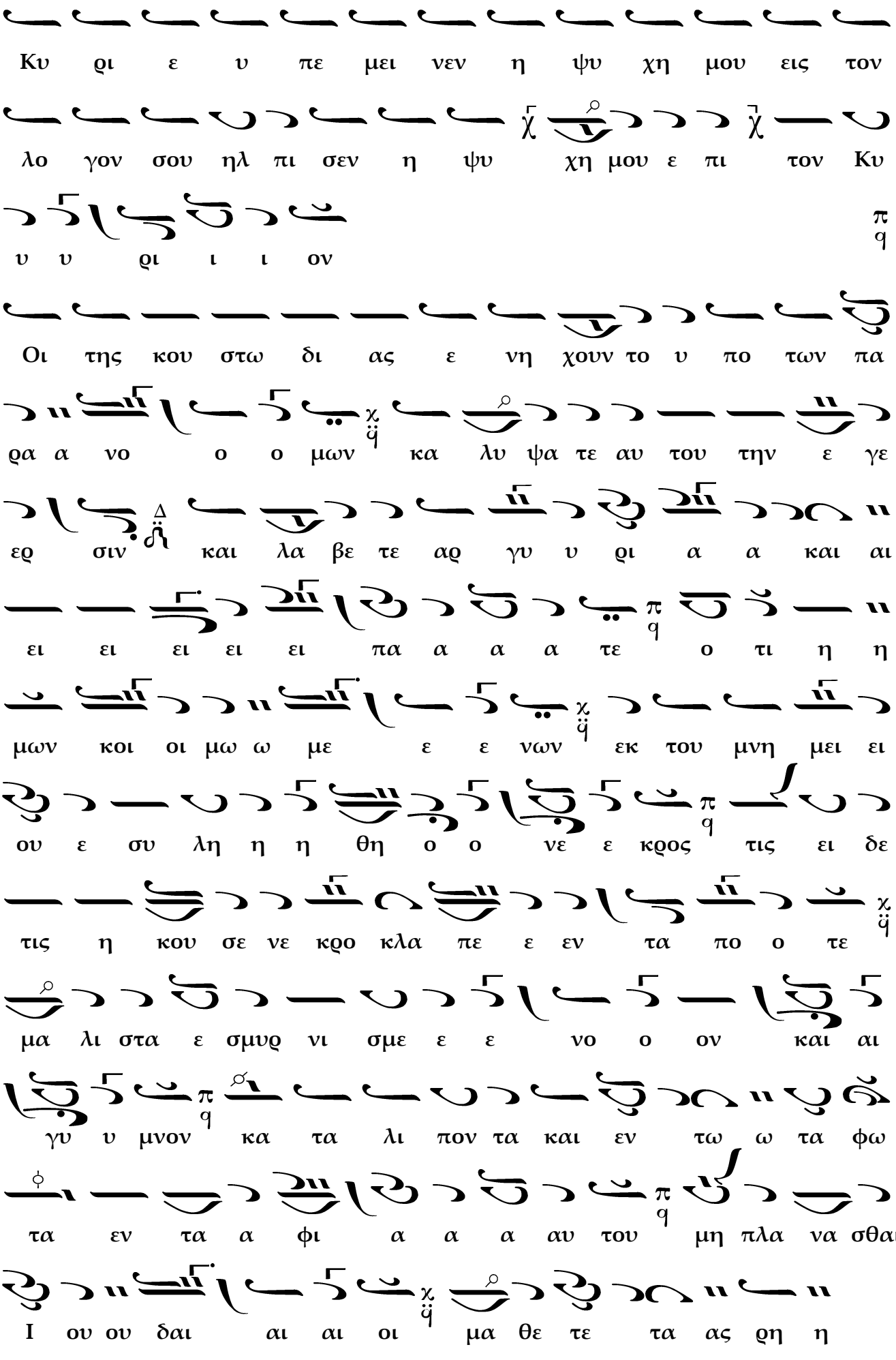


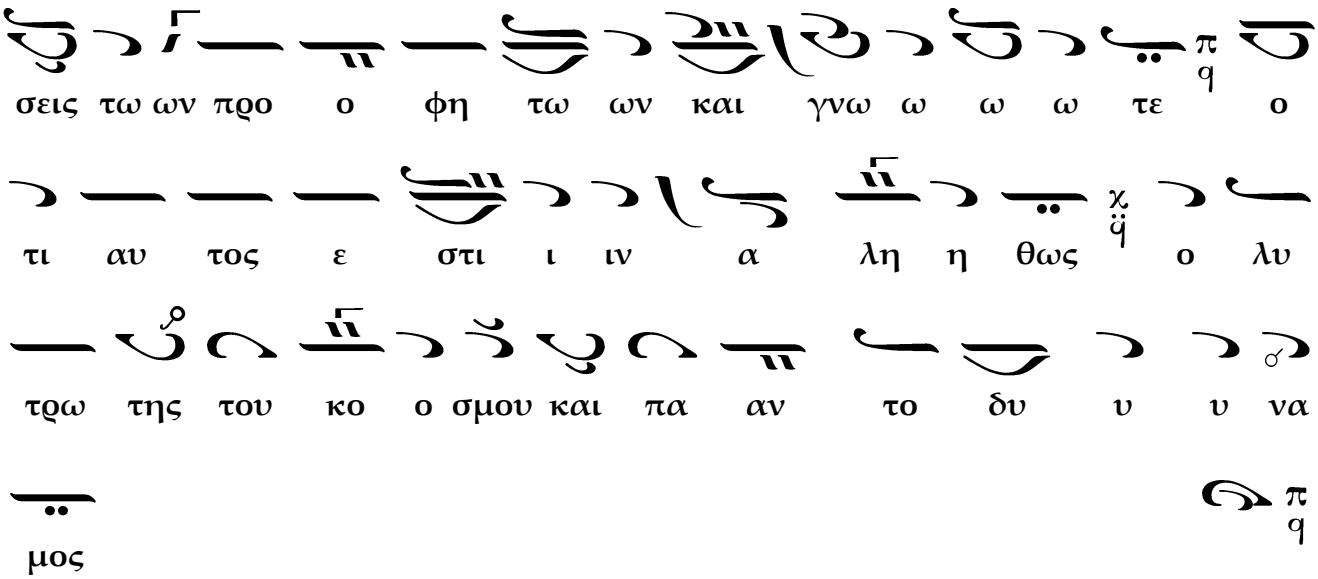
ως ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι


Ο την α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν θρω
ω ω πων ως προ βα α τον ε πι σφα γη η ην
η η η χθη ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι
α α αρ χο ον τες του Α α α α δου και ε
πηρ θη η σαν πυ υ λαι ο δυ υ υ υ νη η η ραι
ει σε λη λυ θε γαρ ο βα σι λευς της δο ο ο
ξη ης Χρι ι ι στος λε ε γων τοις εν δε σμοι
οις ε ε ξε ε ελ θε ε ε ε τε και τοις εν
τω σκο τει α να κα λυ υ πτε σθε
Στιχ.
Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε
Κυ ρι ε ει σα κου σον τη ης φω νη η η ης
μου
Με ε ε γα α α θα α αυ μα ο των α α
ο ο ρα τω ων κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω
πι αν σαρ κι

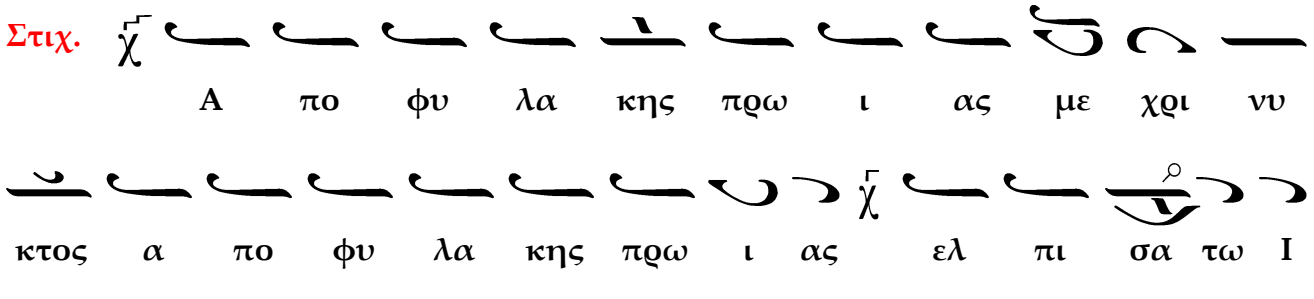

πα θων α νε ε στη ο ο α θα α α α α
α να α α α τος δευ τε Πα τρι αι των Ε θνω ων
του τον προ ο σκυ νη η η η σω ω ω μεν τη
γαρ αυ του ευ σπλα αγ χνι ι ι α ε εκ πλα α α
νη ης ρυ σθε ε ε εν τες εν τρι σιν υ πο
στα σε σιν ε να θε ον υ μνειν με ε μα θη η κα
μεν
Στιχ.
Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα
εις την φω νην της δε η η σε ω ω ω ως μου
Ε σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προ σφε ρο μεν σοι τω α
νε σπε ε ε ρω φω ω τι τω ε πι τε λει
των αι αι ω ω ω νων ως ε νε σο πτρω δι α σαρ
κο ο ος λα αμ ψαν τι ι ι τω κο ο ο ο σμω
και με ε χρι ις Α α α δου κα α τελ θο ο
ο ον τι και το ε κει ει σε σκο ο ο τος λυ υ
σα αν τι

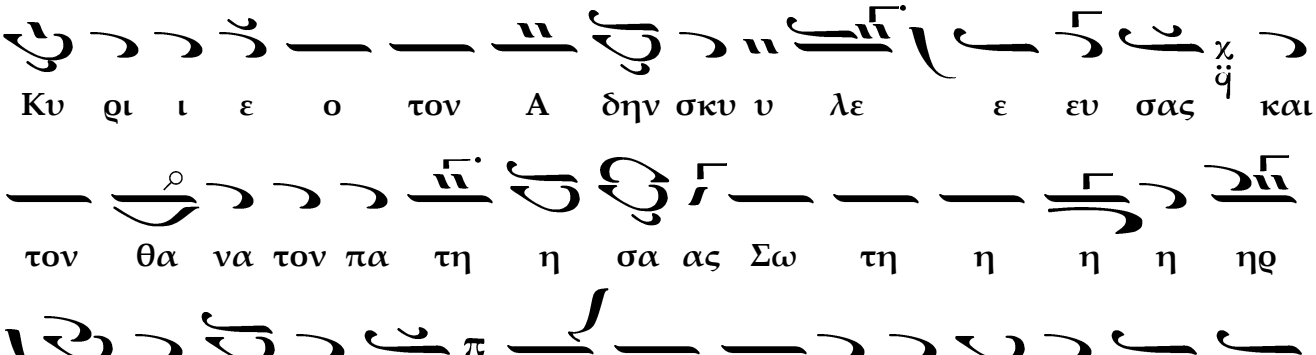

και το φως της α να στα σε ε ως τοις ε ε θνε
σι ι δει ει ει ξα α α αν τι φω το δο τα
Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι
Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι
ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα
σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε στιν
Τον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στο ον δο
ξο ο λο ο γη η η σω ω ω ω μεν αυ του
γαρ εκ νε κρων α να α στα α αν τος κο ο σμος εκ πλα
α α νης σε ε σω ω σται χαι αι ρει χο ρο ος Α
αγ γε ε ε λων φε ε ευ γει ει δαι μο ο νων
πλα α α α νη Α δαμ πε σων α νι ι στα α
ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η ται
Στιχ.
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε
μει να σε


Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον
λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ
υ υ ρι ι ι ον
Οι της κου στω δι ας ε νη χουν το υ πο των πα
ρα α νο ο ο μων κα λυ ψα τε αυ του την ε γε
ερ σιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι
ει ει ει ει ει πα α α α τε ο τι η η
μων κοι οι μω ω με ε ε νων εκ του μνη μει ει
ου ε συ λη η η θη ο ο νε ε κρος τις ει δε
τις η κου σε νε κρο κλα πε ε εν τα πο ο τε
μα λι στα ε σμυρ νι σμε ε ε νο ο ον και αι
γυ υ μνον κα τα λι πον τα και εν τω ω τα φω
τα εν τα α φι α α α αυ του μη πλα να σθαι
Ι ου ου δαι αι αι οι μα θε τε τα ας ρη η

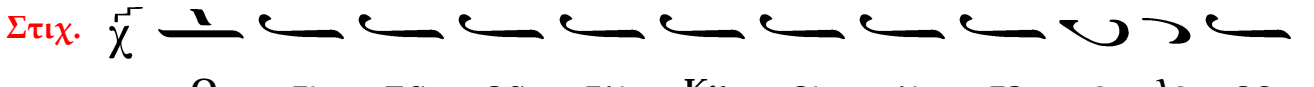

σεις τω ων προ ο φη τω ων και γνω ω ω ω τε ο
τι αυ τος ε στι ι ιν α λη η θως ο λυ
τρω της του κο ο σμου και πα αν το δυ υ υ να
μος

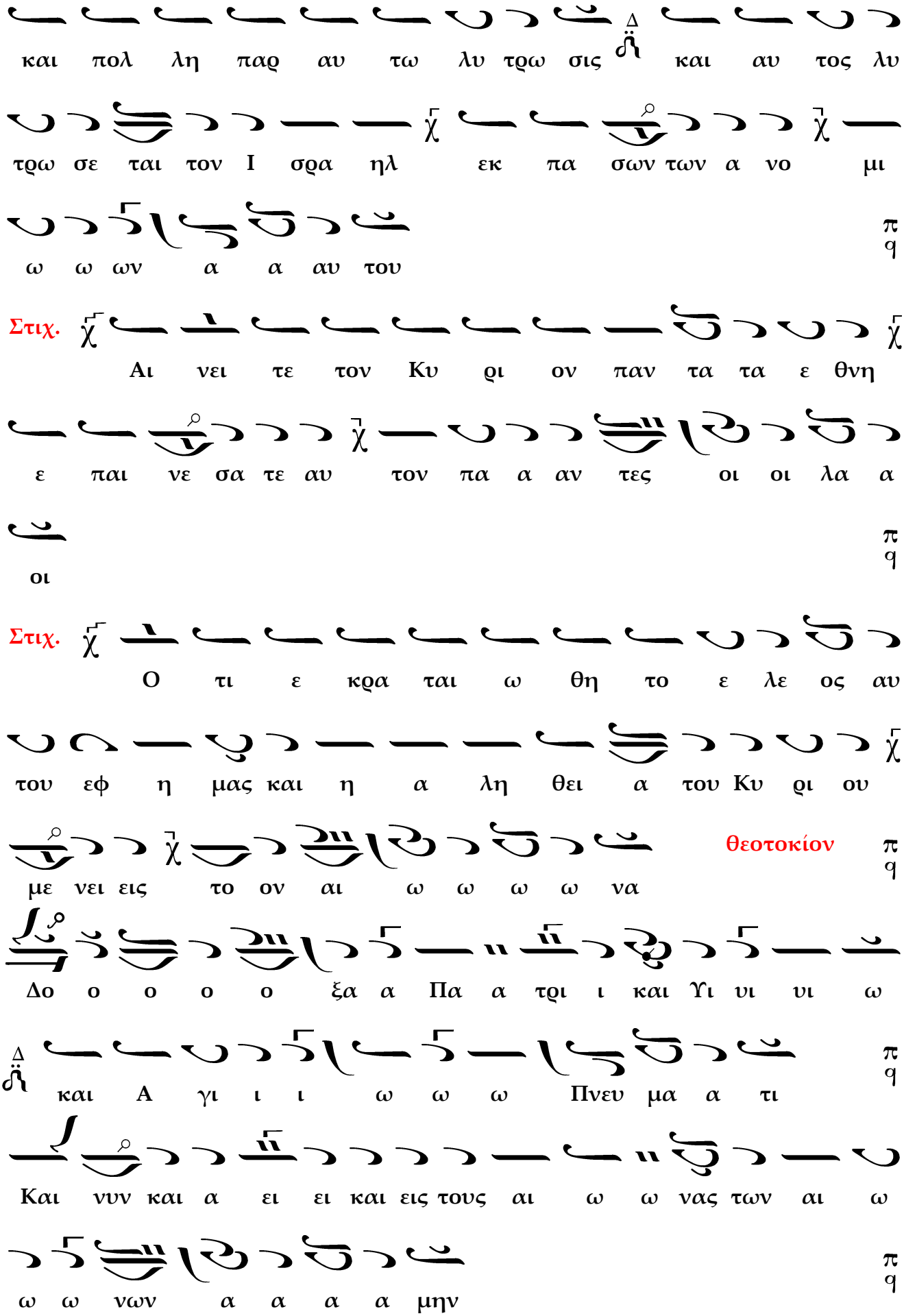
Στιχ.

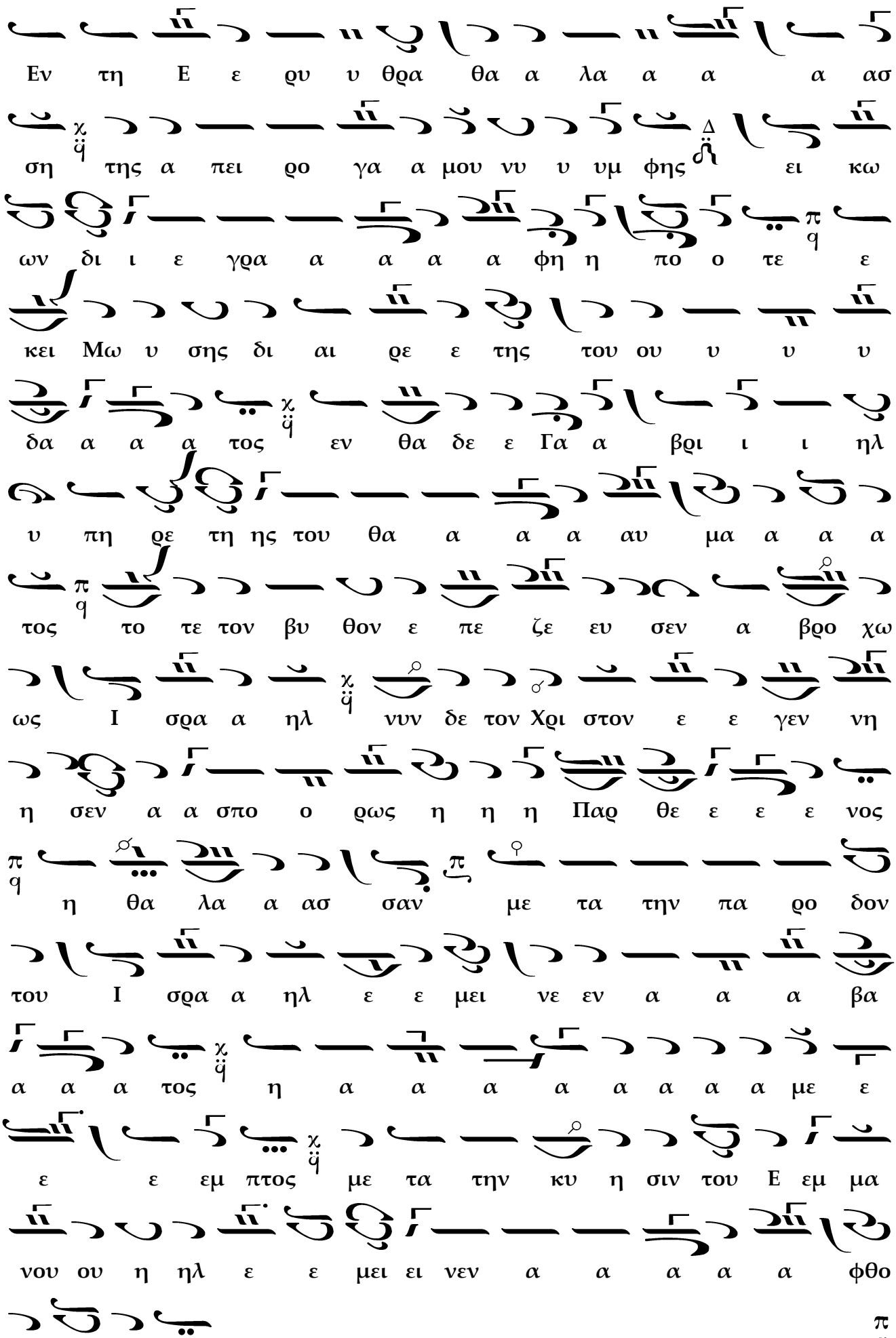

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ι
σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ον


Κυ ρι ι ε ο τον Α δην σκυ υ λε ε ευ σας και
τον θα να τον πα τη η σα ας Σω τη η η η ηρ
η η η η μων ο φω τι σας τον κο σμον τω σταυ
ρω τω ω τι ι μι ι ι ω ε λε η η σον
η η μας

Στιχ.

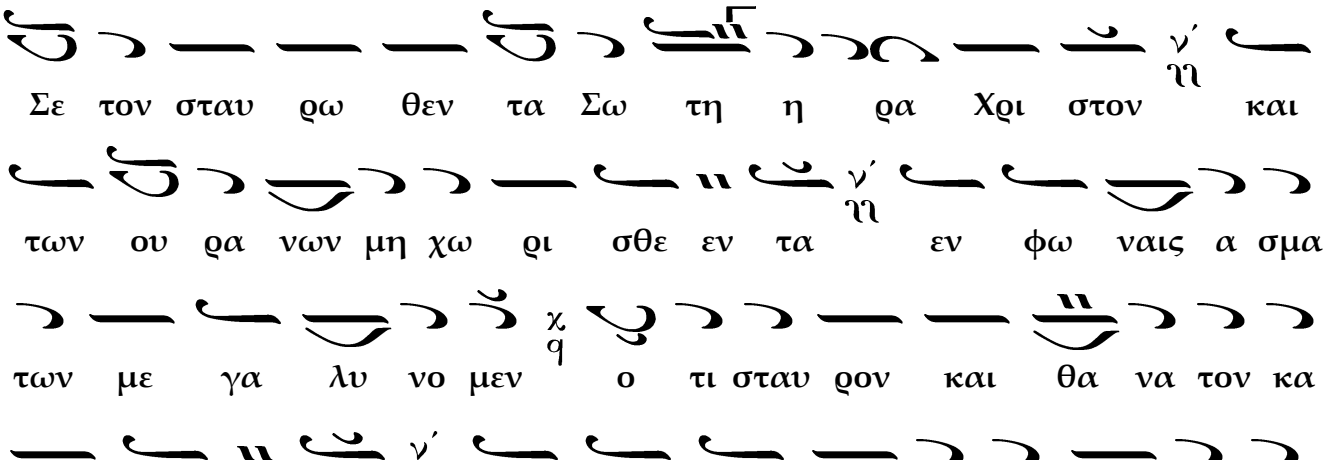

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος


και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ι σρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α αυ του
π
q
Στιχ.
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α
οι
π
q
Στιχ.
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με νει εις το ον αι ω ω ω ω να
θεοτοκίον
π
q
Δο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι και Υι υι υι ω
και Α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α τι
Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω
ω ω νων α α α α μην
π
q

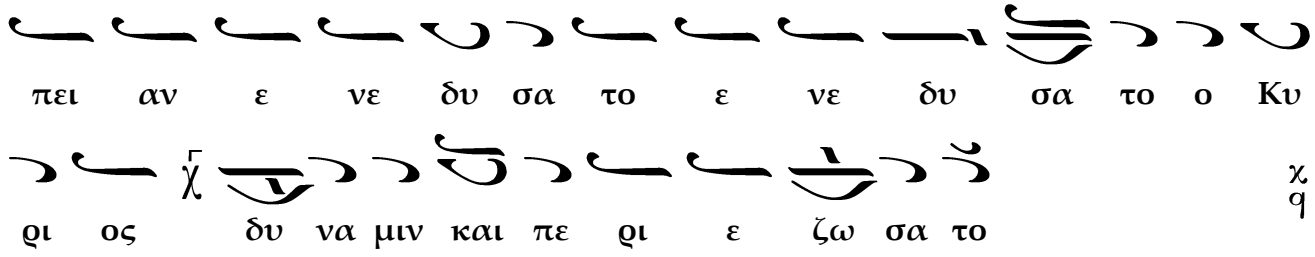

Εν τη Ε ε ρυ υ θρα θα α λα α α α ασ
ση της α πει ρο γα α μου νυ υ υμ φης ει κω
ων δι ι ε γρα α α α α φη η πο ο τε ε
κει Μω υ σης δι αι ρε ε της του ου υ υ υ
δα α α α τος εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ
υ πη ρε τη ης του θα α α α αυ μα α α α
τος το τε τον βυ θον ε πε ζε ευ σεν α βρο χω
ως Ι σρα α ηλ νυν δε τον Χρι στον ε ε γεν νη
η σεν α α σπο ο ρως η η η Παρ θε ε ε ε νος
η θα λα α ασ σαν με τα την πα ρο δον
του Ι σρα α ηλ ε ε μει νε εν α α α βα
α α α τος η α α α α α α α α με ε
ε ε εμ πτος με τα την κυ η σιν του Ε εμ μα
νου ου η ηλ ε ε μει ει νεν α α α α α φθο
ο ο ο ρος

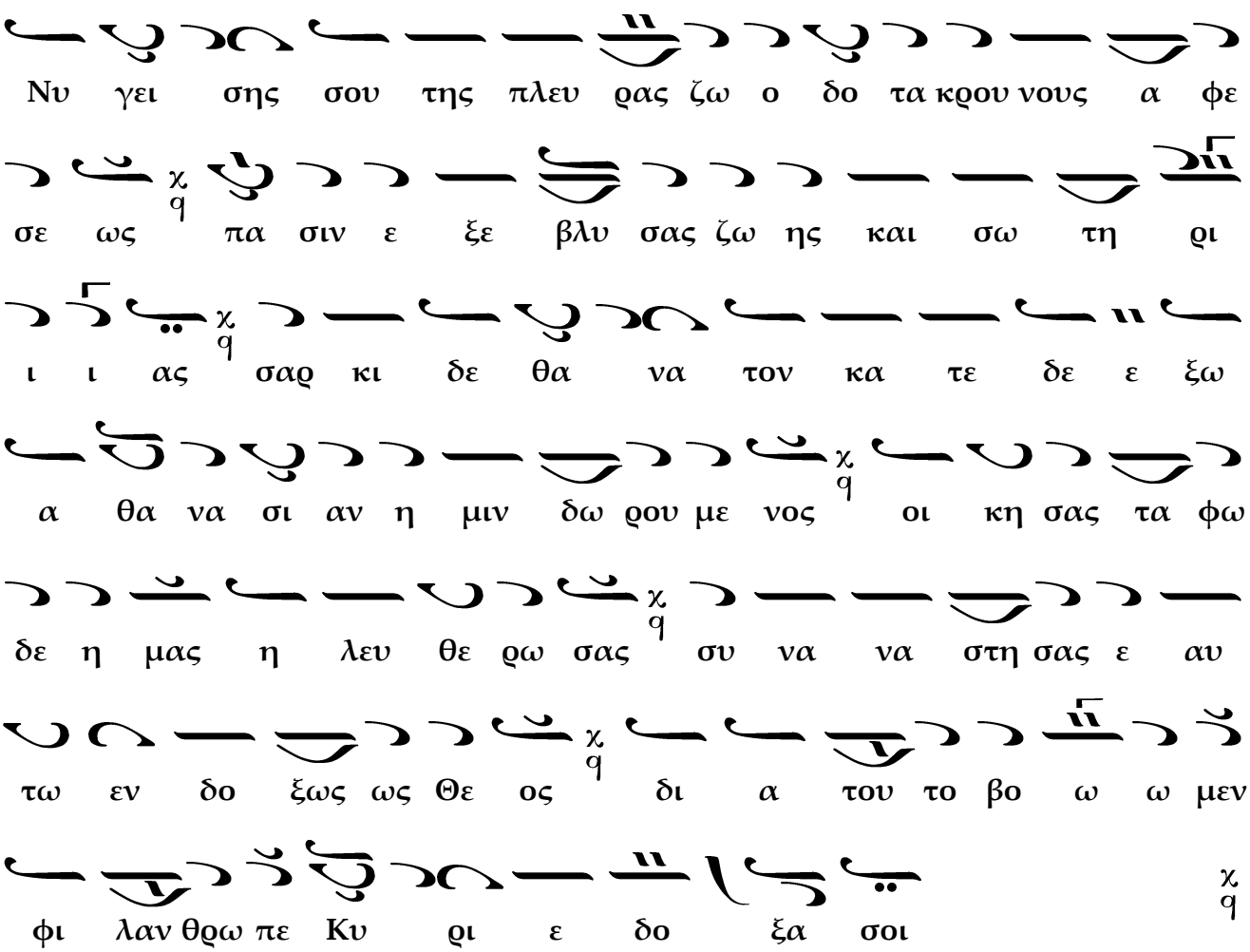


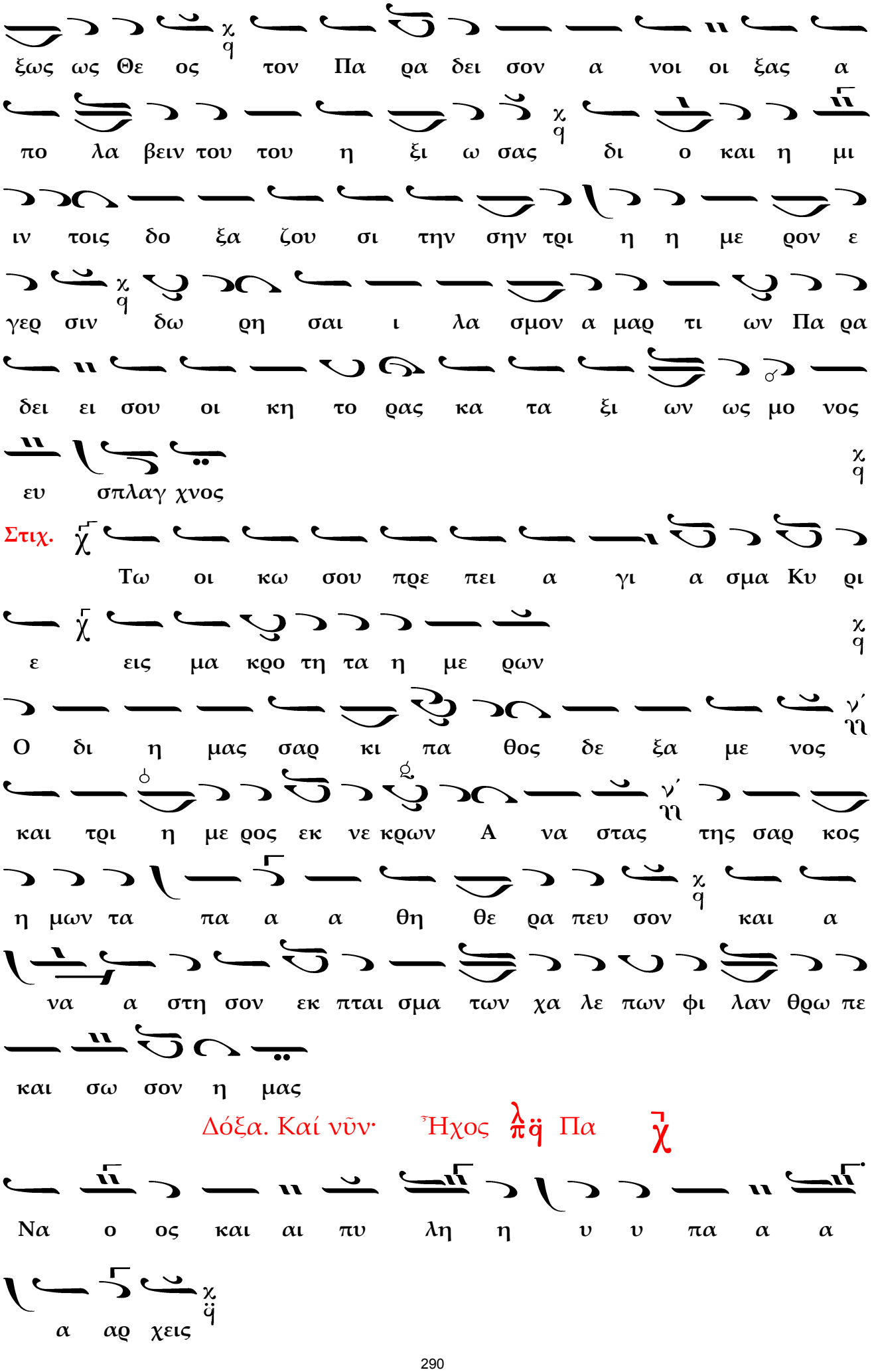
Στιχηρά· Ἦχος πλ. δ· ἐκ τοῦ Κε



Στιχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο ὁ Κύριος



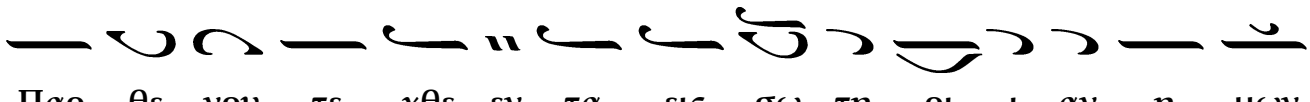

Νυ γει σης σου της πλευ ρας ζω ο δο τα κρου νους α φε
σε ως πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης και σω τη ρι
ι ι ας σαρ κι δε θα να τον κα τε δε ε ξω
α θα να σι αν η μιν δω ρου με νος οι κη σας τα φω
δε η μας η λευ θε ρω σας συ να να στη σας ε αυ
τω εν δο ξως ως Θε ος δι α του το βο ω ω μεν
φι λαν θρω πε Κυ ρι ε δο ξα σοι
Στιχ.
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η τις ου σα λευ θη σε ται
Ξε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δου κα θο
δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ τω
και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας ε αυ
τω εν δο


ξως ως Θε ος τον Πα ρα δει σον α νοι οι ξας α
πο λα βειν του του η ξι ω σας δι ο και η μι
ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε
γερ σιν δω ρη σαι ι λα σμον α μαρ τι ων Πα ρα
δει ει σου οι κη το ρας κα τα ξι ων ως μο νος
ευ σπλαγ χνος
Στιχ.
Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι
ε εις μα κρο τη τα η με ρων
Ο δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος
και τρι η με ρος εκ νε κρων Α να στας της σαρ κος
η μων τα πα α α θη θε ρα πευ σον και α
να α στη σον εκ πται σμα των χα λε πων φι λαν θρω πε
και σω σον η μας
Δόξα. Καί νῦν· Ἦχος Πα
Να ο ος και αι πυ λη η υ υ πα α α
α αρ χεις

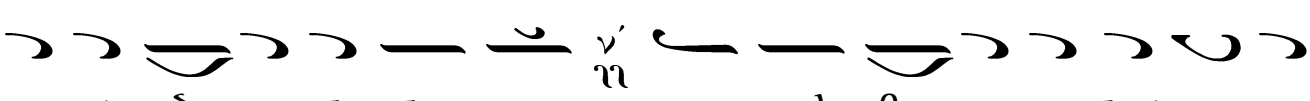
πα λα τι ον και θρο νος του βα α σι ι λε ε ως
Παρ θε ε ε νε ε ε πα α αν σε ε ε μνε
δι ης ο ο λυ υ τρω ω τη ης μου Χρι στο ος ο
ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος τοις εν σκο τει κα
θε ευ δου σι ιν ε ε πε ε ε ε ε φα α
α α νεν Η λι ος υ πα α αρ χω ων δι και αι
ο συ υ υ υ νης φω τι σαι θε λων ους ε ε πλα
α σε κατ ει κο ο να α ι ι δι ι αν χει
ρι ι ι τη η η ε ε ε α αυ του δι ο
ο Πα α νυ μνη η τε ως μη τρι κην παρ ρη σι αν
προς αυ το ον κε κτη η με ε ε νη α δι α
λει ει πτω ως πρε σβε ευ ε σω θη ναι τα ας ψυ
χα ας η η μω ω ω ω ω ω ων

Ἀπολυτίκιον· Ἦχος πλ. δ Κε· χ

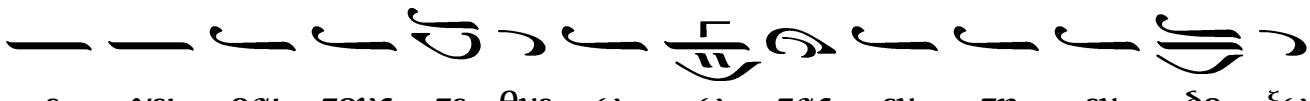






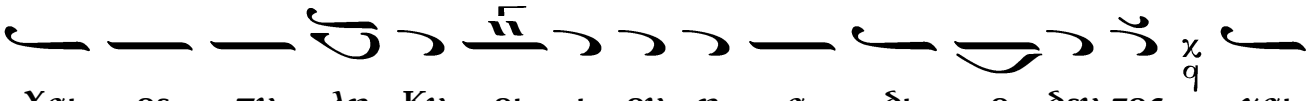




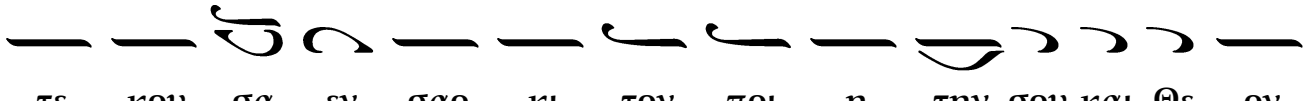


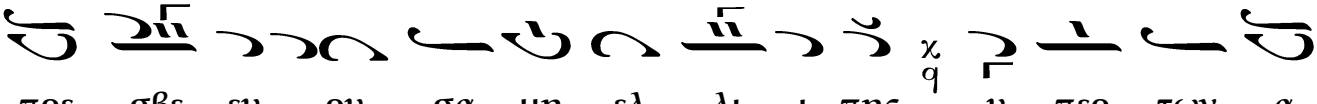


Ἦχος πλ. δ Κε· θεοτοκίον.







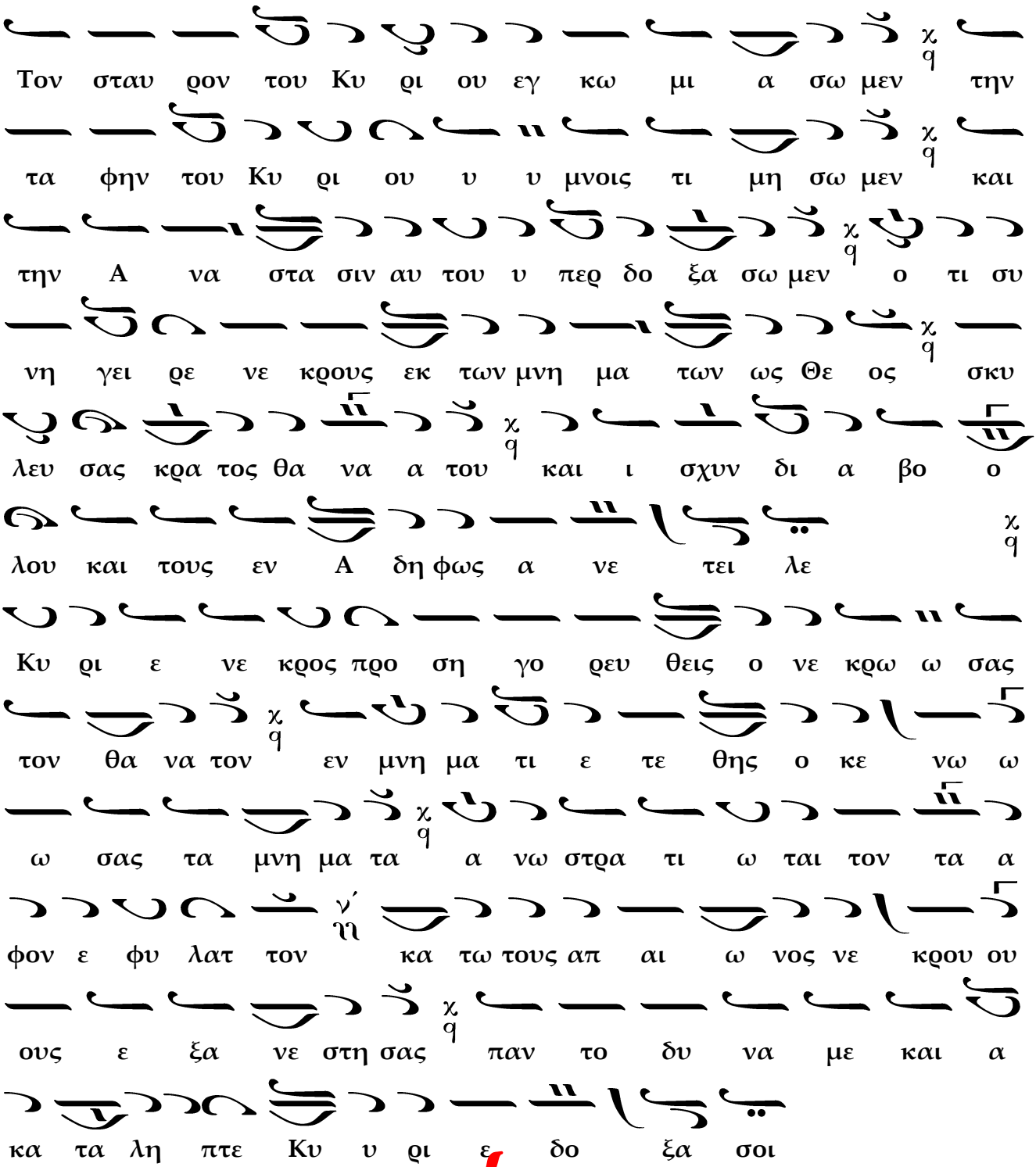


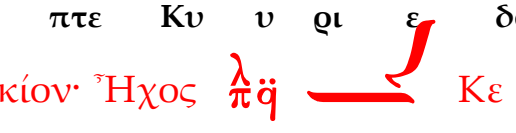


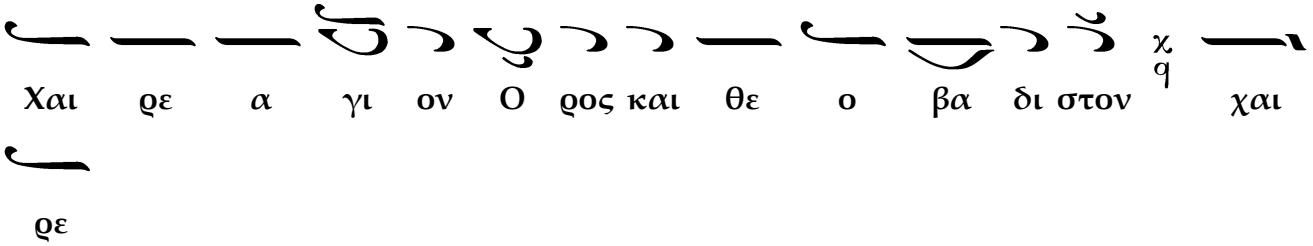


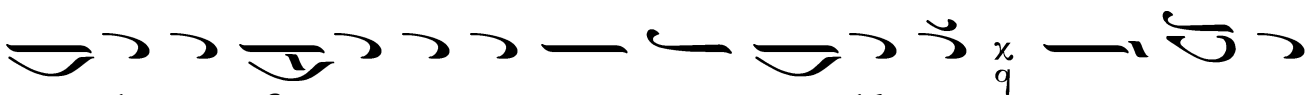
Εἰς τόν ὄρθρον· Καθίσματα·

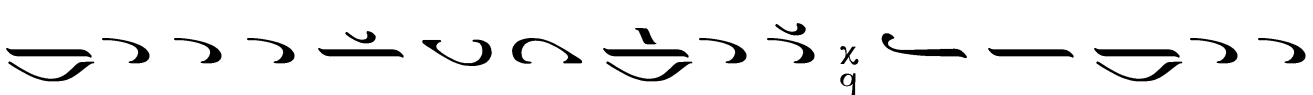
Μετά τήν Α' στιχολογίαν Ἦχος  Κε · Πρός τό:Τόν συνάναρχον λόγον·



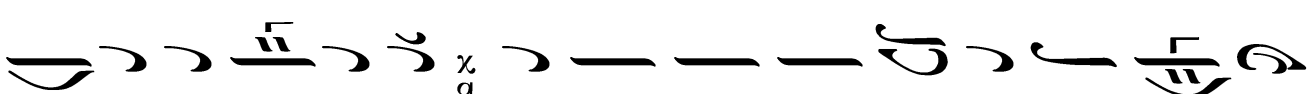
Θεοτοκίον· Ἦχος  Κε Πρός τό· Τόν συνάναρχον·

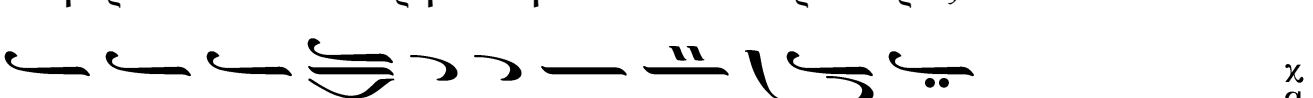


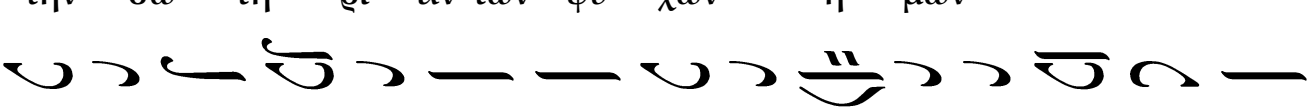

εμ ψυ χε βα α τε και α κα τα φλε κτε χαι ρε η

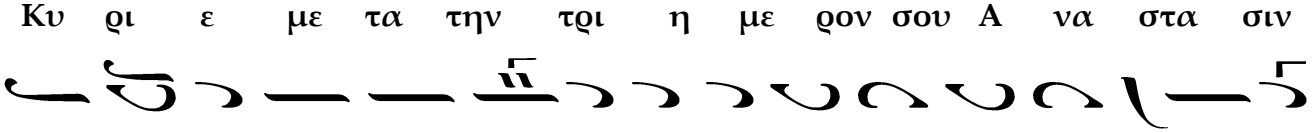

μο νη προς Θε ον κο σμου γε φυ ρα η με τα γου σα

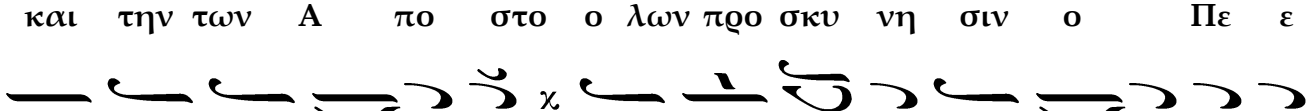

θνη τους προς την αι ω νι ον ζω ην χαι ρε α

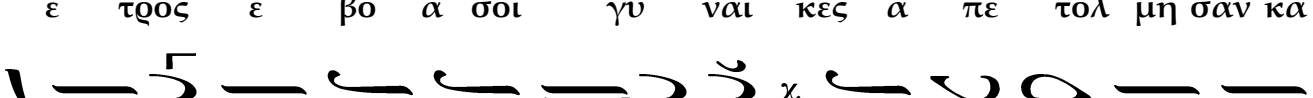

κη ρα τε κο ο ρη η α πει ραν δρως τε κου ου σα

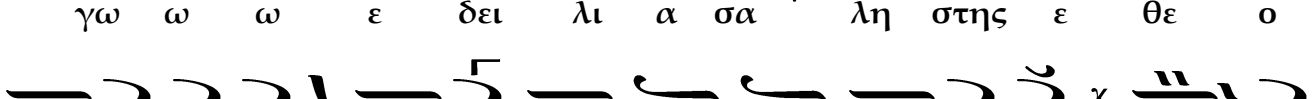

την σω τη ρι αν των ψυ χων η μων

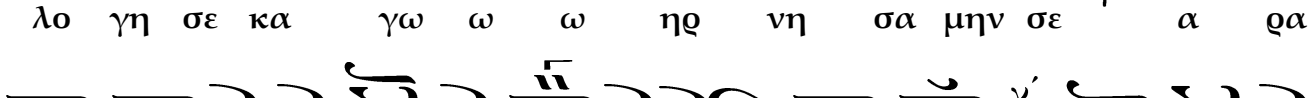

Κυ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου Α να στα σιν

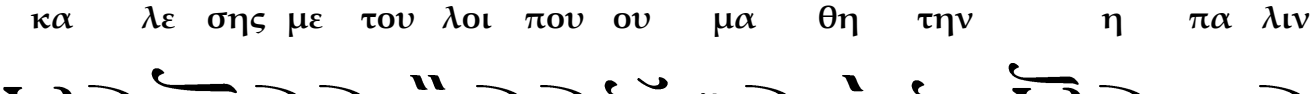

και την των Α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν ο Πε ε

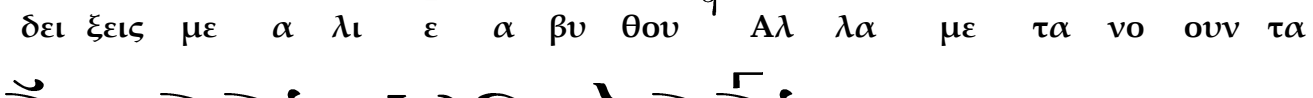

ε τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα

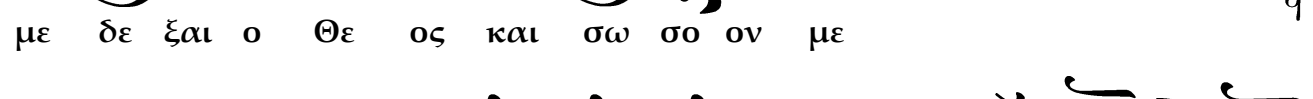

γω ω ω ε δει λι α σα λη στης ε θε ο

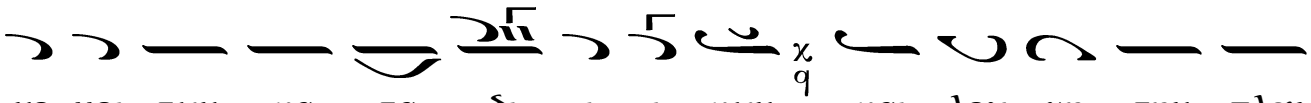

λο γη σε κα γω ω ω ηρ νη σα μην σε α ρα

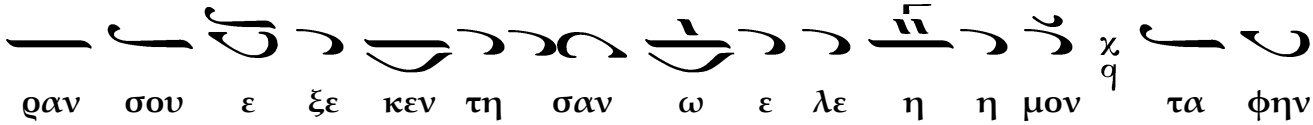

κα λε σης με του λοι που ου μα θη την η πα λιν

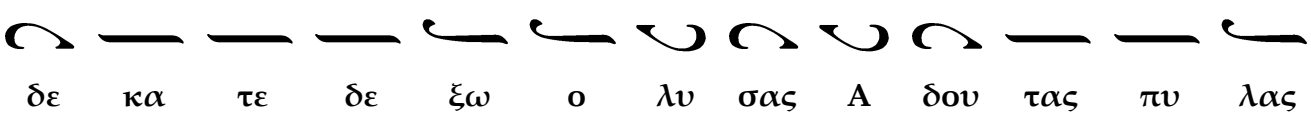

δει ξεις με α λι ε α βυ θου Αλ λα με τα νο ουν τα


με δε ξαι ο Θε ος και σω σο ον με

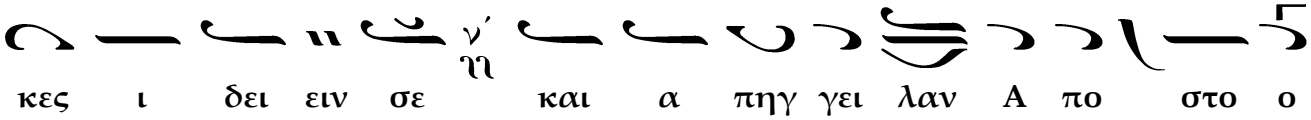

Κυ ρι ε εν με σω σε προ ση λω σαν οι πα ρα

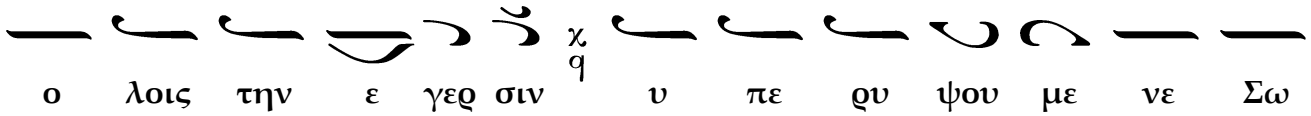

νο μοι των κα τα δι ι ι κων και λογ χη την πλευ

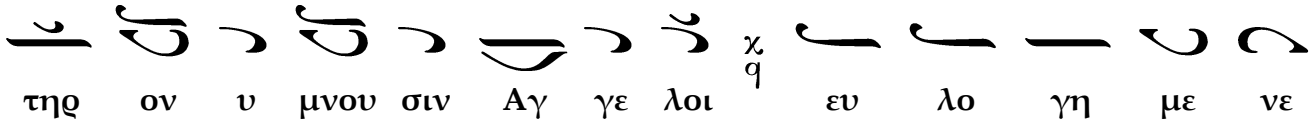

ραν σου ε ξε κεν τη σαν ω ε λε η η μον τα φην


δε κα τε δε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας

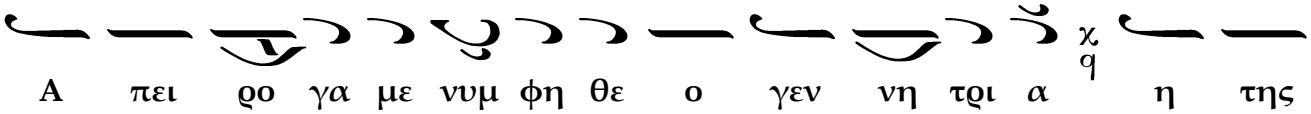

και Α νε ε στης τρι η με ρος ε δρα μον γυ ναι


κες ι δει ειν σε και α πηγ γει λαν Α πο στο ο

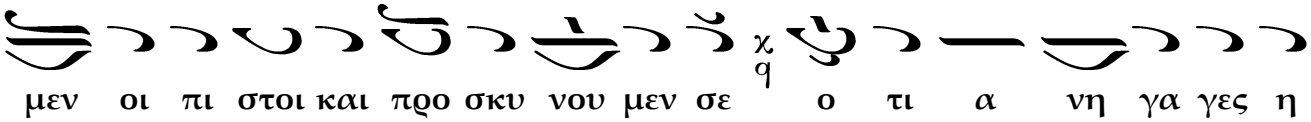

ο λοις την ε γερ σιν υ πε ρυ ψου με νε Σω

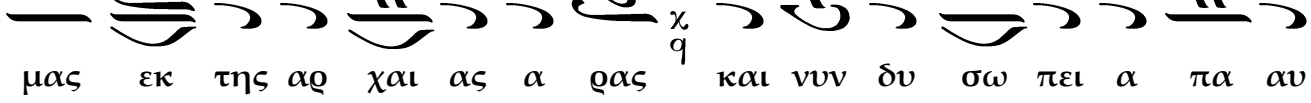

τηρ ον υ μνου σιν Αγ γε λοι ευ λο γη με νε

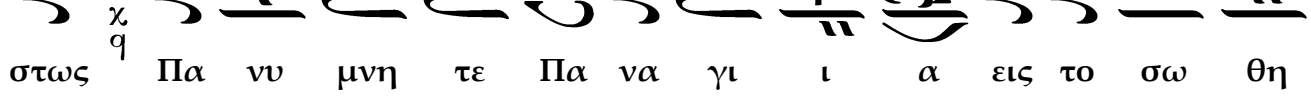

Κυ ρι ε δο ξα σοι
θεοτοκίον·


Α πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α η της


Ευ ας την λυ πην χα ρο ποι η σα σα α νυ μνου

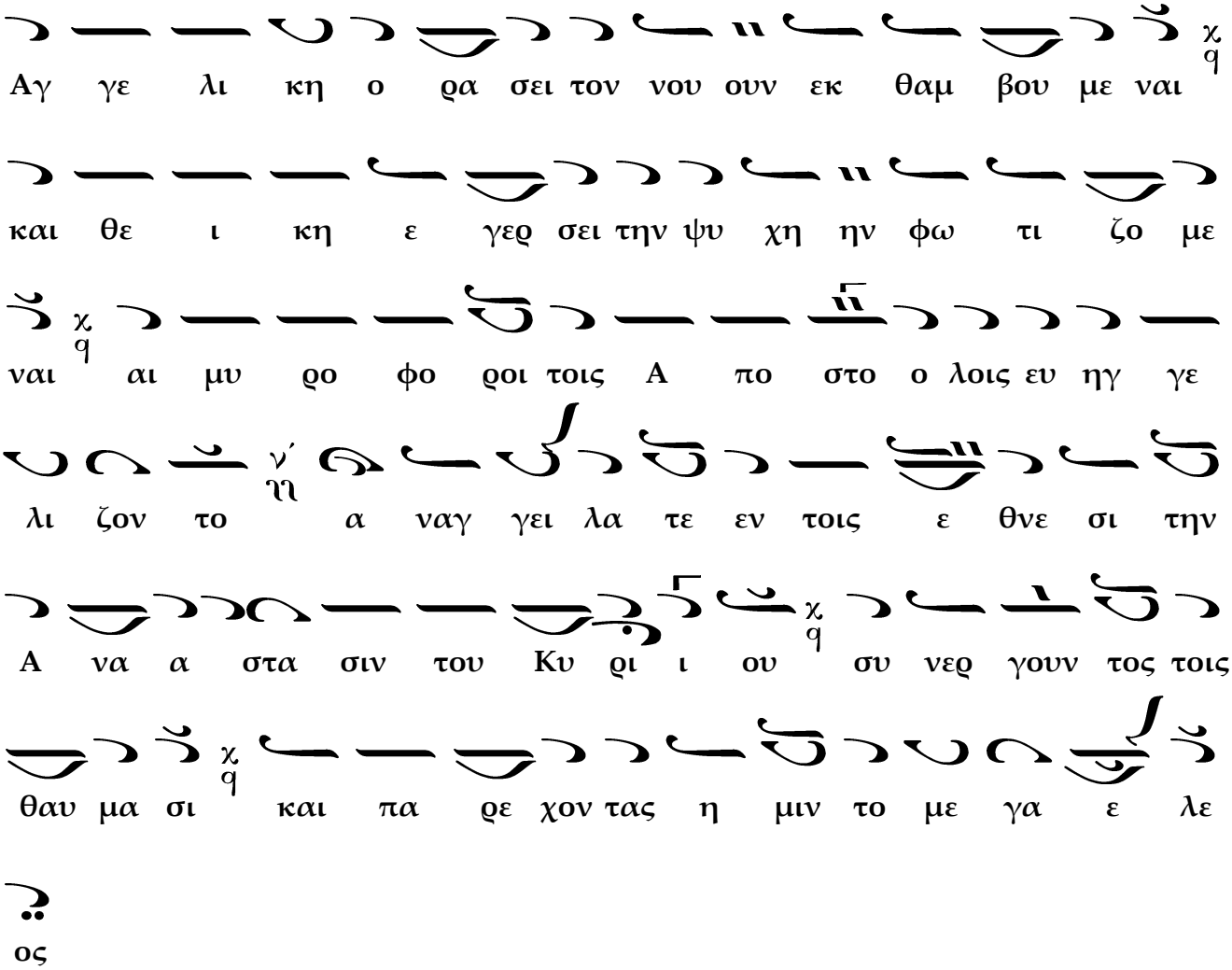

μεν οι πι στοι και προ σκυ νου μεν σε ο τι α νη γα γες η


μας εκ της αρ χαι ας α ρας και νυν δυ σω πει α πα αυ


στως Πα νυ μνη τε Πα να γι ι α εις το σω θη

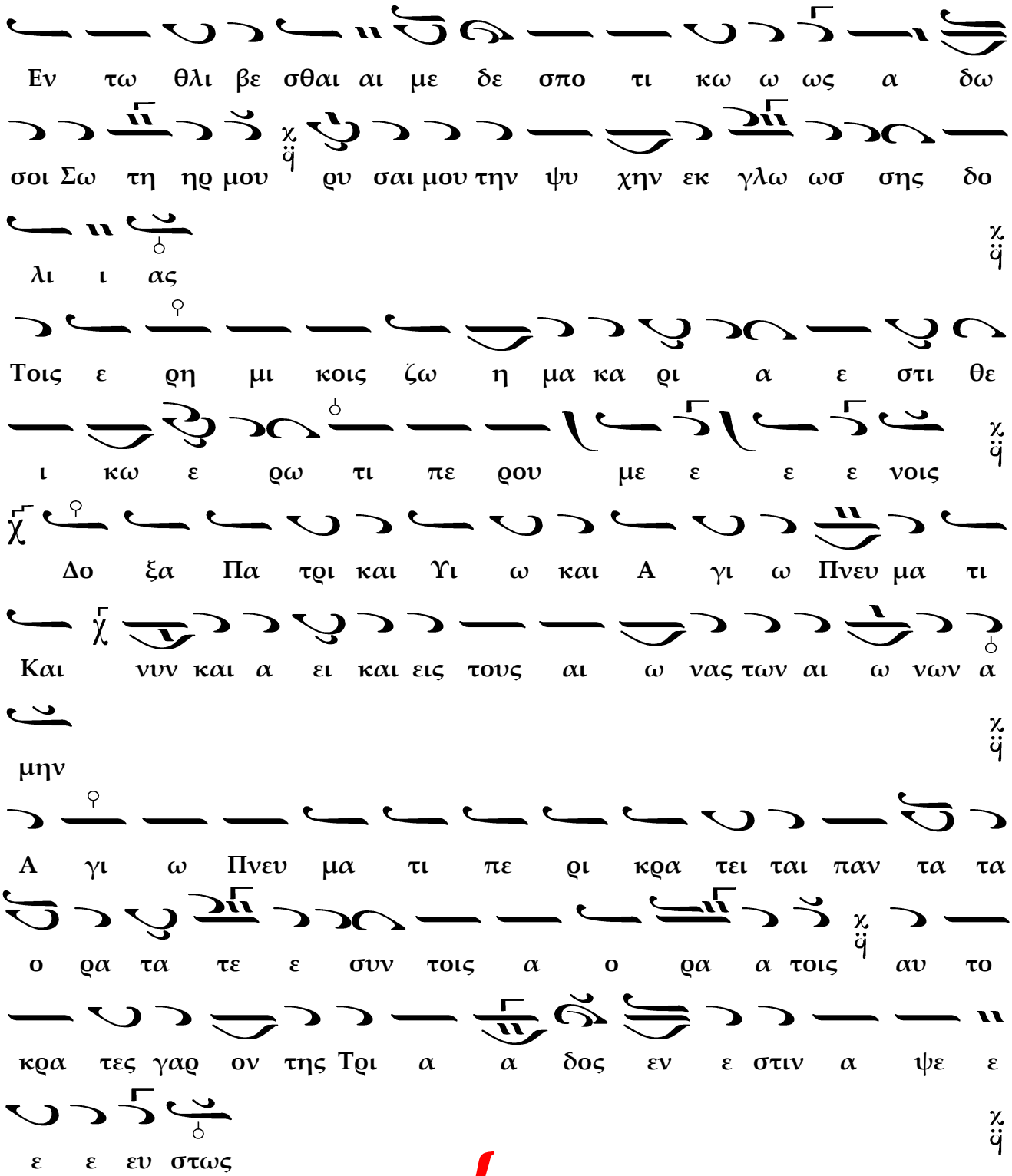

ναι η μας

Ἡ ὑπακοή· Ἦχος  Κε ·

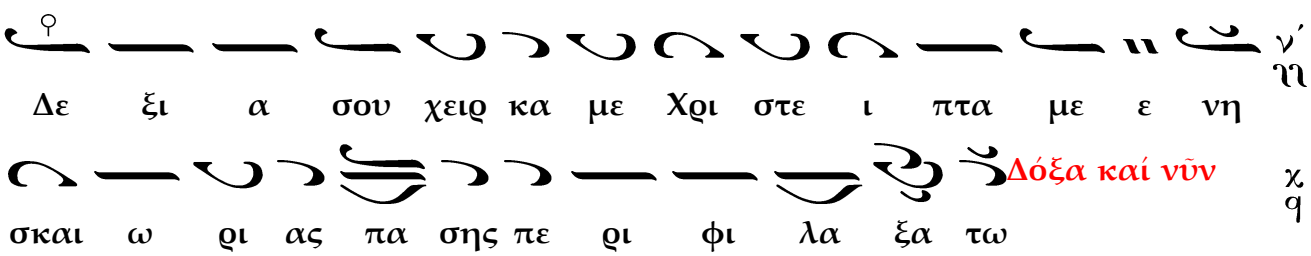


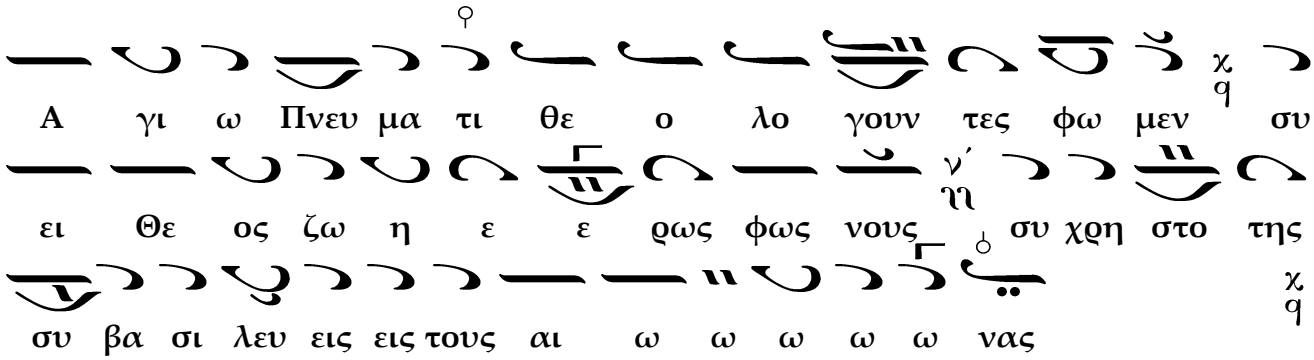


Οἱ ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. δ Κε . Ἀντίφωνον Α'.

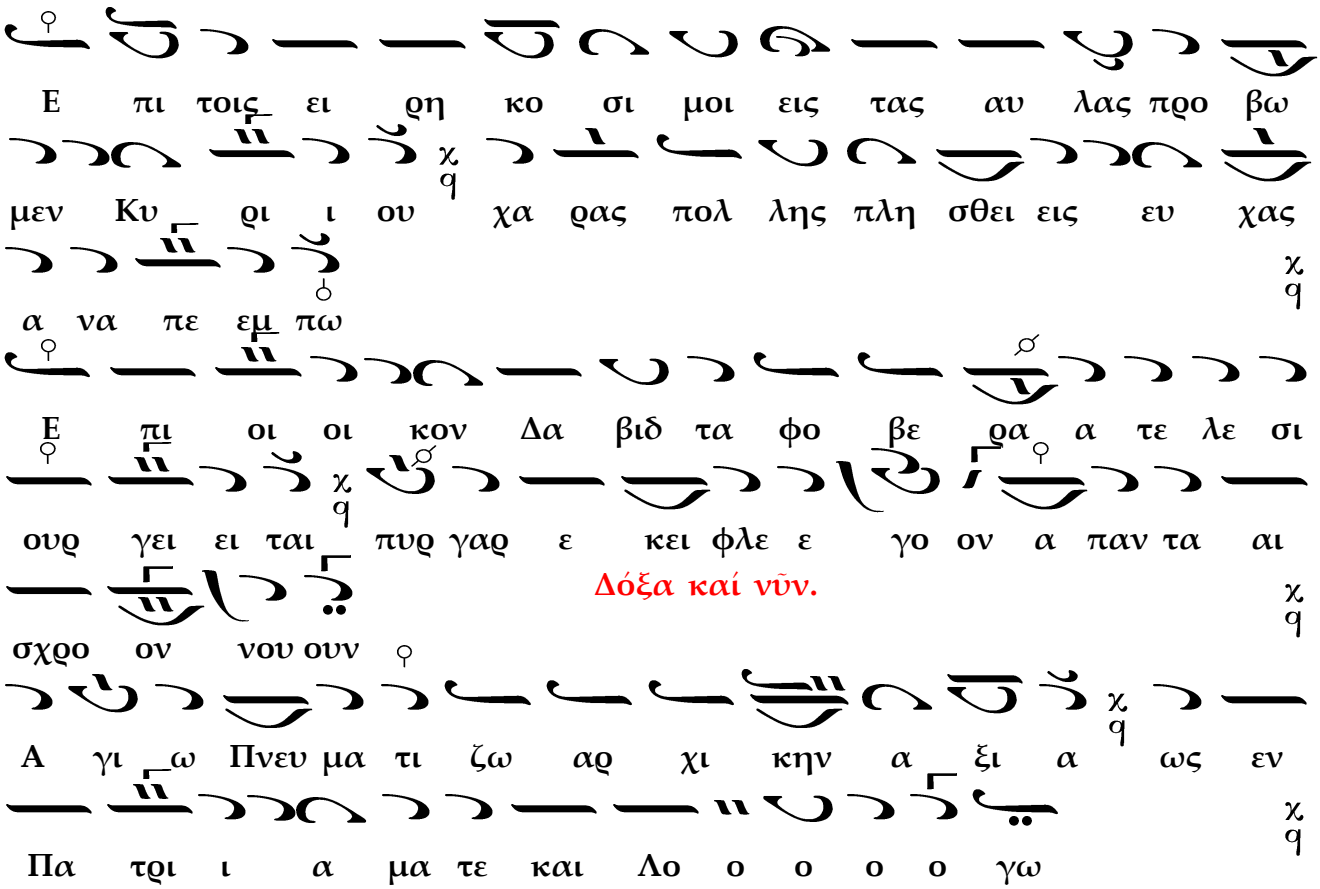


Ἦχος πλ. δ Κε . Ἀντίφωνον Β'.

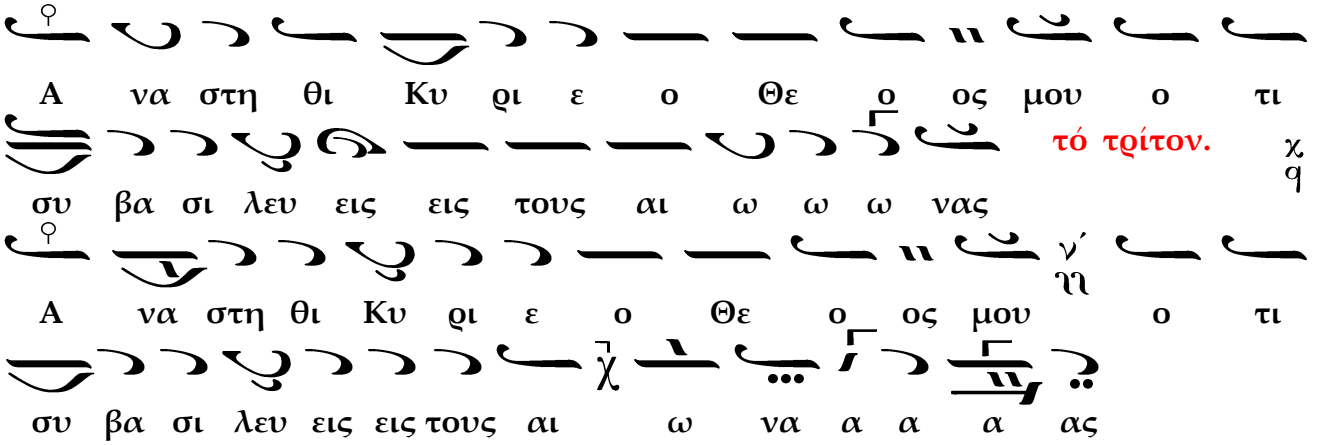




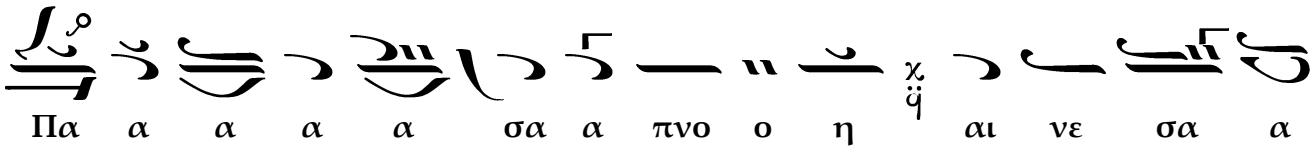
Ἦχος πλ. δ Κε . Ἀντίφωνον Γ᾽.

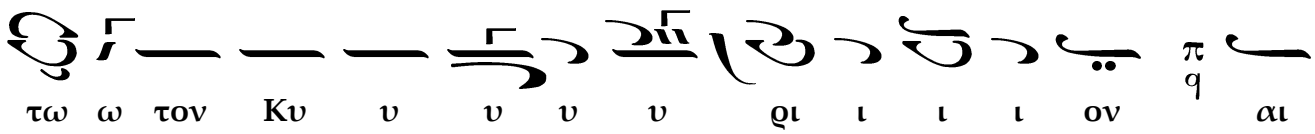


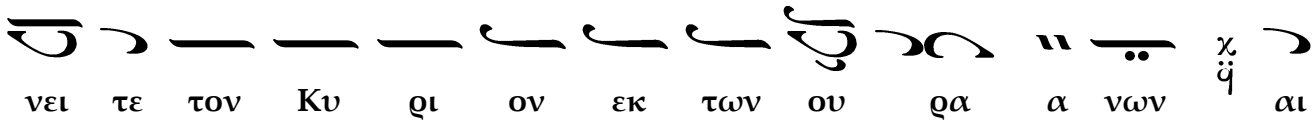
Προκείμενον

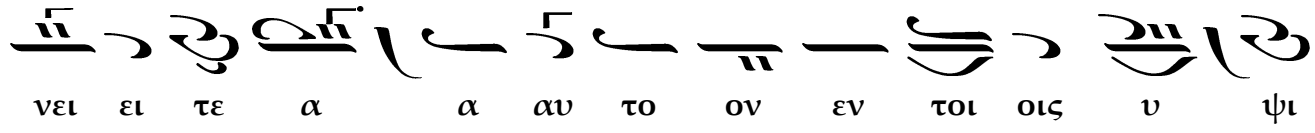


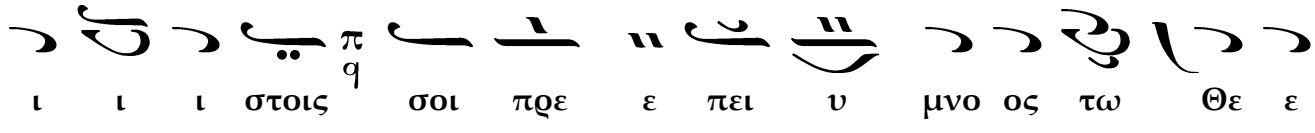
Είς τούς αἴνους. Ἦχος λ̈ π̈ ϙ̈ Πα . χ̈



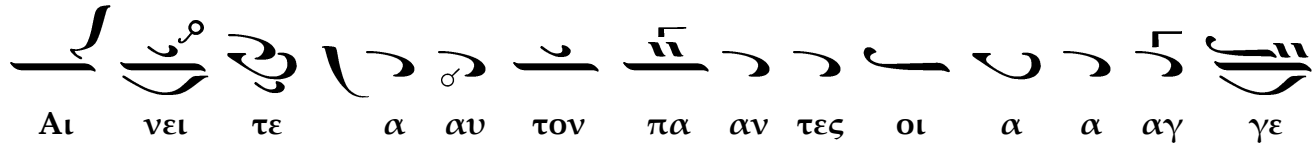




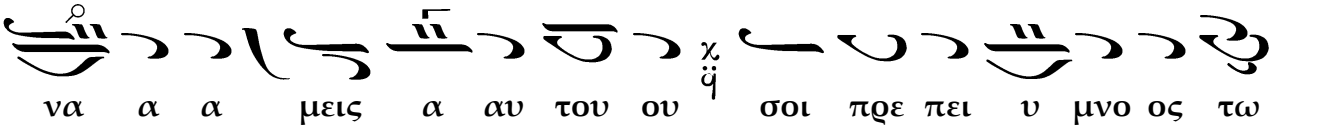






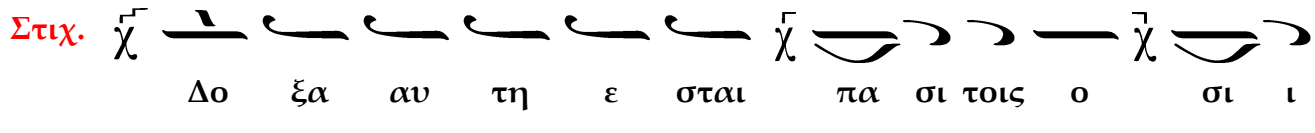








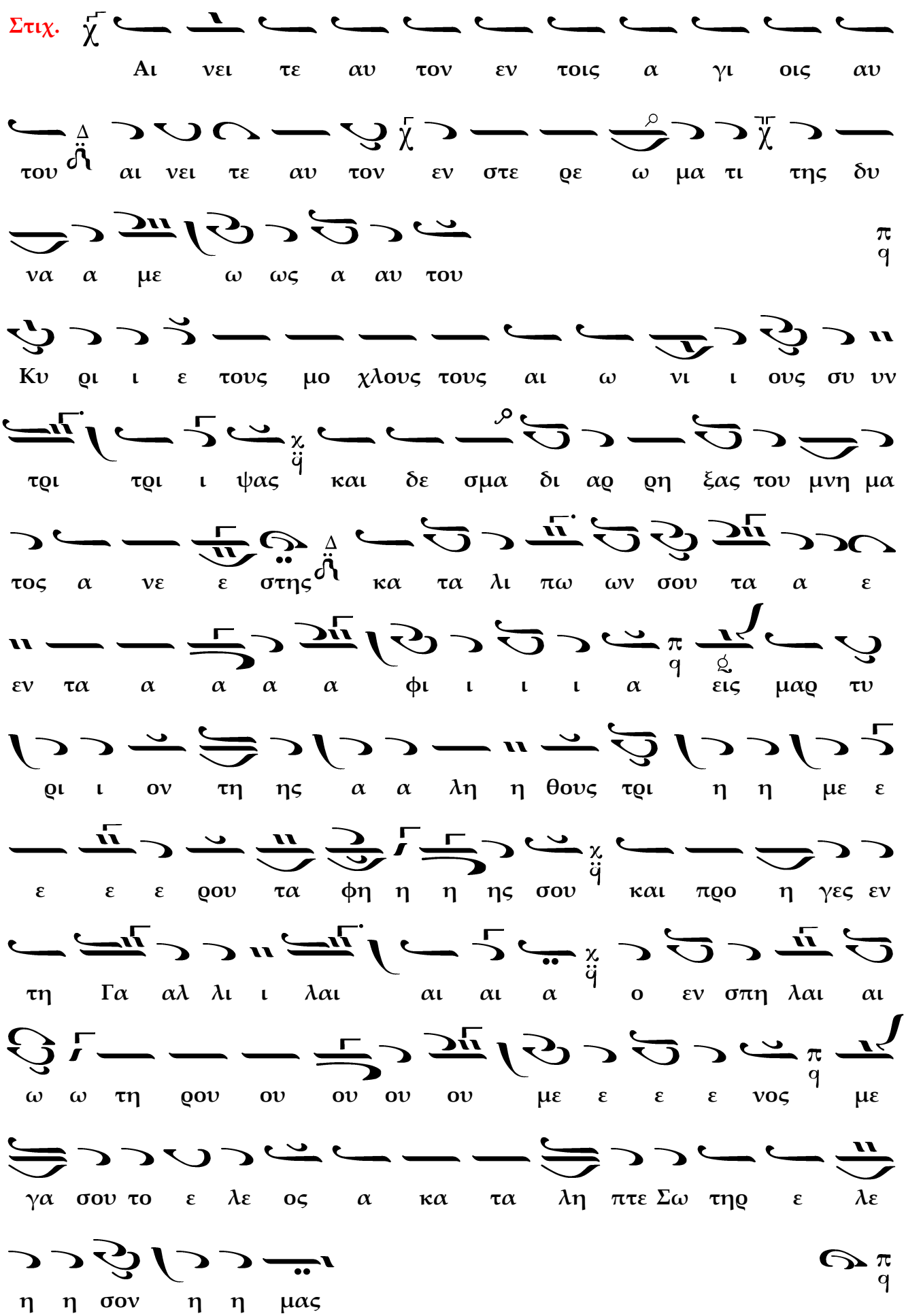
Στιχηρά· Ἦχος λ̈ π̈ ϙ̈ Πα ·



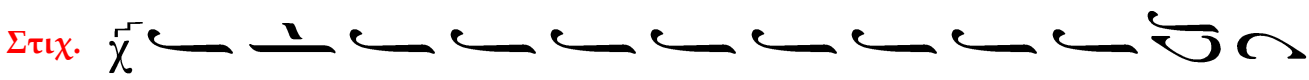


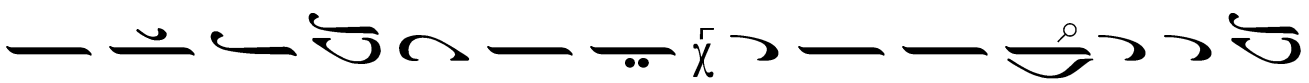
Κυ ρι ι ε ε φρα γι σμε νου του τα φου υ πο των
πα ρα α νο ο ο μων προ η ηλ θες ε εκ του ου
μνη η η η η μα α α α τος κα θως ε
τε χθης εκ της Θε ο ο το ο ο κου ουκ ε γνω
σαν πως ε σα αρ κω ω ω θης οι Α σω ω ω μα
τοι οι σου ου α α α α αγ γε ε ε ε λοι
ουκ η σθον το πο τε α νε ε στης οι φυ λασ σον τες σε
στρα τι ι ω ω ω ται αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα
γι σται τοις ε ε ε ρευ νω ω ω ω σι πε φα
νε ρω ται δε τα θαυ μα τα τοις προ σκυ νου σιν εν πι
ι στει το ο μυ υ στη η η ρι ι ι ι ον
ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν α γαλ λι α α σιν
και το με ε γα ε ε ε λε ος

Στιχ.

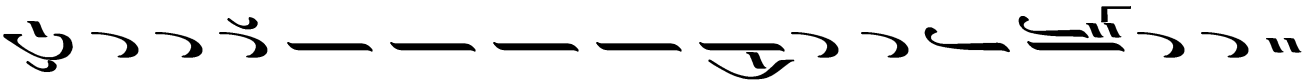

Αι νει τε αυ τον εν τοις α γι οις αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ
να α με ω ως α αυ του
Κυ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν
τρι τρι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη μα
τος α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε
εν τα α α α α φι ι ι ι α εις μαρ τυ
ρι ι ον τη ης α α λη η θους τρι η η με ε
ε ε ε ρου τα φη η η ης σου και προ η γες εν
τη Γα αλ λι ι λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι
ω ω τη ρου ου ου ου ου με ε ε ε νος με
γα σου το ε λε ος α κα τα λη πτε Σω τηρ ε λε
η η σον η η μας

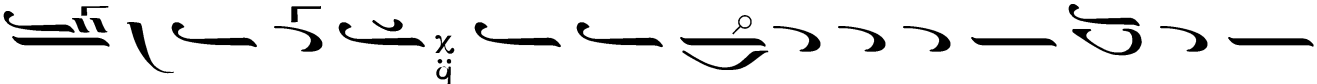
Στιχ.

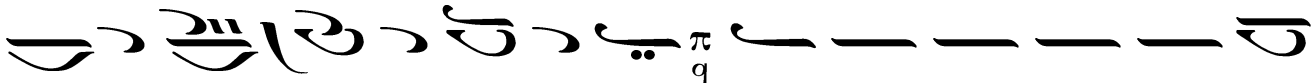

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

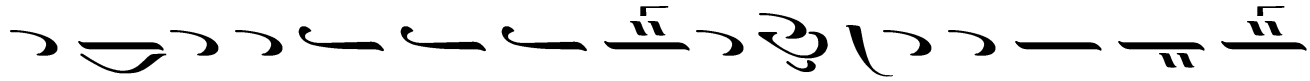

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με


γα λω συ υ νης α α α αυ του

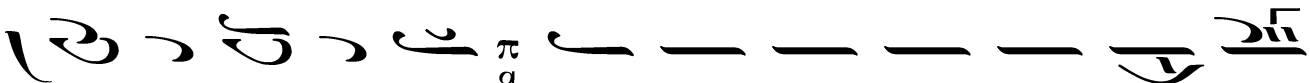

Κυ ρι ι ε Αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι το ο


μνη η η μα του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι η

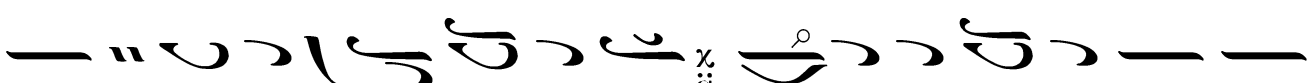

μα ας πα θο ο ο ον τα και προ σελ θου σαι ευ


ρον αγ γε λον ε πι τον λι ι θον κα α θη η η


με ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ λι

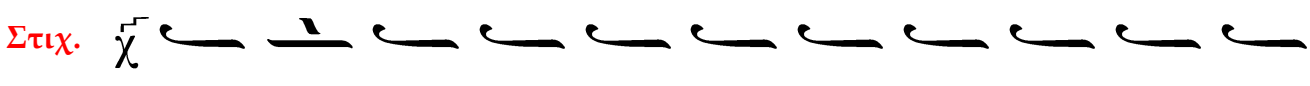

σθε ε ε εν τα και προς αυ τας ε βο η


η σε ε λε ε ε γων α α νε στη η ο


Κυ υ υ υ ρι ι ι ος ει πα τε τοις μα θη ταις


ο τι α νε στη εκ νε κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ


χα α ας η η μων

Στιχ. 

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος



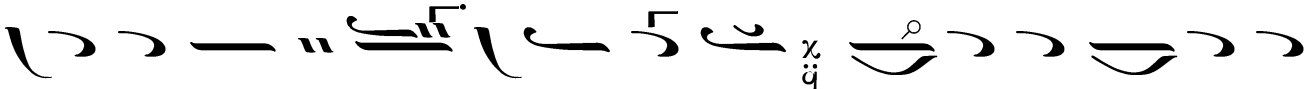
αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι κι



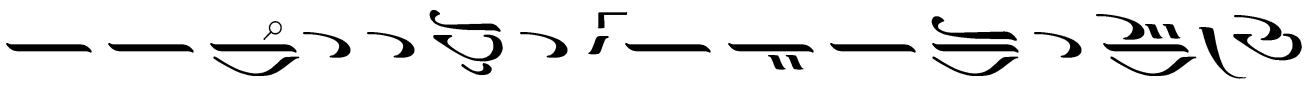
θα α α α ρα



Κυ ρι ι ε ω σπερ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου



του ου τα α α α α φου ου τως ει σηλ θες και



των θυ ρων κε κλει σμε νω ων προ ος τους μα α θη τα



α α ας σου δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος



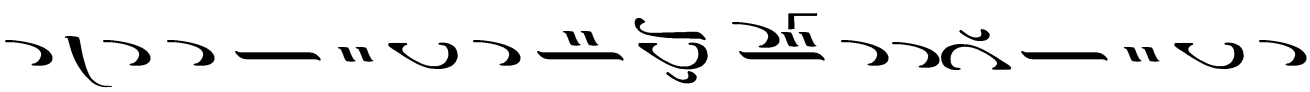
πα α α θη α περ κα τε δε ξω Σω ω τη ηρ



μα κρο ο θυ μη η η η σας ως εκ σπερ μα τος



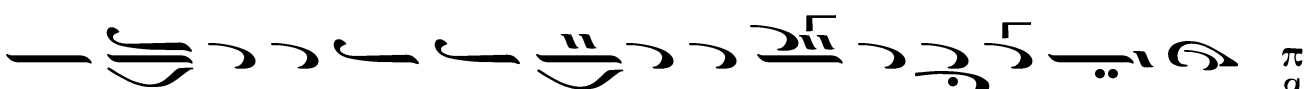
Δα βιδ μω λω πας υ πη νε εγ κας ως Υι ος δε



ε του ου Θε ε ου ου κο σμον η η λευ θε ε ε ε



ρω ω ω σας με γα σου το ε λε ος α κα



τα λη πτε Σω τηρ ε λε η η σο ον η η μας

Στιχ. 

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο

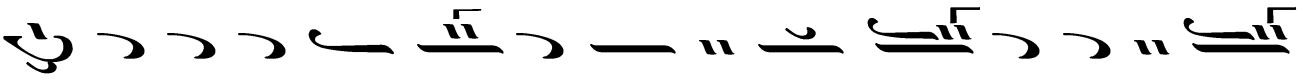


ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι και αι αι ορ

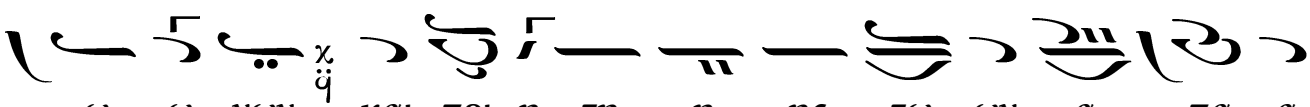


γα α α α νω

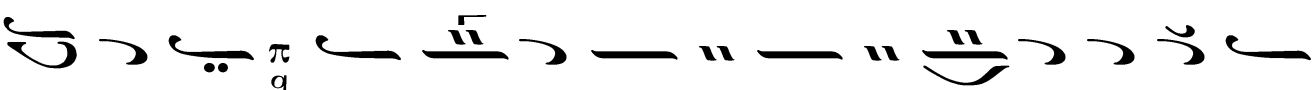
π
q



Κυ ρι ι ε ο βα α σι ι λευς τω ων αι αι ω



ω ω νων και ποι η τη η ης τω ων α πα α



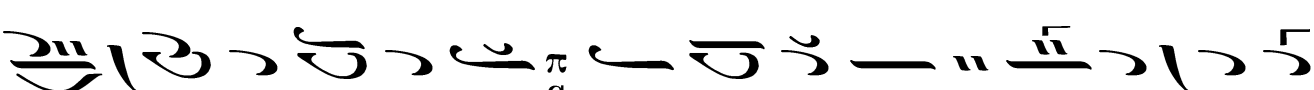
α αν των ο δι ι η η μα ας σταυ ρω ω σιν και



τα φην σαρ κι κα τα δε ξα α με ε νος ι να



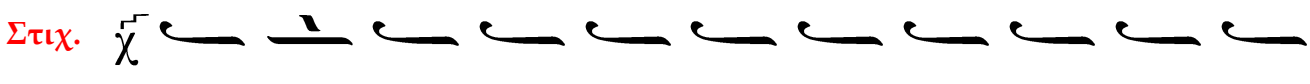
η μα ας του ου Α α δου ε ε λε ευ θε ρω ω



σης πα α α αν τας συ ει ο Θε ε ο ος η η



η μων ε κτος σου αλ λο ον ουκ οι οι δα μεν

Στιχ. 

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η



χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ

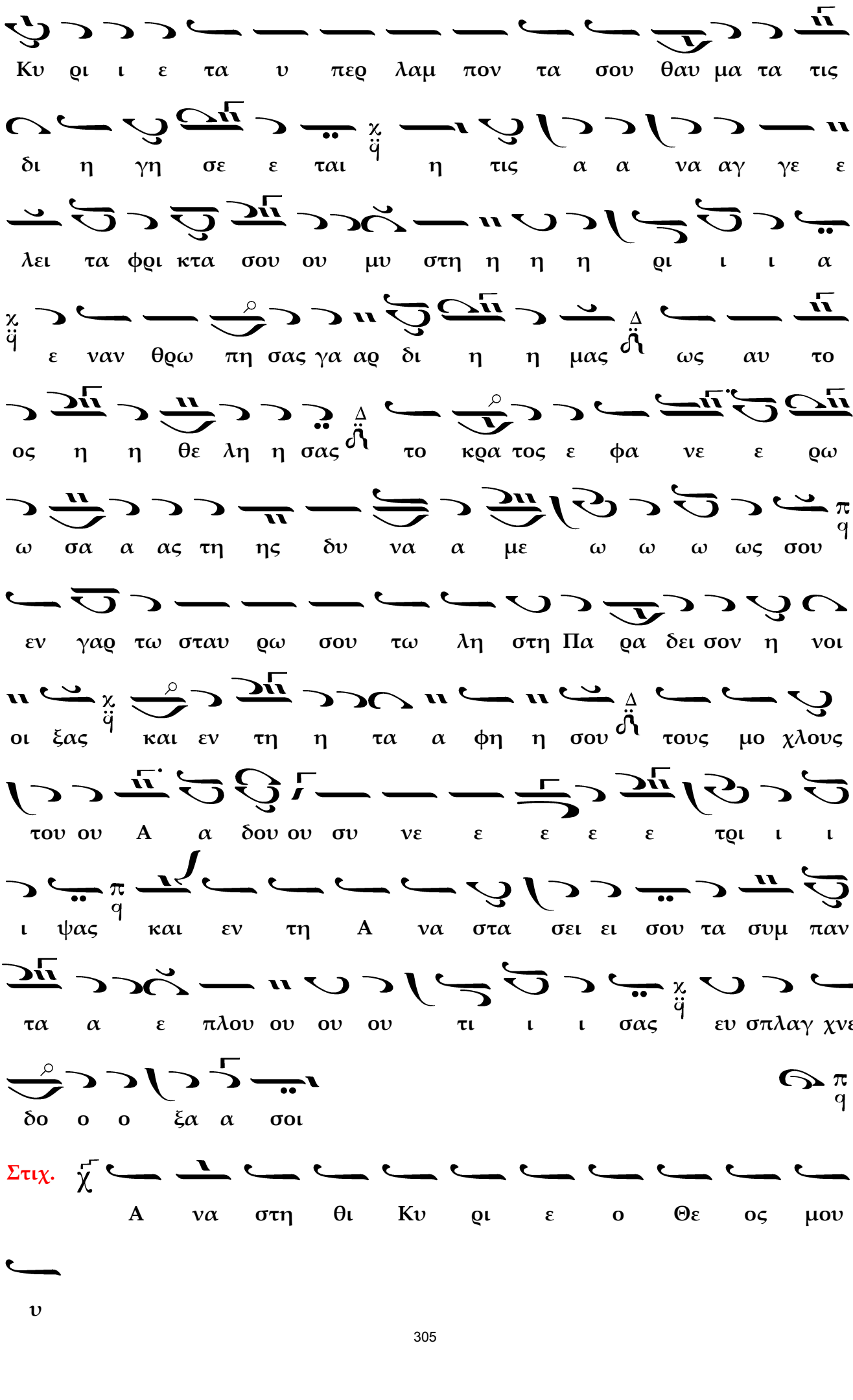


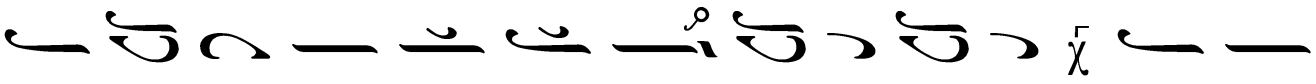
μου πα σα πνο η αι νε σα τω ω τον Κυ υ υ



υ υ ρι ι ι ι ον

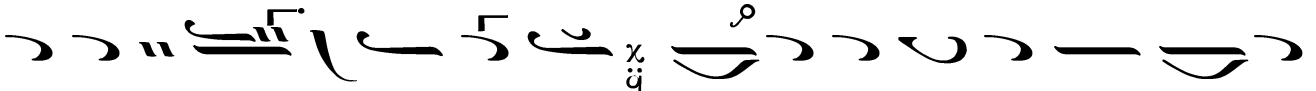
π
q


Κυ ρι ι ε τα υ περ λαμ πον τα σου θαυ μα τα τις
δι η γη σε ε ται η τις α α να αγ γε ε
λει τα φρι κτα σου ου μυ στη η η η ρι ι ι α
ε ναν θρω πη σας γα αρ δι η η μας ως αυ το
ος η η θε λη η σας το κρα τος ε φα νε ε ρω
ω σα α ας τη ης δυ να α με ω ω ω ως σου
εν γαρ τω σταυ ρω σου τω λη στη Πα ρα δει σον η νοι
οι ξας και εν τη η τα α φη η σου τους μο χλους
του ου Α α δου ου συ νε ε ε ε ε τρι ι ι
ι ψας και εν τη Α να στα σει ει σου τα συμ παν
τα α ε πλου ου ου ου τι ι ι σας ευ σπλαγ χνε
δο ο ο ξα α σοι
Στιχ.
Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
υ


ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θου των πε

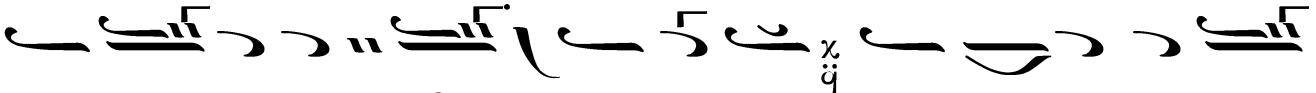

νη των σου ου ου εις τε ε ε ε λος

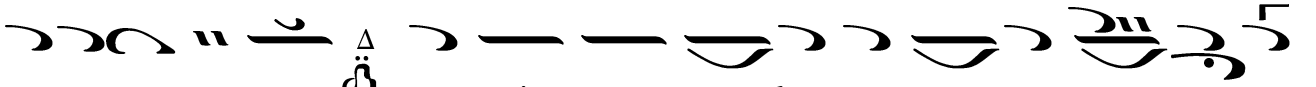

Μυ ρο φο ροι γυ υ ναι αι κες τον τα φον σου κα τα

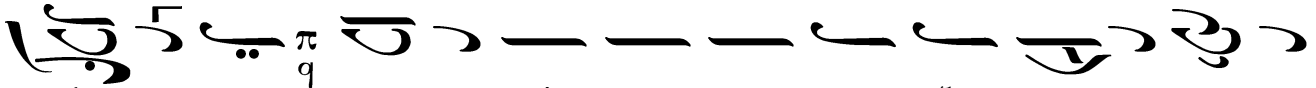

α λα α βου ου ου σαι λι αν πρω ι ε πε ζη τουν


σε μυ υ ρι ι σαι τον α θα να τον Λο ο γον

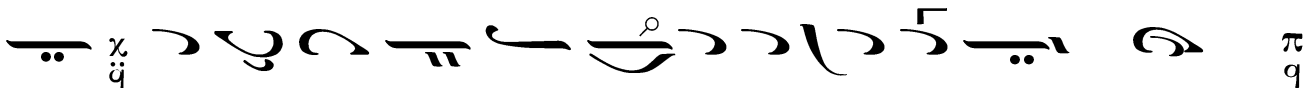

και αι Θε ε ον και του Αγ γε λου τοις ρη μα σιν


ε νη η χη η θει ει ει σαι υ πε στρε φον ε


εν χα α ρα τοις Α πο στο λοις μη νυ υ σαι ε εμ

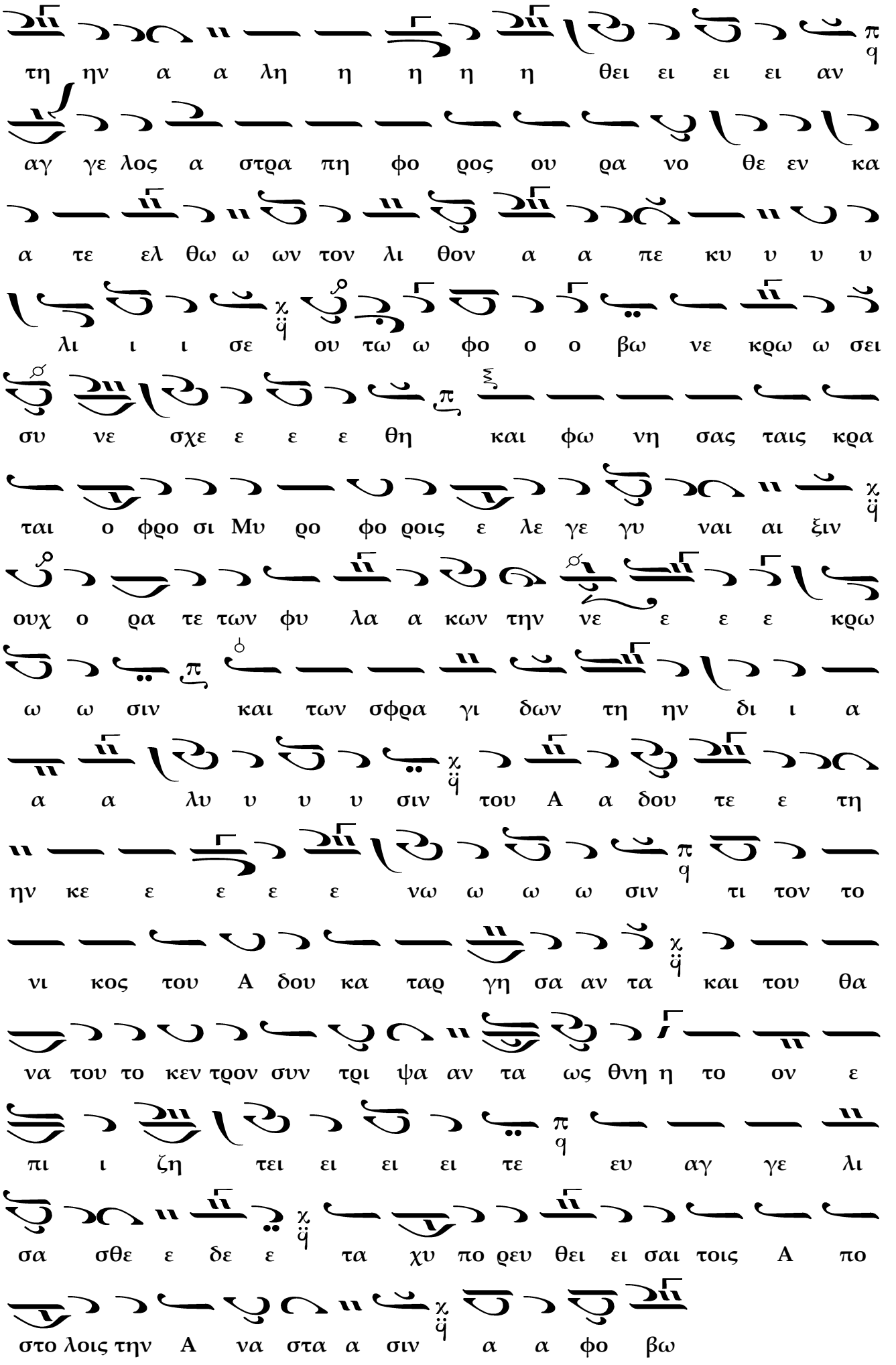

φα α νως ο τι Α νε στης η ζω η η των α

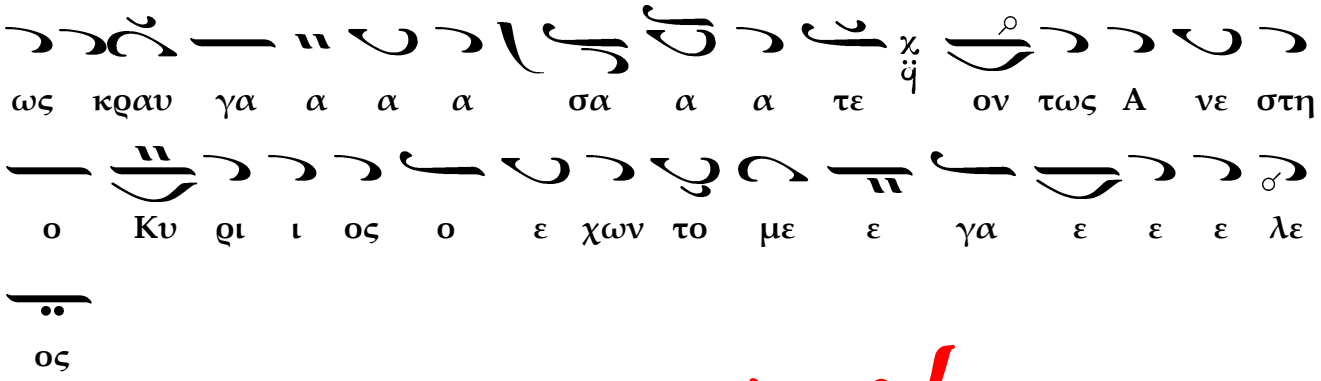

α πα α αν των και πα ρε σχες τω κο σμω ι λα α


σμον και το με ε γα ε ε ε λε ε ος

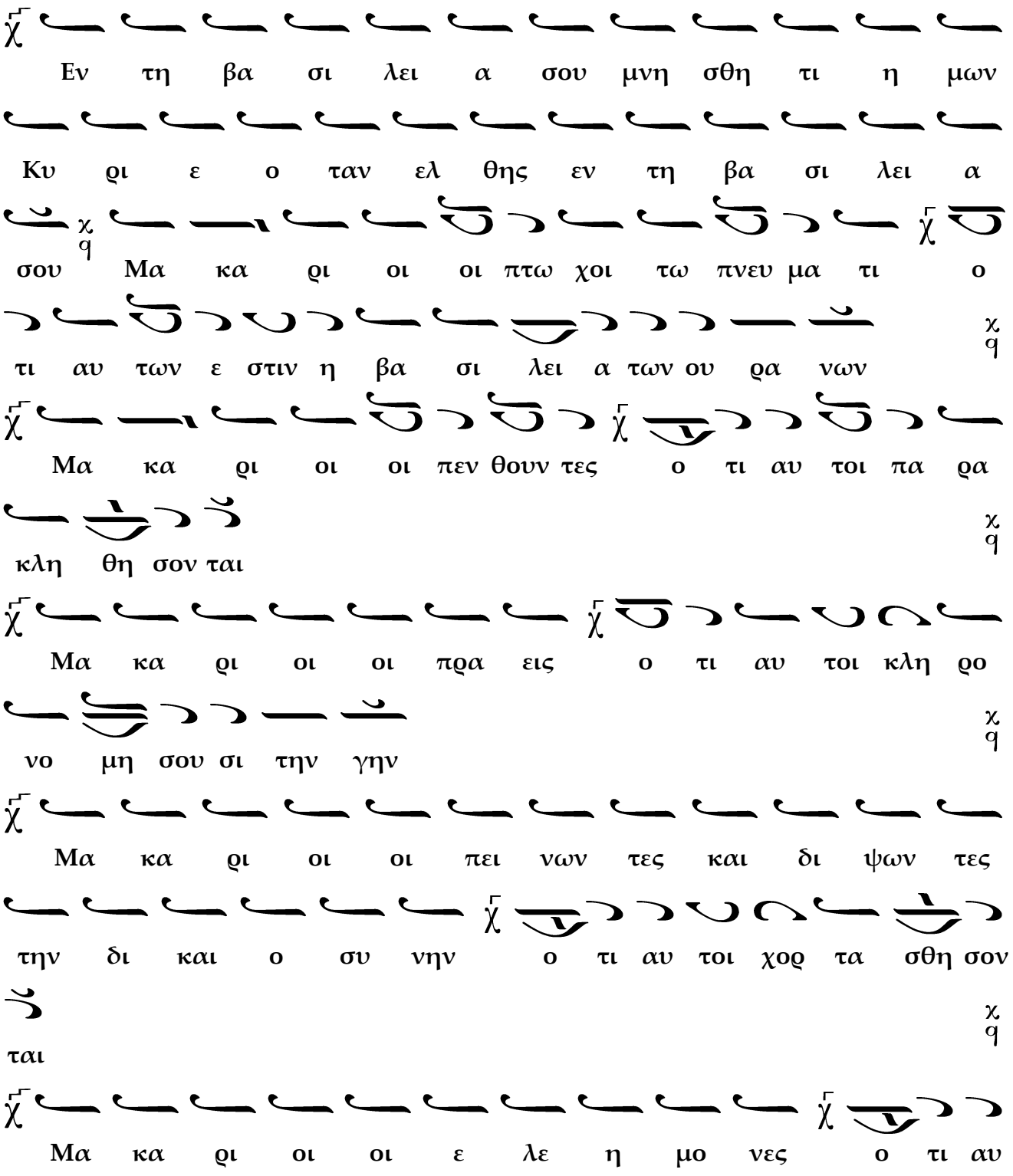
Στιχ. 
Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε

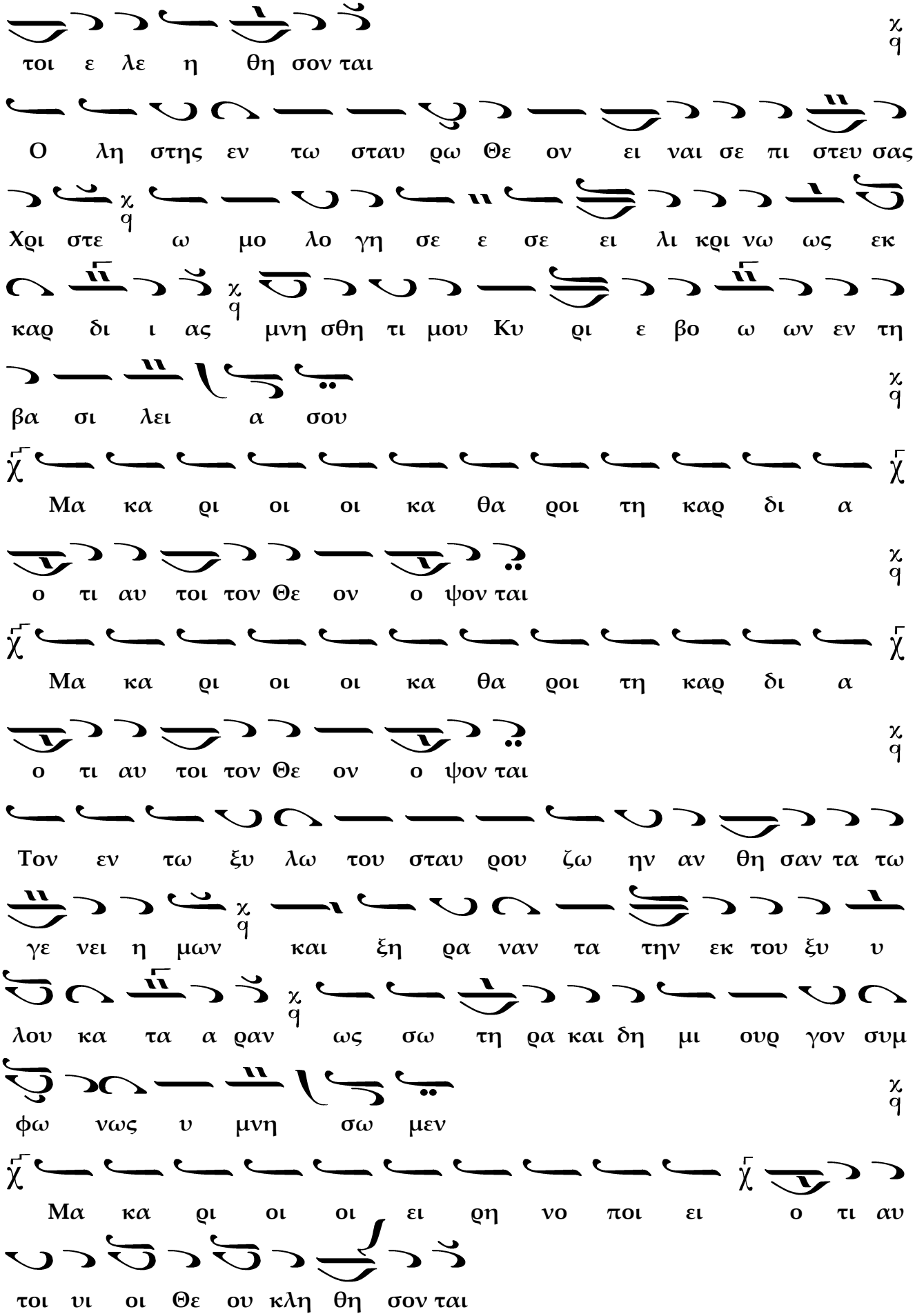

εν ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα
τα θαυ μα α σι α α α α σου
Του θε ο δεγ μο νος τα φου προς τους Ι ου δαι ους
οι φυ λα κες ε λε ε γον ω της υ μων μα ται ο
φρο νος συ υμ βο ο λης φυ λατ τειν τον α πε ρι
γρα πτον δο κι μα σαν τες μα την ε κο ο πι ι α
α α α α σα α α αν τε κρυ ψαι την Α να στα
α σιν του σταυ ρω θεν τος βου λο με ε νοι τρα νως
ε φα α νε ρω ω ω ω σα α α τε ω του υ
μων μα ται ο ο ο φρο ο νος συ υ υ νε δρι ι ι
ι ου τι πα λιν κρυ ψαι συμ βου λευ ε σθε ο ου κρυ
πτε ε ται μαλ λον δε παρ η μων α κου σα α τε
και πι στευ σαι θε λη σα τε των γε νο με ε νων


τη ην α α λη η η η η θει ει ει ει αν
αγ γε λος α στρα πη φο ρος ου ρα νο θε εν κα
α τε ελ θω ω ων τον λι θον α α πε κυ υ υ υ
λι ι ι σε ου τω ω φο ο ο βω νε κρω ω σει
συ νε σχε ε ε ε θη και φω νη σας ταις κρα
ται ο φρο σι Μυ ρο φο ροις ε λε γε γυ ναι αι ξιν
ουχ ο ρα τε των φυ λα α κων την νε ε ε ε κρω
ω ω σιν και των σφρα γι δων τη ην δι ι α
α α λυ υ υ υ σιν του Α α δου τε ε τη
ην κε ε ε ε ε νω ω ω ω σιν τι τον το
νι κος του Α δου κα ταρ γη σα αν τα και του θα
να του το κεν τρον συν τρι ψα αν τα ως θνη η το ον ε
πι ι ζη τει ει ει ει τε ευ αγ γε λι
σα σθε ε δε ε τα χυ πο ρευ θει ει σαι τοις Α πο
στο λοις την Α να στα α σιν α α φο βω



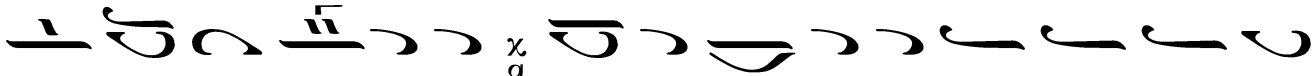
Οἱ μακαρισμοί· Ἦχος πλ. δ΄ Κε

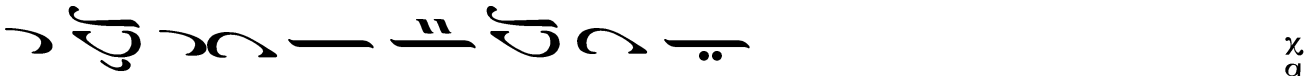


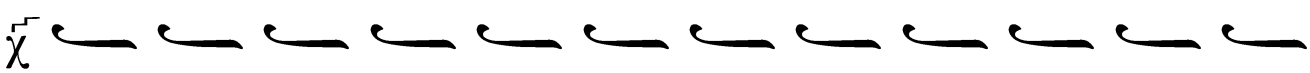

χ q
τοι ε λε η θη σον ται
Ο λη στης εν τω σταυ ρω Θε ον ει ναι σε πι στευ σας
Χρι στε χ q ω μο λο γη σε ε σε ει λι κρι νω ως εκ
καρ δι ι ας χ q μνη σθη τι μου Κυ ρι ε βο ω ων εν τη
βα σι λει α σου χ q
Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α
ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται χ q
Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α
ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται χ q
Τον εν τω ξυ λω του σταυ ρου ζω ην αν θη σαν τα τω
γε νει η μων χ q και ξη ρα ναν τα την εκ του ξυ υ
λου κα τα α ραν χ q ως σω τη ρα και δη μι ουρ γον συμ
φω νως υ μνη σω μεν χ q
Μα κα ρι οι οι ει ρη νο ποι ει ο τι αυ
τοι υι οι Θε ου κλη θη σον ται

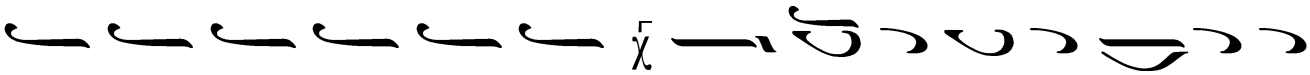

Τω θα να τω σου Χρι στε ε ε θα να του ε λυ


σας την δυ να μιν και συ νη γει ρας τους απ αι ω


ω νος θα νε εν τας σε υ μνουν τας τον α λη θι νον

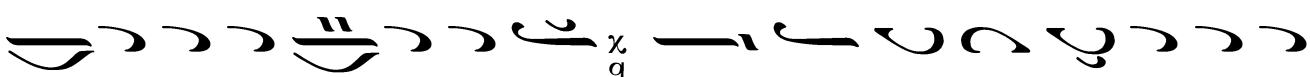

Θε ον και σω τη ρα η μων


Μα κα ρι οι οι δε δι ωγ με νοι ε νε


κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η βα

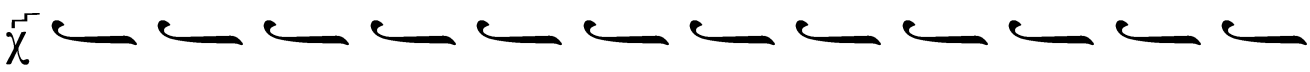

σι λει α των ου ρα νων


Ε πι το μνη μα σου Χρι στε ε ε πα ρα γε


νο με ναι γυ ναι κες σε μναι ε πε ζη τουν σε Ζω ο δο


ο τα μυ ρι ι σαι και ω φθη αυ ταιε Αγ γε λος βο ων


Α νε στη ο Κυ ρι ος


Μα κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω


σιν υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν πο


νη ρον ρη

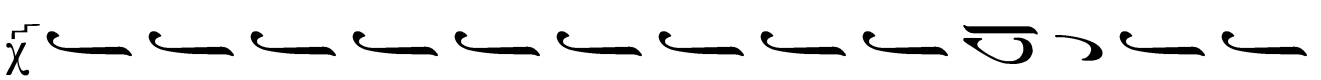

μα καθ η μων ψευ δο με νοι ε νε κεν ε μου


Σταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε ε εν με σω δυ ο κα τα


δι κων λη στων ο μεν εις βλα στη μω ων σε κα τε κρι


ι θη δι και αι ως ο δε αλ λος σε ο μο λο γων


Πα ρα δει σον ω κη σε


Χαι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο μι


σθος η μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις

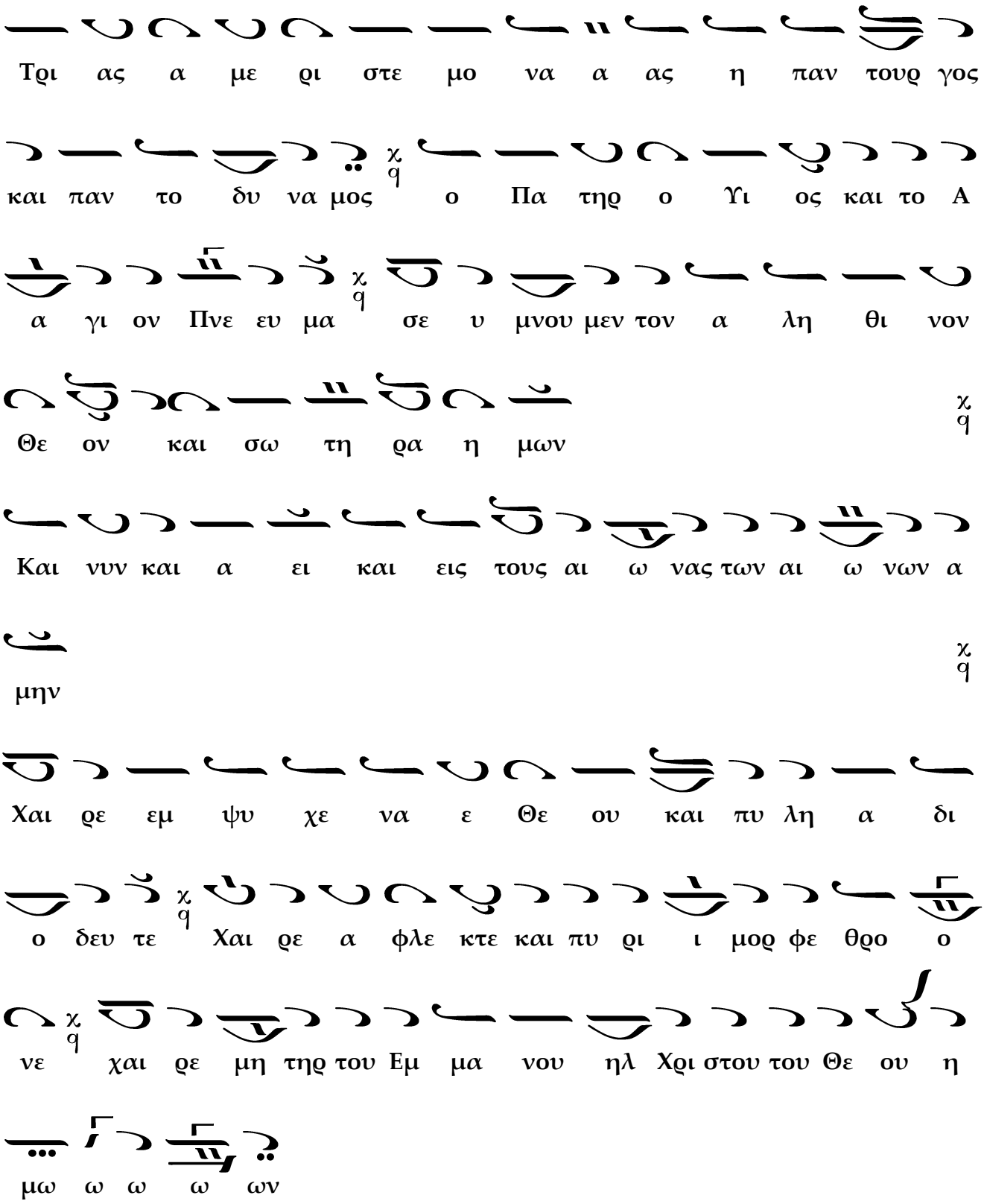

Των Α πο στο λων τον χο ρο ο ον πα ρα γε νο


με ναι γυ ναι κες σε μναι α νε βο η σαν ο Χρι στος

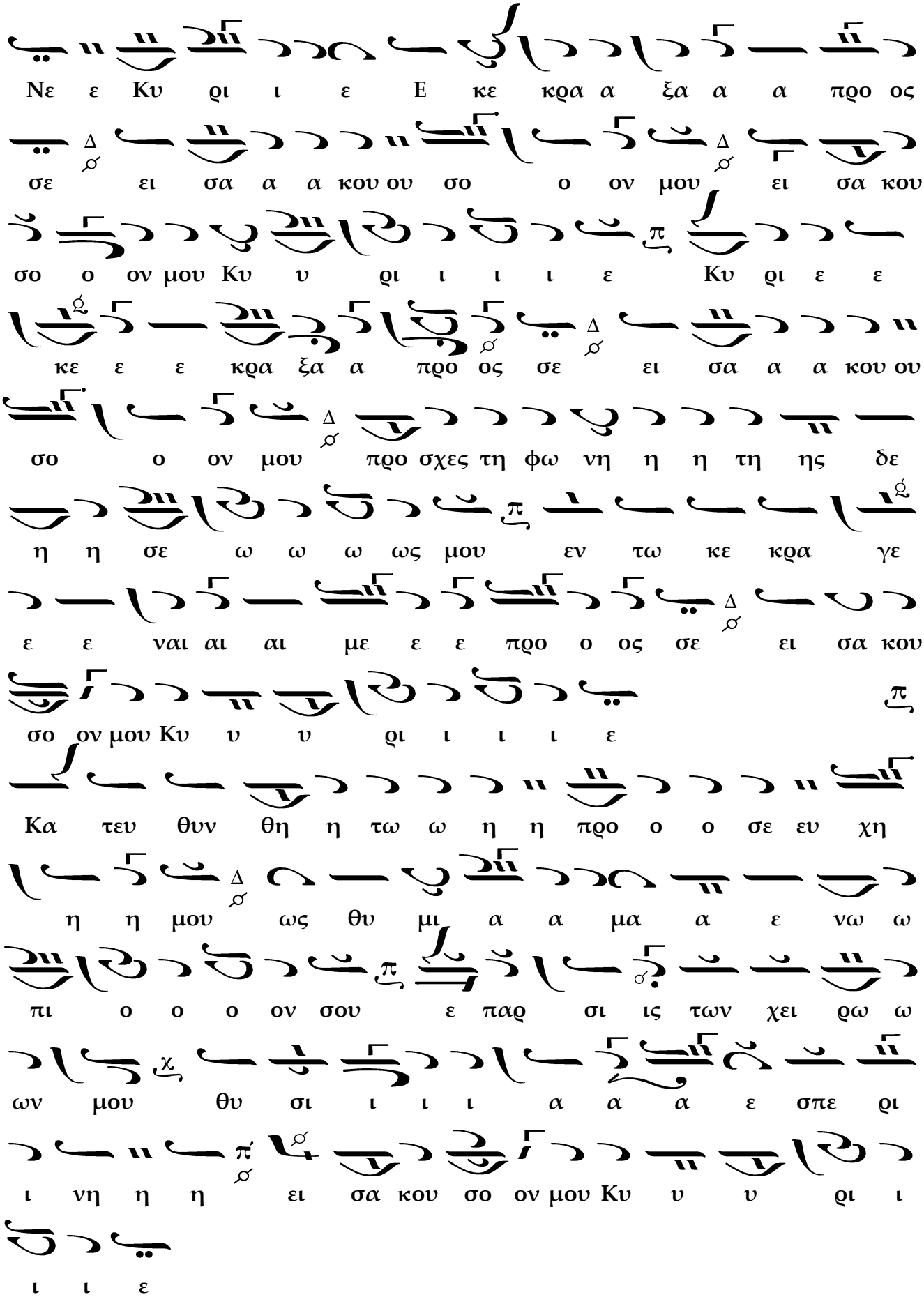

Α νε ε στη ως δε σπο την και δη μι ουρ γον αυ


τον προ σκυ νη σω μεν

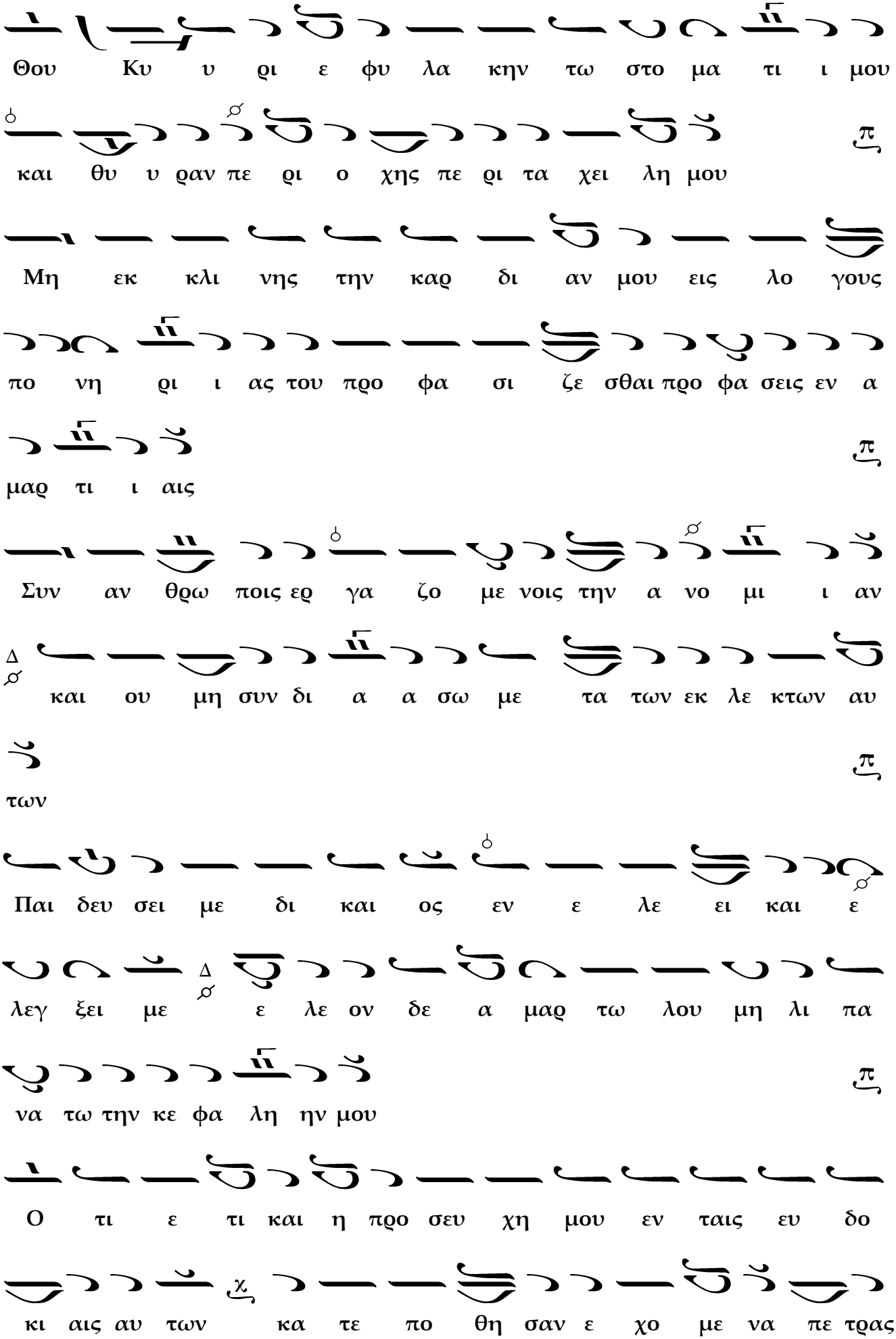

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι


Τρι ας α με ρι στε μο να α ας η παν τουρ γος
και παν το δυ να μος χq ο Πα τηρ ο Υι ος και το Α
α γι ον Πνε ευ μα χq σε υ μνου μεν τον α λη θι νον
Θε ον και σω τη ρα η μων χq
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην χq
Χαι ρε εμ ψυ χε να ε Θε ου και πυ λη α δι
ο δευ τε χq Χαι ρε α φλε κτε και πυ ρι ι μορ φε θρο ο
νε χq χαι ρε μη τηρ του Εμ μα νου ηλ Χρι στου του Θε ου η
μω ω ω ω ων

Ἦχος λ̱ Πα· χ


Νε ε Κυ ρι ι ε Ε κε κρα α ξα α α προ ος
σε ει σα α α κου ου σο ο ον μου ει σα κου
σο ο ον μου Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε
κε ε ε κρα ξα α προ ος σε ει σα α α κου ου
σο ο ον μου προ σχες τη φω νη η η τη ης δε
η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε
ε ε ναι αι αι με ε ε προ ο ος σε ει σα κου
σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ε
Κα τευ θυν θη η τω ω η η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α ε νω ω
πι ο ο ο ον σου ε παρ σι ις των χει ρω ω
ων μου θυ σι ι ι ι α α α ε σπε ρι
ι νη η η ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ ρι ι
ι ι ε

Οἱ στίχοι· Ἦχος λ̈ Πα .




οι κρι ται αυ των


Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν


ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ


πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

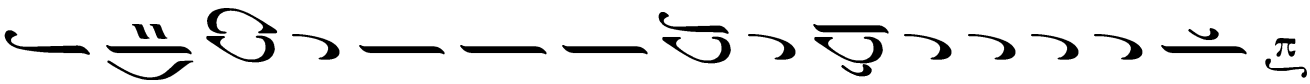

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου

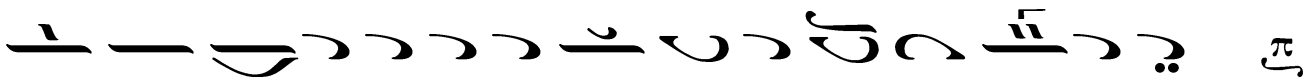

ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λεις την ψυ χην μου


Φυ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το


ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α


νο μι ι αν

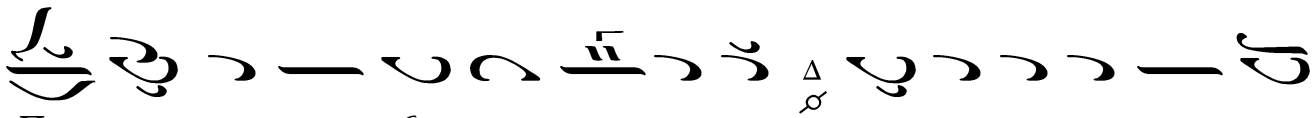

Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι


κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω

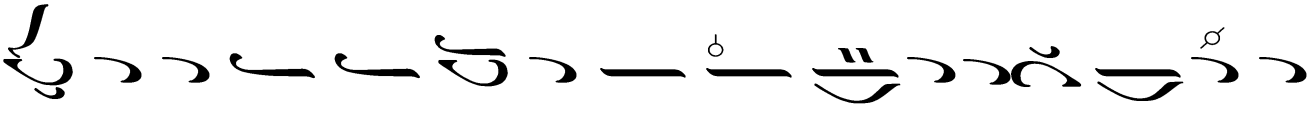

Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

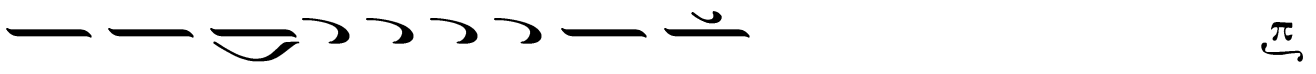

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

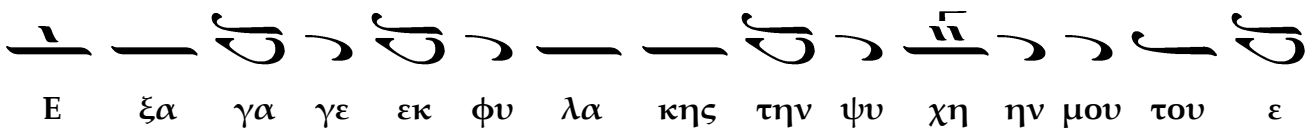

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε
λω
Εν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ
ε γνως τας τρι βους μου
Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν
πα γι δα μοι
Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουκ ην ο ε πι γι νω σκον με
Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε
στιν ο εκ ζη των την ψυ χη ην μου
Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει η ελ
πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των

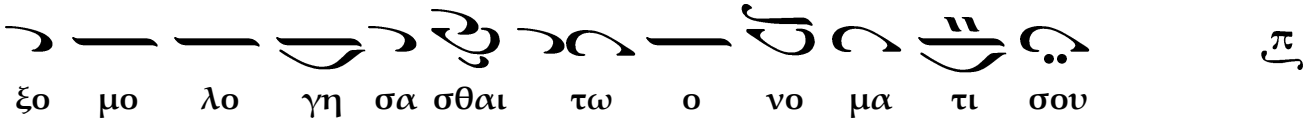

Προ σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε κρα ται ω

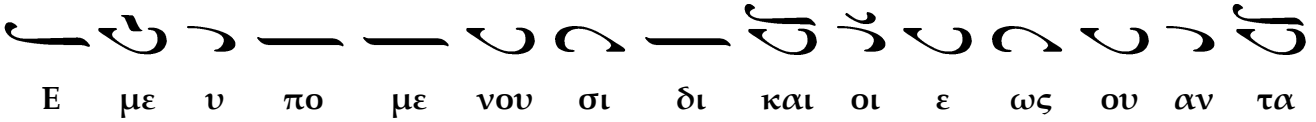

θην σφο ο δρα


Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

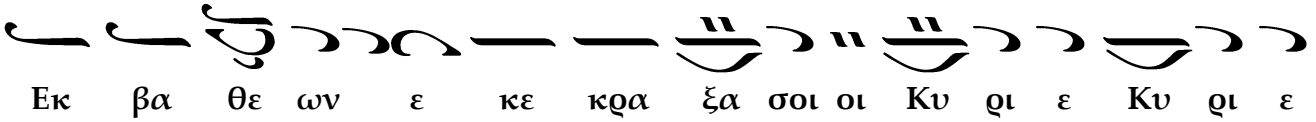

κρα ται ω θη σαν υ περ ε με


Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του ε

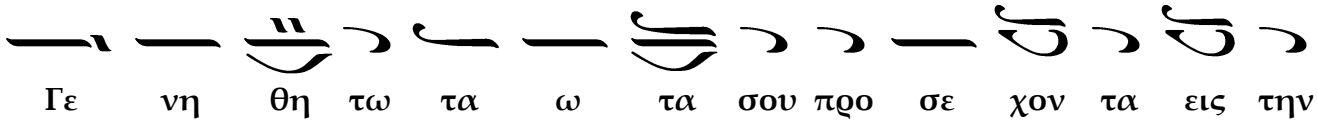

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου


Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα


πο δω ως μοι


Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι οι Κυ ρι ε Κυ ρι ε


ει σα κου σον της φω νη ης μου


Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την


φω νην της δε η σε ως μου

Στιχηρά· Ἦχος λ Πα

Στιχ. 

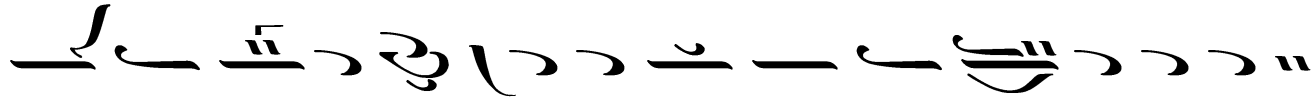
Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην



μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο



μα τι ι ι ι σου



Νι κην ε ε χων Χρι ι στε την κα τα α α του ου



Α α α δου ε εν τω ω σταυ ρω ω α νη



η η ηλ θες ι να τους εν σκο τει θα να



του ου ου κα α α θη η με ε ε νοις συ να



να στη η σης σε α αυ τω ο εν νε κροι οις ε



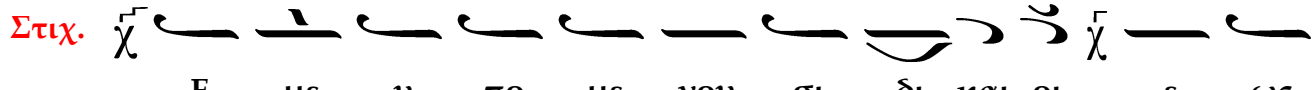
λε ευ θε ε ρος ο πη γα ζων ζω ην εξ οι κει



ου φω ω τος παν το δυ υ να με ε Σω ω τηρ



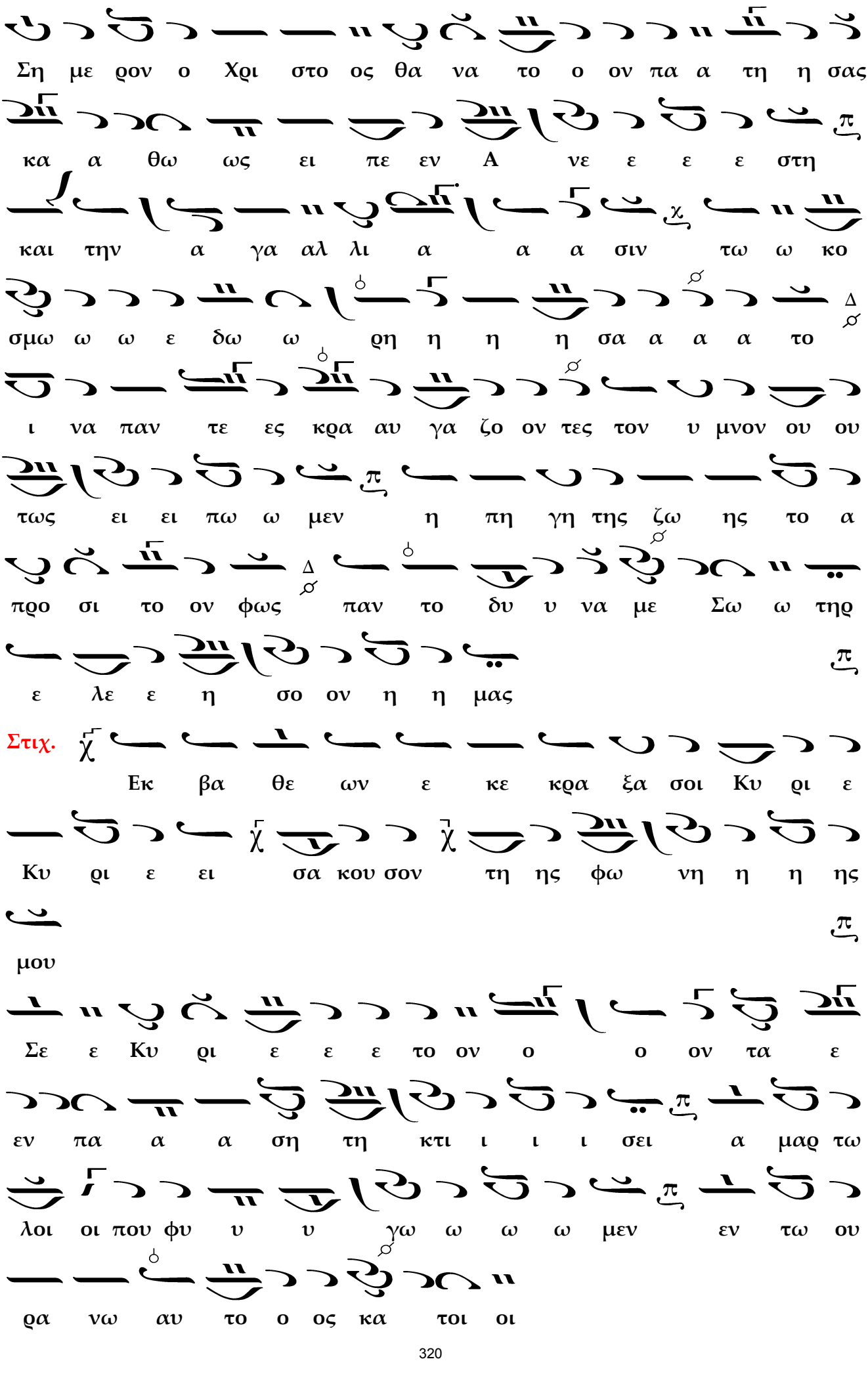
ε λε ε η σο ον η η μας

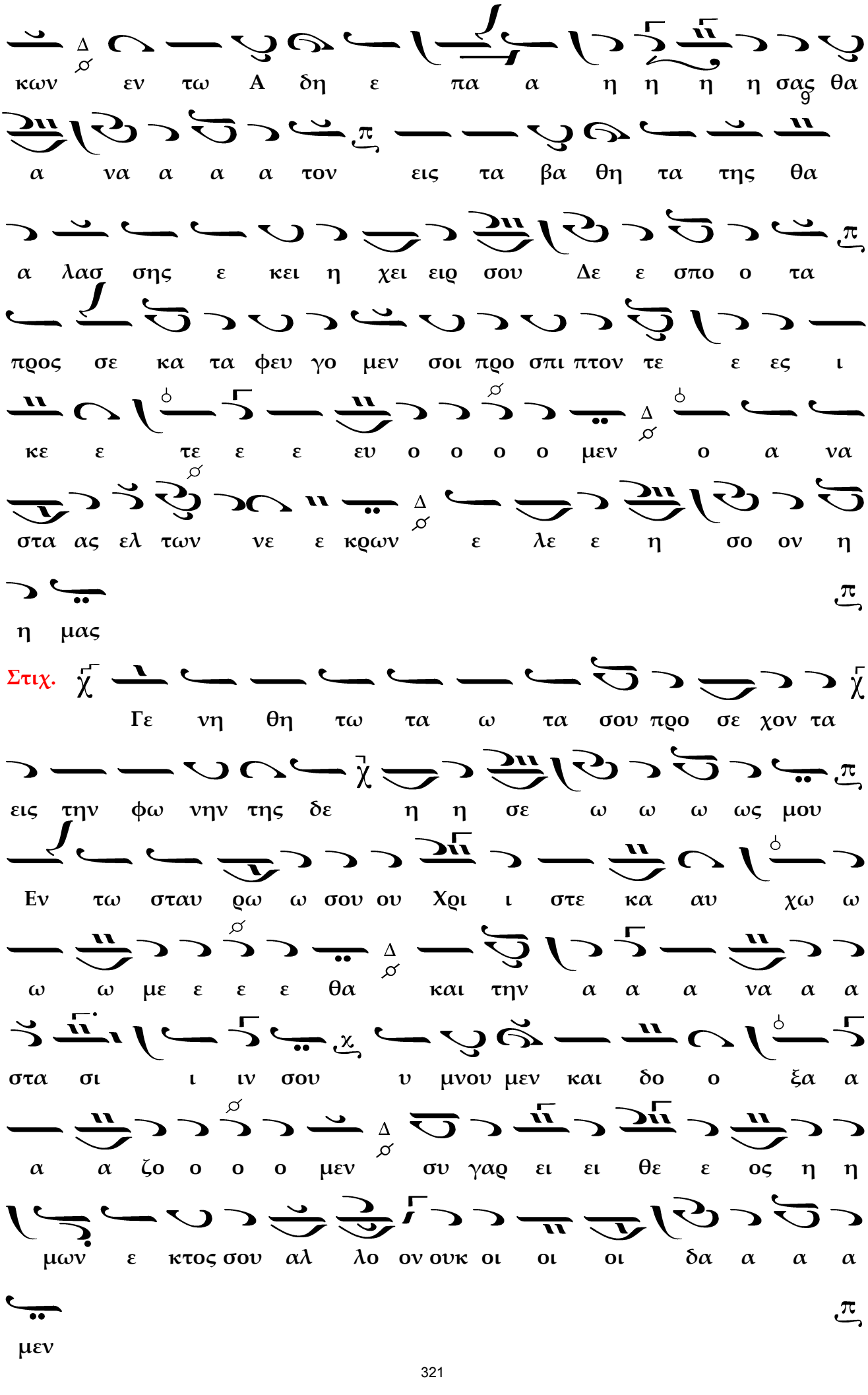
Στιχ. 

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

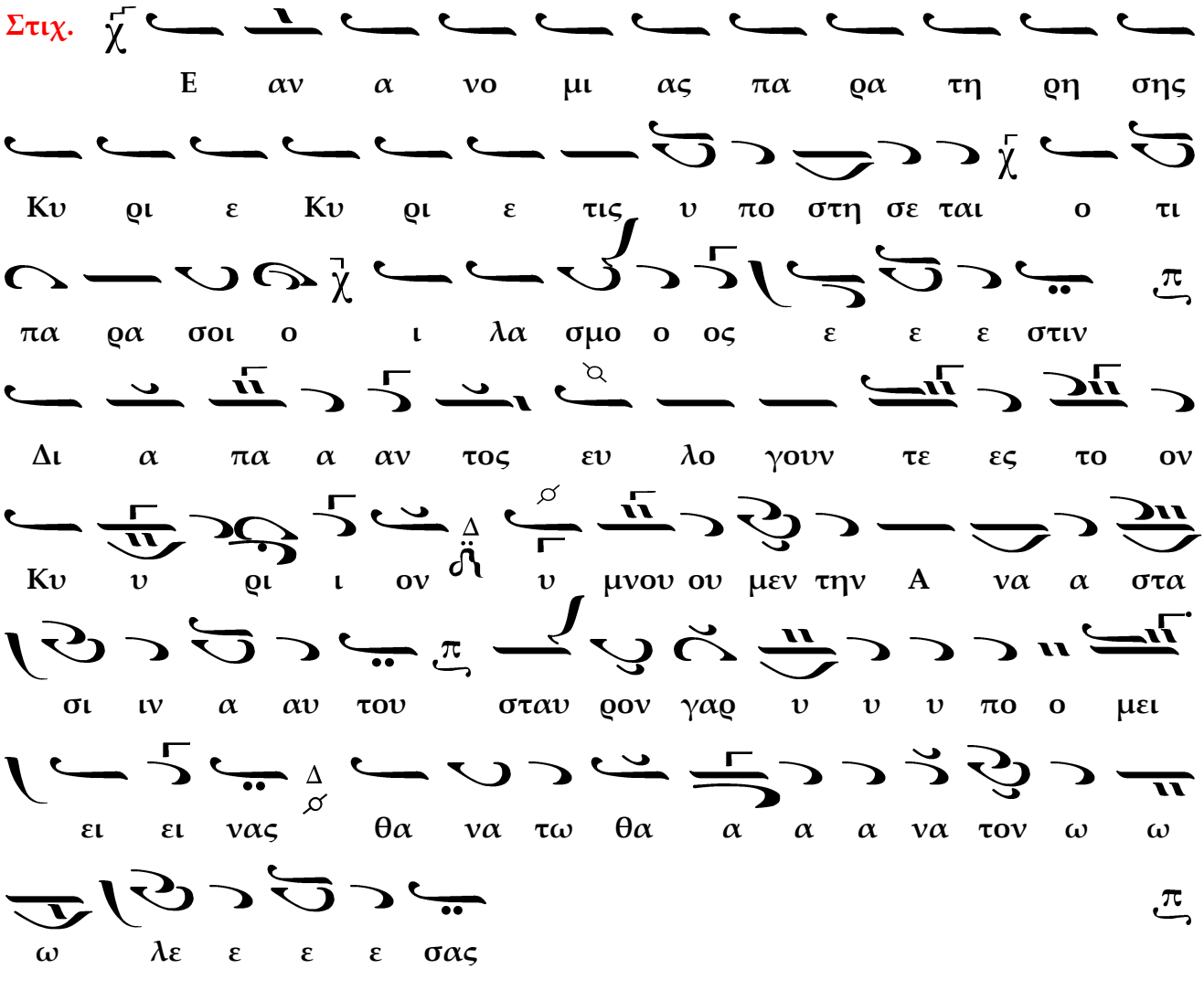


ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι

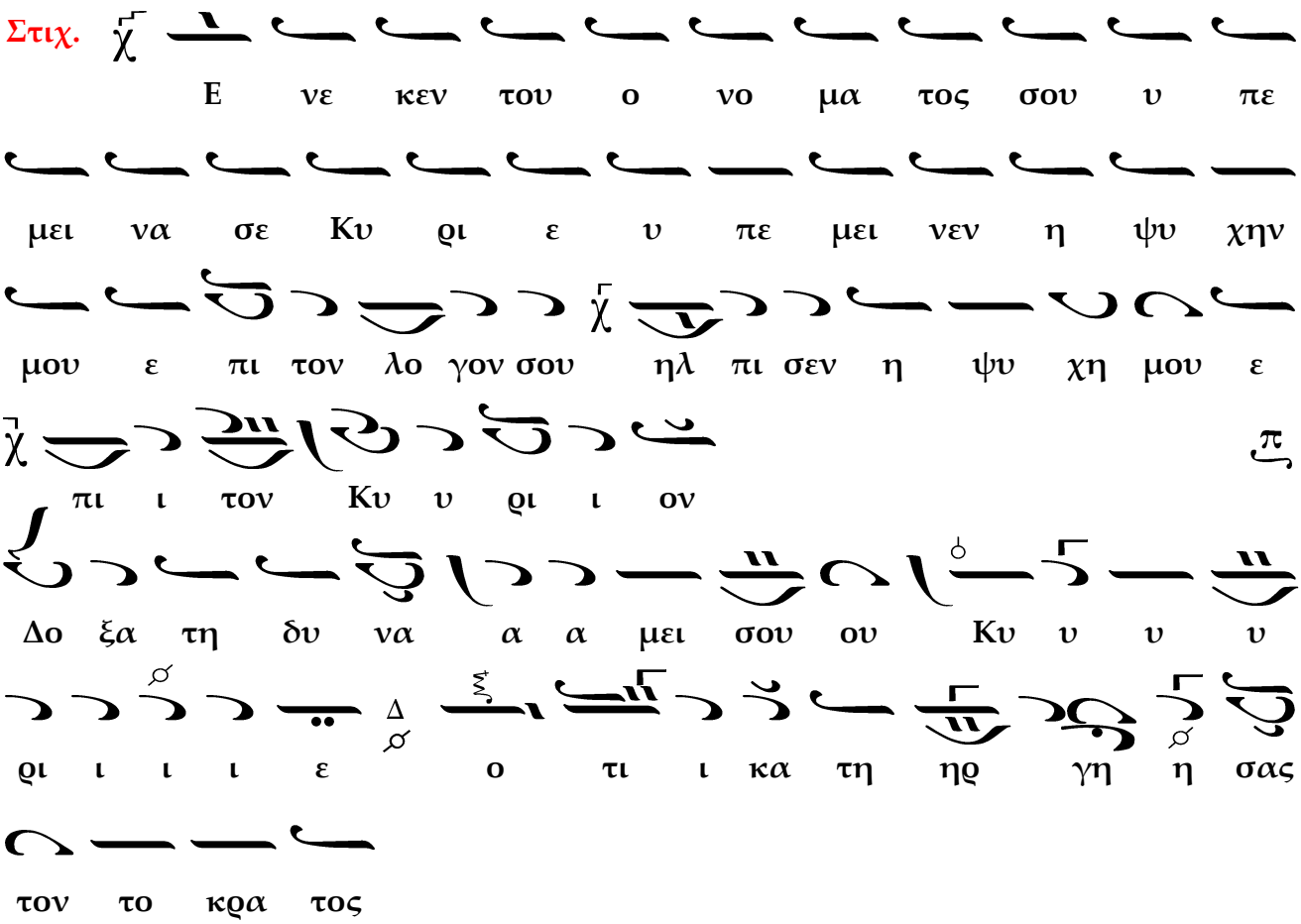

Ση με ρον ο Χρι στο ος θα να το ο ον πα α τη η σας
κα α θω ως ει πε εν Α νε ε ε ε στη
και την α γα αλ λι α α α σιν τω ω κο
σμω ω ω ε δω ω ρη η η η σα α α α το
ι να παν τε ες κρα αυ γα ζο ον τες τον υ μνον ου ου
τως ει ει πω ω μεν η πη γη της ζω ης το α
προ σι το ον φως παν το δυ υ να με Σω ω τηρ
ε λε ε η σο ον η η μας
Στιχ.
Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε
Κυ ρι ε ει σα κου σον τη ης φω νη η η ης
μου
Σε ε Κυ ρι ε ε ε το ον ο ο ον τα ε
εν πα α α ση τη κτι ι ι ι σει α μαρ τω
λοι οι που φυ υ υ γω ω ω ω μεν εν τω ου
ρα νω αυ το ο ος κα τοι οι


κων εν τω Α δη ε πα α η η η η σας θα
α να α α α τον εις τα βα θη τα της θα
α λασ σης ε κει η χει ειρ σου Δε ε σπο ο τα
προς σε κα τα φευ γο μεν σοι προ σπι πτον τε ε ες ι
κε ε τε ε ε ευ ο ο ο ο μεν ο α να
στα ας ελ των νε ε κρων ε λε ε η σο ον η
η μας
Στιχ.
Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα
εις την φω νην της δε η η σε ω ω ω ως μου
Εν τω σταυ ρω ω σου ου Χρι ι στε κα αυ χω ω
ω ω με ε ε ε θα και την α α α να α α
στα σι ι ιν σου υ μνου μεν και δο ο ξα α
α α ζο ο ο ο μεν συ γαρ ει ει θε ε ος η η
μων ε κτος σου αλ λο ον ουκ οι οι οι δα α α α
μεν

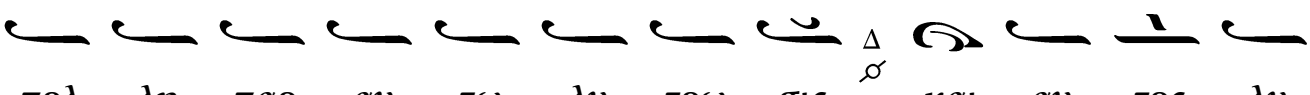
Στιχ.


Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης
Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι
πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε στιν
Δι α πα α αν τος ευ λο γουν τε ες το ον
Κυ υ ρι ι ον υ μνου ου μεν την Α να α στα
σι ιν α αυ του σταυ ρον γαρ υ υ υ πο ο μει
ει ει νας θα να τω θα α α α να τον ω ω
ω λε ε ε ε σας

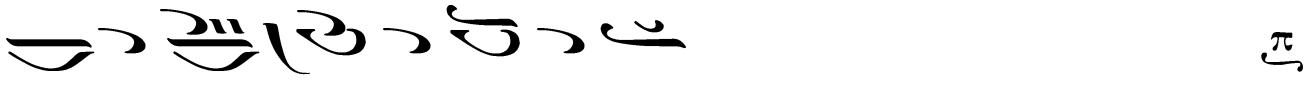
Στιχ.


Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε
μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χην
μου ε πι τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε
πι ι τον Κυ υ ρι ι ον
Δο ξα τη δυ να α α μει σου ου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ε ο τι ι κα τη ηρ γη η σας
τον το κρα τος

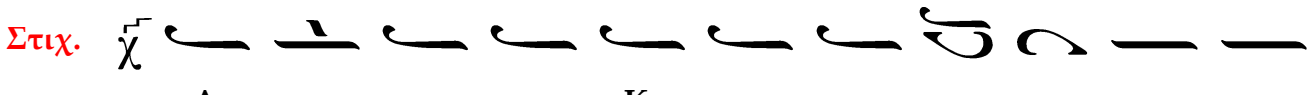

ε ε ε ε χο ον τα του ου θα να α α α του
α α νε ε και αι νι ι σας η μα ας δι α α α
του ου ου στα αυ ρου ου σου δω ρου ου με ε ε νος
η η μιν ζω ω η ην και α φθαρ σι ι ι ι
αν
Στιχ.
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα
τω Ι σρα ηλ ε πι ι τον Κυ υ ρι ι ον
Η τα φη η σου ου Κυ ρι ι ε τα δε σμα α α
του ου Α α α δου συν τρι ψα σα α α δι ε ερ
ρη η η η ξεν η εκ νε κρων Α α να στα α
σις τον κο σμο ον ε φω ω ω τι ι ι σε
Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι
Στιχ.
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε
ος και







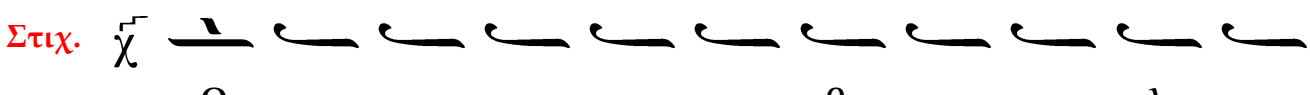
Στιχ.

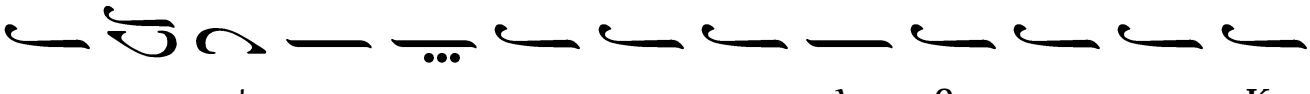






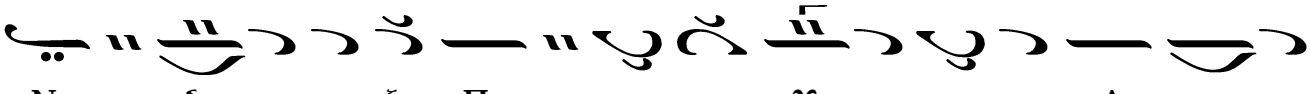
Στιχ.



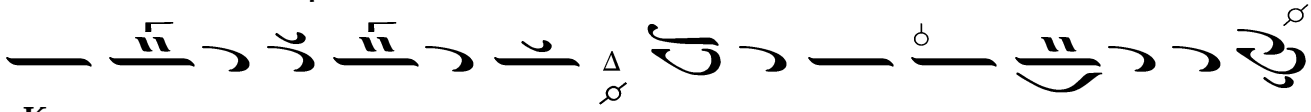




Ἦχος Πα· Θεοτοκίον·

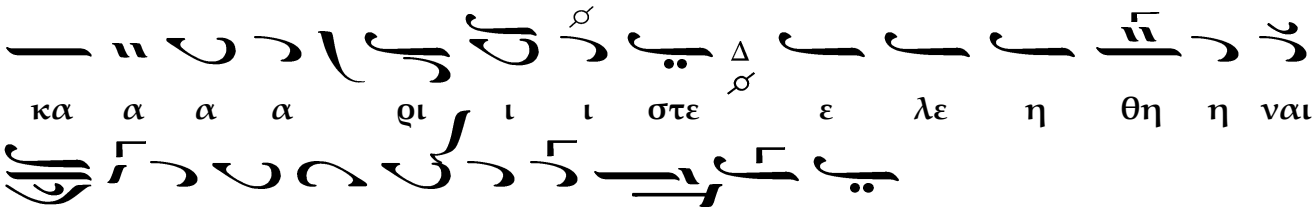






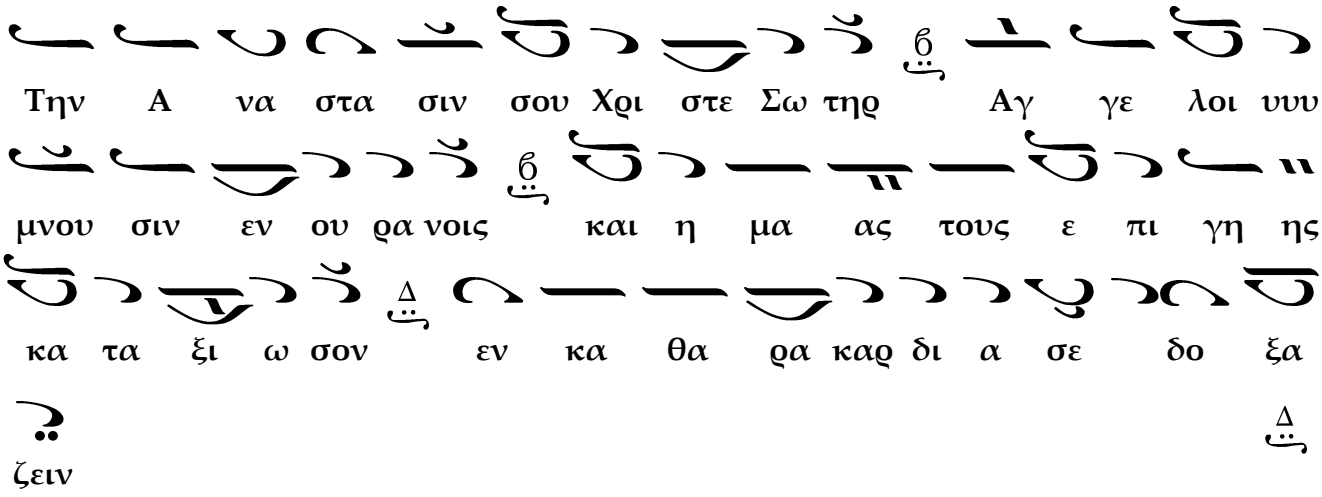


Τις μη μα α κα α ρι ι σει ει σε Πα α να
α γι ι ι ι α α Παρ θε ε ε νε τις
μη α α νυ μνη η η η σει ει ει σου τον α
α λο ο ο χε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ
α χρο νως εκ Πα τρος εκ λαμ ψας Υι ος μο ο
νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της
α α α γνη η ης προ ο η η ηλ θε α φρα α
στως σα αρ κω ω θεις φυ υ σει Θε ε ε ο ο ος
υ υ πα α αρ χων και φυ σει γε νο με ε νος
α αν θρω ω ω πος δι ι η η η η μας ουκ εις
δυ α α δα α προ σω ω ω ω πων τε ε μνο ο
ο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι
φυ υ σε ε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι
ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε
ευ ε σε μνη πα αμ μα

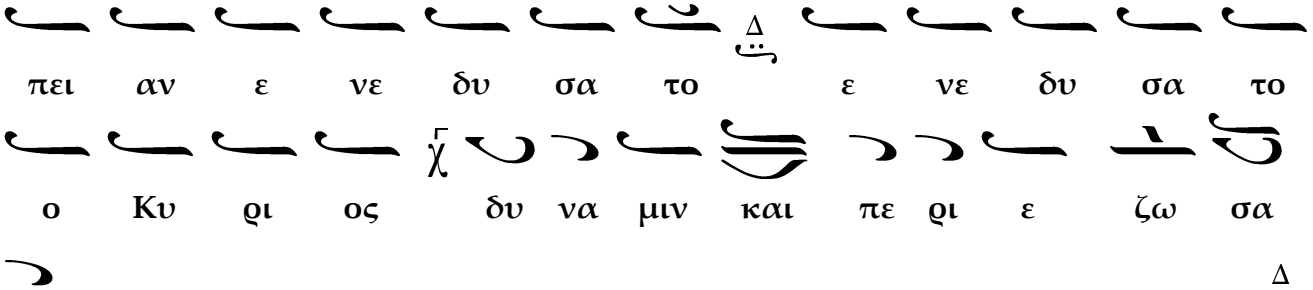


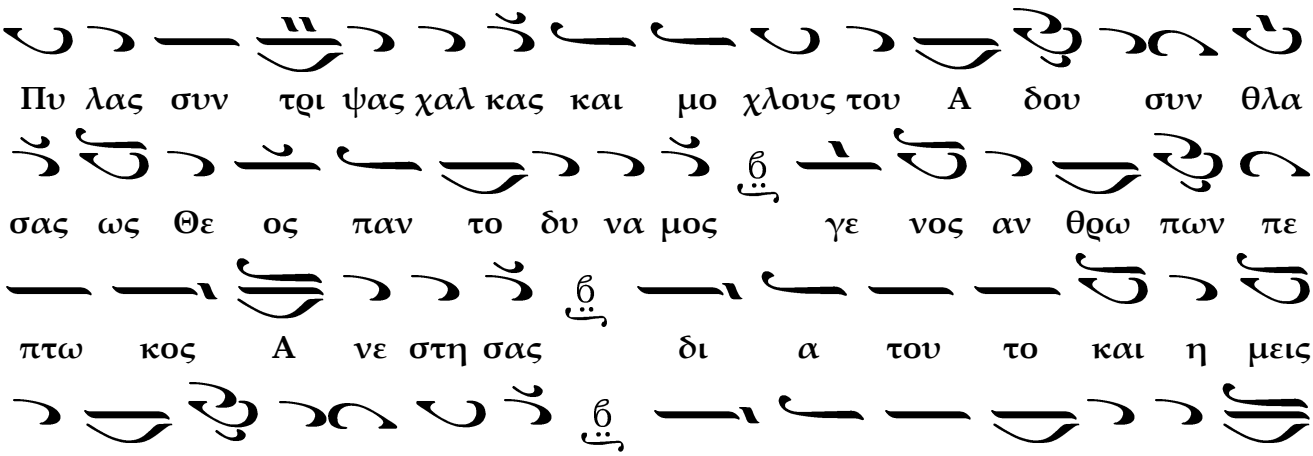
Εἰς τόν στίχον·

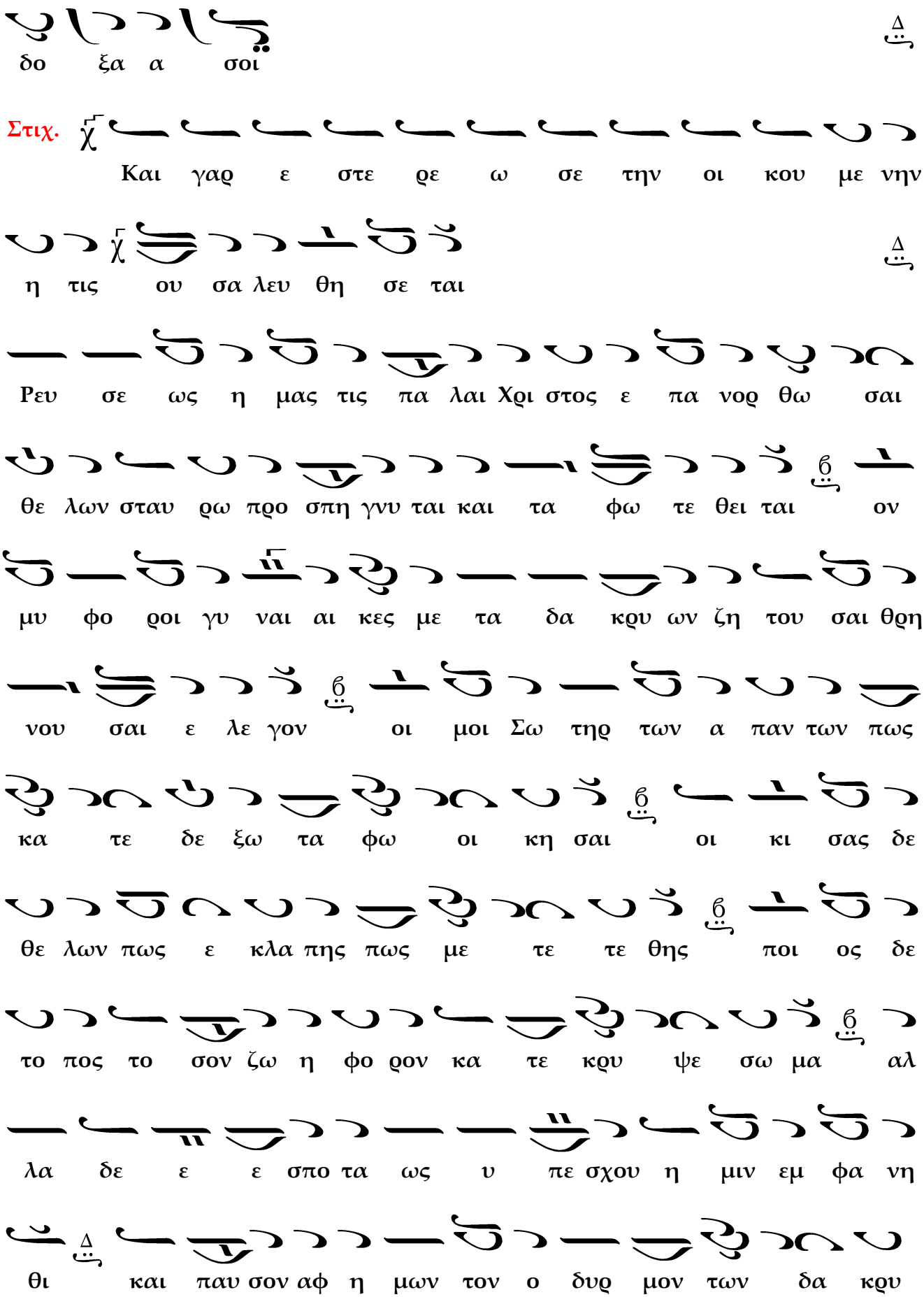
Στιχηρά. Ἦχος πλ. δ΄. ἐκ τοῦ Δι. τοῦ αὐτοῦ

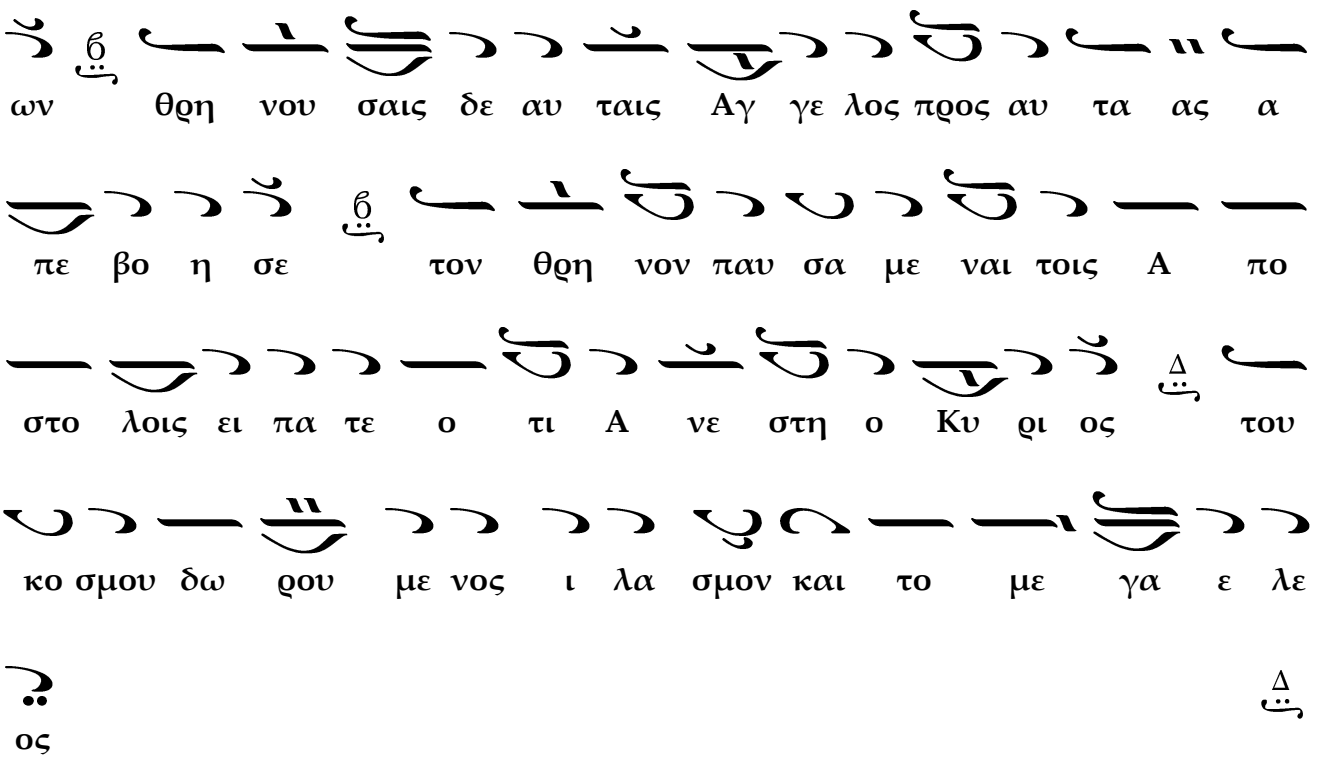


Στιχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο ἐνεδύσατο

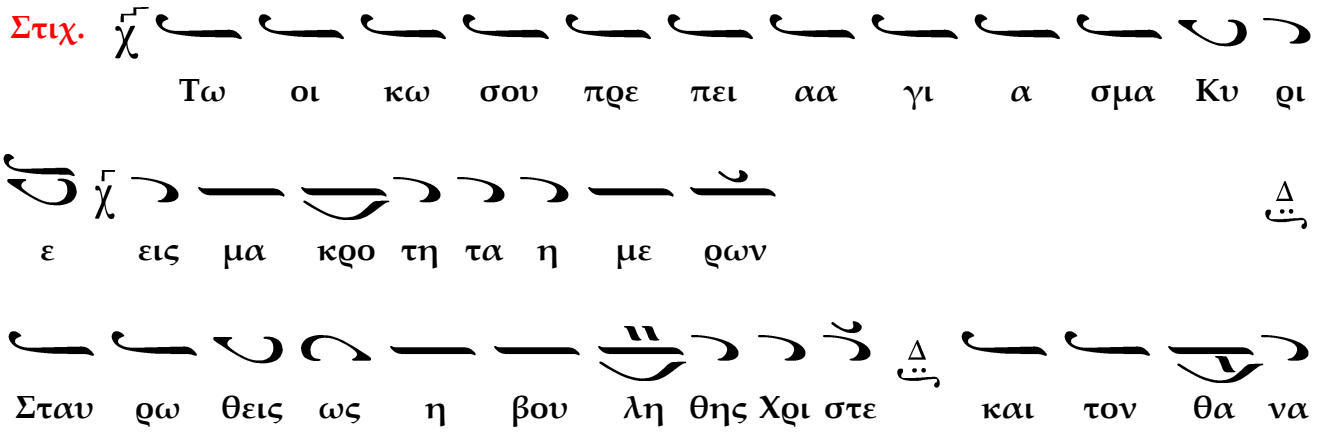




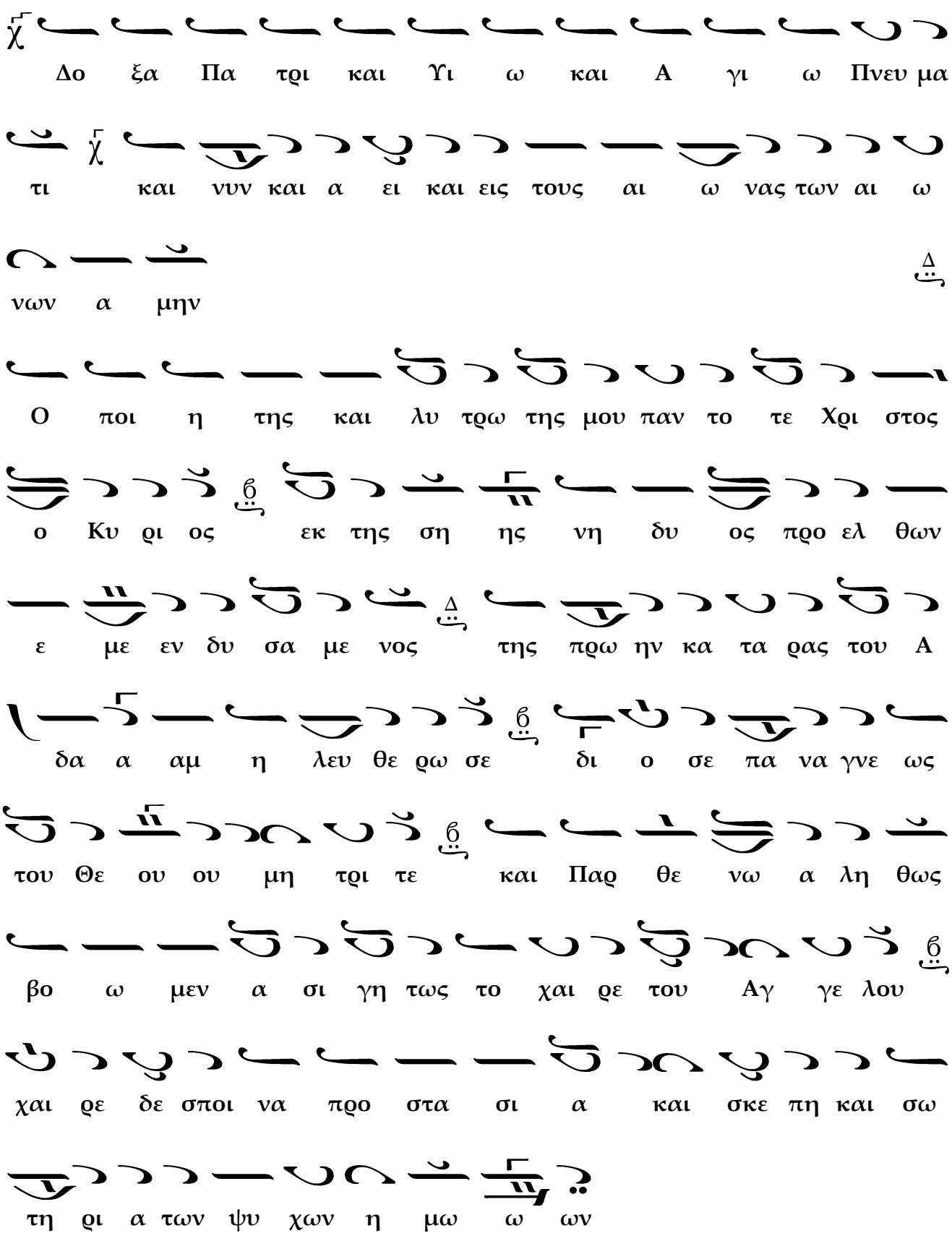

δο ξα α σοι
Στιχ.
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η τις ου σα λευ θη σε ται
Ρευ σε ως η μας τις πα λαι Χρι στος ε πα νορ θω σαι
θε λων σταυ ρω προ σπη γνυ ται και τα φω τε θει ται ον
μυ φο ροι γυ ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη του σαι θρη
νου σαι ε λε γον οι μοι Σω τηρ των α παν των πως
κα τε δε ξω τα φω οι κη σαι οι κι σας δε
θε λων πως ε κλα πης πως με τε τε θης ποι ος δε
το πος το σον ζω η φο ρον κα τε κρυ ψε σω μα αλ
λα δε ε ε σπο τα ως υ πε σχου η μιν εμ φα νη
θι και παυ σον αφ η μων τον ο δυρ μον των δα κρυ


ων θρη νου σαις δε αυ ταις Αγ γε λος προς αυ τα ας α
πε βο η σε τον θρη νον παυ σα με ναι τοις Α πο
στο λοις ει πα τε ο τι Α νε στη ο Κυ ρι ος του
κο σμου δω ρου με νος ι λα σμον και το με γα ε λε
ος

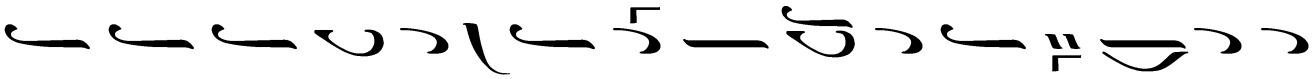
Στιχ.

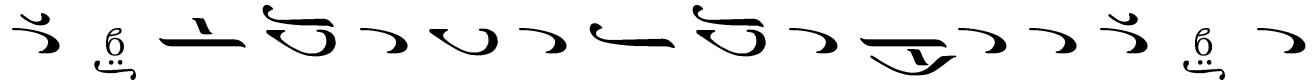

Τω οι κω σου πρε πει αα γι α σμα Κυ ρι
ε εις μα κρο τη τα η με ρων
Σταυ ρω θεις ως η βου λη θης Χρι στε και τον θα να
τον τη τα φη σου σκυ λευ σας τρι η με ρος α
νε στης ως Θε ος με τα δο ξης του Κο ο ο σμου
δω ρου με νος α τε λευ τη τον ζω ην και το με γα
ε λε ος

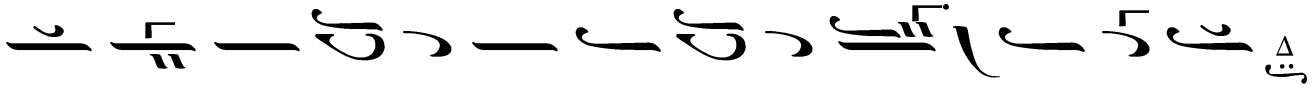
Ἦχος πλ. ἐκ τοῦ Δι.



Ἀπολυτίκιον Ἦχος λ ἐκ τοῦ Δι .

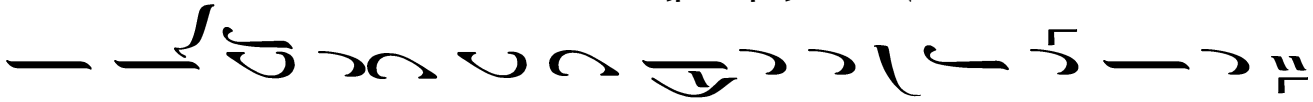

Αγ γε λι και δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα

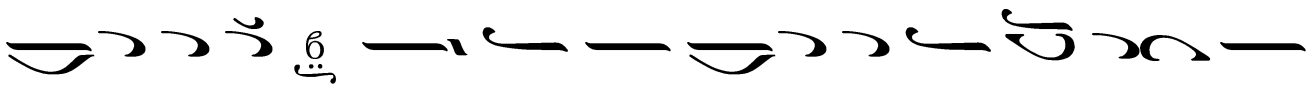

σου και οι φυ λασ σον τες α πε νε κρω θη σαν και


ι ι στα το Μα ρι α εν τω τα α α φω


ζη του σα το α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ


λευ σας τον Α α α δημ μη πει ρα σθεις υπ αυ του

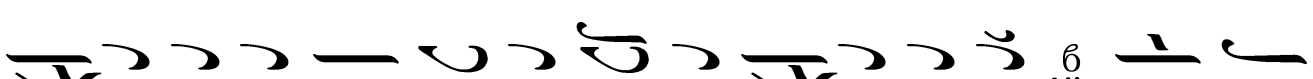

υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω ρου ου ου με ε


νος την ζω ην ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι

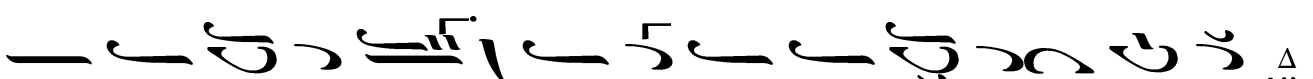

ε δο ξα α σοι

θεοτοκίον·


Ο την ευ λο γη με νην κα λε σας σου μη τε ρα


ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α βου λη λαμ ψας


εν τω σταυ ρω α να ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ

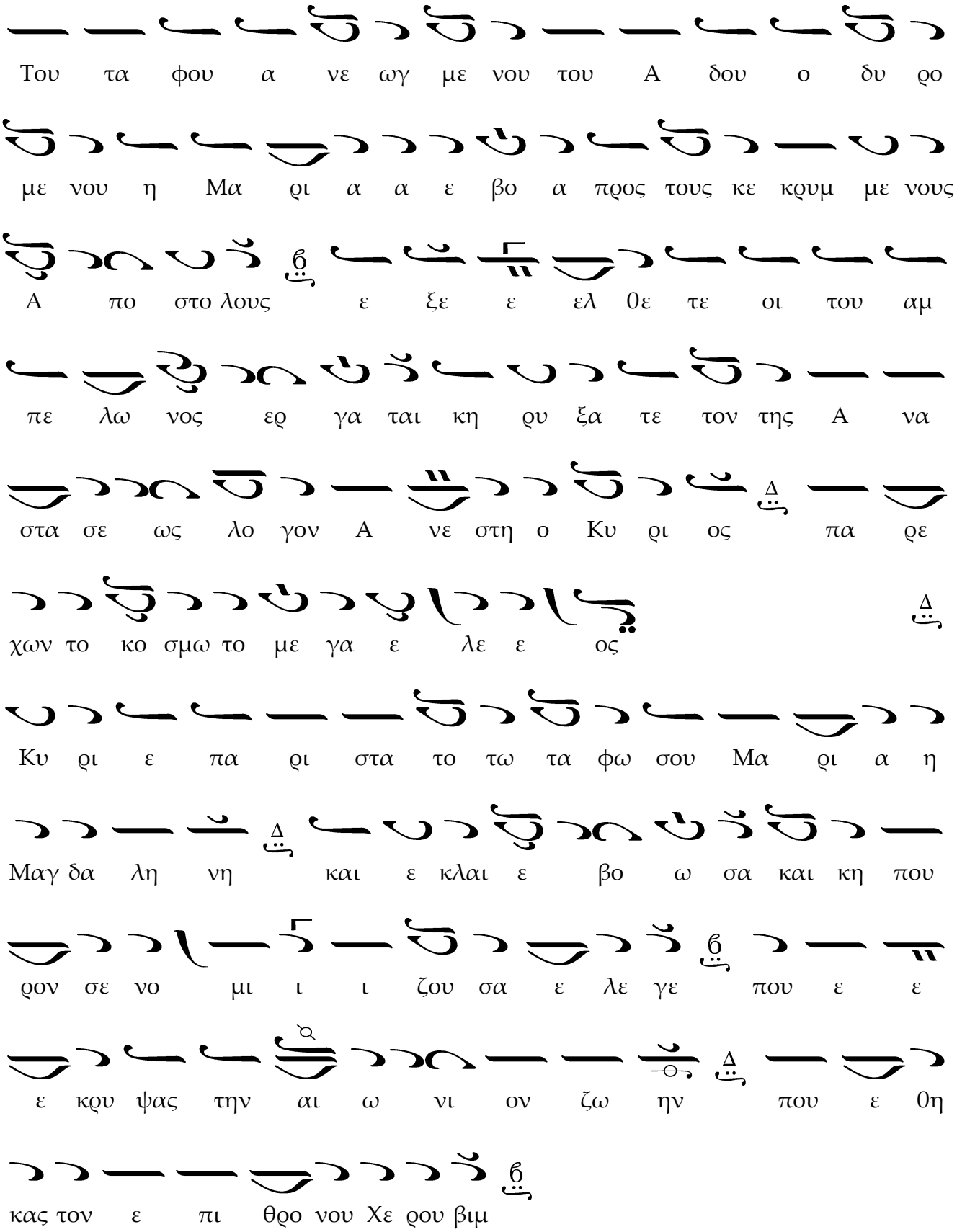

λε γων τοις Αγ γε ε ε λοις συγ χα ρη τε μοι

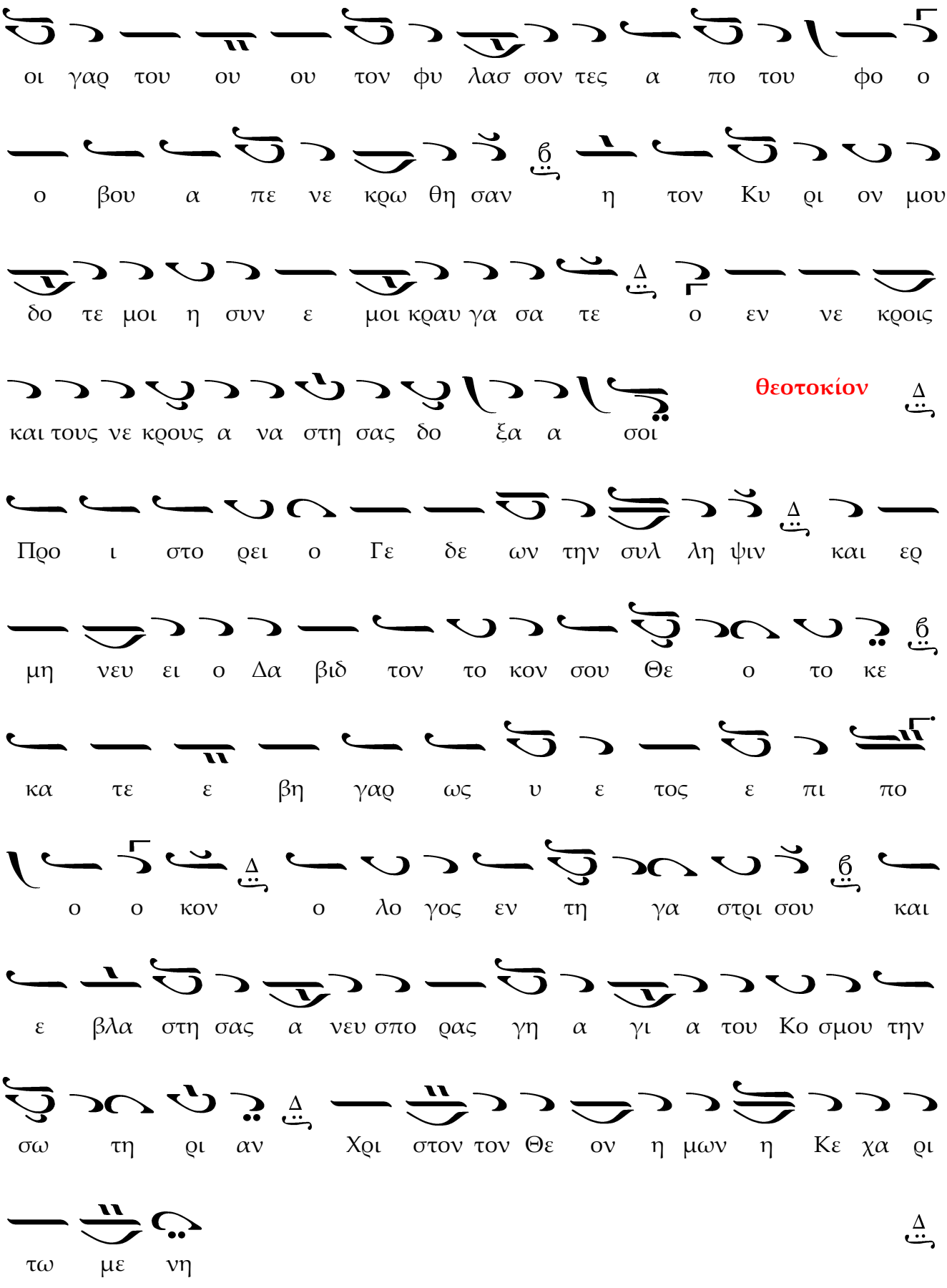

ο τι ευ ρε θη η α πολ λυ με νη δραχ μη ο παν τα


σο φως οι κο νο μη σας δο ξα σοι οι οι

Εἰς τόν ὄρθρον·

Μετά τήν Α' στιχολογίαν Κάθισμα· Ἦχος λ ἐκ τοῦ Δι.



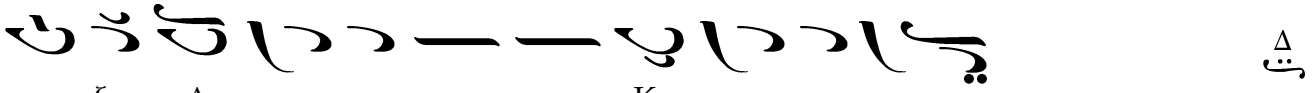

οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σον τες α πο του φο ο
ο βου α πε νε κρω θη σαν η τον Κυ ρι ον μου
δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ο εν νε κροις
και τους νε κρους α να στη σας δο ξα α σοι
θεοτοκίον
Προ ι στο ρει ο Γε δε ων την συλ λη ψιν και ερ
μη νευ ει ο Δα βιδ τον το κον σου Θε ο το κε
κα τε ε βη γαρ ως υ ε τος ε πι πο
ο ο κον ο λο γος εν τη γα στρι σου και
ε βλα στη σας α νευ σπο ρας γη α γι α του Κο σμου την
σω τη ρι αν Χρι στον τον Θε ον η μων η Κε χα ρι
τω με νη

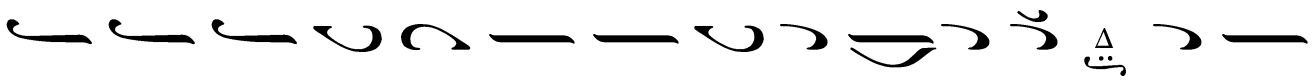

Η ζω η εν τω τα α α φω α νε κει το και


σφρα γις εν τω λι ι ι θω ε πε κει το ως βα σι


λε ε ε α υ πνουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον

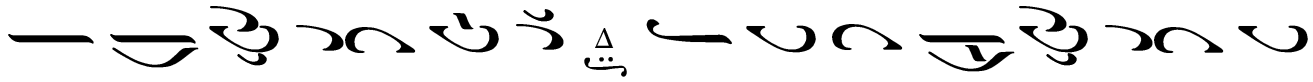

Χρι στον και τους εχ θρους αυ των α ο ρα σι α πα


τα ξας Α νε ε στη ο Κυ ρι ι ος

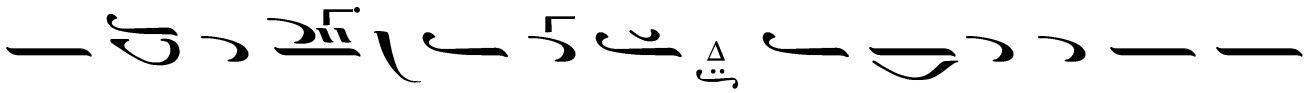

Προ ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και ερ

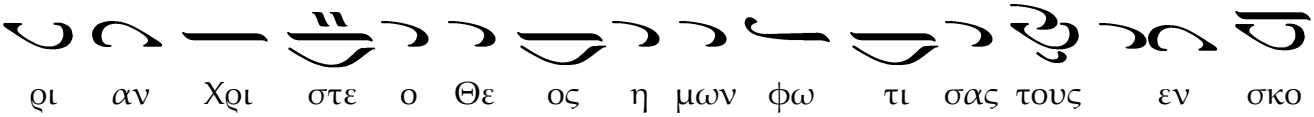

μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον


α θα α α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει


νε κρος εν τω τα φω ο λυ σας Α δου τας πυ


λας Α νε ε ε στης δε α νευ φθο



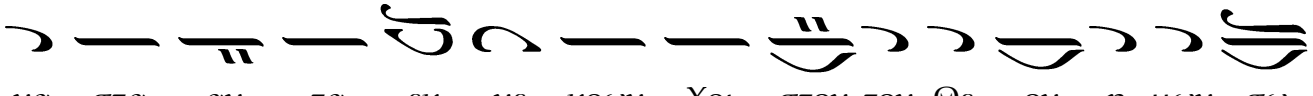


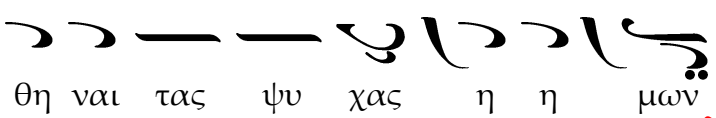
θεοτοκίον·





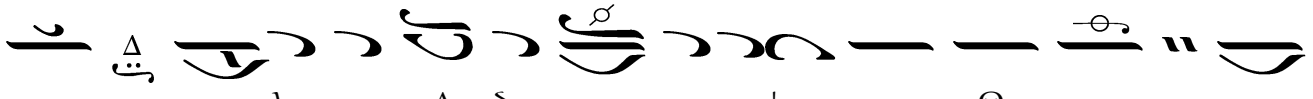


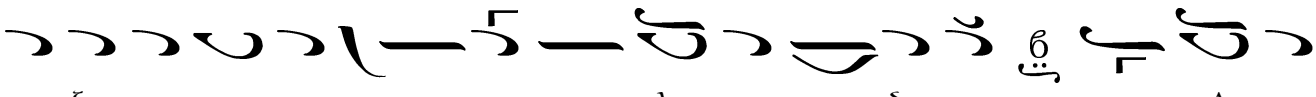




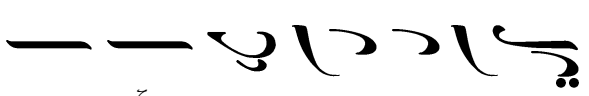
Ἡ ὑπακοή. Ἦχος 



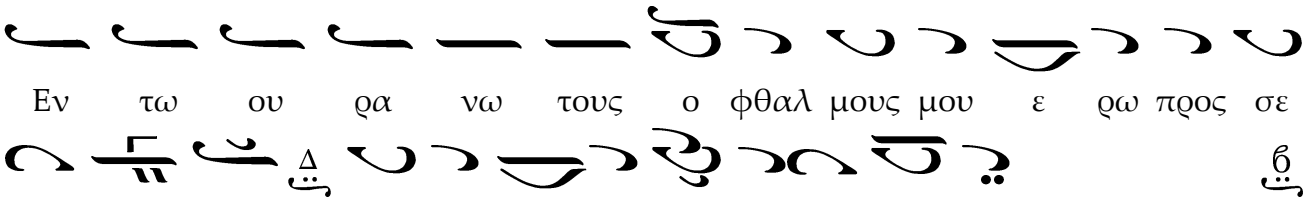


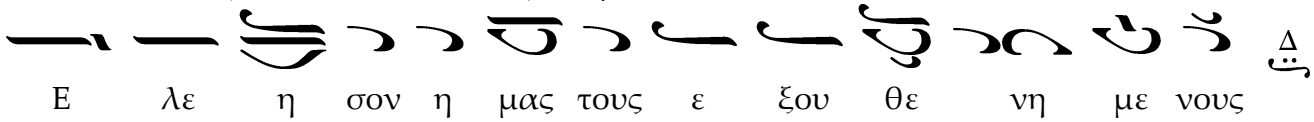




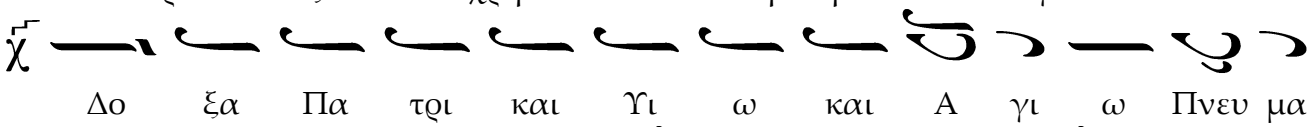


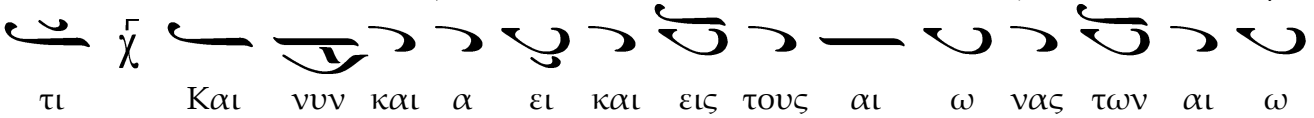
Οἱ ἀναβαθμοί Ἦχος πλ. δ΄ ἐκ τοῦ Δι . Ἀντίφωνον Α'



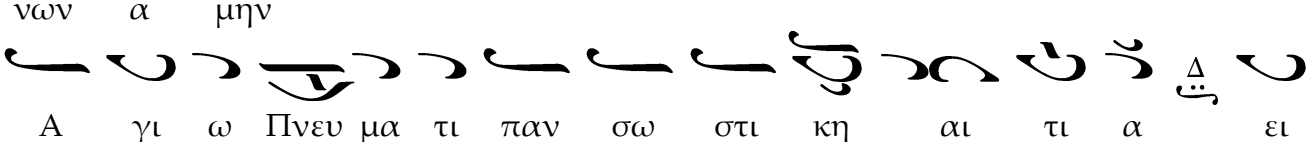


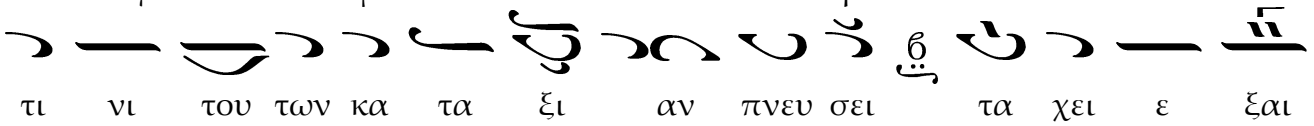


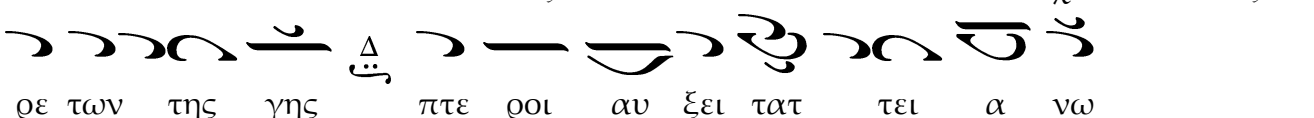






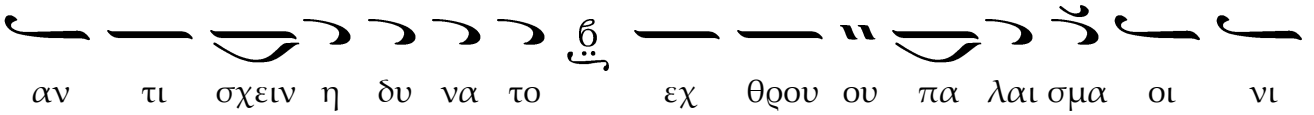


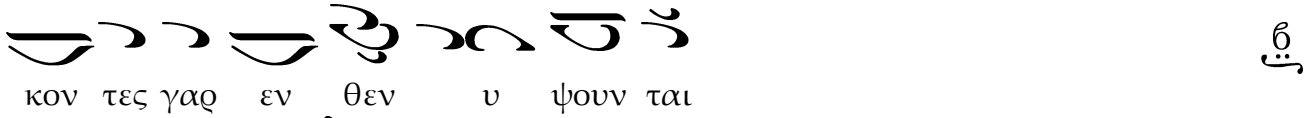




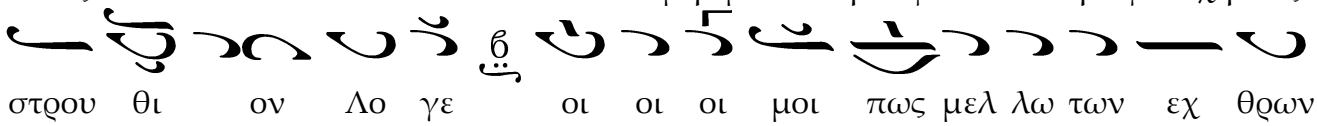
Ἦχος πλ. δ΄ ἐκ τοῦ Δι . Ἀντίφωνον Β'

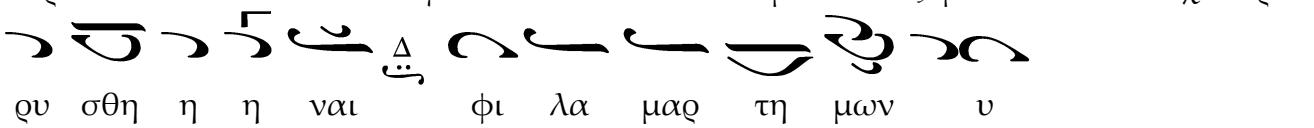








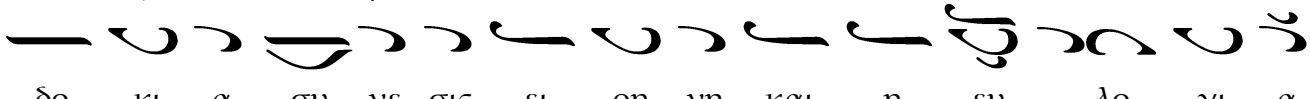


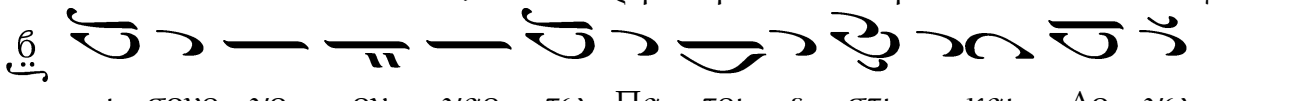


Δόξα και νῦν

παρ χων







Ἦχος πλ. δ ἐκ τοῦ Δι . Ἀντίφωνον Γ'





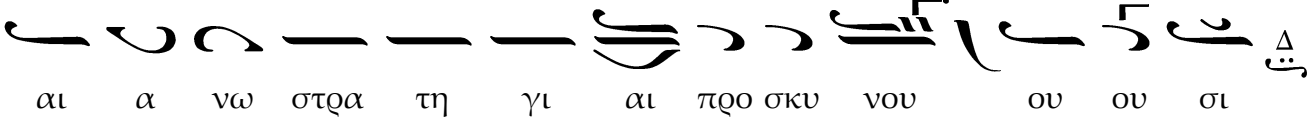


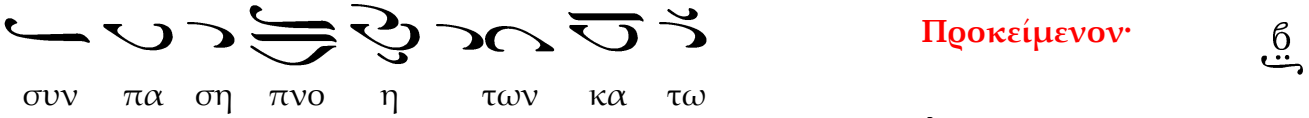


Δόξα Καί νῦν



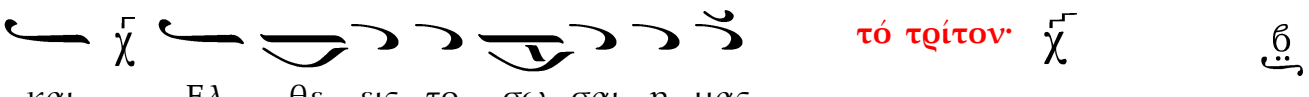




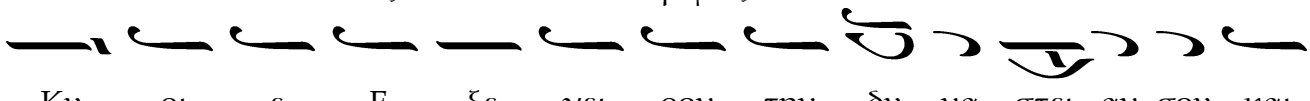


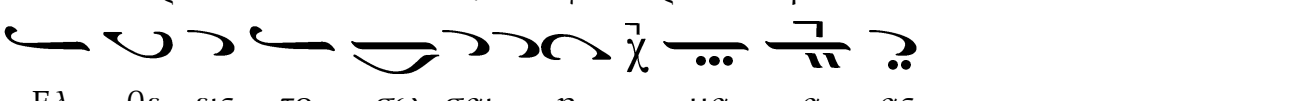
Προκείμενον·





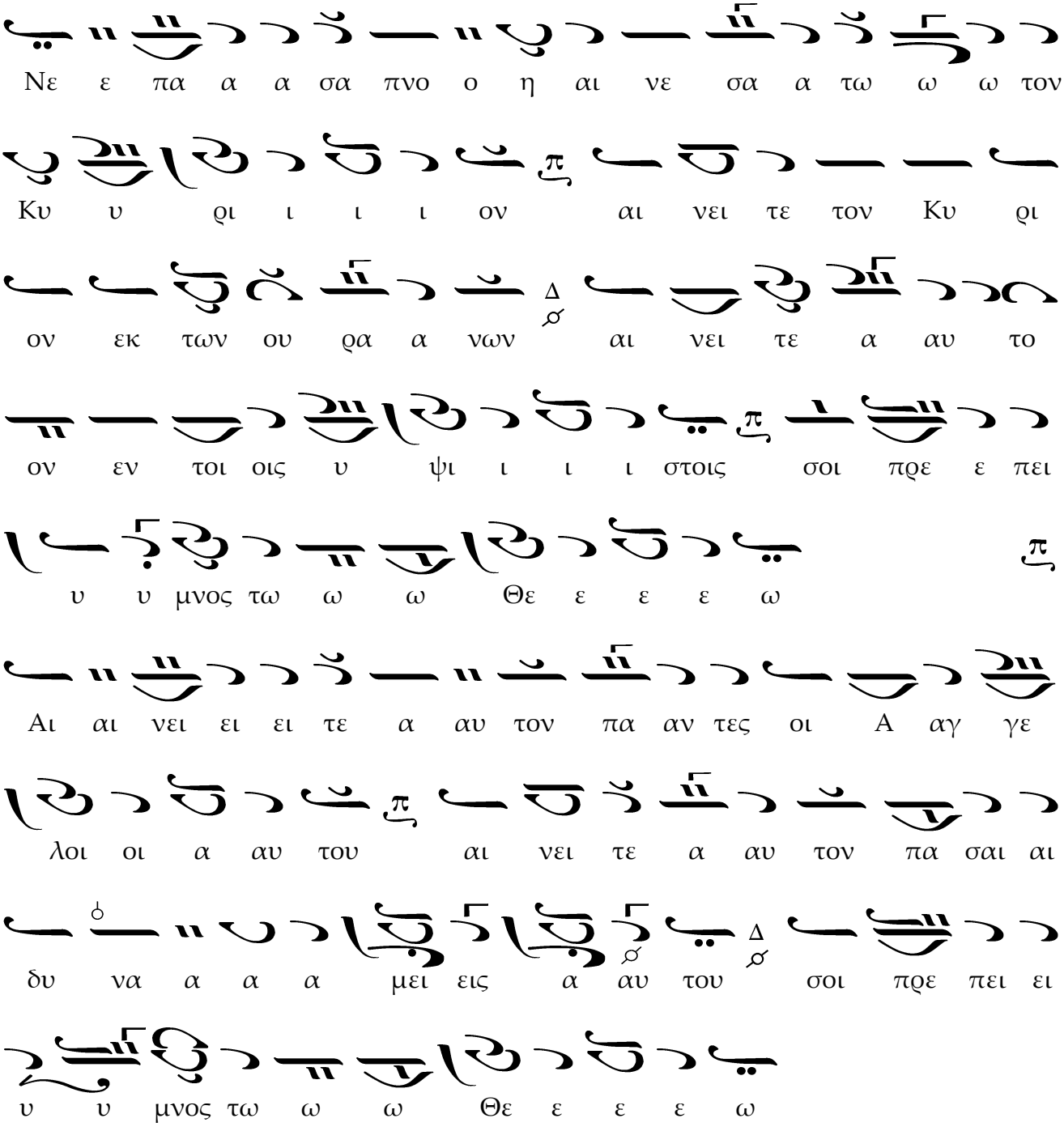
τό τρίτον·





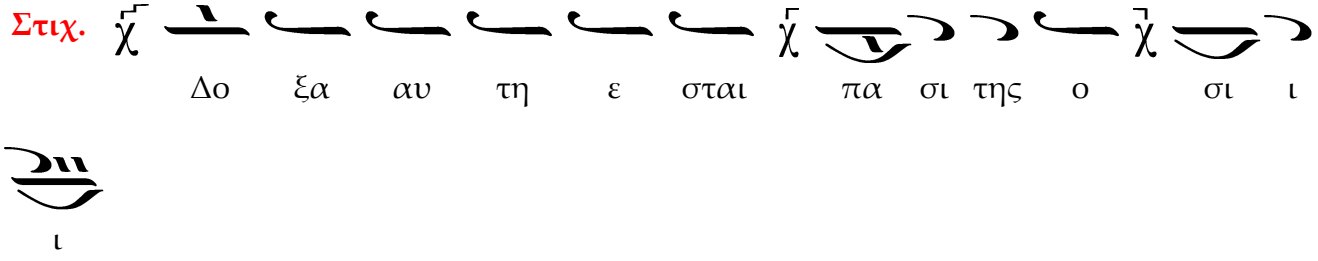
Εἰς τούς αἴνους·

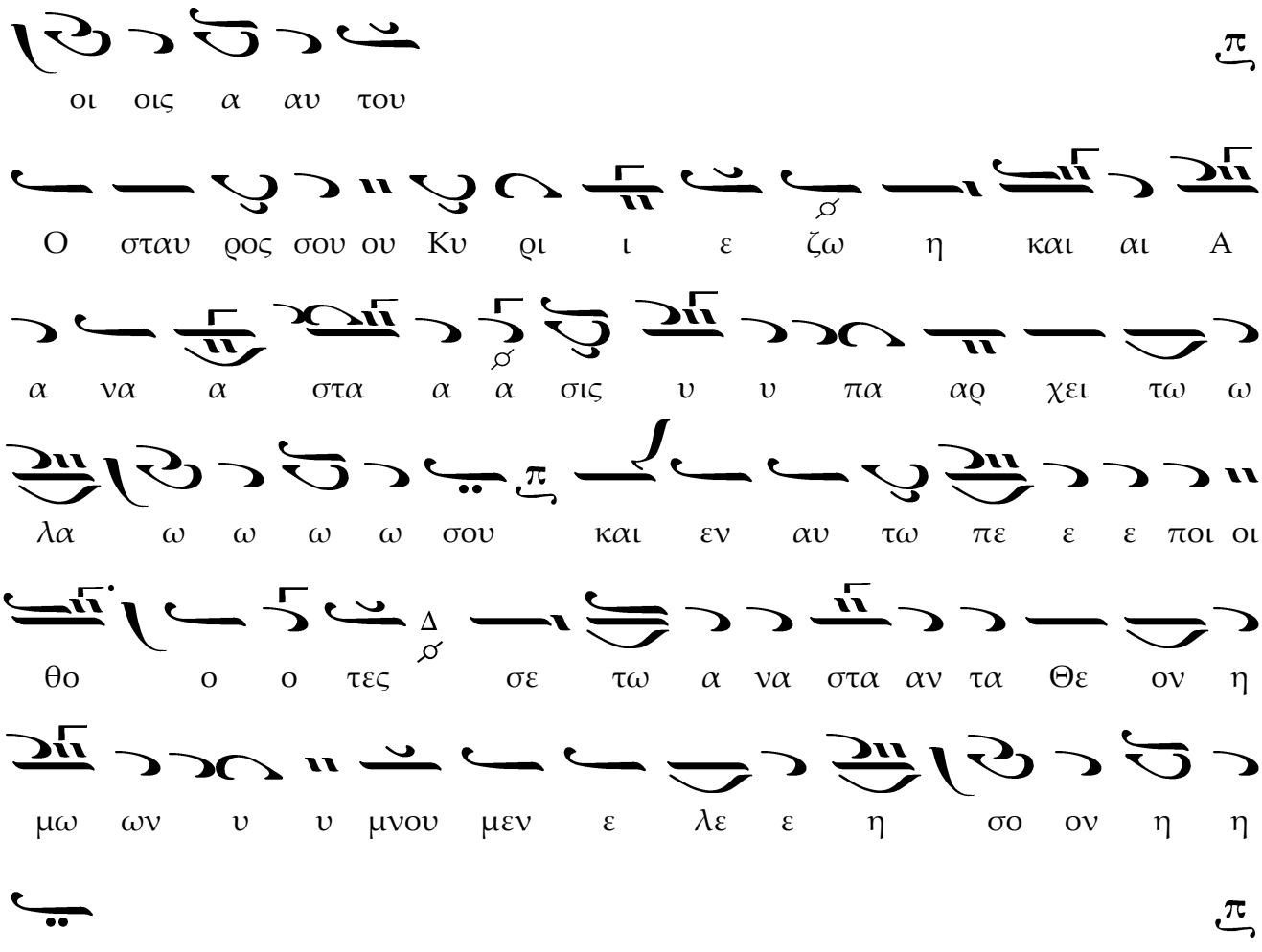
Ἦχος λ Πα



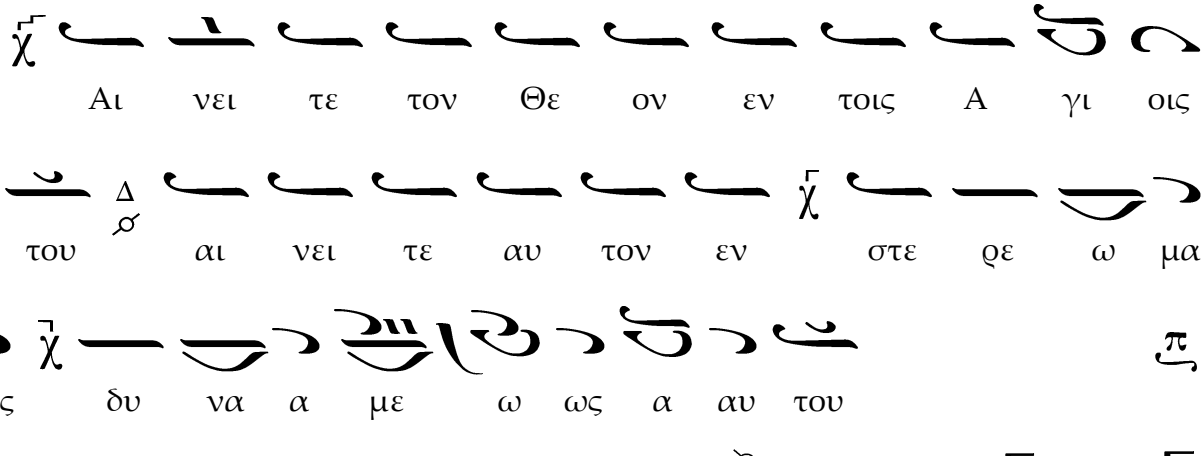
Στιχηρά· Ἦχος λ Πα

Στιχ.




οι οις α αυ του
Ο σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και αι Α
α να α στα α α σις υ υ πα αρ χει τω ω
λα ω ω ω ω σου και εν αυ τω πε ε ε ποι οι
θο ο ο τες σε τω α να στα αν τα Θε ον η
μω ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η
μας

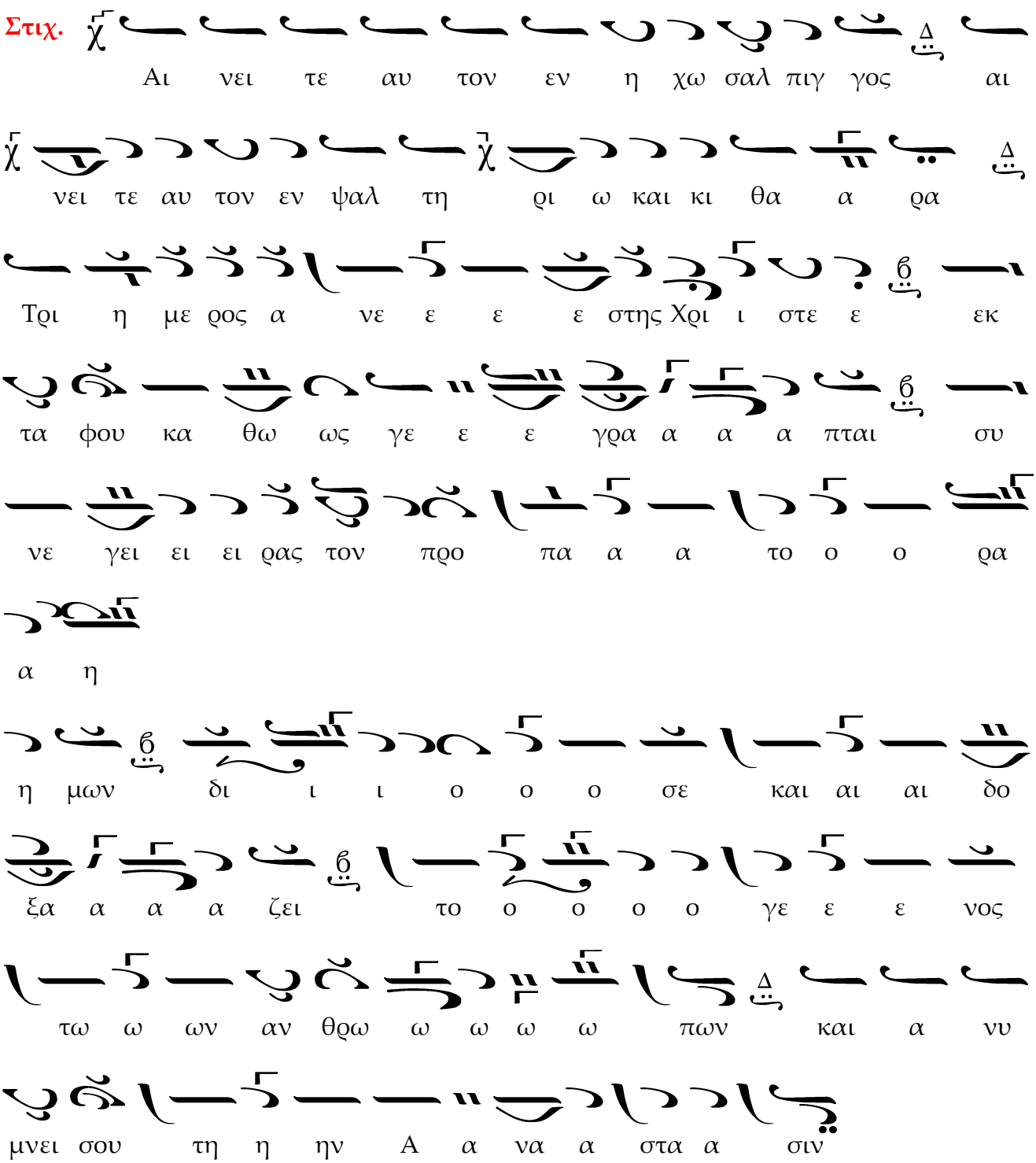
Στιχ.


Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις
αυ του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα
τι της δυ να α με ω ως α αυ του
Η τα φη σου ου Δε σπο ο τα Πα ρα δει ει σο
ον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν
θρω ω


ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε
ε εν τες Σε τον Α να στα αν τα Θε ον η μω
ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η μας
Στιχ.
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ υ υ νη ης α αυ του
Συν Πα τρι και αι Πνε ευ μα α τι Χρι στον α α
νυ υ μνη σω ω μεν τον Α να στα αν τα ε εκ νε
ε κρων Και προς αυ το ον ε ε εκ βο ο ω
ω ω μεν συ ζω η υ πα αρ χεις η μων και
αι Α να α α α στα α α σις ε λε ε η
σο ον η η μας

Ἦχος λπ ἐκ τοῦ Δι .

Στιχ.



Ἦχος λπ Πα

Στιχ.

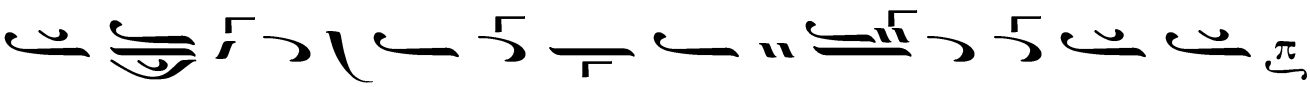

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο

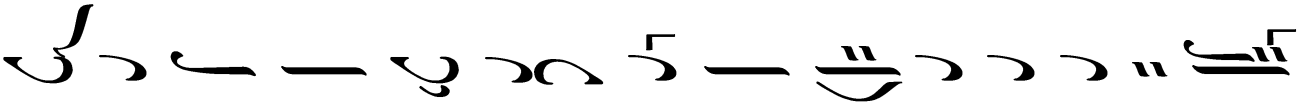

ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα α


α α νω

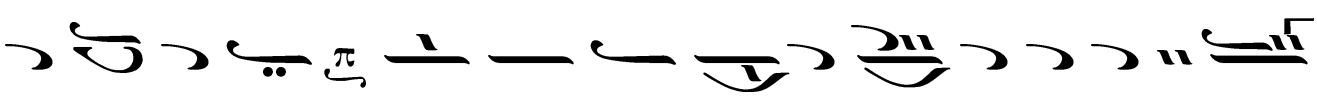

Κυ ρι ε με γα και φο βε ρο ο ον υ υ πα


α αρ χει της σης Α να στα α α α σε ε ε

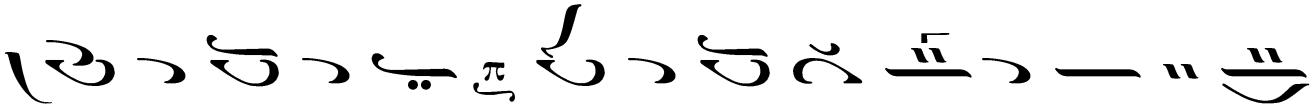

ως το ο μυ στη η η η η η η η ρι ον

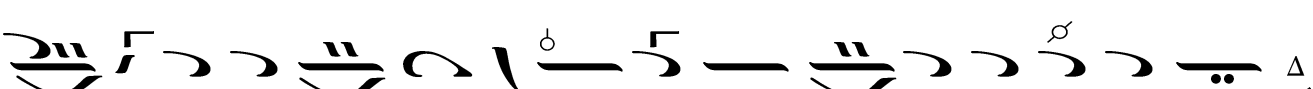

ου τω γαρ προ ηλ θε ε ες ε ε εκ του ου τα


α α φου ως νυ υμ φι ι ος ε εκ πα στα

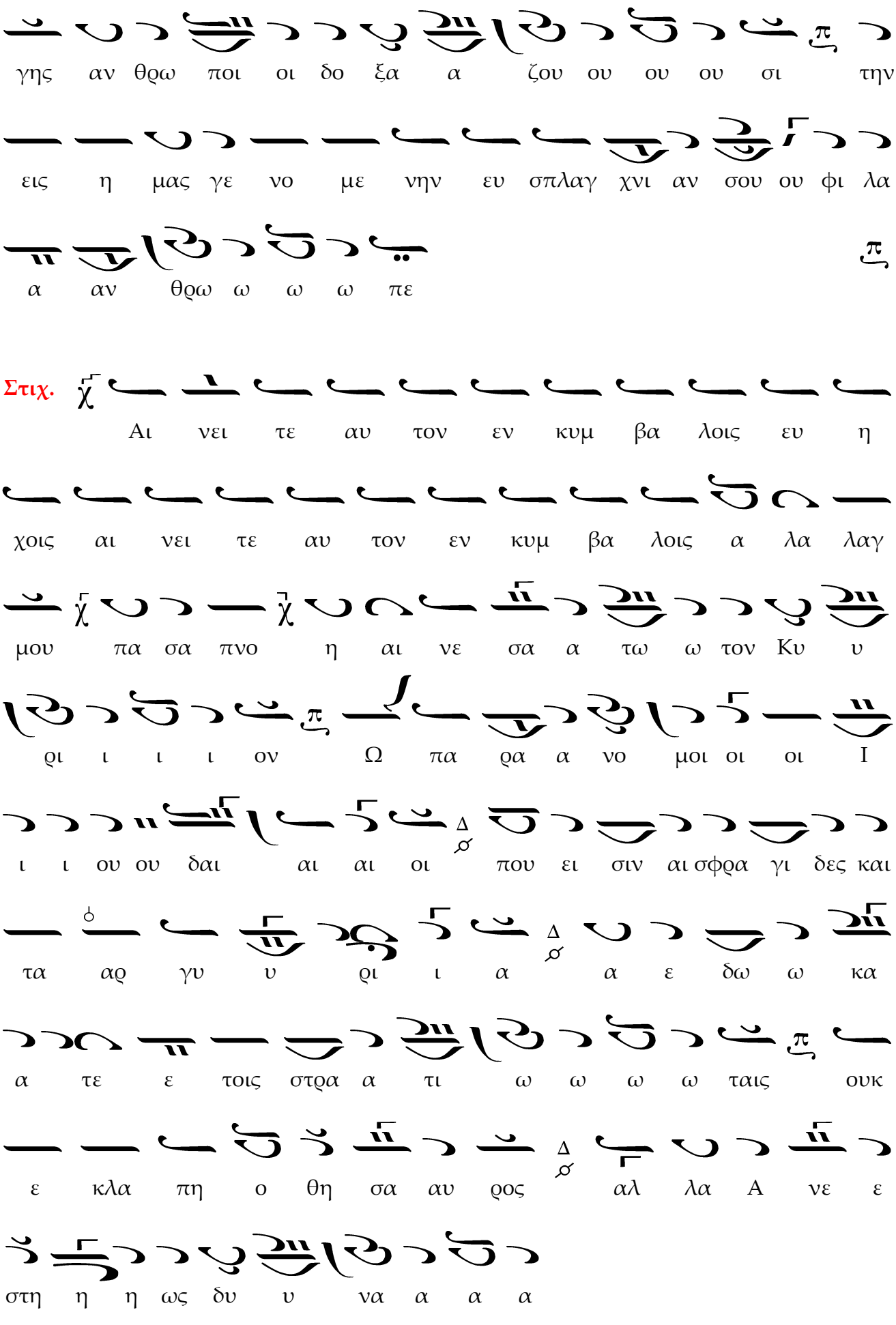

α α α δος θα να τω θα α να α α το ον λυ

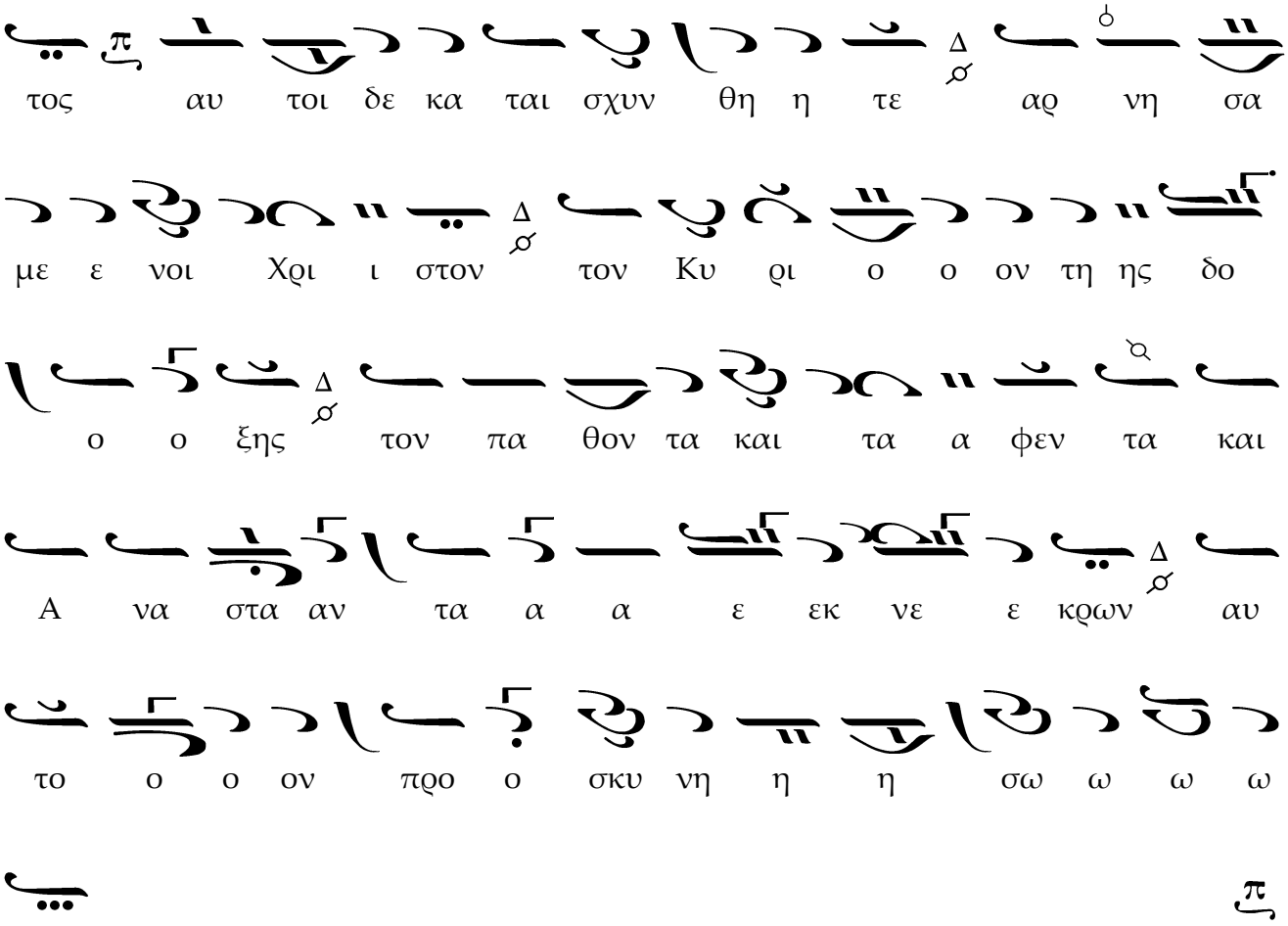

υ υ σας ι να τον Α α δα αμ ε λευ θε


ρω ω ω ω σης ο θεν εν ου ρα α νοι οις Αγ

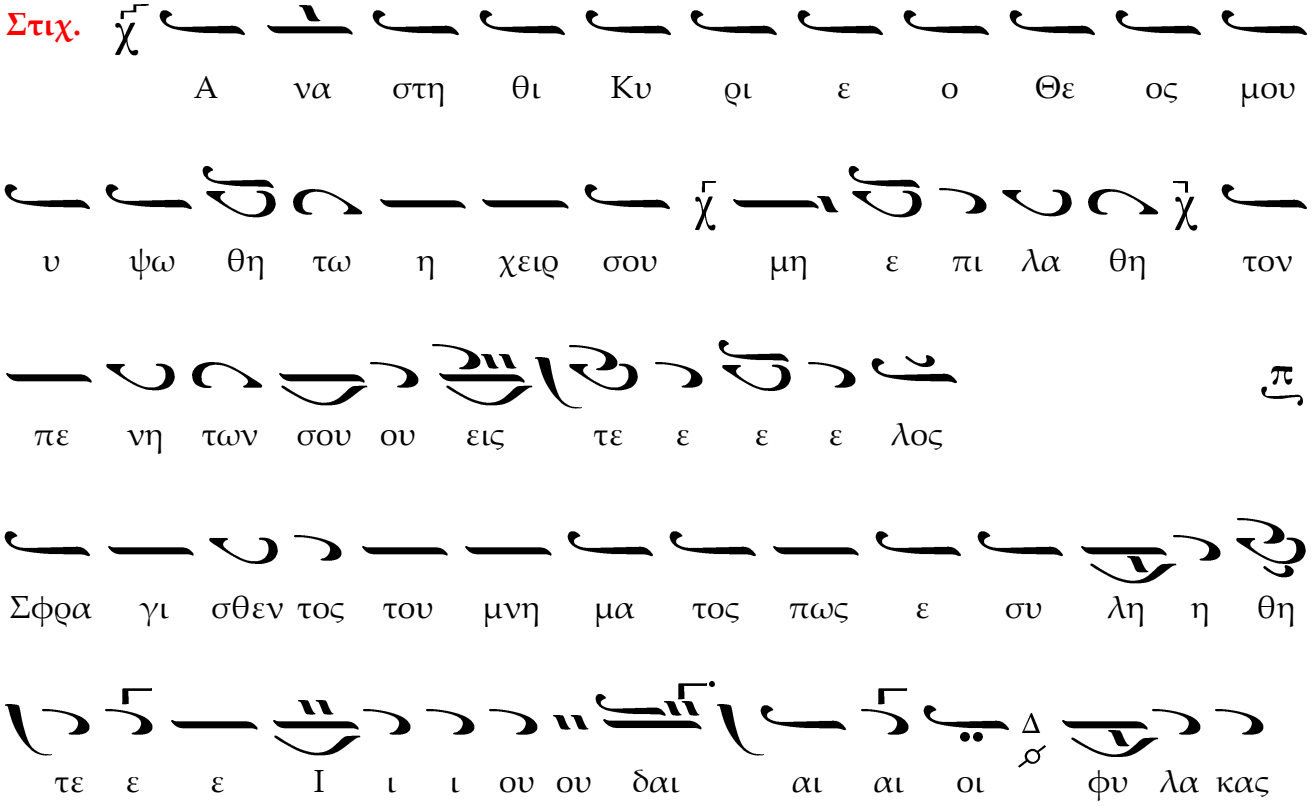

γε ε ε λοι χο ο ρε ε ε ευ ου ου ου ου σι


και ε πι ι

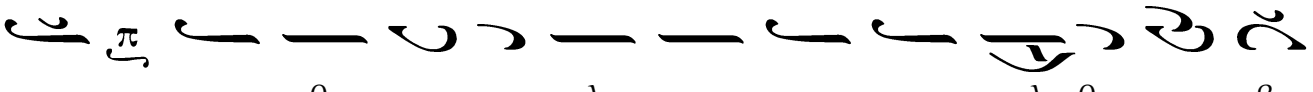

γης αν θρω ποι οι δο ξα α ζου ου ου σι την
εις η μας γε νο με νην ευ σπλαγ χνι αν σου ου φι λα
α αν θρω ω ω ω πε
Στιχ.
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ
μου πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ
ρι ι ι ι ον Ω πα ρα α νο μοι οι οι Ι
ι ι ου ου δαι αι αι οι που ει σιν αι σφρα γι δες και
τα αρ γυ υ ρι ι α α ε δω ω κα
α τε ε τοις στρα α τι ω ω ω ω ταις ουκ
ε κλα πη ο θη σα αυ ρος αλ λα Α νε ε
στη η η ως δυ υ να α α α


τος αυ τοι δε κα ται σχυν θη η τε αρ νη σα
με ε νοι Χρι ι στον τον Κυ ρι ο ο ον τη ης δο
ο ο ξης τον πα θον τα και τα α φεν τα και
Α να στα αν τα α α ε εκ νε ε κρων αυ
το ο ο ον προ ο σκυ νη η η σω ω ω ω
μεν

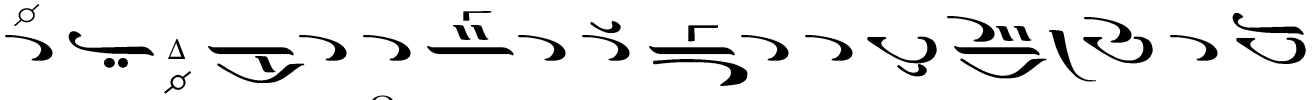
Στιχ.


Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
υ ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη τον
πε νη των σου ου εις τε ε ε ε λος
Σφρα γι σθεν τος του μνη μα τος πως ε συ λη η θη
τε ε ε Ι ι ι ου ου δαι αι αι οι φυ λα κας

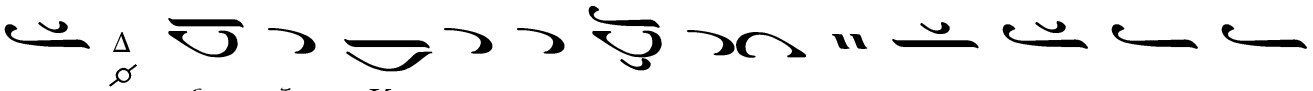

κα τα στη σα αν τες και ση μει ει α θε ε ε εν


τες των θυ ρων κε κλει σμε νων προ ηλ θεν ο βα


σι ι λευς η ως νε κρον πα ρα στη η η η σα α

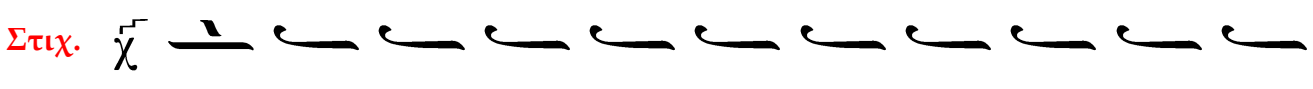

α τε η ως Θε ο ον προ ο ο σκυ νη η σα α α

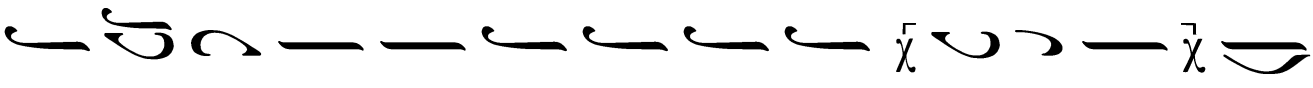

α τε συν η μιν με ε ε λω ω δου ου ουν


τες δο ξα Κυ ρι ε τω στα αυ ρω σου και τη

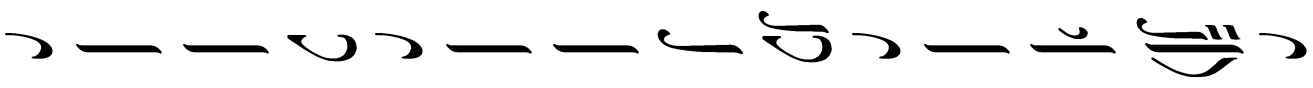

Α α να στα α α σει ει ει ει σου

Στιχ.


Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε


εν ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν


τα τα θαυ μα α σι α α α α σου

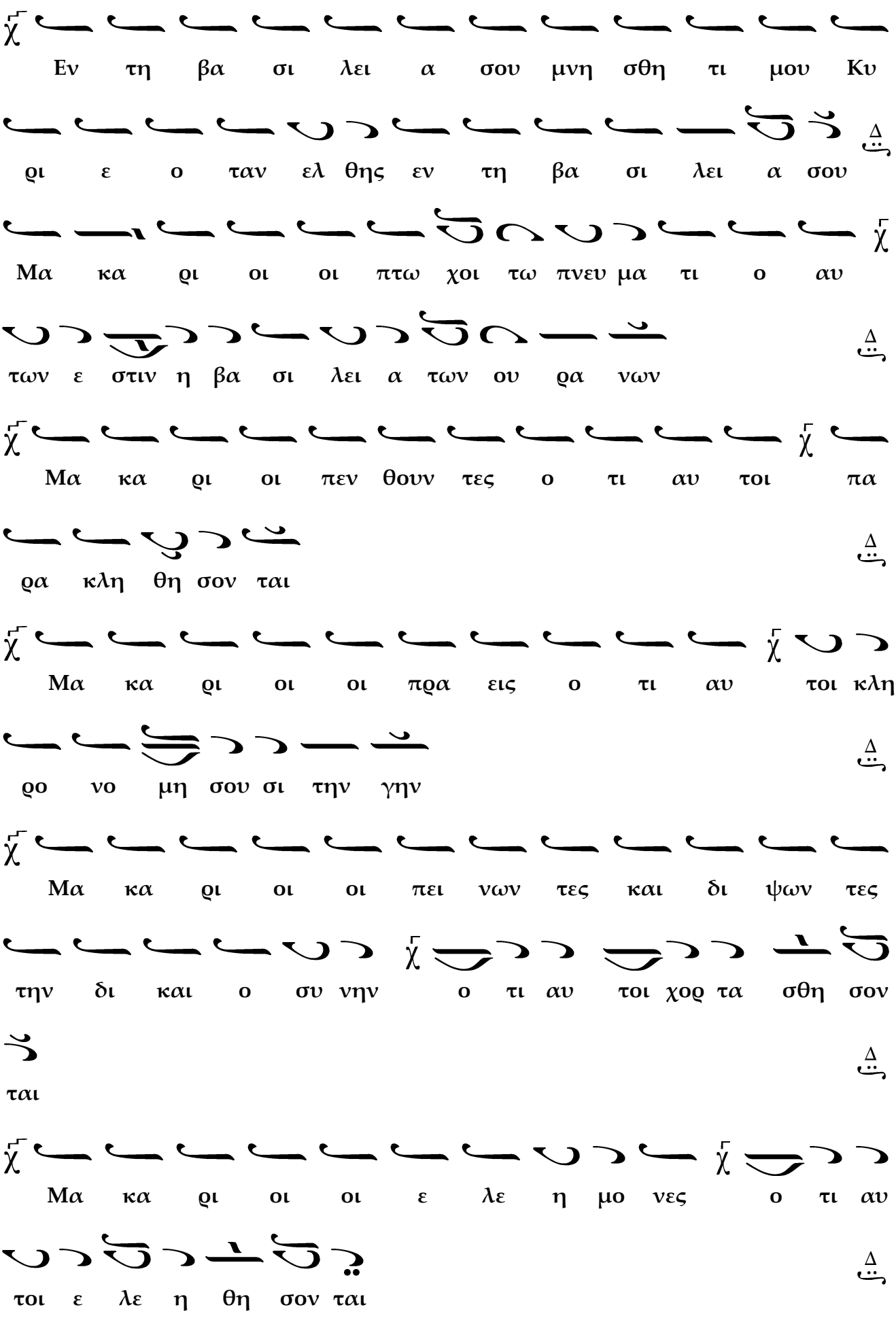

Το ζω ο δο χον σου μνη μα αι μυ ρο φο ροι οι

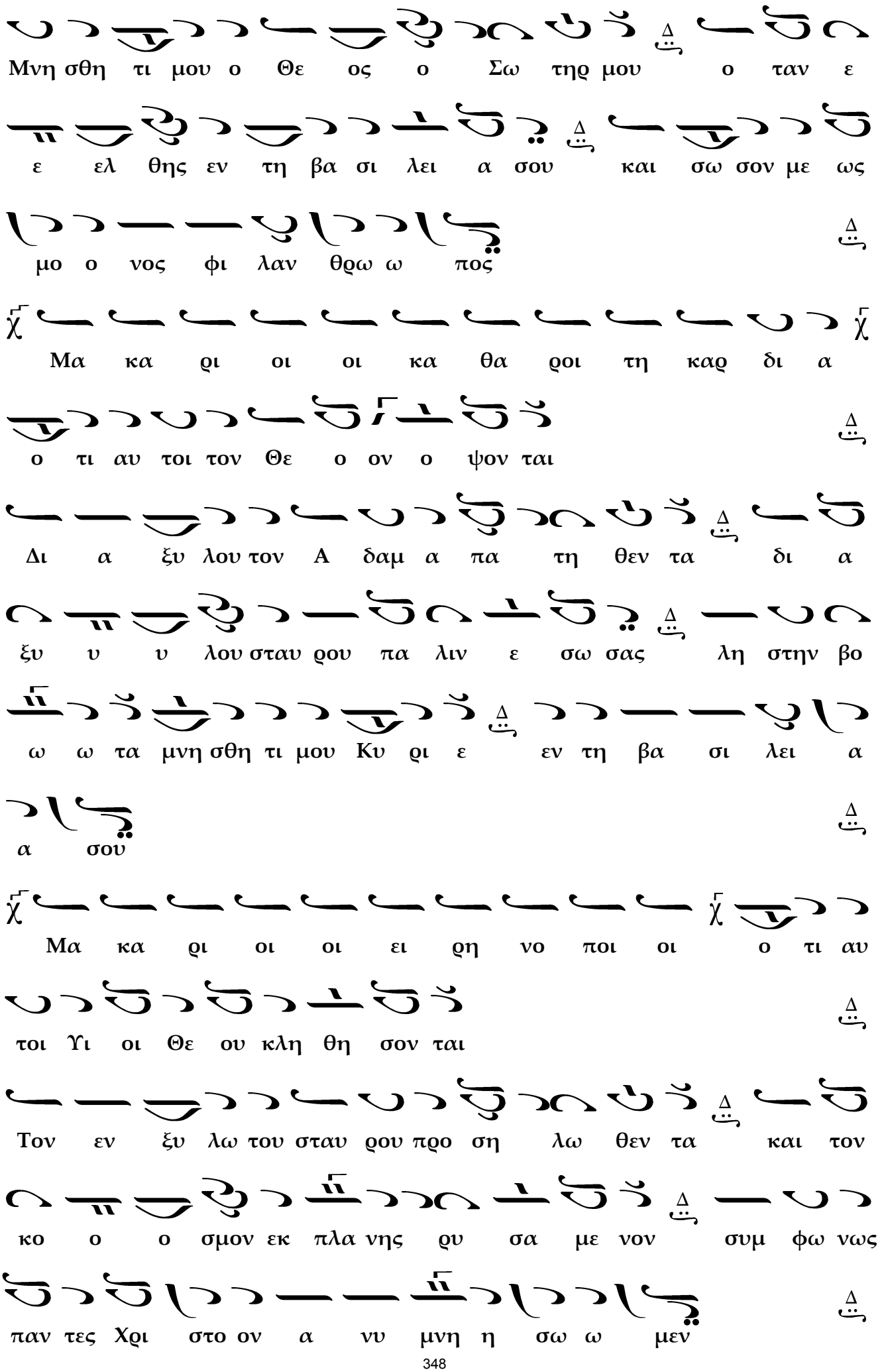

οι γυ υ

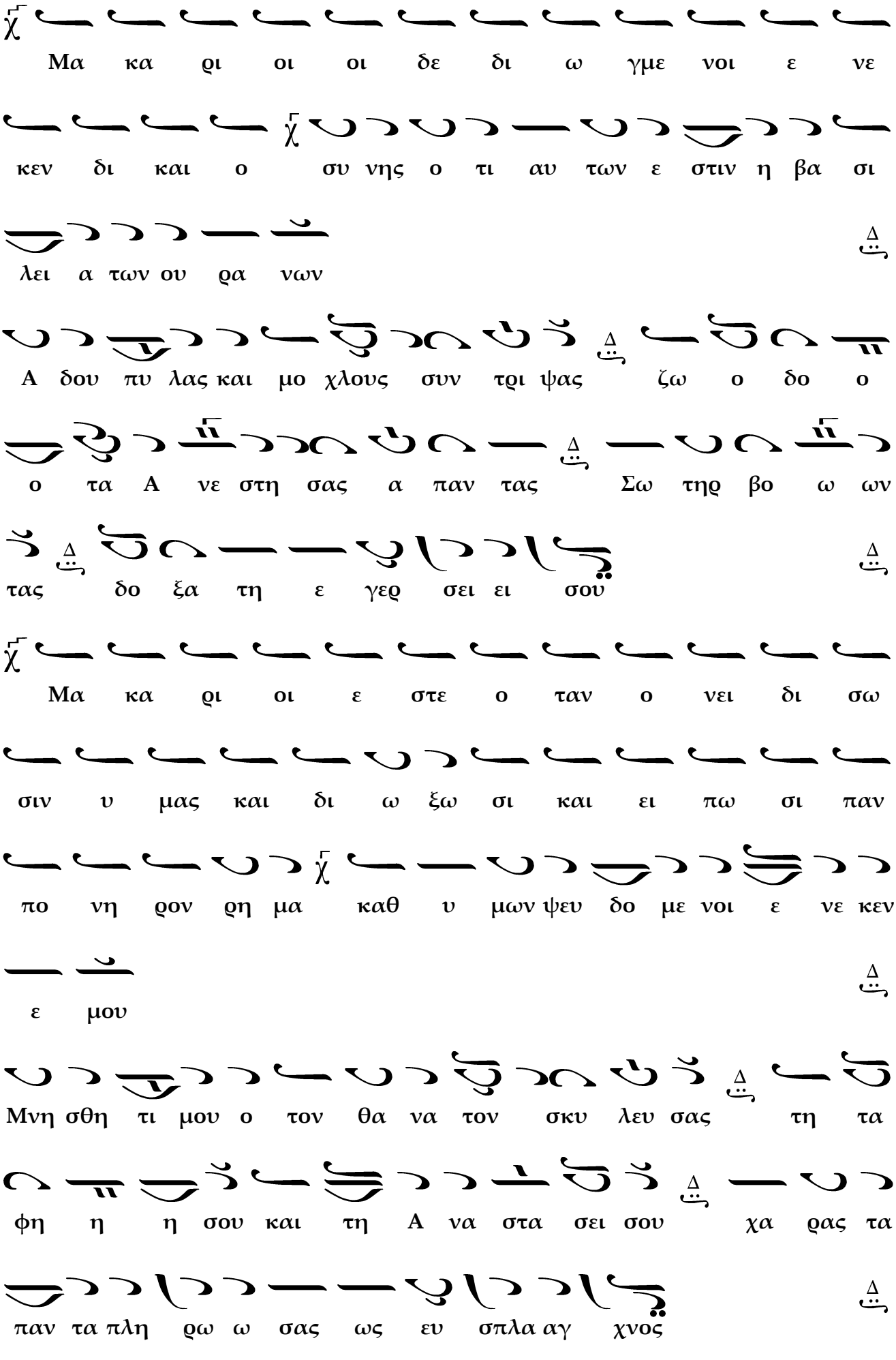
ναι αι αι κες ο δυ ρο ο με ε ναι κα
τε ε λα α α βον Κυ υ ρι ι ι ι ε και μυ
ρα βα στα ζου σαι το σω μα σου το α χρα αν τον
μυ υ ρι ι σαι Ε ε πε ζη η η η τουν
ευ ρον δε φω το φο ρον Α α α αγ γε ε ε λον
εν τω λι θω κα θη με ε νον και προς αυ τας φθεγ
γο με νο ον και λε ε γο ο ο ον τα τι ι δα
κρυ υ ε ε ε τε τον εκ πλευ ρας πη γα σαν τα
τω Κο ο σμω τη ην ζω ω ην τι ε πι ι ι ζη
η τει ει ει τε ω σπερ θνη τον εν μνη μα τι το ον α
θα α να α α α τον δρα μου σαι δε μαλ λον
α παγ γει λα τε τοις αυ του μα

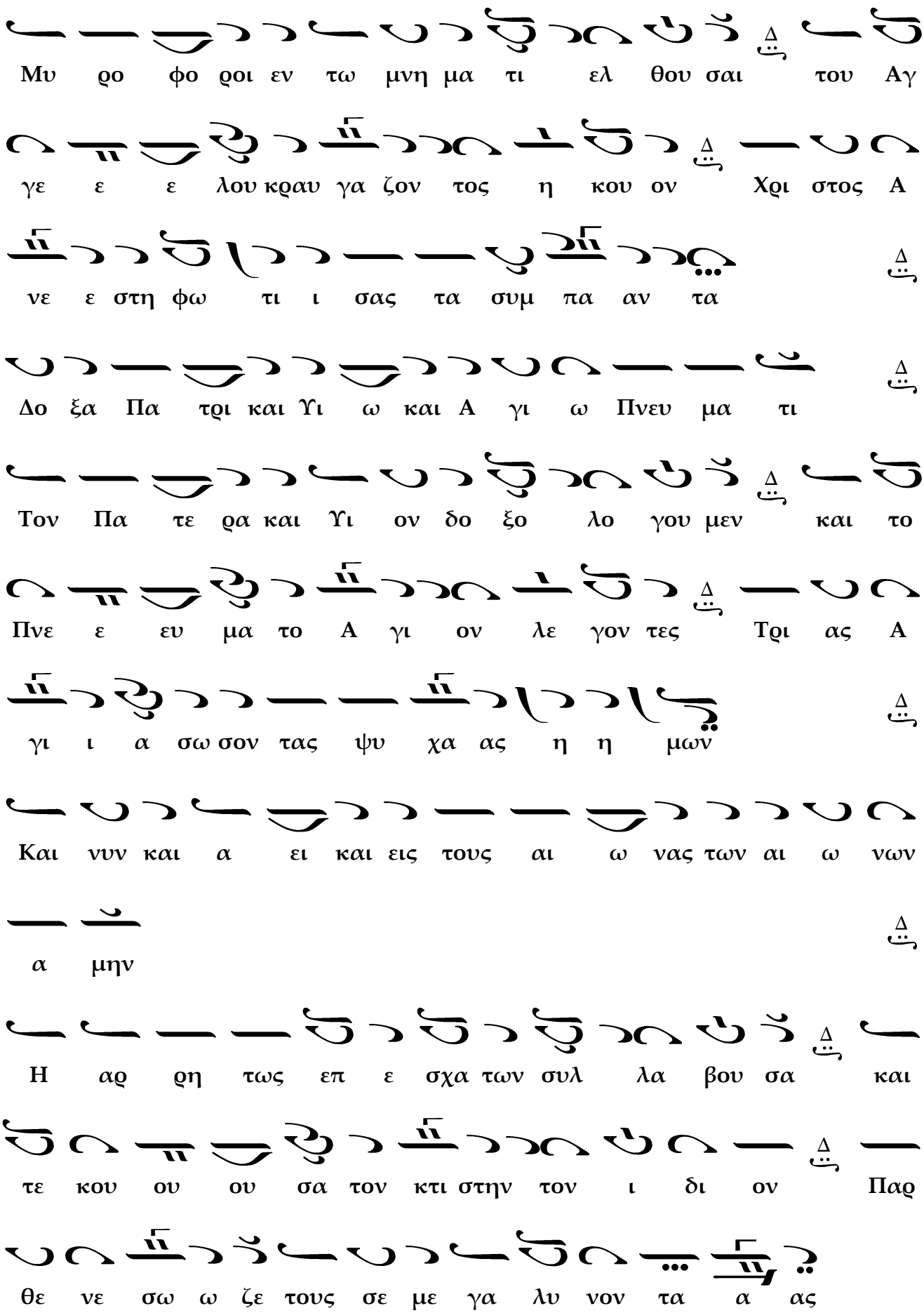
θη η ταις της αυ του εν δο ξου Α να στα α α α
σε ε ε ως την παγ κο ο σμι ι ι ον χα αρ
μο ο ο ο νην εν η και η μας Σω τη η ηρ φω
ω τι ι ι σας δω ρη σαι ι λα α σμον και το
με ε γα ε ε λε ε ος

Οἱ μακαρισμοί· Ἦχος πλ. δ΄ ἐκ τοῦ Δι.



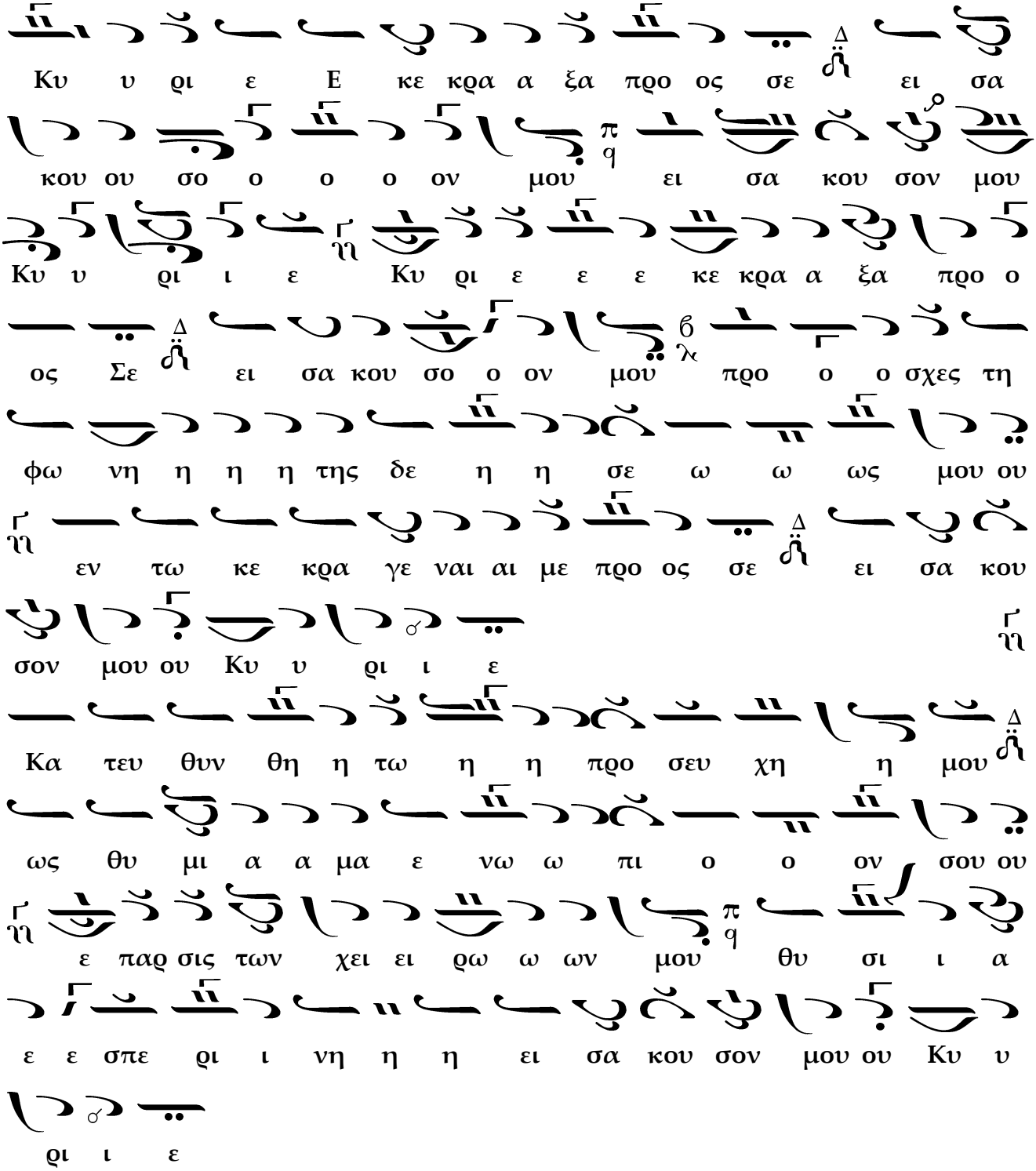

Μνη σθη τι μου ο Θε ος ο Σω τηρ μου ο ταν ε
ε ελ θης εν τη βα σι λει α σου και σω σον με ως
μο ο νος φι λαν θρω ω πος
Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α
ο τι αυ τοι τον Θε ο ον ο ψον ται
Δι α ξυ λου τον Α δαμ α πα τη θεν τα δι α
ξυ υ υ λου σταυ ρου πα λιν ε σω σας λη στην βο
ω ω τα μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει α
α σου
Μα κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι αυ
τοι Υι οι Θε ου κλη θη σον ται
Τον εν ξυ λω του σταυ ρου προ ση λω θεν τα και τον
κο ο ο σμον εκ πλα νης ρυ σα με νον συμ φω νως
παν τες Χρι στο ον α νυ μνη η σω ω μεν


Μα κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε
κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η βα σι
λει α των ου ρα νων
Α δου πυ λας και μο χλους συν τρι ψας ζω ο δο ο
ο τα Α νε στη σας α παν τας Σω τηρ βο ω ων
τας δο ξα τη ε γερ σει ει σου
Μα κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω
σιν υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν
πο νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο με νοι ε νε κεν
ε μου
Μνη σθη τι μου ο τον θα να τον σκυ λευ σας τη τα
φη η η σου και τη Α να στα σει σου χα ρας τα
παν τα πλη ρω ω σας ως ευ σπλα αγ χνος

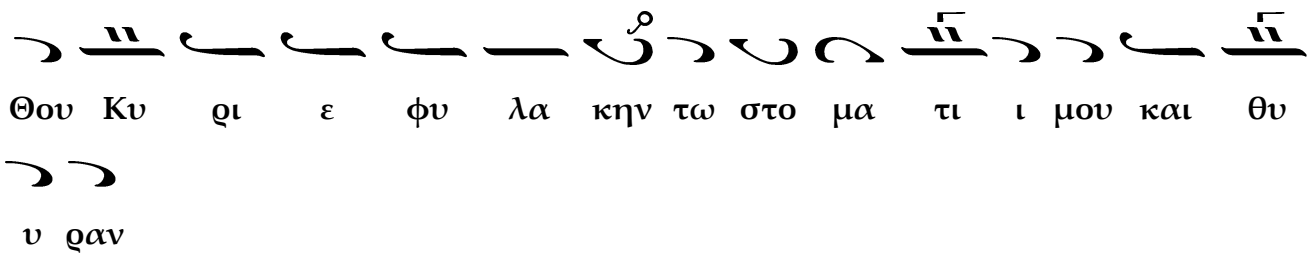

Μυ ρο φο ροι εν τω μνη μα τι ελ θου σαι του Αγ
γε ε ε λου κραυ γα ζον τος η κου ον Χρι στος Α
νε ε στη φω τι ι σας τα συμ πα αν τα
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Τον Πα τε ρα και Υι ον δο ξο λο γου μεν και το
Πνε ε ευ μα το Α γι ον λε γον τες Τρι ας Α
γι ι α σω σον τας ψυ χα ας η η μων
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Η αρ ρη τως επ ε σχα των συλ λα βου σα και
τε κου ου ου σα τον κτι στην τον ι δι ον Παρ
θε νε σω ω ζε τους σε με γα λυ νον τα α ας

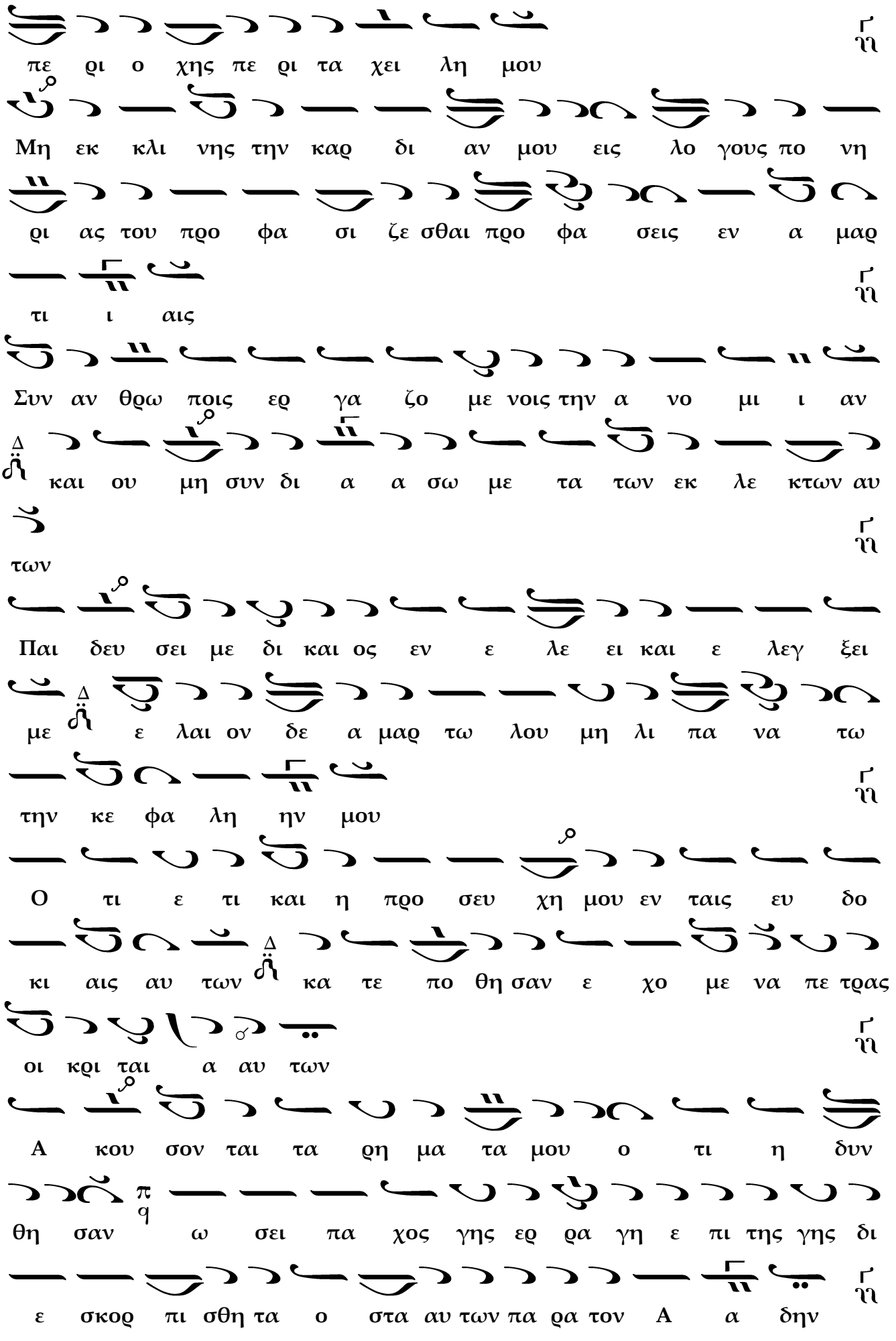
Ἀρχή τοῦ βαρέως ἤχου· Πέτρου πρωτοψάλτου·

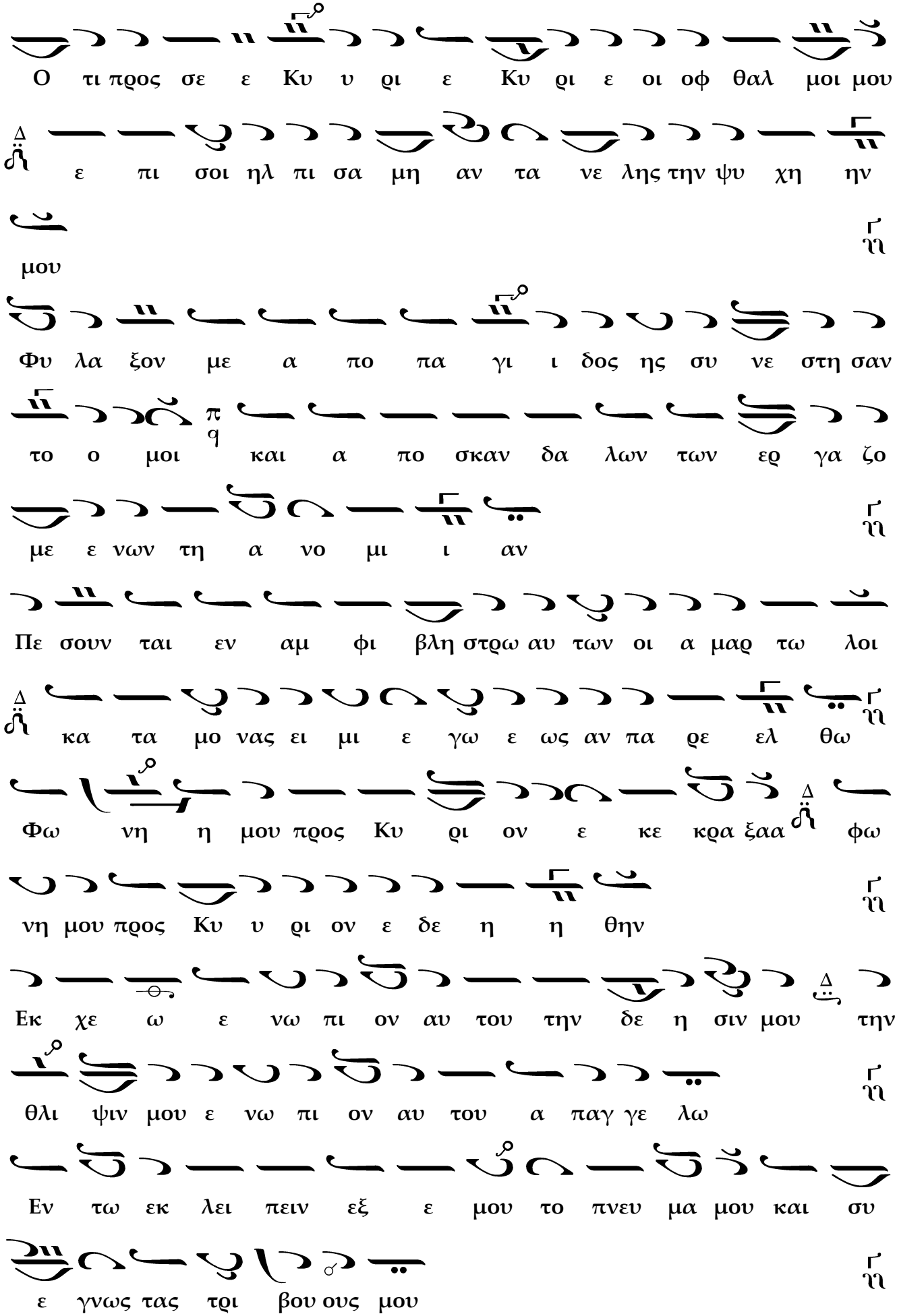
Ἦχος Γα·



Οἱ στίχοι. Ἦχος Γα· τοῦ αὐτοῦ.




πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις
Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δι α α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των
Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται α αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην


Ο τι προς σε ε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφ θαλ μοι μου
ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
Φυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων τη α νο μι ι αν
Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι
κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω
Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξαα φω
νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην
Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Εν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ
ε γνως τας τρι βου ους μου

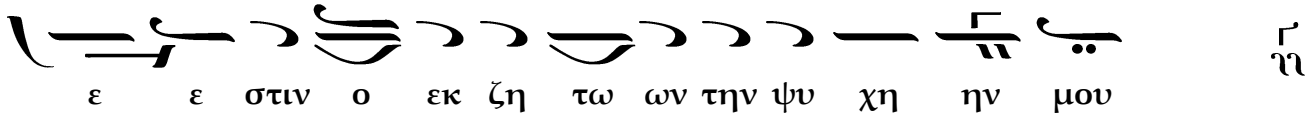

Εν ο δω ταυ τη η η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν


πα γι δα α μοι

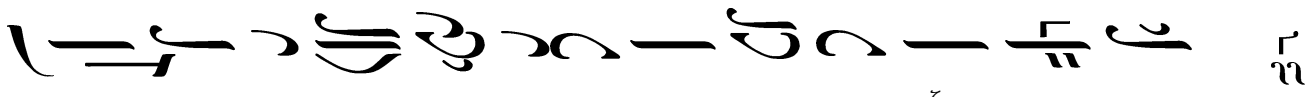

Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον και

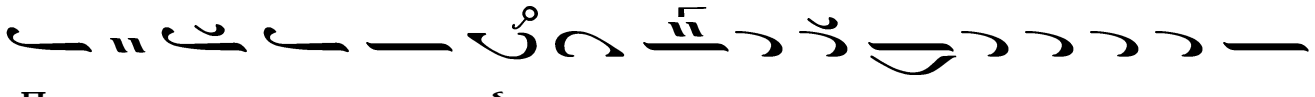

ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με


Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ


ε ε στιν ο εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου


Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η ελ

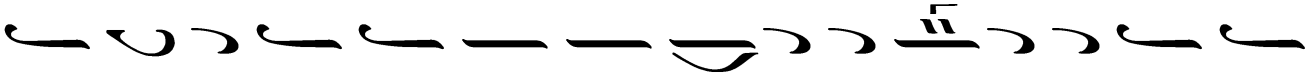

πι ις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

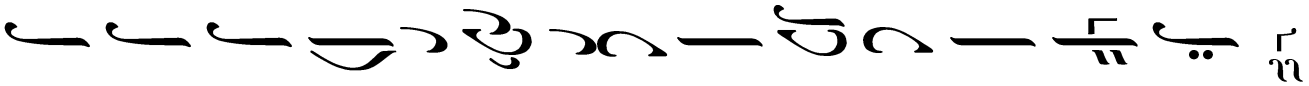

Προ ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει


νω θην σφο ο δρα


Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι

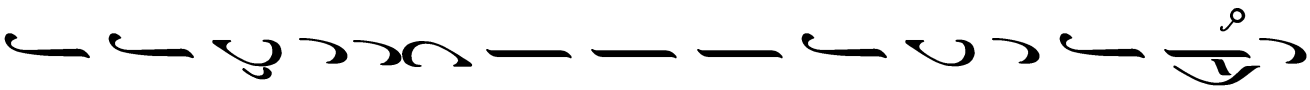

ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με

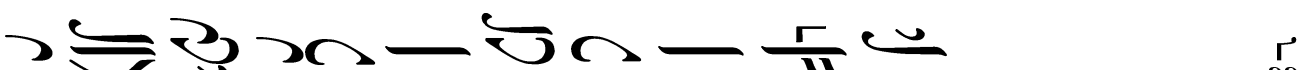




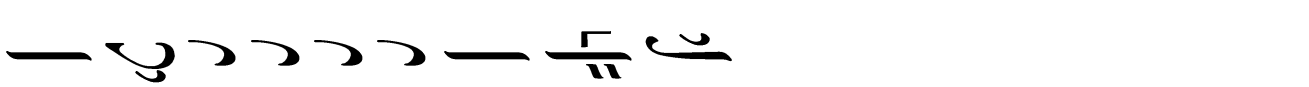




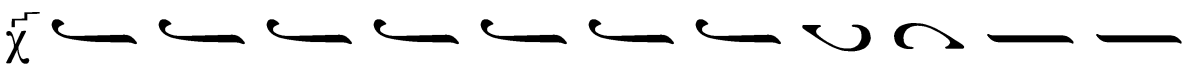


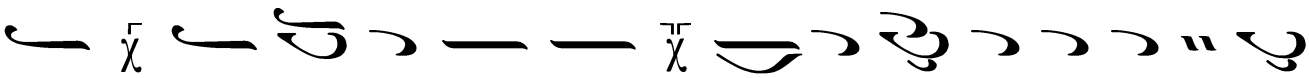






Στιχηρά· Ἦχος  Γα ·

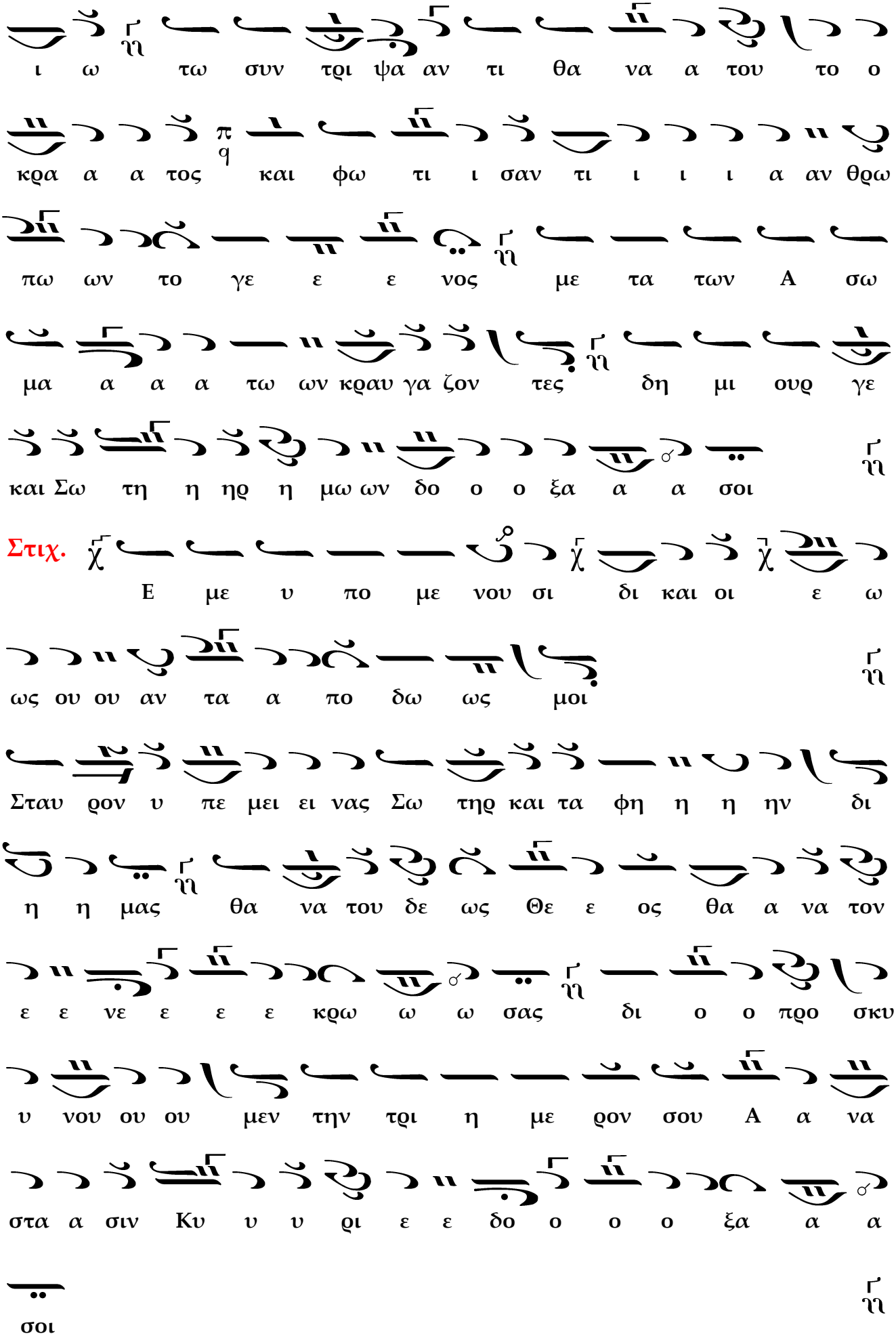
Στιχ. 

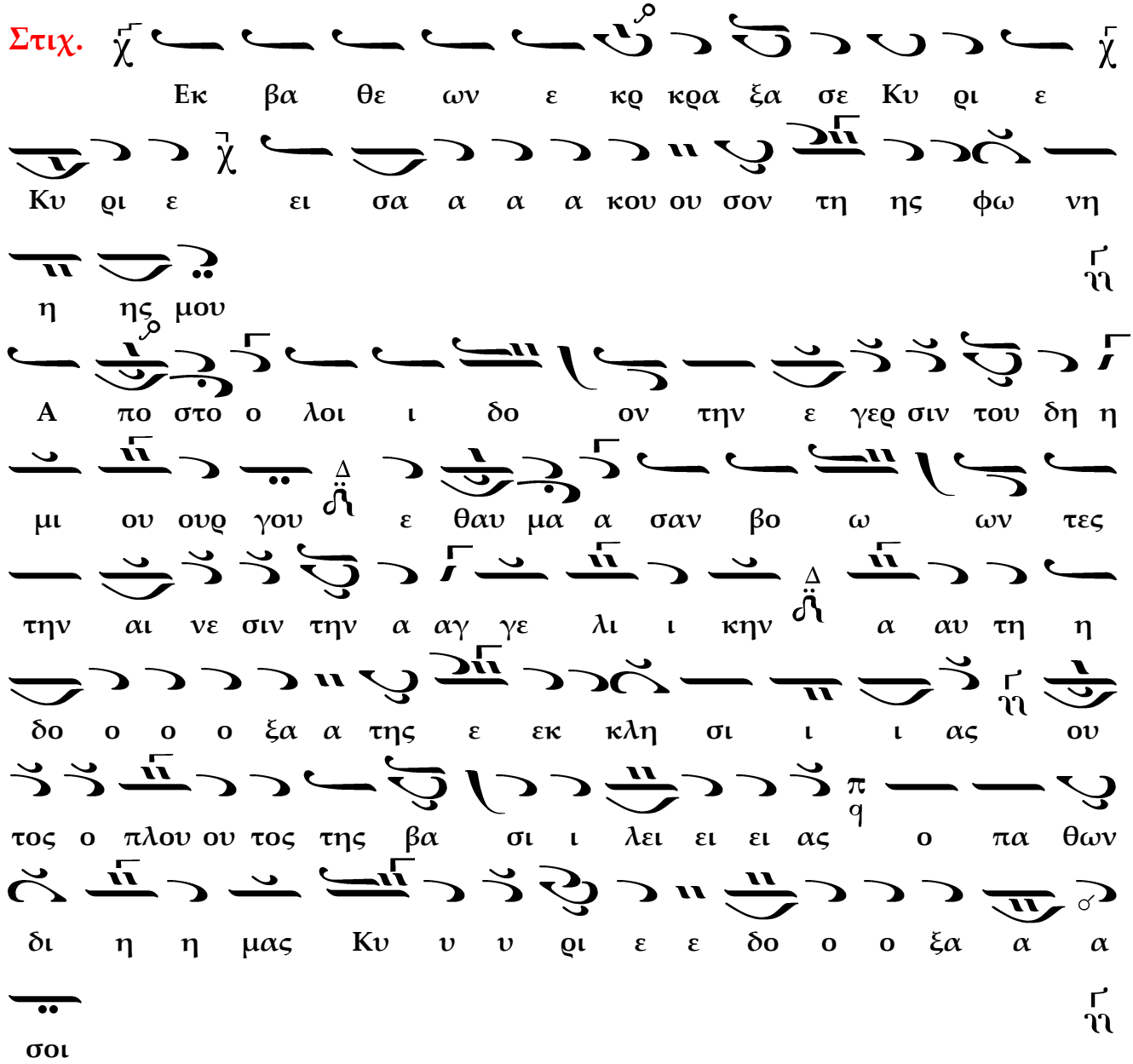


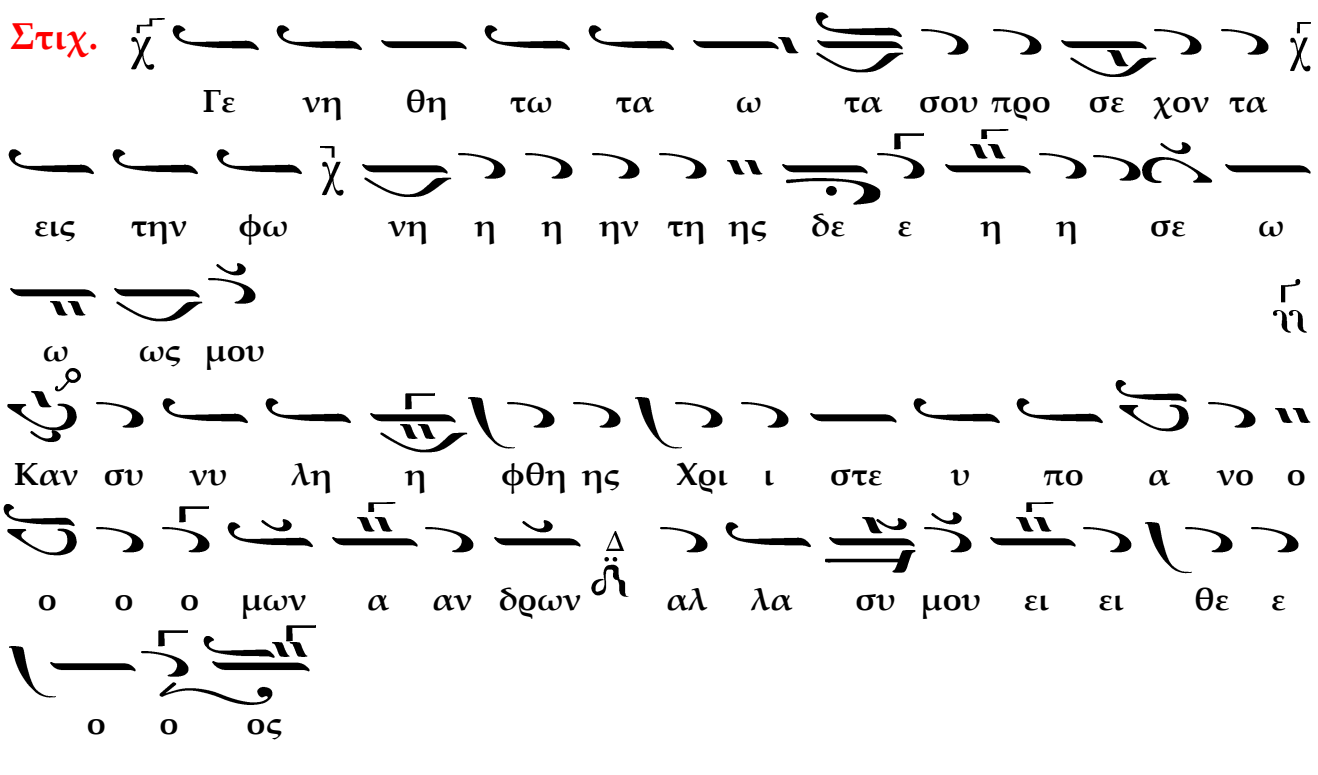


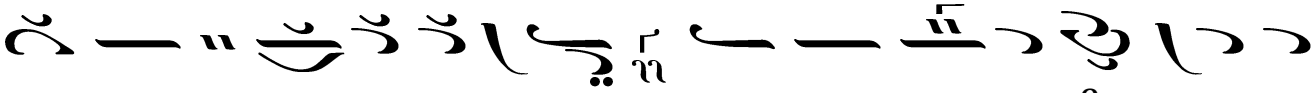


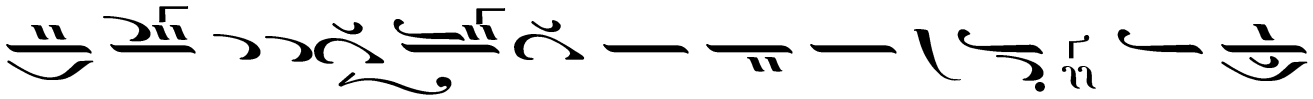



ι ω τω συν τρι ψα αν τι θα να α του το ο
κρα α α τος και φω τι ι σαν τι ι ι ι α αν θρω
πω ων το γε ε ε νος με τα των Α σω
μα α α α τω ων κραυ γα ζον τες δη μι ουρ γε
και Σω τη η ηρ η μω ων δο ο ο ξα α α σοι
Στιχ.
Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ω
ως ου ου αν τα α πο δω ως μοι
Σταυ ρον υ πε μει ει νας Σω τηρ και τα φη η η ην δι
η η μας θα να του δε ως Θε ε ος θα α να τον
ε ε νε ε ε ε κρω ω ω σας δι ο ο προ σκυ
υ νου ου ου μεν την τρι η με ρον σου Α α να
στα α σιν Κυ υ υ ρι ε ε δο ο ο ο ξα α α
σοι

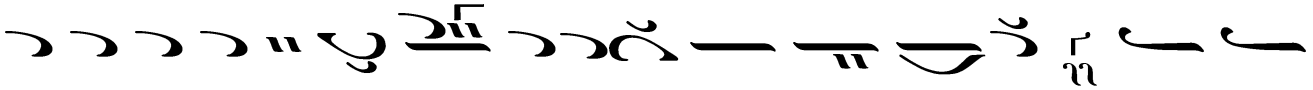
Στιχ. 
Εκ βα θε ων ε κρ κρα ξα σε Κυ ρι ε
Κυ ρι ε ει σα α α α κου ου σον τη ης φω νη
η ης μου
Α πο στο ο λοι ι δο ον την ε γερ σιν του δη η
μι ου ουρ γου ε θαυ μα α σαν βο ω ων τες
την αι νε σιν την α αγ γε λι ι κην α αυ τη η
δο ο ο ο ξα α της ε εκ κλη σι ι ι ας ου
τος ο πλου ου τος της βα σι ι λει ει ει ας ο πα θων
δι η η μας Κυ υ υ ρι ε ε δο ο ο ξα α α
σοι

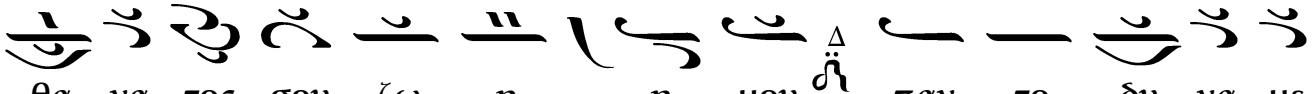
Στιχ. 
Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα
εις την φω νη η η ην τη ης δε ε η η σε ω
ω ως μου
Καν συ νυ λη η φθη ης Χρι ι στε υ πο α νο ο
ο ο ο μων α αν δρων αλ λα συ μου ει ει θε ε
ο ο ος

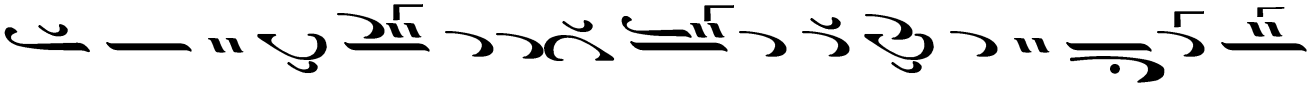

και ου ουκ αι σχυ νο μαι ε μα στι ι χθης το ον


νω το ον ου ουκ αρ νου ου ου μαι σταυ ρω


προ ση λω ω θης και ου ου κρυ υ υ πτω εις την ε


ε ε ε γε ερ σιν σου ου καυ χω ω ω μαι ο γαρ


θα να τος σου ζω η η μου παν το δυ να με

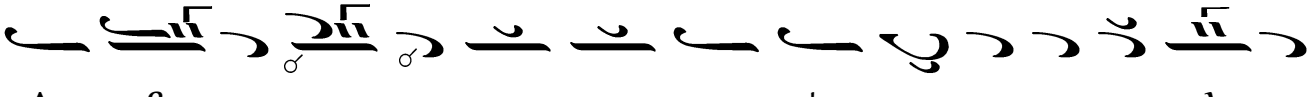

και φι ι λαν θρω ω πε Κυ υ υ ρι ε ε δο ο ο


ο ξα α α σοι

Στιχ. 
Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

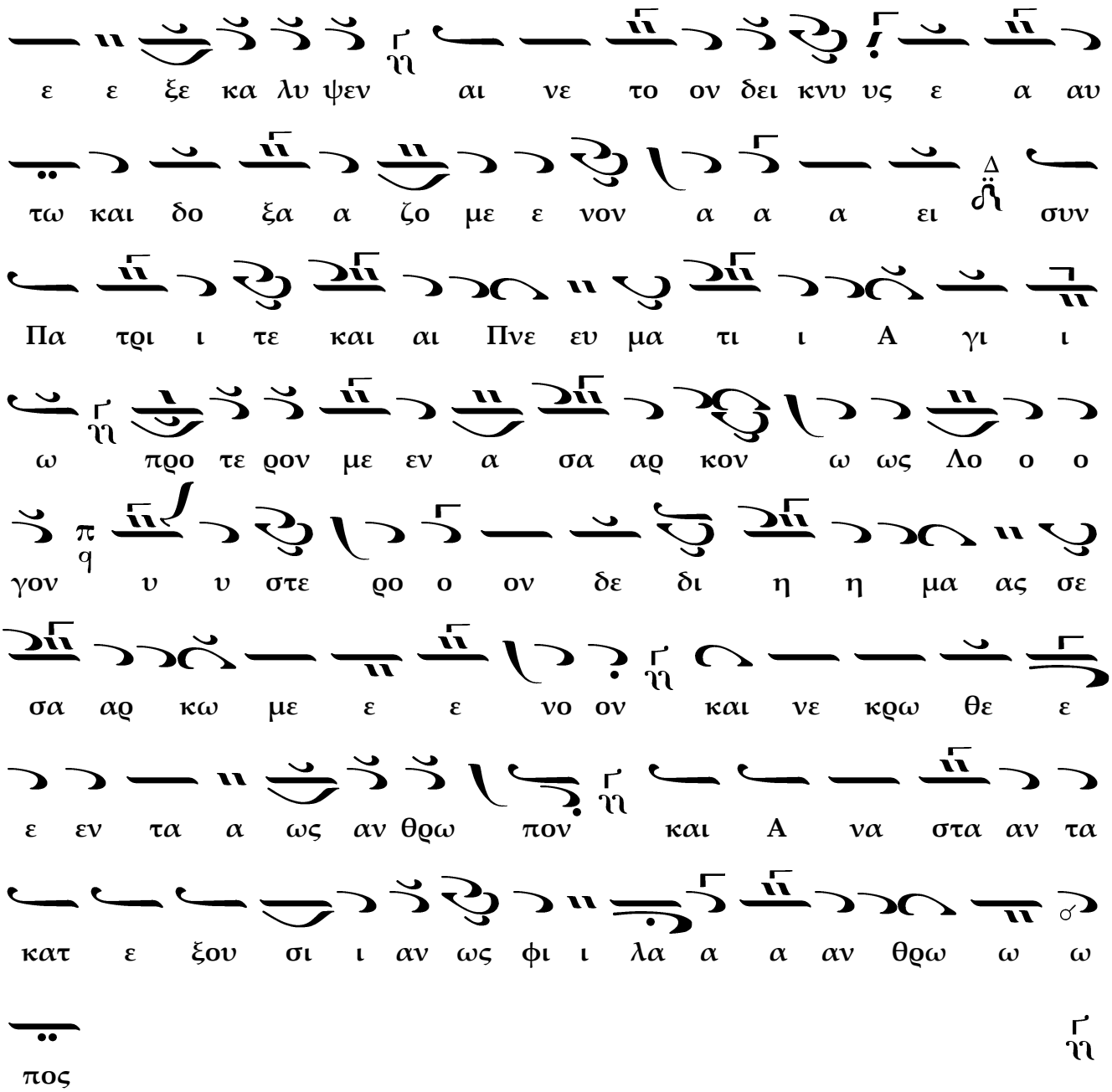

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

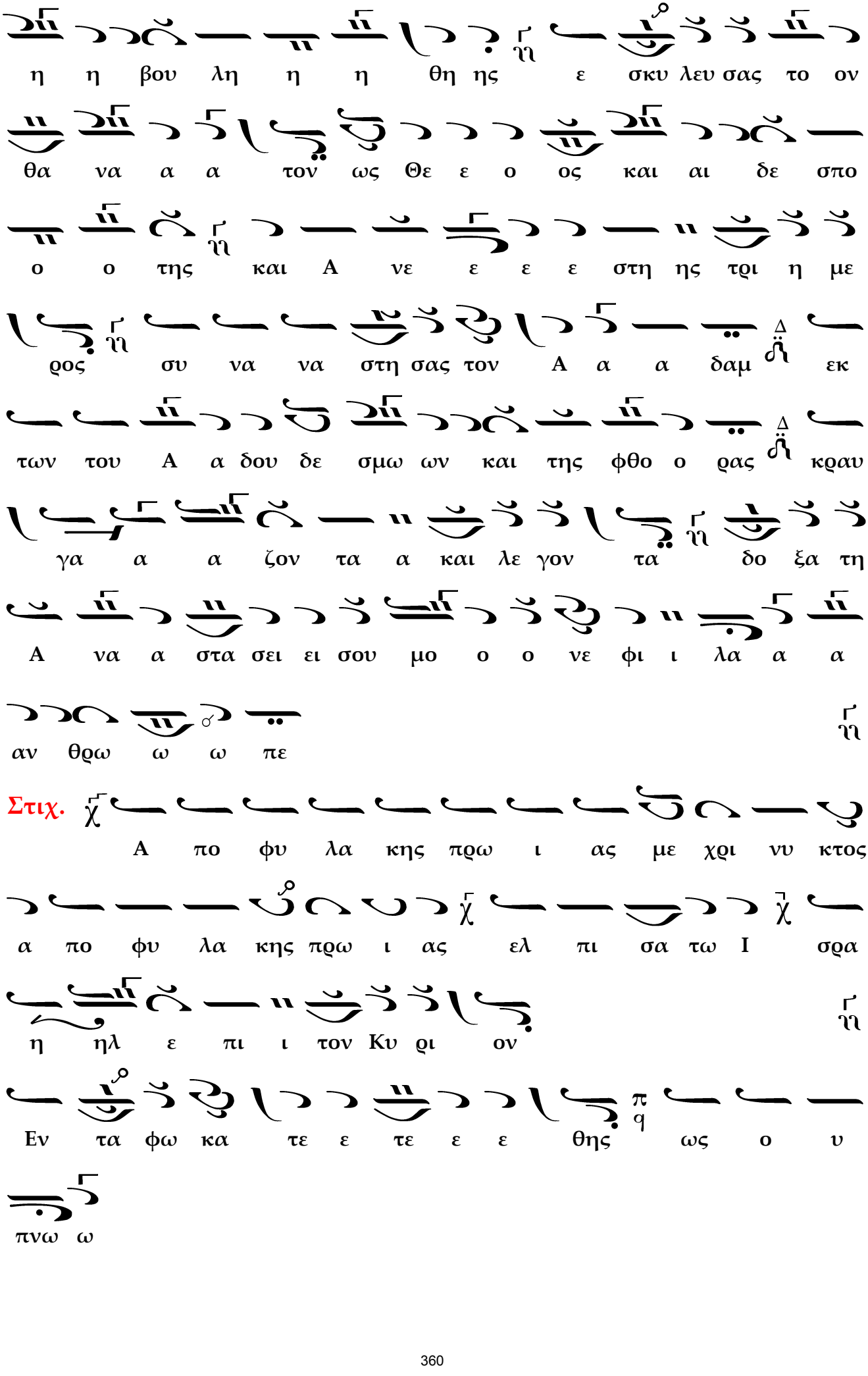

ρα σοι οι ο ι λα α σμο ο ος ε ε ε στι

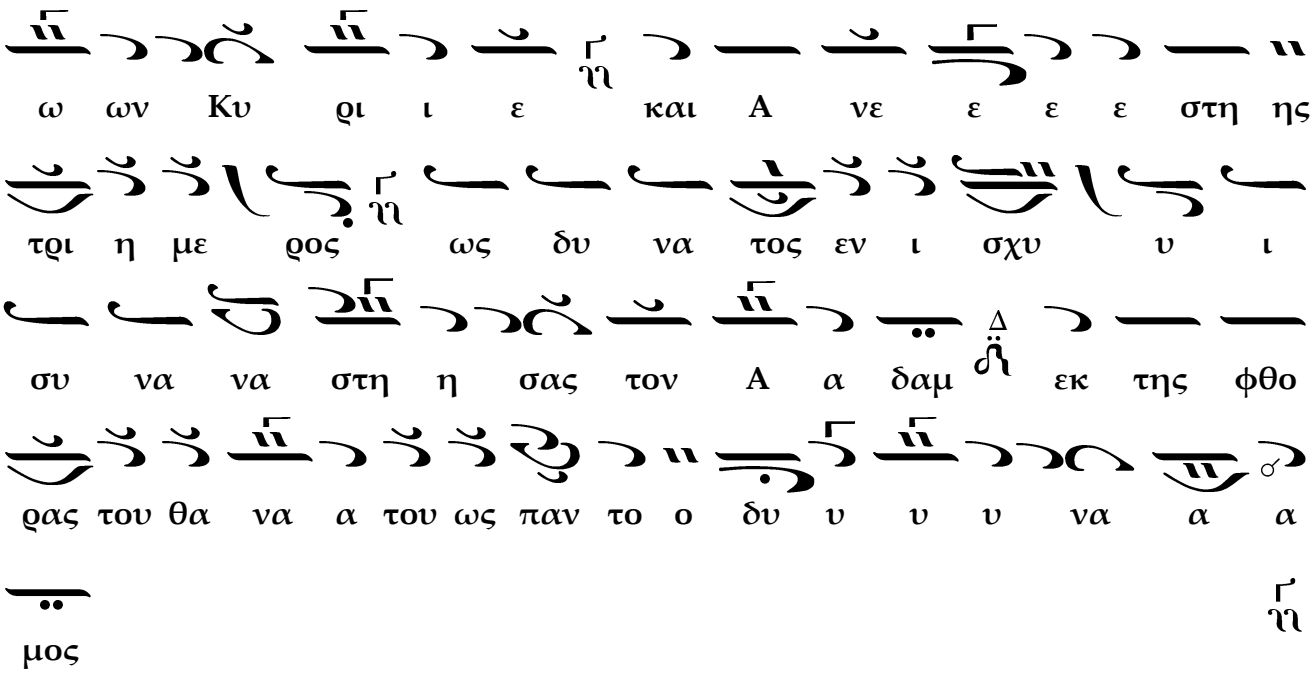

Δα βι ι τι ι κη ην προ φη τει α αν εκ πλη η


ρων Χρι ι ι στος με γα λει ει ο τη η τα εν

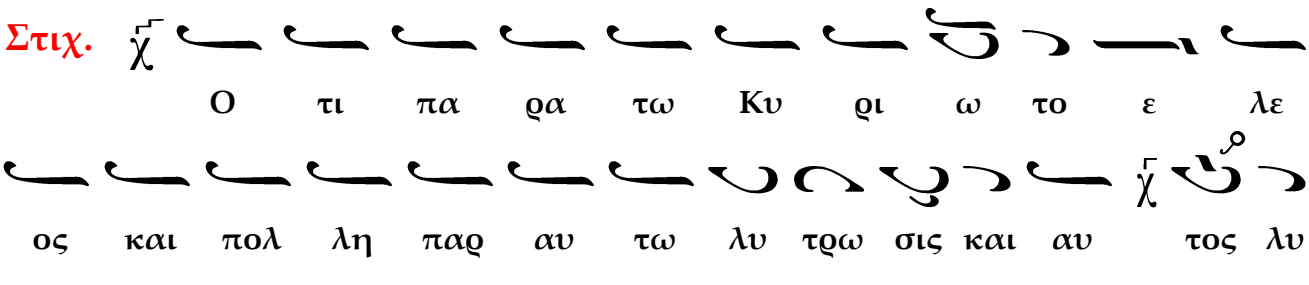

Σι ι ων την οι κει ει αν μα θη ται αι αι αις


ε ε ξε κα λυ ψεν αι νε το ον δει κνυ υς ε α αυ
τω και δο ξα α ζο με ε νον α α α ει συν
Πα τρι ι τε και αι Πνε ευ μα τι ι Α γι ι
ω προ τε ρον με εν α σα αρ κον ω ως Λο ο ο
γον υ υ στε ρο ο ον δε δι η η μα ας σε
σα αρ κω με ε ε νο ον και νε κρω θε ε
ε εν τα α ως αν θρω πον και Α να στα αν τα
κατ ε ξου σι ι αν ως φι ι λα α α αν θρω ω ω
πος
Στιχ.
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε
μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ
χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σε η ψυ χη η
μου ου ε πι ι τον Κυ ρι ον
Κα τη ηλ θες εν τω ω Α α α α δη Χρι στε ε ως

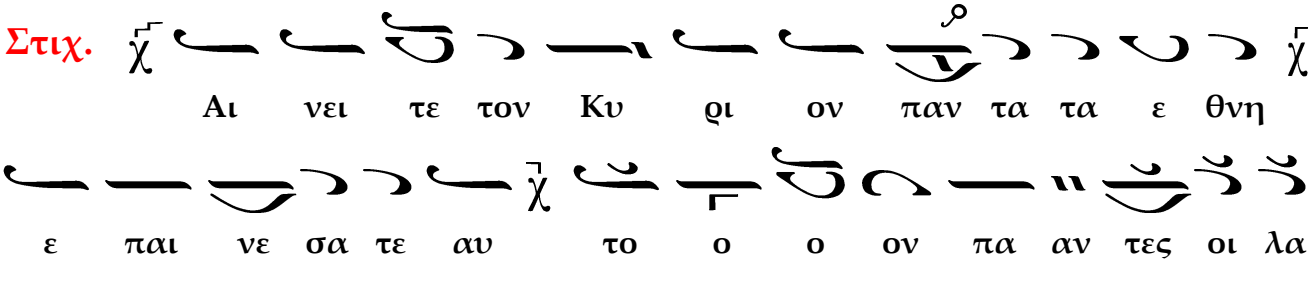

η η βου λη η η θη ης ε σκυ λευ σας το ον
θα να α α τον ως Θε ε ο ος και αι δε σπο
ο ο της και Α νε ε ε στη ης τρι η με
ρος συ να να στη σας τον Α α α δαμ εκ
των του Α α δου δε σμω ων και της φθο ο ρας κραυ
γα α α ζον τα α και λε γον τα δο ξα τη
Α να α στα σει ει σου μο ο ο νε φι ι λα α α
αν θρω ω ω πε
Στιχ. Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος
α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ι σρα
η ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον
Εν τα φω κα τε ε τε ε ε θης ως ο υ
πνω ω



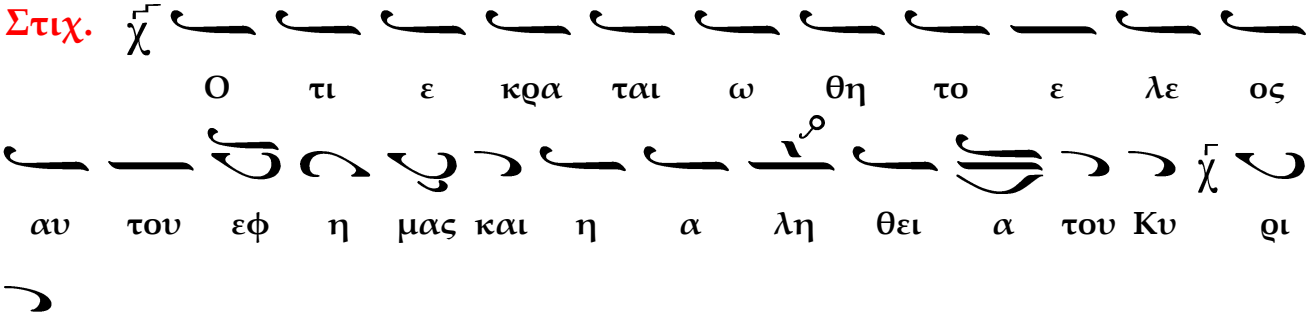
Στιχ.

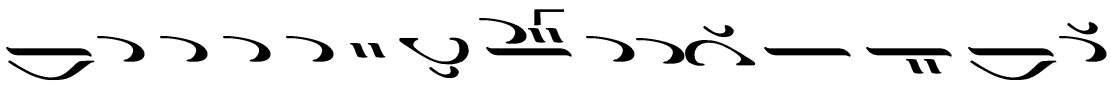


Στιχ.
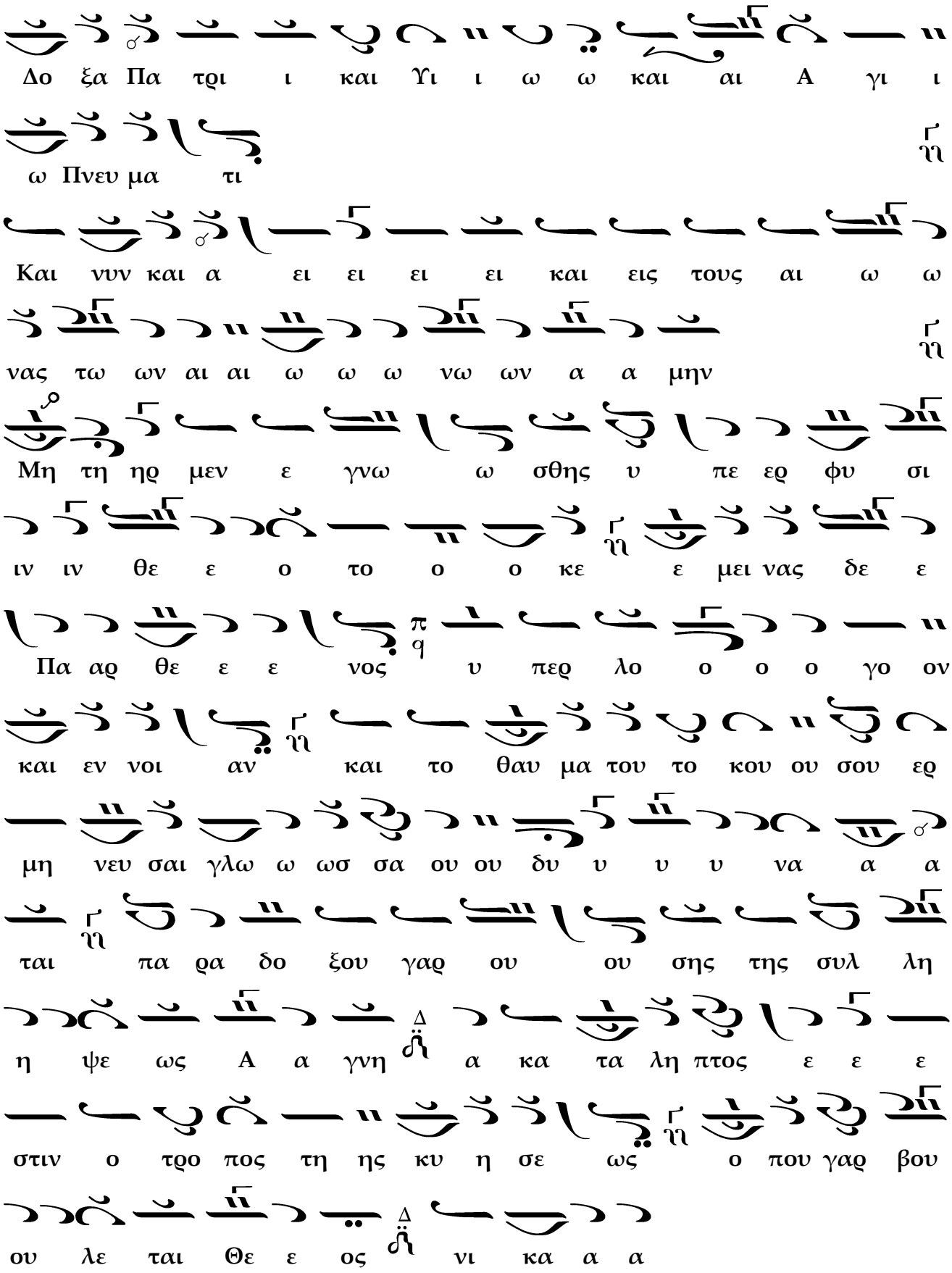


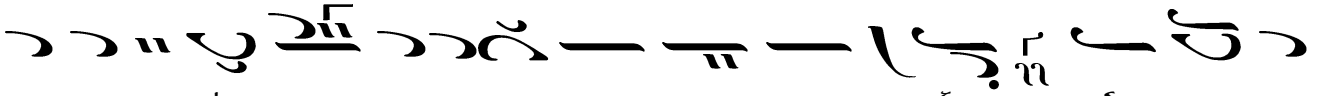
Στιχ.




με ε ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω να

Ἦχος Γα


Δο ξα Πα τρι ι και Υι ι ω ω και αι Α γι ι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει ει ει ει και εις τους αι ω ω
νας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α μην
Μη τη ηρ μεν ε γνω ω σθης υ πε ερ φυ σι
ιν ιν θε ε ο το ο ο κε ε μει νας δε ε
Πα αρ θε ε ε νος υ περ λο ο ο ο γο ον
και εν νοι αν και το θαυ μα του το κου ου σου ερ
μη νευ σαι γλω ω ωσ σα ου ου δυ υ υ υ να α α
ται πα ρα δο ξου γαρ ου ου σης της συλ λη
η ψε ως Α α γνη α κα τα λη πτος ε ε ε
στιν ο τρο πος τη ης κυ η σε ως ο που γαρ βου
ου λε ται Θε ε ος νι κα α α

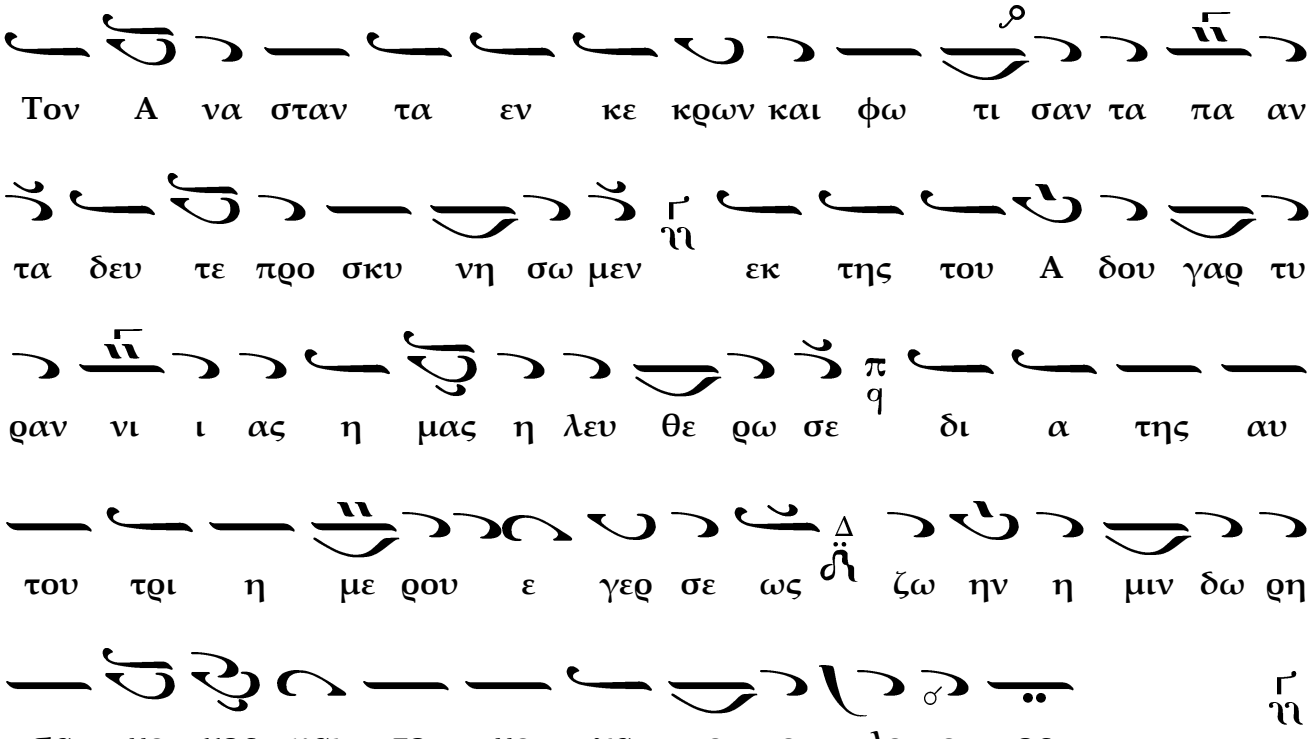


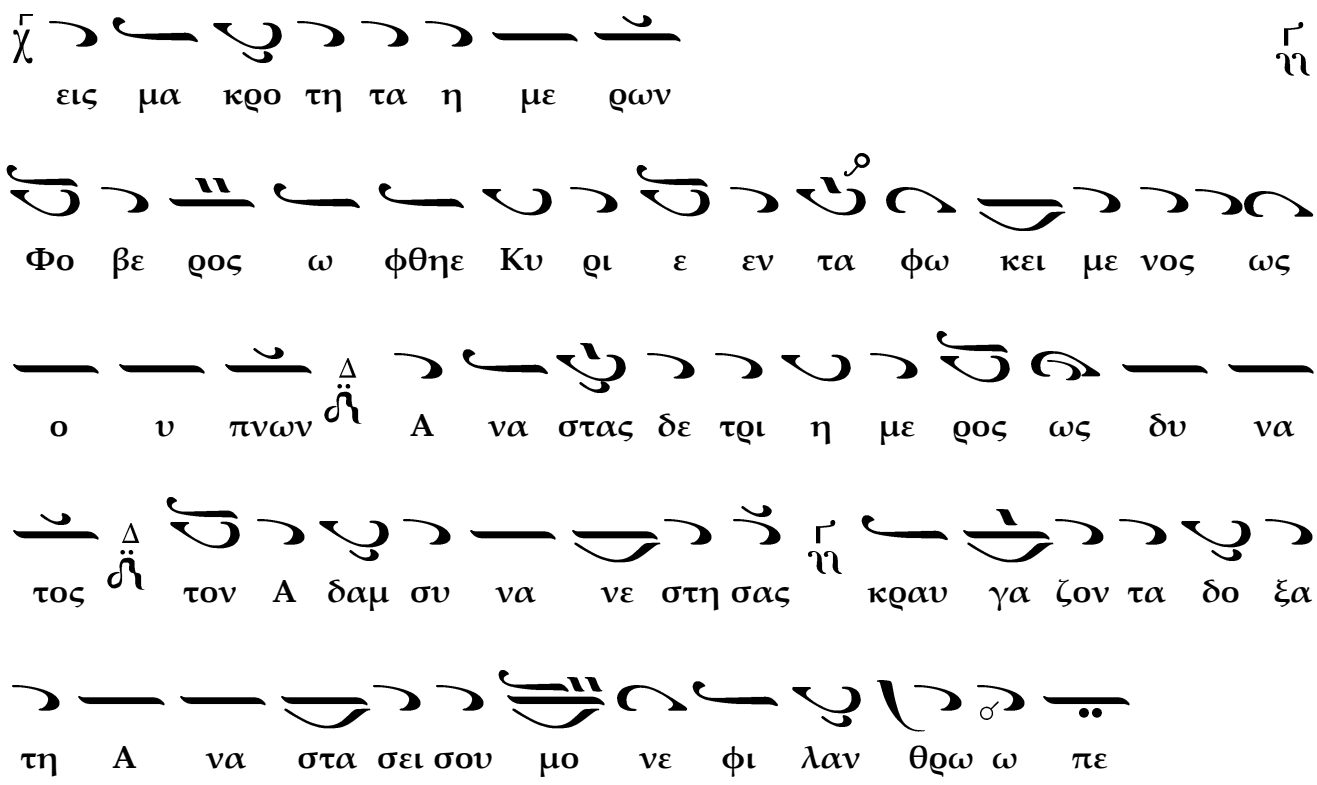
Εἰς τόν στίχον·

Στιχηρά· Ἦχος  Γα· 

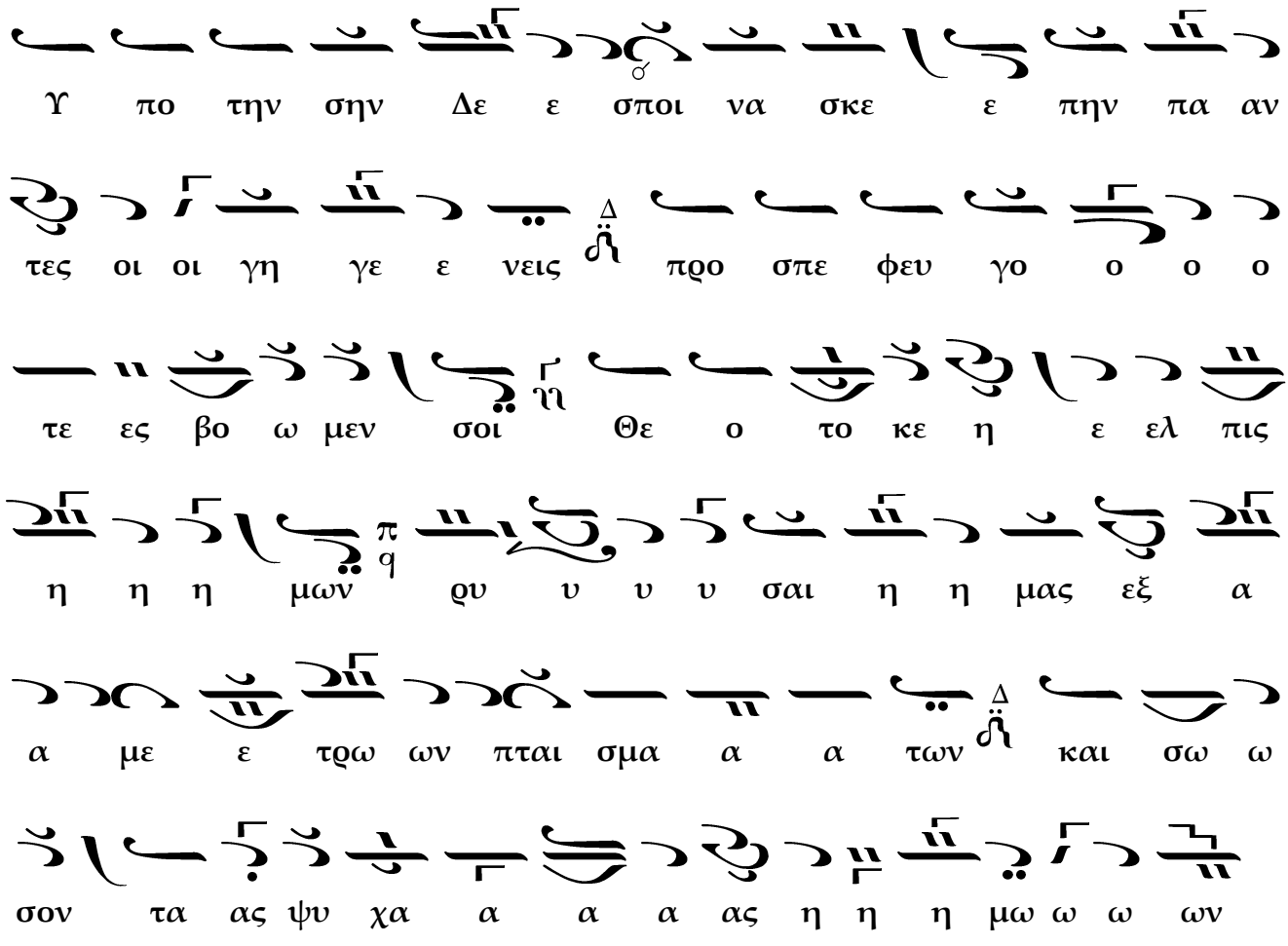


Στιχ. 

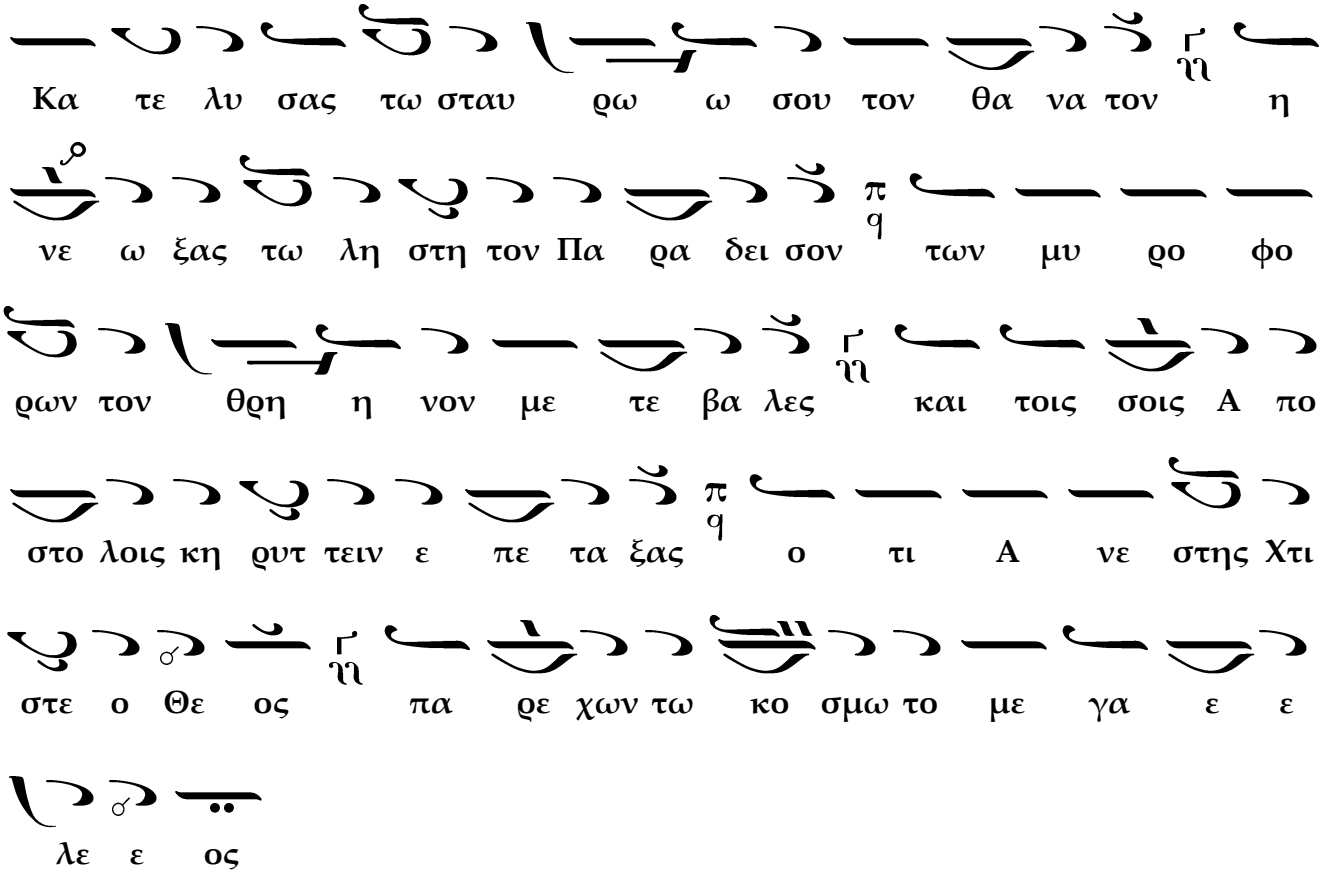

Τον Α να σταν τα εν κε κρων και φω τι σαν τα πα αν
τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν εκ της του Α δου γαρ τυ
ραν νι ι ας η μας η λευ θε ρω σε δι α της αυ
του τρι η με ρου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη
σα με νος και το με γα ε ε λε ε ος
Στιχ.
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η τις ου ου σα λευ θη σε ται
Υ πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον ε
σκυ λευ σας και τρι η με ρος Α να στας η μας συ να
νε στη σας δο ξα ζον τες την σην παν το δυ να μον
ε γερ σιν Κυ ρι ε φια λαν θρω ω πε
Στιχ.
Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι
ε



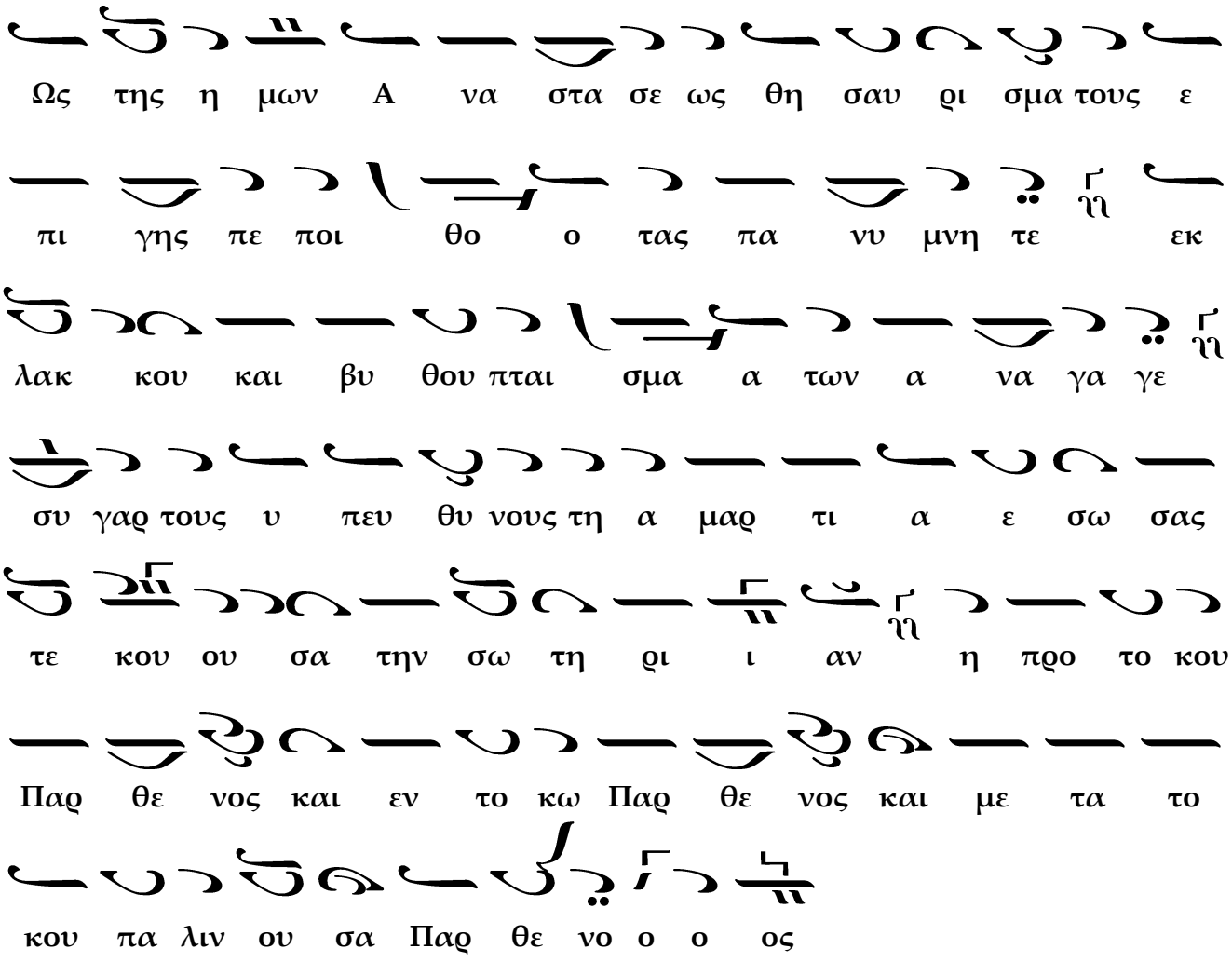
Δόξα· Καί νῦν· Ἦχος Γα θεοτοκίον·



Ἀπολυτίκιον· Ἦχος δ Γα · χ

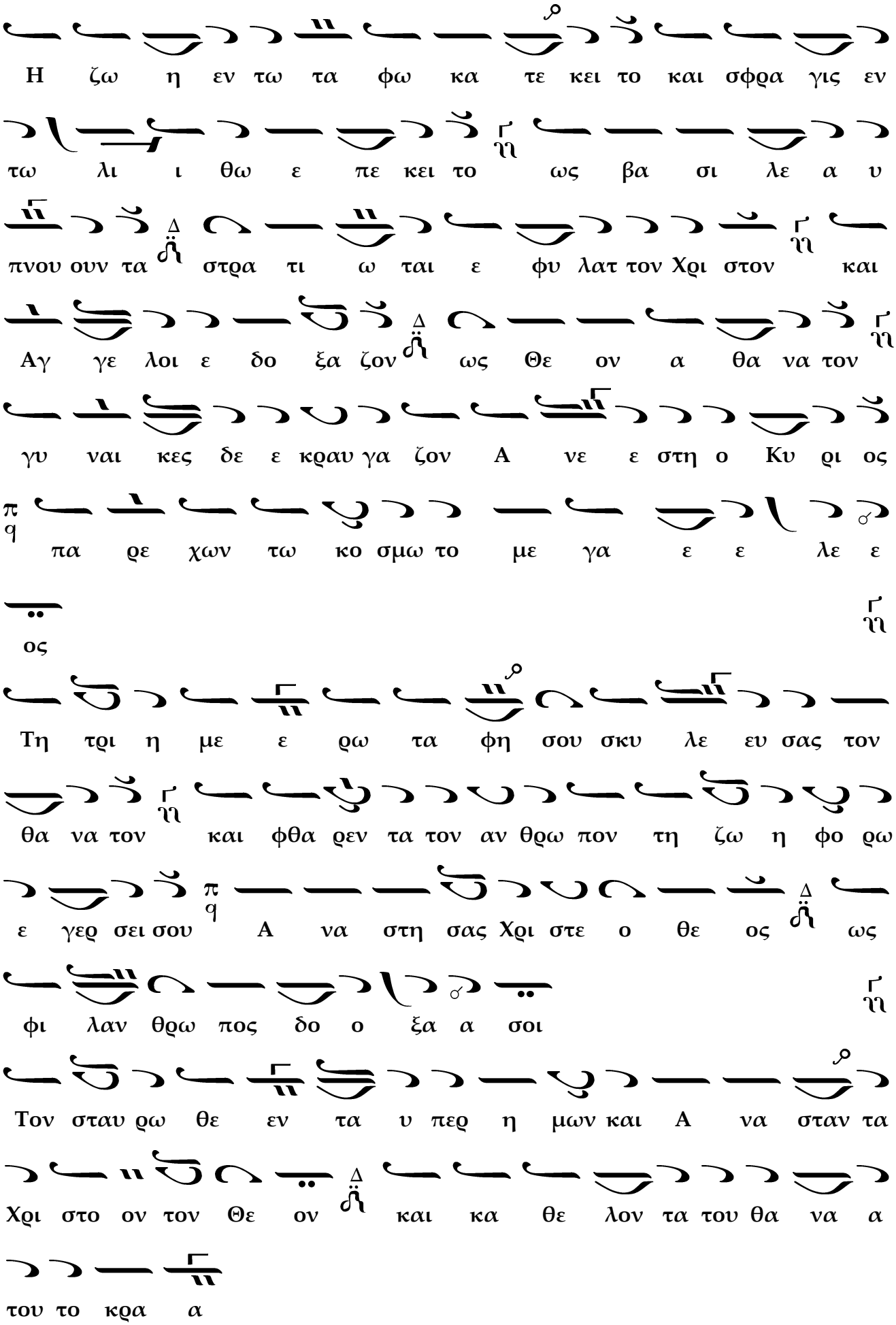


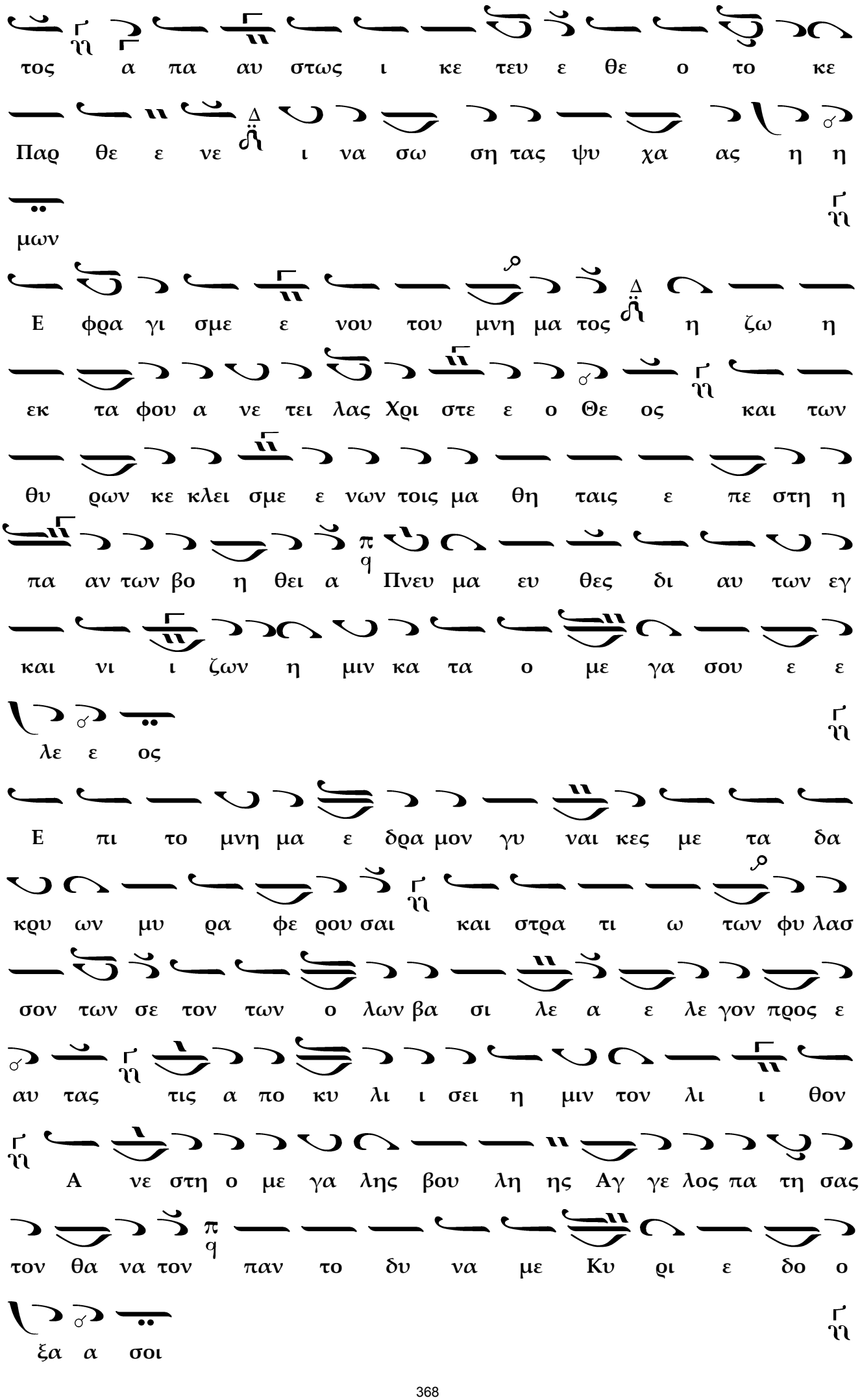
Θεοτοκίον· Ἦχος δ Γα

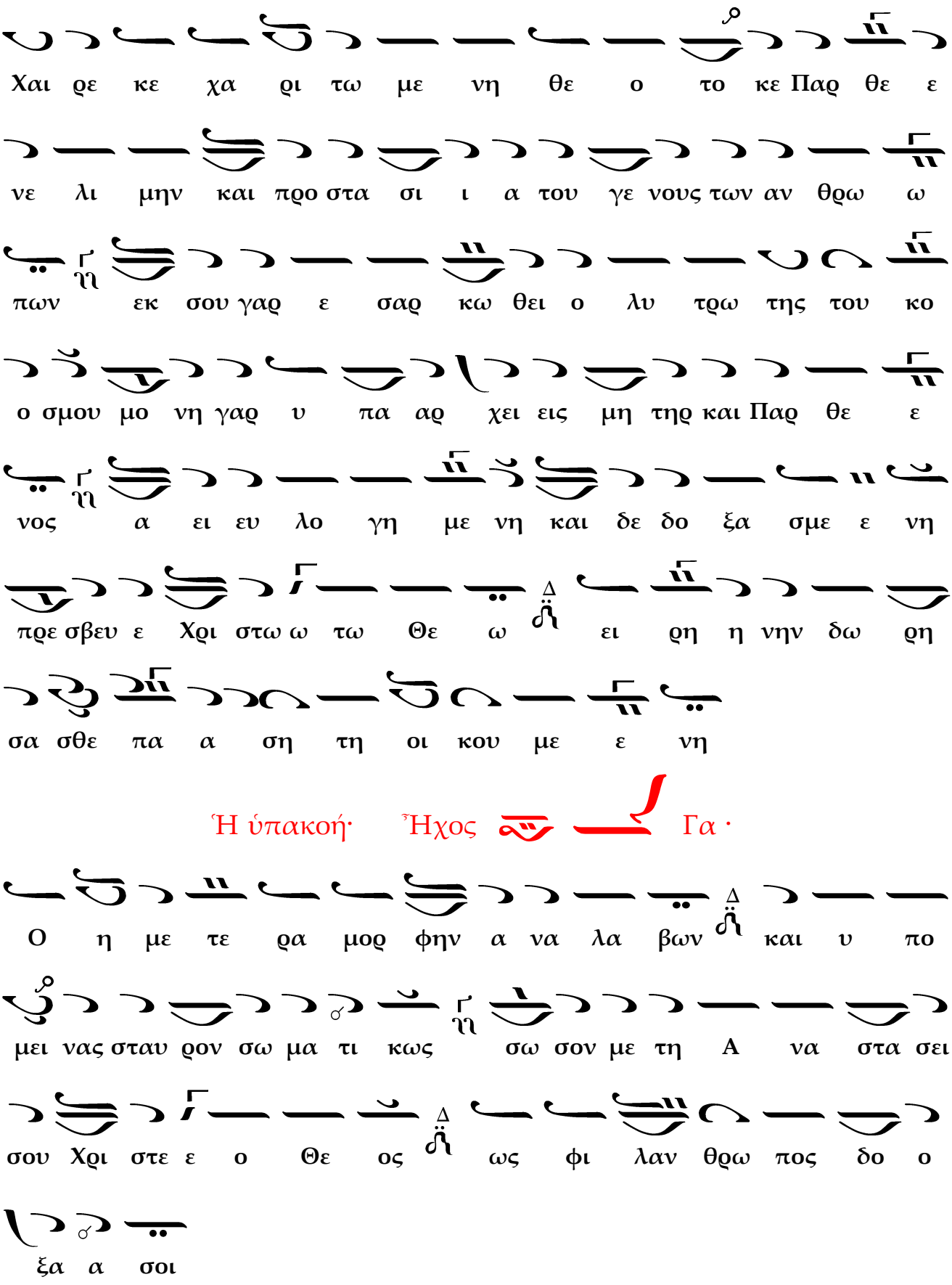


Είς τόν ὄρθρον· Καθίσματα.

Ἦχος Γα · Μετά τήν Α' στιχολογίαν·

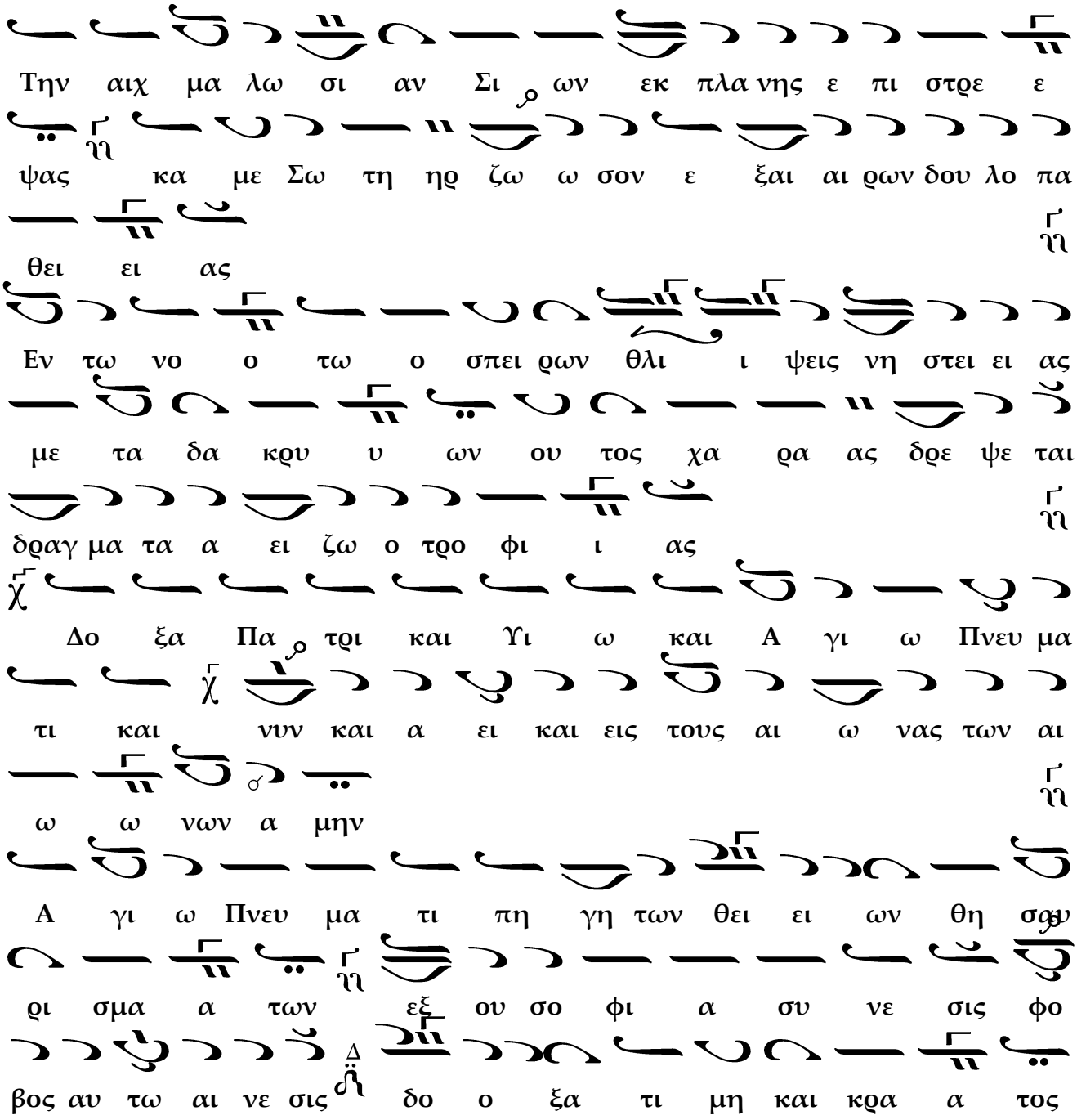



τος α πα αυ στως ι κε τευ ε θε ο το κε
Παρ θε ε νε ι να σω ση τας ψυ χα ας η η
μων
Ε φρα γι σμε ε νου του μνη μα τος η ζω η
εκ τα φου α νε τει λας Χρι στε ε ο Θε ος και των
θυ ρων κε κλει σμε ε νων τοις μα θη ταις ε πε στη η
πα αν των βο η θει α Πνευ μα ευ θες δι αυ των εγ
και νι ι ζων η μιν κα τα ο με γα σου ε ε
λε ε ος
Ε πι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι κες με τα δα
κρυ ων μυ ρα φε ρου σαι και στρα τι ω των φυ λασ
σον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λε γον προς ε
αυ τας τις α πο κυ λι ι σει η μιν τον λι ι θον
Α νε στη ο με γα λης βου λη ης Αγ γε λος πα τη σας
τον θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο
ξα α σοι

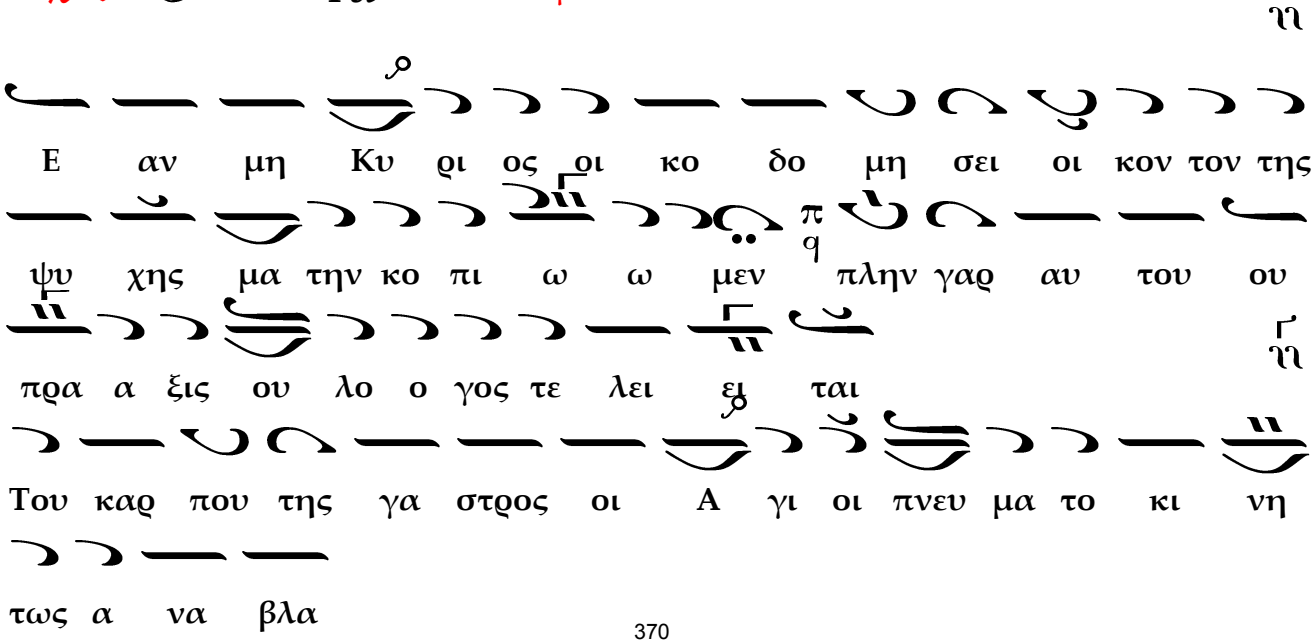


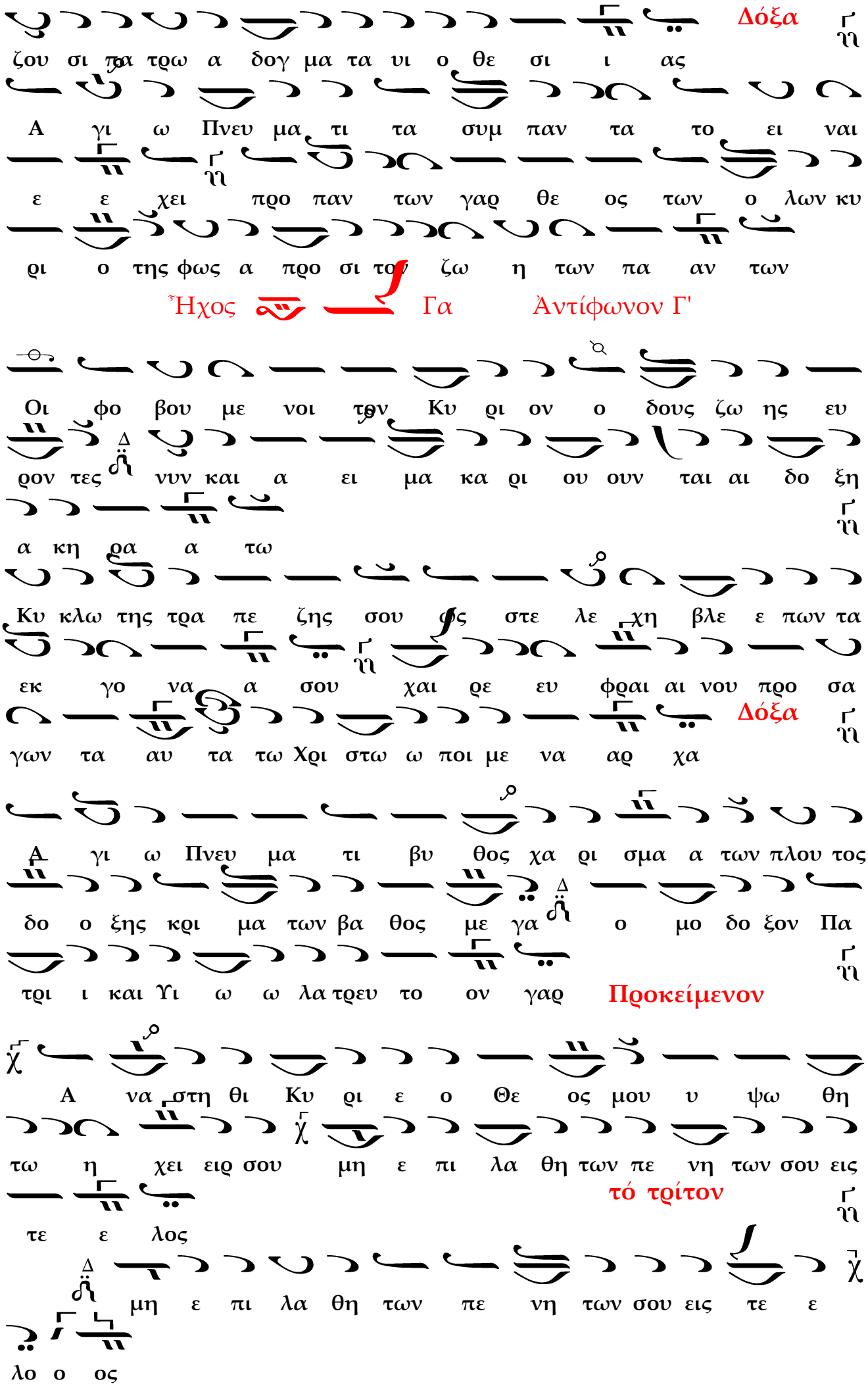
Ἡ ὑπακοή· Ἦχος Γα·

Οἱ ἀναβαθμοί· Ἦχος  Γα Ἀντίφωνον Α'.



Ἦχος  Γα Ἀντίφωνον Β'

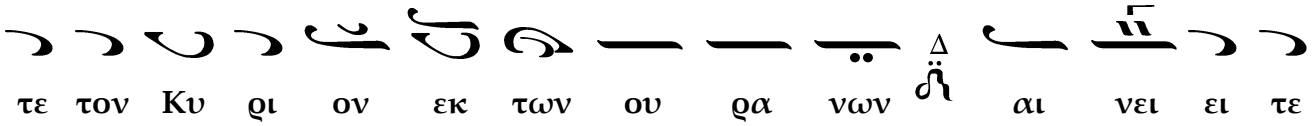


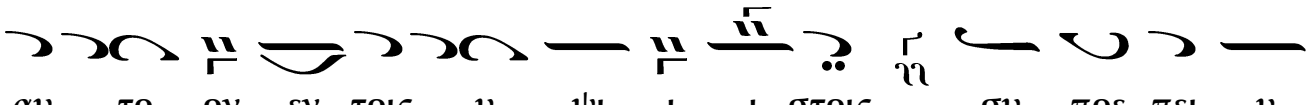

Δόξα
ζου σι πα τρω α δογ μα τα υι ο θε σι ι ας
Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι
ε ε χει προ παν των γαρ θε ος των ο λων κυ
ρι ο της φως α προ σι τοῦ ζω η των πα αν των
Ἦχος Γα Ἀντίφωνον Γ'
Οι φο βου με νοι τὸν Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ
ρον τες νυν και α ει μα κα ρι ου ουν ται αι δο ξη
α κη ρα α τω
Κυ κλω της τρα πε ζης σου ὡς στε λε χη βλε ε πων τα
εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα
γων τα αυ τα τω Χρι στω ω ποι με να αρ χα
Δόξα
Α γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σμα α των πλου τος
δο ο ξης κρι μα των βα θος με γα ο μο δο ξον Πα
τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γαρ
Προκείμενον
Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη
τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τό τρίτον
τε ε λος
μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις τε ε
λο ο ος

Εἰς τοῦς αἴνους· Πέτρου λαμπαδαρίου·

Ἦχος πλ. Γα.



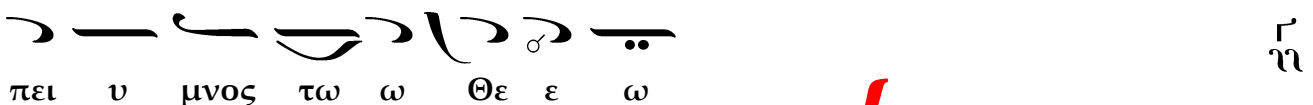






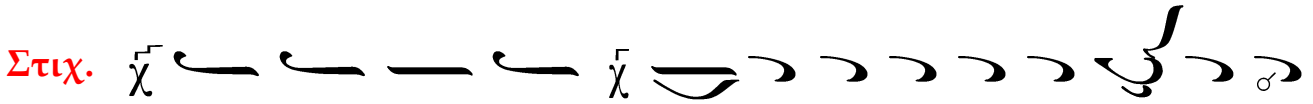




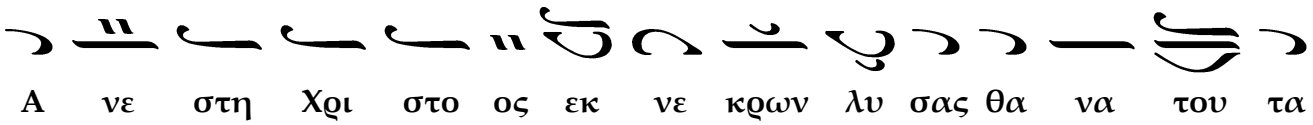


Στιχηρά. Ἦχος πλ. Γα

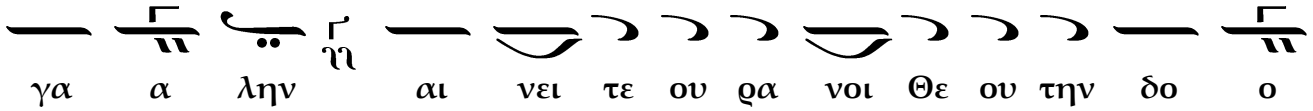
Στιχ.



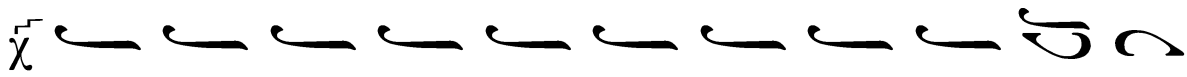










Στιχ. 

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις



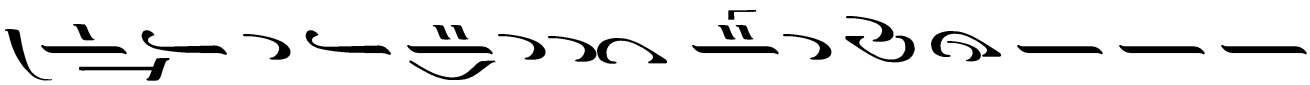
αυ του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της



δυ να με ως αυ του



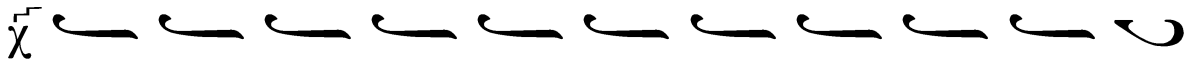
Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ



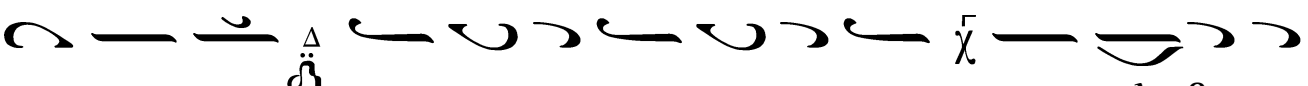
νη η σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν



τον μο νον α να μα αρ τη η τον

Στιχ. 

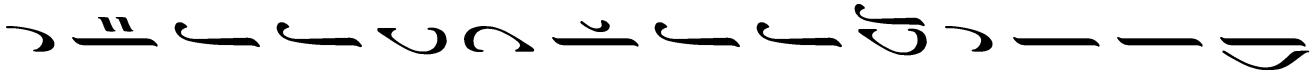
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει



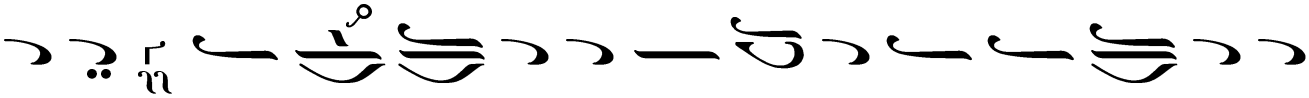
αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της



με γα λω συ νης αυ του



Χρι στου την Α να στα σιν προ σκυ νουν τες ου παυ ο



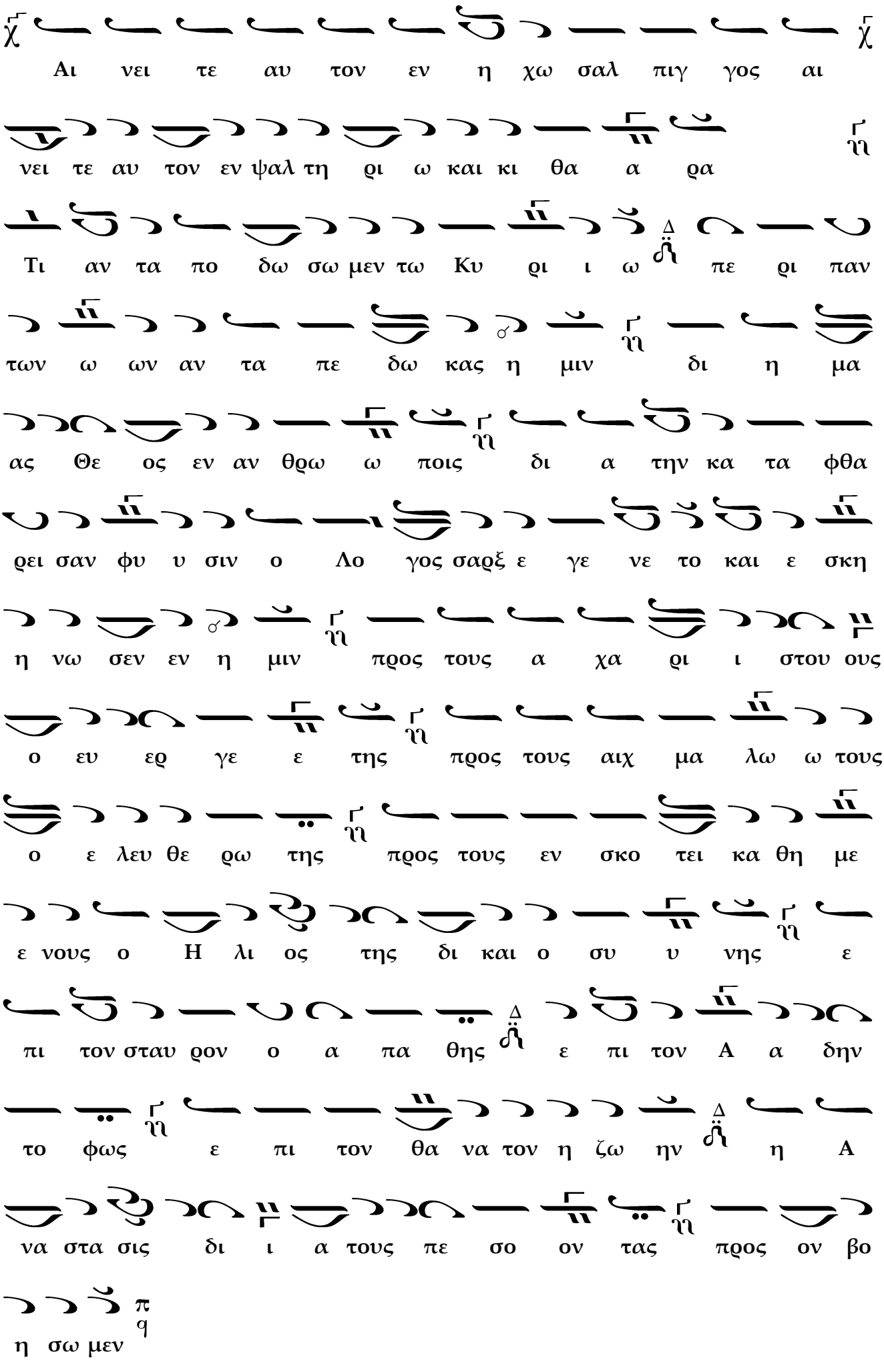
με θα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι



ων η μων Α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει



ξας την Α να στα α σιν


Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα
Τι αν τα πο δω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε ρι παν
των ω ων αν τα πε δω κας η μιν δι η μα
ας Θε ος εν αν θρω ω ποις δι α την κα τα φθα
ρει σαν φυ υ σιν ο Λο γος σαρξ ε γε νε το και ε σκη
η νω σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ι στου ους
ο ευ ερ γε ε της προς τους αιχ μα λω ω τους
ο ε λευ θε ρω της προς τους εν σκο τει κα θη με
ε νους ο Η λι ος της δι και ο συ υ νης ε
πι τον σταυ ρον ο α πα θης ε πι τον Α α δην
το φως ε πι τον θα να τον η ζω ην η Α
να στα σις δι ι α τους πε σο ον τας προς ον βο
η σω μεν


ο Θε ο ος η μων δο ξα α σοι

Στιχ.


Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο

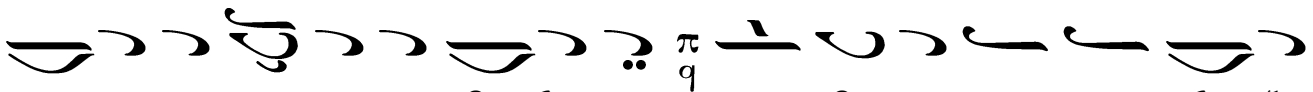

ρω αι νει τε αυ το ον εν χορ δαι αις και ορ γα α


νω


Πυ λας Α α δου συ νε ε τρι ψας Κυ ρι ε και θα


να του το κρα τος κα τηρ γη σας τη κρα ται α δυ


να μει σου και συ νη γει ρας νε κρους τους απ αι

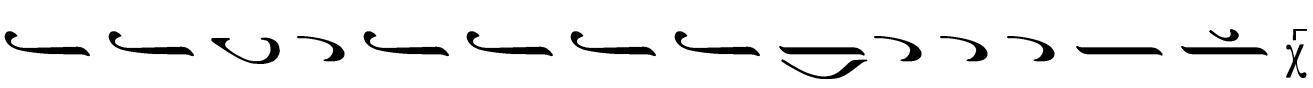

ω νος εν σκο τει κα θευ δον τας τη θει α και εν δο ξω

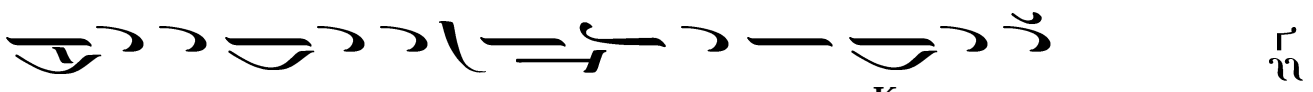

Α να στα σει σου ως βα σι λε ευς του παν τος και


Θε ο ος παν το δυ να α μος

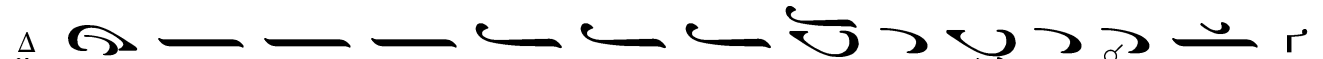
Στιχ.


Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

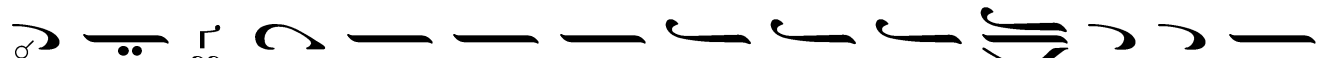

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου


πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον


Δευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι ω


και ευ φραν θω μεν εν τη Α να στα σει αυ του


ο τι συ νη γει ρας νε κρουυς εκ των του Α δου α λυ των


δε σμων και ε δω ρη σα το τω κο σμω ως Θε


ος ζω ην αι ω νι ον και το με γα ε ε λε ε


ος

Στιχ. 
Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ

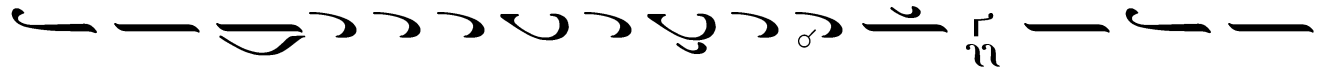

ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

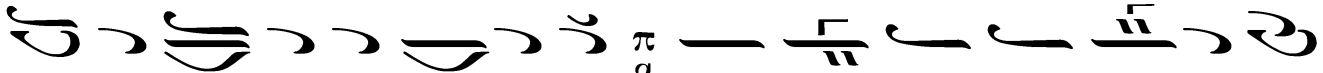

τε ε λος

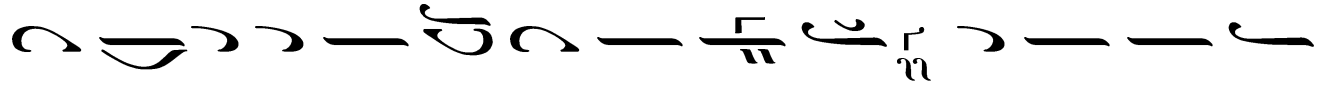

Ε ξα στρα πτων Αγ γε λος εν τω λι θω ε κα θη το


του ζω ο δο χου μνη μα τος και γυ ναι ξι μυ ρο

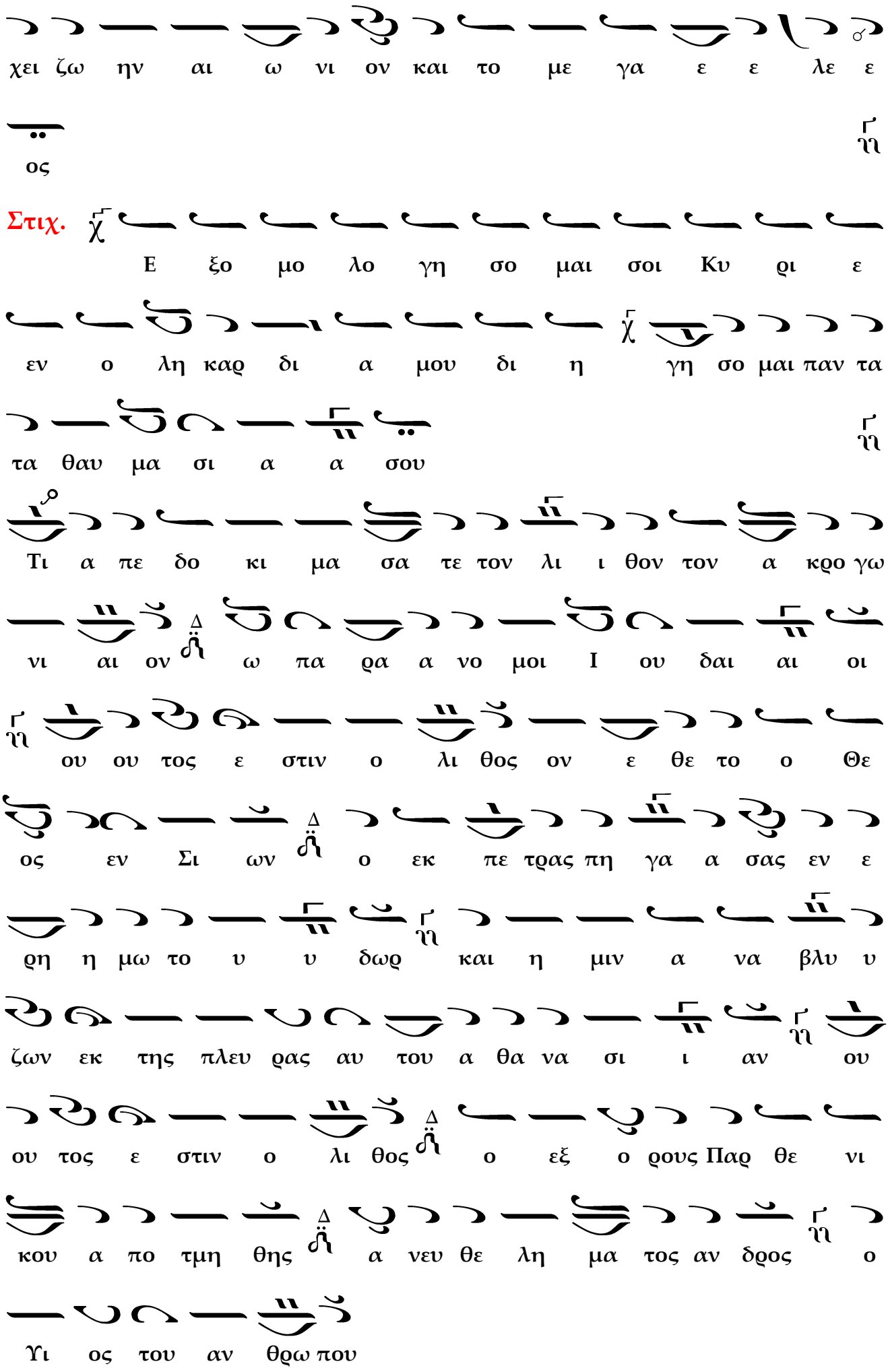

φο ο ροις ευ ηγ γε λι ι ζε το λε ε γων Α νε


στη ο Κυ ρι ος κα θως προ ει πεν η μιν α παγ γει


λα τε τοις μα θη ταις αυ του ο ο τι προ α α γει


υ μα ας εις την Γα λι λαι αι αν τω δε κο σμω


πα ρε ε


χει ζω ην αι ω νι ον και το με γα ε ε λε ε
ος
Στιχ.
Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε
εν ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα
τα θαυ μα σι α α σου
Τι α πε δο κι μα σα τε τον λι ι θον τον α κρο γω
νι αι ον ω πα ρα α νο μοι Ι ου δαι αι οι
ου ου τος ε στιν ο λι θος ον ε θε το ο Θε
ος εν Σι ων ο εκ πε τρας πη γα α σας εν ε
ρη η μω το υ υ δωρ και η μιν α να βλυ υ
ζων εκ της πλευ ρας αυ του α θα να σι ι αν ου
ου τος ε στιν ο λι θος ο εξ ο ρους Παρ θε νι
κου α πο τμη θης α νευ θε λη μα τος αν δρος ο
Υι ος του αν θρω που

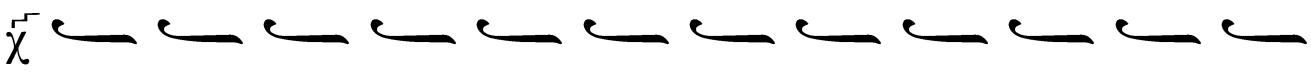








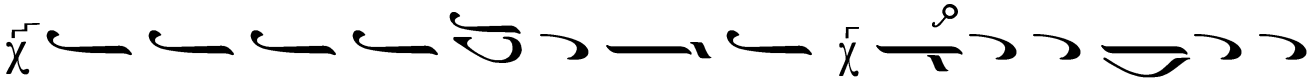
Οἱ μακαρισμοί· Ἦχος  Γα .

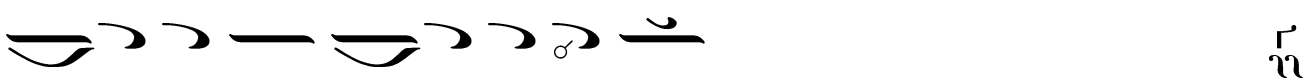


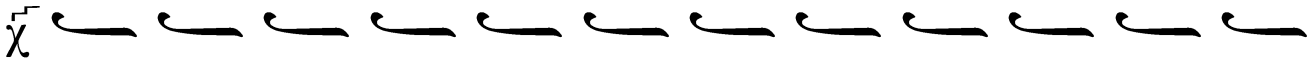





















λε η θη σον ται

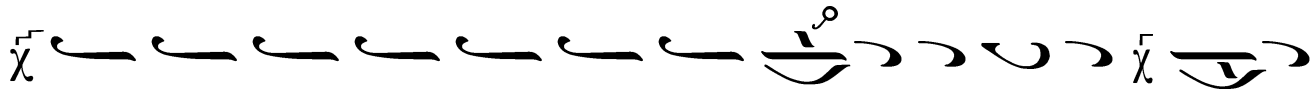

Ω ραι ος ην και κα λος εις βρω ω σιν ο ε με θα


να τω σας καρ πος Χρι στος ε στι το ξυ λον της ζω


ης εξ ου φα γων ου θνη η σκω αλ λα βο ω συν

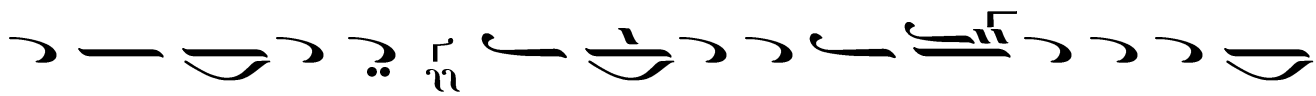

τω λη στη η μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα

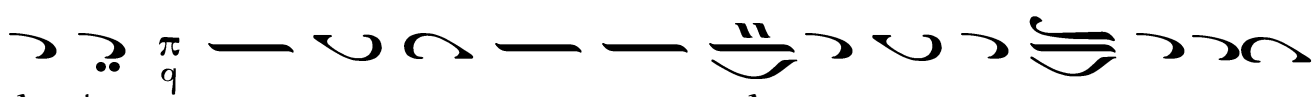

σι λει ει α α σου

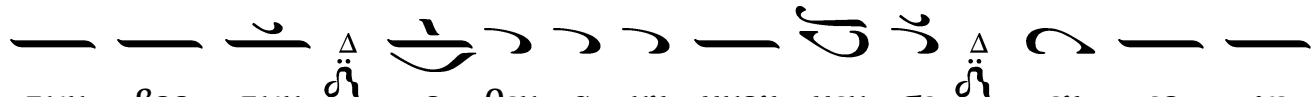

Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α ο τι


αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται

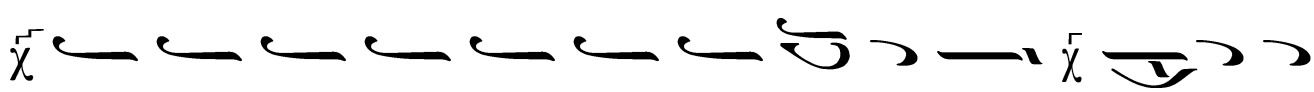

Εν τω σταυ ρω υ ψω θεις οι κτι ιρ μων του Α δαμ


το χει ρο γρα φον της πα λαι α μαρ τι ι ας ε ξη

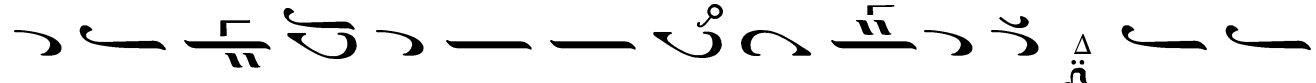

λει ψας και ε σω σας εκ πλα νης α παν το γε νος

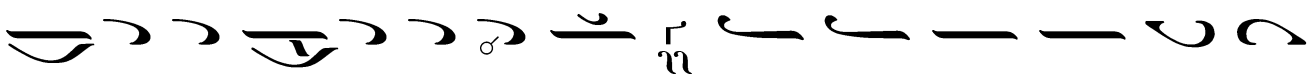

των βρο των ο θεν α νυ μνου μεν σε ευ ερ γε


τα Κυ υ ρι ι ε

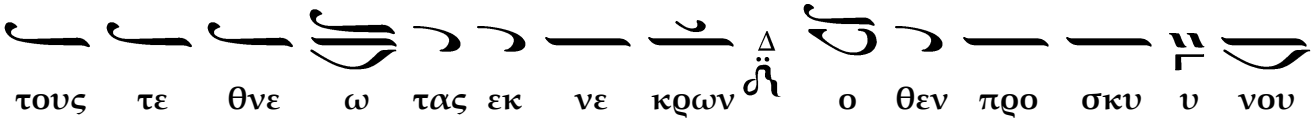

Μα κα ρι οι οι ευ ρη νο ποι οι ο τι αυ


τοι Υι οι Θε ου κλη θη σον ται

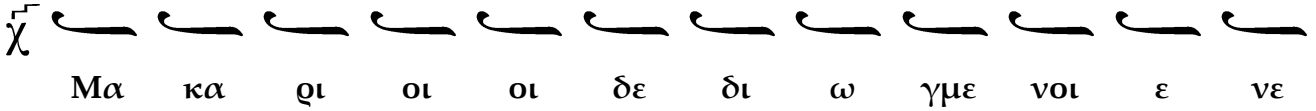

Προ ση η λω σας εν σταυ ρω οι κτι ιρ μον τας η


μων α μαρ τι ι ας Χρι στε και δι α του σου θα

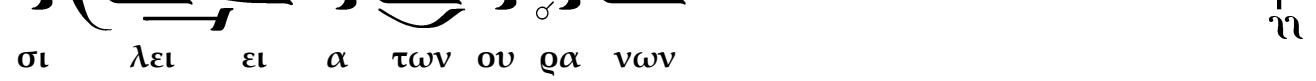

να α του τον θα να υον ε νε κρω σας ε γει ει ρας

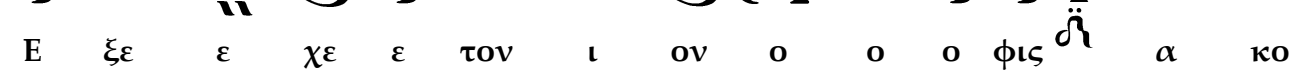

τους τε θνε ω τας εκ νε κρων ο θεν προ σκυ υ νου

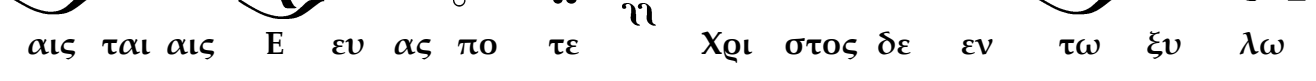

μεν σου την σε πτη Α να α στα α σιν

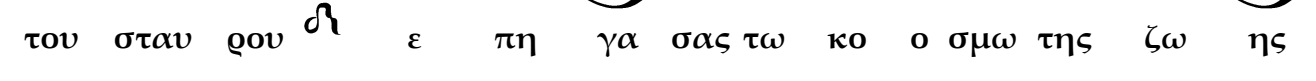

Μα κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε

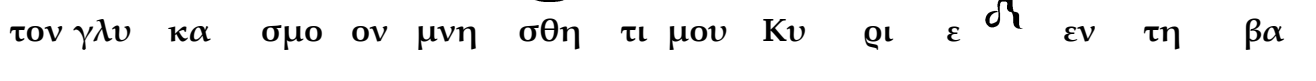

κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η βα


σι λει ει α των ου ρα νων

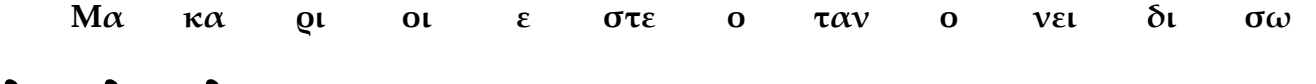

Ε ξε ε χε ε τον ι ον ο ο ο φις α κο


αις ται αις Ε ευ ας πο τε Χρι στος δε εν τω ξυ λω

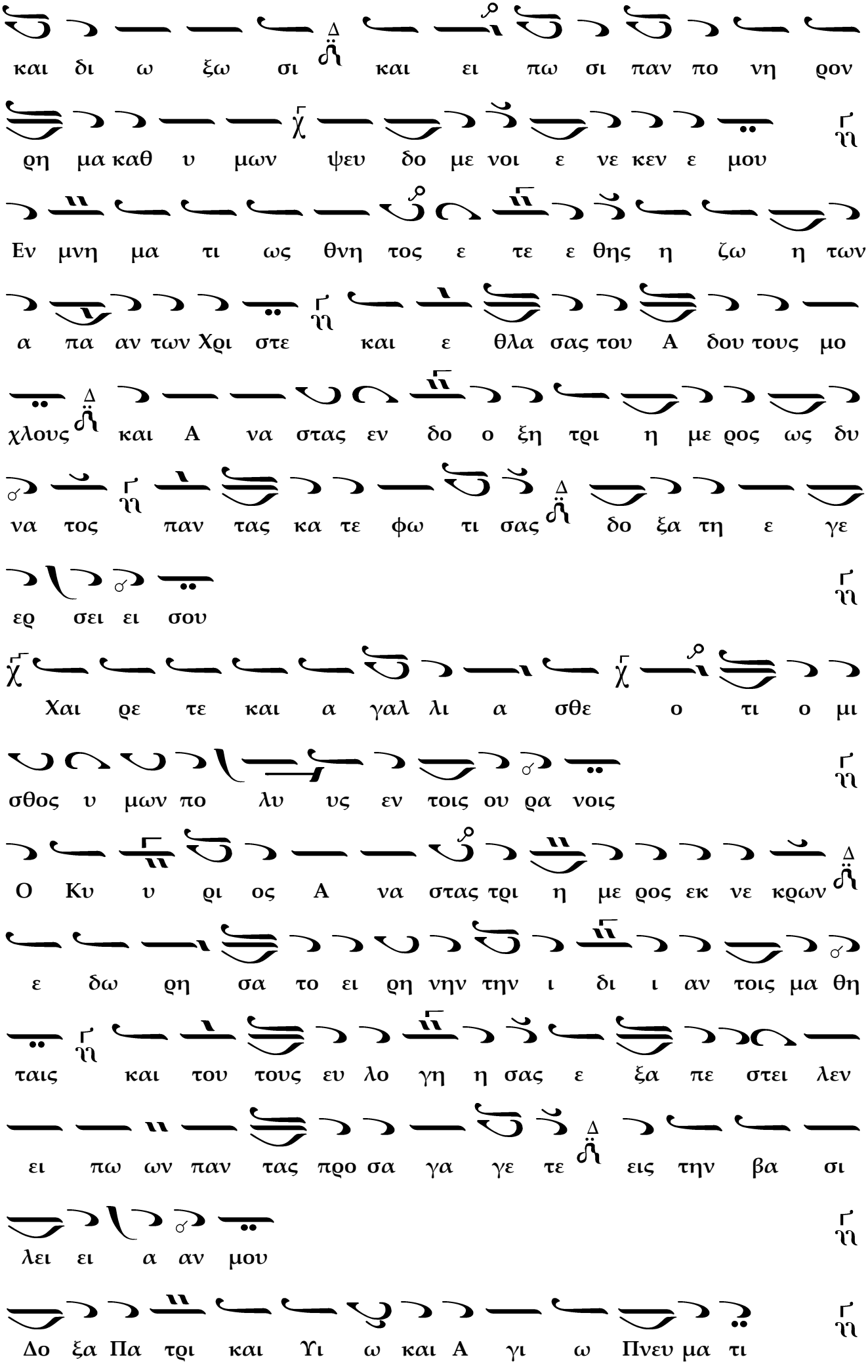

του σταυ ρου ε πη γα σας τω κο ο σμω της ζω ης

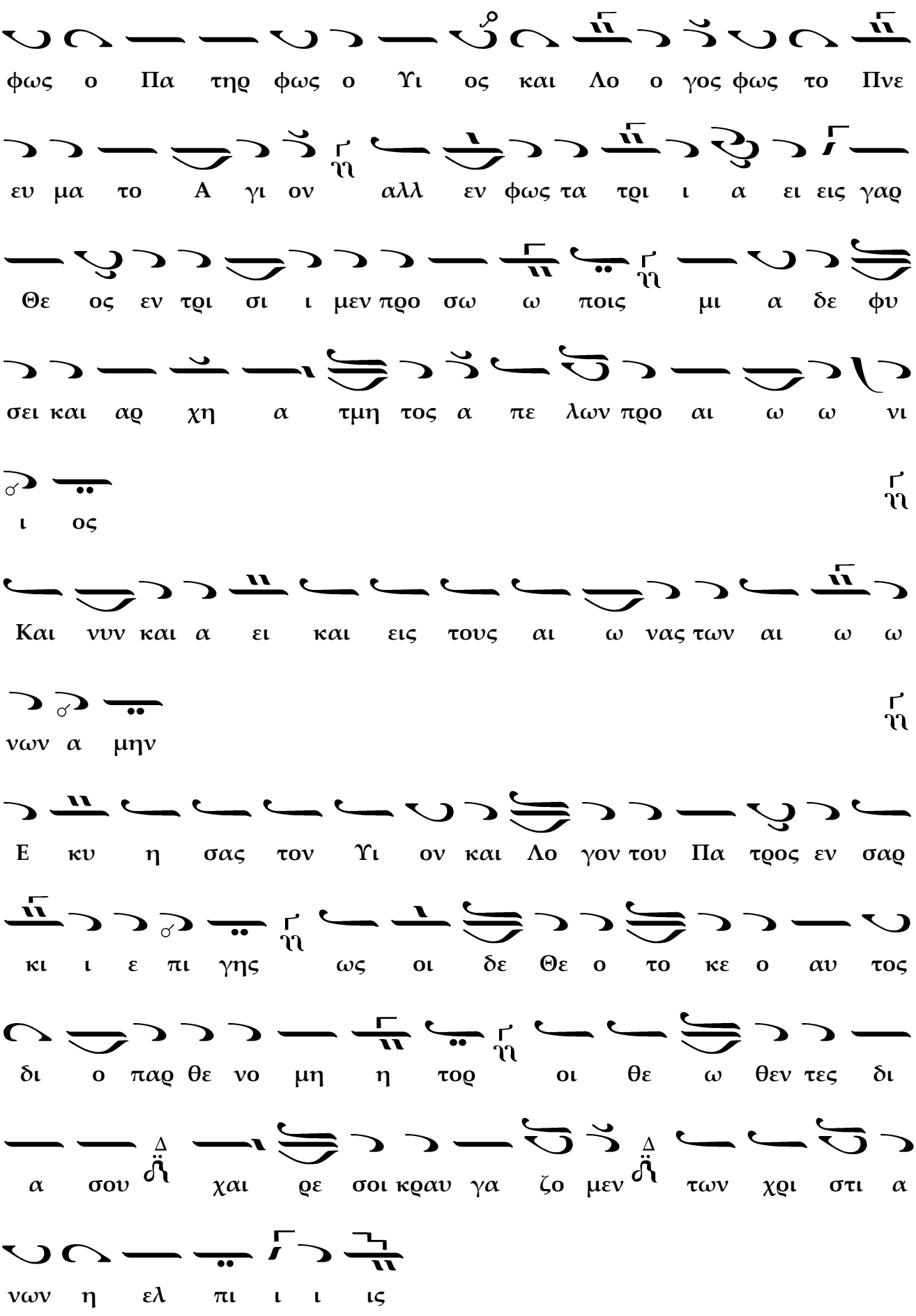

τον γλυ κα σμο ον μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα


σι λει ει α α σου


Μα κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω

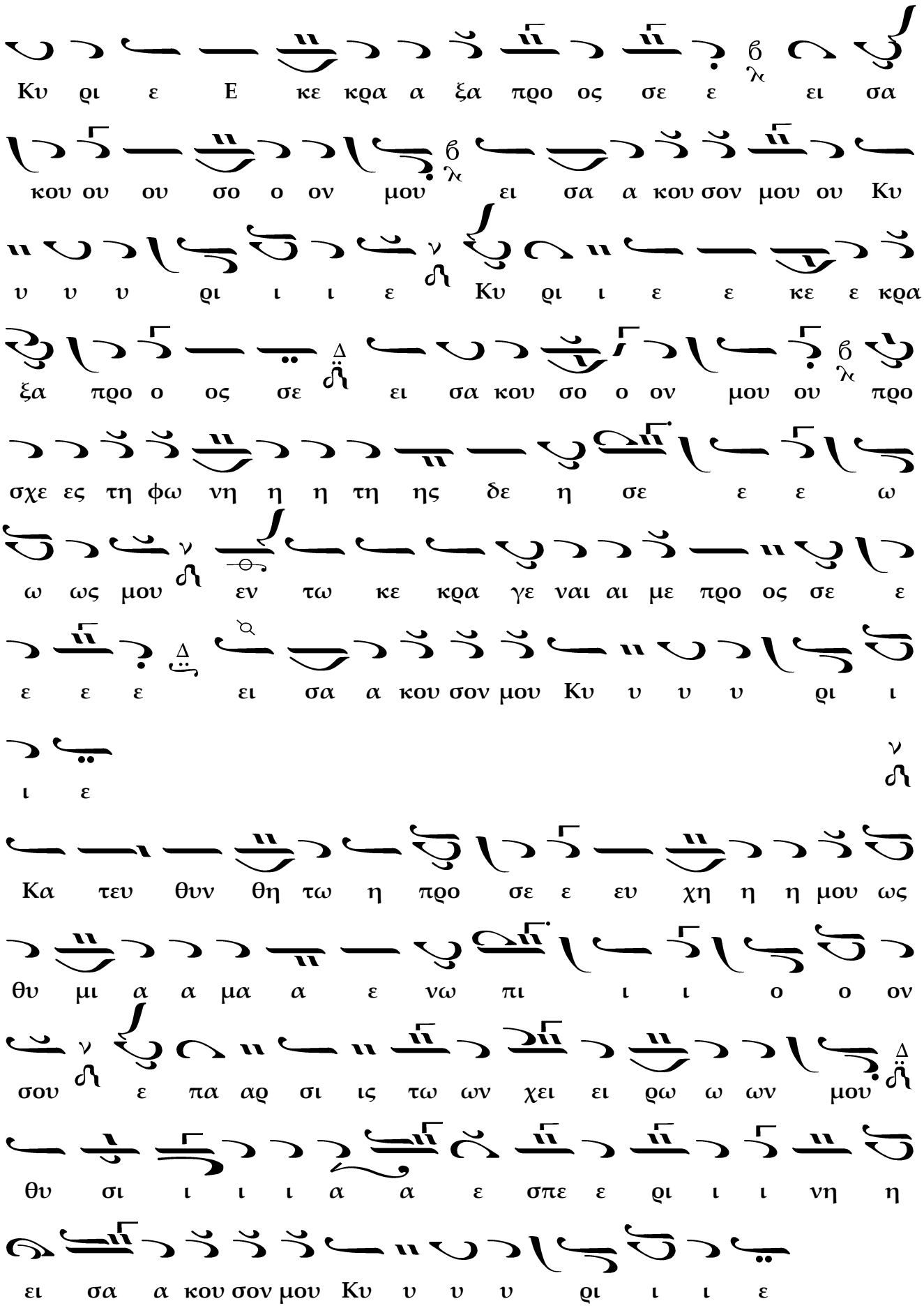

σιν υ μας


και δι ω ξω σι και ει πω σι παν πο νη ρον
ρη μα καθ υ μων ψευ δο με νοι ε νε κεν ε μου
Εν μνη μα τι ως θνη τος ε τε ε θης η ζω η των
α πα αν των Χρι στε και ε θλα σας του Α δου τους μο
χλους και Α να στας εν δο ο ξη τρι η με ρος ως δυ
να τος παν τας κα τε φω τι σας δο ξα τη ε γε
ερ σει ει σου
Χαι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο μι
σθος υ μων πο λυ υς εν τοις ου ρα νοις
Ο Κυ υ ρι ος Α να στας τρι η με ρος εκ νε κρων
ε δω ρη σα το ει ρη νην την ι δι ι αν τοις μα θη
ταις και του τους ευ λο γη η σας ε ξα πε στει λεν
ει πω ων παν τας προ σα γα γε τε εις την βα σι
λει ει α αν μου
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

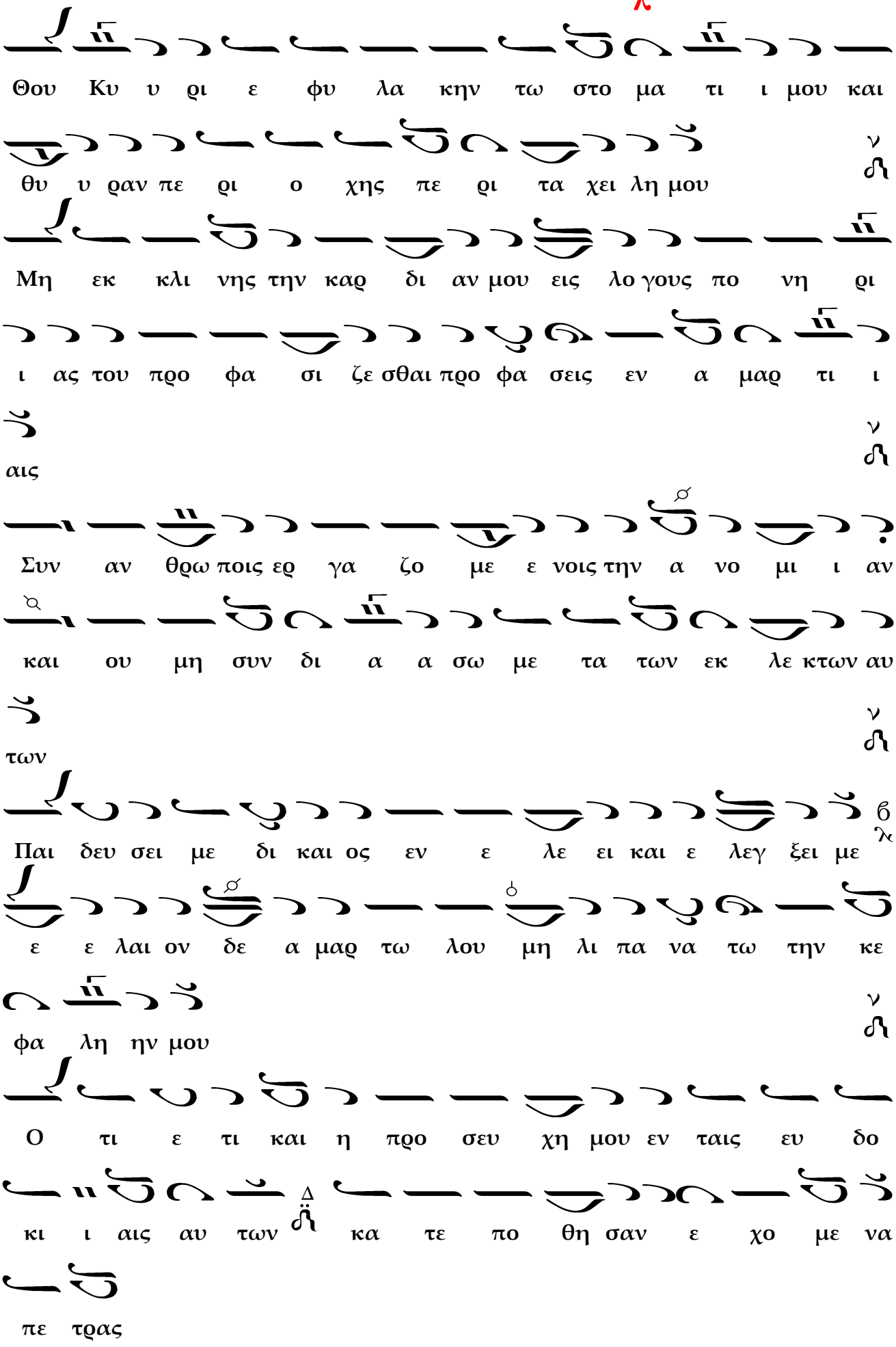

φως ο Πα τηρ φως ο Υι ος και Λο ο γος φως το Πνε
ευ μα το Α γι ον αλλ εν φως τα τρι ι α ει εις γαρ
Θε ος εν τρι σι ι μεν προ σω ω ποις μι α δε φυ
σει και αρ χη α τμη τος α πε λων προ αι ω ω νι
ι ος
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω
νων α μην
Ε κυ η σας τον Υι ον και Λο γον του Πα τρος εν σαρ
κι ι ε πι γης ως οι δε Θε ο το κε ο αυ τος
δι ο παρ θε νο μη η τορ οι θε ω θεν τες δι
α σου χαι ρε σοι κραυ γα ζο μεν των χρι στι α
νων η ελ πι ι ι ις

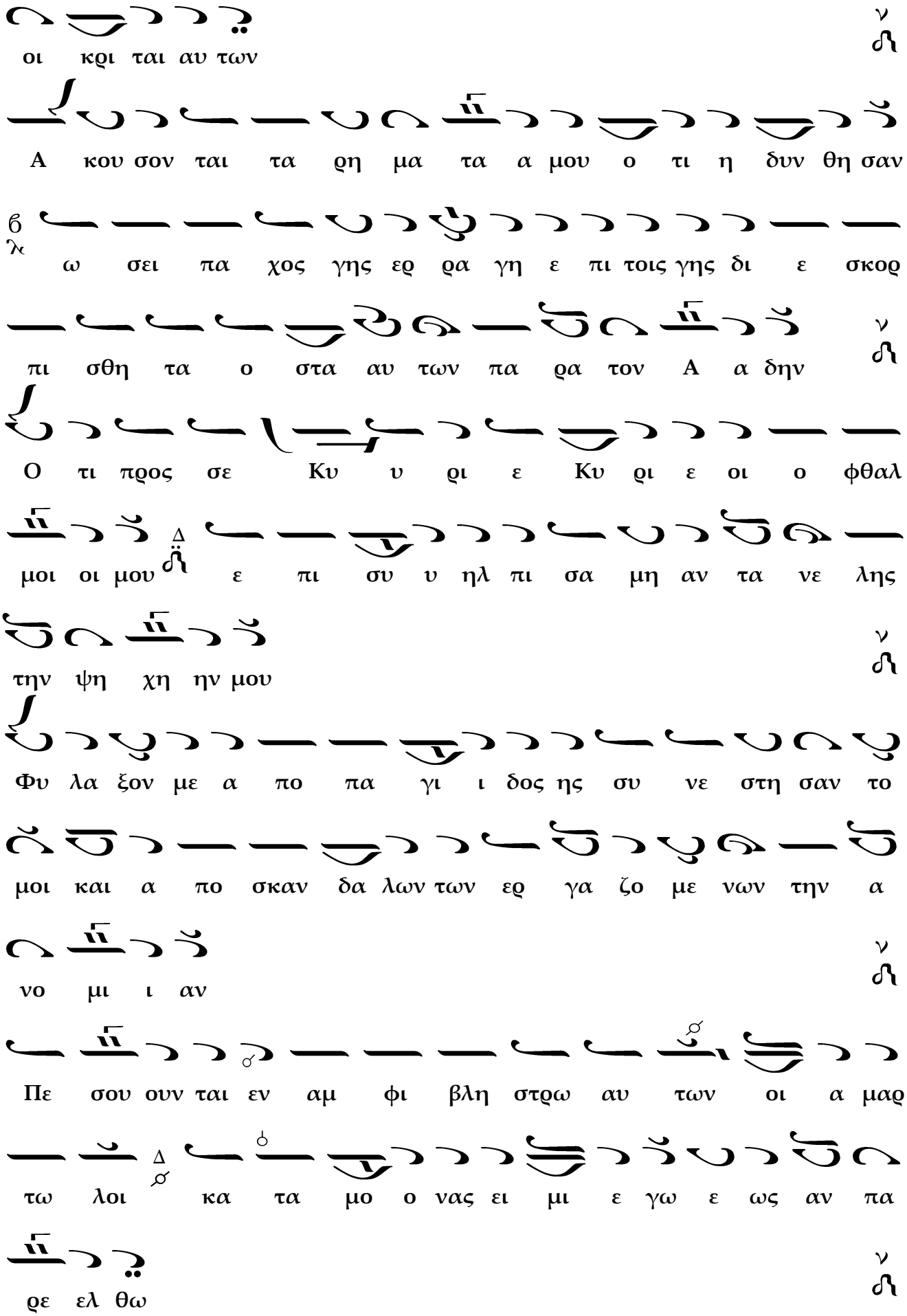
Ἀρχὴ τοῦ πλαγίου τετάρτου ἤχου· Πέτρου Βυζαντίου:

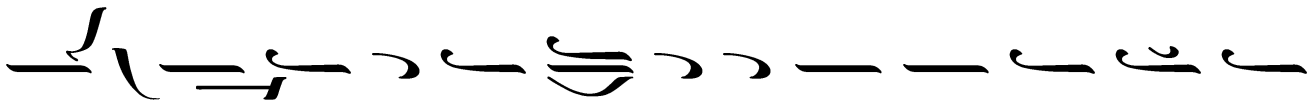
Ἦχος Νη .

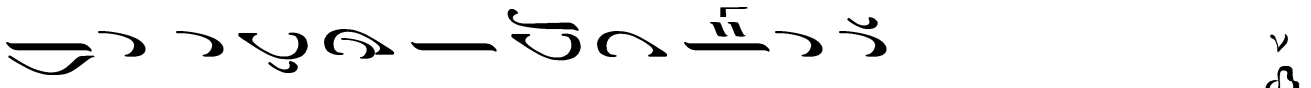


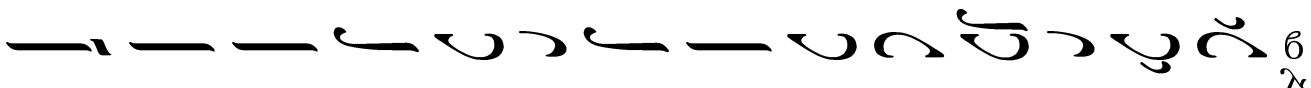
Οἱ στίχοι· Ἦχος πλ. δ΄ Νη· χ



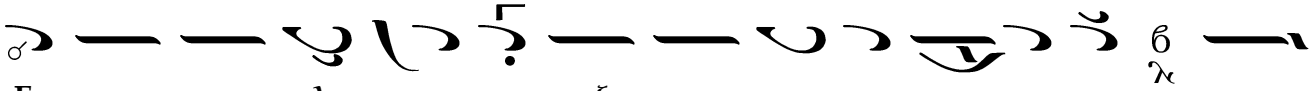

οι κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη σαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι τοις γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι οι μου ε πι συ υ ηλ πι σα μη αν τα νε λης
την ψη χη ην μου
Φυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν το
μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α
νο μι ι αν
Πε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
ρε ελ θω


Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω


νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην


Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

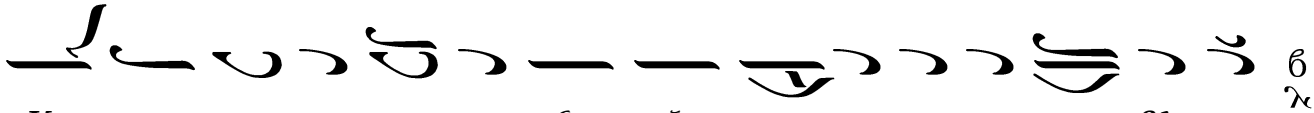

την φλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω


Εν τω εκ κλει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

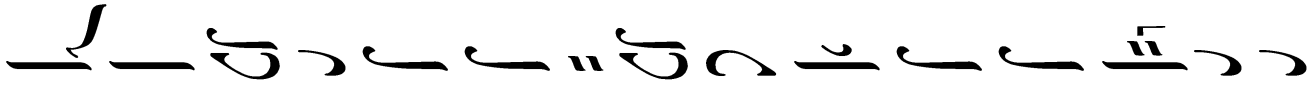

συ ε γνως τας τρι βους μου


Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ


ψαν πα γι δα μοι


Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

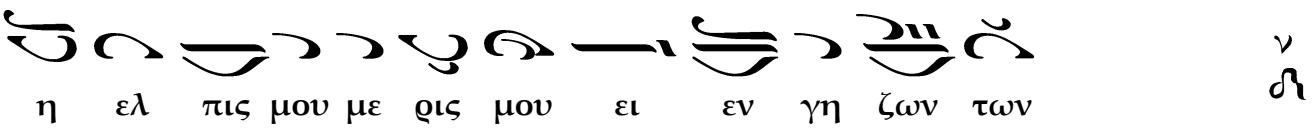

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκον με

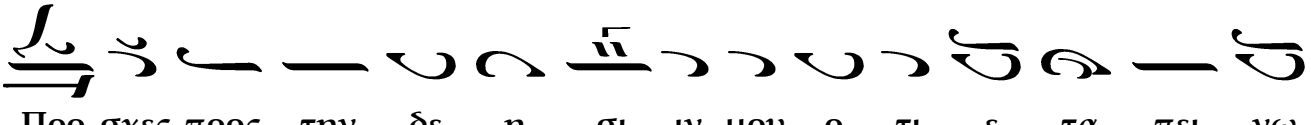

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε στιν


ο


εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου

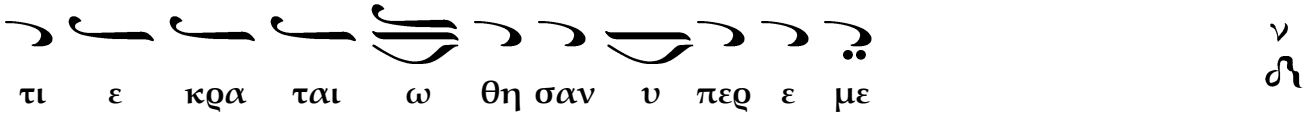

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

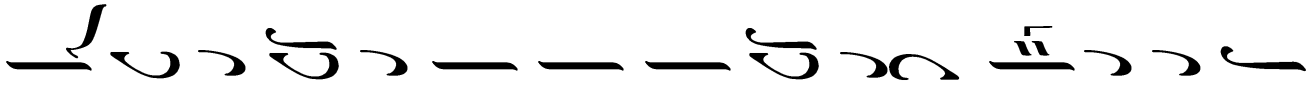

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των

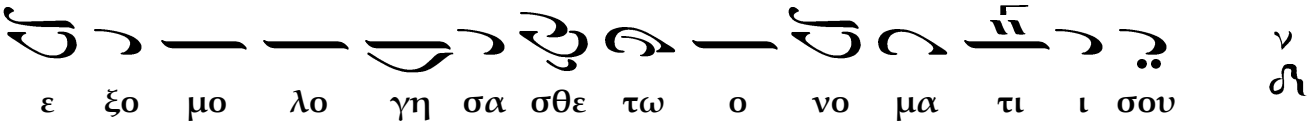

Προ σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει νω


θην σφο ο δρα


Ρυ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο


τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με


Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του


ε ξο μο λο γη σα σθε τω ο νο μα τι ι σου


Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου


αν τα πο δω ως μοι





Στιχηρά· Ἦχος πλ. δ΄ Νη·

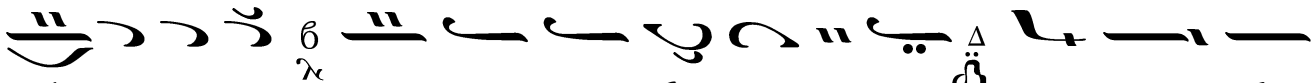










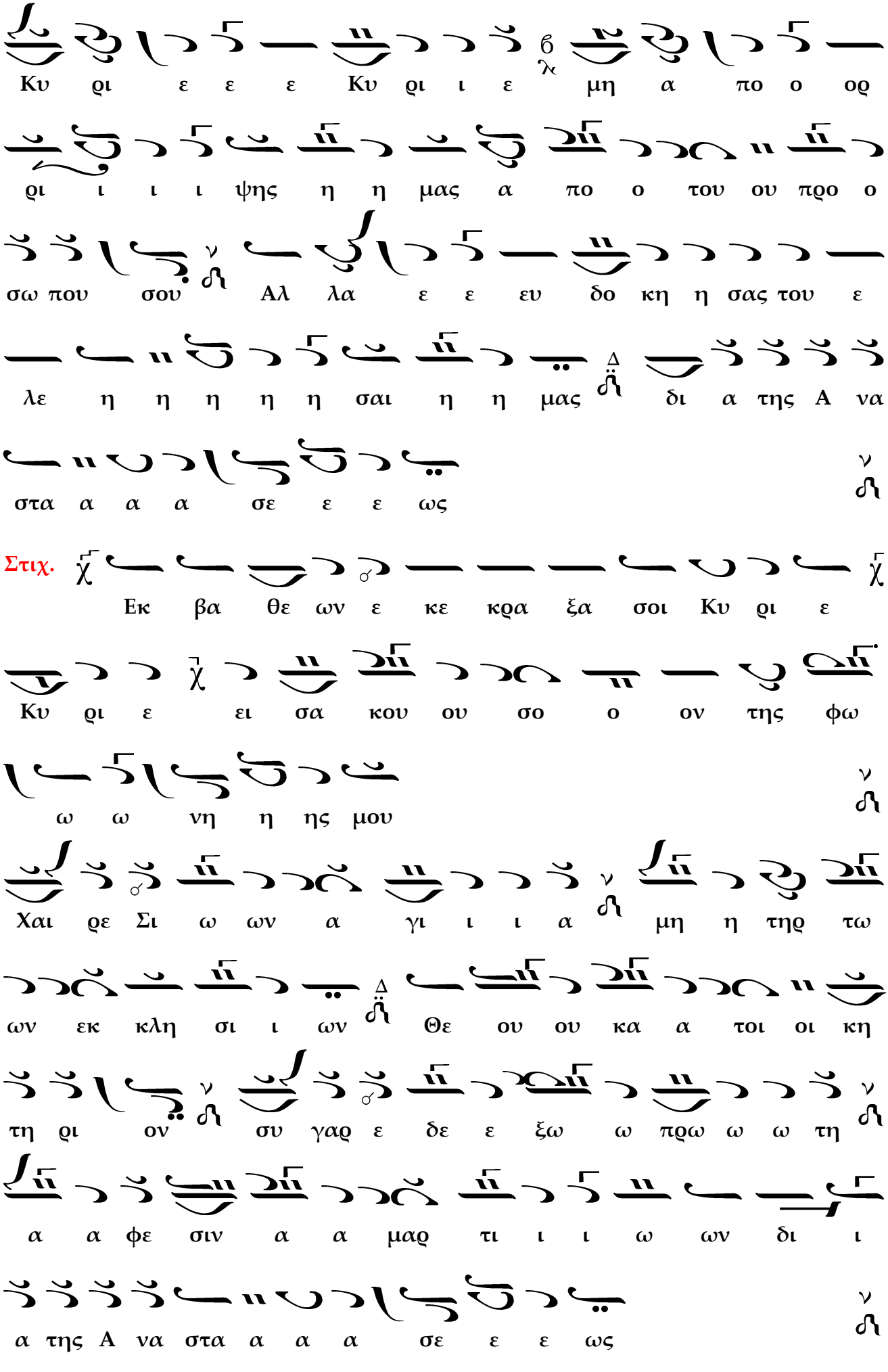




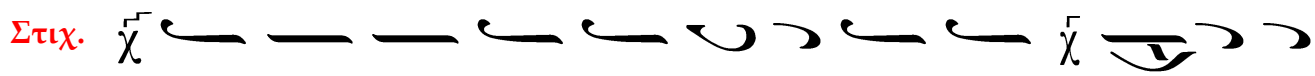







Κυ ρι ε ε ε Κυ ρι ι ε μη α πο ο ορ
ρι ι ι ι ψης η η μας α πο ο του ου προ ο
σω που σου Αλ λα ε ε ευ δο κη η σας του ε
λε η η η η η σαι η η μας δι α της Α να
στα α α α σε ε ε ως
Στιχ.
Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε
Κυ ρι ε ει σα κου ου σο ο ον της φω
ω ω νη η ης μου
Χαι ρε Σι ω ων α γι ι ι α μη η τηρ τω
ων εκ κλη σι ι ων Θε ου ου κα α τοι οι κη
τη ρι ον συ γαρ ε δε ε ξω ω προ ω ω τη
α α φε σιν α α μαρ τι ι ι ω ων δι ι
α της Α να στα α α α σε ε ε ως

Στιχ.


Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα

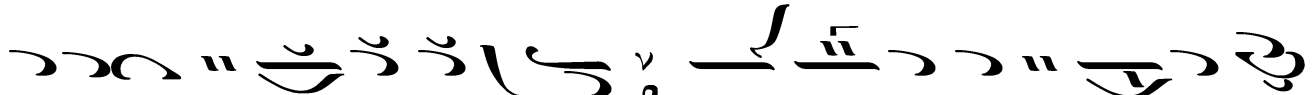

εις την φω νη η ην τη ης δε η σε ε ε ω


ω ως μου

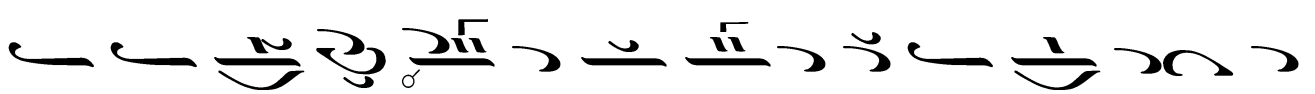

Ο εκ Θε ου ου Πα α τρος Λο ο γος προ των αι


ω ω νων γεν νη η θεις επ ε σχα α των δε τω ων


χρο νω ων ο α αυ το ο ος εκ της α πει ρο


ο γα α μου σαρ κω θεις βου λη η σει ει στα αυ ρω

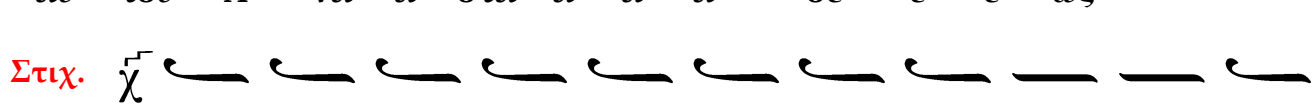

σι ιν θα να α α του υ υ πε μει ει νε

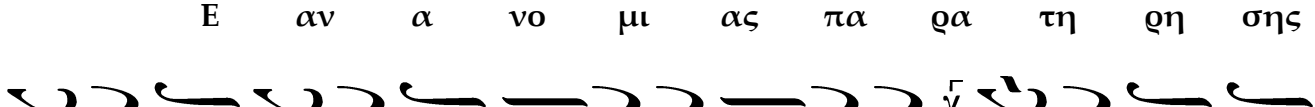

και τον πα λαι νε ε κρω θε εν τα α αυ θρω ω

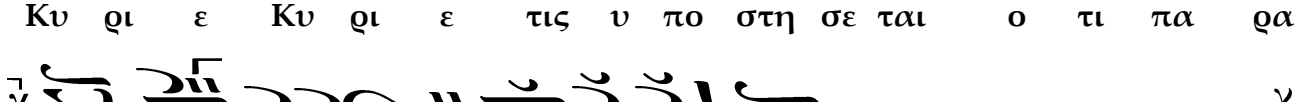

πο ον ε ε ε σω ω ω ω σε δι α της ε

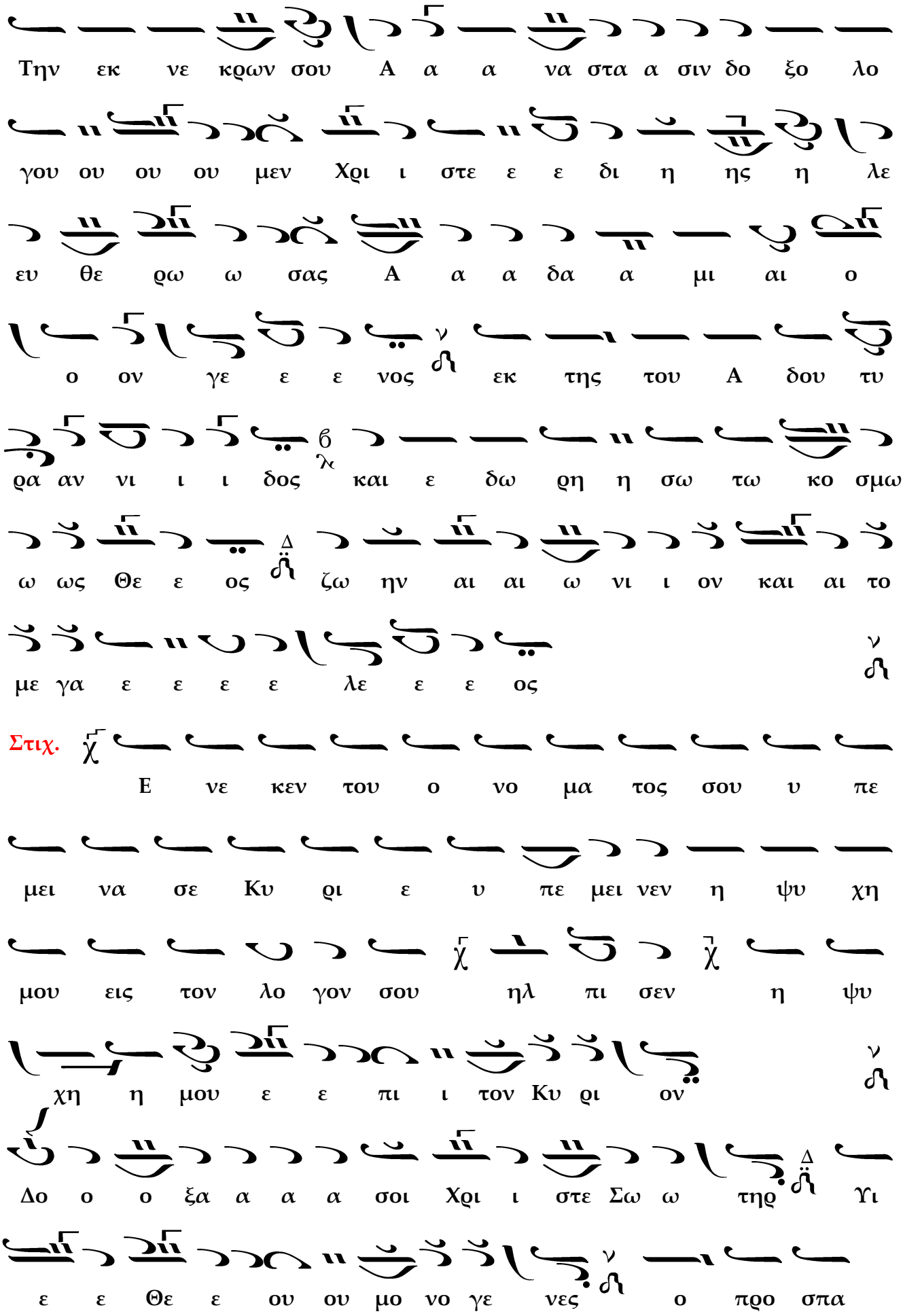

αυ του Α να α στα α α α σε ε ε ως

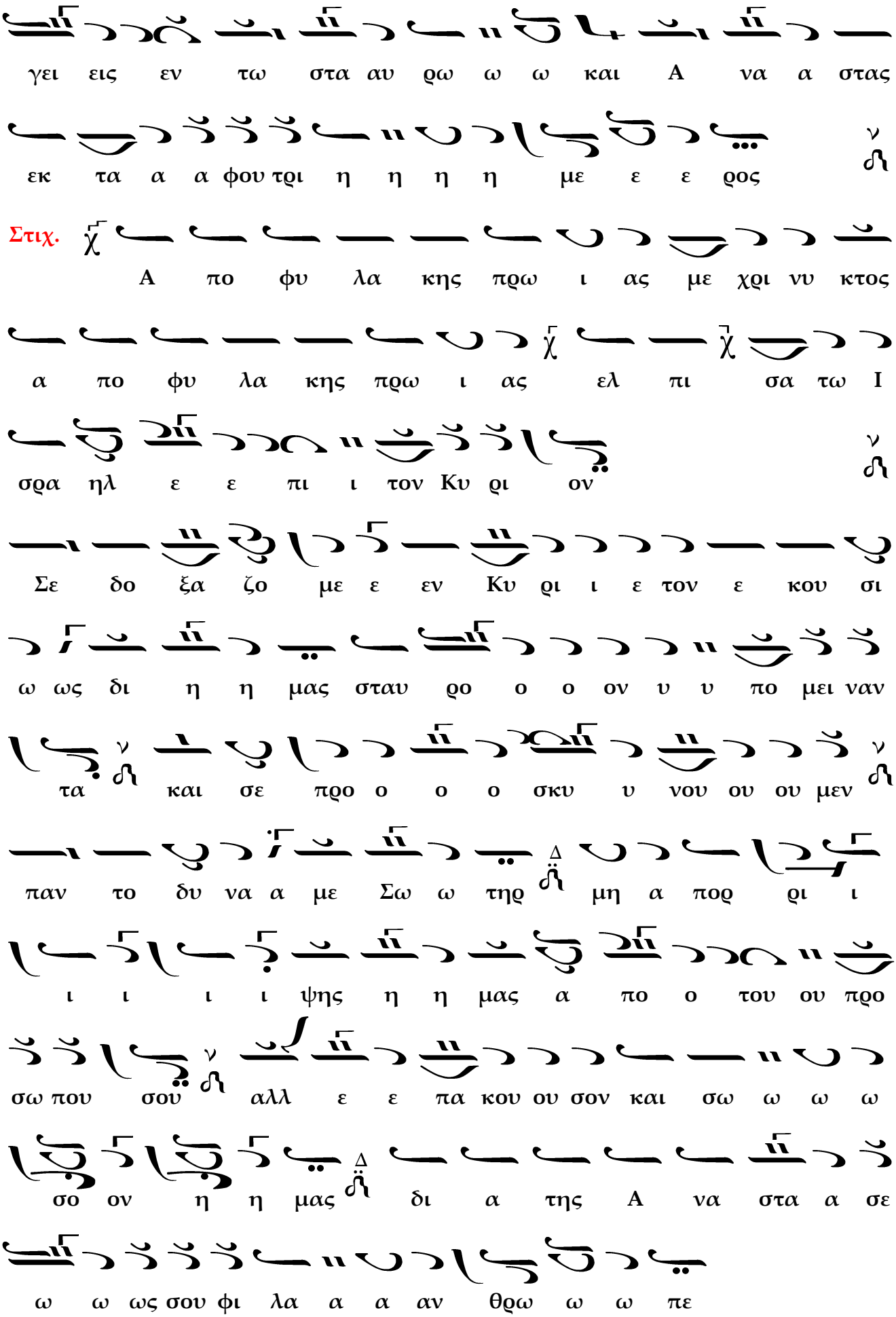
Στιχ.


Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης


Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα


σοι ο ο ι ι λα σμος ε στιν


Την εκ νε κρων σου Α α α να στα α σιν δο ξο λο
γου ου ου ου μεν Χρι ι στε ε ε δι η ης η λε
ευ θε ρω ω σας Α α α δα α μι αι ο
ο ον γε ε ε νος εκ της του Α δου τυ
ρα αν νι ι ι δος και ε δω ρη η σω τω κο σμω
ω ως Θε ε ος ζω ην αι αι ω νι ι ον και αι το
με γα ε ε ε ε λε ε ε ος
Στιχ.
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε
μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη
μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ
χη η μου ε ε πι ι τον Κυ ρι ον
Δο ο ο ξα α α α σοι Χρι ι στε Σω ω τηρ Υι
ε ε Θε ε ου ου μο νο γε νες ο προ σπα

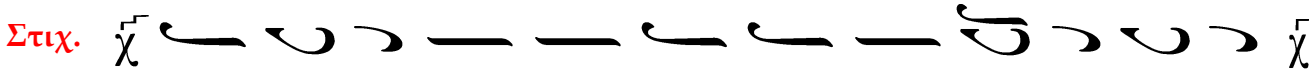

γει εις εν τω στα αυ ρω ω ω και Α να α στας
εκ τα α α φου τρι η η η η με ε ε ρος
Στιχ.
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος
α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ι
σρα ηλ ε ε πι ι τον Κυ ρι ον
Σε δο ξα ζο με ε εν Κυ ρι ι ε τον ε κου σι
ω ως δι η η μας σταυ ρο ο ο ον υ υ πο μει ναν
τα και σε προ ο ο ο σκυ υ νου ου ου μεν
παν το δυ να α με Σω ω τηρ μη α πορ ρι ι
ι ι ι ι ψης η η μας α πο ο του ου προ
σω που σου αλλ ε ε πα κου ου σον και σω ω ω ω
σο ον η η μας δι α της Α να στα α σε
ω ω ως σου φι λα α α αν θρω ω ω πε

Στιχ. 
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος


και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω


σε ται τον Ι σρα ηλ εκ πα σω ων των α

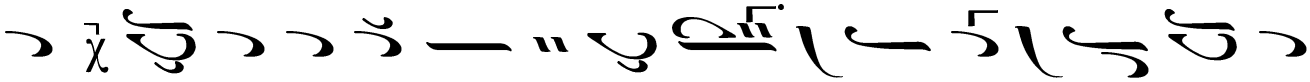

α νο ο μι ων αυ του

Στιχ. 
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη


ε παι νε σα τε αυ το ο ον πα αν τες οι λα οι

Στιχ. 
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ


του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι

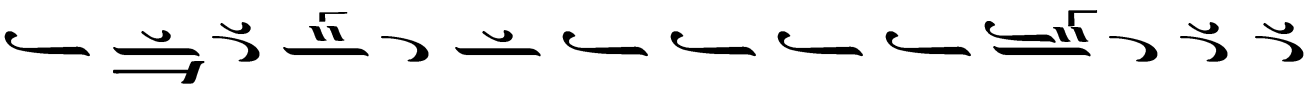

ου με ε ε νει ει εις τον αι αι αι ω ω ω

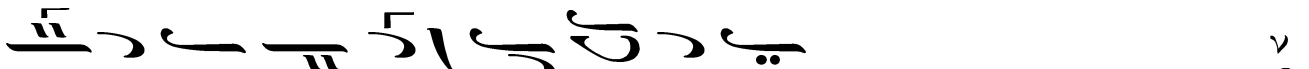

να

Ἦχος πλ. Νη


Δο ξα Πα α τρι και αι Υι ι ω και Α γι ω ω

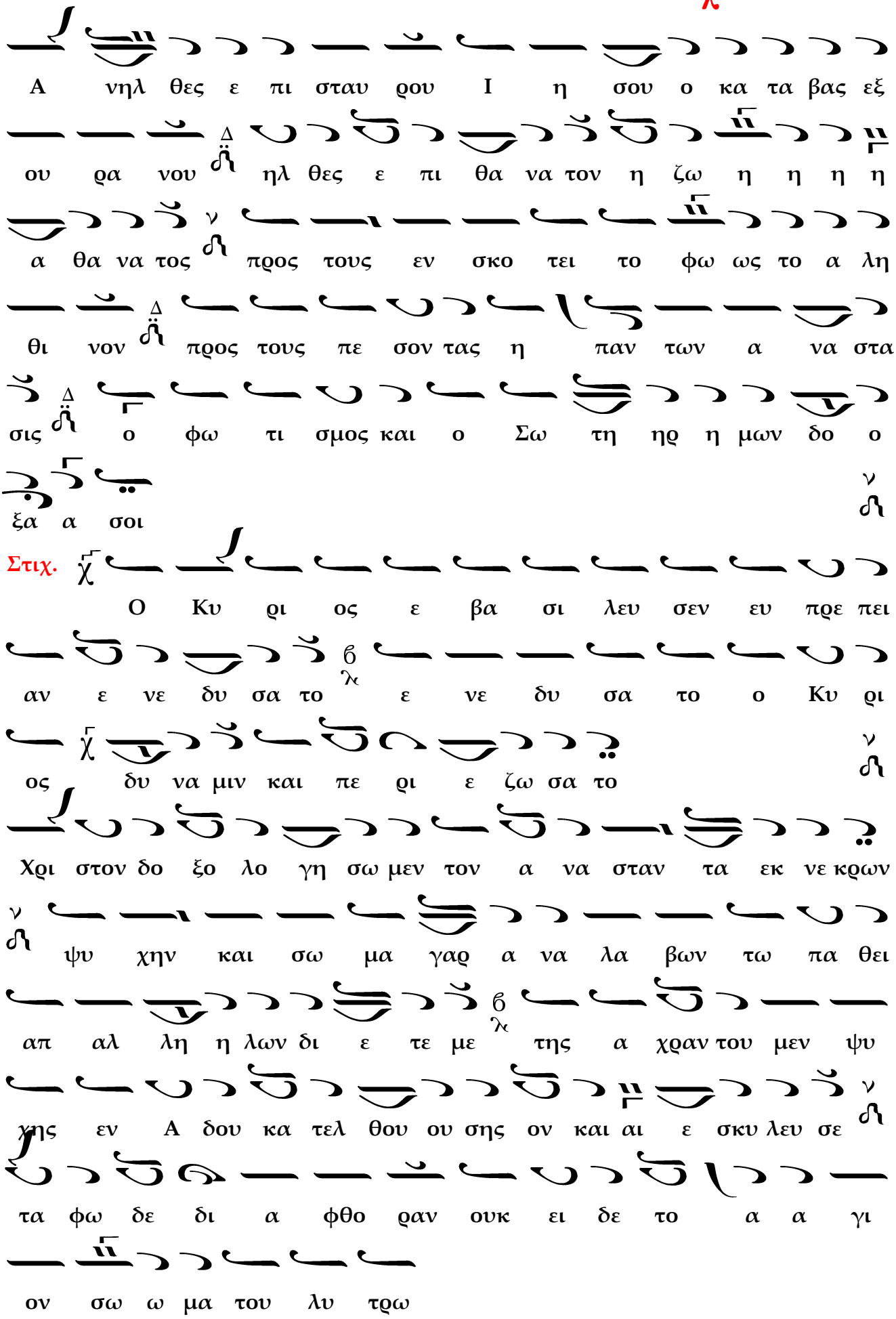

Πνε ε ε ευ μα α α τι

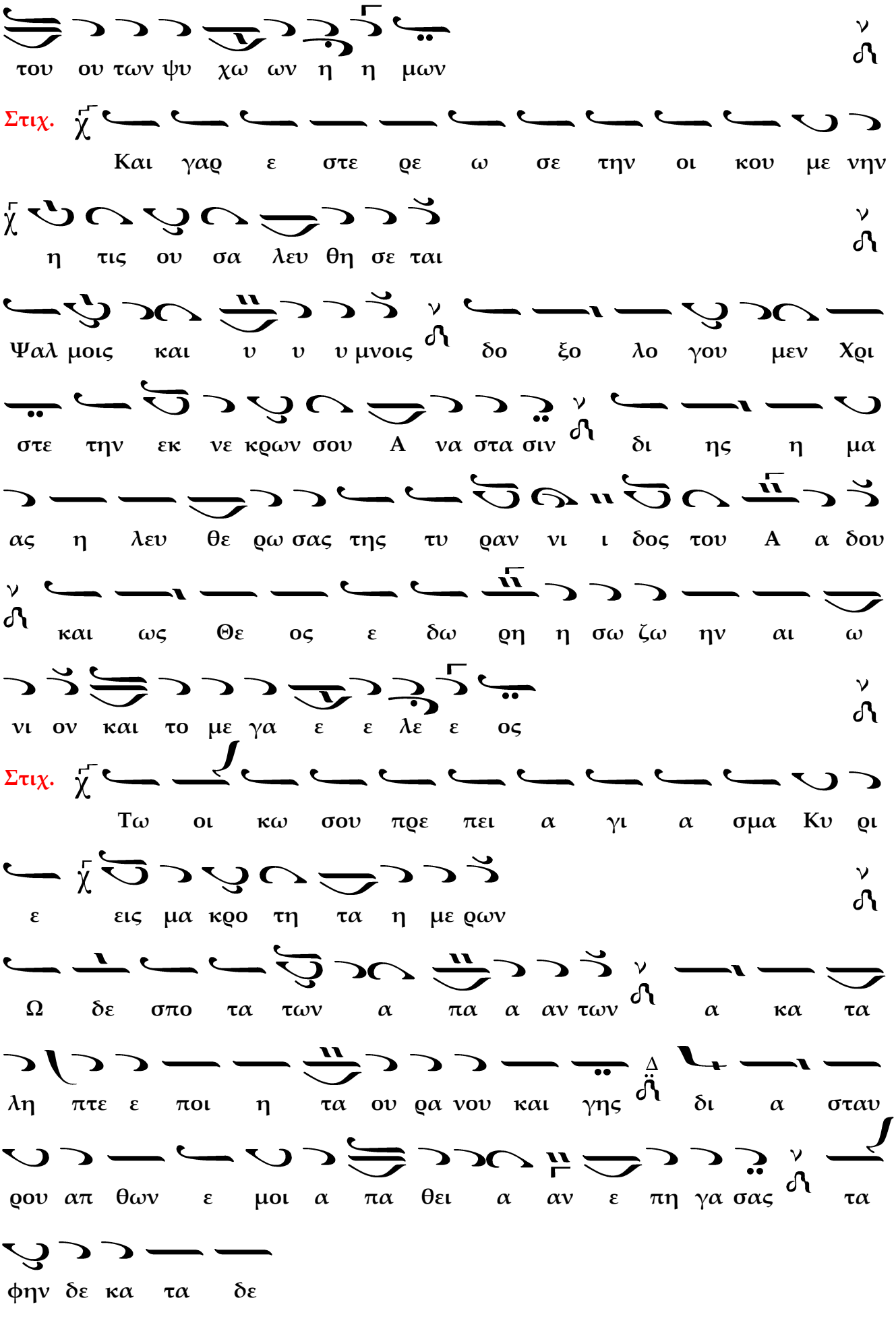

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

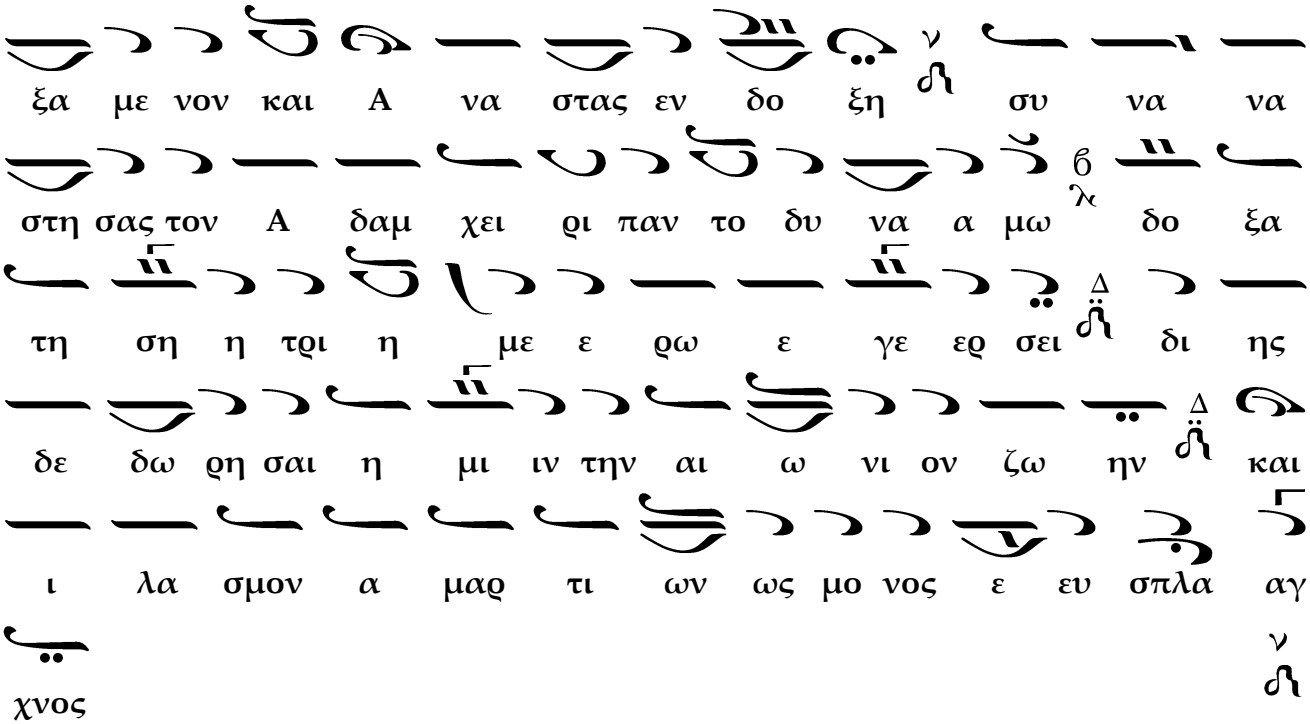

αι αι ω ω ω νων α α μην

Ο βα σι λευς των ου ρα α νω ων δι α φι
λαν θρω ω ω πι ι ι αν ε πι της γη ης ω ω ω
φθη και τοις αν θρω ω ω ποι οις συ να νε ε ε
στρα α α φη εκ Παρ θε νου ου γαρ Α α γνης σαρ
κα προ σλα α α βο με ε νος και εκ ταυ της προ ε
ελ θων δι α της προ ο σλη η η η ψε ε ε ως
ης ε ε στι ιν Υι ι ος δι πλους τη ην φυ υ υ
σιν αλλ ου την υ υ πο ο ο ο στα α α σιν
δι ο τε ε λει ον α αυ τον Θε ε ον και τε λει
ο ο ον αν θρω ω πον α λη θως κη η ρυ υ υ
υ υ υτ το ο ο ον τες ο μο λο ο γου ου ου μεν
Χρι στον τον Θε ε ο ο ο ον η η η μων ον
ι ι ι κε τε ευ ε μη τερ α α νυ υ υ υμ
φε ε ευ τε ε λε η θη η ναι τας ψυ
χα ας η η μω ω ω ων

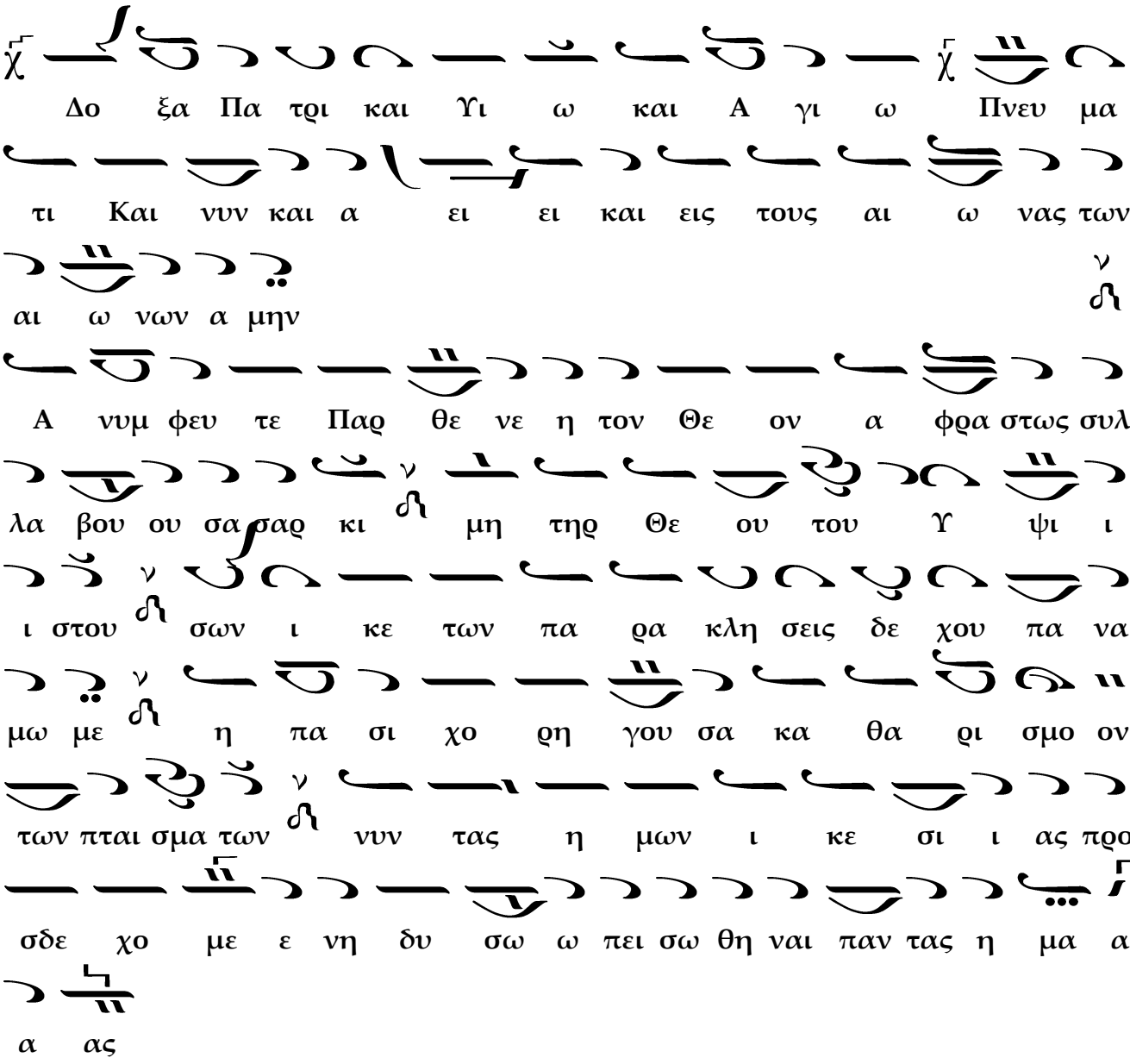
Εἰς τόν στίχον· Στιχηρά· Ἦχος πλ. δ΄ Νη .




του ου των ψυ χω ων η η μων
Στιχ.
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η τις ου σα λευ θη σε ται
Ψαλ μοις και υ υ υ μνοις δο ξο λο γου μεν Χρι
στε την εκ νε κρων σου Α να στα σιν δι ης η μα
ας η λευ θε ρω σας της τυ ραν νι ι δος του Α α δου
και ως Θε ος ε δω ρη η σω ζω ην αι ω
νι ον και το με γα ε ε λε ε ος
Στιχ.
Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι
ε εις μα κρο τη τα η με ρων
Ω δε σπο τα των α πα α αν των α κα τα
λη πτε ε ποι η τα ου ρα νου και γης δι α σταυ
ρου απ θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γα σας τα
φην δε κα τα δε


ξα με νον και Α να στας εν δο ξη συ να να
στη σας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να α μω δο ξα
τη ση η τρι η με ε ρω ε γε ερ σει δι ης
δε δω ρη σαι η μι ιν την αι ω νι ον ζω ην και
ι λα σμον α μαρ τι ων ως μο νος ε ευ σπλα αγ
χνος

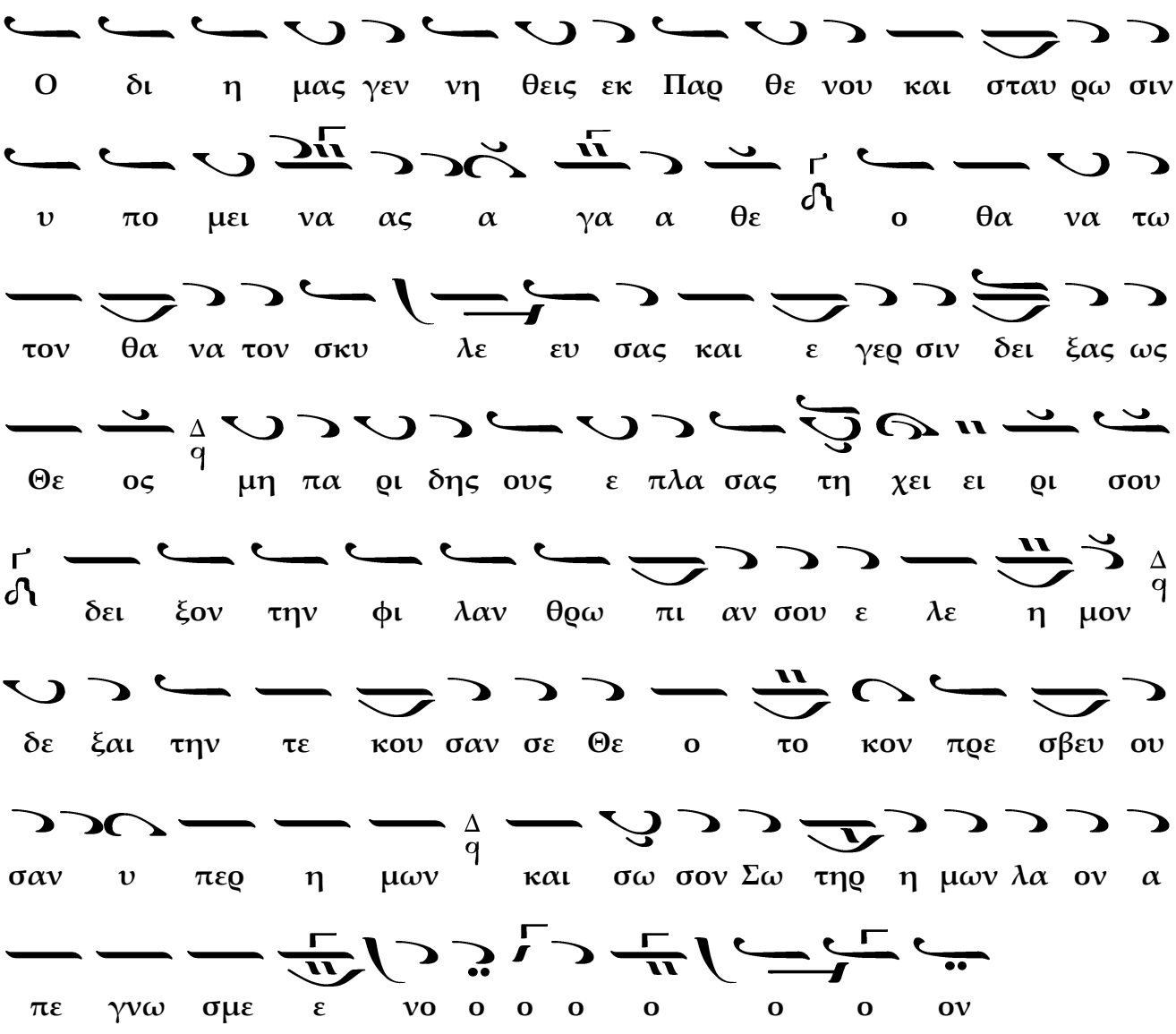
Ἦχος Νη


Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Α νυμ φευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον α φρα στως συλ
λα βου ου σα σαρ κι μη τηρ Θε ου του Υ ψι ι
ι στου σων ι κε των πα ρα κλη σεις δε χου πα να
μω με η πα σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον
των πται σμα των νυν τας η μων ι κε σι ι ας προ
σδε χο με ε νη δυ σω ω πει σω θη ναι παν τας η μα α
α ας

Ἀπολυτίκιον· Ἦχος λπ ν ζ.

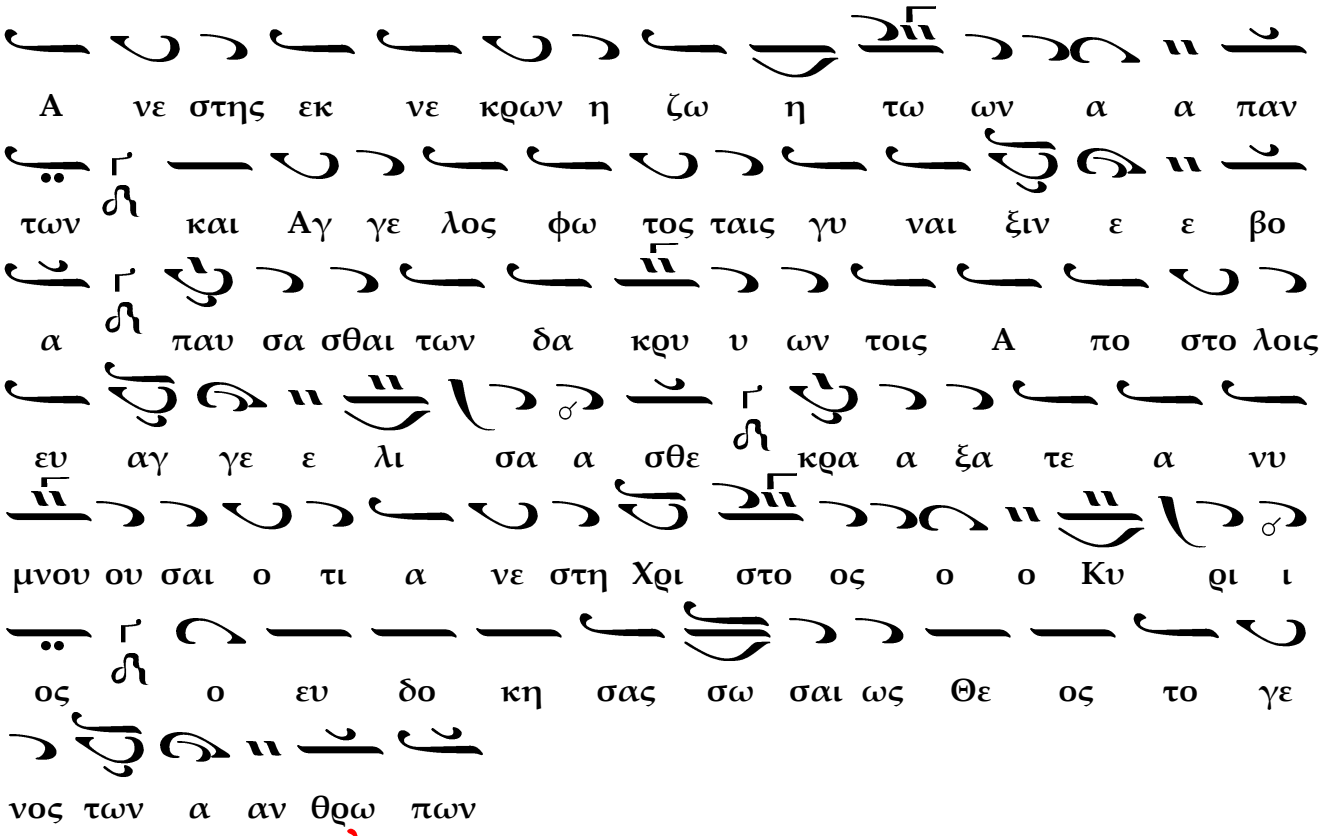


Ἦχος λπ ν ζ. θεοτοκίον

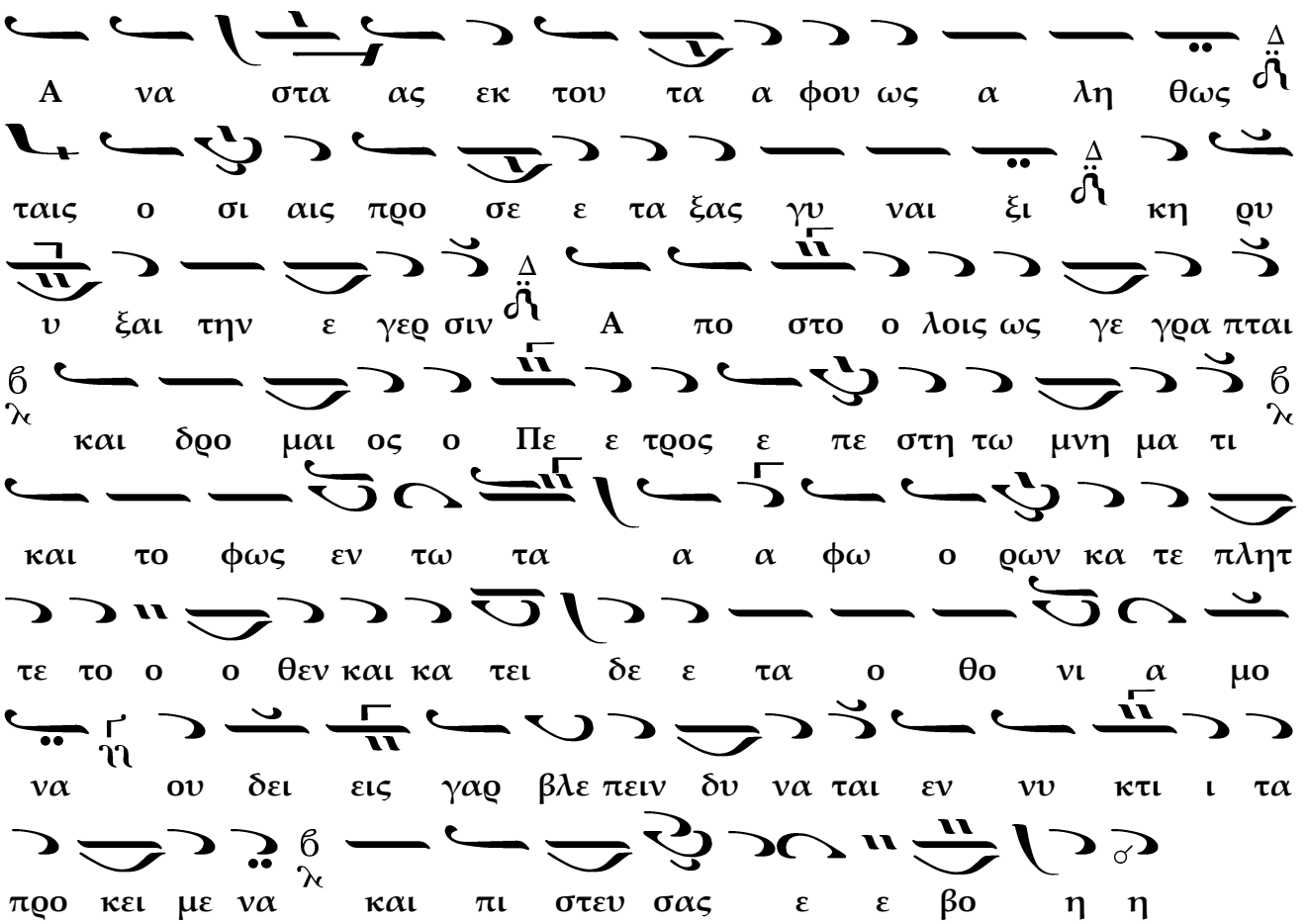


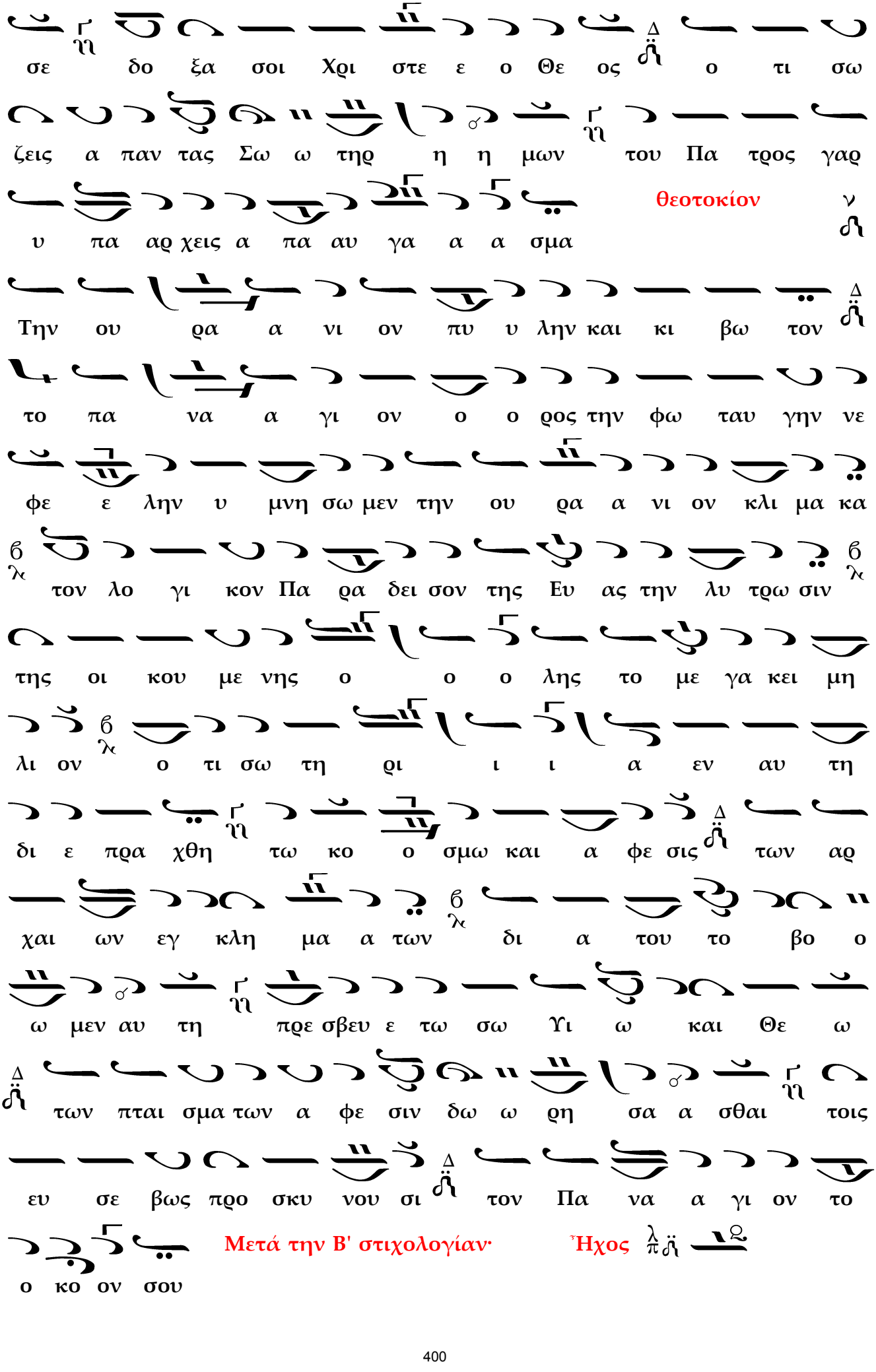
Εἰς τόν ὄρθρον· Καθίσματα μετά την Α' στιχολογίαν

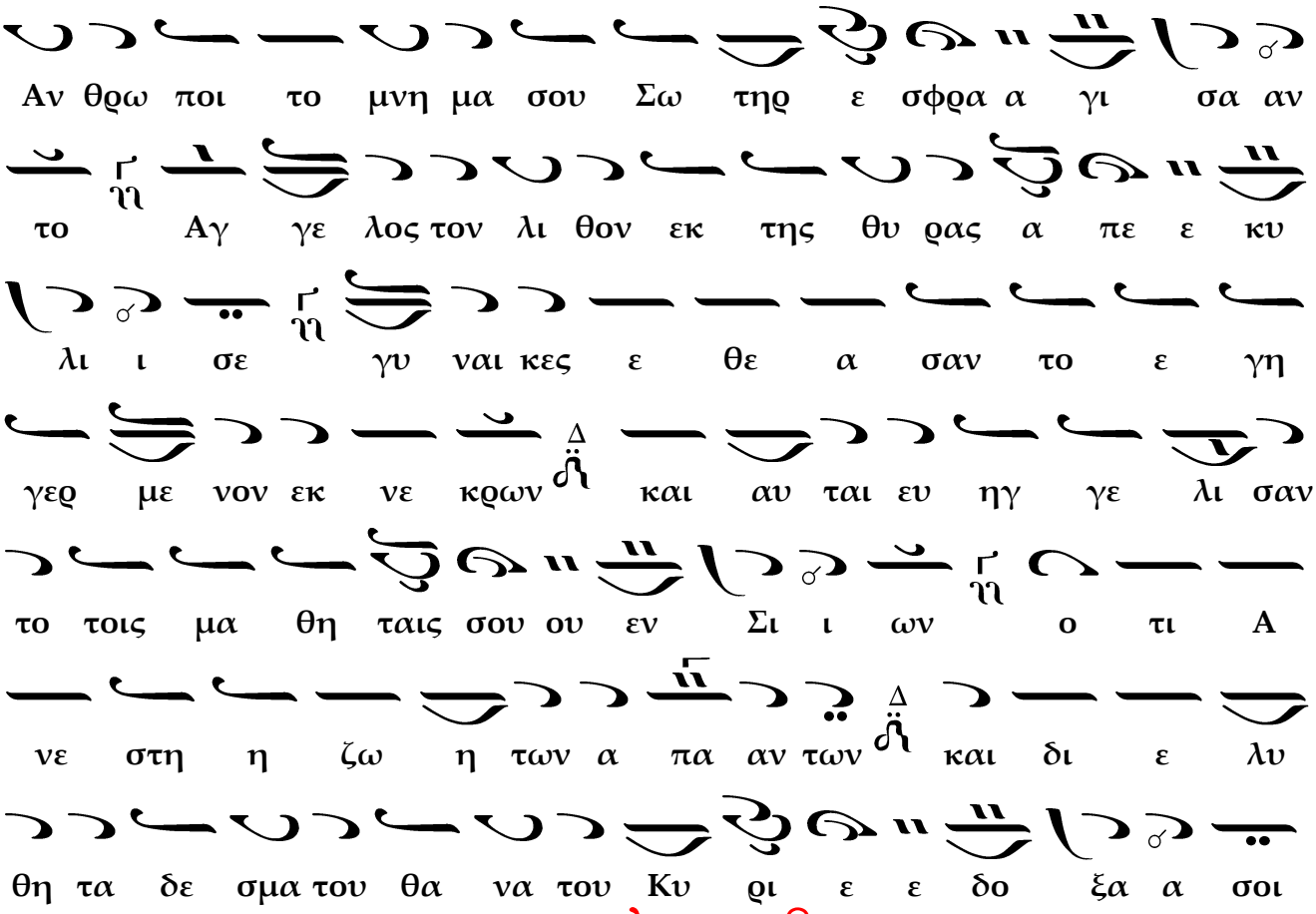
Ἦχος



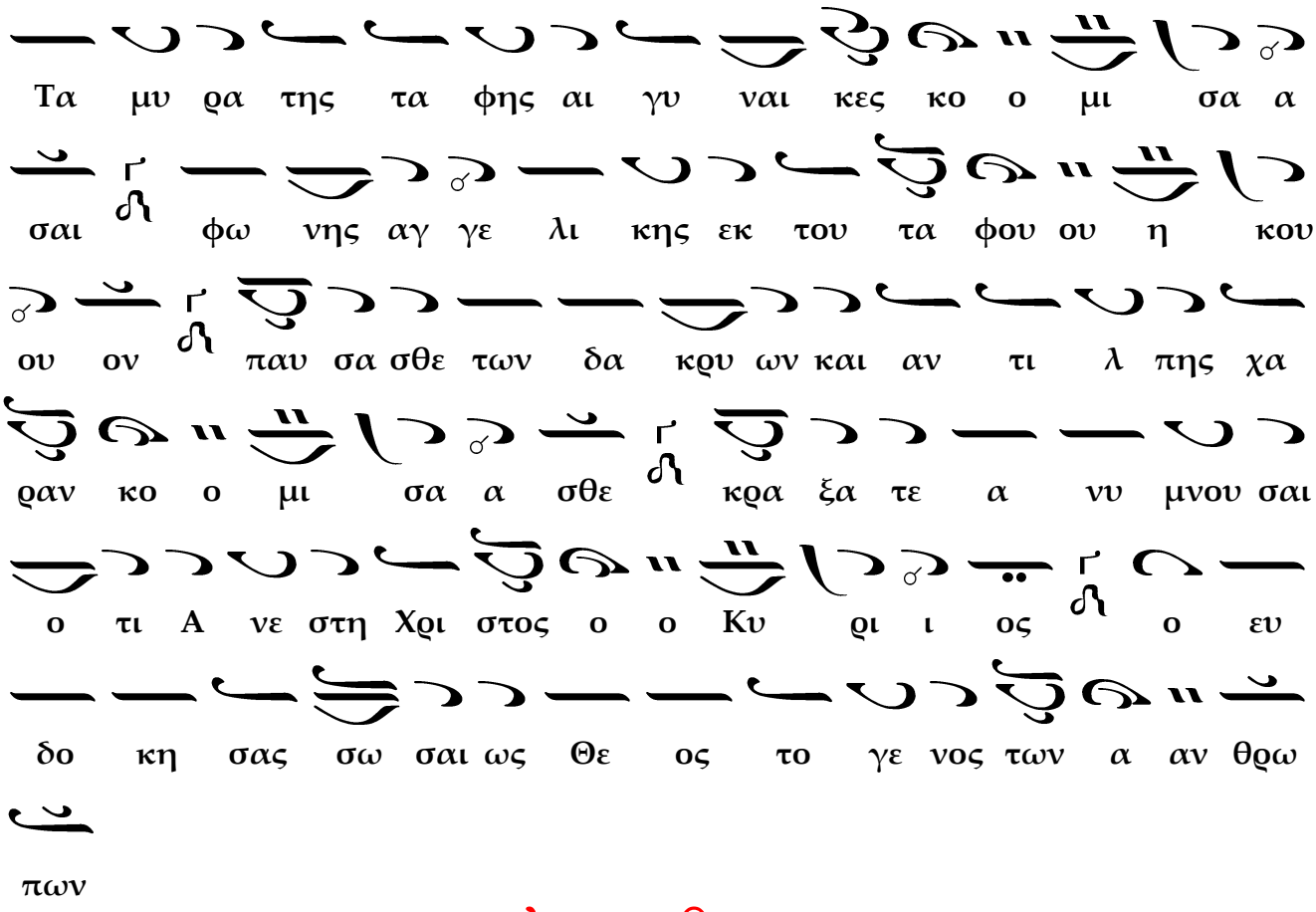
Ἦχος Νη . Πρός τό· Τήν σοφίαν καί λόγον



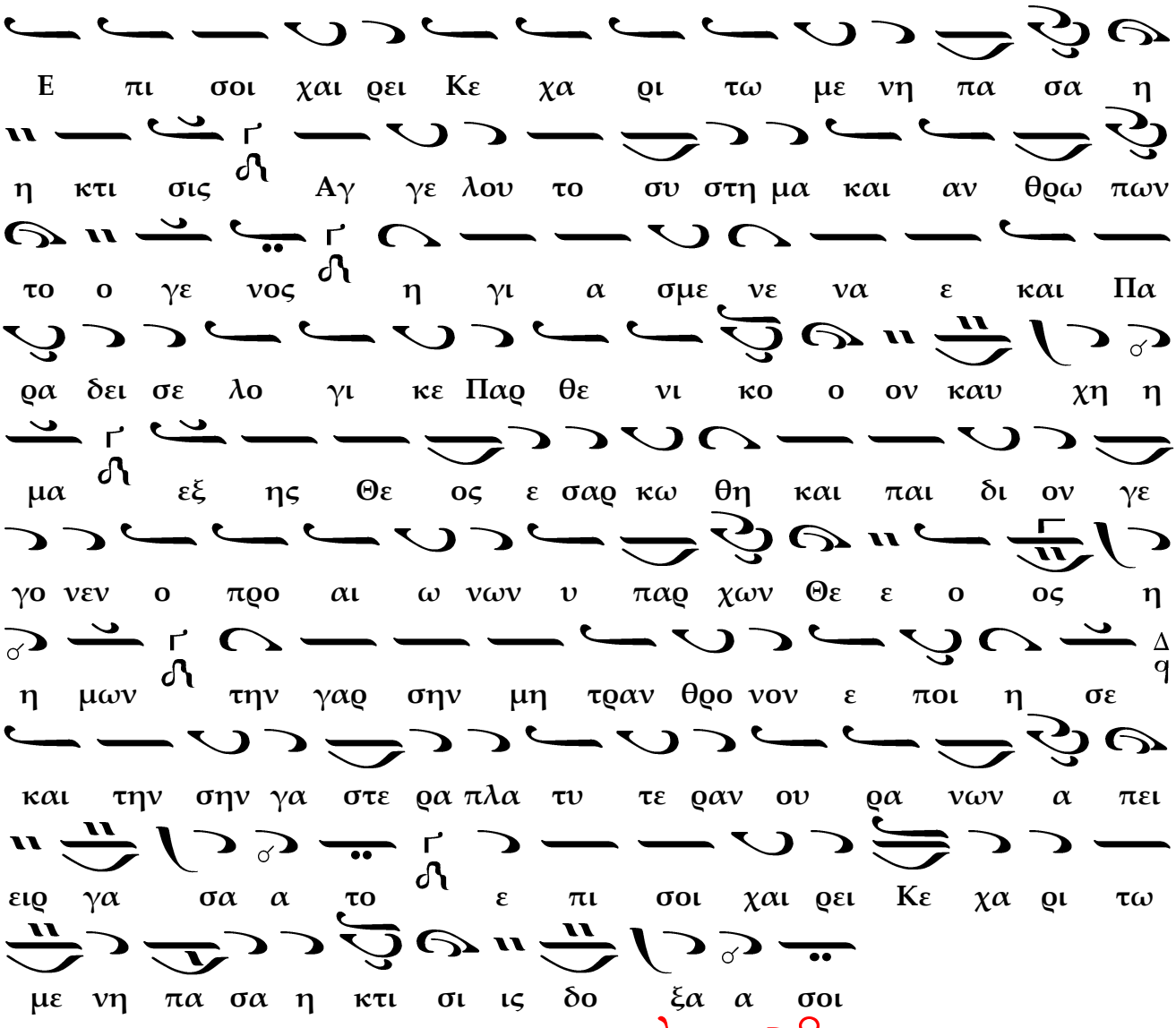

σε δο ξα σοι Χρι στε ε ο Θε ος ο τι σω
ζεις α παν τας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ
υ πα αρ χεις α πα αυ γα α α σμα
θεοτοκίον
Την ου ρα α νι ον πυ υ λην και κι βω τον
το πα να α γι ον ο ο ρος την φω ταυ γην νε
φε ε λην υ μνη σω μεν την ου ρα α νι ον κλι μα κα
τον λο γι κον Πα ρα δει σον της Ευ ας την λυ τρω σιν
της οι κου με νης ο ο ο λης το με γα κει μη
λι ον ο τι σω τη ρι ι ι α εν αυ τη
δι ε πρα χθη τω κο ο σμω και α φε σις των αρ
χαι ων εγ κλη μα α των δι α του το βο ο
ω μεν αυ τη πρε σβευ ε τω σω Υι ω και Θε ω
των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα α σθαι τοις
ευ σε βως προ σκυ νου σι τον Πα να α γι ον το
Μετά την Β' στιχολογίαν· Ἦχος
ο κο ον σου



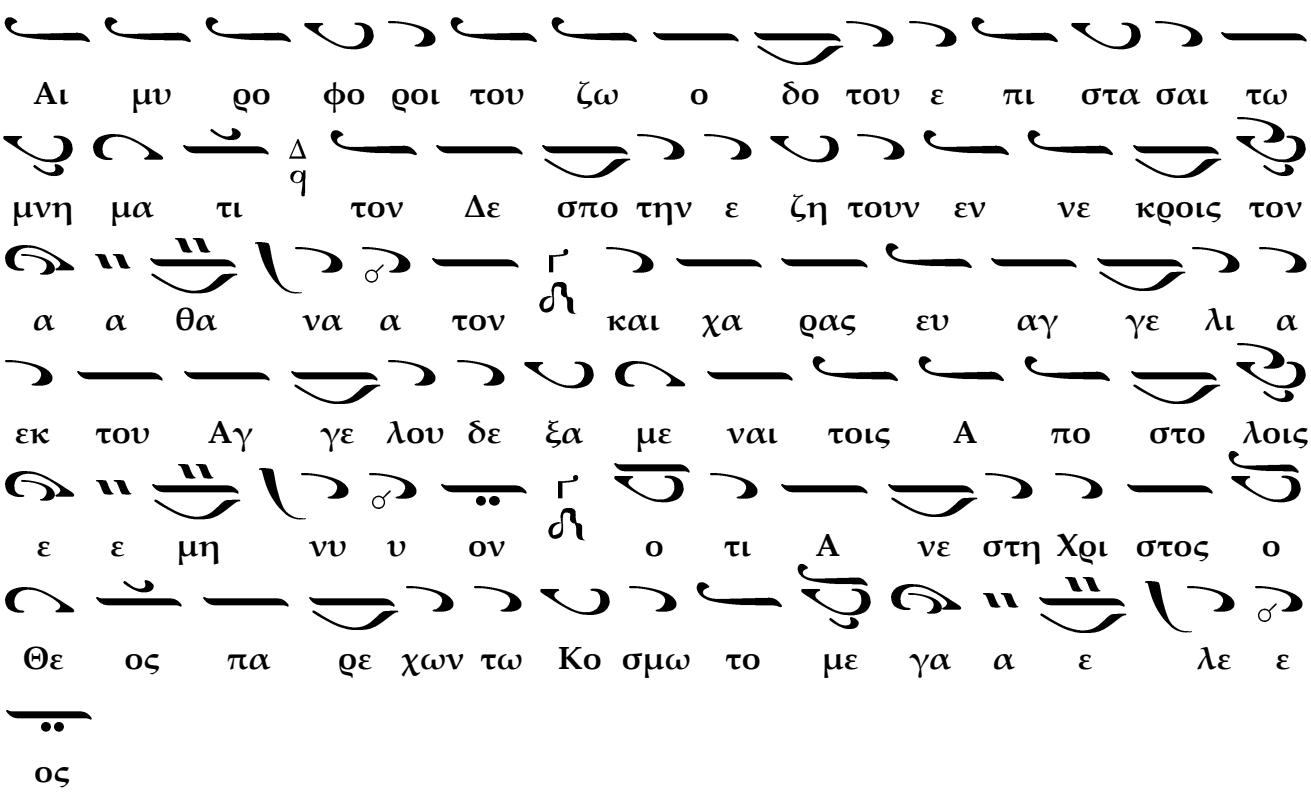
Ἦχος



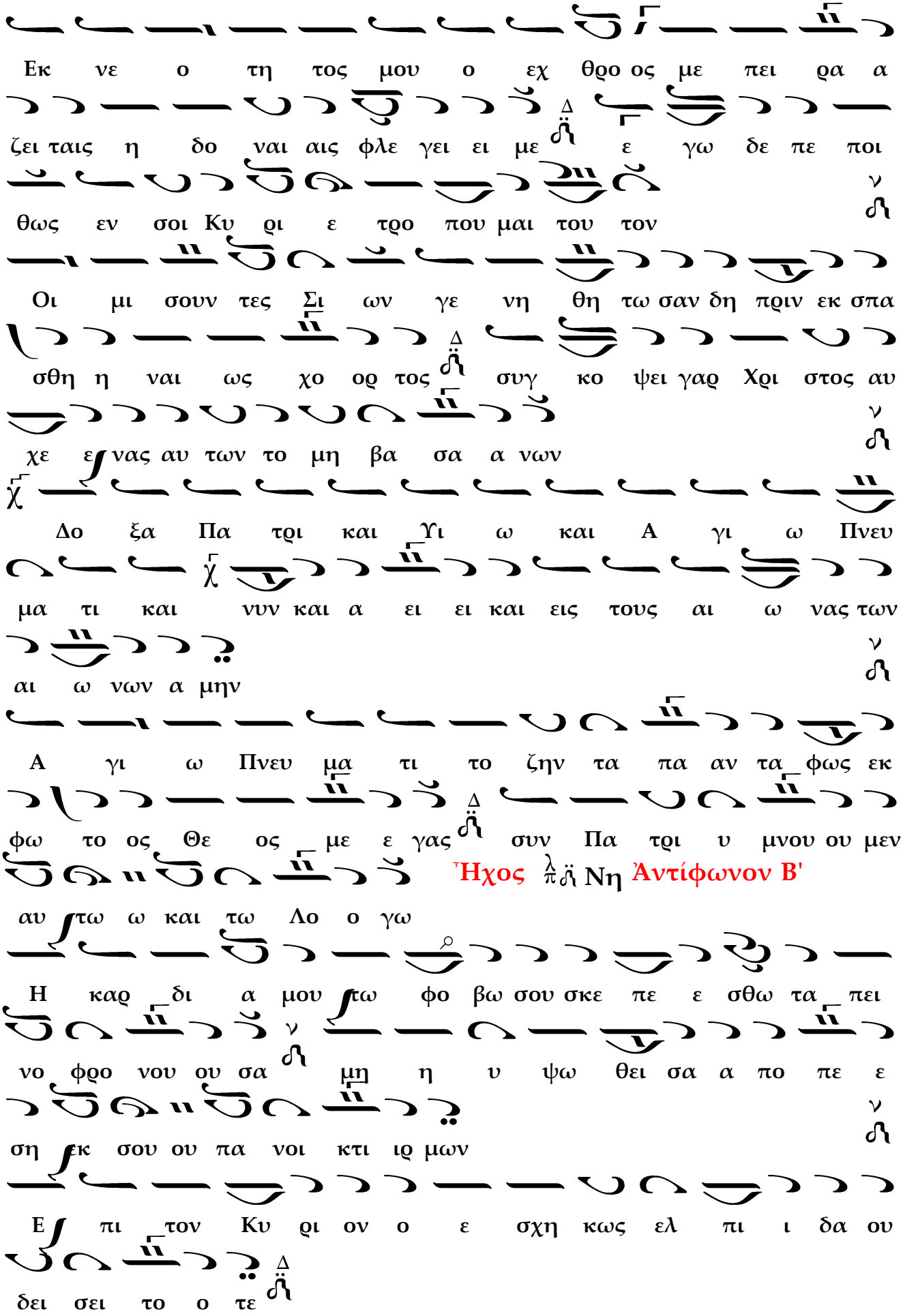
Ἦχος . θεοτοκίον

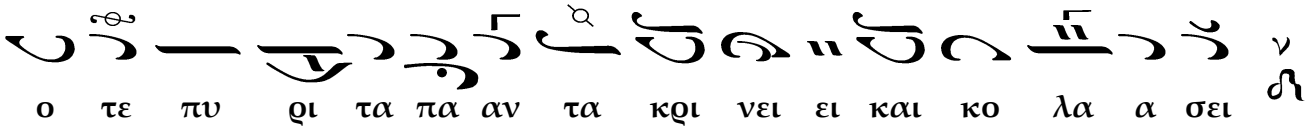


Ἡ ὑπακοή· Ἦχος

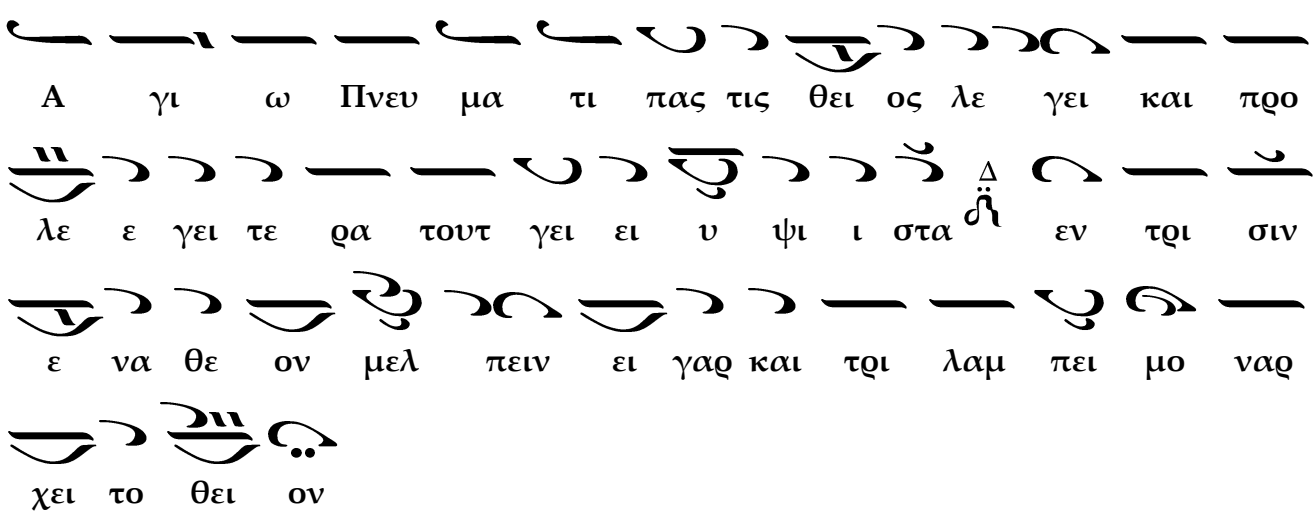


Οἱ ἀναβαθμοί· Ἦχος λπ Νη . Ἀντίφωνον Α'

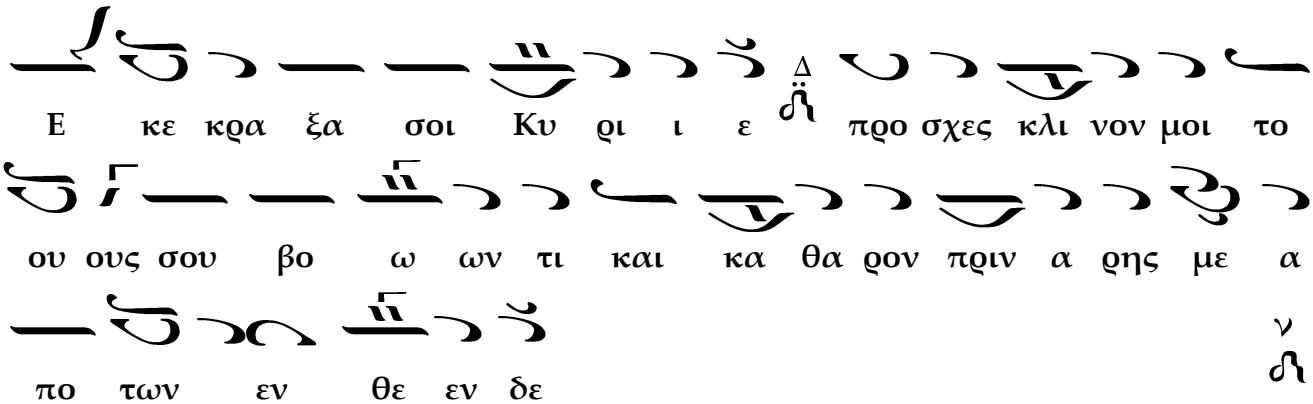




Δόξα. Καί νῦν.

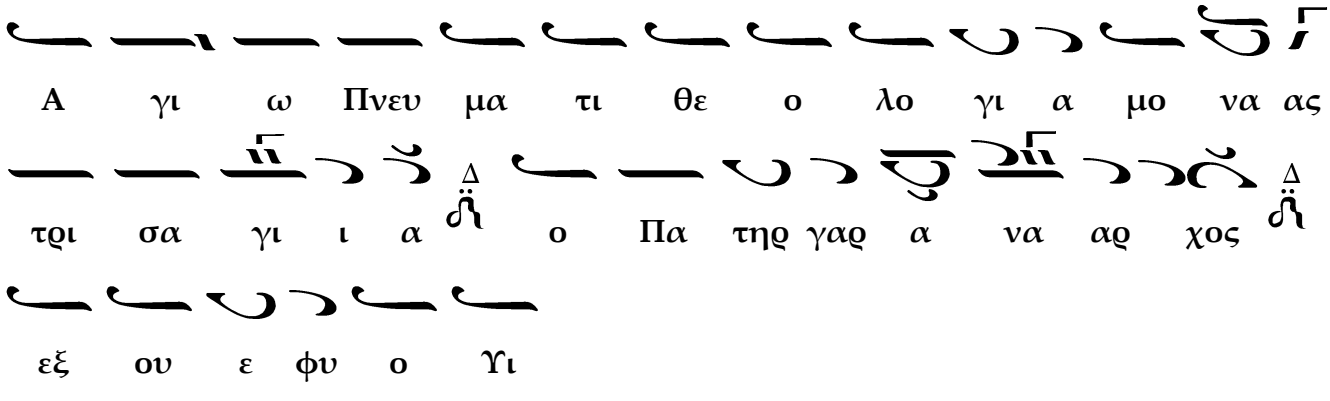


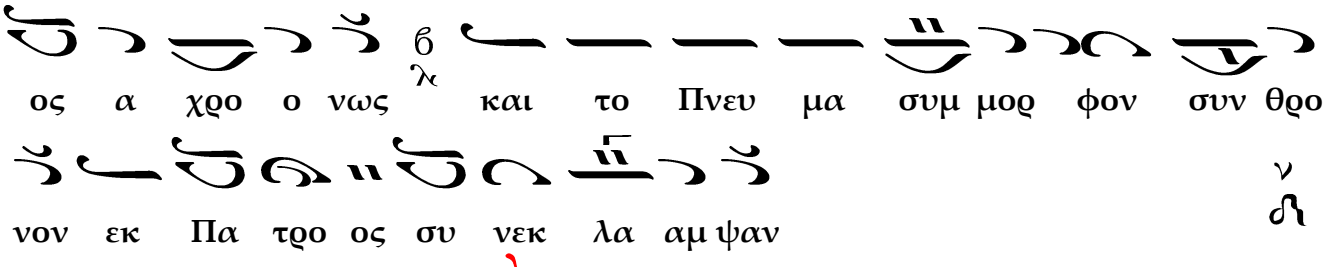
Ἦχος πλ. Δ Νη Ἀντίφωνον Γ'



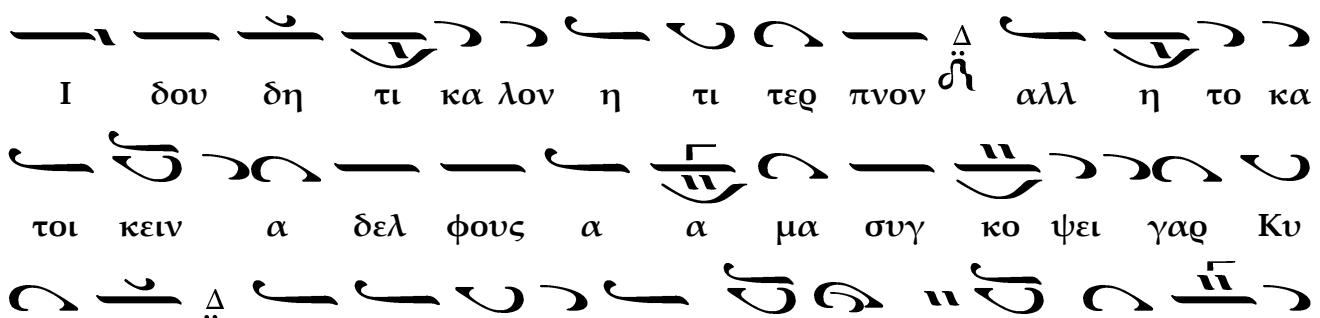


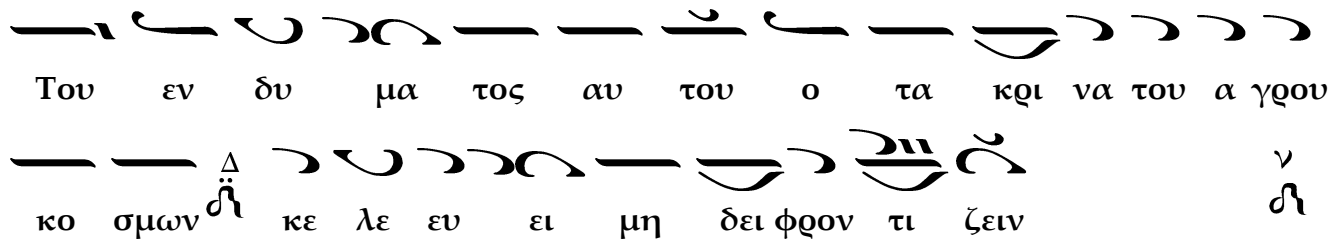
Δόξα. Καί νῦν.



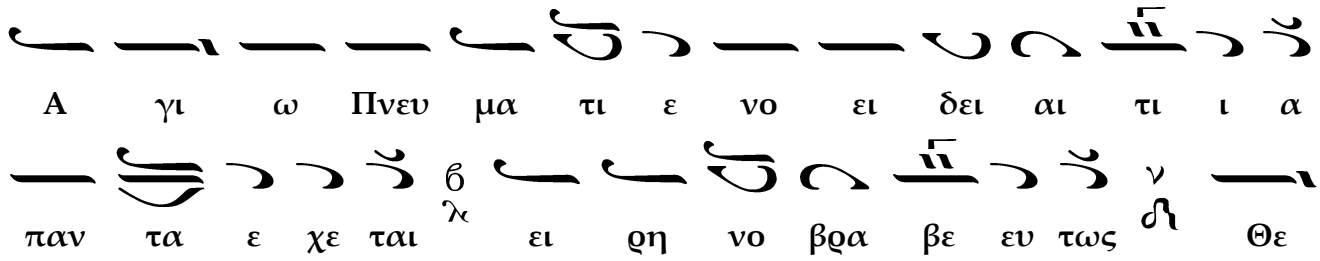


Ἦχος λ̈ Νη . Ἀντίφωνον Γ'

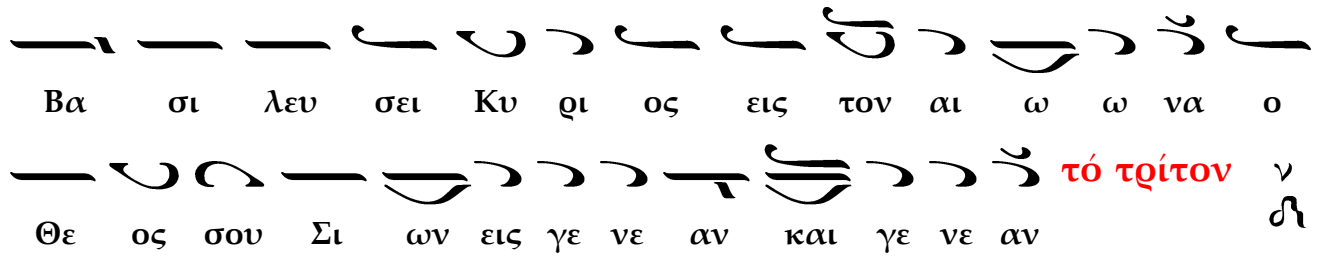




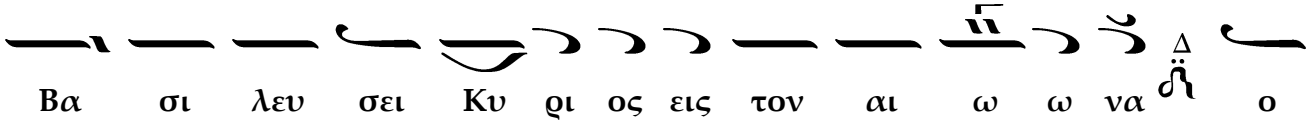
Δόξα. Καί νῦν

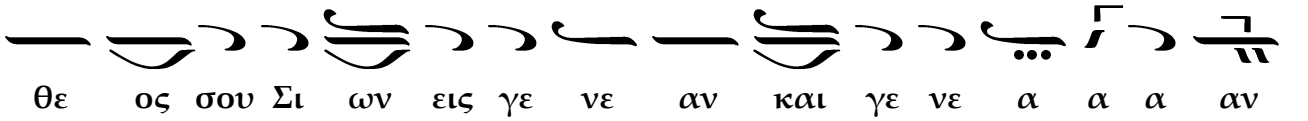


Προκείμενον·

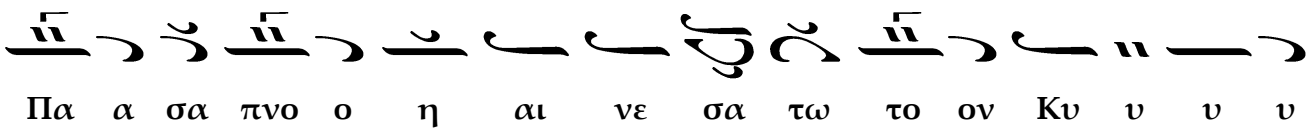


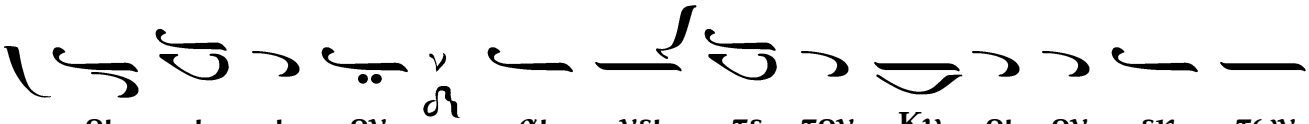
τό τρίτον





Εἰς τοὺς αἰνους. Ἦχος Νη .





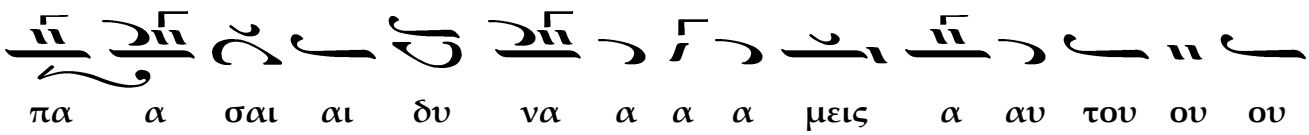


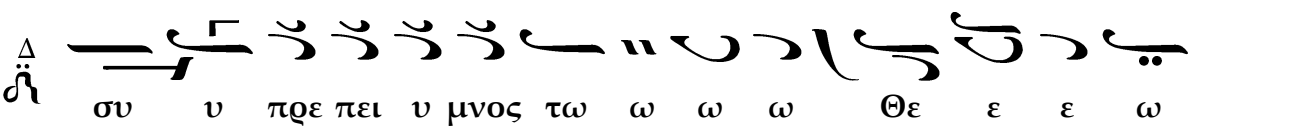




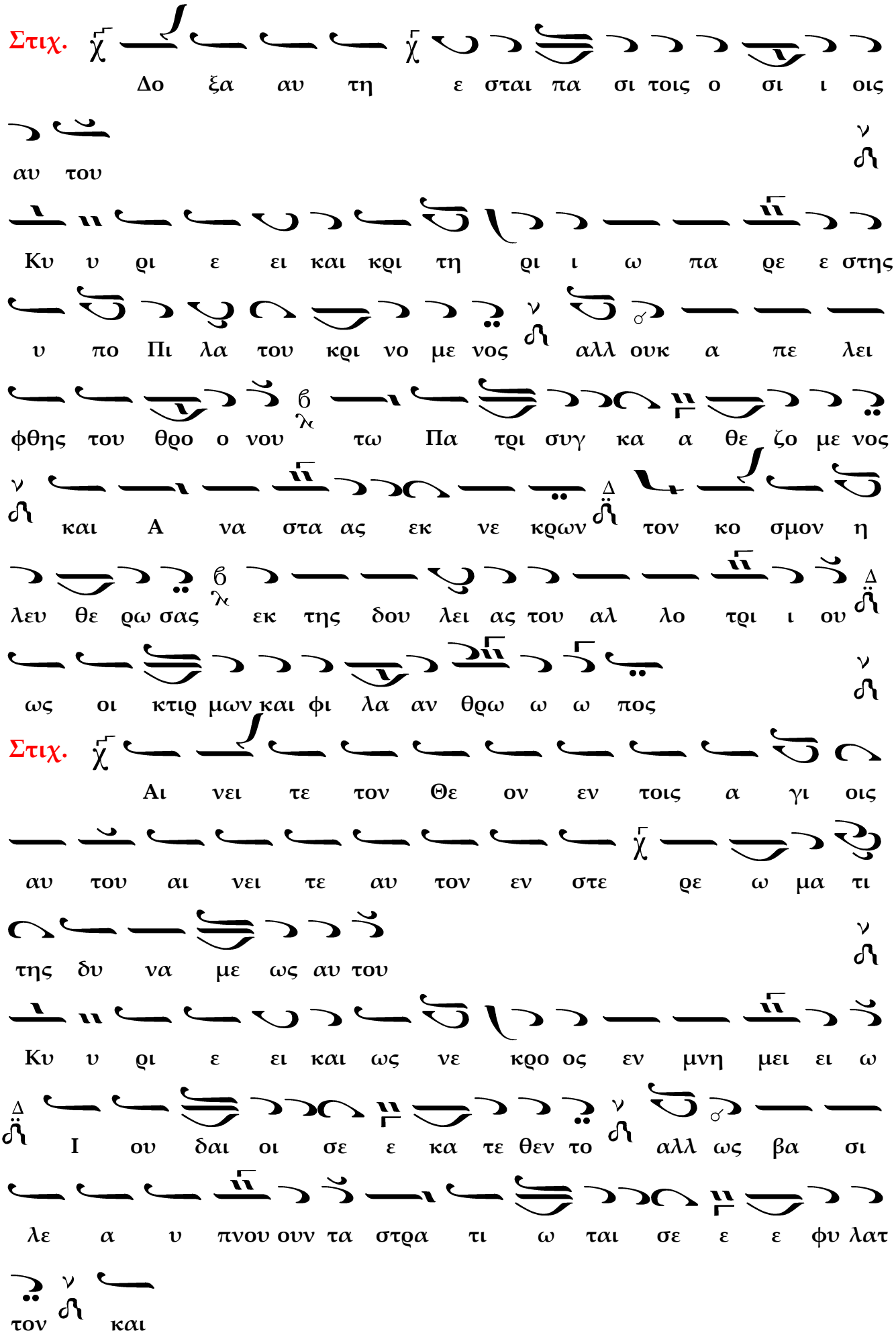


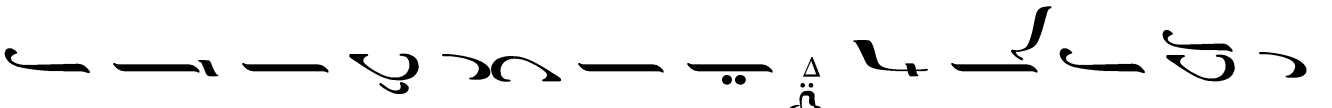


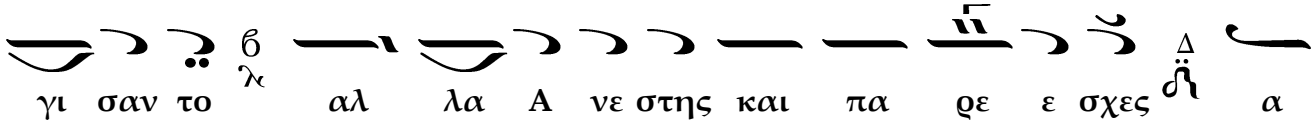


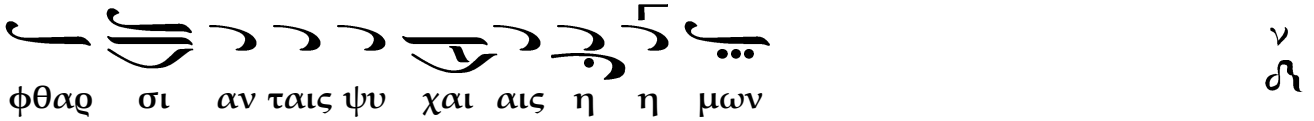


Στιχηρά. Ἦχος λ πα Νη

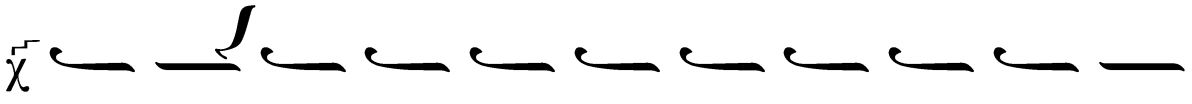


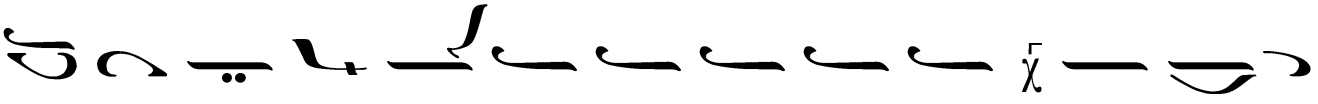

και ως ζω ης θη σαυ ρον σφα γι δι ε σφρα


γι σαν το αλ λα Α νε στης και πα ρε ε σχες α


φθαρ σι αν ταις ψυ χαι αις η η μων

Στιχ.

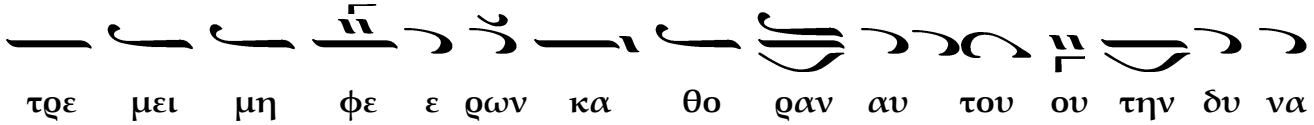

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει

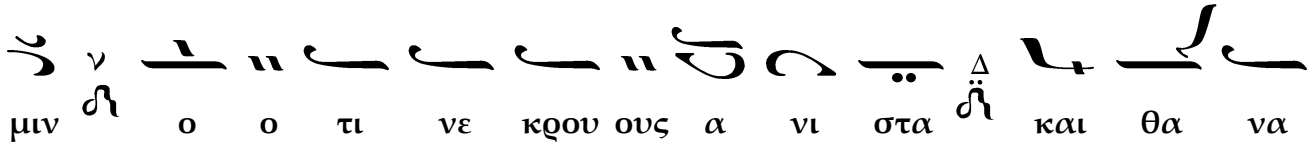

αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος

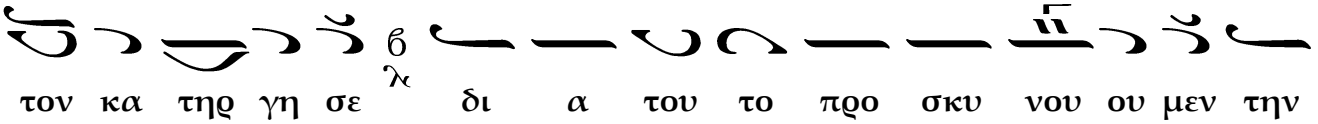

της με γα λω συ νης αυ του

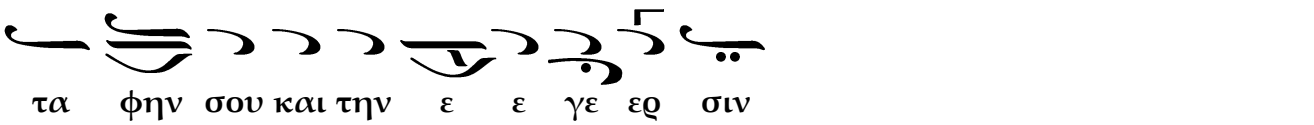

Κυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο ο λου


τον σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριτ τει γαρ και

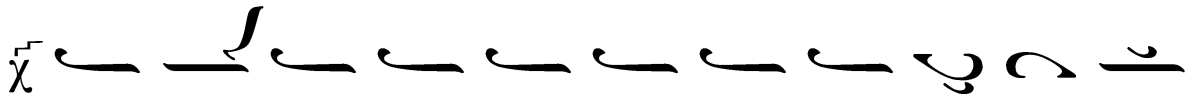

τρε μει μη φε ε ρων κα θο ραν αυ του ου την δυ να

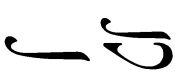

μιν ο ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να

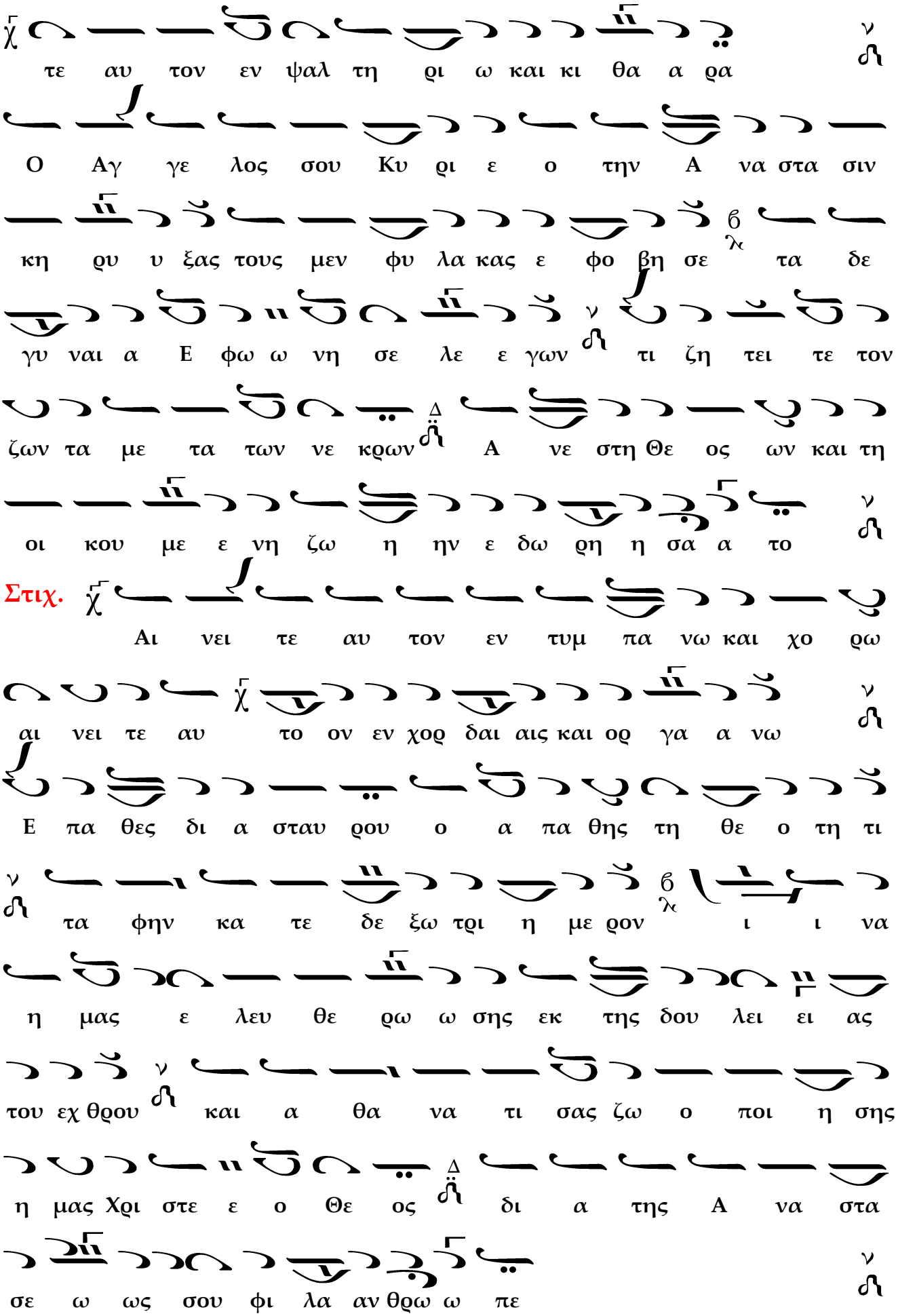

τον κα τηρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ου μεν την

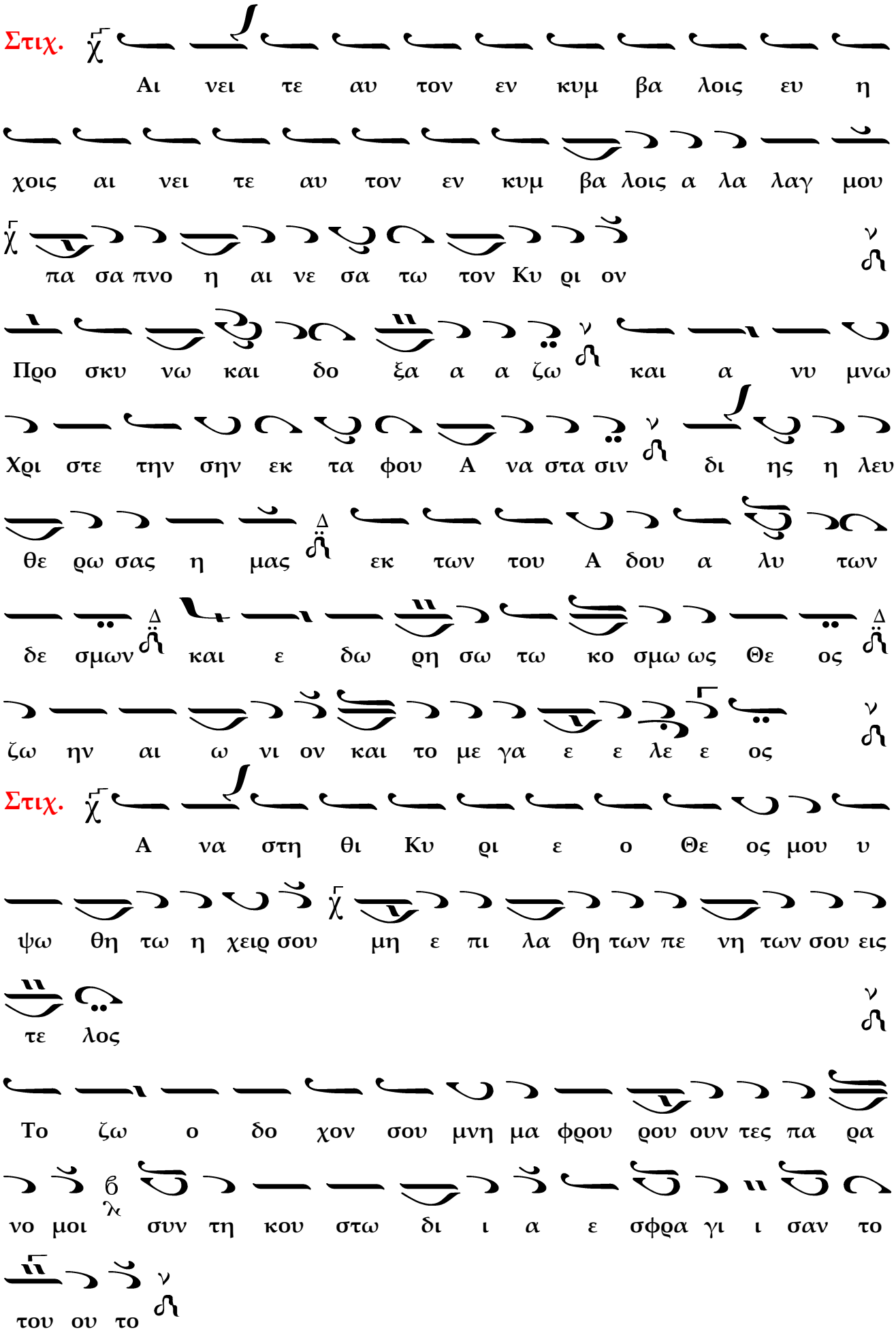

τα φην σου και την ε ε γε ερ σιν

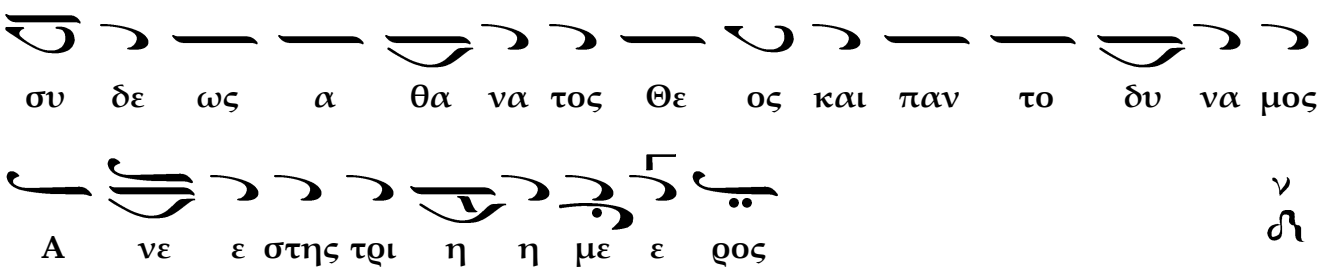
Στιχ.


Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

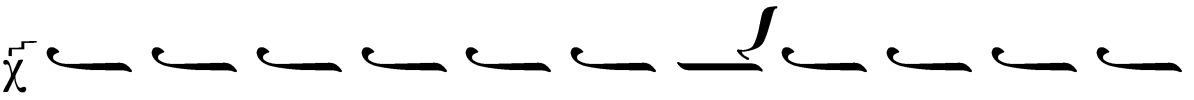

αι νει

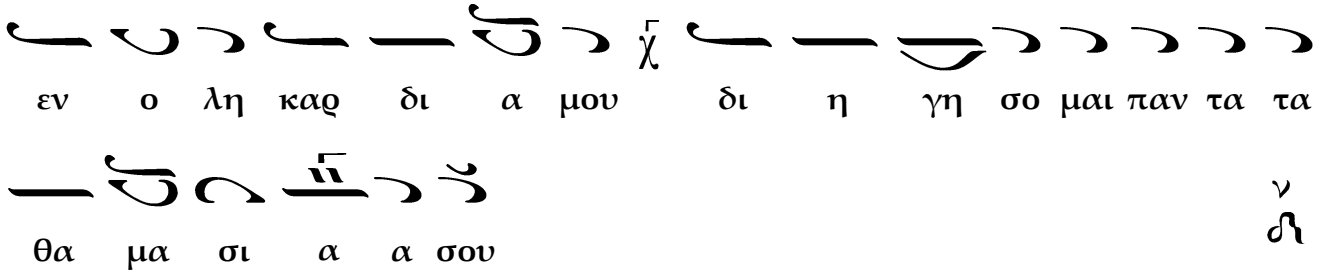

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα
Ο Αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την Α να στα σιν
κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε
γυ ναι α Ε φω ω νη σε λε ε γων τι ζη τει τε τον
ζων τα με τα των νε κρων Α νε στη Θε ος ων και τη
οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το
Στιχ.
Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
αι νει τε αυ το ον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω
Ε πα θες δι α σταυ ρου ο α πα θης τη θε ο τη τι
τα φην κα τε δε ξω τρι η με ρον ι ι να
η μας ε λευ θε ρω ω σης εκ της δου λει ει ας
του εχ θρου και α θα να τι σας ζω ο ποι η σης
η μας Χρι στε ε ο Θε ος δι α της Α να στα
σε ω ως σου φι λα αν θρω ω πε


Στιχ.
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου
πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
Προ σκυ νω και δο ξα α α ζω και α νυ μνω
Χρι στε την σην εκ τα φου Α να στα σιν δι ης η λευ
θε ρω σας η μας εκ των του Α δου α λυ των
δε σμων και ε δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος
ζω ην αι ω νι ον και το με γα ε ε λε ε ος
Στιχ.
Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ
ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε λος
Το ζω ο δο χον σου μνη μα φρου ρου ουν τες πα ρα
νο μοι σαβ συν τη κου στω δι ι α ε σφρα γι ι σαν το
του ου το

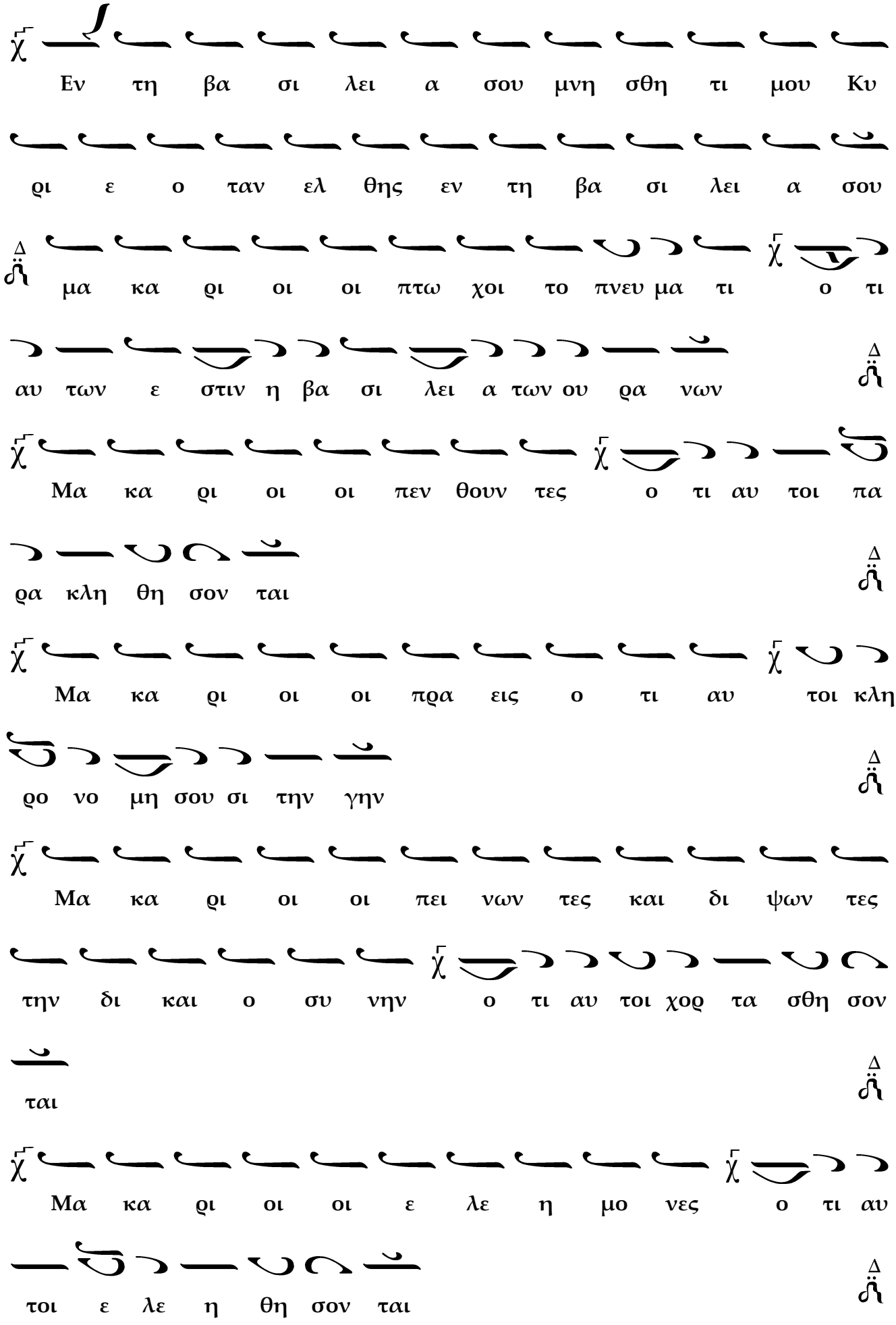

συ δε ως α θα να τος Θε ος και παν το δυ να μος
Α νε ε στης τρι η η με ε ρος

Στιχ.


Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε


εν ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα
θα μα σι α α σου
Πο ρευ θεν τος σου εν πυ λαις Α δου Κυ ρι ε και
ταυ τας συν τρι ψαν τος ο αιχ μα λω τος ου τως ε βο ο
α τις ε στιν ου ου τος ο τι ου κα τα δι κα ζε ται
εν τοις κα τω τα τοις της γης αλ λα και ως σκη
νην κα τε λυ σε του θα να του το δε ε σμω τη ρι ον
ε δε ξα α μην αυ τον ως θνη τον και τρε μω
ως Θε ον παν το δυ να με Σω τηρ ε λε η σον η
μας

Οἱ μακαρισμοί Ἦχος λπ Νη .

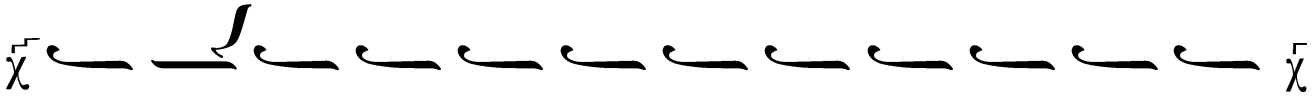



Μνη σθη τι η μων Χρι στε Σω τηρ του κο ο σμου ω


σπερ του λη στου ε μνη σθης ε πι ξυ υ λου και κα


τα ξι ω σον παν τας μο ο νε οι κτι ιρ μον της


ου ρα νι ου βα σι λει ει α ας σου


Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α

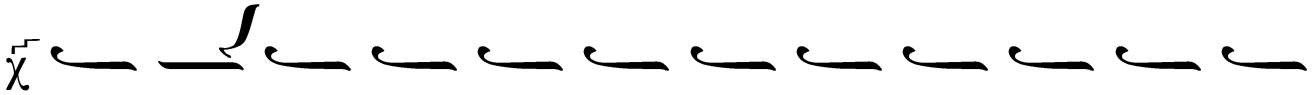

ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται


Α κου ε Α δαμ και χαι ρε συν τη Ε ευ α α ο


τι ο γυ μνω ω σας πριν τους αμ φο τε ε ρους και δι α


πα της λα βων η μα ας αιχ μα λω ω τους εν τω


σταυ ρω Χρι στου κα τη ηρ γη η ται

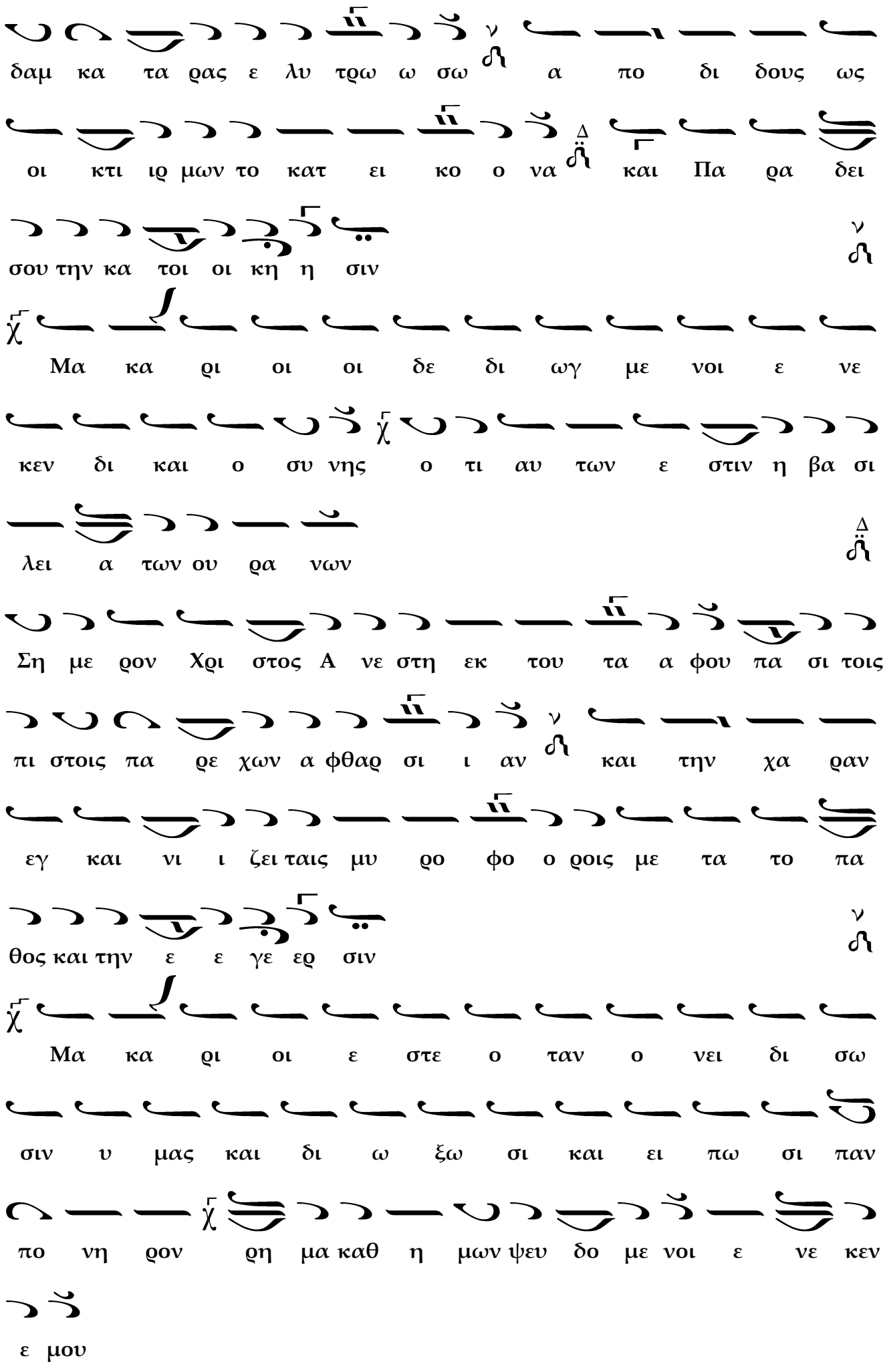

Μα κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι

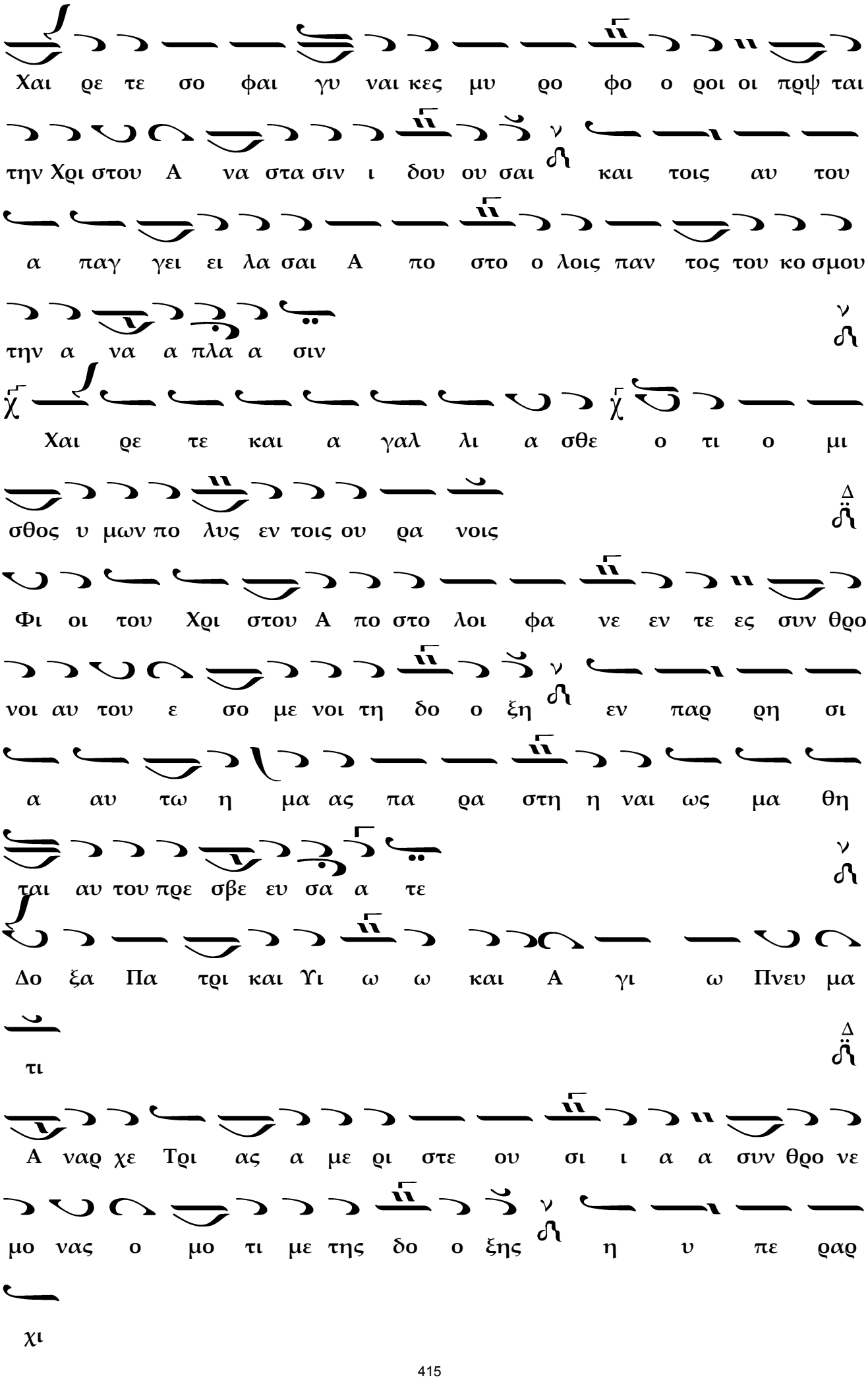

αυ τοι Υι οι Θε ου κλη θη σον ται


Ξυ λω προ σπα γεις Σω τηρ η μων βου λη η σει ει ξυ



λου τον Α


δαμ κα τα ρας ε λυ τρω ω σω α πο δι δους ως
οι κτι ιρ μων το κατ ει κο ο να και Πα ρα δει
σου την κα τοι οι κη η σιν
Μα κα ρι οι οι δε δι ωγ με νοι ε νε
κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η βα σι
λει α των ου ρα νων
Ση με ρον Χρι στος Α νε στη εκ του τα α φου πα σι τοις
πι στοις πα ρε χων α φθαρ σι ι αν και την χα ραν
εγ και νι ι ζει ταις μυ ρο φο ο ροις με τα το πα
θος και την ε ε γε ερ σιν
Μα κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω
σιν υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν
πο νη ρον ρη μα καθ η μων ψευ δο με νοι ε νε κεν
ε μου


Χαι ρε τε σο φαι γυ ναι κες μυ ρο φο ο ροι οι πρψ ται
την Χρι στου Α να στα σιν ι δου ου σαι και τοις αυ του
α παγ γει ει λα σαι Α πο στο ο λοις παν τος του κο σμου
την α να α πλα α σιν
Χαι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο μι
σθος υ μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις
Φι οι του Χρι στου Α πο στο λοι φα νε εν τε ες συν θρο
νοι αυ του ε σο με νοι τη δο ο ξη εν παρ ρη σι
α αυ τω η μα ας πα ρα στη η ναι ως μα θη
ται αυ του πρε σβε ευ σα α τε
Δο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Α ναρ χε Τρι ας α με ρι στε ου σι ι α α συν θρο νε
μο νας ο μο τι με της δο ο ξης η υ πε ραρ
χι

ος φυ υ σις και βα σι λει ει α σω ζε τους πι στει α

νυ μνου ουν τα ας σε

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Χαι ρε του Θε ου ευ ρυ χω ρον χω ρι ι ο ον χαι ρε

κι βω τε της νε ας Δι α θη η κης χαι ρε η εγ χρυ

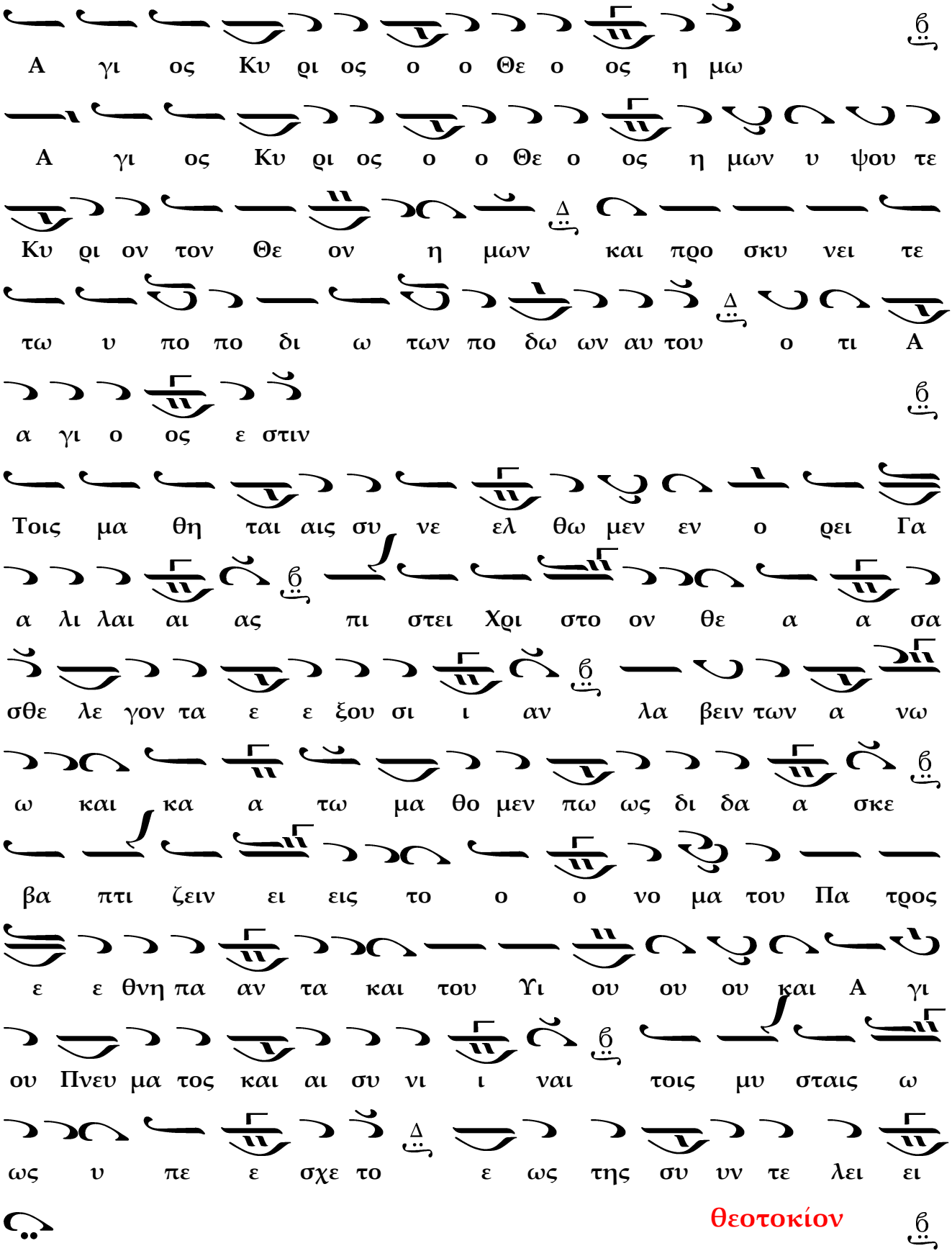
σος στα α μνος εξ ης το μα αν να πα σιν ε δο θη το

ου ρα νι ο ο ο ον

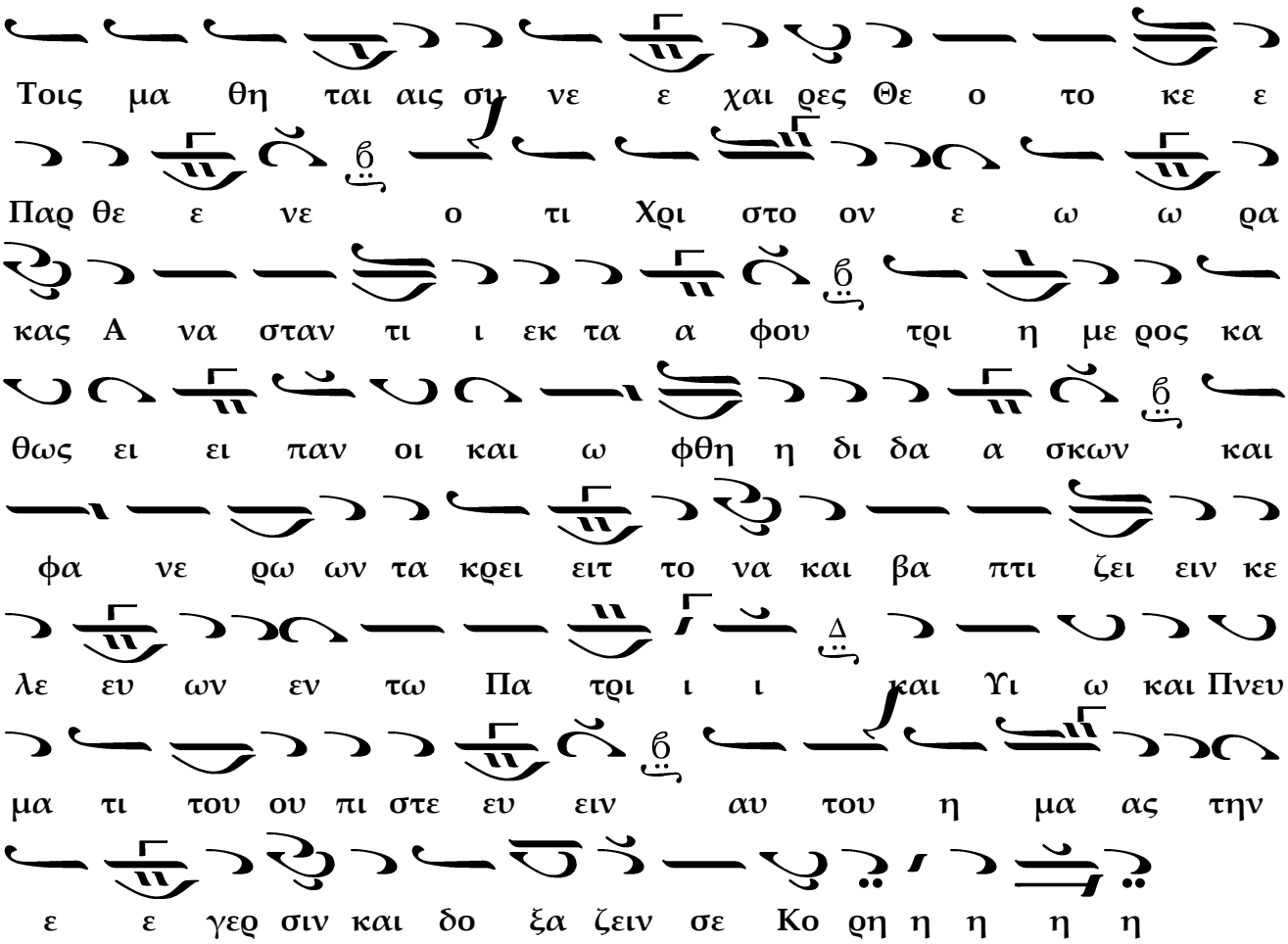


Ἐξαποστειλάρια ἀναστάσιμα Πέτρου Πελοποννησίου·

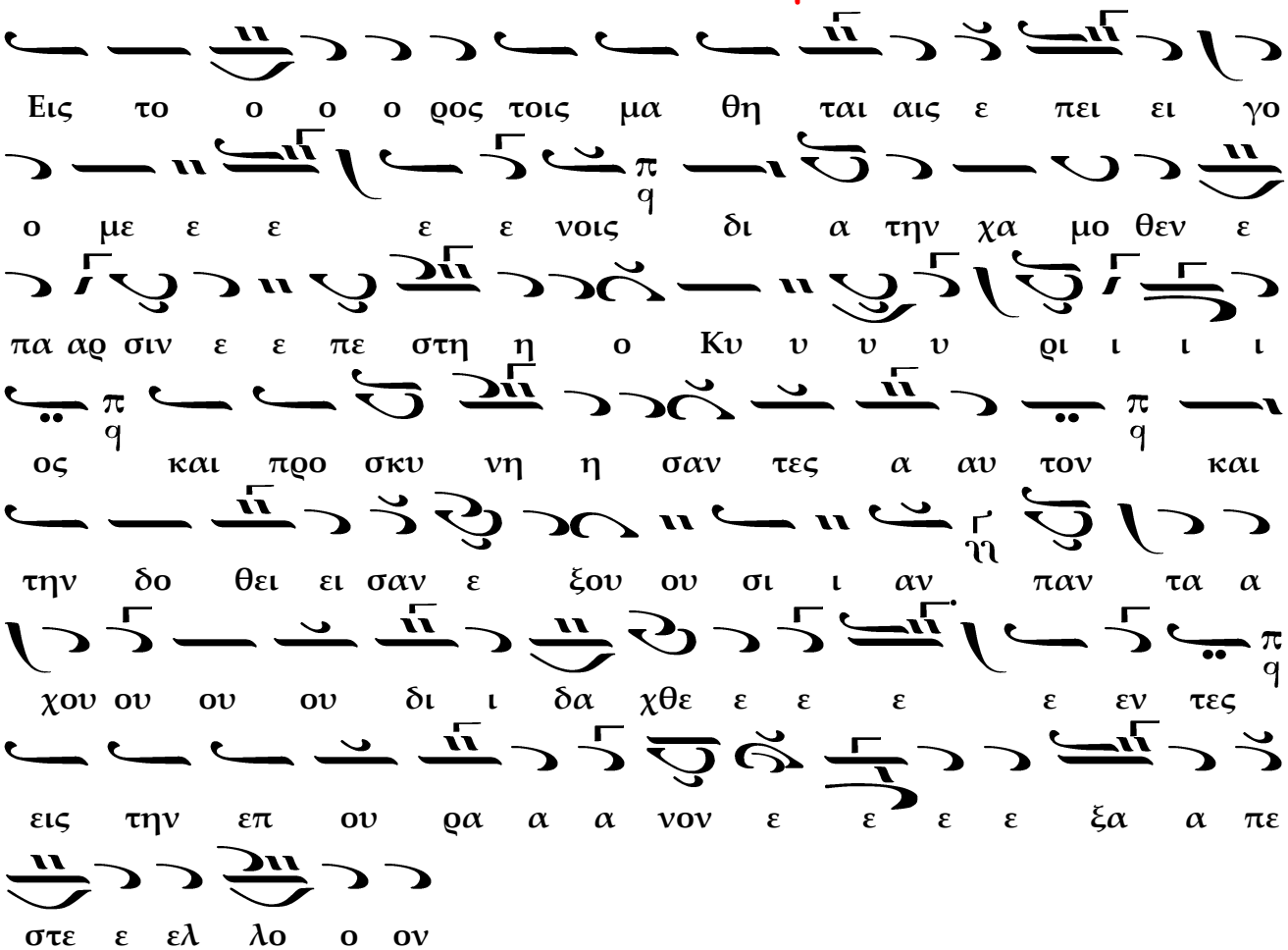
Ἐξαποστειλάριον Α'. Ἦχος  Δι  χρόνος ἁπλός.

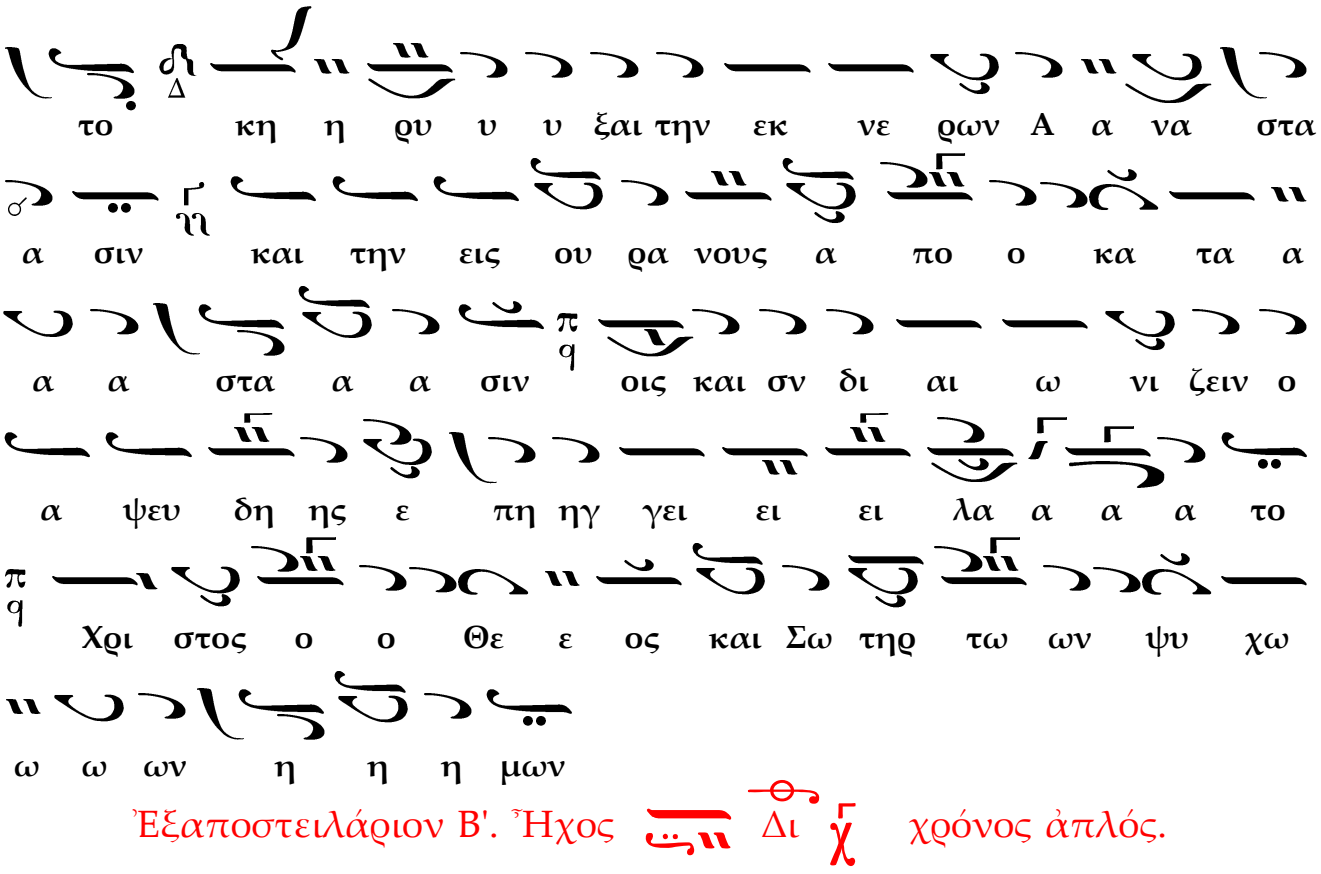


Θεοτοκίον

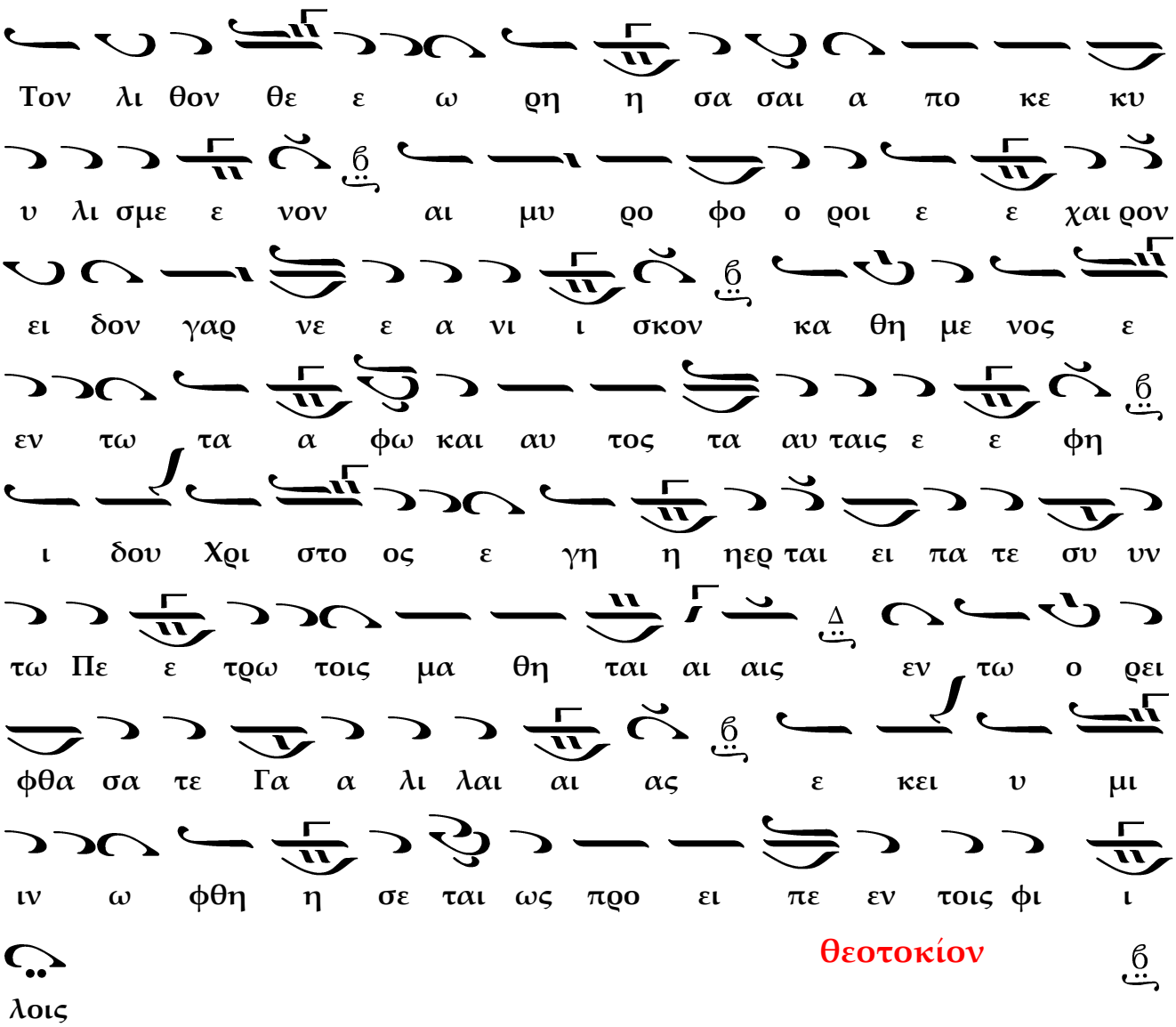


Ἐωθινόν Α'. Ἦχος Πα

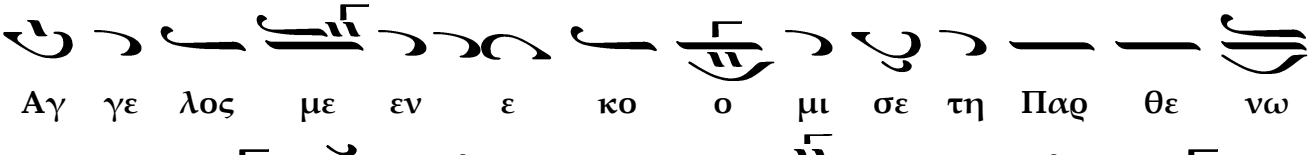


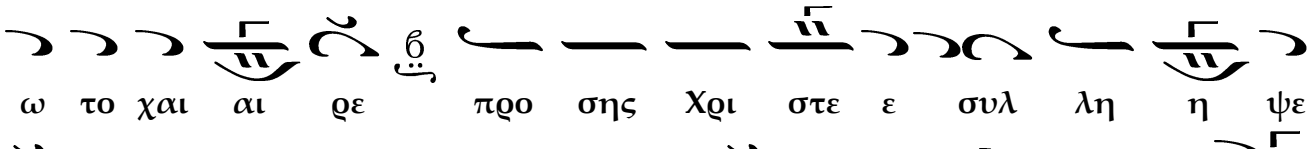


Ἐξαποστειλάριον Β'. Ἦχος Δι χρόνος ἁπλός.

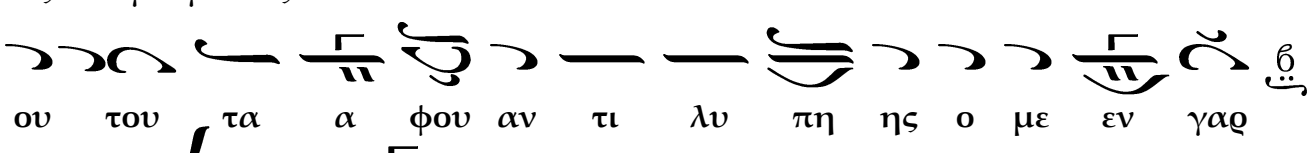


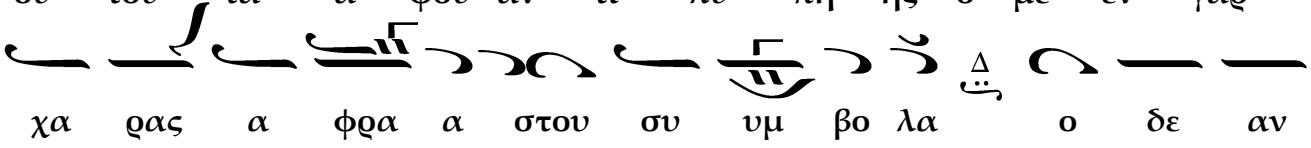
Θεοτοκίον

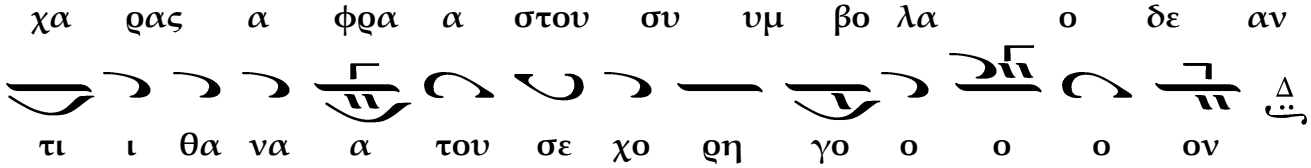


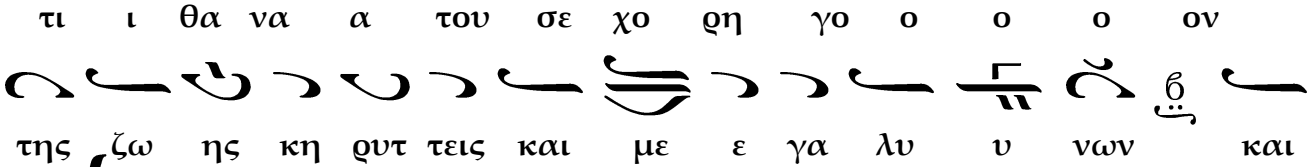


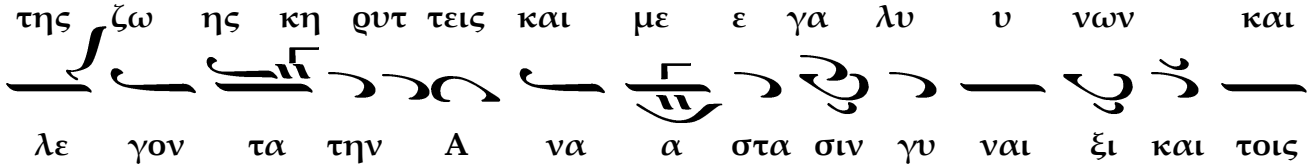


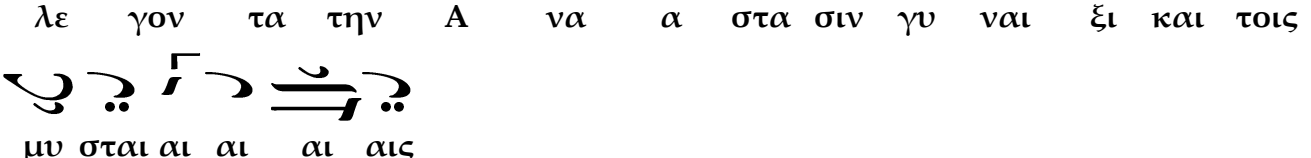




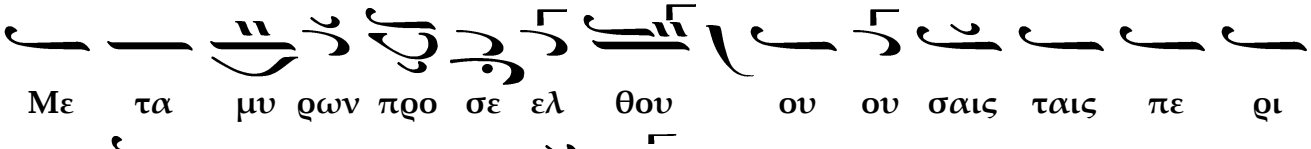


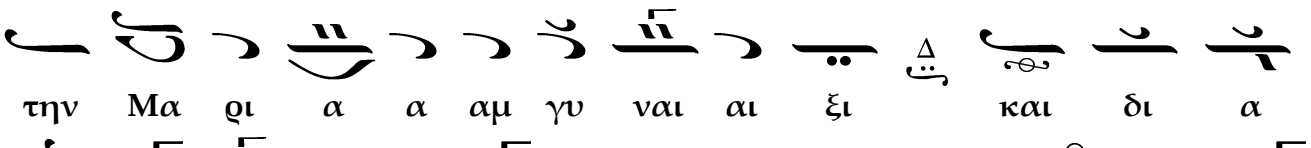


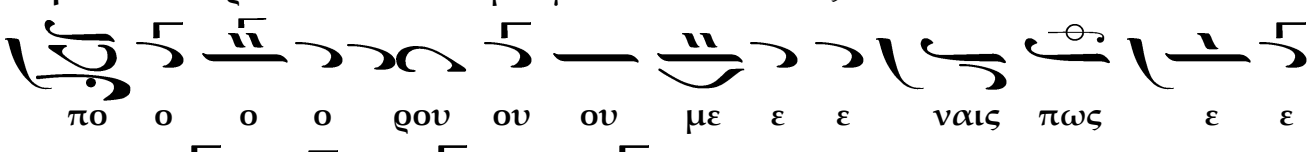


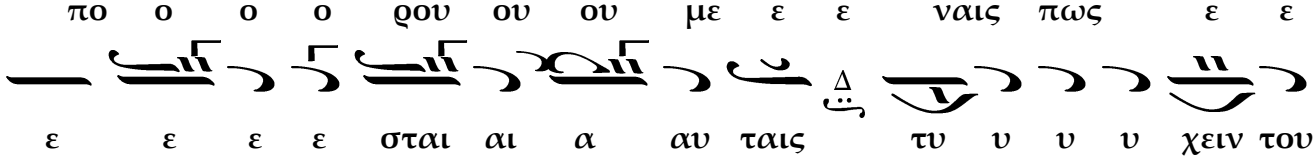


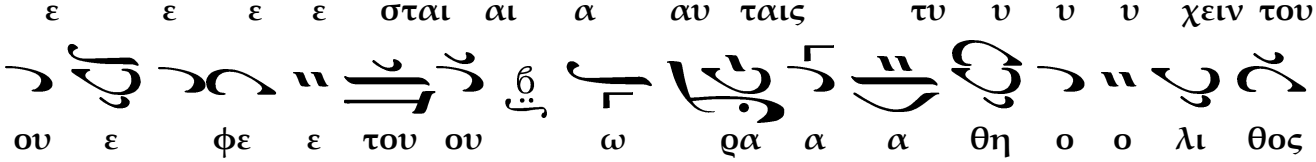
Ἐωθινόν Β'. Ἦχος  Δι . 

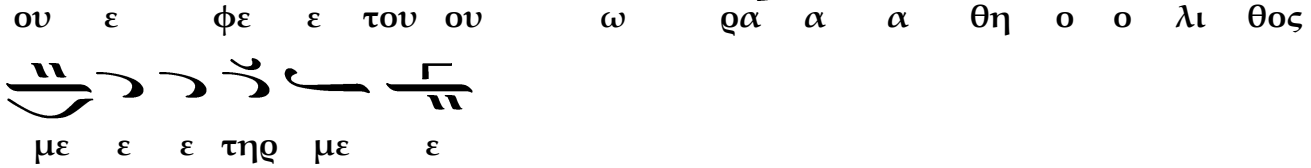


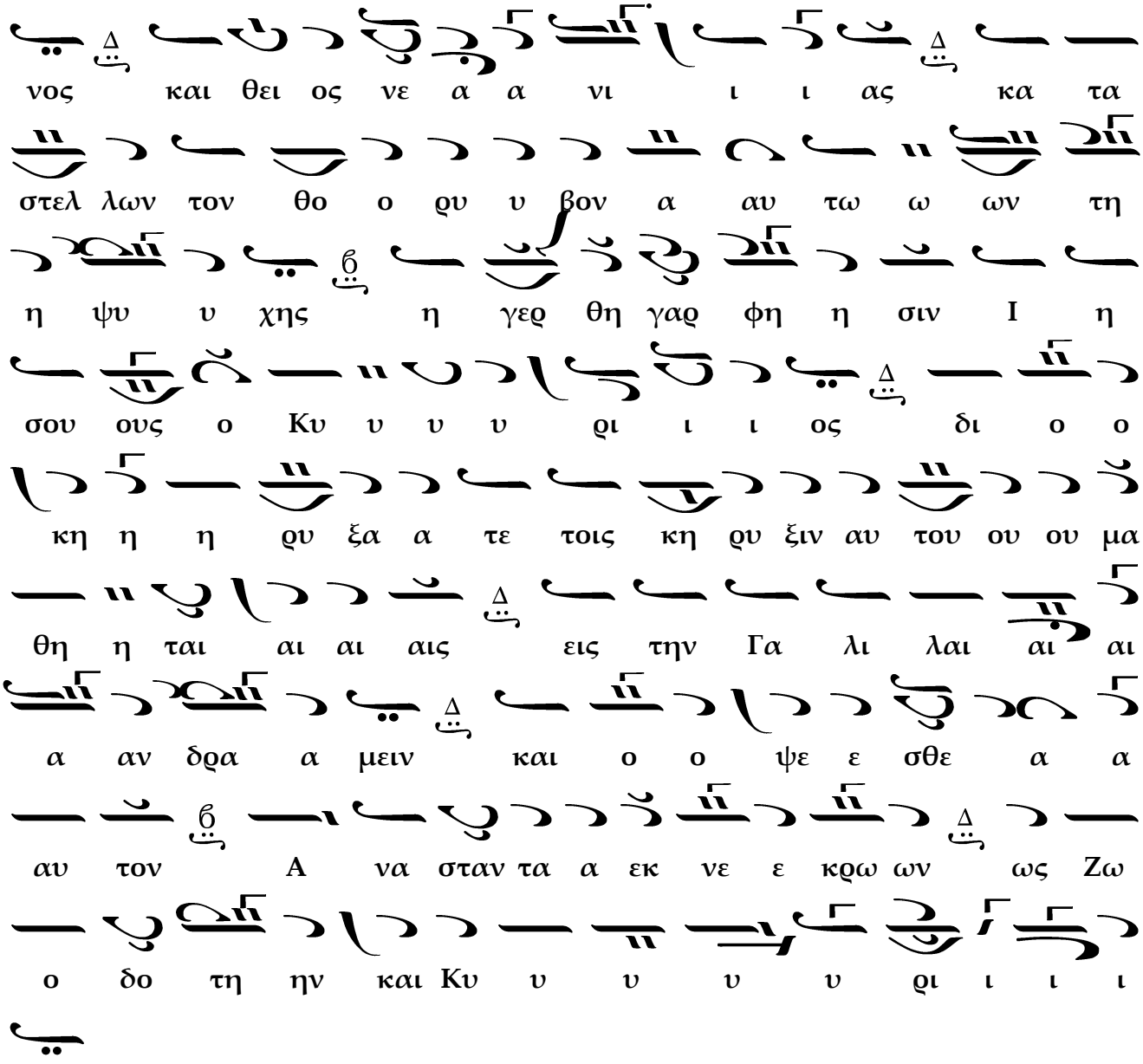




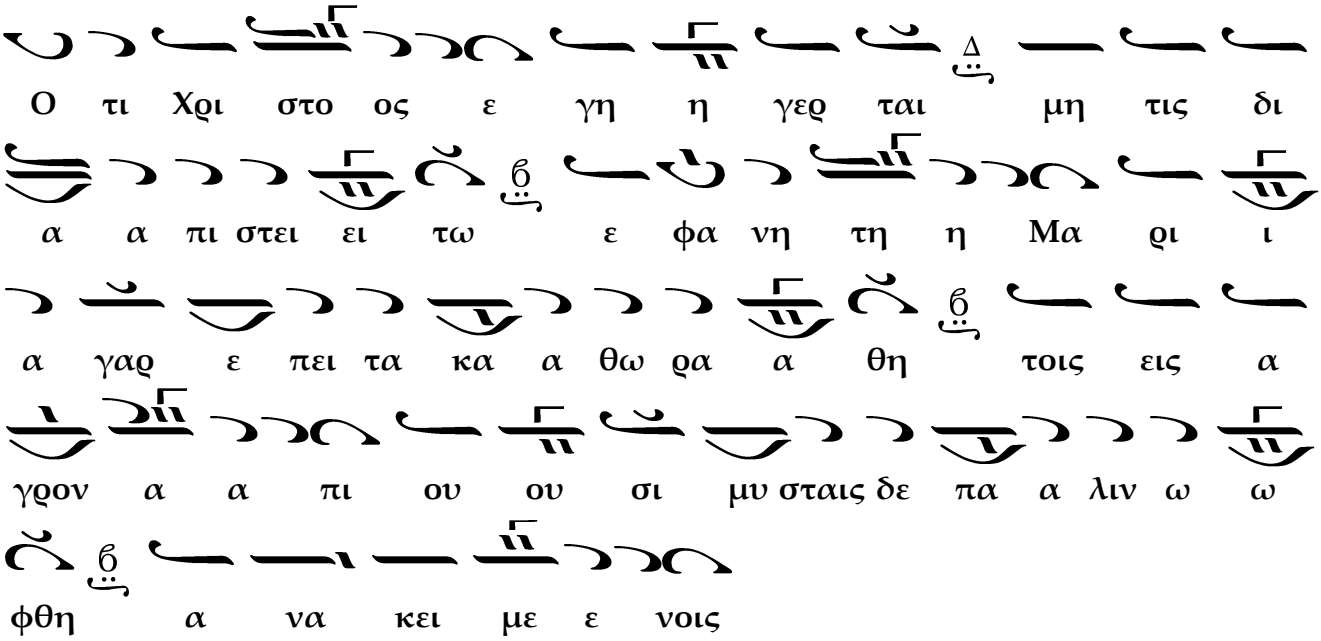






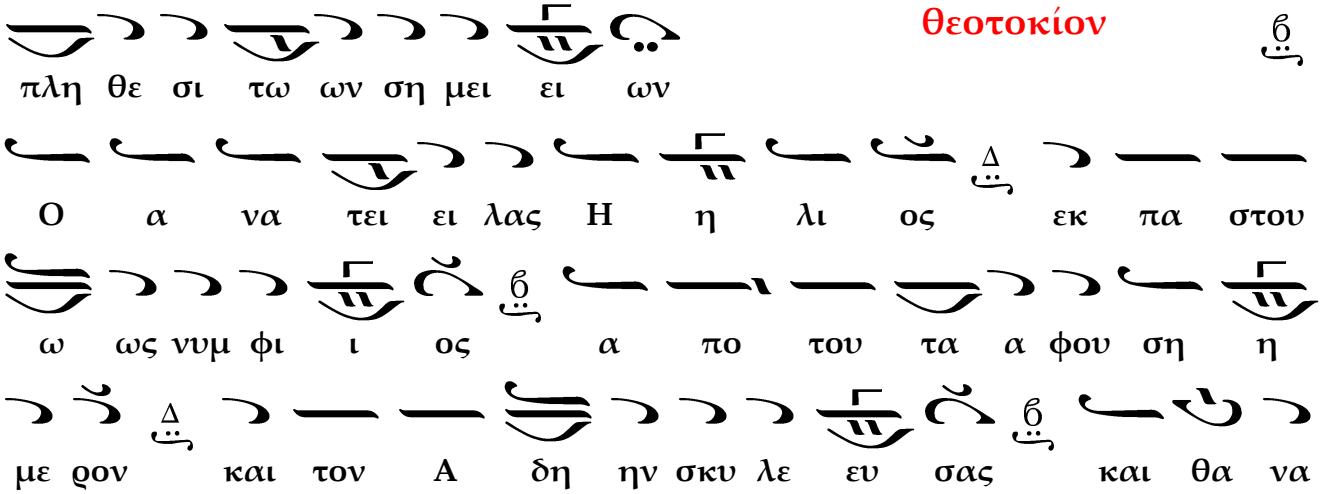


Ἐξαποστειλάριον Γ'. Ἦχος Δι χρόνος ἁπλός.

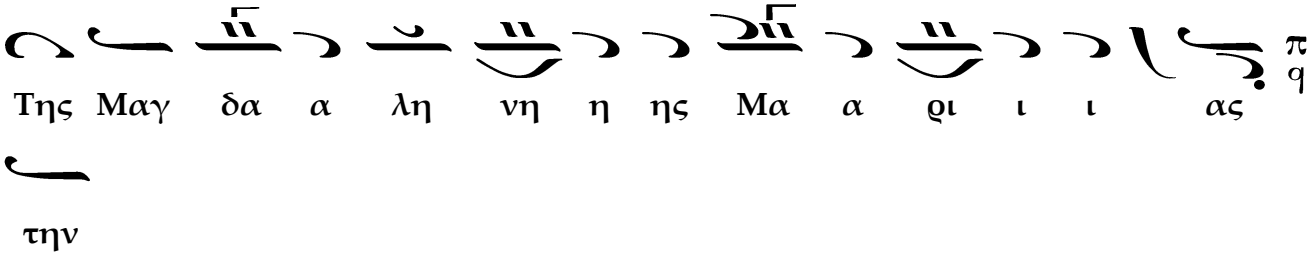


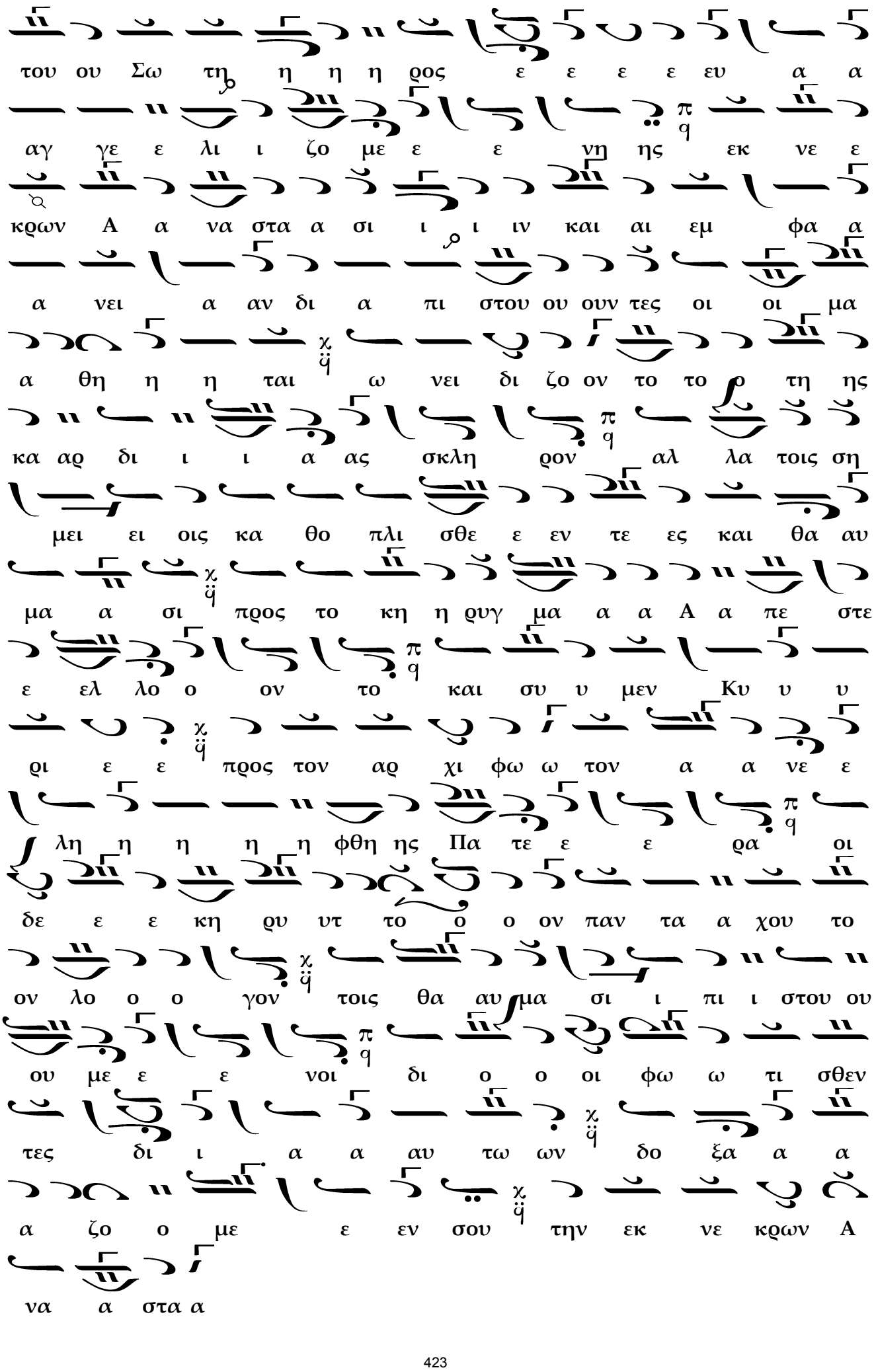


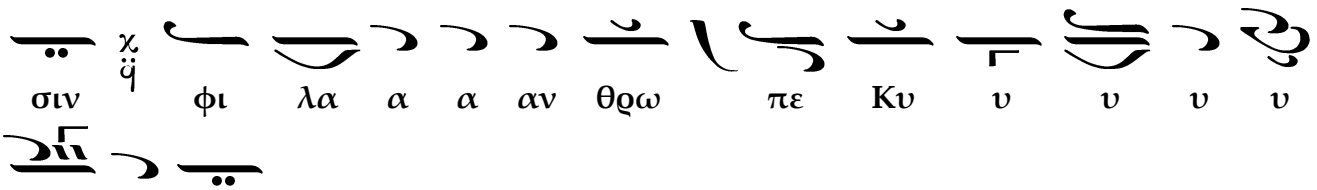
Θεοτοκίον



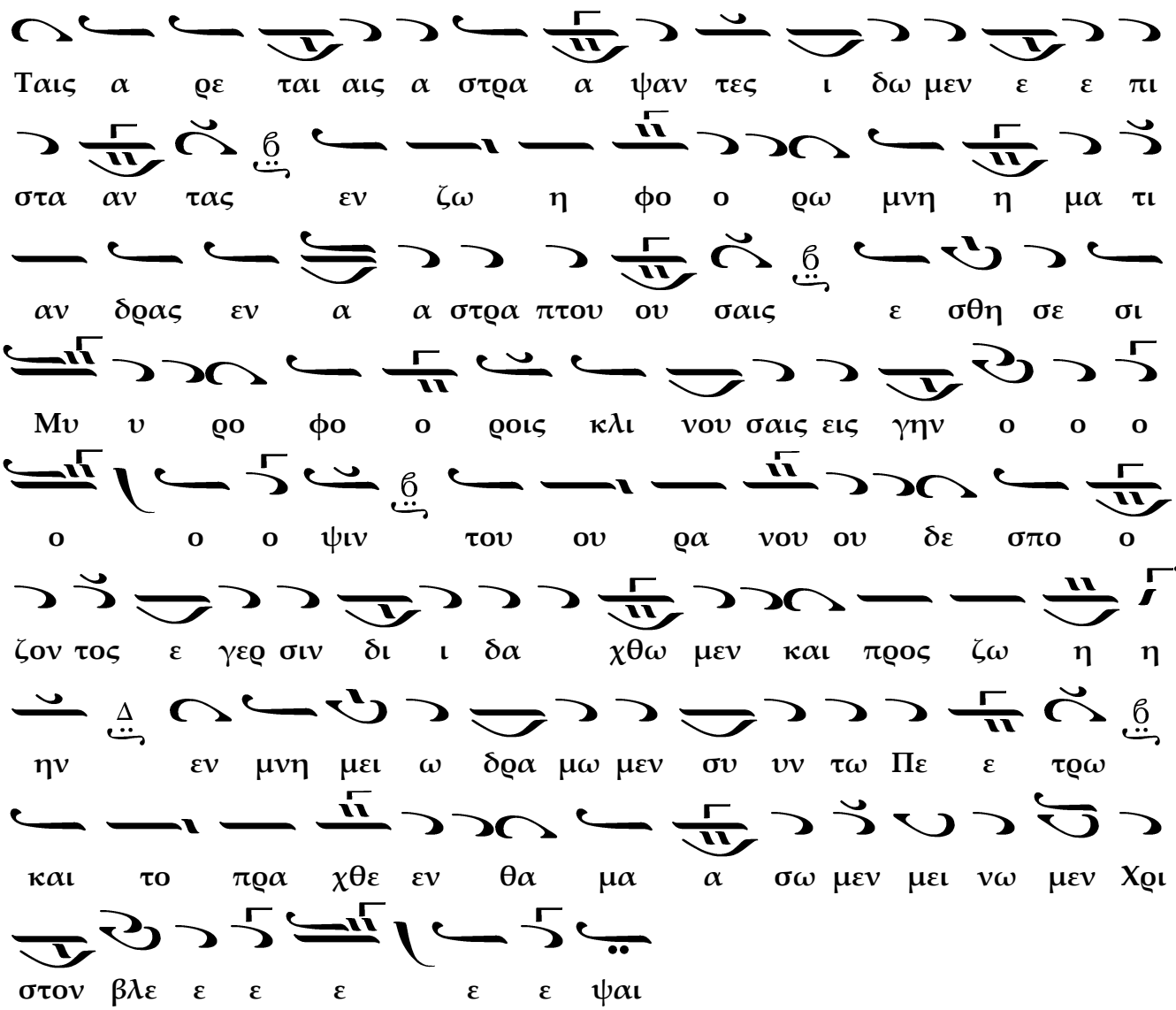
Ἑωθινόν Γ'. Ἦχος ἅ Γα




του ου Σω τη η η η ρος ε ε ε ε ευ α α
αγ γε ε λι ι ζο με ε ε νη ης εκ νε ε
κρων Α α να στα α σι ι ι ιν και αι εμ φα α
α νει α αν δι α πι στου ου ουν τες οι οι μα
α θη η η ται ω νει δι ζο ον το το ρ τη ης
κα αρ δι ι ι α ας σκλη ρον αλ λα τοις ση
μει ει οις κα θο πλι σθε ε εν τε ες και θα αυ
μα α σι προς το κη η ρυγ μα α α Α α πε στε
ε ελ λο ο ον το και συ υ μεν Κυ υ υ
ρι ε ε προς τον αρ χι φω ω τον α α νε ε
λη η η η η φθη ης Πα τε ε ε ρα οι
δε ε ε κη ρυ υτ το ο ο ον παν τα α χου το
ον λο ο ο γον τοις θα αυ μα σι ι πι ι στου ου
ου με ε ε νοι δι ο ο οι φω ω τι σθεν
τες δι ι α α αυ τω ων δο ξα α α
α ζο ο με ε εν σου την εκ νε κρων Α
να α στα α

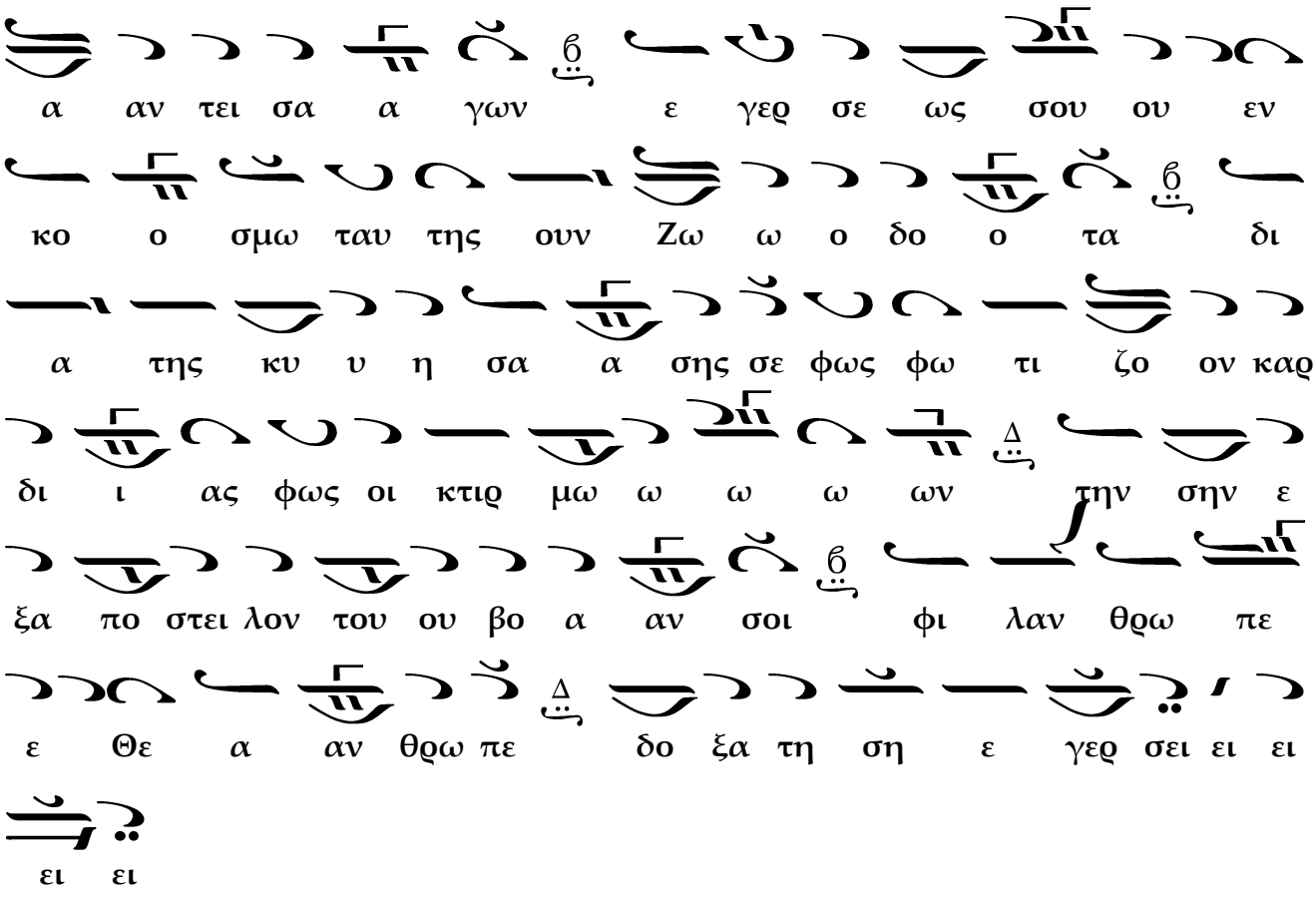


Ἐξαποστειλάριον Δ'. Ἦχος Δι χρόνος ἁπλός.

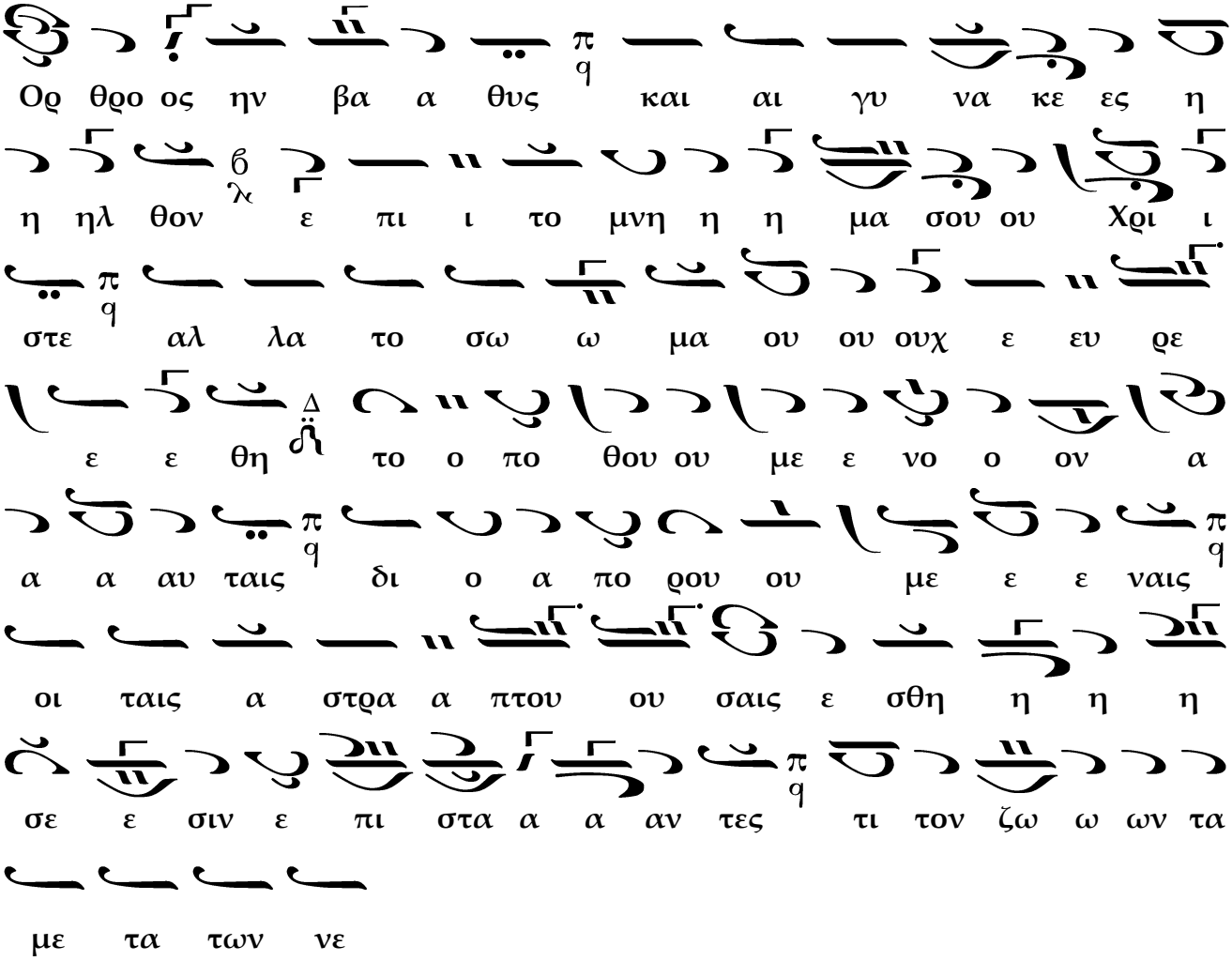


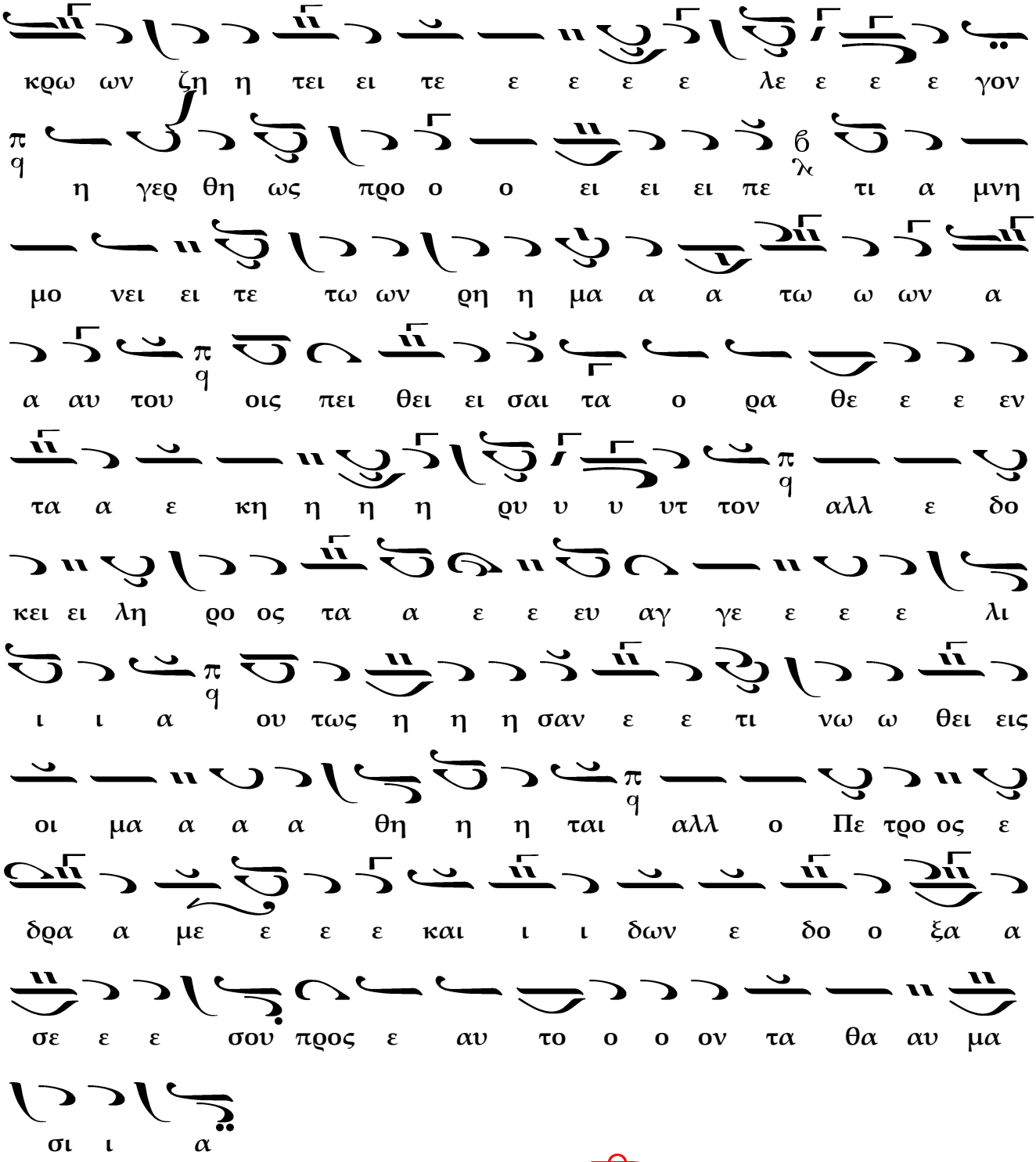
θεοτοκίον



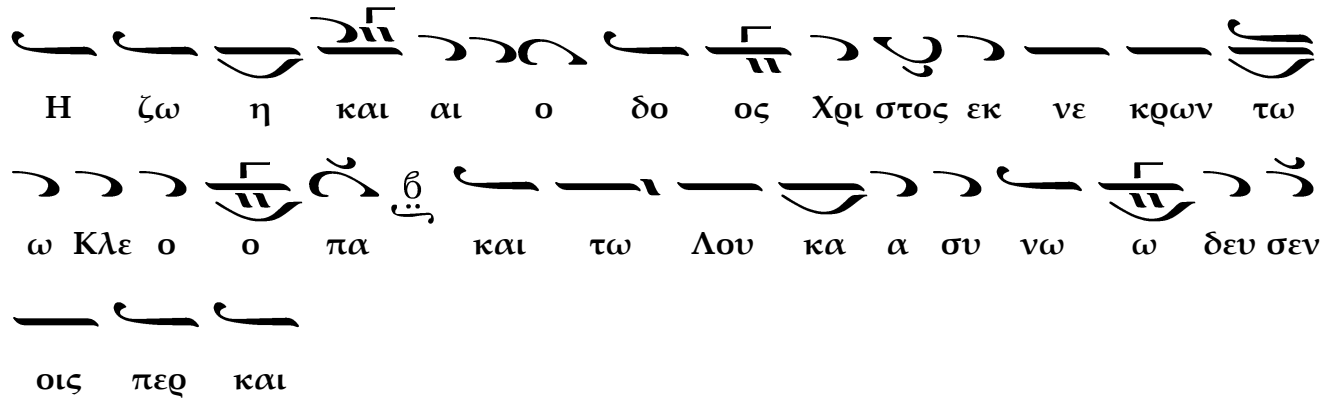


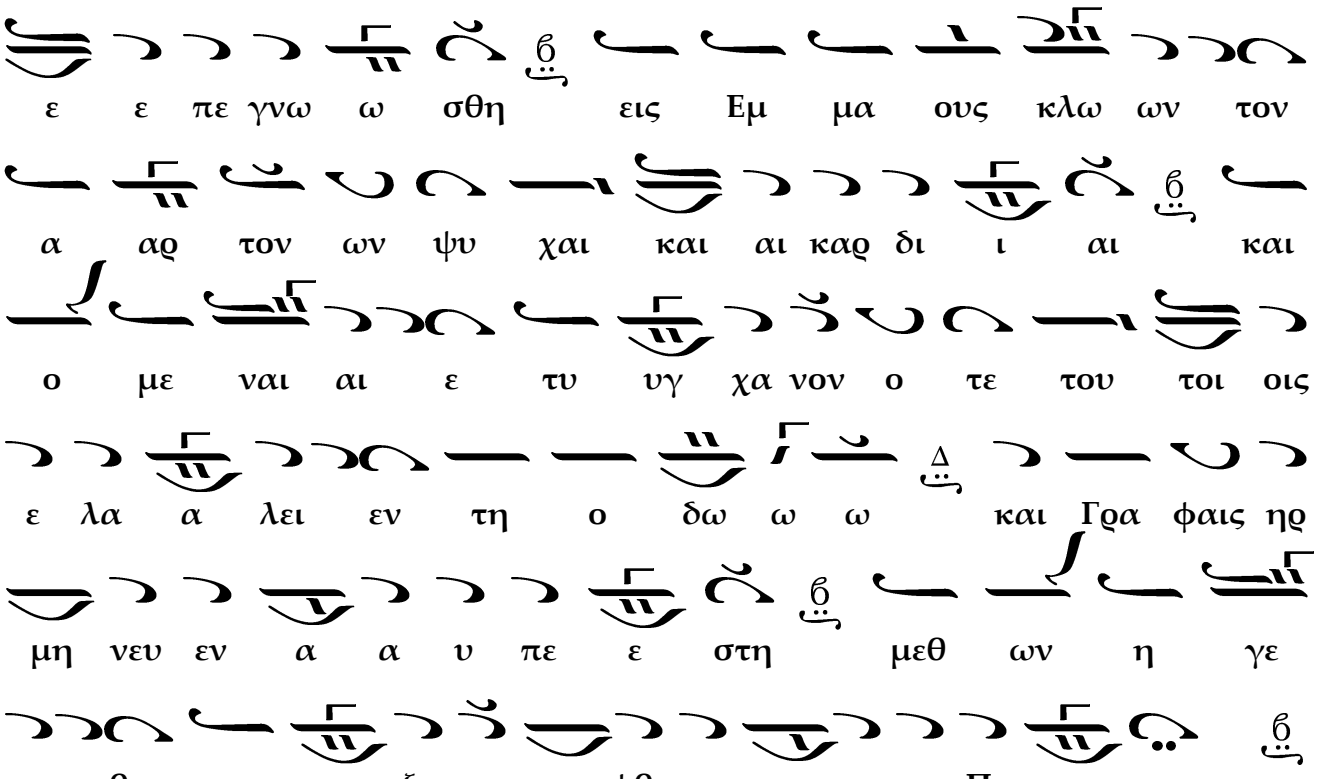
Ἐωθινόν Δ'. Ἦχος δι . χ



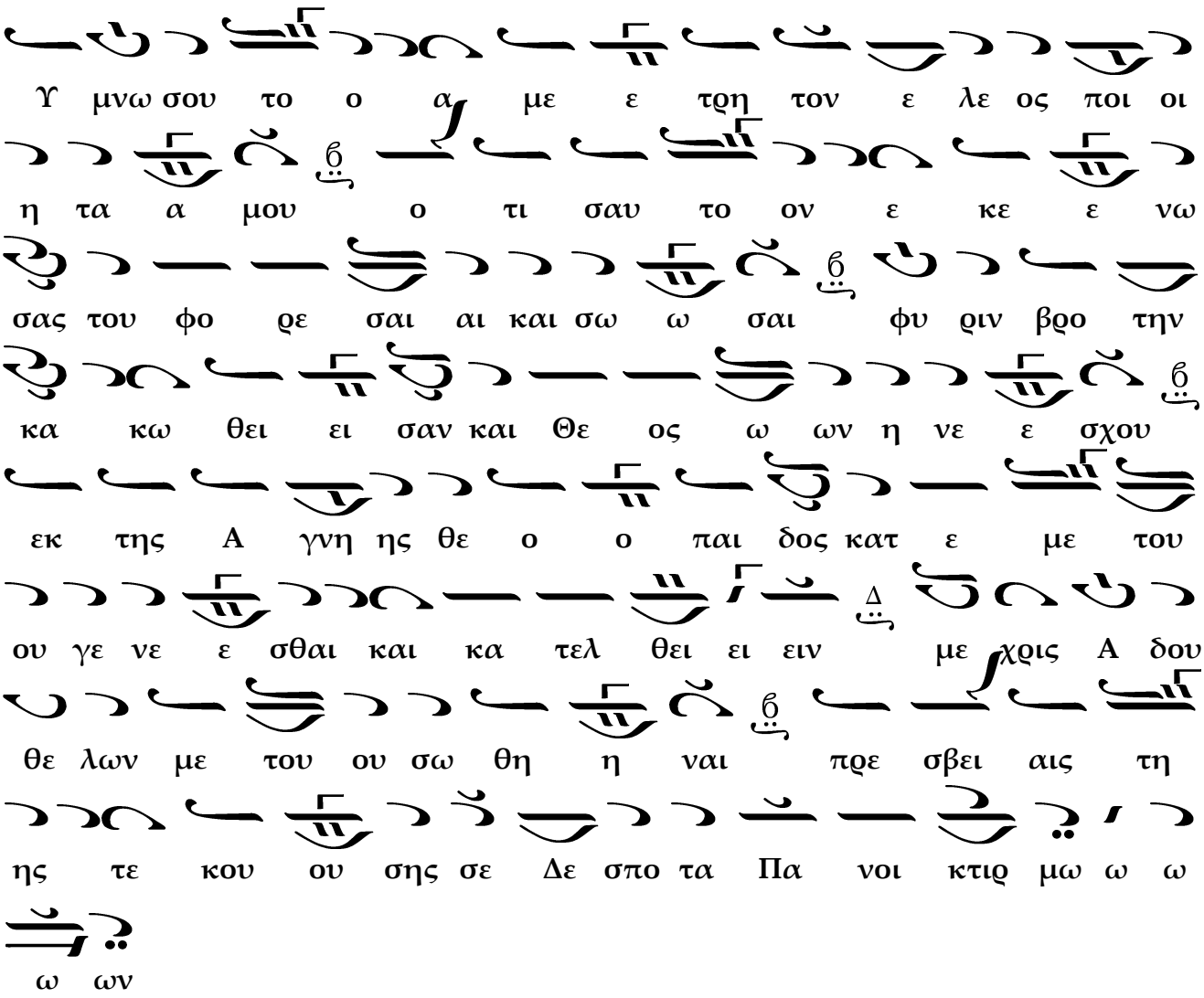


Ἐξαποστειλάριον Ε'. Ἦχος Δι χρόνος ἁπλός.

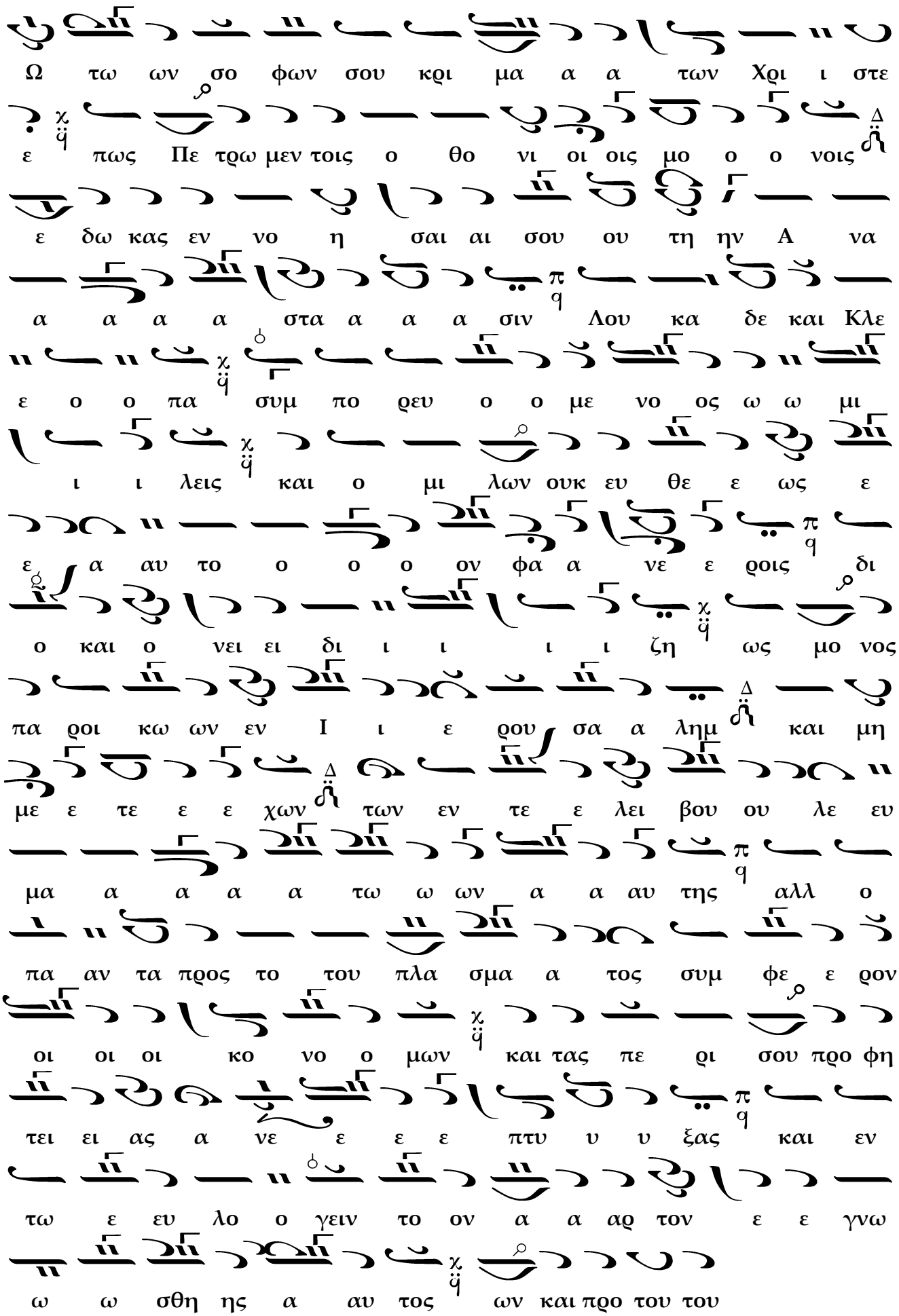


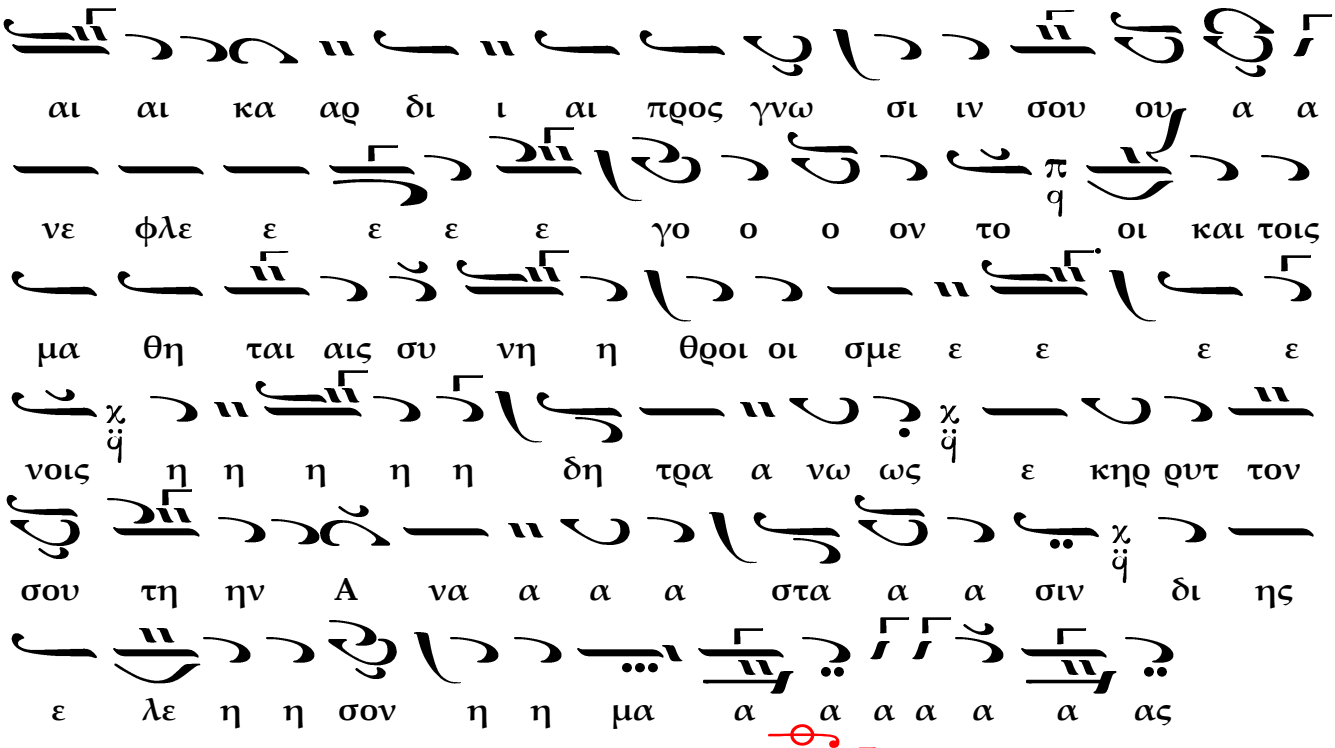


θεοτοκίον

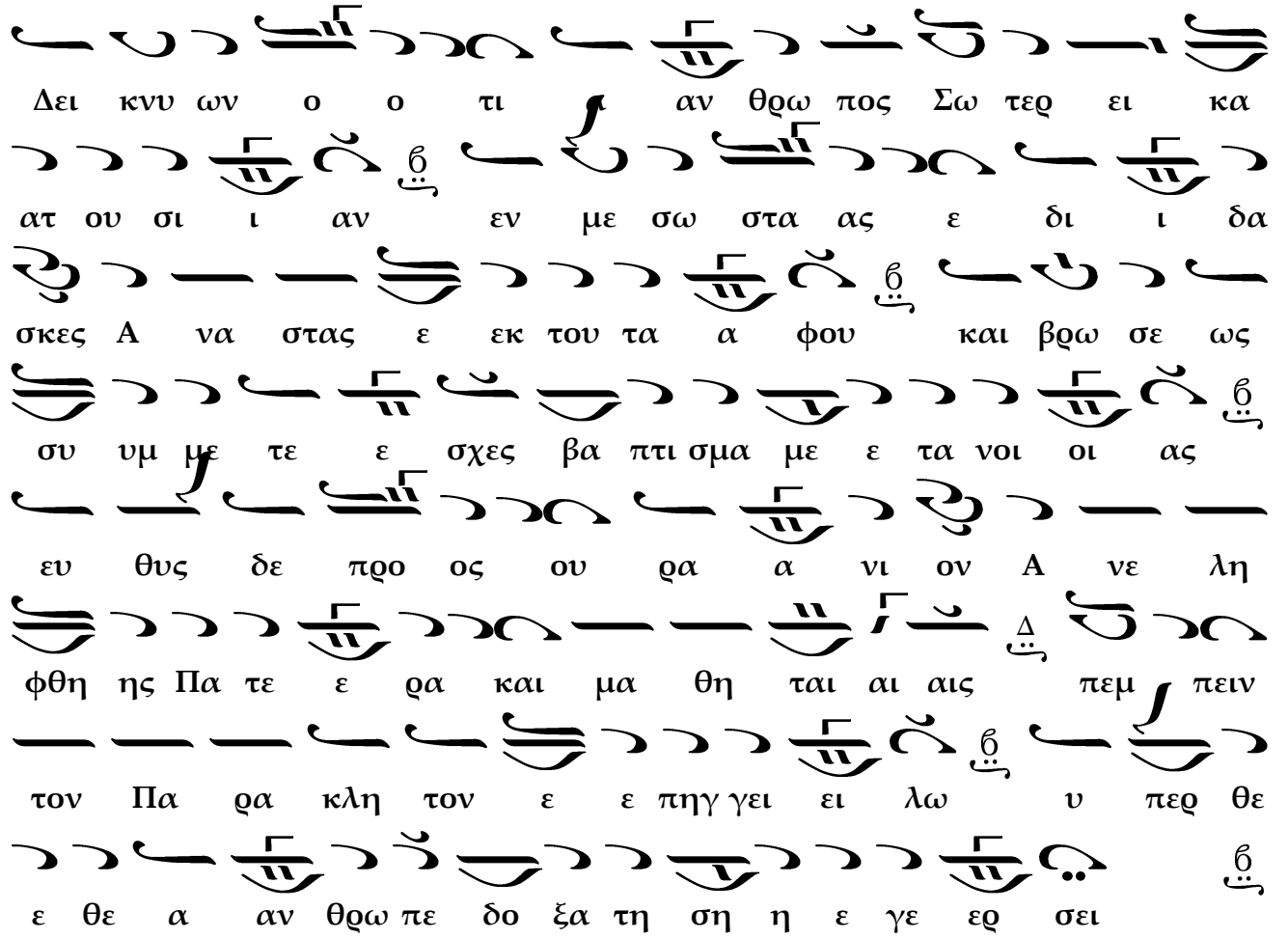


Ἐωθινόν Ε'. Ἦχος Πα

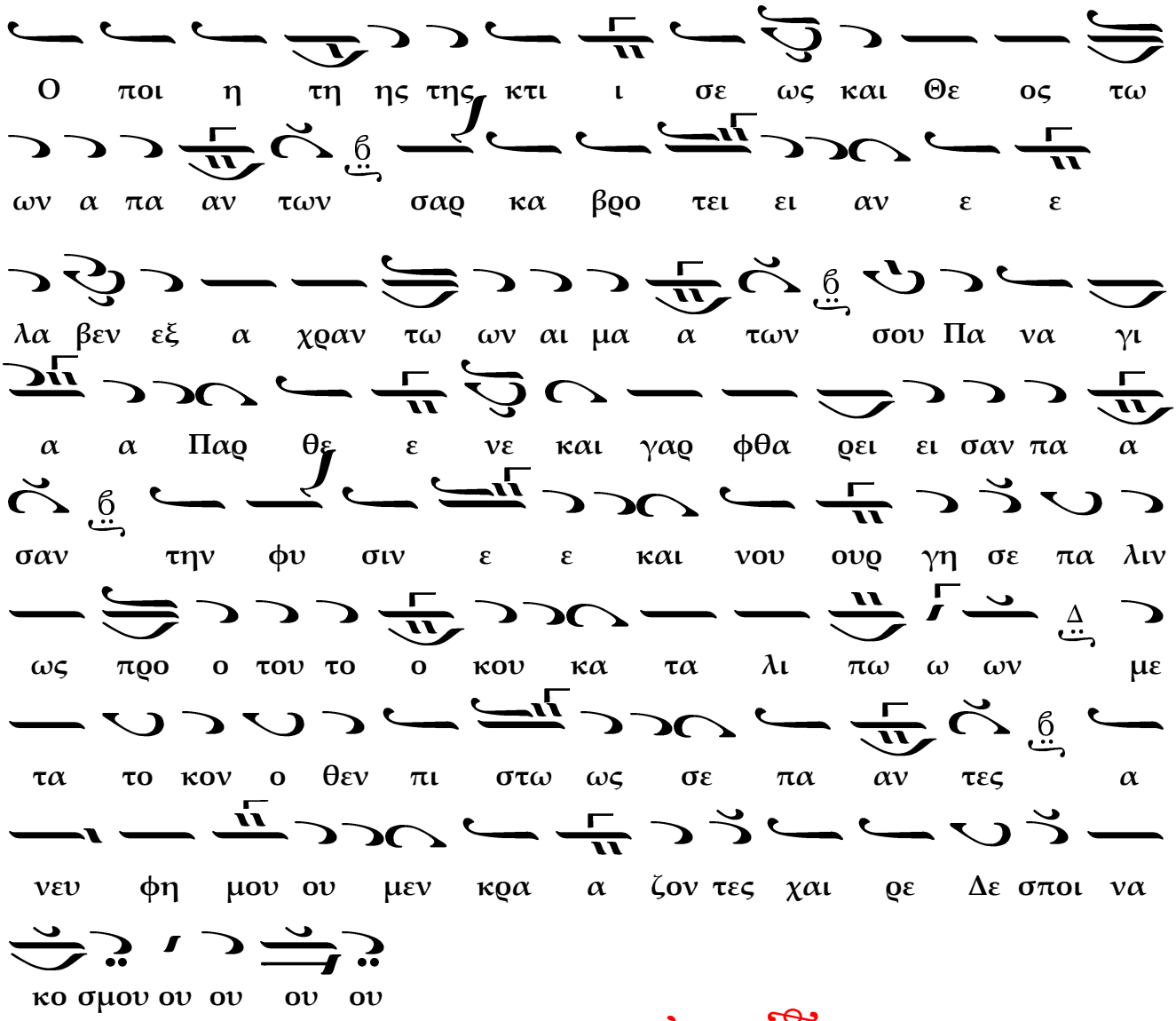

Ω τω ων σο φων σου κρι μα α α των Χρι ι στε
ε πως Πε τρω μεν τοις ο θο νι οι οις μο ο ο νοις
ε δω κας εν νο η σαι αι σου ου τη ην Α να
α α α α στα α α α σιν Λου κα δε και Κλε
ε ο ο πα συμ πο ρευ ο ο με νο ος ω ω μι
ι ι λεις και ο μι λων ουκ ευ θε ε ως ε
ε α αυ το ο ο ο ον φα α νε ε ροις δι
ο και ο νει ει δι ι ι ι ι ζη ως μο νος
πα ροι κω ων εν Ι ι ε ρου σα α λημ και μη
με ε τε ε ε χων των εν τε ε λει βου ου λε ευ
μα α α α α τω ω ων α α αυ της αλλ ο
πα αν τα προς το του πλα σμα α τος συμ φε ε ρον
οι οι οι κο νο ο μων και τας πε ρι σου προ φη
τει ει ας α νε ε ε ε πτυ υ υ ξας και εν
τω ε ευ λο ο γειν το ον α α αρ τον ε ε γνω
ω ω σθη ης α αυ τος ων και προ του του



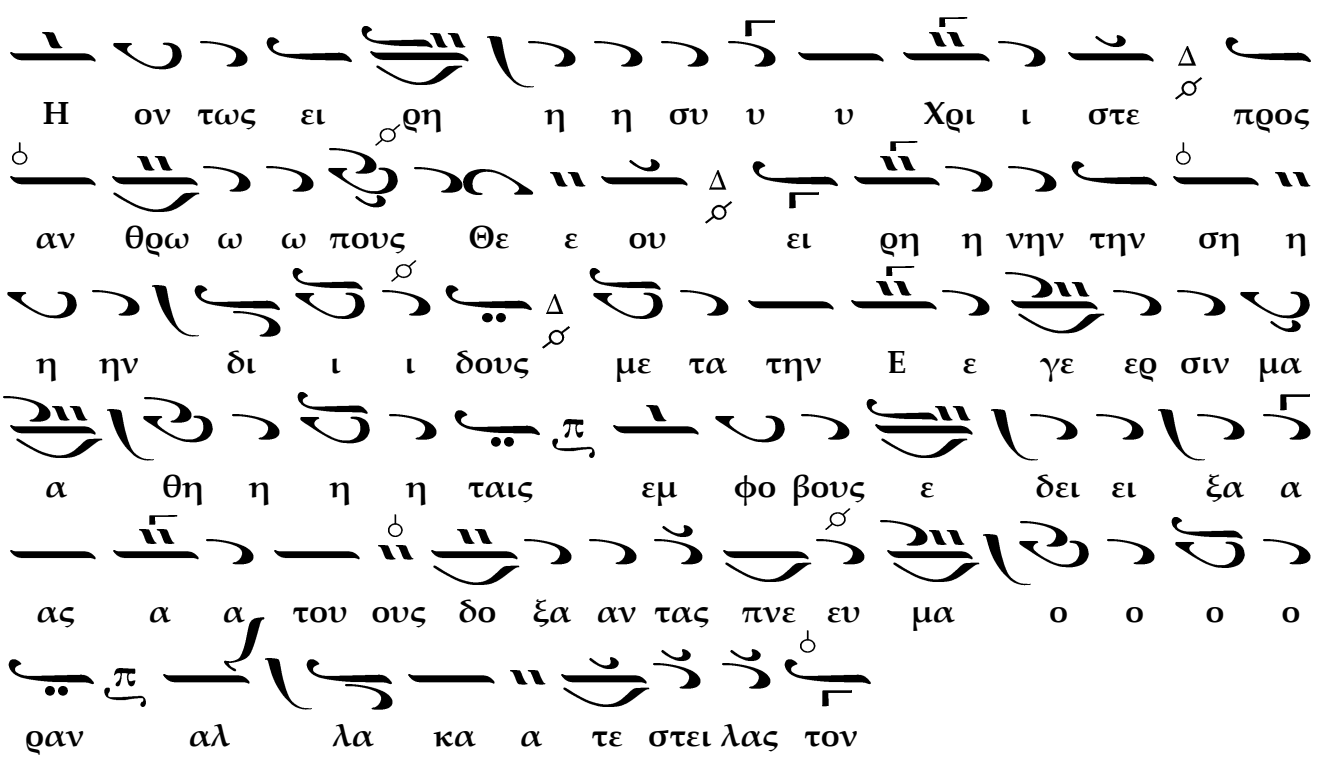
Ἐξαποστειλάριον ΣΤ'. Ἦχος Δι χρόνος ἁπλός.

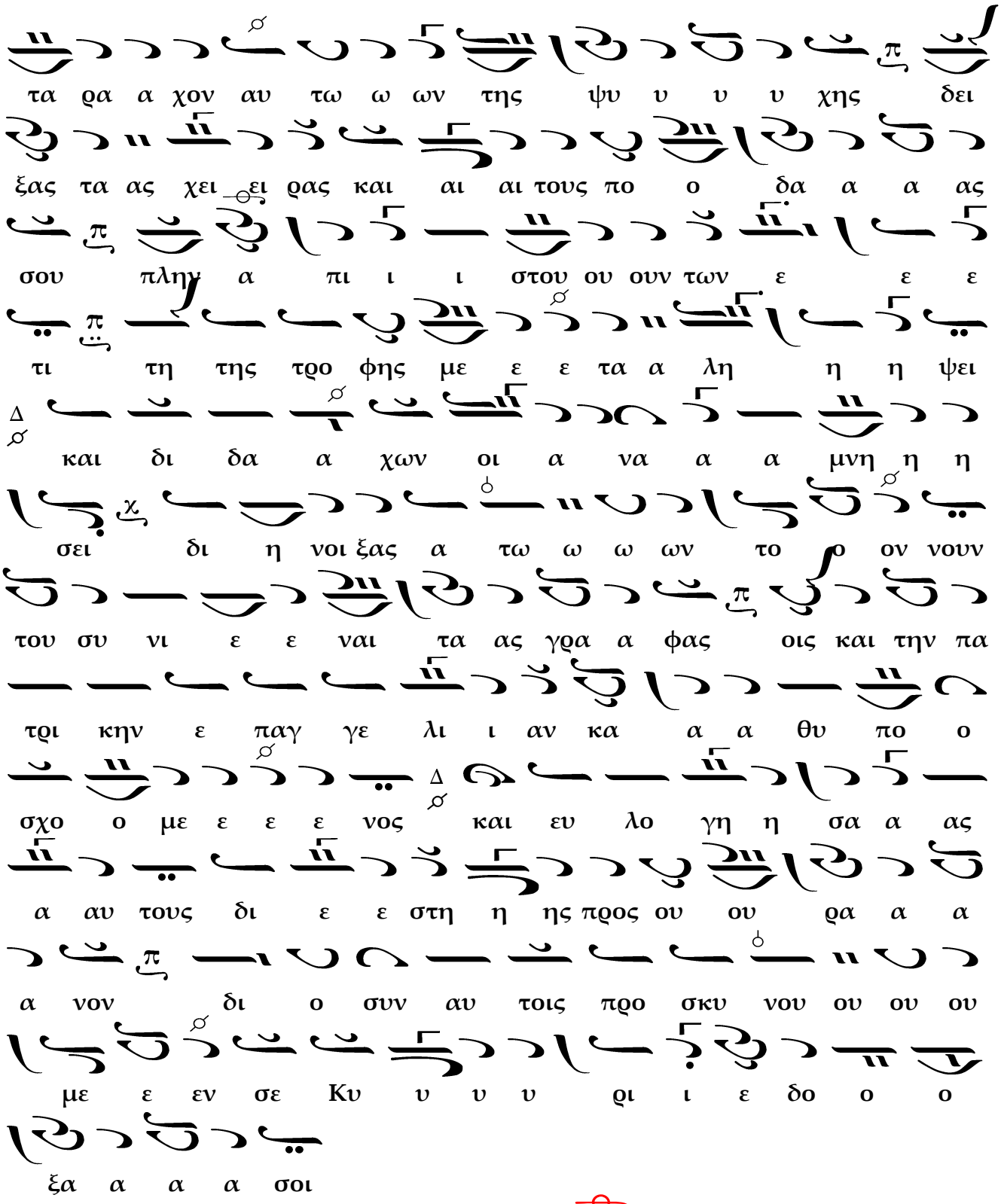


θεοτοκίον

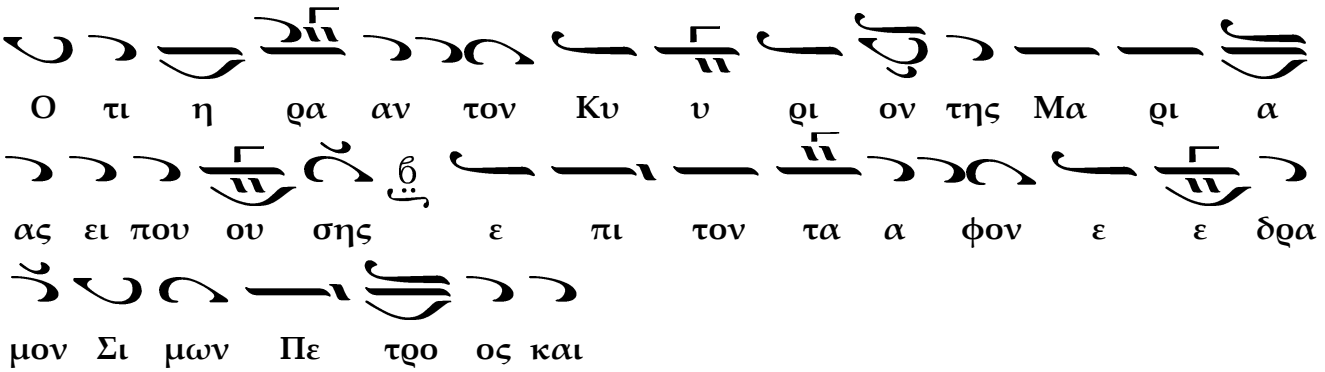


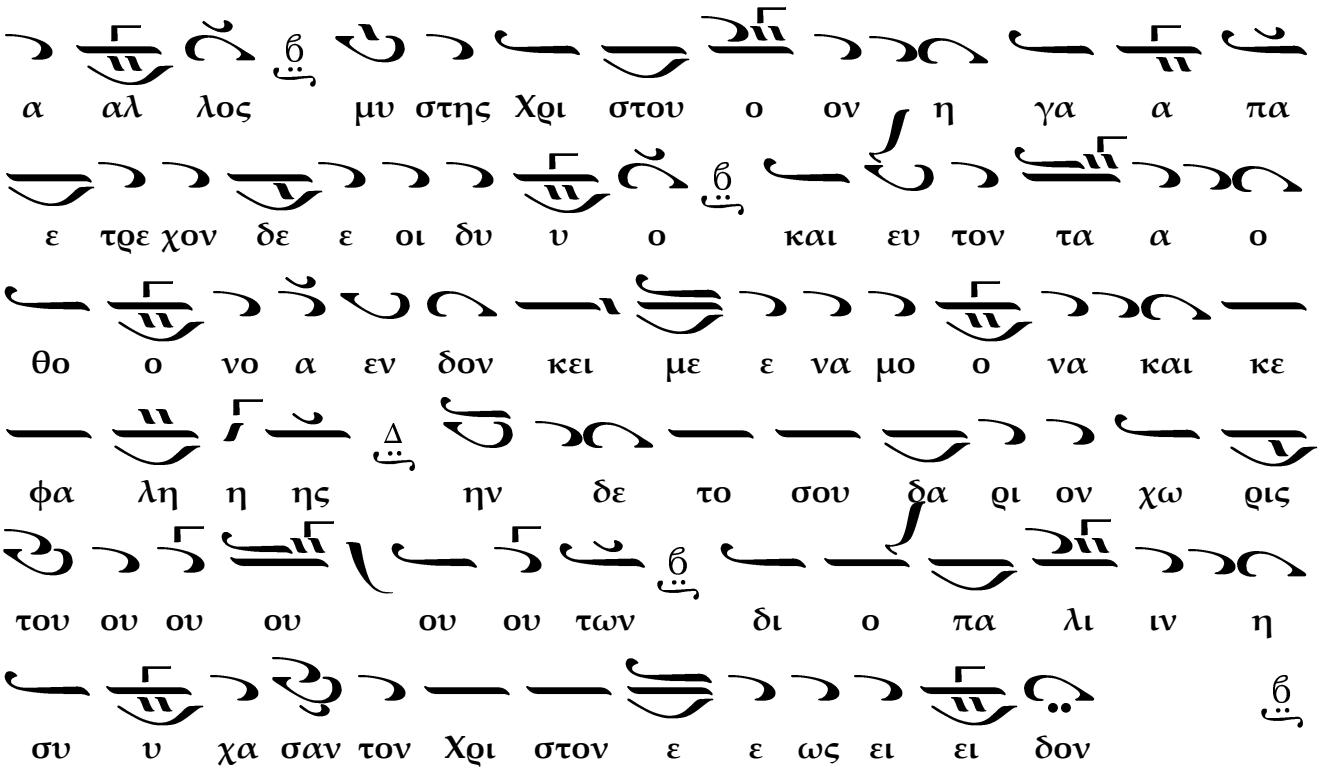
Ἑωθινόν ΣΤ' Ἦχος Πα



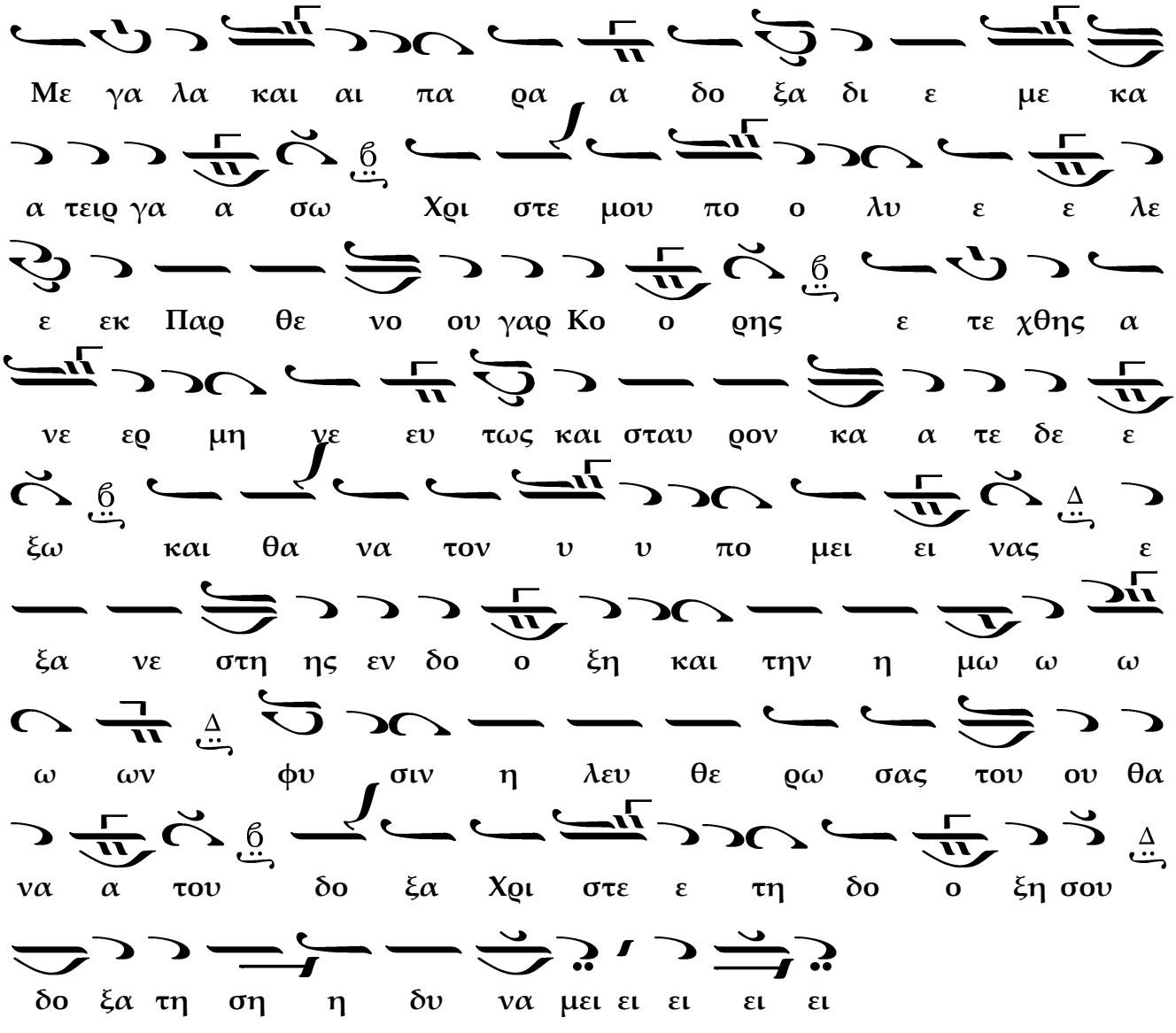


Ἐξαποστειλάριον Ζ'. Ἦχος Δι· χρόνος ἁπλοῦς

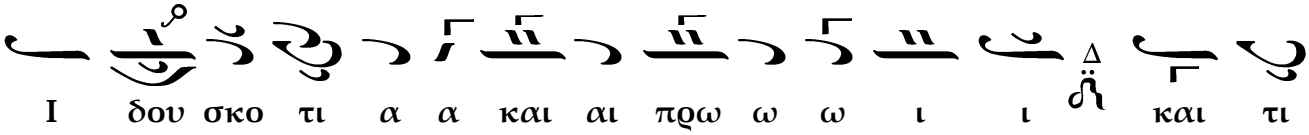



α αλ λος μυ στης Χρι στου ο ον η γα α πα
ε τρε χον δε ε οι δυ υ ο και ευ τον τα α ο
θο ο νο α εν δον κει με ε να μο ο να και κε
φα λη η ης ην δε το σου δα ρι ον χω ρις
του ου ου ου ου ου των δι ο πα λι ιν η
συ υ χα σαν τον Χρι στον ε ε ως ει ει δον

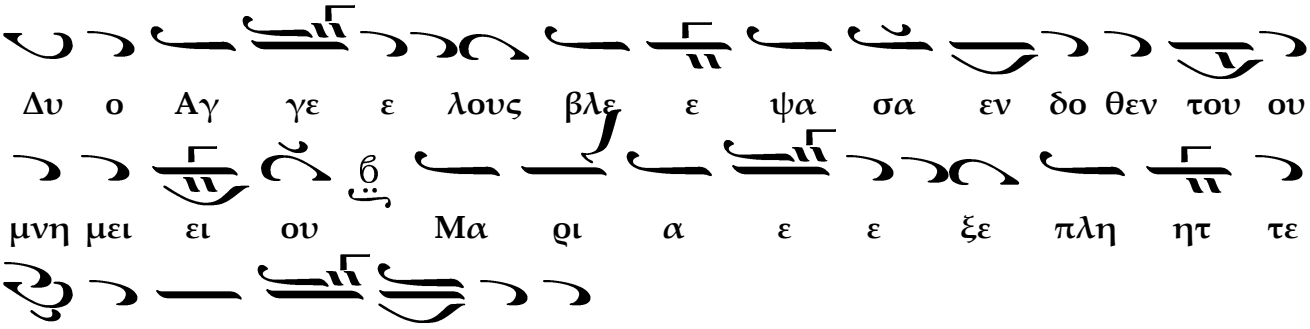
θεοτοκίον

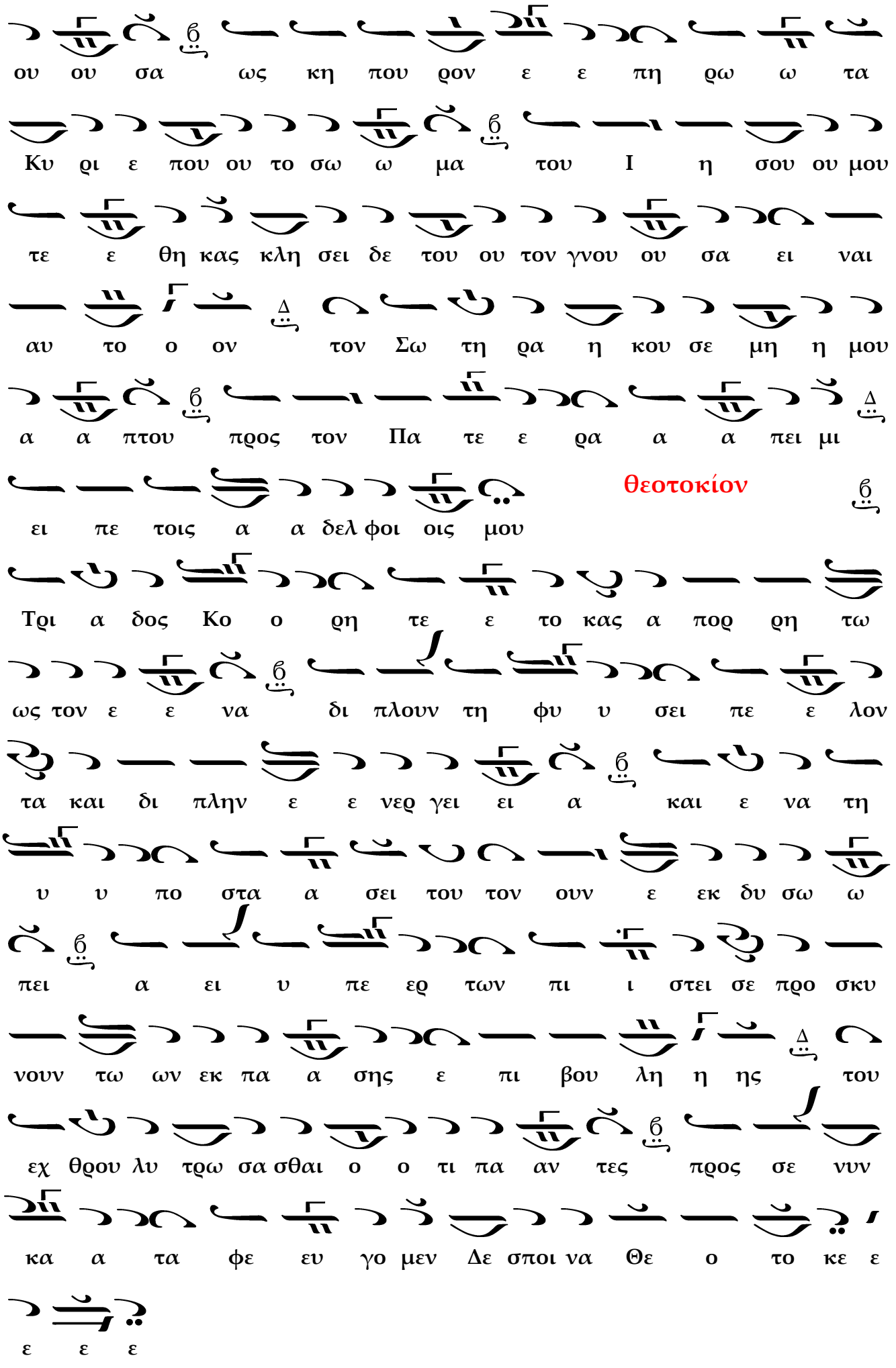

Με γα λα και αι πα ρα α δο ξα δι ε με κα
α τειρ γα α σω Χρι στε μου πο ο λυ ε ε λε
ε εκ Παρ θε νο ου γαρ Κο ο ρης ε τε χθης α
νε ερ μη νε ευ τως και σταυ ρον κα α τε δε ε
ξω και θα να τον υ υ πο μει ει νας ε
ξα νε στη ης εν δο ο ξη και την η μω ω ω
ω ων φυ σιν η λευ θε ρω σας του ου θα
να α του δο ξα Χρι στε ε τη δο ο ξη σου
δο ξα τη ση η δυ να μει ει ει ει

Ἑωθινόν Ζ'. Ἦχος Γα 

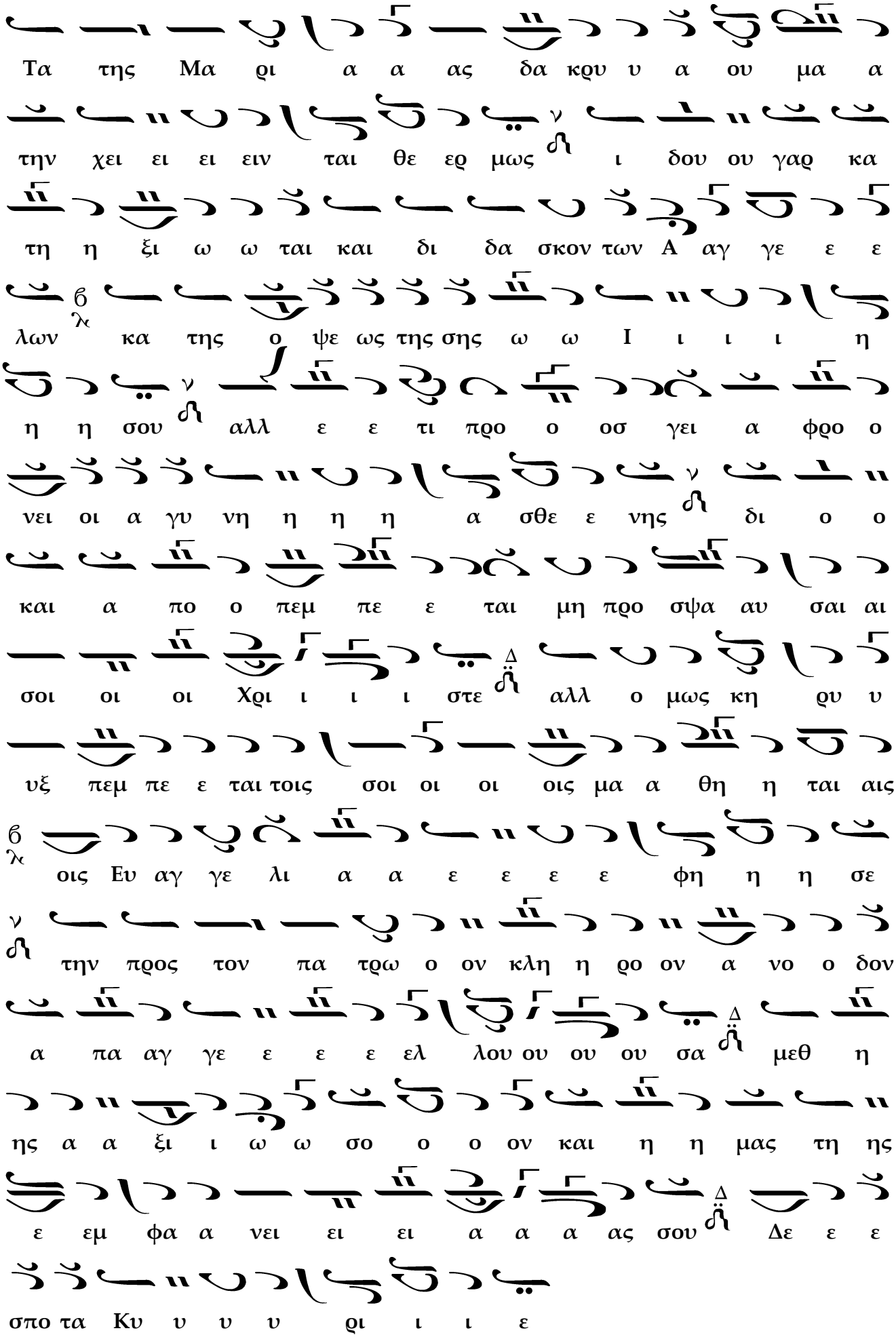


Ἐξαποστειλάριον Η'. Ἦχος  Δι·  χρόνος ἁπλοῦς

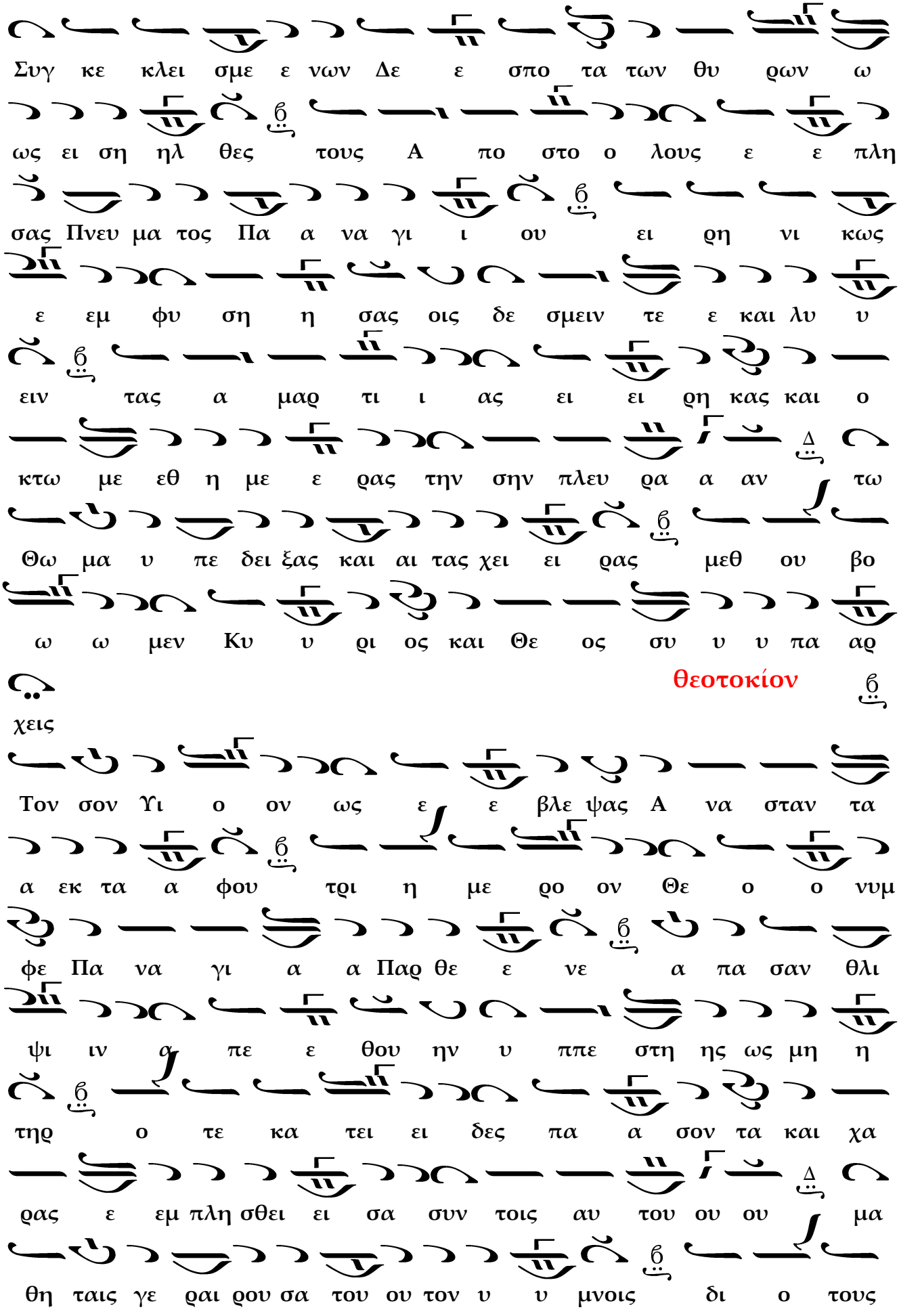


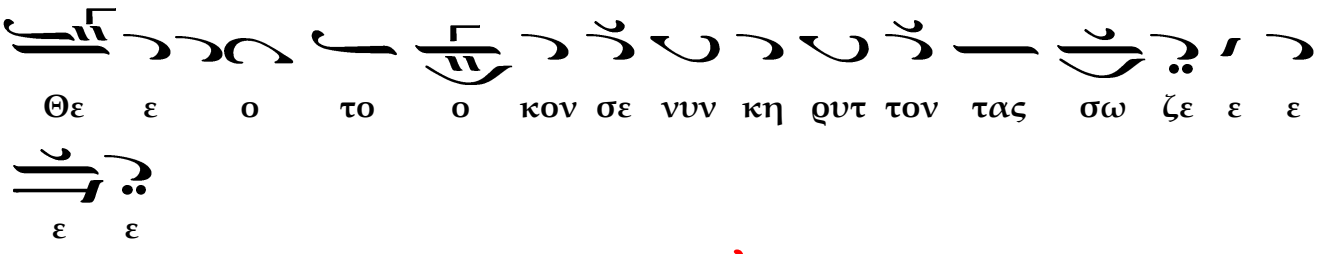

ου ου σα ως κη που ρον ε ε πη ρω ω τα
Κυ ρι ε που ου το σω ω μα του Ι η σου ου μου
τε ε θη κας κλη σει δε του ου τον γνου ου σα ει ναι
αυ το ο ον τον Σω τη ρα η κου σε μη η μου
α α πτου προς τον Πα τε ε ρα α α πει μι
ει πε τοις α α δελ φοι οις μου
θεοτοκίον
Τρι α δος Κο ο ρη τε ε το κας α πορ ρη τω
ως τον ε ε να δι πλουν τη φυ υ σει πε ε λον
τα και δι πλην ε ε νερ γει ει α και ε να τη
υ υ πο στα α σει του τον ουν ε εκ δυ σω ω
πει α ει υ πε ερ των πι ι στει σε προ σκυ
νουν τω ων εκ πα α σης ε πι βου λη η ης του
εχ θρου λυ τρω σα σθαι ο ο τι πα αν τες προς σε νυν
κα α τα φε ευ γο μεν Δε σποι να Θε ο το κε ε
ε ε ε

Ἑωθινόν Η'. Ἦχος λπ̈ Νη χ

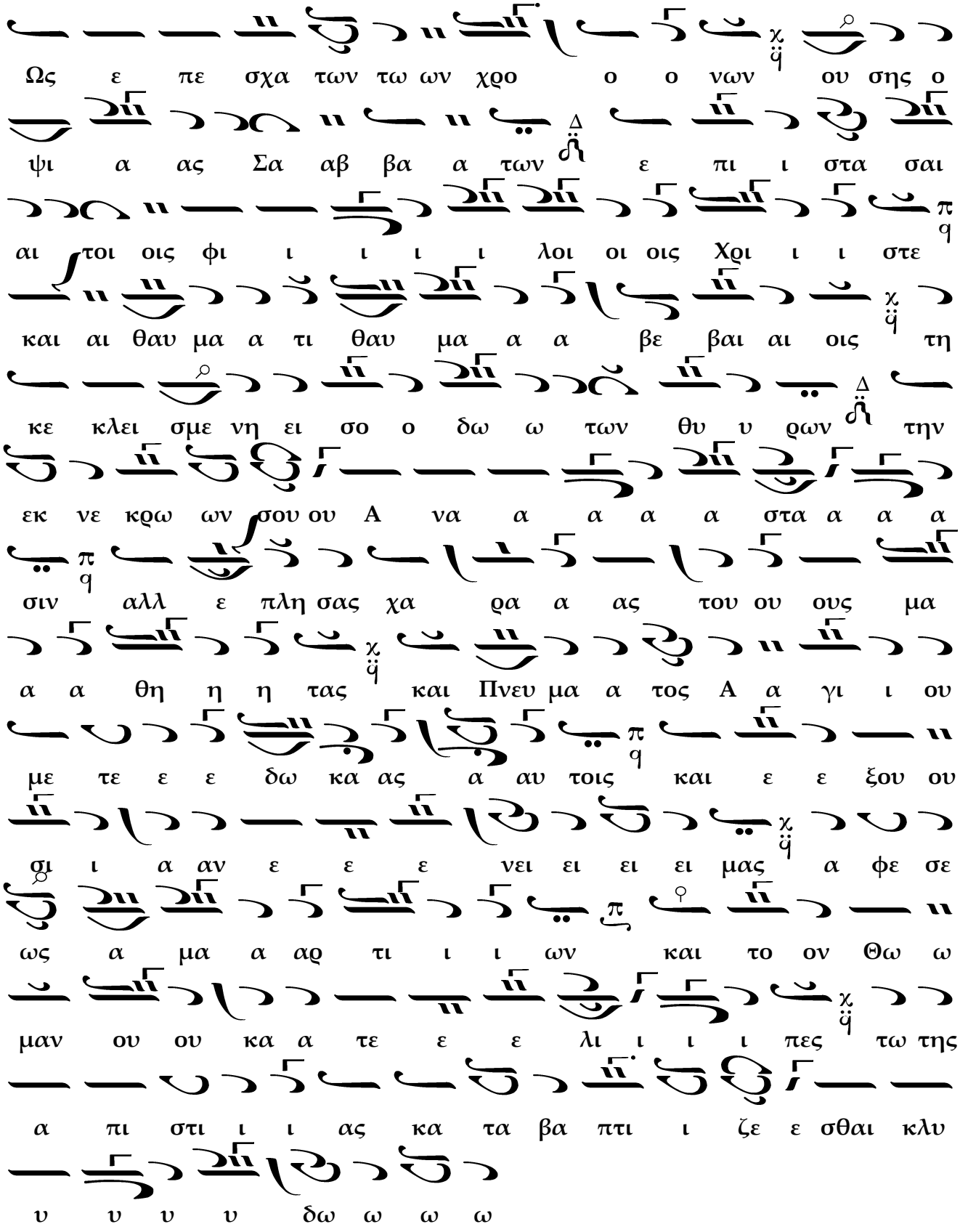


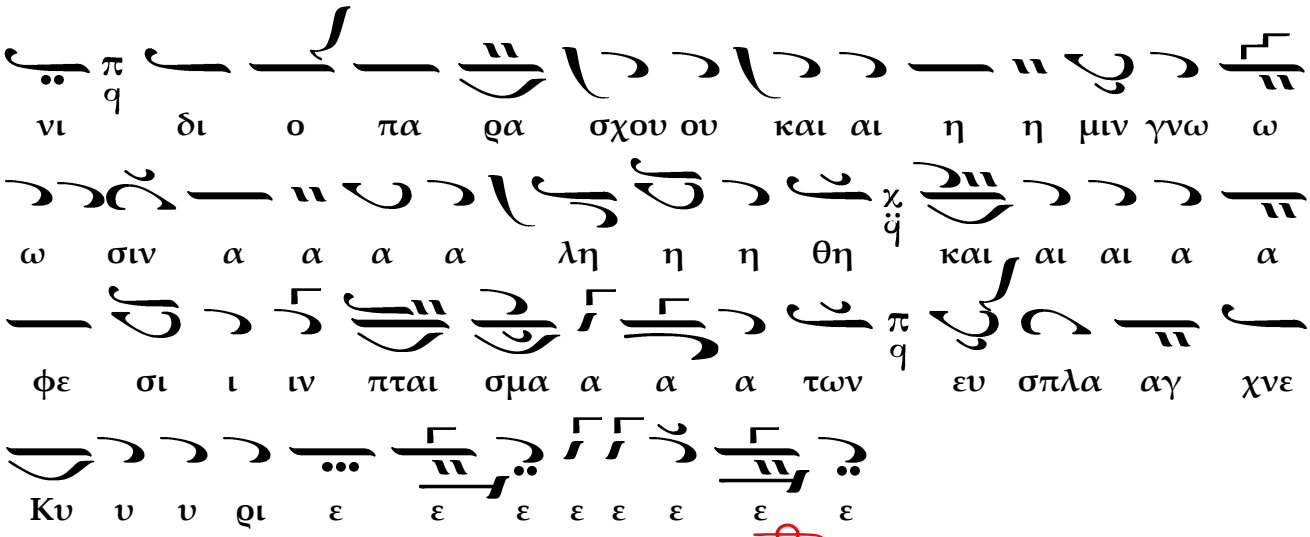
Ἐξαποστειλάριον Θ'. Ἦχος πλ. Δι· χρόνος ἁπλοῦς



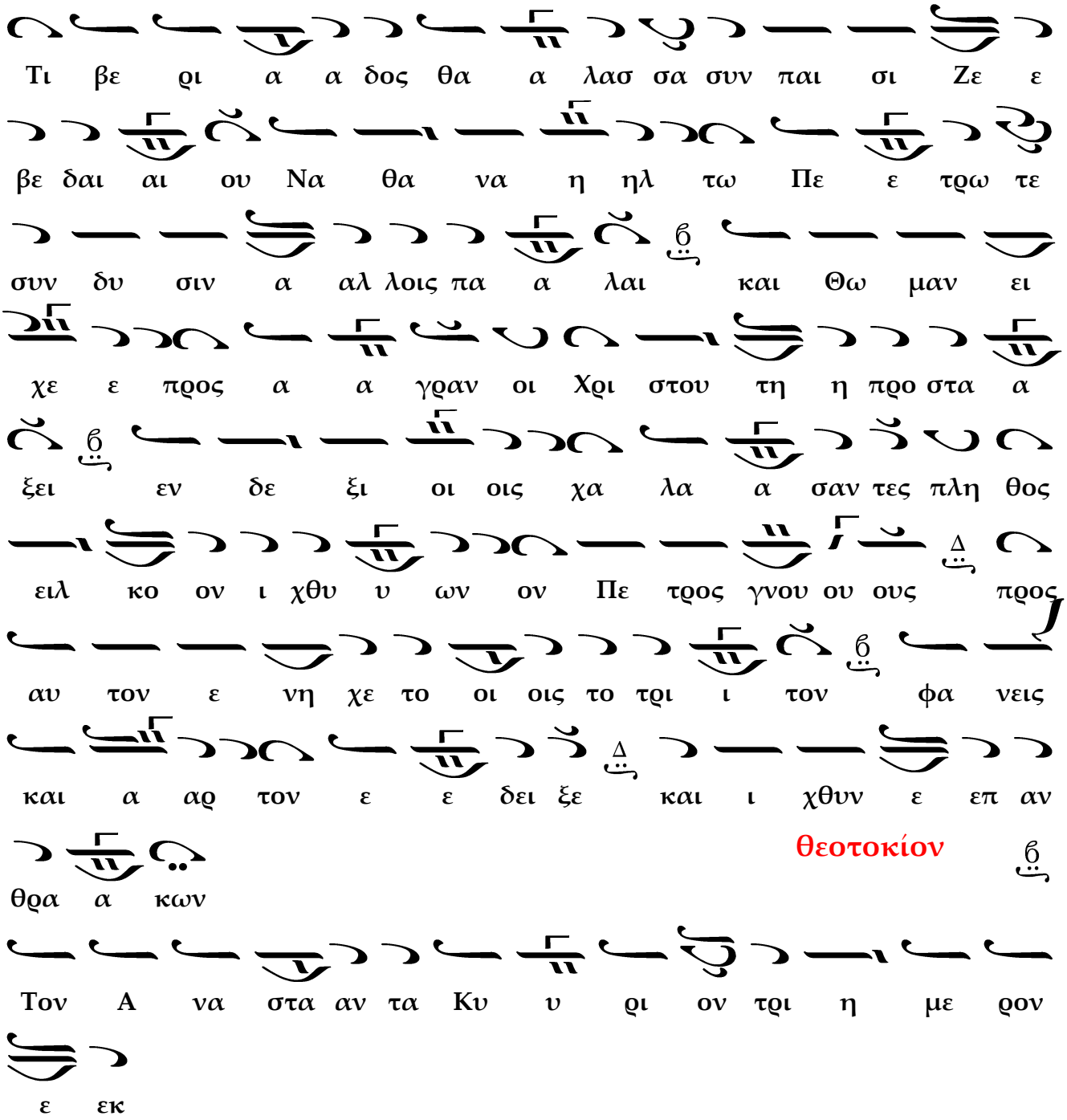


Ἑωθινόν Θ' Ἦχος Πα

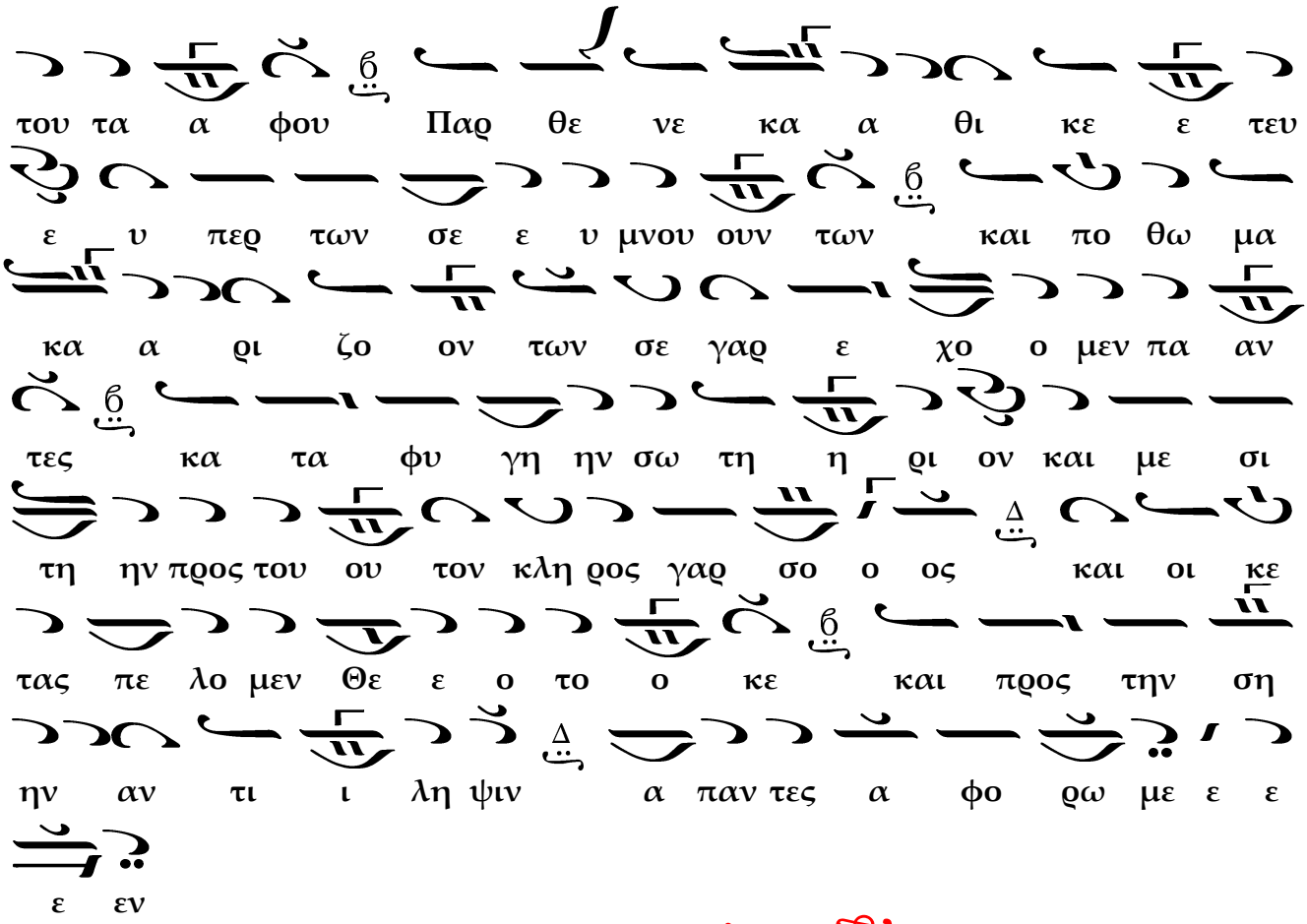




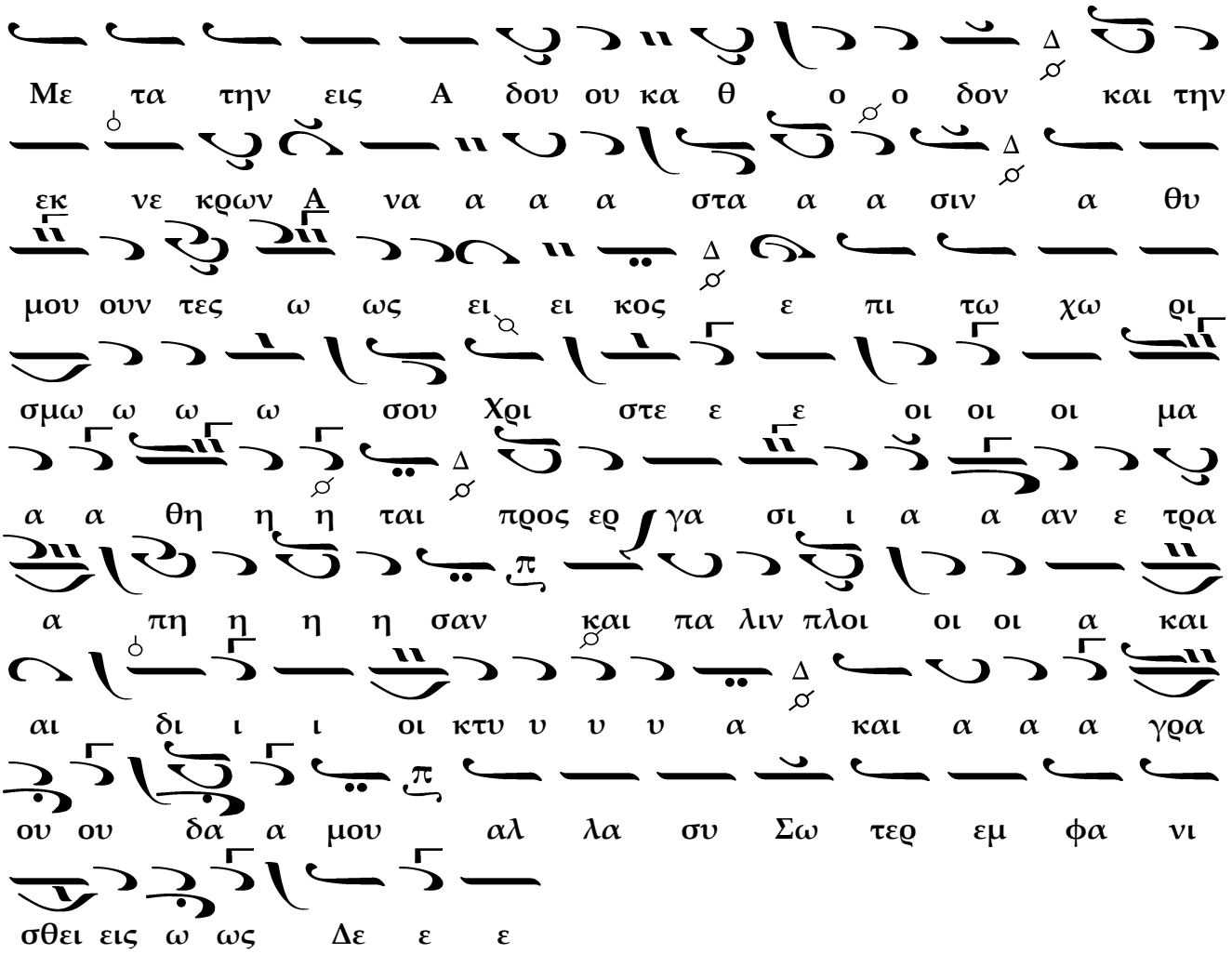
Ἐξαποστειλάριον Γ'. Ἦχος Δι· χρόνος ἁπλοῦς

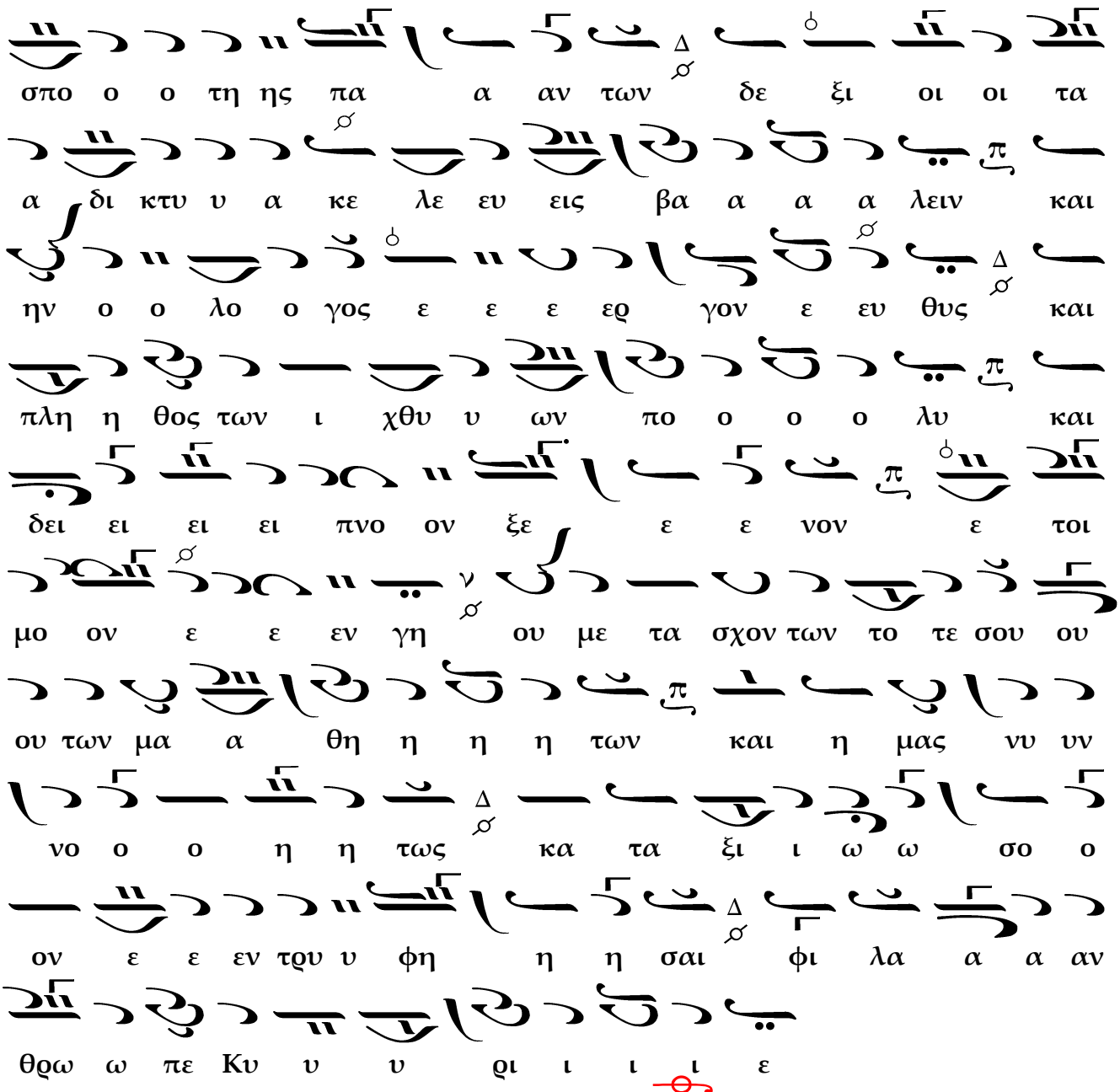


θεοτοκίον

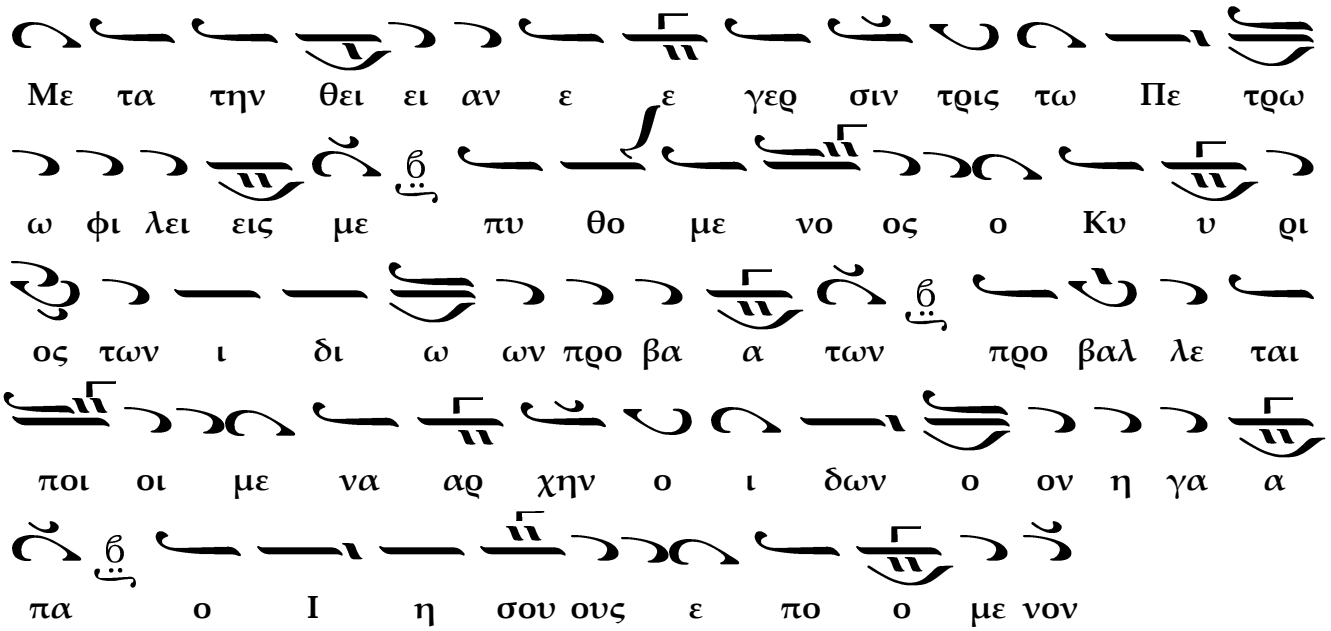


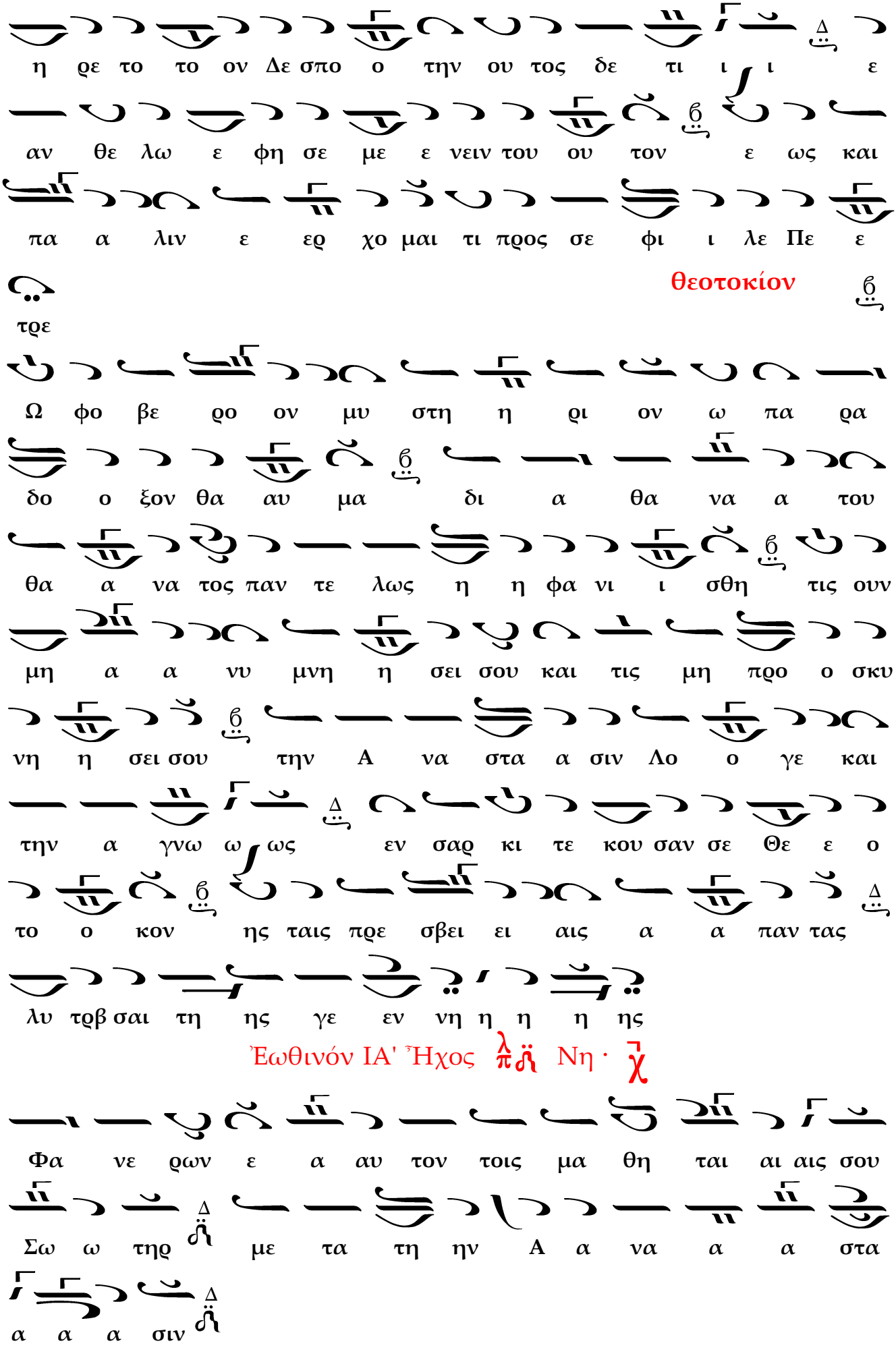
Ἑωθινόν Γ' Ἦχος πλ. Πα

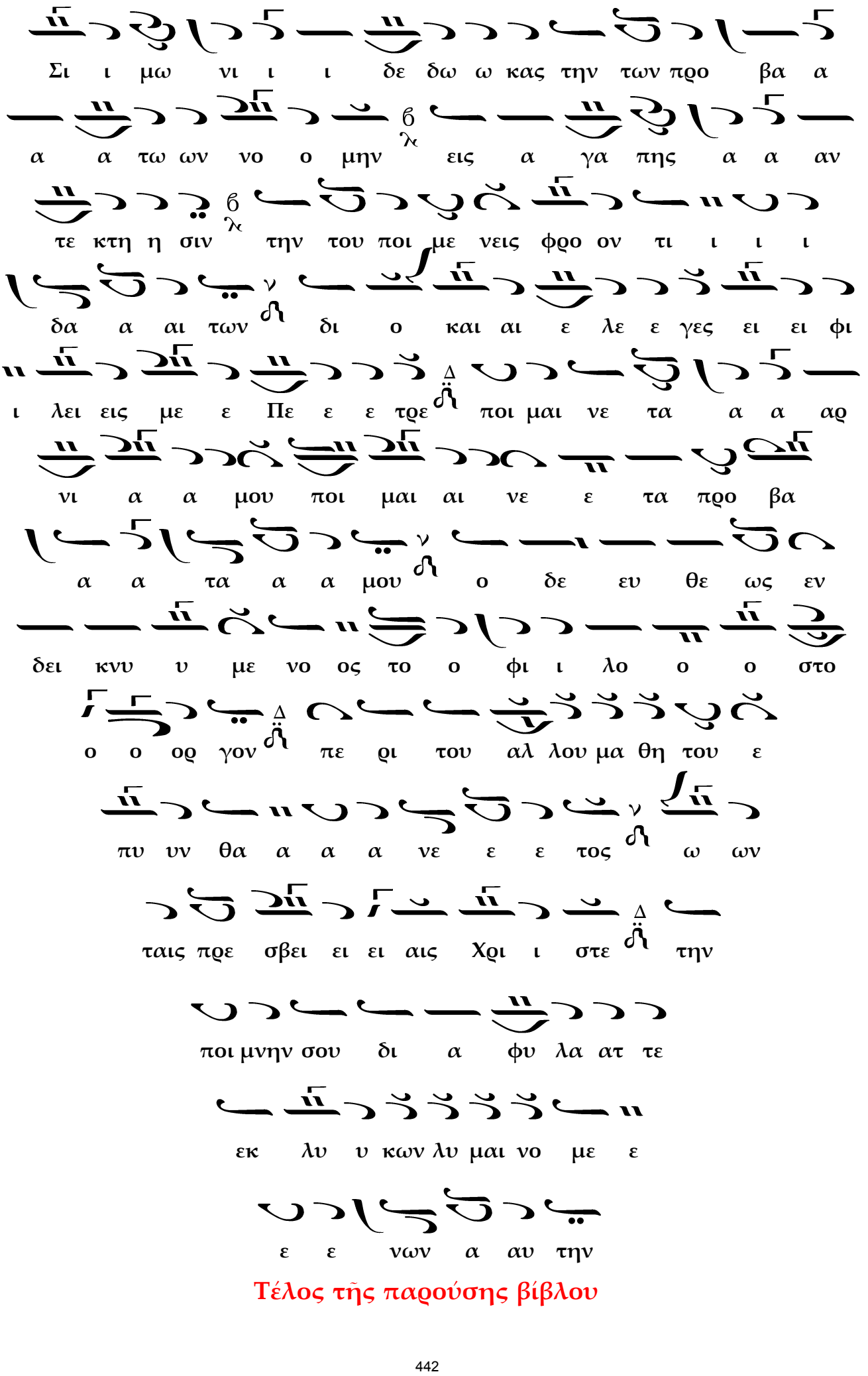




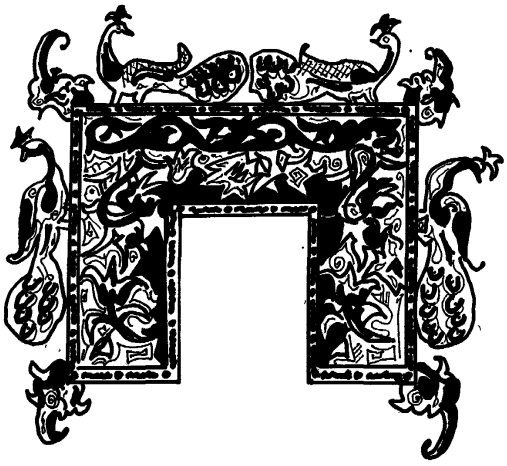
Ἐξαποστειλάριον ΙΑ΄. Ἦχος Δι· χρόνος ἁπλοῦς




η ρε το το ον Δε σπο ο την ου τος δε τι ι ι ε
αν θε λω ε φη σε με ε νειν του ου τον ε ως και
πα α λιν ε ερ χο μαι τι προς σε φι ι λε Πε ε
τρε
θεοτοκίον
Ω φο βε ρο ον μυ στη η ρι ον ω πα ρα
δο ο ξον θα αυ μα δι α θα να α του
θα α να τος παν τε λως η η φα νι ι σθη τις ουν
μη α α νυ μνη η σει σου και τις μη προ ο σκυ
νη η σει σου την Α να στα α σιν Λο ο γε και
την α γνω ω ως εν σαρ κι τε κου σαν σε Θε ε ο
το ο κον ης ταις πρε σβει ει αις α α παν τας
λυ τρβ σαι τη ης γε εν νη η η η ης
Ἐωθινόν ΙΑ' Ἦχος Νη
Φα νε ρων ε α αυ τον τοις μα θη ται αι αις σου
Σω ω τηρ με τα τη ην Α α να α α στα
α α α σιν



Τέλος τῆς παρούσης βίβλου



Τά «Μουσικά Μαθήματα»
τοῦ **Ἄγγελου Βουδούρη**
ἐκδόθηκαν τό Φθινόπωρο 1997, στήν Ἀθήνα,
σέ πεντακόσια ἀντίτυπα
μέ δαπάνη τοῦ **Κωνσταντίνου Ἀ. Βουδούρη**
καί ἐκδοτική ἐπιμέλεια τοῦ
Εὐρωπαϊκοῦ Κέντρου Τέχνης
(EUARCE)
ἐπί προεδρίας
τοῦ ποιητῆ
Εὐάγγελου Ἀνδρέου.

Ἡ ὅλη τυπογραφική ἐργασία
ἔγινε στήν ΑΕΒΕ OFFSET ΔΕΡΒΗ
Προύσσης 1 - Ταύρος

'Αγγέλου Βουδούρη

ΚΩΔΙΚΕΣ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΑΣΜΑΤΩιΔΙΑΣ

(Τόμοι 18)

Τόμος	1ος	'Οκτώηχος Α'
»	2ος	'Οκτώηχος Β'
»	3ος	'Αναστασιματάριον Α'
»	4ος	'Αναστασιματάριον Β'
»	5ος	Εἱρμολόγιον
»	6ος	Μηνολόγιον
»	7ος	Δωδεκαήμερον
»	8ος	Τριῴδιον Α'
»	9ος	Τριῴδιον Β'
»	10ος	Μεγάλη 'Εβδομάς
»	11ος	Πεντηκοστάριον Α'
»	12ος	Πεντηκοστάριον Β'
»	13ος	Τυπικόν
»	14ος	Μουσικά Μαθήματα
»	15ος	Εἰσαγωγή εἰς τήν Βυζαντινήν Μουσικήν
»	16ος	Μουσικά Συγγράμματα και Μελέτες
»	17ος	Μουσικοκριτικά
»	18ος	Μουσικολογικά 'Απομνημονεύματα